

බුද්දකනිකාය

විමානවත්ථු-අවිඨකලා

ධම්මවිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා	1
1. ඉත්ථිවිමානං	1
1. පීඨවග්ගො	1
1. පඨමපීඨවිමානවණ්ණනා	1
2. දුතියපීඨවිමානවණ්ණනා	14
3. තතියපීඨවිමානවණ්ණනා	15
4. චතුත්ථපීඨවිමානවණ්ණනා	18
5. කුඤ්ජරවිමානවණ්ණනා	19
6. පඨමනාථාවිමානවණ්ණනා	24
7. දුතියනාථාවිමානවණ්ණනා	27
8. තතියනාථාවිමානවණ්ණනා	29
9. දීපවිමානවණ්ණනා	33
10. තිලදක්ඛිණවිමානවණ්ණනා	35
11. පඨමපතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා	37
12. දුතියපතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා	39
13. පඨමසුණිසාවිමානවණ්ණනා	40
14. දුතියසුණිසාවිමානවණ්ණනා	42
15. උත්තරාවිමානවණ්ණනා	43
16. සිරිමාවිමානවණ්ණනා	52
17. කෙසකාරීවිමානවණ්ණනා	60
2. චිත්තලතාවග්ගො	65
1. දාසිවිමානවණ්ණනා	65
2. ලබ්බමාවිමානවණ්ණනා	69
3. ආවාමදායිකාවිමානවණ්ණනා	71
4. චණ්ඩාලිවිමානවණ්ණනා	75
5. හද්දිත්ථිවිමානවණ්ණනා	78
6. සොණදින්නාවිමානවණ්ණනා	82

7. උපොසථාවිමානවණ්ණනා	83
8-9. නිද්දාණනාදාවිමානවණ්ණනිද්-	86
10. පට්මහික්ඛාදායිකාවිමානවණ්ණනා	86
11. දුතියහික්ඛාදායිකාවිමානවණ්ණනා	88
3. පාරිච්ඡත්තකවග්ගො	89
1. උළාරවිමානවණ්ණනා.....	89
2. උච්ඡුදායිකාවිමානවණ්ණනා	92
3. පල්ලඬකවිමානවණ්ණනා.....	94
4. ලතාවිමානවණ්ණනා.....	97
5. ගුත්තිලවිමානවණ්ණනා	102
6. දද්දල්ලවිමානවණ්ණනා	110
7. පෙසවතීවිමානවණ්ණනා	117
8. මල්ලිකාවිමානවණ්ණනා.....	122
9. විසාලක්ඛිවිමානවණ්ණනා	126
10. පාරිච්ඡත්තකවිමානවණ්ණනා	129
4. මඤ්ජිට්ඨකවග්ගො.....	133
1. මඤ්ජිට්ඨකවිමානවණ්ණනා.....	133
2. පහස්සරවිමානවණ්ණනා	135
3. නාගවිමානවණ්ණනා.....	137
4. අලොමවිමානවණ්ණනා	139
5. කඤ්ජිකදායිකාවිමානවණ්ණනා	140
6. විහාරවිමානවණ්ණනා	141
7. චතුරිත්ථිවිමානවණ්ණනා.....	148
8. අම්බවිමානවණ්ණනා	151
9. පිතවිමානවණ්ණනා	152
10. උච්ඡුචිමානවණ්ණනා	156
11. චන්දනවිමානවණ්ණනා	157
12. රජ්ජුමාලාවිමානවණ්ණනා	158

2. පූරිසවිමානං.....	168
5. මහාරථවග්ගො.....	168
1. මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානවණ්ණනා.....	168
2. රෙවතීවිමානවණ්ණනා.....	170
3. ඡත්තමාණවකවිමානවණ්ණනා.....	178
4. කක්කටකරසදායකවිමානවණ්ණනා.....	188
5. ද්වාරපාලකවිමානවණ්ණනා.....	190
6. පයමකරණියවිමානවණ්ණනා.....	191
7. දුතියකරණියවිමානවණ්ණනා.....	193
8. පයමසූචිවිමානවණ්ණනා.....	193
9. දුතියසූචිවිමානවණ්ණනා.....	194
10. පයමනාගවිමානවණ්ණනා.....	195
11. දුතියනාගවිමානවණ්ණනා.....	197
12. තතියනාගවිමානවණ්ණනා.....	198
13. චූළරථවිමානවණ්ණනා.....	201
14. මහාරථවිමානවණ්ණනා.....	210
6. පායාසිවග්ගො.....	222
1. පයමඅගාරියවිමානවණ්ණනා.....	222
2. දුතියඅගාරියවිමානවණ්ණනා.....	222
3. ඵලදායකවිමානවණ්ණනා.....	223
4. පයමඋපස්සයදායකවිමානවණ්ණනා.....	225
5. දුතියඋපස්සයදායකවිමානවණ්ණනා.....	226
6. භික්ඛාදායකවිමානවණ්ණනා.....	227
7. යවපාලකවිමානවණ්ණනා.....	228
8. පයමකුණ්ඩලීවිමානවණ්ණනා.....	229
9. දුතියකුණ්ඩලීවිමානවණ්ණනා.....	230
10. (උත්තරණනාපායාසිවිමානවණ්ණනා (.....	231
7. සුනික්ඛිත්තවිමානවග්ගො.....	233

1. චිත්තලතාවිමානවණ්ණනා.....	233
2. නන්දනවිමානවණ්ණනා	233
3. මණ්දුණවිමානවණ්ණනා.....	234
4. සුවණ්ණවිමානවණ්ණනා.....	235
5. අම්බවිමානවණ්ණනා	238
6. ගොපාලවිමානවණ්ණනා	240
7. කණ්ඩකවිමානවණ්ණනා.....	244
8. අනෙකවණ්ණවිමානවණ්ණනා	250
9. මට්ඨකුණ්ඩලිවිමානවණ්ණනා	253
10. සෙරීසකවිමානවණ්ණනා.....	259
11. සුනික්ඛිත්තවිමානවණ්ණනා	276
නිගමනකථා.....	278

“ධම්මා සුභා ධාතා චච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සුත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරි
(පට්ඨ සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

විමානවත්ථු-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාමං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගං;
වන්දෙ නිපුණගම්භිර-විචිත්‍රනයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියාන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපූජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, යිතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසඬ්ඨං තං, පුඤ්ඤක්ඛන්තං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රතනත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

දෙවතාහි කතං පුඤ්ඤං, යං යං පුරිමජාතිසු;
තස්ස තස්ස විමානාදි-ඵලසම්පත්තිහෙදතො.

පුච්ඡාවසෙන යා තාසං, විස්සජ්ජනවසෙන ව;
පවත්තා දෙසනා කම්ම-ඵලපච්චක්ඛකාරිනී.

විමානවත්ථු ඉච්චෙව, නාමෙන වසිතො පුරෙ;
යං බුද්දකනිකායස්මිං, සඬ්ඨායංසු මහෙසයො.

තස්සාහමවලම්බිත්වා, පොරාණට්ඨකථානයං;
තත්ථ තත්ථ නිදානානි, විභාවෙන්තො විසෙසතො.

සුවිසුද්ධං අසංකිණ්ණං, නිපුණත්ථවිනිච්ඡයං;
මහාවිහාරවාසීනං, සමයං අවිලෝමයං.

යථාබලං කරිස්සාමි, අත්ථසංවණ්ණනං සුභං;
සක්කච්චං භාසතො තං මෙ, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ථ විමානානීති විසිට්ඨමානානි දෙවතානං කීළානිවාසට්ඨානානි. තානි
හි තාසං සුවරිතකම්මානුභාවනිබ්බත්තානි
යොජනිකද්වියොජනිකාදිපමාණවිසෙසයුත්තතාය, නානාරතනසමුප්පලානි
විචිත්තවණ්ණසංස්ථානානි සොභානිසයයොගෙන විසෙසතො මානනීයතාය

ව “විමානානි”ති වුච්චන්ති. විමානානං වත්ථු කාරණං එතිස්සාති විමානවත්ථු, “පීඨං තෙ සොවණ්ණමය”න්තිආදීනයජ්ජවත්තා දෙසනා. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං තාසං දෙවතානං රූපභොගපරිවාරාදිසම්පත්තියො තංතිබ්බත්තකකම්මඤ්ච නිස්සාය ඉමිස්සා දෙසනාය පවත්තත්තා. විපාකමුඛෙන වා කම්මන්තරමානස්ස කාරණභාවතො විමානවත්ථුති වෙදිතබ්බං.

තයිදං කෙන භාසිතං, කත්ථ භාසිතං, කදා භාසිතං, කස්මා ව භාසිතන්ති? වුච්චතෙ – ඉදඤ්චි විමානවත්ථු දුට්ඨෙන පවත්තං – පුච්ඡාවසෙන විස්සජ්ජනවසෙන ව. තත්ථ විස්සජ්ජනගාථා තාහි තාහි දෙවතාහි භාසිතා, පුච්ඡාගාථා පන කාචි හගවතා භාසිතා, කාචි සක්කාදිහි, කාචි සාවකෙහි ථෙරෙහි. තත්ථාපි යෙභුයොන යො සො කප්පානං සතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛොයායං බුද්ධස්ස හගවතො අග්ගසාවකභාවාය පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්භරන්තො අනුක්කමෙන සාවකපාරමියො පුරෙත්වා, ඡළහිඤ්ඤාවතුපටිසම්භිදාදිගුණවිසෙසපරිවාරස්ස, සකලස්ස සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්තො දුතියෙ අග්ගසාවකට්ඨානෙ යීතො ඉද්ධිමන්තෙසු ව හගවතා එතදග්ගෙ යපිතො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො, තෙන භාසිතා.

භාසන්තෙන ව පයමං තාව ලොකහිතාය දෙවචාරිකං වරන්තෙන දෙවලොකෙ දෙවතානං පුච්ඡාවසෙන පුන තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා මනුස්සානං පුඤ්ඤඵලස්ස පච්චක්ඛකරණත්ථං පුච්ඡං විස්සජ්ජනඤ්ච එකජ්ඣං කත්වා හගවතො පවෙදෙත්වා හික්ඛුන්. භාසිතා, සක්කෙන පුච්ඡාවසෙන, දෙවතාහි තස්ස විස්සජ්ජනවසෙන භාසිතාපි මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස භාසිතා එව. එවං හගවතා ථෙරෙහි ව දෙවතාහි ව පුච්ඡාවසෙන, දෙවතාහි තස්සා විස්සජ්ජනවසෙන ව තත්ථ තත්ථ භාසිතා පච්ඡා ධම්මවිනයං සඬ්ඛායන්තෙහි ධම්මසඬ්ඛාහකෙහි එකතො කත්වා “විමානවත්ථු”ඉච්චෙව සඬ්ඛනං ආරොපිතා. අයං තාවෙත්ථ “කෙන භාසිත”න්තිආදීනං පදානං සඬ්ඛෙපතො සාධාරණතො ව විස්සජ්ජනා.

විත්ථාරතො පන “කෙන භාසිත”න්ති පදස්ස අනොමදස්සිස්ස හගවතො පාදමුලෙ කතපණ්ඩානතො පටියාය මහාථෙරස්ස ආගමනීයපටිපදා කථෙතබ්බා, සා පන ආගමට්ඨකථාසු තත්ථ තත්ථ විත්ථාරිතාති තත්ථ ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. අසාධාරණතො “කත්ථ භාසිත”න්තිආදීනං පදානං විස්සජ්ජනා තස්ස තස්ස විමානස්ස අත්ථවණ්ණනානයෙනෙව ආගමිස්සති.

අපරෙ පන භණන්ති – එකදිවසං ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස රහොගතස්ස පටිසල්ලීනස්ස එවං චෙතසො පරිචිතක්කො උදපාදි “එතරහි බො මනුස්සා අසතිපි වත්ථුසම්පත්තියා බෙත්තසම්පත්තියා අත්තතො ව

චිත්තපසාදසම්පත්තියා තානි තානි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා උළාරසම්පත්තිං පච්චනුභොන්ති, යංනුනාහං දෙවචාරිකං වරන්තො තා දෙවතා කායසක්ඛිං කත්වා තාහි යටුපචිතං පුඤ්ඤං යථාධිගතඤ්ච පුඤ්ඤඵලං කථාපෙත්වා තමත්ථං භගවතො ආරොචෙය්‍යං. එවං මෙ සත්ථා ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙත්තො විය මනුස්සානං කම්මඵලං පච්චක්ඛන්තො දස්සෙත්තො අප්පකානම්පි කාරානං ආයතනගතාය සද්ධාය වසෙන උළාරඵලතං විභාවෙන්තො තං තං විමානවත්ථුං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා මහතිං ධම්මදෙසනං පවත්තෙස්සති, සා හොති බහුජනස්ස අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන'න්ති. සො ආසනා වුට්ඨහිත්වා රත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා අපරං රත්තදුපට්ඨං එකංසං කත්වා සමන්තතො ජාතිහිඬගුලිකධාරා විජ්ජුලතා විය සඤ්ඤාපභානුරඤ්ජිතො විය ච ජඬගමො අඤ්ජනගිරිසිඛරො, භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසින්නො අත්තතො අධිජ්ජායං ආරොචෙන්වා භගවතා අනුඤ්ඤාතො උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා, තතො වුට්ඨාය ඉද්ධිබලෙන තඬ්ඛණඤ්ඤෙව තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තත්ථ තත්ථ තාහි තාහි දෙවතාහි යටුපචිතං පුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡි, තස්ස තා කථෙසුං. තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා තං සබ්බං තත්ථ පවත්තිතනියාමෙනෙව භගවතො ආරොචෙසි, තං සමනුඤ්ඤො සත්ථා අහොසි. ඉච්චෙනං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය චිත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසිති.

තං පනෙනං විමානවත්ථු විනයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තීසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං, දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංයුත්තනිකායො අඬගුත්තරනිකායො බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු බුද්දකනිකායපරියාපන්නං, සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදානං ඉතිවුත්තකං ජාතකං අඬභුතධම්මං වෙදල්ලන්ති නවසු සාසනඬගෙසු ගාථාසඬගහං.

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි හික්ඛුතො;
චතුරාසිති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති. (ථෙරගා.
1027) –

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසිතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඬගහං. වග්ගතො පීඨවග්ගො චිත්තලතාවග්ගො පාරිච්ජත්තකවග්ගො මඤ්ජිට්ඨකවග්ගො මහාරථවග්ගො පායාසිවග්ගො සුනික්ඛිත්තවග්ගොති සත්ත වග්ගා. වත්ථුතො පඨමෙ වග්ගෙ සත්තරස වත්ථුනි, දුතියෙ එකාදස, තතියෙ දස, චතුත්ථෙ ද්වාදස, පඤ්චමෙ චතුද්දස, ඡට්ඨෙ දස, සත්තමෙ එකාදසාති අන්තරවිමානානං අග්ගහණෙ පඤ්චාසිති, ගහණෙ පන තෙවිසසතං වත්ථුනි, ගාථාතො පන දියඬ්ඨසහස්සගාථා. තස්ස වග්ගෙසු පීඨවග්ගො ආදි, වත්ථුසු

සොවණ්ණපියවත්ථු ආදී, තස්සාපි “පියං තෙ සොවණ්ණමය”න්ති ගාථා ආදී.

1. ඉත්ථිවිමානං

1. පීඨවග්ගො

1. පයමවත්ථුස්ස අයං අට්ඨුප්පත්ති

තත්ථ පයමවත්ථුස්ස අයං අට්ඨුප්පත්ති – භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ ඡෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස සත්තාහං අසදිසදානෙ පවත්තිතෙ තදනුරූපෙන අනාථපිණ්ඩිකෙන මහාසෙට්ඨිනා තයො දිවසෙ, තථා විසාබාය මහාඋපාසිකාය මහාදානෙ දිත්තෙ අසදිසදානස්ස පවත්ති සකලජම්බුදීපෙ පාකටා අහොසි. අථ මහාජනො තත්ථ තත්ථ කථං සමුට්ඨාපෙසි “කිං නු බො ඵලං උළාරවිභවපරිච්චාගෙනෙව දානං මහජ්ඣලතරං භවිස්සති, උදාහු අත්තනො විභවානුරූපපරිච්චාගෙනාපි”ති. භික්ඛු තං කථං සුත්වා භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා “න, භික්ඛවෙ, දෙය්‍යධම්මසම්පත්තියාව දානං මහජ්ඣලතරං භවිස්සති, අථ බො චිත්තපසාදසම්පත්තියා ව ඛේත්තසම්පත්තියා ව, තස්මා කුණ්ඩකමුට්ඨිමත්තම්පි පිලොතිකාමත්තම්පි තිණපණ්ණසන්ථාරමත්තම්පි පුත්තිමුත්තහරිතකමත්තම්පි විජ්ජසන්නෙන චෙතසා දක්ඛිණෙය්‍යපුග්ගලෙ පතිට්ඨාපිතං, තම්පි මහජ්ඣලතරං භවිස්සති මහාජුතිකං මහාවිජ්ජාර”න්ති ආහ. තථා හි වුත්තං සක්කෙන දෙවානම්ත්තදෙන –

“නත්ථි චිත්තෙ පසන්නම්හි, අජ්ජිකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ, අථ වා තස්ස සාවකෙ”ති. (වි. ව. 804);

සා පනෙසා කථා සකලජම්බුදීපෙ විත්ථාරිකා අහොසි. මනුස්සා සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්ඩිකවණ්ඨිකයාවකානං යථාච්ඡවං දානානි දෙන්ති, ගෙහඬගණෙ පාතියං උපට්ඨපෙන්නි, ද්වාරකොට්ඨකෙසු ආසනානි යපෙන්නි. තෙන ව සමයෙන අඤ්ඤතරො පිණ්ඩපාතවාරිකො ථෙරො පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපථසම්පන්නො පිණ්ඩාය වරන්තො උපකට්ඨෙ කාලෙ අඤ්ඤතරං ගෙහං සම්පාපුණි. තත්ථෙකා කුලධීතා සද්ධා පසන්නා ථෙරං පස්සිත්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානා උළාරපිතිසොමනස්සං උජ්ජාදෙන්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අත්තනො පීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා තස්ස උපරි පිතකං මට්ඨවත්ථං අත්ථරිත්වා අදාසි. අථ ථෙරෙ තත්ථ නිසින්තෙ “ඉදං මය්‍හං උත්තමං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං උපට්ඨිත”න්ති පසන්නචිත්තා යථාච්ඡවං ආහාරෙන පරිච්ඡි, ඛිජ්ජිඤ්ච ගහෙත්වා ඛිජ්. සො ථෙරො කතහත්තකිච්චො ආසනදානභොජනදානාදිපටිසංයුත්තං ධම්මිං කථං කථෙත්වා පක්කාමි. සා ඉත්ථි තං අත්තනො දානං තඤ්ච ධම්මකථං පච්චවෙක්ඛන්ති පිතියා නිරන්තරං පුට්ඨසරීරා හුත්වා තං පීඨම්පි ථෙරස්ස අදාසි.

තතො අපරෙත සමයෙන අඤ්ඤතරෙත රොගෙන ඵ්ථිඨා කාලං කත්වා තාවතිංසහවතෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බත්ති. අච්ඡරාසහස්සං වස්සා පරිවාරො අහොසි, පීඨදානානුභාවෙන වස්සා යොජනිකො කනකපල්ලඬිකො නිබ්බත්ති ආකාසවාරී සීඝජවො උපරි කූටාගාරසණ්ඨානො, තෙන තං “පීඨවිමාන”න්ති වුච්චති. තඤ්ඤි සුවණ්ණවණ්ණං වත්ථං අත්ථරිත්වා දින්නත්තා කම්මසරික්ඛනං විභාවෙන්තං සුවණ්ණමයං අහොසි, පීතිවෙගස්ස බලවහාවෙන සීඝජවං, දක්ඛිණෙය්‍යස්ස විත්තරුච්චසෙන දින්නත්තා යථාරුචිගාමී, පසාදසම්පත්තියා උළාරතාය සබ්බසොච පාසාදිකං සොභාතිසයයුත්තඤ්ච අහොසි.

අට්ඨකස්මිං උස්සවදිවසෙ දෙවතාසු යථාසකං දිබ්බානුභාවෙන උය්‍යානකීළනත්ථං නන්දනවනං ගච්ඡන්තිසු සා දෙවතා දිබ්බවත්ථනිවත්ථා දිබ්බාහරණවිභූසිතා අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා සකහවතා නික්ඛම්ත්වා තං පීඨවිමානං අභිරුය්හ මහතියා දෙවිද්ධියා මහත්තෙන සිරිසොහග්ගෙන සමන්තතො වන්දො විය සුරියො විය ච ඔහාසෙන්ති උය්‍යානං ගච්ඡති. තෙන ච සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසහවතං උපගතො තස්සා දෙවතාය අවිදුරෙ අත්තානං දස්සෙසි. අථ සා දෙවතා තං දිස්වා සමුප්පන්නබලවපසාදගාරවා සහසා පල්ලඬිකතො ඔරුය්හ ථෙරං උපසඬිකම්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං පග්ගය්හ නමස්සමානා අට්ඨාසි. ථෙරො කිඤ්චාපි තාය අඤ්ඤෙහි ච සත්තෙහි යටුපචිතං කුසලාකුසලං අත්තතො යථාකම්මූපගඤ්ඤානුභාවෙන හත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය පඤ්ඤාබලහෙදෙන පච්චක්ඛන්තො පස්සති, තථාපි යස්මා දෙවතානං උපපත්තිසමනන්තරමෙව “කුතො නු ඛො අහං චචිත්වා ඉධුපපන්නා, කිං නු ඛො කුසලකම්මං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පටිලභාමී”ති අතීතහවං යටුපචිතඤ්ච කම්මං උද්දිස්ස යෙභුයොන ධම්මතාසිද්ධා උපධාරණා, තස්සා ච යාථාවතො ඤාණං උප්පජ්ජති, තස්මා තාය දෙවතාය කතකම්මං කථාපෙත්වා සදෙවකස්ස ලොකස්ස කම්මඵලං පච්චක්ඛං කාතුකාමො –

1.

“පීඨං තෙ සොචණ්ණමයං උළාරං, මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං; අලඬිකතෙ මල්‍යධරෙ සුවත්ථෙ, ඔහාසසි විජ්ජුරිවබ්භ කුටං.

2.

“කෙන තෙනාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣකිති; උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

3.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,

මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා,
වණණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. ආහ -

4.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

5.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අබ්භාගතානාසනකං අදාසිං;
අභිවාදයිං අඤ්ජලිකං අකාසිං, යථානුභාවඤ්ච අදාසි දානං.

6.

“තෙන මෙතාදියො වණණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

7.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා, වණණො ව මෙ සබ්බදිසා
පභාසති” ති.

1. තත්ථ පීඨන්ති යංකිඤ්චි තාදිසං දාරුක්ඛන්ධම්පි ආපණම්පි
බලිකරණපීඨම්පි වෙත්තාසනම්පි මසාරකාදිවිසෙසනාමං
දාරුමයාදිආසනම්පි වුවවති. තථා හි “පාදපීඨං පාදකථලික”න්ති (මහාව. 209; වුළුව. 75) එත්ථ පාදයපනයොග්ගං පීඨාදිකං දාරුක්ඛන්ධං වුවවති,
“පීඨසප්පි”ති (මි. ප. 5.3.1) එත්ථ හත්ථෙත ගහණයොග්ගං. “පීඨිකා”ති
පන එකච්චෙසු ජනපදෙසු දෙසවොහාරෙන ආපණං. “භූතපීඨිකා
දෙවකුලපීඨිකා”ති එත්ථ දෙවතානං බලිකරණට්ඨානභූතං පීඨං.
“හද්දපීඨ”න්ති එත්ථ වෙත්තලතාදිහි උපරි චිතං ආසනං, යං සන්ධාය
වුත්තං “හද්දපීඨං උපානයි”ති. “සුපඤ්ඤත්තං මඤ්චපීඨං. මඤ්චං වා පීඨං
වා කාරයමානෙනා”ති (පාවි. 522) ච ආදීසු මසාරකාදිහෙදං
දාරුමයාදිආසනං. ඉධ පන පල්ලඬිකාකාරසණ්ඨිතං දෙවතාය
පුඤ්ඤානුභාවාහිනිබ්බත්තං යොජනිකං කනකවිමානං වෙදිතබ්බං.

තෙති තෙ-සද්දො “න තෙ සුඛං පජානන්ති, යෙ න පස්සන්ති
නන්දන”න්තිආදීසු (සං. නි. 1.11, 226) ත-සද්දස්ස වසෙන
පච්චත්තබ්බවචනෙ ආගතො. “නමො තෙ පුරිසාජඤ්ඤ, නමො තෙ
පුරිසුත්තම (දී. නි. 3.278; සු. නි. 549). නමො තෙ බුද්ධ වීරත්ථු”ති (සං. නි. 1.90) ච ආදීසු තුම්භ-සද්දස්ස වසෙන සම්පදානෙ, තුය්හන්ති අත්ථො. “කිං
තෙ දිට්ඨං කිත්ති තෙ සුතං. උපධි තෙ සමතික්කන්තා, ආසවා තෙ

පදාලිතා”ති (ම. නි. 2.400; සු. නි. 551) ව ආදීසු කරණෙ. “කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරිය”න්තිආදීසු (වි. ව. 1251; ඡා. 1.10.92) සාමිඅත්ථෙ. ඉධාපි සාමිඅත්ථෙ දට්ඨබ්බො. තවාති හි අත්ථො.

සොවණ්ණමයන්ති එත්ථ සුවණ්ණ-සද්දො “සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ”ති (ම. නි. 1.148) ව “සුවණ්ණතා සුසරතා”ති (බු. පා. 8.11) ව එවමාදීසු ඡවිසම්පත්තියං ආගතො. “කාකං සුවණ්ණා පරිවාරයන්ති”තිආදීසු (ඡා. 1.1.77) ගරුළෙ. “සුවණ්ණවණ්ණො කඤ්චනසන්නිහත්තවො”තිආදීසු (දී. නි. 3.200) ඡාතරුපෙ. ඉධාපි ඡාතරුපෙ එව දට්ඨබ්බො. තඤ්චි බුද්ධානං සමානවණ්ණතාය සොහතො වණ්ණො එතස්සාති සුවණ්ණන්ති වුව්වති. සුවණ්ණමෙව සොවණ්ණං යථා “වෙකතං වෙසම”න්ති ව. මය-සද්දො ව “අනුඤ්ඤාතපට්ඨඤ්ඤාතා, තෙවිජ්ජා මයමස්මුහො”තිආදීසු (සු. නි. 599; ම. නි. 2.455) අස්මදත්ථෙ ආගතො. “මයං නිස්සාය හෙමාය, ඡාතමණ්ඩො දරි සුභා”ති එත්ථ පඤ්ඤත්තියං. “මනොමයා පීතිහක්ඛා සයංපභා”තිආදීසු (දී. නි. 1.39; 3.38) නිබ්බත්තිඅත්ථෙ, බාහිරෙන පච්චයෙන විනා මනසාව නිබ්බත්තාති මනොමයාති වුත්තා. “යංනුනාහං සාමං වික්ඛල්ලං මද්දිත්වා සබ්බමත්තිකාමයං කුට්ඨං කරෙය්‍ය”න්තිආදීසු (පාරා. 84) විකාරත්ථෙ. “දානමයං සීලමය”න්තිආදීසු (දී. නි. 3.305) පදපුරණමත්තෙ. ඉධාපි විකාරත්ථෙ, පදපුරණමත්තෙ වා දට්ඨබ්බො. යදා හි සුවණ්ණෙන නිබ්බත්තං සොවණ්ණමයන්ති අයමත්ථො, තදා සුවණ්ණස්ස විකාරො සොවණ්ණමයන්ති විකාරත්ථෙ මය-සද්දො දට්ඨබ්බො, “නිබ්බත්තිඅත්ථෙ”තිපි වත්තුං වට්ටතියෙව. යදා පන සුවණ්ණෙන නිබ්බත්තං සොවණ්ණන්ති අයමත්ථො, තදා සොවණ්ණමෙව සොවණ්ණමයන්ති පදපුරණමත්තෙ මය-සද්දො දට්ඨබ්බො.

උළාරන්ති පණිතම්පි සෙට්ඨම්පි මහන්තම්පි. උළාර-සද්දො හි “පුබ්බෙනාපරං උළාරං විසෙසං අධිගච්ඡති”තිආදීසු (සං. නි. 5.376) පණිතෙ ආගතො. “උළාරාය බලු හවං වච්ඡායනො සමණං ගොතමං පසංසාය පසංසති”තිආදීසු (ම. නි. 1.288) සෙට්ඨෙ. “උළාරහොගා උළාරයසා ඔළාරික”න්ති ව ආදීසු (ධ. ස. 894, 896; ම. නි. 1.244) මහන්තෙ. තම්පි ව විමානං මනුඤ්ඤාභාවෙන උපභුඤ්ජන්තානං අතිත්තිකරණත්ථෙන පණිතං, සමන්තපාසාදිකතාදිනා පසංසිතතාය සෙට්ඨං, පමාණමහන්තතාය ව මහග්ගතාය ව මහන්තං, තීහිපි අත්ථෙහි උළාරමෙවාති වුත්තං උළාරන්ති.

මනොජවන්ති එත්ථ මනොති විත්තං. යදිපි මනො-සද්දො සබ්බෙසම්පි කුසලාකුසලාබ්‍යාකතවිත්තානං සාධාරණවාචී, “මනොජව”න්ති පන වුත්තත්තා යත්ථ කත්ථවි ආරම්මණෙ පවත්තනකස්ස කිරියමයවිත්තස්ස වසෙන වෙදිතබ්බං. තස්මා මනසො විය ජවො එතස්සාති මනොජවං යථා

ඔට්ඨමුබොති, අතිවිය සීසගමනන්ති අත්ථො. මනො හි ලහුපරිවත්තිතාය අතිදුරෙපි විසයෙ බණෙනෙව නිපතති, තෙනාහ භගවා – “නාහං, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මපි සමනුපස්සාමි යං එවං ලහුපරිවත්තං, යථයිදං, හික්ඛවෙ, විත්ත”න්ති (අ. නි. 1.48) “දුරභිගමං එකවර”න්ති (ධ. ප. 37) ව. ගච්ඡතීති තස්සා දෙවතාය වසනවිමානතො උය්‍යානං උද්දිස්ස ආකාසෙන ගච්ඡති.

යෙනකාමන්ති එත්ථ කාම-සද්දො “කාමා හි චිත්‍රා මධුරා මනොරමා, විරූපරූපෙන මථෙත්ති විත්ත”න්තිආදීසු (සු. නි. 50; ථෙරගා. 787) මනාපියෙ රූපාදිවිසයෙ ආගතො. “ඡන්දො කාමො රාගො කාමො”තිආදීසු (විහ. 564; මහානි. 1; චූළනි. 8 අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස) ඡන්දරාගෙ. “කිලෙසකාමො කාමුපාදාන”න්තිආදීසු (ධ. ස. 1219; මහානි. 2) සබ්බස්මිං ලොභෙ. “අත්තකාමපාරිවරියාය වණ්ණං භාසෙය්‍යා”තිආදීසු (පාරා. 291) ගාමධම්මෙ. “සන්තෙත්ථ තයො කුලපුත්තා අත්තකාමරූපා විහරන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 1.325; මහාව. 466) හිතච්ඡන්දෙ. “අත්තාධිනො අපරාධිනො භුජිස්සො යෙනකාමංගමො”තිආදීසු (දී. නි. 1.221; ම. නි. 1.426) සෙරිභාවෙ. ඉධාපි සෙරිභාවෙ එව දට්ඨබ්බො, තස්මා යෙනකාමන්ති යථාරූපි, දෙවතාය ඉච්ඡානුරූපන්ති අත්ථො.

අලඬකතෙති	අලඬකතගත්තෙ,
නානාවිධරංසිජාලසමුප්ප්ලවිවිධරතනවිජ්ජොතිතෙහි	
හත්ථුපගපාදුපගාදිභෙදෙහි සට්ඨිසකට්ඨාරපරිමාණෙහි දිබ්බාලඬකාරෙහි	
විභූසිතසරීරෙති අත්ථො. සම්බොධනෙ චෙතං එකවචනං. මලාධරෙති	
කප්පරුක්ඛපාරිච්ඡත්තකසන්තානකලතාදිසම්භවෙහි,	
සුවිසුද්ධවාමිකරවිවිධරතනමයපත්තකිඤ්ජක්ඛකෙසරෙහි,	සමන්තතො
විජ්ජොතමානවිජ්ජුරන්තකිරණනිකරරූපිරෙහි	දිබ්බකුසුමෙහි
සුමණ්ඩිතකෙසහත්ථාදිතාය	මාලාහාරිනී. සුවත්ථෙති
කප්පලතානිබ්බත්තානං,	නානාවිරාගවණ්ණවිසෙසානං
සුපරිසුද්ධභාසුරප්පභානං නිවාසනුත්තරියපටිච්ඡදාදීනං දිබ්බවත්ථානං	
වසෙන සුන්දරවත්ථෙ. ඔභාසසීති විජ්ජොතසි. විජ්ජුරිවාති විජ්ජුලතා විය.	
අඛිභකුටන්ති වලාහකසිබරෙ. භූමිමත්ථෙ හි එතං උපයොගවචනං.	
ඔභාසසීති වා අන්තොගධභෙතුඅත්ථවචනං, ඔභාසෙසීති අත්ථො. ඉමස්මිං	
පක්ඛෙ “අඛිභකුට”න්ති උපයොගත්ථෙ එව උපයොගවචනං දට්ඨබ්බං.	

අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො – යථා නාම සඤ්ඤාපභානුරඤ්ජිතං රත්තවලාහකසිබරං පකතියාපි ඔභාසමානං සමන්තතො විජ්ජොතමානා විජ්ජුලතා නිවිජරන්තී විසෙසතො ඔභාසෙති, එවමෙවං සුපරිසුද්ධතපනීයමයං නානාරතනසමුප්ප්ලං පකතිපහස්සරං ඉමං විමානං ත්වං සබ්බාලඬකාරෙහි විභූසිතා සබ්බසො විජ්ජොතයන්තීහි අත්තතො සරීරප්පභාහි වත්ථාහරණොභාසෙහි ව විසෙසතො ඔභාසෙසීති.

එත්ථ හි “පීඨ”න්ති නිදස්සෙතඛ්ඛවචනමෙතං, “අඛ්ඛකුට්ඨ”න්ති නිදස්සනචචනං. තථා “තෙ”ති නිදස්සෙතඛ්ඛවචනං. තඤ්ඤි “පීඨ”න්ති ඉදං අපෙක්ඛිත්වා සාමිච්චනෙන චුත්තමපි “අලභිකතෙ මලාධරෙ සුවත්ථෙ ඔභාසසී”ති ඉමානි පදානි අපෙක්ඛිත්වා පච්චත්තවසෙන පරිණමති, තස්මා “ත්ච”න්ති චුත්තං හොති. “විජ්ජුරවා”ති නිදස්සනචචනං. “ඔභාසසී”ති ඉදං ද්විත්තමපි උපමෙය්‍යුපමානානං සම්බන්ධදස්සනං. “ඔභාසසී”ති හි ඉදං “ත්ච”න්ති පදං අපෙක්ඛිත්වා මජ්ඣිමපුරිසවසෙන චුත්තං, “පීඨ”න්ති ඉදං අපෙක්ඛිත්වා පට්ඨපුරිසවසෙන පරිණමති. ච-සද්දො චෙත්ථ ලුත්තනිද්දිට්ඨො දට්ඨබ්බො. “ගච්ඡති යෙනකාමං ඔභාසසී”ති ච “විජ්ජුරතොභාසිතං අඛ්ඛකුට්ඨං වියා”ති පච්චත්තවසෙන චෙතං උපයොගවචනං පරිණමති. තථා “පීඨ”න්ති විසෙසිතඛ්ඛවචනමෙතං, “තෙ සොචණ්ණමයං උළාර”න්තිආදි තස්ස විසෙසනං.

නනු ච “සොචණ්ණමය”න්ති වත්ථා සුවණ්ණස්ස අග්ගලොභතාය සෙට්ඨභාවතො දිබ්බස්ස ච ඉධාධිජ්ජෙතත්තා “උළාර”න්ති න වත්තඛ්ඛන්ති? න, කිඤ්චි විසෙසසබ්භාවතො. යථෙව හි මනුස්සපරිභොගසුවණ්ණවිකතිතො රසවිද්ධං සෙට්ඨං සුවිසුද්ධං, තතො ආකරුජ්ජන්තං, තතො යංකිඤ්චි දිබ්බං සෙට්ඨං, එවං දිබ්බසුවණ්ණෙපි වාමිකරං, වාමිකරතො සාතකුම්භං, සාතකුම්භතො ජම්බුනදං, ජම්බුනදතො සිඬ්ඨිසුවණ්ණං. තඤ්ඤි සබ්බසෙට්ඨං. තෙනාහ සක්කො දෙවානම්න්දො –

“මුත්තො මුත්තෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;

සිඬ්ඨිනික්ඛසවණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා”ති. (මහාව. 58);

තස්මා “සොචණ්ණමය”න්ති වත්ථාපි “උළාර”න්ති චුත්තං. අථ චා “උළාර”න්ති ඉදං න තස්ස සෙට්ඨපණ්ණිභාවමෙව සන්ධාය චුත්තං, අථ ඛො මහත්තභාවමිපිති චුත්තොවායමත්ථො. එත්ථ ච “පීඨ”න්තිආදි ඵලස්ස කම්මසරික්ඛතාදස්සනං. තත්ථාපි “සොචණ්ණමය”න්ති ඉමිනා තස්ස විමානස්ස වත්ථුසම්පදං දස්සෙති, “උළාර”න්ති ඉමිනා සොභාතිසයසම්පදං, “මනොජව”න්ති ඉමිනා ගමනසම්පදං. “ගච්ඡති යෙනකාම”න්ති ඉමිනා සීඝ්‍රජවතාය පීඨසම්පත්තිභාවසම්පදං දස්සෙති.

අථ චා “සොචණ්ණමය”න්ති ඉමිනා තස්ස පණ්ණිභාවං දස්සෙති, “උළාර”න්ති ඉමිනා වෙපුල්ලමහත්තං. “මනොජව”න්ති ඉමිනා ආනුභාවමහත්තං. “ගච්ඡති යෙනකාම”න්ති ඉමිනා විහාරසුඛත්තං දස්සෙති. “සොචණ්ණමය”න්ති චා ඉමිනා තස්ස අභිරුප්තං වණ්ණපොක්ඛරතඤ්ච දස්සෙති, “උළාර”න්ති ඉමිනා දස්සනීයතං පාසාදිකතඤ්ච දස්සෙති, “මනොජව”න්ති ඉමිනා සීඝ්‍රසම්පදං, “ගච්ඡති යෙනකාම”න්ති ඉමිනා කත්ථවි අජ්ජට්ඨතවාරතං දස්සෙති.

අථ චා තං විමානං යස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස නිස්සන්දථලං, තස්ස අලොහනිස්සන්දතාය සොවණ්ණමයං, අදොසනිස්සන්දතාය උළාරං, අමොහනිස්සන්දතාය මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං. තථා තස්ස කම්මස්ස සද්ධානිස්සන්දභාවෙන සොවණ්ණමයං, පඤ්ඤානිස්සන්දභාවෙන උළාරං, වීරියනිස්සන්දභාවෙන මනොජවං, සමාධිනිස්සන්දභාවෙන ගච්ඡති යෙනකාමං. සද්ධාසමාධිනිස්සන්දභාවෙන චා සොවණ්ණමයං, සමාධිපඤ්ඤානිස්සන්දභාවෙන උළාරං, සමාධිවීරියනිස්සන්දභාවෙන මනොජවං, සමාධිසතිනිස්සන්දභාවෙන ගච්ඡති යෙනකාමන්ති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ යථා “පීඨ”න්තිආදි විමානසම්පත්තිදස්සනවසෙන තස්සා දෙවතාය පුඤ්ඤථලවිභවසම්පත්තිකිත්තනං, එවං “අලඬකතෙ”න්තිආදි අත්තභාවසම්පත්තිදස්සනවසෙන පුඤ්ඤථලවිභවසම්පත්තිකිත්තනං. යථා හි සුසික්ඛිතසිප්පාවරියවිරතොපි රත්තසුචණ්ණාලඬකාරො විවිධරංසිජාලසමුප්පලමණිරතනබවිතො එව සොහති, න කෙවලො, එවං සබ්බඬගසම්පන්නො චතුරස්සසොහනොපි අත්තභාවො සුමණ්ඨිතපසාධිතොව සොහති, න කෙවලො. තෙනස්සා “අලඬකතෙ”න්තිආදිනා ආහරිමං සොභාවිසෙසං දස්සෙති, “ඔභාසසී”ති ඉමිනා අනාහරිමං. තථා පුරිමෙන චත්තමානපච්චයනිමිත්තං සොභාතිසයං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන අතීතපච්චයනිමිත්තං. පුරිමෙන චා තස්සා උපභොගවත්ථුසම්පදං දස්සෙති, පච්ඡිමෙන උපභුඤ්ජනකවත්ථුසම්පදං.

එත්ථාහ “කිං පන තං විමානං යුත්තවාහං, උදාභු අයුත්තවාහ”න්ති? යදිපි දෙවලොකෙ රථවිමානානි යුත්තවාහානිපි භොන්ති “සහස්සයුත්තං ආජඤ්ඤරථ”න්ති (සං. නි. 1.264) ආදිවචනතො, තෙ පන දෙවපුත්තා එව කිච්චකරණකාලෙ වාහරූපෙන අත්තානං දස්සෙන්නි යථා එරාවණො දෙවපුත්තො කිළනකාලෙ හත්ථිරූපෙන. ඉදං පන අඤ්ඤඤථ ඵදිසං අයුත්තවාහං දට්ඨබ්බං.

යදි එවං කිං තස්ස විමානස්ස අබ්භන්තරා වායොධාතු ගමනෙ විසෙසපච්චයො, උදාභු බාහිරාති? අබ්භන්තරාති ගහෙනබ්බං. යථා හි චන්ද්‍රවිමානසූරියවිමානාදීනං දෙසන්තරගමනෙ තදුපජීවිනං සත්තානං සාධාරණකම්මනිබ්බත්තං අතිවිය සීඝ්‍රජවං මහන්තං වායුමණ්ඩලං තානි පෙලෙන්නං පවත්තෙති, න එවං තං පෙලෙත්වා පවත්තෙන්ති බාහිරා වායොධාතු අත්ථී. යථා ච පන චක්කරතනං අන්තොසමුට්ඨිතාය වායොධාතුයා වසෙන පවත්තති. න හි තස්ස චන්ද්‍රවිමානාදීනං විය බාහිරා වායොධාතු පෙලෙත්වා පවත්තිකා අත්ථී රඤ්ඤො චක්කවත්තිස්ස චිත්තවසෙන “පවත්තතු හවං චක්කරතන”න්තිආදිවචනසමනන්තරමෙව පවත්තනතො, එවං තස්සා දෙවතාය චිත්තවසෙන අත්තසන්නිස්සිතාය වායොධාතුයා ගච්ඡතීති වෙදිතබ්බං. තෙන චුත්තං “මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාම”න්ති.

2. එවං පටමගාථාය තස්සා දෙවතාය පුඤ්ඤඵලසම්පත්තිං කිත්තෙන්වා ඉදානි තස්සා කාරණභූතං පුඤ්ඤසම්පදං විභාවෙතං “කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො”තිආදී භාටාද්වයං වුත්තං. තත්ථ කෙනාති කිං-සද්දො “කිං රාජා යො ලොකං න රක්ඛති, කිං නු බො නාම තුම්භෙ මං වත්තබ්බං මඤ්ඤථා”තිආදීසු (පාරා. 424) ගරහණෙ ආගතො. “යංකිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්ත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.244; සං. නි. 3.59) අනියමෙ. “කිං සුඛ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්තිආදීසු (සු. නි. 183; සං. නි. 1.73) පුච්ඡායං. ඉධාපි පුච්ඡායමෙව දට්ඨබ්බො. “කෙනා”ති ව හෙතුඅත්ථෙ කරණවචනං, කෙන හෙතුනාති අත්ථො. තෙති තව. එතාදිසොති එදිසො, එතරහි යථාදිස්සමානොති අත්ථො. වණ්ණොති වණ්ණ-සද්දො “කදා සඤ්ඤාළ්භා පන තෙ, ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණො”තිආදීසු (ම. නි. 2.77) ගුණෙ ආගතො. “අනෙකපරියායෙන බුද්ධස්ස වණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස වණ්ණං භාසති, සඛිස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදීසු (දී. නි. 1.4) පුත්තියං. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධට්ඨෙතොති වුවචති”තිආදීසු (සං. නි. 1.234; ඡා. 1.6.116) කාරණෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණො”තිආදීසු (පාරා. 602) පමාණෙ. “වත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණො”තිආදීසු (දී. නි. 3.115; ම. නි. 2.379-380) ඡාතියං. “මහන්තං හත්ථිරාජවණ්ණං අභිනිමිතිත්වා”තිආදීසු සණ්ඨානෙ. “සුවණ්ණවණ්ණොසි හගවා, සුසුක්කදායොසි වීරියවා”තිආදීසු (ම. නි. 2.399; සු. නි. 553) ඡවිවණ්ණෙ. ඉධාපි ඡවිවණ්ණෙ එව දට්ඨබ්බො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – කෙන කීදිසෙන පුඤ්ඤවිසෙසෙන හෙතුභූතෙන දෙවතෙ, තව එතාදිසො එවංවිධො ද්වාදසයොජනාති ඵරණකප්පහො සරීරවණ්ණො ඡාතොති?

කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣතීති කෙන පුඤ්ඤාතිසයෙන තෙ ඉධ ඉමස්මිං යානෙ ඉදානි තයි ලබ්භමානං උළාරං සුවරිතඵලං ඉජ්ඣති නිප්පජ්ජති. උප්පජ්ජන්තීති නිබ්බන්තන්ති, අවිච්ඡෙදවසෙන උපරූපරි වත්තන්තීති අත්ථො. භොගාති පරිභුඤ්ජිතබ්බට්ඨෙන “භොගා”ති ලද්ධනාමා වත්ථාහරණාදිවිත්තුපකරණවිසෙසා. යෙනි සාමඤ්ඤෙන අනියමනිද්දෙසො, කෙවිති පකාරහෙදං ආමසිත්වා අනියමනිද්දෙසො, උභයෙනාපි පණිතපණිතතරාදිහෙදෙ තත්ථ ලබ්භමානෙ තාදිසෙ භොගෙ අනවසෙසතො බ්‍යාපෙත්වා සඛිගණ්භාති. අනවසෙසබ්‍යාපකො හි අයං නිද්දෙසො යථා “යෙ කෙවි සඛිබාරා”ති. මනසො පියාති මනසා පියායිතබ්බො, මනාපියාති අත්ථො.

එත්ථ ව “එතාදිසො වණ්ණො”ති ඉමිනා හෙට්ඨා වුත්තවිසෙසා තස්සා දෙවතාය අත්තභාවපරියාපන්තා වණ්ණසම්පදා දස්සිතා. “භොගා”ති ඉමිනා උපභොගපරිභොගවත්ථුභූතා දිබ්බරූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බහෙදා කාමගුණසම්පදා. “මනසො පියා”ති ඉමිනා තෙසං රූපාදීනං ඉට්ඨකන්තමනාපතා. “ඉධ මිජ්ඣතී”ති ඉමිනා පන දිබ්බආයුචණ්ණයසසුබ්බාධිපතෙයාසම්පදා දස්සිතා. “යෙ කෙවි මනසො

පියා”ති ඉමිනා යාති “සො අඤ්ඤෙ දෙවෙ දසනි යානෙහි අධිග්ගණ්හාති දිබ්බෙන ආයුනා දිබ්බෙන වණ්ණෙන දිබ්බෙන සුබ්බෙන දිබ්බෙන යසෙන දිබ්බෙන ආධිපතෙය්‍යෙන දිබ්බෙනි රූපෙනි දිබ්බෙනි සද්දෙනි දිබ්බෙනි ගන්ධෙනි දිබ්බෙනි රසෙනි දිබ්බෙනි ඵොට්ඨබ්බෙනි”ති (සං. නි. 4.341) සුත්තෙ ආගතාති දස යානාති. තෙසං ඉධ අනවසෙසතො සඬගහො දස්සිතොති වෙදිතබ්බො.

3. පුච්ඡාමිති පඤ්ඤාං කරොමි, ඤාතුමිච්ඡාමිති අත්ථො. කාමඤ්ඤෙතං “කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති. කිමකාසි පුඤ්ඤං, කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා”ති ච කිං-සද්දග්ගහණෙනෙව අත්ථන්තරස්ස අසම්භවතො පුච්ඡාවසෙන ගාථාත්තයං වුත්තන්ති විඤ්ඤායති. පුච්ඡාවිසෙසභාවඤ්ඤාපනත්ථං පන “පුච්ඡාමි”ති වුත්තං. අයඤ්ඤි පුච්ඡා අදිට්ඨජොතනා තාව න හොති එදිසස්ස අත්ථස්ස මහාථෙරස්ස අදිට්ඨභාවාභාවතො, විමතිච්ඡෙදනාපි න හොති සබ්බසො සමුග්ගාතිතසංසයත්තා, අනුමතිපුච්ඡාපි න හොති “තං කිං මඤ්ඤසි රාජඤ්ඤා”තිආදීසු (දී. නි. 2.413) විය අනුමතිගහණාකාරෙන අප්පචත්තත්තා, කථෙතුකම්‍යතාපුච්ඡාපි න හොති තස්සා දෙවතාය කථෙතුකම්‍යතාවසෙන ථෙරෙන අපුච්ඡිතත්තා. විසෙසෙන පන දිට්ඨසංසන්දනාති වෙදිතබ්බො. ස්වායමත්ථො හෙට්ඨා අට්ඨුප්පත්තිකථායං “ථෙරො කිඤ්ඤාපි”තිආදිනා විභාවිතො එව. තන්ති ත්වං. තයිදං පුබ්බාපරාපෙක්ඛං, පුබ්බාපෙක්ඛතාය උපයොගෙකච්චනං, පරාපෙක්ඛතාය පන පච්චත්තෙකච්චනං දට්ඨබ්බං.

දෙව්ති එත්ථ දෙව-සද්දො “ඉමානි තෙ දෙව චතුරාසිති නගරසහස්සානි කුසවතීරාජධානිපමුබ්බාති, එත්ථ, දෙව, ඡන්දං කරොහි ජීවිතෙ අපෙක්ඛ”න්ති ච ආදීසු (දී. නි. 2.266) සම්මුතිදෙවවසෙන ආගතො, “තස්ස දෙවාතිදෙවස්ස, සාසනං සබ්බදස්සිතො”තිආදීසු විසුද්ධිදෙවවසෙන. විසුද්ධිදෙවනාඤ්ඤි භගවතො අතිදෙවභාවෙ වුත්තෙ ඉතරෙසං වුත්තො එව හොතීති. “වාතුමහාරාජිකා දෙවා දීඝායුකා වණ්ණවත්තො සුබ්බහුලා”තිආදීසු (දී. නි. 3.337) උපපත්තිදෙවවසෙන. ඉධාපි උපපත්තිදෙවවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. පදත්ථතො පන – දිබ්බති අත්තතො පුඤ්ඤද්ධියා කීළති ලළති පඤ්ඤාති කාමගුණෙහි රමති, අථ වා හෙට්ඨා වුත්තනයෙන ජොතති ඔහාසති, ආකාසෙන විමානෙන ච ගච්ඡතීති දෙවී. “ත්වං දෙවී”ති සම්බොධිතෙ වෙතං එකච්චනං. මහානුභාවෙති උළාරප්පභාවෙ, සො පනස්සානුභාවො හෙට්ඨා ද්විතී ගාථාති දස්සිතොයෙව.

මනුස්සභූතාති එත්ථ මනස්ස උස්සන්තතාය මනුස්සා, සතිසුරභාවබ්බුමච්චරියයොග්‍යතාදිගුණවසෙන උපචිතමානසා උක්කට්ඨගුණවිත්තා. කෙ පන තෙ? ජම්බුදීපවාසිනො සත්තවිසෙසා. තෙනාහ භගවා –

“තීහි, හික්ඛවෙ, යානෙහි ජමබුද්දිපකා මනුස්සා උත්තරකුරුකෙ මනුස්සෙ අධිග්ගණ්හන්ති දෙවෙ ච තාවතිංසෙ. කතමෙහි තීහි? සූරා, සතිමන්තො, ඉධ බ්‍රහ්මවරියවාසො”ති (අ. නි. 9.21).

තථා හි බුද්ධා භගවන්තො පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා මහාසාවකා චක්කවත්තිනො අඤ්ඤෙ ච මහානුභාවා සත්තා එත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති. තෙහි සමානරූපාදිතාය පන සද්ධිං පරිත්තදීපවාසීහි ඉතරමහාදීපවාසීනොපි “මනුස්සා”ත්ථෙව පඤ්ඤායිංසුති එකෙ.

අපරෙ පන භණන්ති – ලොභාදීහි අලොභාදීහි ච සහිතස්ස මනස්ස උස්සන්තතාය මනුස්සා. යෙ හි සත්තා මනුස්සජාතිකා, තෙසු විසෙසතො ලොභාදයො අලොභාදයො ච උස්සන්තා, තෙ ලොභාදිඋස්සන්තතාය අපායමග්ගං, අලොභාදිඋස්සන්තතාය සුගතිමග්ගං නිබ්බානගාමිමග්ගඤ්ච සුරෙන්නි, තස්මා ලොභාදීහි අලොභාදීහි ච සහිතස්ස මනස්ස උස්සන්තතාය පරිත්තදීපවාසීහි සද්ධිං චතුමහාදීපවාසීනො සත්තවිසෙසා “මනුස්සා”ති වුවචන්ති.

ලොකියා පන “මනුනො අපච්චභාවෙන මනුස්සා”ති වදන්ති. මනු නාම පඨමකප්පිකො ලොකමරියාදාය ආදිභූතො හිතාහිතවිධායකො සත්තානං පිතුට්ඨානියො, යො සාසනෙ “මහාසම්මතො”ති වුවචති. පච්චක්ඛතො පරම්පරාය ච තස්ස ඔවාදානුසාසනියං ධීතා සත්තා පුත්තසදිසතාය “මනුස්සා”ති වුවචන්ති. තතො එව හි තෙ මාණවා “මනුජා”ති ච වොහරියන්ති. මනුස්සෙසු භූතා ජාතා, මනුස්සභාවං වා පත්තාති මනුස්සභූතා.

කිමකාසි පුඤ්ඤන්ති කිං දානසීලාදිප්පහෙදෙසු කිදිසං පුප්පභාවඵලනිබ්බත්තනතො, යත්ථ සයං උප්පන්නං, තං සත්තානං පුතාති විසොධෙතීති ච “පුඤ්ඤ”න්ති ලද්ධනාමං සුවරිතං කුසලකම්මං අකාසි, උපවිති නිබ්බත්තෙසීති අත්ථො. ජලිතානුභාවාති සබ්බසො විජ්ජොතමානපුඤ්ඤද්ධිකා.

කස්මා පනෙත්ථ “මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤ”න්ති වුත්තං, කිං අඤ්ඤාසු ගතීසු පුඤ්ඤකිරියා නත්ථීති? නො නත්ථී. යස්මා නිරයෙපි නාම කාමාවචරකුසලවිත්තපවත්ති කදාපි ලබ්භතෙව, කිමඬ්ගං පනඤ්ඤත්ථ, නනු අවොචුම්භා “දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා”ති. තස්මා මහාටෙරො මනුස්සත්තභාවෙ යත්වා පුඤ්ඤකම්මං කත්වා උප්පන්නං තං දිස්වා භූතත්ථවසෙන පුච්ඡන්තො “මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤ”න්ති අවොච.

අථ වා අඤ්ඤාසු ගතීසු එකන්තසුඛතාය එකන්තදුක්ඛතාය දුක්ඛබ්‍රලතාය ච පුඤ්ඤකිරියාය ඕකාසො න සුලභරූපො සප්පුරිසුපනිස්සයාදිපච්චයසමවායස්ස සුදුල්ලභභාවතො. කදාපි උප්පජ්ජමානොපි යථාචුත්තකාරණෙන උළාරො විපුලො න ච හොති,

මනුස්සගතියං පන සුඛබ්බුලතාය පුඤ්ඤකිරියාය ඕකාසො සුලභරූපො සප්පුරිසුපනිස්සයාදිපච්චයසමවායස්ස යෙහුයොන සුලභභාවතො. යඤ්ච තත්ථ දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තම්පි විසෙසතො පුඤ්ඤකිරියාය උපනිස්සයො භොති. දුක්ඛපනිස්සයා හි සද්ධාති. යථා හි අයොසනෙන සත්ථකෙ නිප්ථාදියමානෙ තස්ස එකන්තතො න අග්ගිමහි තාපනං උදකෙන වා තෙමනං ඡෙදනකිරියාසමත්ථතාය විසෙසපච්චයො, තාපෙන්වා පන පමාණයොගතො උදකතෙමනං තස්සා විසෙසපච්චයො, එවමෙව සත්තසන්තානස්ස එකන්තදුක්ඛසමඬ්ඛිතා දුක්ඛබ්බුලතා එකන්තසුඛසමඬ්ඛිතා ව පුඤ්ඤකිරියාය න විසෙසපච්චයො භොති. සති පන දුක්ඛසන්තාපනෙ පමාණයොගතො සුබුපබුහනෙ ව ලද්ධුපනිස්සයා පුඤ්ඤකිරියා උප්පජ්ජති, උප්පජ්ජමානා ව මහාජුතිකා මහාවිප්ථාරා පටිපක්ඛඡෙදනසමත්ථා ව භොති, තස්මා මනුස්සභාවො පුඤ්ඤකිරියාය විසෙසපච්චයො. තෙන වුත්තං “මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤ”න්ති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

4. එවං පන ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා පඤ්භං විස්සජ්ජෙසි. තමත්ථං දස්සෙතුං “සා දෙවතා අත්තමනා”ති ගාථා වුත්තා. කෙන පනායං ගාථා වුත්තා? ධම්මසඬ්ඛගාහකෙහි. තත්ථ සාති යා පුබ්බෙ “පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ”ති වුත්තා, සා. දෙවතාති දෙවපුත්තොපි බ්‍රහ්මාපි දෙවධීතාපි වුච්චති. “අථ ඛො අඤ්ඤතරා දෙවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා”තිආදීසු (සං. නි. 1.1; බු. පා. 5.1) හි දෙවපුත්තො “දෙවතා”ති වුත්තො දෙවොයෙව දෙවතාති කත්වා. තථා “තා දෙවතා සත්තසතා උළාරා, බ්‍රහ්මවිමානා අභිනික්ඛමිත්වා”තිආදීසු බ්‍රහ්මානො.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා”ති. (වි. ව. 75) –

ආදීසු දෙවධීතා. ඉධාපි දෙවධීතා එව දට්ඨබ්බා. අත්තමනාති තුට්ඨමනා පිතිසොමනස්සෙහි ගහිතමනා. පිතිසොමනස්සසහගතඤ්ඤි විත්තං දොමනස්සස්ස අනොකාසතො තෙහි තං සකං කත්වා ගහිතං විය භොති. අත්තමනාති වා සකමනා. අනවජ්ජපිතිසොමනස්සසම්පයුත්තඤ්ඤි විත්තං සම්පති ආයතිඤ්ච තංසමඬ්ඛිතො හිතසුඛාවහතො “සක”න්ති වත්තබ්බතං ලභති, න ඉතරං.

මොග්ගල්ලානෙතාති මොග්ගල්ලානගොත්තස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස පුත්තභාවතො සො මහාථෙරො ගොත්තවසෙන “මොග්ගල්ලානො”ති පඤ්ඤාතො, තෙන මොග්ගල්ලානෙන. පුච්ඡිතාති දිට්ඨසංසන්දනවසෙන පුච්ඡිතා, අත්තමනා සා දෙවතා පඤ්භං බ්‍යාකාසිති යොජනා. අත්තමනතා වස්සා “තම්පි නාම පරිත්තකම්පි කම්මං එවං මහතියා දිබ්බසම්පත්තියා කාරණං අහොසි”ති පුබ්බෙපි සා අත්තතො පුඤ්ඤඵලං පටිච්ච

අන්තරන්තරා සොමනස්සං පටිසංවෙදෙති, ඉදානි පන “අඤ්ඤතරස්ස ථෙරස්ස කතොපි නාම කාරො එවං උළාරඵලො, අයං පන බුද්ධානං අග්ගසාවකො උළාරගුණො මහානුභාවො, ඉමම්පි පස්සිතුං නිපච්චකාරඤ්ච කාතුං ලභාමි, මම පුඤ්ඤඵලපටිසංයුත්තමෙව ච පුච්ඡං කරොති”ති ද්විති කාරණෙනි උප්පන්නා. එවං සඤ්ජාතබලවජිතිසොමනස්සා සා ථෙරස්ස වචනං සිරසා සම්පට්ඨිත්වා පඤ්භං පුට්ඨා බ්‍යාකාසි.

පඤ්භන්ති ඤාතුං ඉච්ඡිතං තං අත්ථං වියාකාසි කථෙසි විස්සජ්ජෙසි. කථං පන බ්‍යාකාසි? පුට්ඨාති පුට්ඨාකාරතො, පුච්ඡිතාකාරෙනෙවාති අත්ථො. එත්ථ හි “පුච්ඡිතා”ති වත්වා පුන “පුට්ඨා”ති වචනං විසෙසත්ථනියමනං දට්ඨබ්බං. සිද්ධෙ හි සති ආරම්භො විසෙසත්ථඤාපකොව හොති. කො පනෙසො විසෙසත්ථො? බ්‍යාකරණස්ස පුච්ඡානුරූපතා. යඤ්චි කම්මඵලං දස්සෙත්වා තස්ස කාරණභූතං කම්මං පුච්ඡිතං, තද්වහස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤානුරූපභාවවිභාවනා. යෙන ච ආකාරෙන පුච්ඡා පවත්තා අත්ථතො ච බ්‍යඤ්ජනතො ච, තදාකාරස්ස බ්‍යාකරණස්ස පුච්ඡානුරූපතා, තථා වෙව විස්සජ්ජනං පවත්තං. ඉති ඉමස්ස විසෙසස්ස ඤාපනත්ථං “පුච්ඡිතා”ති වත්වා පුන “පුට්ඨා”ති වුත්තං.

“පුච්ඡිතා”ති වා තාය දෙවතාය විසෙසනමුබ්බෙන පුට්ඨභාවස්ස පඤ්භබ්‍යාකරණස්ස ච කාරණකිත්තනං. ඉදං වුත්තං හොති – “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො”තිආදිනා ථෙරෙන පුච්ඡියතීති පුච්ඡා, තාය දෙවතාය කතකම්මං, තස්සා පුච්ඡාය කාරිතා ආචික්ඛිතා වාති සා දෙවතා “පුච්ඡිතා”ති වුත්තා. යස්මා පුච්ඡිතා පුච්ඡියමානස්ස කම්මස්ස කාරිතා, තස්මා පඤ්භං පුට්ඨා. යස්මා ච පුච්ඡිතා පුච්ඡියමානස්ස කම්මස්ස ආචික්ඛිතසභාවා, තස්මා පඤ්භං බ්‍යාකාසිති. යස්ස කම්මස්සිදං ඵලන්ති ඉදං “පඤ්භ”න්ති වුත්තස්ස අත්ථස්ස සරූපදස්සනං. අයං වෙත්ථ අත්ථො – ඉදං පුච්ඡන්තස්ස පුච්ඡියමානාය ච පච්චක්ඛෙතං අනන්තරං වුත්තප්පකාරං පුඤ්ඤඵලං, යස්ස කම්මස්ස තං ඤාතුං ඉච්ඡිතත්තා පඤ්භන්ති වුත්තං පුඤ්ඤකම්මං බ්‍යාකාසිති.

5. අහං මනුස්සෙසුතිආදි පඤ්භස්ස බ්‍යාකරණාකාරො. තත්ථ අහන්ති දෙවතා අත්තානං නිද්දිසති. “මනුස්සෙසු”ති වත්වා පුන “මනුස්සභූතා”ති වචනං තදා අත්තති මනුස්සගුණානං විජ්ජමානතාදස්සනත්ථං. යො හි මනුස්සජාතිකොව සමානො පාණාතිපාතාදිං අකත්තබ්බං කත්වා දණ්ඩාරහො තත්ථ තත්ථ රාජාදිතො හත්ථච්ඡෙදාදිකම්මකාරණං පාපුණන්තො මහාදුක්ඛං අනුභවති, අයං මනුස්සනෙරයිකො නාම. අපරො මනුස්සජාතිකොව සමානො පුබ්බෙකතකම්මුනා සාසච්ඡාදනම්පි න ලහති, බුජ්ජිපාසාහිභූතො දුක්ඛබ්‍රලො කත්ථවි පතිට්ඨං අලහමානො විවරති, අයං මනුස්සපෙතො නාම. අපරො මනුස්සජාතිකොව සමානො පරාධීනවුත්ති පරෙසං භාරං වහන්තො හින්තමරියාදො වා අනාවාරං ආවරිත්වා පරෙහි

සන්තප්පිතො මරණභයභීතො ගහනනිස්සිතො දුක්ඛබ්බුලො විවරති
 හිතාහිතං අජානන්තො නිද්දාප්පිභිජාදුක්ඛවිනොදනාදිපරො, අයං
 මනුස්සතිරව්ඡානො නාම. යො පන අත්තනො හිතාහිතං ජානන්තො
 කම්මඵලං සද්දහන්තො හිරොත්තප්පසම්පන්නො දයාපන්නො
 සබ්බසත්තෙසු සංවෙගබ්බුලො අකුසලකම්මපටෙ පරිවජ්ජේන්තො
 කුසලකම්මපටෙ සමාවරන්තො පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි පරිපුරෙති, අයං
 මනුස්සධම්මෙ පතිට්ඨිතො පරමත්ථනො මනුස්සො නාම. අයම්පි තාදිසා
 අහොසි. තෙන චුත්තං “මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා”ති. මනුස්සෙ
 සත්තනිකායෙ මනුස්සභාවං පත්තා මනුස්සධම්මඤ්ච අප්පභාය ධීතාති
 අත්ථො.

අබ්භාගතානන්ති අභිආගතානං, සම්පත්තආගන්තුකානන්ති අත්ථො.
 දුට්ඨා හි ආගන්තුකා අතිථි අබ්භාගතොති. තෙසු කතපරිවයො ආගන්තුකො
 අතිථි, අකතපරිවයො අබ්භාගතො. කතපරිවයො අකතපරිවයොපි වා
 පුරෙතරං ආගතො අතිථි, භොජනවෙලායං උපට්ඨිතො සම්පති ආගතො
 අබ්භාගතො. නිමන්තිතො වා භත්තෙන අතිථි, අනිමන්තිතො අබ්භාගතො.
 අයං පන අකතපරිවයො අනිමන්තිතො සම්පති ආගතො ව, තං සන්ධායාහ
 “අබ්භාගතාන”න්ති, ගරුකාරෙන පනෙත්ථ බ්බුවචනං චුත්තං. ආසති
 නිසිදති එත්ථාති ආසනං. යංකිඤ්චි නිසිදන යොග්ගං, ඉධ පන පීඨං
 අධිප්පෙන, තස්ස ව අප්පකත්තා අනුලාරත්තා ව “ආසනක”න්ති ආහ.
 අදාසින්නි “ඉදමස්ස ථෙරස්ස දින්නං මය්හං මහජ්ඵලං හවිස්සති
 මහානිසංස”න්ති සඤ්ජාතසොමනස්සා කම්මං කම්මඵලඤ්ච සද්දහිත්වා
 තස්ස ථෙරස්ස පරිභොගත්ථාය අදාසිං, නිරපෙක්ඛපරිච්චාගවසෙන
 පරිච්චජින්නි අත්ථො.

අභිවාදයින්ති අභිවාදනමකාසිං, පඤ්චපතිට්ඨිතෙන
 දක්ඛිණෙය්‍යපුග්ගලෙ වන්දින්නි අත්තො. වන්දමානා හි තං තායෙව
 වන්දනකිරියාය වන්දියමානං “සුඛිනී භොහි, අරොගා භොහී”තිආදිනා
 ආසිවාදං අත්ථනො වදාපෙසි නාම. අඤ්ජලිකං අකාසින්නි
 දසනඛසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගණ්හන්ති ගුණවිසිට්ඨානං
 අපවායනං අකාසින්නි අත්ථො. යථානුභාවන්ති යථාබලං, තදා මම
 විජ්ජමානවිභවානුරූපන්ති අත්ථො. අදාසි දානන්ති
 අන්තපානාදිදෙය්‍යධම්මපරිච්චාගෙන දක්ඛිණෙය්‍යං භොජේන්ති දානමයං
 පුඤ්ඤං පසවිං.

එත්ථ ව “අහ”න්ති ඉදං කම්මස්ස ඵලස්ස ව
 එකසන්තතිපතිතතාදස්සනෙන සම්බන්ධභාවදස්සනං, “මනුස්සෙසු
 මනුස්සභූතා”ති ඉදං තස්සා පුඤ්ඤකිරියාය
 අධිට්ඨානභූතසන්නාවිසෙසදස්සනං, “අබ්භාගතාන”න්ති ඉදං
 විත්තසම්පත්තිදස්සනඤ්චෙව බෙත්තසම්පත්තිදස්සනඤ්ච දානස්ස විය

පටිග්ගහණස්ස ච කිඤ්චි අනපෙක්ඛිත්වා පවත්තිතභාවදීපනතො.
 “ආසනකං අදාසිං යථානුභාවඤ්ච අදාසි දාන”න්ති ඉදං
 භොගසාරදානදස්සනං, “අභිවාදයිං අඤ්ජලිකං අකාසි”න්ති ඉදං
 කායසාරදානදස්සනං.

6. තෙනාති තෙන යථාචුත්තෙන පුඤ්ඤෙන හෙතුභූතෙන. මෙති අයං
 මෙ-සද්දො “කිච්ඡෙන මෙ අධිගතං, හලං දානි පකාසිතු”න්තිආදීසු (දී. නි.
 2.65; ම. නි. 1.281; සං. නි. 1.172) කරණෙ ආගතො, මයාති අත්ථො.
 “සාධු මෙ, හත්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”න්තිආදීසු (සං. නි.
 3.182; අ. නි. 4.257) සම්පදානෙ, මය්හන්ති අත්ථො. “පුබ්බෙව මෙ,
 භික්ඛෙව, සම්බොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තස්සෙව සතො”න්තිආදීසු
 (ම. නි. 1.206; සං. නි. 4.14; අ. නි. 3.104) සාමිඅත්ථෙ ආගතො, ඉධාපි
 සාමිඅත්ථෙ එව, මමාති අත්ථො. ස්වායං මෙ-සද්දො තෙන මෙ
 පුඤ්ඤනාති ච මෙ එතාදියොති ච උභයත්ථ සම්බන්ධිතබ්බො. සෙසං
 චුත්තනයමෙව.

එවං තාය දෙවතාය පඤ්ඤෙහි බ්‍යාකතෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො
 විත්ථාරොන ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සපරිවාරාය තස්සා දෙවතාය
 සාත්ථිකා අභොසි. ථෙරො තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා සබ්බං තං
 පවත්තිං හගවතො ආරොචෙසි. හගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා
 සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. ගාථා එව පන සඬිගහං ආරුල්භාති.

පයමපීඨවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියපීඨවිමානවණ්ණනා

පීඨං තෙ වෙළුරියමයන්ති දුතියපීඨවිමානං. තස්ස අට්ඨුප්පත්ති ච
 අත්ථවණ්ණනා ච පයමෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො
 – සාවත්ථිවාසිනී කිර එකා ඉත්ථි අත්තනො ගෙහං පිණ්ඩාය පවිට්ඨං එකං
 ථෙරං පස්සිත්වා පසන්නචිත්තා තස්ස ආසනං දෙන්ති අත්තනො පීඨං උපරි
 නීලවත්ථෙන අත්ථරිත්වා අදාසි. තෙන තස්සා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තාය
 වෙළුරියමයං පල්ලඬකවිමානං නිබ්බත්තං. තෙන චුත්තං –

8.

“පීඨං තෙ වෙළුරියමයං උළාරං, මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං;
 අලඬකතෙ මලාධරෙ සුවත්ථෙ, ඔභාසසි විජ්ජුරිවබ්භ කුටං.

9.

“කෙන තෙනාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
 උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

10.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

11.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

12.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අබ්භාගතානාසනකං අදාසිං;
අභිවාදයිං අඤ්ජලිකං අකාසිං, යථානුභාවඤ්ච අදාසි දානං.

13.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

14.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමිහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා
පභාසති” ති.

8. තත්ථ වෙළුරියමයන්ති වෙළුරියමණිමයං. වෙළුරියමණි නාම විචාරපබ්බතස්ස විචාරගාමස්ස ච අවිදුරෙ උප්පජ්ජනකමණි. තස්ස කිර විචාරගාමට්ඨානෙ ආකරො, විචාරස්ස පන අවිදුරෙ භවත්තා වෙළුරියන්තෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තංසදිසවණ්ණනිහතාය දෙවලොකෙපිස්ස තථෙව නාමං ජාතං යථා තං මනුස්සලොකෙ ලද්ධනාමවසෙනෙව දෙවලොකෙ දෙවපුත්තානං. තං පන මයුරගීවවණ්ණං වා භොති, වායසපත්තවණ්ණං වා, සිනිද්ධවෙණුපත්තවණ්ණං වා. ඉධ පන මයුරගීවවණ්ණං වෙදිතබ්බං. සෙසං සබ්බං පයමපීඨවිමානෙ චුත්තසදිසමෙවාති.

දුතියපීඨවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියපීඨවිමානවණ්ණනා

පීඨං තෙ සොවණ්ණමයන්ති තතියපීඨවිමානං. තස්ස වත්ථු රාජගහෙ සමුට්ඨිතං. අඤ්ඤතරො කිර ඛිණාසවත්ථෙරො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරින්වා භත්තං ගහෙත්වා උපකට්ඨෙ කාලෙ භත්තකිච්චං කාතුකාමො එකං විවට්ඨ්වාරගෙහං උපසඬකම්. තස්මිං පන ගෙහෙ ගෙහසාමිනී ඉත්ථි සද්ධා පසන්නා ථෙරස්ස ආකාරං සල්ලක්ඛෙත්වා “එථ, භත්තෙ, ඉධ නිසීදිත්වා භත්තකිච්චං කරොථා” ති අත්තනො භද්දපීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා උපරි පිතවත්ථං අත්ථරින්වා නිරපෙක්ඛපරිච්චාගවසෙන අදාසි, “ඉදං මෙ පුඤ්ඤං ආයතිං සොවණ්ණපීඨපට්ඨාභාය භොතු” ති පත්ථනඤ්ච පට්ඨපෙසි. අථ ථෙරෙ තත්ථ නිසීදිත්වා භත්තකිච්චං කත්වා පත්තං ධොවිත්වා උට්ඨාය

ගච්ඡන්තෙ “හන්තෙ, ඉදමාසනං තුම්භාකංයෙව පරිච්චන්තං, මය්හං අනුග්ගහත්ථං පරිභුඤ්ජා”ති ආහ. ථෙරො තස්සා අනුකම්පාය තං පීඨං සම්පට්ඨිත්වා සඬ්ඝස්ස දාපෙසි. සා අපරෙන සමයෙන අඤ්ඤානරෙන රොගෙන පුට්ඨා කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තිතිආදි සබ්බං පට්ඨමවිමානවණ්ණනායං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තෙන වුත්තං –

15.

“පීඨං තෙ සොවණ්ණමයං උළාරං, මනොජවං ගච්ඡති යෙනකාමං;
අලඬ්ඤතෙ මලාධරෙ සුවත්ථෙ, ඔභාසසි විජ්ජුරිවබ්බකුටං.

16.

“කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

17.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

18.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

19.

“අප්පස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං, යෙනම්හි ඵලං ජලිතානුභාවා;
අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.

20.

“අද්දසං චිරජං හික්ඛුං, විජ්ජසන්නමනාවිලං;
තස්ස අදාසහං පීඨං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.

21.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

22.

“අක්ඛාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනම්හි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

19. යඤ්ච පන පඤ්චමගාථායං පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙතිආදි, ඵත්ථ ජාති-සද්දො අත්ථෙව සඬ්ඛතලක්ඛණෙ “ජාති ද්විහි ඛන්ධෙහි

සඬගහිතා”තිආදීසු (ධාතු. 71). අත්ථි නිකායෙ “නිගණ්ඨා නාම සමණජාති”තිආදීසු (අ. නි. 3.71). අත්ථි පටිසන්ධියං “යං මාතුකුච්ඡිස්මිං පයමං චිත්තං උප්පන්නං, පයමං විඤ්ඤාණං පාතුභූතං, තදුපාදාය සාවස්ස ජාති”තිආදීසු (මහාව. 124). අත්ථි කුලෙ “අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙනා”තිආදීසු (දී. නි. 1.303). අත්ථි පසුනියං “සම්පතිජාතො, ආනන්ද, බොධිසත්තො”තිආදීසු (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207). අත්ථි භවෙ “එකම්පි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො”තිආදීසු (දී. නි. 1.244; ම. නි. 1.53). ඉධාපි භවෙ එව දට්ඨබ්බො. තස්මා පුරිමාය ජාතියා පුරිමස්මිං භවෙ අනන්තරාතීතෙ පුරිමෙ අත්තභාවෙති අත්ථො. භූමිමත්ථෙ හිදං කරණවචනං. මනුස්සලොකෙති මනුස්සලොකභවෙ, රාජගහං සන්ධාය වදති. ඔකාසලොකො හි ඉධ අධිප්පෙතො, සත්තලොකො පන “මනුස්සෙසු”ති ඉමිනා වුත්තොයෙව.

20. අද්දසන්ති අද්දක්ඛිං. විරජන්ති විගතරාගාදිරජත්තා විරජං. භික්ඛුන්ති භින්නකිලෙසත්තා භික්ඛුං, සබ්බසො කිලෙසකාලුස්සියාභාවෙන විජ්ජසන්නවිත්තතාය විජ්ජසන්නං, අනාවිලසඬකප්පතාය අනාවිලං. පුරිමං පුරිමඤ්චෙත්ථ පදං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස කාරණවචනං, විගතරාගාදිරජත්තා භින්නකිලෙසතාය භික්ඛුං, භින්නකිලෙසත්තා කිලෙසකාලුස්සියාභාවෙන විජ්ජසන්නං, විජ්ජසන්නමනත්තා අනාවිලන්ති. පච්ඡිමං පච්ඡිමං වා පදං පුරිමස්ස පුරිමස්ස කාරණවචනං, විරජං භික්ඛුගුණයොගතො. භින්නකිලෙසො හි භික්ඛු. භික්ඛුං විජ්ජසන්නභාවතො. කිලෙසකාලුස්සියාභාවෙන විජ්ජසන්නමානසො හි භික්ඛු. විජ්ජසන්නං අනාවිලසඬකප්පභාවතොති. රාගරජාභාවෙන වා “විරජ”න්ති වුත්තං, දොසකාලුස්සියාභාවෙන “විජ්ජසන්න”න්ති, මොහබ්බාකුලාභාවෙන “අනාවිල”න්ති. එවංභූතො පරමත්ථතො භික්ඛු නාම භොතීති “භික්ඛු”න්ති වුත්තං. අදාසහන්ති අදාසිං අහං. පීඨන්ති තදා මම සන්තිකෙ විජ්ජමානං හද්දපීඨං. පසන්නාති කම්මඵලසද්ධාය රතනත්තයසද්ධාය ච පසන්නවිත්තා. සෙහි පාණ්ණීති අඤ්ඤං අනාණාපෙත්වා අත්තතො හත්ථෙහි උපනීය පීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසින්ති අත්ථො.

එත්ථ ච “විරජං භික්ඛුං විජ්ජසන්නමනාවිල”න්ති ඉමිනා ඛේත්තසම්පත්තිං දස්සෙති, “පසන්නා”ති ඉමිනා චිත්තසම්පත්තිං, “සෙහි පාණ්ණී”ති ඉමිනා පයොගසම්පත්තිං. තථා “පසන්නා”ති ඉමිනා සක්කච්චදානං අනුපභව්චදානන්ති ච ඉමෙ ද්වෙ දානගුණා දස්සිතා, “සෙහි පාණ්ණී”ති ඉමිනා සහත්ථෙව දානං අනුපවිද්ධදානන්ති ඉමෙ ද්වෙ දානගුණා දස්සිතා, පිතවත්ථස්ස අත්ථරණෙන නිසිදනකාලඤ්ඤතාය චිත්තිං කත්වා දානං කාලෙන දානන්ති ඉමෙ ද්වෙ දානගුණා දස්සිතාති වෙදිතබ්බො. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

තතියපීඨවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චතුත්ථපීඨවිමානවණ්ණනා

පීඨං තෙ වෙළරියමයන්ති චතුත්ථපීඨවිමානං. ඉමස්සාපි වත්ථු රාජගහෙ සමුට්ඨිතං, තං දුතියවිමානෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. නීලවත්ථෙත හි අත්ථරිත්ථා පීඨස්ස දින්නත්තා ඉමස්සාපි විමානං වෙළරියමයං නිබ්බත්තං. සෙසං පට්ඨවිමානෙ වුත්තසදිසං. තෙන වුත්තං –

23.

“පීඨං තෙ වෙළරියමයං උළාරං, මනොපචං ගච්ඡති යෙනකාමං;
අලඬිකතෙ මලාධරෙ සුවත්ථෙ, ඔභාසසි විජ්ජුරිවබ්බකුටං.

24.

“කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

25.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙතාසි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

26.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

27.

“අජ්ජස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං, යෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා;
අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.

28.

“අද්දසං විරජං හික්ඛුං, විජ්ජසන්නමනාවිලං;
තස්ස අදාසහං පීඨං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.

29.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

30.

“අක්ඛාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

ඵත්ථාපි හි නීලවත්ථෙත අත්ථරිත්ථා පීඨස්ස දින්නත්තා ඉමස්සාපි විමානං වෙළරියමයං නිබ්බත්තං. තෙනෙවත්ථ “පීඨං තෙ

වෙළුරියමය”න්ති ආදිතො ආගතං. සෙසං තතියසදිසමෙවාති තත්ථ චුත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

චතුත්ථපීඨවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කුඤ්ජරවිමානවණ්ණනා

කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහොති කුඤ්ජරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. අපේකදිවසං රාජගහනගරෙ නක්ඛත්තං සොසිතං. නාගරා වීථියො සොධෙත්වා වාලුකං ඔකිරිත්වා ලාජපඤ්චමකානි පුප්ඵානි විජ්ජකිරිංසු, ගෙහද්වාරෙ ගෙහද්වාරෙ කදලියො ව පුණ්ණසංචෙ ව යපෙසු, යථාචිහවං නානාවිරාගවණ්ණවිචිත්තා ධජපටාකාදයො උස්සාපෙසු, සබ්බො ජනො අත්තනො අත්තනො විභවානුරූපං සුමණ්ඨිතපසාධිතො නක්ඛත්තකීළං කීළි, සකලනගරං දෙවනගරං විය අලඬකතපටියත්තං අහොසි. අථ බිම්බිසාරමහාරාජා පුබ්බචාරිත්තවසෙන මහාජනස්ස විත්තානුරක්ඛණත්ථඤ්ච අත්තනො රාජභවනතො නික්ඛමිත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන මහතා රාජානුභාවෙන උළාරෙන සිරිසොහග්ගෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොති.

තෙන ව සමයෙන රාජගහවාසීනී එකා කුලධීතා රඤ්ඤො තං විභවසම්පත්තිං. සිරිසොහග්ගං රාජානුභාවඤ්ච පස්සිත්වා අච්ඡරියබ්භුතවිත්තජාතා “අයං දෙවිද්ධිසදිසා විභවසම්පත්ති කීදිසෙන නු බො කම්මුනා ලබ්භති”ති පණ්ඨිතසම්මතෙ පුව්ඡි. තෙ තස්සා කපේසු “හද්දෙ, පුඤ්ඤකම්මං නාම විත්තාමණිසදිසං කජ්ජරුක්ඛසදිසං, ඛේත්තසම්පත්තියා විත්තසම්පත්තියා ව සති යං යං පත්ථෙත්වා කරොති, තං තං නිජ්ඣාදෙතියෙව. අපිව ආසනදානෙන උච්චාකුලීනතා හොති, අන්තදානෙන බලසම්පත්තිපටිලාහො, වත්ථදානෙන වණ්ණසම්පත්තිපටිලාහො, යානදානෙන සුබවිසෙසපටිලාහො, දීපදානෙන චක්ඛුසම්පත්තිපටිලාහො, ආවාසදානෙන සබ්බසම්පත්තිපටිලාහො හොති”ති. සා තං සුත්වා “දෙවසම්පත්ති ඉතො උළාරා හොති මඤ්ඤො”ති තත්ථ විත්තං යපෙත්වා පුඤ්ඤකිරියාය අතිවිය උස්සාහජාතා අහොසි.

මාතෘපිතරො වස්සා අහතං වත්ථයුගං නවපීඨං එකං පදුමකලාපං සජ්ජිමධුසක්ඛරා තණ්ඩුලබ්භරානි ව පරිභොගත්ථාය පෙසෙසු. සා තානි දිස්වා “අහඤ්ච දානං දාතුකාමා, අයඤ්ච මෙ දෙය්‍යධම්මො ලද්ධො”ති තුට්ඨමානසා දුතියදිවසෙ දානං සජ්ජෙන්ති අප්පොදකමධුපායාසං සම්පාදෙන්වා, තස්ස පරිවාරභාවෙන අඤ්ඤම්පි බහුං බාදනීයභොජනීයං පටියාදෙන්වා දානග්ගෙ ගන්ධපරිභණ්ඩං කත්වා විකසිතපදුමපත්තකිඤ්ජක්ඛකෙසරොපසොභිතෙසු පදුමෙසු ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා, අහතෙන සෙනවත්ථෙත අත්ථරිත්වා ආසනස්ස චතුත්තං පාදානං උපරි වත්තාරි පදුමානි මාලාගුළඤ්ච යපෙත්වා, ආසනස්ස උපරි

විතානං බන්ධිත්වා මාලාදාමඔලම්බකදාමානි ඔලම්බිත්වා, ආසනස්ස සමන්තතො භූමිං සකෙසරෙහි පදුමපත්තෙහි සබ්බසන්ථරං සන්ථරිත්වා “දක්ඛිණෙය්‍ය ආගතෙ පුප්පස්සාමි”ති පුප්ඵපුරිතං වඩ්ඪකොට්ඨකං එකමන්තෙ යපෙසි.

අට්ඨෙවං කතදානුපකරණසංවිධානා සීසංන්භාතා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා සුද්ධුත්තරාසඬගා වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා එකං දාසිං ආණාපෙසි “ගච්ඡ ඡෙ, අම්භාකං තාදිසං දක්ඛිණෙය්‍යං පරියෙසාහි”ති. තෙන ච සමයෙන ආයස්මා සාරිපුත්තො සහස්සථවිකං නික්ඛිපන්තො විය රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො අන්තරවීථිං පටිපන්තො භොති. අථ සා දාසී ථෙරං වන්දිත්වා ආහ “භන්තෙ, තුම්භාකං පත්තං මෙ දෙථා”ති. “එකිස්සා උපාසිකාය අනුග්ගහත්ථං ඉතො එථා”ති ච ආහ. ථෙරො තස්සා පත්තං අදාසි. සා ථෙරං ගෙහං පවෙසෙසි. අථ සා ඉත්ථි ථෙරස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා ආසනං දස්සෙත්වා “නිසීදථ, භන්තෙ, ඉදමාසනං පඤ්ඤත්ත”න්ති වත්වා ථෙරෙ තත්ථ නිසින්තෙ සකෙසරෙහි පදුමපත්තෙහි ථෙරං පුජ්‍යමානා ආසනස්ස සමන්තතො ඔකිරිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා සප්පිමධුසක්ඛරාසමිස්සෙන අප්පොදකමධුපායාසෙන පරිච්ඡි. පරිච්ඡන්ති ච “ඉමස්ස මෙ පුඤ්ඤස්සානුභාවෙන දිබ්බගජකූටාගාරපල්ලඬකසොහිතා දිබ්බසම්පත්තියො භොන්තු, සබ්බාසු පවත්තිසු පදුමා නාම මා විගතා භොන්තු”ති පත්ථනං අකාසි. පුන ථෙරෙ කතහත්තකිච්චෙ පත්තං ධොවිත්වා සප්පිමධුසක්ඛරාහි පුරෙත්වා පල්ලඬකෙ අත්ථනං සාට්ඨකං වුම්බට්ඨකං කත්වා ථෙරස්ස භත්ථෙ යපෙත්වා ථෙරෙ ච අනුමොදනං කත්වා පක්කමන්තෙ ද්වෙ පුරිසෙ ආණාපෙසි “ථෙරස්ස භත්ථෙ පත්තං ඉමඤ්ච පල්ලඬකං විහාරං නෙත්වා ථෙරස්ස නිය්‍යාතෙත්වා ආගච්ඡථා”ති. තෙ තථා අකංසු.

සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ යොජනසතුබ්බෙධෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා. පත්ථනාවසෙන චස්සා පඤ්චයොජනබ්බෙධො පදුමමාලාලඬකතො සමන්තතො පදුමපත්තකිඤ්ජක්ඛකෙසරොපසොහිතො මනුඤ්ඤදස්සනො සුබසම්ඵස්සො විවිධරතනරංසිජාලසමුප්ප්ලභෙමාහරණවිභූසිතො ගජවරො නිබ්බන්ති. තස්සුපරි යථාචුත්තසොභාතිසයයුත්තො යොජනිකො කනකපල්ලඬකො නිබ්බන්ති. සා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති අන්තරන්තරා තං කුඤ්ජරවිමානස්ස උපරි රතනවිචිත්තං පල්ලඬකං අභිරුය්හ මහතා දෙවතානුභාවෙන නන්දනවනං ගච්ඡති. අට්ඨකස්මිං උස්සවදිවසෙ දෙවතාසු යථාසකං දිබ්බානුභාවෙන උය්‍යානකීළනත්ථං නන්දනවනං ගච්ඡන්තිසුතිආදිනා සබ්බං පයමපීඨවිමානවණ්ණනායං ආගතසදිසං, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන ථෙරො –

“කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහො, නානාරතනකප්පනො;
රුචිරො ටාමවා ජවසම්පන්නො, ආකාසමිහි සමිහති.

32.

“පදුමි පද්මපත්තක්ඛි, පද්මුප්පලජුතින්ධරො;
පද්මවුණ්ණාහිකිණ්ණඛිගො, සොණ්ණපොක්ඛරමාලධා.

33.

“පදුමානුසං මග්ගං, පද්මපත්තවිභූසිතං;
ධීතං වග්ගු මනුග්ගාතී, මිතං ගච්ඡති වාරණො.

34.

“තස්ස පක්කමමානස්ස, සොණ්ණකංසා රතිස්සරා;
තෙසං සුයාති නිග්ගොසො, තූරියෙ පඤ්චඛිගිකෙ යථා.

35.

“තස්ස නාගස්ස ඛන්ධමිහි, සුවිවත්ථා අලඛිකතා;
මහන්නං අච්ඡරාසඛිසං, වණ්ණෙන අතිරොවසී.

36.

“දානස්ස තෙ ඉදං ඵලං, අටො සීලස්ස වා පන;
අටො අඤ්ජලිකම්මස්ස, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතා” ති. — ආහ;

31. තත්ථ කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහොති කුඤ්ජෙ ගිරිතටෙ රමති අභිරමති, තත්ථ වා රවති කොඤ්චනාදං නදන්තො විවරති. කුං වා පථවිං තදහිසාතෙන ජරයතීති කුඤ්ජරො, ගිරිවරාදිහෙදො මනුස්සලොකෙ හත්ථී, අයං පන කීළනකාලෙ කුඤ්ජරසදිසනය ඵවං වුත්තො. ආරුය්හතීති ආරොහො, ආරොහතීයොති අත්ථො. වරො අග්ගො සෙට්ඨො ආරොහොති වරාරොහො, උත්තමයානන්ති වුත්තං හොති. නානාරතනකප්පනොති නානාවිධානි රතනානි එතෙසන්ති නානාරතනා, කුම්භාලඛිකාරාදිහත්ථාලඛිකාරා. තෙහි විහිතො කප්පන්නො සන්නාහො යස්ස සො නානාරතනකප්පනො. රුචිං අභිරතිං දෙතීති රුචිරො, මනුඤ්ඤොති අත්ථො. ටාමවාති ථීරො, ඛලවාති අත්ථො. ජවසම්පන්නොති සම්පන්නජවො, සීසජවොති වුත්තං හොති. ආකාසමිහි සමිහතීති ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙ සම්මා ඊහති, ආරුල්භානං බොහං අකරොන්තො වරති ගච්ඡතීති අත්ථො.

32. පදුමීති පදුමසමානවණ්ණනය “පදුම”න්ති ලද්ධනාමෙන කුම්භවණ්ණෙන සමන්තාගතත්තා පදුමී. පද්මපත්තක්ඛිති කමලදලසදිසනයෙන, ආලපනමෙතං තස්සා දෙවනය. පද්මුප්පලජුතින්ධරොති දිබ්බපදුමුප්පලමාලාලඛිකතසර්රනය තහං තහං

විජ්ජුරත්තං විජ්ජොතමානං පදුමුජ්ජලජුතිං ධාරෙතීති පදුමුජ්ජලජුතින්ධරො. පද්මවුණ්ණාහිකිණ්ණධගොති පදුමපත්තකිඤ්ජක්ඛකෙසරෙහි සමන්තතො ඔකිණ්ණගත්තො. සොණ්ණපොක්ඛරමාලධාති හෙමමයකමලමාලාහාරී.

33. පදුමානුසං මග්ගං පද්මපත්තවිභූසිතන්ති හත්ථිනො පදනික්ඛෙපෙ පදනික්ඛෙපෙ තස්ස පාදං සන්ධාරෙන්නෙහි මහන්නෙහි පදුමෙහි අනුසං විජ්ජකිණ්ණං, නානාවිරාගවණ්ණෙහි තෙසංයෙව ච පත්තෙහි ඉතො විතො ච පරිබ්භමන්නෙහි විසෙසතො මණ්ඩිතතාය විභූසිතං මග්ගං ගච්ඡතීති යොජනා. ධීතන්ති ඉදං මග්ගවිසෙසනං, පදුමපත්තවිභූසිතං හුත්වා ධීතං මග්ගන්ති අත්ථො. වග්ගුති වාරු, කිරියාවිසෙසනඤ්චෙනං, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. අනුග්ඝාතීති න උග්ඝාති, අත්තතො උපරි නිසින්නානං ඊසකම්පි බොහං අකරොන්නොති අත්ථො. මීතන්ති නිම්මිතං, නික්ඛෙපපදං වීතික්කමන්ති අත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො “වග්ගු වාරු පදනික්ඛෙපං කත්වා ගච්ඡතී”ති. මීතන්ති චා පරිමිතං පමාණයුත්තං, නාතිසීසං, නාතිසණ්කන්ති චුත්තං හොති. වාරණොති හත්ථි. සො හි පච්චත්ථිකවාරණතො ගමනපරික්කිලෙසවාරණතො ච “වාරණො”ති වුච්චති.

34. තස්ස පක්කමමානස්ස, සොණ්ණසංකා රතිස්සරාති තස්ස යථාචුත්තස්ස කුඤ්ජරස්ස ගච්ඡන්තස්ස සොණ්ණකංසා සුවණ්ණමයා සණ්ඨා රතිස්සරා රමණීයසද්දා මනුඤ්ඤනිග්ගෙසාසා ඔලම්බන්තීති අධිජ්ජායො. තස්ස හි කුඤ්ජරස්ස උභොසු පස්සෙසු මහාකොලම්බජ්ජමාණා මණ්ඩුත්තාදිබ්විතා හෙමමයා අනෙකසතා මහන්තියො සණ්ඨා තහං තහං ඔලම්බමානා පචලන්ති, යතො ඡෙකෙන ගන්ධබ්බකෙන පයුත්තවාදිතතො අතිවිය මනොහරසද්දො නිච්ඡරති. තෙනාහ “තෙසං සුය්‍යති නිග්ගෙසාසො, තූරියෙ පඤ්චඩ්ඨිකෙ යථා”ති. තස්සත්ථො – යථා නාම ආතතං විතතං ආතතවිතතං සනං සුසිරන්ති එවං පඤ්චඩ්ඨිකෙ තූරියෙ කුසලෙහි වාදියමානෙ යානුජ්ජත්තියා මන්දතාරවිහාගං දස්සෙන්නෙන ගායන්නෙන සමීරිතො වාදිතසරො වග්ගු රජනීයො නිග්ගෙසාසො සුය්‍යති, එවං තෙසං සොවණ්ණකංසානං තපනීයසණ්ඨානං නිග්ගෙසාසො සුය්‍යතීති.

35. නාගස්සාති හත්ථිනාගස්ස. මහන්තන්ති සම්පත්තිමහත්තෙනාපි සඬ්ඛ්‍යාමහත්තෙනාපි මහන්තං. අච්ඡරාසඬ්ඝන්ති දෙවකඤ්ඤාසමුහං. වණ්ණෙනාති රූපෙන.

36. දානස්සාති දානමයපුඤ්ඤස්ස. සීලස්සාති කායිකසංවරාදිසංවරසීලස්ස. වා-සද්දො අචුත්තවිකජ්ජනත්ථො. තෙන අභිවාදනාදිං අචුත්තං වාරිත්තසීලං සඬ්ගණ්හාති.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා පඤ්භං විස්සජ්ජෙසී, තමත්ථං දස්සෙතුං -

37.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා විශාකාසී, යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. -

අයං ගාථා ධම්මසඬ්ඛානකෙනි වුත්තා, තස්සා අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තො එව.

38.

“දිස්වාන ගුණසම්පන්නං, කුමාරිං කුමාරතං සතං;
අදාසිං පුප්ඵාහිකිණ්ණං, ආසනං දුස්සසන්ථතං.

39.

“උපඬ්ඨං පද්මමාලාහං, ආසනස්ස සමන්තතො;
අබ්භොකිරිස්සං පත්තෙනි, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.

40.

“තස්ස කම්මකුසලස්ස, ඉදං මෙ ඊදිසං ඵලං;
සක්කාරො ගරුකාරො ච, දෙවානං අපචිතා අහං.

41.

“යො වෙ සම්මාවිමුත්තානං, සන්නානං බ්‍රහ්මචාරිනං;
පසන්නො ආසනං දජ්ජා, එවං නන්දෙ යථා අහං.

42.

“තස්මා හි අත්තකාමෙන, මහත්තමහිකඬ්ඛතා;
ආසනං දාතඬ්ඛං හොති, සරීරන්තිමධාරිත”න්ති. - දෙවතාය
වුත්තගාථා;

38. තත්ථ ගුණසම්පන්නන්ති සබ්බෙහි සාවකගුණෙහි සමන්තාගතං, තෙනි වා පරිපුණ්ණං. එතෙන සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකප්පත්තිං දස්සෙති. කුමාරිත්ති ආරම්මණුපනිජ්ඣානං ලක්ඛණුපනිජ්ඣානන්ති දුට්ඨෙධනාපි කුමාරෙන කුමාරයනසීලං, තෙන වා කුමාරපෙතඬ්ඛං සබ්බසංකිලෙසපක්ඛං කුමාරපත්ථා යීතං. තතො එව කුමාරෙ රතන්ති කුමාරතං. සතන්ති සමානං, සන්නං වා, සප්පුරිසන්ති අත්ථො. පුප්ඵාහිකිණ්ණන්ති පුප්ඵෙහි අහිකිණ්ණං, කමලදලෙහි අහිප්පකිණ්ණන්ති අත්ථො. දුස්සසන්ථතන්ති වත්ථෙත උපරි අත්ථතං.

39. උපඬ්ඨං පද්මමාලාහන්ති උපඬ්ඨං පද්මපුප්ඵං අහං. ආසනස්ස සමන්තතොති ථෙරෙන නිසින්නස්ස ආසනස්ස සමන්තා භූමියං.

අබ්භොකිරිස්සන්ති අභිඛකිරිං අභිජ්ජකිරිං. කථං? පත්තෙහීති, තස්ස උපධිසපදුමස්ස විසුං විසුං කතෙහි පත්තෙහි පුජ්ඵවස්සාභිවස්සනකනියාමෙන ඔකිරින්නි අත්ථො.

40. ඉදං මෙ ඊදිසං ඵලන්ති ඉමිනා “කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහො”තිආදිනා ථෙරෙන ගහිතං අග්ගහිතඤ්ච ආයුයසසුඛරූපාදිභෙදං අත්තනො දිබ්බසම්පත්තිං ඵකතො දස්සෙත්වා පුනචි ථෙරෙන අග්ගහිතමෙව අත්තනො ආනුභාවසම්පත්තිං දස්සෙතුං “සක්කාරො ගරුකාරො”තිආදිමාහ. තෙන “න කෙවලං භන්නෙ තුම්භෙහි යථාචුත්තමෙව ඉධ මය්හං පුඤ්ඤඵලං, අපිච ඛො ඉදං දිබ්බං ආධිපතෙය්‍යම්පි”ති දස්සෙති. තත්ථ සක්කාරොති ආදරකිරියා, දෙවෙහි අත්තනො සක්කාතබ්බතාති අත්ථො. තථා ගරුකාරොති ගරුකාතබ්බතා. දෙවානන්ති දෙවෙහි. අපචිතාති පුජිතා.

41. සම්මාවිමුත්තානන්ති සුට්ඨු විමුත්තානං සබ්බසංකිලෙසජ්ජහායිනං. සන්තානන්ති සන්තකායවච්ඡිමනොකම්මානං සාධුනං. මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ච සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස ච විශේෂත්තා බ්‍රහ්මවාරිනං. පසන්නො ආසනං දජ්ජාති කම්මඵලසද්ධාය රතනත්තයසද්ධාය ච පසන්නමානසො භුත්වා යදි ආසනමත්තම්පි දදෙය්‍ය. ඵචං නන්දෙ යථා අභන්ති යථා අහං තෙන ආසනදානෙන ඵතරහි නන්දාමි මොදාමි, ඵචමෙව අඤ්ඤොපි නන්දෙය්‍ය මොදෙය්‍ය.

42. තස්මාති තෙන කාරණෙන. හි-සද්දො නිපාතමත්තං. අත්තකාමෙනාති අත්තනො හිතකාමෙන. යො හි අත්තනො හිතාවහං කම්මං කරොති, න අහිතාවහං, සො අත්තකාමො. මහත්තන්ති විපාකමහත්තං. සරීරන්තිමධාරිනන්ති අන්තිමං දෙහං ධාරෙන්තානං, බිණ්ණසවානන්ති අත්ථො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – යස්මා අරහතං ආසනදානෙන අහං ඵචං දිබ්බසම්පත්තියා මොදාමි, තස්මා අඤ්ඤොනාපි අත්තනො අභිචුද්ධිං පත්ථයමානෙන අන්තිමසමුස්සයෙ යිතානං ආසනං දාතබ්බං, නත්ථි තාදිසං පුඤ්ඤන්ති දස්සෙති. තෙසං චුත්තසදිසමෙවාති.

කුඤ්ජරවිමානවශේෂනා නිට්ඨිතා.

6. පයමනාවාචිමානවශේෂනා

සුවශේෂචජ්ජනං නාවන්ති නාවාචිමානං. තස්ස කා උජ්ජත්ති? භගවති සාවත්ථීයං විහරන්තෙ සොළසමත්තා හික්ඛු අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකාවාසෙ වසිත්වා චුත්ථවස්සා “භගවන්තං පස්සිස්සාම, ධම්මඤ්ච සුඤ්ඤස්සාමා”ති සාවත්ථීං උද්දිස්ස ගිම්භසමයෙ අද්ධානමග්ගං පටිපන්නා, අන්තරාමග්ගෙ ච නිරුද්ධකො කන්තාරො, තෙ ච තත්ථ සම්මාහිතත්තා කිලන්තා තසිතා පාතීයං අලභමානා අඤ්ඤතරස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙන ගච්ඡන්ති. තත්ථ අඤ්ඤතරා

ඉත්ථි උදකභාජනං ගහෙත්වා උදකත්ථාය උදපානාහිමුඛි ගච්ඡති. අථ තෙ හික්ඛු තං දිස්වා “යත්ථායං ඉත්ථි ගච්ඡති, තත්ථ ගතෙ පාතියං ලද්ධං සක්කා”ති පිපාසාපරෙතා තංදිසාහිමුඛා ගන්ත්වා උදපානං දිස්වා තස්සා අවිදුරෙ අට්ඨංසු. සා ඉත්ථි තතො උදකං ගහෙත්වා නිවත්තිතුකාමා තෙ හික්ඛු දිස්වා “ඉමෙ අය්‍යා උදකෙන අත්ථිකා පිපාසිතා”ති ඤාත්වා ගරුචිත්තිකාරං උපට්ඨපෙත්වා උදකෙන නිමන්තෙසි. තෙ පත්තථවිකතො පරිස්සාවනං නිහරිත්වා පරිස්සාවෙත්වා යාවදත්ථං පාතියං පිචිත්වා හත්ථපාදෙ සිතලෙ කත්වා තස්සා ඉත්ථියා පාතියදානෙ අනුමොදනං වත්වා අගමංසු.

සා තං පුඤ්ඤං භදයෙ යපෙත්වා අන්තරන්තරා අනුස්සරන්ති අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ නිබ්බන්ති. තස්සා පුඤ්ඤානුභාවෙන කප්පරුක්ඛොපසොහිතං මහන්තං විමානං උප්පජ්ජී. තං විමානං පරික්ඛිපිත්වා මුත්තජාලරජතවිභූසිතා විය සිකතාවකිණ්ණපණ්ඩරපුලිනතටා මණික්ඛන්ධනිම්මලසලිලවාහිනී සරිතා. තස්සා උභොසු තීරෙසු උය්‍යානවිමානද්වාරෙ ව මහතී පොක්ඛරණී පඤ්චවණ්ණපදුමසණ්ඩමණ්ඩිතා සභ සුවණ්ණනාවාය නිබ්බන්ති. සා තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති නාවාය කීළන්ති ලලන්ති විවරති. අට්ඨකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං චරන්තො තං දෙවධීතරං නාවාය කීළන්ති. දිස්වා තාය කතපුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡන්තො —

43.

“සුවණ්ණච්ඡදනං නාවං, නාරි ආරුය්හ නිට්ඨසි;
ඔගාහසි පොක්ඛරණිං, පද්මං ඡින්දසි පාණිනා.

44.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

45.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. — ආහ;

තතො ථෙරෙන පුට්ඨාය දෙවතාය විස්සජ්ජිතාකාරං දස්සෙතුං සඬගීතිකාරෙහි —

46.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. —

අයං ගාථා වුත්තා.

47.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
දිස්වාන භික්ඛු තසිතෙ කිලන්තෙ, උට්ඨාය පාතුං උදකං අදාසිං.

48.

“යො වෙ කිලන්තාන පිපාසිතානං, උට්ඨාය පාතුං උදකං දදාති;
සිතොදකා තස්ස භවන්ති නජ්ජො, පහුතමලායා බහුපුණ්ඩරිකා.

49.

“තං ආපගා අනුපරියන්ති සබ්බදා, සිතොදකා වාලුකසන්ථතා නදී;
අම්බා ච සාලා තිලකා ච ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ච පුල්ලා.

50.

“තංභූමිභාගෙහි උපෙතරූපං, විමානසෙට්ඨං භූස සොහමානං;
තස්සිධ කම්මස්ස අයං විපාකො, එතාදිසං පුඤ්ඤකතා ලභන්ති.

51.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

52.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා
පභාසති”ති. —

අයං දෙවතාය විස්සජ්ජිතාකාරො.

43. තත්ථ සුවණ්ණච්ඡදනන්ති විචිත්තහිත්තිවිරවනෙහි
රත්තසුවණ්ණමයෙහි උභොහි පස්සෙහි පටිච්ඡාදිතබ්බන්තරතාය වෙව
නානාරතනසමුප්ප්ප්ලිතෙන කනකමයාලඬිකාරෙන උපරි ඡාදිතතාය ච
සුවණ්ණච්ඡදනං. නාවන්ති පොතං. සො හි ඔරතො පාරං පවති ගච්ඡතිති
පොතො, සත්තෙ තෙතීති නාවාති ච වුව්වති. නාරීති තස්සා දෙවධිතාය
ආලපනං. නරති තෙතීති නරො, පුරිසො. යථා හි පයමපකතිභූතො සත්තො
ඉතරාය පකතියා සෙට්ඨත්ථෙන පුරි සෙතීති “පුරිසො”ති වුව්වති, එවං
නයනට්ඨෙන “නරො”ති. පුත්තභාතුභූතොපි හි පුග්ගලො
මාතුපෙට්ඨහගිනිනං පිතුට්ඨානෙ තිට්ඨති, පගෙව භත්තුභූතො. නරස්ස
එසාති නාරී, අයඤ්ච සමඤ්ඤා මනුස්සිත්ථිසු පවත්තා රුල්හිවසෙන
ඉතරාසුපි තථා වුව්වති. ඔගාහසි පොක්ඛරණන්ති සතිපි
රත්තුප්පලනීලුප්පලාදිකෙ බහුවිධෙ රතනමයෙ ජලජකුසුමෙ

පොක්ඛරසඬ්ඛාතානං දිබ්බපද්ධානං තත්ථ යෙභුයොන අත්ථිතාය “පොක්ඛරණි”ති ලද්ධනාමං දිබ්බසරං ජලවිහාරරතියා අනුපවිසසි. පද්මං ඡන්දසි පාණිනාති රජතමයනාලං පද්මරාගරතනමයපත්තසඬ්ඛාතං කනකමයකණ්ණිකාකිඤ්ජක්ඛකෙසරං දිබ්බකමලං ලීලාරවින්දං කත්තුකාමතාය තව හත්ථෙත භඤ්ජසි.

47. තසිතෙති පිපාසිතෙ. කිලන්තෙති තාය පිපාසාය අද්ධානපරිස්සමෙන ච කිලන්තකායෙ. උට්ඨායාති උට්ඨානවීරියං කත්වා, ආලසියං අනාපජ්ජිත්වාති අත්ථො.

48. යො චෙතිආදිනා යථා අභං, එවං අඤ්ඤෙපි ආයතනගතෙන උදකදානපුඤ්ඤෙන එතාදිසං එලං පටිලහන්තීති දිට්ඨොන අදිට්ඨස්ස අනුමානවිධිං දස්සෙන්ති ථෙරෙන පුට්ඨමත්ථං සාධාරණතො විස්සජ්ජෙති. තත්ථ තස්සාති තන්ති ච යථාචුත්තපුඤ්ඤකාරිනං පච්චාමසති.

49. අනුපරියන්තීති අනුරූපවසෙන පරික්ඛිපන්ති. තස්ස වසනට්ඨානපරික්ඛිපනෙන සොපි පරික්ඛිත්තො නාම භොති. තිලකාති ඛන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසපුප්ඵා එකා රුක්ඛජාති. උද්දාලකාති වාතසාතකා, යෙ “රාජරුක්ඛා”තිපි වුච්චන්ති.

50. තංභූමිභාගෙහීති තාදිසෙහි භූමිභාගෙහි, යථාචුත්තපොක්ඛරණිනදීඋය්‍යානවත්තෙහි භූමිපදෙසෙහිති අත්ථො. උපෙතරූපන්ති පාසංසියභාවෙන උපෙතං, තෙසං පොක්ඛරණිආදීනං වසෙන රමණීයසන්තිවෙසන්ති චුත්තං භොති. භුස සොහමානන්ති භුසං අතිවිය විරොවමානං විමානසෙට්ඨං ලහන්තීති යොජනා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

පඨමනාවාචිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. දුතියනාවාචිමානවණ්ණනා

සුචණ්ණච්ඡදනං නාවන්ති දුතියනාවාචිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ අඤ්ඤතරො ඛිණ්ණාසවත්ථෙරො උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය ගාමකාවාසෙ වස්සං උපගන්තුකාමො සාවත්ථිතො තං ගාමං උද්දිස්ස පච්ඡාහත්තං අද්ධානමග්ගපටිපන්නො, මග්ගපරිස්සමෙන කිලන්තො තසිතො අන්තරාමග්ගෙ අඤ්ඤතරං ගාමං සම්පත්තො, ඛහිගාමෙ තාදිසං ඡායුදකසම්පන්නට්ඨානං අපස්සන්තො පරිස්සමෙන ච අභිභුය්‍යමානො වීචරං පාරුපිත්වා ගාමං පවිසිත්වා ධුරගෙහස්සෙව ද්වාරෙ අට්ඨාසි. තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි ථෙරං පස්සිත්වා “කුතො, භන්තෙ, ආගතත්වා”ති පුච්ඡිත්වා මග්ගපරිස්සමං පිපාසිතභාවඤ්ච ඤත්වා “එථ, භන්තෙ”ති ගෙහං පවෙසෙත්වා “ඉධ නිසීද්වා”ති ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. තත්ථ නිසින්නෙ පාදොදකං පාදබ්භඤ්ජනතෙලඤ්ච දත්වා

තාලවණ්ටං ගහෙත්වා බීජි. පරිළාහෙ වූපසන්තෙ මධුරං සීතලං සුගන්ධං
පානකං යොජෙත්වා අදාසි. ථෙරො තං පිවිත්වා පටිජ්ජස්සද්ධකිලමථො
අනුමොදනං කර්වා පක්කාමි. සා අපරභාගෙ කාලං කර්වා තාවතිංසභවනෙ
නිබ්බත්තීති සබ්බං අනන්තරවිමානසදිසන්ති වෙදිතබ්බං. ගාථාසුපි අපුබ්බං
නත්ථි. තෙන වුත්තං -

53.

“සුවණ්ණච්ඡදනං නාවං, නාරි ආරුශ්භ තිට්ඨසි;
ඔගාහසි පොක්ඛරණං, පද්මං ඡින්දසි පාණිනා.

54.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

55.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසති” ති.

56.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

57.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
දිස්වාන භික්ඛුං තසිතං කිලන්තං, උට්ඨාය පාතුං උදකං අදාසිං.

58.

“යො වෙ කිලන්තස්ස පිපාසිතස්ස, ට්ඨාය පාතුං උදකං දදාති;
සීතොදකා තස්ස භවන්ති නජ්ජො, පහුතමල්ලා බහුපුණ්ඩරිකා.

59.

“තං ආපගා අනුපරියන්ති සබ්බදා, සීතොදකා වාලුකසන්ථතා නදී;
අම්බා ච සාලා තිලකා ච ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ච පුල්ලා.

60.

“තංභූමිභාගෙහි උපෙතරූපං, විමානසෙට්ඨං භූස සොහමානං;
තස්සිධ කම්මස්ස අයං විපාකො, එතාදිසං පුඤ්ඤකතා ලහන්ති.

61.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

62.

“අක්ඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා
පභාසති”ති.

අත්ථවණ්ණනාසුපි ඉධ එකොව ටෙරොති අපුබ්බං නත්ථි.

දුතියනාවාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. තතියනාවාවිමානවණ්ණනා

සුවණ්ණවිජදනං නාවන්ති තතියනාවාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා ජනපදවාරිකං වරන්තො මහතා භික්ඛුසඤ්ජන සද්ධිං කොසලජනපදෙ යෙන ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො තදවසරි. අස්සොසුං බො ථූණෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා “සමණො කිර ගොතමො අම්භාකං ගාමබෙත්තං අනුප්පත්තො”ති. අථ ථූණෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා අප්පසන්නා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මච්ඡෙරපකතා “සචෙ සමණො ගොතමො ඉමං ගාමං පවිසිත්වා ද්විහතීහං වසෙය්‍ය, සබ්බං ඉමං ජනං අත්තනො වචනෙ පතිට්ඨපෙය්‍ය, තතො බ්‍රාහ්මණධම්මො පතිට්ඨං න ලභෙය්‍යා”ති තත්ථ භගවතො අවාසාය පරිසක්කන්තා නදිතිත්ථෙසු යපිතනාවායො අපනෙසුං, සෙතුසඬ්ඛිකමනාති ව අවලඤ්ඤෙ අකංසු, තථා පපාමණ්ඩපාදීනි, එකං උදපානං යපෙත්වා ඉතරාති උදපානාති තිණාදිහි පුරෙත්වා පිදහිංසු. තෙන චුත්තං උදානෙ (උදා. 69) “අථ බො ථූණෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා උදපානං තිණස්ස ව භුසස්ස ව යාව මුඛතො පුරෙසුං ‘මා තෙ මුණ්ඩකා සමණකා පාතීයං අපංසු’”ති.

භගවා තෙසං තං විජ්ජකාරං ඤත්වා තෙ අනුකම්පන්තො සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ජන ආකාසෙන නදිං අතික්කම්ත්වා ගන්ත්වා අනුක්කමෙන ථූණං බ්‍රාහ්මණගාමං පත්වා මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමුලෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. තෙන ව සමයෙන සම්බහුලා උදකභාරිනියො භගවතො අවිදුරෙන අතික්කමන්ති. තස්මිඤ්ච ගාමෙ “සචෙ සමණො ගොතමො ඉධාගමිස්සති, න තස්ස පච්චුග්ගමනාදිකං කාතබ්බං, ගෙහං ආගතස්ස චස්ස සාවකානඤ්ච භික්ඛාපි න දාතබ්බා”ති කතිකා කතා හොති.

තත්ථ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දාසි සටෙන පාතීයං ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති භගවත්තං භික්ඛුසඬ්ඛිසපරිවුතං නිසින්තං දිස්වා භික්ඛු ව මග්ගපරිස්සමෙන කිලන්තෙ තසිතෙ ඤත්වා පසන්නවිත්තා පාතීයං දාතුකාමා හුත්වා “යදිපි මෙ ගාමවාසිනො ‘සමණස්ස ගොතමස්ස න කිඤ්චි දාතබ්බං, සාමිච්චිකම්මමිපි න කාතබ්බ’න්ති කතිකං කත්වා යීතා, එවං සන්නෙපි යදි අහං ඊදිසෙ පුඤ්ඤක්ඛෙත්තෙ දක්ඛිණෙය්‍යො ලහිත්වා පාතීයදානමත්තෙනාපි අත්තනො පතිට්ඨං න කරෙය්‍යං, කදාහං ඉතො දුක්ඛජීවිතතො මුච්චිස්සාමි, කාමං මෙ අය්‍යකො සබ්බෙපිමෙ ගාමවාසිනො

මං හනන්තු වා බන්ධන්තු වා, ඊදිසෙ පුඤ්ඤක්ඛේතේ පානියදානං දස්සාමි එවා”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා අඤ්ඤාහි උදකභාරිනීහි වාරියමානාපි ජීවිතෙ නිරපේක්ඛා සීසතො පානියසටං ඔතාරෙත්වා උභොහි හත්ථෙහි පරිග්ගහෙත්වා එකමන්තෙ යපෙත්වා සඤ්ජානපිතිසොමනස්සා හගවන්තං උපසඬකමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පානියෙන නිමන්තෙසි. හගවා තස්සා විත්තප්පසාදං ඔලොකෙත්වා තං අනුග්ගණ්හන්තො පානියං පරිස්සාවෙත්වා හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා පානියං පිච්චි, සටෙ උදකං පරික්ඛයං න ගච්ඡති. සා තං දිස්වා පුන පසන්නවිත්තා එකස්ස භික්ඛුස්ස අදාසි, තථා අපරස්ස අපරස්සාති සබ්බෙසමිපි අදාසි, උදකං න බියතෙව. සා හට්ඨතුට්ඨා යථාපුණ්ණෙන සටෙන ගෙහාහිමුඛි අගමාසි. තස්සා සාමිකො බ්‍රාහ්මණො පානියස්ස දින්නභාවං සුත්වා “ඉමාය ගාමවත්තං භින්තං, අහඤ්ච ගාරය්හො කතො”ති කොධෙන පජ්ජලන්තො තට්ඨතථායමානො තං භූමියං පාතෙත්වා හත්ථෙහි ච පාදෙහි ච පහරි. සා තෙන උපක්කමෙන ජීවිතක්ඛයං පත්වා තාවතිංසහවතෙ නිබ්බති, විමානං චස්සා පයමනාවාපිමානෙ චුත්තසදිසං උප්පජ්ජී.

අථ ඛො හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි “ඉඬ්ඝ මෙ ත්වං, ආනන්ද, උදපානතො පානියං ආහරා”ති. ථෙරො “ඉදානි, හන්තෙ, උදපානො ථුණ්ණෙය්‍යකෙහි දුසිතො, න සක්කා පානියං ආහරිතු”න්ති ආහ. හගවා දුතියමිපි තතියමිපි ආණාපෙසි. තතියවාරෙ ථෙරො හගවතො පත්තං ආදාය උදපානාහිමුඛො අගමාසි. ගච්ඡන්තෙ ථෙරෙ උදපානෙ උදකං පරිපුණ්ණං හුත්වා උත්තරිත්වා සමන්තතො සන්දති, සබ්බං තිණ්ණසං උපලවිත්වා සයමෙව අපගච්ඡති. තෙන සන්දමානෙන සලිලෙන උපරුපරි වඬ්ඬන්තෙන අඤ්ඤෙ ජලාසයෙ පූරෙත්වා තං ගාමං පරික්ඛිපන්තෙන ගාමජ්ජදෙසො අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරියති. තං පාටිභාරියං දිස්වා බ්‍රාහ්මණො අච්ඡරියබ්භුතවිත්තජාතා හගවන්තං බමාපෙසුං, තඬ්ඬණඤ්ඤෙව උදකොසො අන්තරධාසි. තෙ හගවතො ච භික්ඛුසඬ්ඝස්ස ච නිවාසට්ඨානං සංවිධාය ස්වාතන්‍යාය නිමන්තෙත්වා දුතියදිවසෙ මහාදානං සජ්ජෙත්වා බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං පණිතෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්ඡිත්වා සබ්බෙ ථුණ්ණෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා හගවන්තං භුත්තාවිං ඔනීතපත්තපාණිං පයිරුපාසන්තා නිසීදිංසු.

තෙන ච සමයෙන සා දෙවතා අත්තතො සම්පත්තිං පච්චචෙක්ඛිත්වා තස්සා කාරණං උපධාරෙත්ති තං “පානියදාන”න්ති ඤත්වා පිතිසොමනස්සජාතා “හන්දාහං ඉදානෙව හගවන්තං වන්දිස්සාමි, සම්මාපට්ඨන්තෙසු කතානං අප්පකානමිපි කාරානං උළාරඵලඤ්ඤෙව මනුස්සලොකෙ පාකටං කරිස්සාමි”ති උස්සාහජාතා අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා උය්‍යානාදිසහිතෙන විමානෙන සද්ධිංයෙව මහතියා දෙවිද්ධියා මහන්තෙන දෙවානුභාවෙන මහාජනකායස්ස පස්සන්තස්සෙව ආගන්ත්වා විමානතො ඔරුය්හ හගවන්තං උපසඬකමිත්වා අභිවාදෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ

අට්ඨාසි. අථ නං භගවා තස්සා පරිසාය කම්මඵලං පච්චක්ඛතො විභාවෙනුකාමො –

63.

“සුවණ්ණච්ඡදනං නාවං, නාරි ආරුශ්භ තිට්ඨසි;
ඔගාහසි පොක්ඛරණං, පද්මං ඡිත්ඨසි පාණිනා.

64.

“කුටාගාරා නිවෙසා තෙ, විහත්තා භාගසො මිතා;
දද්දල්ලමානා ආහන්ති, සමන්තා චතුරො දිසා.

65.

“කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

66.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

—

චතුහි ගාථාහි පුච්ඡි.

67.

“සා දෙවතා අත්තමනා, සම්බුද්ධෙනෙව පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵල” ති. —

සඬ්ඨිතිකාරා ආභංසු.

68.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
දිස්වාන භික්ඛු තසිතෙ කිලන්තෙ, උට්ඨාය පාතුං උදකං අදාසිං.

69.

“යො වෙ කිලන්තාන පිපාසිතානං, උට්ඨාය පාතුං උදකං දදාති;
සීතොදකා තස්ස භවන්ති නජ්ජො, පහුතමලා බහුපුණ්ඩරිකා.

70.

“තං ආපගා අනුපරියන්ති සබ්බදා, සීතොදකා වාලුකසන්ථතා නදී;
අම්බා ච සාලා තිලකා ච ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ච ඵල්ලා.

71.

“තංභූමිභාගෙහි උපෙතරූපං, විමානසෙට්ඨං භුස සොභමානං;

තස්සිධ කම්මස්ස අයං විපාකො, එතාදිසං පුඤ්ඤකතා ලභන්ති.

72.

“කුටාගාරා නිවෙසා මෙ, විහත්තා භාගසො මිතා;
දද්දල්ලමානා ආහන්ති, සමන්තා චතුරො දිසා.

73.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣකි;
තප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

74.

“අක්ඛම් තෙ බුද්ධ මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති;
එතස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං, අත්ථාය බුද්ධො උදකං අපායී”ති. —

විස්සජ්ජනගාථායො.

63. තත්ථ කිඤ්චාපි සා දෙවතා යදා භගවා පුච්ඡි, තදා තං නාවං ආරුශ්භ
න යිතා, න පොක්ඛරණිං ඔගාහති, නාපි පදුමං ඡින්දති, කම්මානුභාවචොදිතා
පන අභිණ්භං ජලවිහාරපසුතා තථා කරොතීති තං කිරියාවිච්ඡෙදං
දස්සනවසෙතෙවං වුත්තං. අයඤ්ච අත්ථො න කෙවලමිධෙව, අථ බො
හෙට්ඨිමෙසුපි එවමෙව දට්ඨබ්බො.

72. කුටාගාරාති සුවණ්ණමයකණ්ණිකාබද්ධගෙභවන්තො. නිවෙසාති
නිවෙසනාති, කච්ඡරාතීති අත්ථො. තෙනාහ “විහත්තා භාගසො මිතා”ති.
තාති හි චතුසාලභූතාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පටිබ්බිමභූතාති විය
පටිවිහත්තරූපාති සමප්පමාණතාය භාගසො මිතාති විය භොන්ති.
දද්දල්ලමානාති අතිවිය විජ්ජොතමානා. ආහන්තීති
මණ්ණරතනකනකරංසිජාලෙහි ඔභාසෙත්ති.

74. මමාති ඉදං පුබ්බාපරාපෙක්ඛං, මම කම්මස්ස මම අත්ථායාති
අයඤ්ඤෙත්ථ යොජනා. උදකං අපායීති යදෙන උදකදානං වුත්තං, එතස්ස
පුඤ්ඤකම්මස්ස ඉදං ඵලං යායං දිබ්බසම්පත්ති, යස්මා මමත්ථාය සදෙවකෙ
ලොකෙ අභිගදක්ඛිණ්ණෙය්‍යා බුද්ධො භගවා මයා දින්නං උදකං අපායීති.
සෙසං වුත්තනයමෙව.

එවං පසන්නමානසාය දෙවතාය භගවා සාමුක්කංසිකං ධම්මදෙසනං
කරොන්තො සච්චාති පකාසෙසි. සා දෙසනාපරියොසානො
සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි, සම්පත්තපරිසායපි ධම්මදෙසනා සාත්ථිකා
අභොසි.

තනියනාවාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. දීපවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති දීපවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ උපොසථදිවසෙ සම්බහුලා උපාසකා උපොසථිකා හුත්වා පුරෙහත්තං යථාචිභවං දානං දත්වා කාලස්සෙව භුඤ්ජිත්වා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා සුද්ධුත්තරාසඬගා ගන්ධමාලාදිහත්ථා පච්ඡාහත්තං විහාරං ගන්ත්වා මනොභාවතීයෙ භික්ඛු පයිරුපාසිත්වා සායන්හෙ ධම්මං සුඤ්ඤන්ති. විහාරෙයෙව වසිතුකාමානං තෙසං ධම්මං සුඤ්ඤන්තානංයෙව සුරියො අත්ථඬගතො, අත්ථකාරො ජාතො. තත්ථෙකා අඤ්ඤතරා ඉත්ථි “ඉදානි දීපාලොකං කාතුං යුත්ත”න්ති චින්තෙත්වා අත්තනො ගෙහතො පදීපෙයාං ආහරාපෙත්වා පදීපං උප්පාලෙත්වා ධම්මාසනස්ස පුරතො යපෙත්වා ධම්මං සුඤ්ඤ. සා තෙන පදීපදානෙන අත්තමනා පිතිසොමනස්සජාතා හුත්වා වන්දිත්වා අත්තනො ගෙහං ගතා. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ ජොතිරසවිමානෙ නිබ්බන්ති. සරීරසොභා පනස්සා අතිවිය පහස්සරා අඤ්ඤ දෙවෙ අභිභවිත්වා දස දිසා ඔභාසයමානා නිට්ඨති. අපේකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං චරන්තොති සබ්බං හෙට්ඨා ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන –

75.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං නිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

76.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

77.

“කෙන ත්වං විමලොභාසා, අතිරොචසි දෙවතා;
කෙන තෙ සබ්බගත්තෙහි, සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා.

78.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

—

චතුහි ගාථාහි පුච්ඡි.

79.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

80.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
තමන්ධකාරමහි තිමිසිකායං, පදීපකාලමහි අදාසි දීපං.

81.

“යො අන්ධකාරමහි තිමිසිකායං, පදීපකාලමහි දදාති දීපං;
උප්පජ්ජති ජොතිරසං විමානං, පඤ්ඤාමලං බහුපුණ්ඩරිකං.

82.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

83.

“තෙනාහං විමලොභාසා, අතිරොවාමි දෙවතා;
තෙන මෙ සබ්බගත්තෙහි, සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා.

84.

“අක්ඛාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා
පභාසති”ති. —

විස්සජ්ජෙසි.

75. තත්ථ අභික්කන්තෙන වණ්ණෙණාති එත්ථ අභික්කන්ත-සද්දො
“අභික්කන්තා, හන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පඨමො යාමො”තිආදීසු (අ.
නි. 8.20; උදා. 45; චූළව. 383) බයෙ ආගතො. “අයං ඉමෙසං චතුන්නං
පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පණ්ණතරො වා”තිආදීසු (අ. නි. 4.100)
සුන්දරෙ. “අභික්කන්තං, හන්තෙ, අභික්කන්තං, හන්තෙ”තිආදීසු (දී. නි.
1.250; පාරා. 15) අබ්භනුමොදනෙ. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා
ඔභාසයං දිසා”තිආදීසු (වි. ව. 857) අභිරූපෙ. ඉධාපි අභිරූපෙ එව
දට්ඨබ්බො. තස්මා අභික්කන්තෙනාති අතික්කන්තෙන අතිමනාපෙන,
අභිරූපෙනාති අත්ථො. වණ්ණෙණාති ඡවිවණ්ණෙන. ඔභාසෙන්ති දිසා
සබ්බාති සබ්බාපි දස දිසා ජොතෙන්ති එකාලොකං කරොන්ති. කිං වියාති
ආහ “ඔසධි විය තාරකා”ති. උස්සන්තා පභා එතාය ධියති, ඔසධිනං වා
අනුබලප්පදායිකාති කත්වා “ඔසධි”ති ලද්ධනාමා තාරකා යථා සමන්තතො
ආලොකං කුරුමානා තිට්ඨති, එවමෙව ත්වං සබ්බා දිසා ඔභාසයන්ති
තිට්ඨසිති.

77. සබ්බගත්තෙහිති සබ්බෙහි සරීරාවයවෙහි, සකලෙහි
අභිගපච්චඩ්ඨගෙහි ඔභාසන්ති අධිප්පායො, හෙතුමහි වෙතං කරණවචනං.

සබ්බා ඔභාසතෙ දිසාති සබ්බාපි දසදිසා විජ්ජොතති. “ඔභාසරෙ”තිපි පටන්ති, තෙසං සබ්බා දිසාති බහුවචනමෙව දට්ඨබ්බං.

81. පදීපකාලමිහිති පදීපකරණකාලෙ, පදීපුජ්ජලනයොග්ගෙ අන්ධකාරෙති අත්ථො. තෙනාහ “යො අන්ධකාරමිහි තිමිසිකාය”න්ති, බහලෙ මහන්ධකාරෙති අත්ථො. දදාති දීපන්ති පදීපං උජ්ජාලෙන්තො වා අනුජ්ජාලෙන්තො වා පදීපදානං දදාති, පදීපොපකරණානි දක්ඛිණෙය්‍ය උද්දිස්ස පරිච්චජති. උපපජ්ජති ජොතිරසං විමානන්ති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ජොතිරසං විමානං උපගච්ජති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අථ යථාපුච්ඡිතෙ අත්ථෙ දෙවතාය කථිතෙ ථෙරො තමෙව කථං අට්ඨුජ්ජන්ති. කත්වා දානාදිකථාය තස්සා කල්ලවිත්තාදිභාවං ඤත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සපරිවාරා සා දෙවතා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. ථෙරො තතො ආගන්ත්වා තං පවත්ති. භගවතො ආරොචෙසි, භගවා තස්මිං වත්ථුස්මිං සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතා, මහාජනො විසෙසනො දීපදානෙ සක්කච්චකාරී අහොසිති.

දීපවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. තිලදක්ඛිණවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති තිලදක්ඛිණවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවතෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ව සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි ගබ්භිනී තිලෙ ධොවිත්වා ආතපෙ සුක්ඛාපෙති තෙලං කාතුකාමා. සා ව පරික්ඛිණායුකා තං දිවසමෙව චචනධම්මා, නිරයසංවත්තනිකං වස්සා කම්මං ඔකාසං කත්වා යීතං. අථ නං භගවා පච්චුසවෙලායං ලොකං වොලොකෙන්තො දිබ්බවක්ඛුනා දිස්වා වින්තෙසි “අයං ඉත්ථි අජ්ජ කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, යංනුනාහං තිලභික්ඛාපටිග්ගහණෙන තං සග්ගුපගං කරෙය්‍ය”න්ති. සො සාවත්ථිතො තඬ්ඬණෙනෙව රාජගහං ගන්ත්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චිරමාදාය රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තො අනුපුබ්බෙන තස්සා ගෙහද්වාරං පාපුණි. සා ඉත්ථි භගවත්තං පස්සිත්වා සඤ්ජාතපීතිසොමනස්සා සහසා උට්ඨහිත්වා කතඤ්ජලී අඤ්ඤං දාතබ්බයුත්තකං අපස්සන්ති හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා තිලෙ රාසිං කත්වා උභොහි හත්ථෙහි පරිග්ගහෙන්වා අඤ්ජලීපුරං තිලං භගවතො පත්තෙ ආකිරිත්වා භගවත්තං වන්දි. තං භගවා අනුකම්පමානො “සුබ්බිහි භොහි”ති වත්වා පක්කාමි. සා තස්සා රත්තියා පච්චුසසමයෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ සුත්තපබුද්ධා විය නිබ්බත්ති.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං චරන්තො තං
අච්ඡරාසහස්සපරිවුතං මහනියා දෙවිද්ධියා විරොචමානමුපගන්ත්වා -

85.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

86.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

87.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති. - පුච්ඡි;

88.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

89.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.

90.

“අද්දසං විරජං බුද්ධං, විජ්ජසන්නමනාවිලං;
ආසජ්ජ දානං අදාසිං, අකාමා තිලදක්ඛිණං;
දක්ඛිණෙය්‍යස්ස බුද්ධස්ස, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.

91.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

92.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා
පහාසති” ති. -

සා විස්සජ්ජෙසි.

90. තත්ථ ආසජ්ජාති අයං ආසජ්ජ-සද්දො “ආසජ්ජ නං
තථාගත”න්තිආදීසු (වුළුව. 350) සට්ඨෙත ආගතො. “ආසජ්ජ දානං

දෙති” තිආදීසු (දී. නි. 3.336; අ. නි. 8.31) සමාගමෙ. ඉධාපි සමාගමෙයෙව දට්ඨබ්බො. තස්මා ආසජ්ජාති සමාගන්ත්වා, සමවායෙන සම්පත්වාති අත්ථො. තෙනාහ “අකාමා”ති. සා හි දෙයාධම්මසංවිධානපුබ්බකං පුරිමසිද්ධං දානසඬකප්පං විනා සහසා සම්පත්තෙ හගවති පවත්තිතං තිලදානං සන්ධායාහ “ආසජ්ජ දානං අදාසිං, අකාමා තිලදක්ඛිණ”න්ති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

තිලදක්ඛිණවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. පට්ඨපතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා

කොඤ්ඤා මයුරා දිවියා ච භංසාති පතිබ්බතාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි පතිබ්බතා අහොසි හත්තු අනුකූලවත්තිනී බමා පදක්ඛිණග්ගාහිනී, න කුද්ධාපි පටිජ්ඣරති, අඵරුසවාවා සච්චවාදිනී සද්ධා පසන්නා යථාවිභවං දානානි ච අදාසි. සා කෙනවිදෙව රොගෙන පුට්ඨා කාලං කත්වා තාවතිංසහවනෙ නිබ්බත්ති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පුරිමනයෙනෙව දෙවචාරිකං චරන්තො තං දෙවධීතරං මහතිං සම්පත්තිං අනුභවන්ති. දිස්වා තස්සා සම්පමුපගතො. සා අච්ඡරාසහස්සපරිවුතා සට්ඨිසකටභාරාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතත්තභාවා ථෙරස්ස පාදෙසු සිරසා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. ථෙරොපි තාය කතපුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡන්තො

93.

“කොඤ්ඤා මයුරා දිවියා ච භංසා, වග්ගුස්සරා කොකිලා සම්පතන්ති; පුප්ඵාහිකිණ්ණං රම්මමිදං විමානං, අනෙකචිත්තං නරනාරිසෙවිතං.

94.

“තත්ථච්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ, ඉද්ධි විකුබ්බන්ති අනෙකරුපා; ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො සමන්තතො, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති ච.

95.

“දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. — ආහ;

96.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

97.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පතිබ්බතානඤ්ඤමනා අහොසිං;
මාතාව පුත්තං අනුරක්ඛමානා, කුද්ධාපිහං නප්ඵරුසං අවොචං.

98.

“සච්චෙ ධීතා මොසවජ්ජං පභාය, දානෙ රතා සඬගහිතත්තභාවා;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

99.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

100.

“අක්ඛාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා
පභාසතී”ති. —

සා දෙවතා විස්සජ්ජෙසි.

93. තත්ථ කොඤ්චාති කොඤ්චසකුණා, යෙ “සාරසා”තිපි වුවවන්ති.
මයුරාති මොරා. දිවියාති දිබ්බානුභාවා. ඉදඤ්චි පදං “දිවියා කොඤ්චා, දිවියා
මයුරා”තිආදිනා චතුහිපි පදෙහි යොජෙතබ්බං. හංසාති සුවණ්ණහංසාදිහංසා.
වග්ගුස්සරාති මධුරස්සරා. කොකිලාති කාලකොකිලා චෙව සුක්කකොකිලා
ච. සම්පතන්තීති දෙවතාය අභිරමණත්ථං කීළන්තා ලළන්තා සමන්තතො
පතන්ති විවරන්ති. කොඤ්චාදිරූපෙන හි දෙවතාය රතිජනනත්ථං
පරිවාරභූතා දෙවතා කීළන්තා ලළන්තා “කොඤ්චා”තිආදිනා වුත්තා.
පුප්ඵාහිකිණ්ණන්ති ගන්ථිතාගන්ථිතෙහි නානාවිධරතනකුසුමෙහි
ඔකිණ්ණං. රම්මන්ති රමණීයං, මනොරමන්ති අත්ථො. අනෙකචිත්තන්ති
අනෙකෙහි උය්‍යානකප්පරුක්ඛපොක්ඛරණ්ණආදීහි විමානෙසු ච අනෙකෙහි
හිත්තිවිසෙසාදීහි චිත්තං. නරනාරිසෙවිතන්ති පරිවාරභූතෙහි දෙවපුත්තෙහි
දෙවධීතාහි ච උපසෙවිතං.

94. ඉද්ධි විකුබ්බන්ති අනෙකරූපාති නානාරූපානං විදංසනෙන
අනෙකරූපා කම්මානුභාවසිද්ධා ඉද්ධි විකුබ්බන්ති විකුබ්බනිද්ධියො
චලඤ්ජෙන්නි අවිජ්ජිති යොජනා.

97. අනඤ්ඤමනාති පතිබ්බතා, පතිතො අඤ්ඤස්මිං මනො ඵතිස්සාති
අඤ්ඤමනා, න අඤ්ඤමනාති අනඤ්ඤමනා, මය්හං සාමිකතො අඤ්ඤස්මිං.
පුරිසෙ පාපකං චිත්තං න උප්පාදෙසින්ති අත්ථො. මාතාව පුත්තං
අනුරක්ඛමානාති යථා මාතා පුත්තං, ඵලං මය්හං සාමිකං, සබ්බෙපි වා
සත්තෙ හිතෙසිතාය අහිතාපනායනකාමතාය ච අනුද්දයමානා. කුද්ධාපිහං

නප්ඵරුසං අවොචන්ති පරෙන කතං අභාසුකං පටිච්ච කුද්ධාපි සමානා අහං ඵරුසවචනං න කටෙසිං, අඤ්ඤදත්ථු පියවචනමෙව අභාසින්ති අධිජ්ජායො.

98. සච්චෙ ඨිතාති සච්චෙ පතිට්ඨිතා. යස්මා මුසාවාදා වෙරමණියා සච්චෙ පතිට්ඨිතා නාම භොති, න කදාපි සච්චවචනමත්තෙනාති ආහ – මොසවජ්ජං පභායාති මුසාවාදං පභාය. දානෙ රතාති දානෙ අභිරතා, යුත්තජ්ජයුත්තාති අත්ථො. සඬගහිතත්තභාවාති සඬගහවත්ථුහි අත්තානං විය සභාවෙනෙව පරෙසං සඬගණ්හනසීලා අත්තඤ්ච පානඤ්ච කම්මඵලසද්ධාය පසන්නචිත්තා සක්කච්චං චිත්තිකාරෙන අදාසිං, අඤ්ඤඤ්ච වත්ථාදිදානං විපුලං උළාරං අදාසින්ති යොජනා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

පතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. දුතියපතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා

වෙළුරියථම්භන්ති දුතියපතිබ්බතාවිමානං. තස්ස කා උජ්ජත්ති? සාවත්ථියං කිර අඤ්ඤතරා උපාසිකා පතිබ්බතා භුත්වා සද්ධා පසන්නා පඤ්ච සීලාති සුචිසුද්ධාති කත්වා රක්ඛි, යථාච්චඤ්ච දානාති අදාසි, සා කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ උජ්ජජ්ජි. සෙසං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

101.

“වෙළුරියථම්භං රුචිරං පහස්සරං, විමානමාරුය්හ අනෙකචිත්තං;
තත්ථච්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ, උච්චාවචා ඉද්ධි විකුබ්බමානා;
ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො සමන්තතො, නච්චන්ති ගායන්ති
පමොදයන්ති ච.

102.

“දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. – පුච්ඡි;

103.

“සා දෙවතා අත්තමතා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

104.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, උපාසිකා චක්ඛුමතො අභොසිං;
පාණාතිපාතා විරතා අභොසිං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිස්සං.

105.

“අමජ්ජපා නො ව මුසා අභාණිං, සකෙන සාමිනා අභොසිං තුට්ඨා;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්තවිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

106.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

107.

“අක්ඛාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව,
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමිහි එවං ජලිතානුභාවා,
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසති” ති. — විස්සජ්ජෙසි;

101. තත්ථ වෙළරියථමිහන්ති වෙළරියමණිමයථමිහං. රුචිරන්ති රමණීයං. පහස්සරන්ති අතිවිය භාසුරං. උච්චාවචාති උච්චා ච අවචා ච, විවිධාති අත්ථො.

104-5. උපාසිකාති සරණගමනෙන උපාසිකාලක්ඛණෙ යිතා. චුත්තඤ්ඤි

—

“යතො ඛො, මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධං සරණං ගතො භොති, ධම්මං සරණං ගතො භොති, සඬ්ඝං සරණං ගතො භොති, එත්තාවතා ඛො, මහානාම, අරියසාවකො උපාසකො භොති” ති (සං. නි. 5.1033).

වක්ඛුමතොති පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමතො බුද්ධස්ස භගවතො. එවං උපාසිකාභාවකිත්තනෙන ආසයසුද්ධිං දස්සෙත්වා පයොගසුද්ධිං දස්සෙතුං “පාණාතිපාතා විරතා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සකෙන සාමිනා අභොසිං තුට්ඨාති මිච්ඡාවාරාවෙරමණිමාහ. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තසදිසමෙව.

දුතියපතිබ්බතාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. පට්මසුණිසාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති සුණිසාවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? සාවත්ථියං අඤ්ඤතරස්මිං ගෙහෙ එකා කුලසුණ්භා ගෙහං පිණ්ඩාය පට්ටියං බිණ්ණසවත්ථෙරං දිස්වා සඤ්ජානපිතිසොමනස්සා “ඉදං මය්හං උත්තමං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං උපට්ඨිත”න්ති අත්තනා ලද්ධං පුච්භාගං ආදාය ආදරෙන ථෙරස්ස උපනෙසි, ථෙරො තං පටිග්ගහෙත්වා අනුමොදනං කත්වා ගතො. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ උජ්ජජ්ජී. සෙසං සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තසදිසමෙව. තෙන චුත්තං —

108.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

109.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

110.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

111.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

112.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, සුණිසා අභොසිං සසුරස්ස ගෙහෙ.

113.

“අද්දසං චිරජං භික්ඛුං, විප්පසන්නමනාවිලං;
තස්ස අදාසභං පූවං, පසන්නා සෙහි පාණිහි;
භාගඨ්ඨභාගං දත්ථාන, මොදාමි නන්දනෙ වනෙ.

114.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

115.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා
පභාසති” ති.

112. තත්ථ සුණිසාති පුත්තස්ස හරියා. ඉත්ථියා හි සාමිකස්ස පිතා
“සසුරො”ති වුච්චති, තස්ස ච සා “සුණිසා”ති. තං සන්ධාය “සුණිසා
අභොසිං සසුරස්ස ගෙහෙ”ති.

113. භාගඨ්ඨභාගන්ති අත්තනා ලද්ධපට්ඨිසතො උපඨ්ඨභාගං. මොදාමි
නන්දනෙ වනෙති ථෙරෙන නන්දනවනෙ දිට්ඨතාය ආහ. සෙසං
වුත්තනයමෙව.

සුණිසාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. දුතියසුඤ්ඤා විමානවණ්ණනා

අභික්ඛන්තෙන වණ්ණෙනාති දුතියසුඤ්ඤා විමානං. එත්ථ පන අපුබ්බං නත්ථි, අට්ඨප්පත්තියං කුම්මාසදානමෙව විසෙසො. තෙන වුත්තං -

116.

“අභික්ඛන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

117.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

118.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

119.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

120.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, සුඤ්ඤා අභොසිං සසුරස්ස ගෙහෙ.

121.

“අද්දසං විරජං භික්ඛුං, විප්පසන්තමනාවිලං;
තස්ස අදාසහං භාගං, පසන්නා සෙහි පාණිහි;
කුම්මාසපිණ්ඩං දත්ථාන, මොදාමි නන්දනෙ වනෙ.

122.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

123.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමිහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා
පභාසති” ති.

121. තත්ථ භාගන්ති කුම්මාසකොට්ඨාසං. තෙනාහ “කුම්මාසපිණ්ඩං දත්ථානා” ති. කුම්මාසොති ච යවකුම්මාසො වුත්තො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

දුතියසුඤ්ඤා විමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. උත්තරාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති උත්තරාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන ච සමයෙන පුණ්ණො නාම දුග්ගතපුරිසො රාජගහසෙට්ඨිං උපනිස්සාය ජීවති, තස්ස භරියා උත්තරා, උත්තරා ච නාම ධිතාති ද්වෙ ඵච ගෙහමානුසකා. අට්ඨකදිවසං රාජගහෙ “මහාජනෙන සත්තාහං නක්ඛත්තං කිලිතබ්බ”න්ති සොසනං කරිංසු. තං සුත්වා සෙට්ඨි පාතොව ආගතං පුණ්ණං “තාත, අම්මාකං පරිජනො නක්ඛත්තං කිලිතුකාමො, ත්වං කිං නක්ඛත්තං කිලිස්සසි, උදාහු භතිං කරිස්සසි”ති ආහ. “සාමී, නක්ඛත්තං නාම සධනානං හොති, මම පන ගෙහෙ ස්වාතන්ත්‍රාය යාගුතණ්ඩුලානිපි නත්ථි, කිං මෙ නක්ඛත්තෙන? ගොණෙ ලහන්තො කසිතුං ගමිස්සාමී”ති. “තෙන හි ගොණෙ ගණ්හස්සු”ති. සො බලවගොණෙ ච හද්දනඬිගලඤ්ච ගහෙත්වා “හද්දෙ, නාගරා නක්ඛත්තං කිලන්ති, අහං දලිද්දතාය භතිං කාතුං ගමිස්සාමී, මය්හමිපි තාව අජ්ජ දිගුණං නිවාපං පවිත්වා භත්තං ආහරෙය්‍යාසි”ති භරියං වත්වා ඛෙත්තං අගමාසි.

සාරිපුත්තත්ථෙරොපි සත්තාහං නිරොධසමාපන්තො තතො වුට්ඨාය “කස්ස නු බො අජ්ජ මයා සඬිගහං කාතුං වට්ටතී”ති ඔලොකෙන්තො පුණ්ණං අත්තතො ඤාණජාලස්ස අත්තො පට්ට්ඨං දිස්වා “සද්ධො නු බො ඵස, සක්ඛිස්සති වා මෙ සඬිගහං කාතු”න්ති ඔලොකෙන්තො තස්ස සද්ධභාවඤ්ච සඬිගහං කාතුං සමත්ථභාවඤ්ච තප්පව්වයා ච තස්ස මහාසම්පත්තිපට්ටලාහං ඤත්වා පත්තවීවරං ආදාය තස්ස කසනට්ඨානං ගන්ත්වා ආවාටතීරෙ ඵකං ගුම්බං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. පුණ්ණො ථෙරං දිස්වා ච කසිං යපෙත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන ථෙරං වන්දිත්වා “දන්තකට්ඨෙන අත්ථො භවිස්සති”ති දන්තකට්ඨං කප්පියං කත්වා අදාසි. අථස්ස ථෙරො පත්තඤ්ච පරිස්සාවනඤ්ච නිහරිත්වා අදාසි. සො “පානීයෙන අත්ථො භවිස්සති”ති තං ආදාය පානීයං පරිස්සාවෙත්වා අදාසි.

ථෙරො වින්තෙසි “අයං පරෙසං පවිජ්මගෙහෙ වසති, සවස්ස ගෙහද්වාරං ගමිස්සාමී, ඉමස්ස භරියා මං දට්ඨුං න සක්ඛිස්සති, යාවස්ස භරියා භත්තං ආදාය මග්ගං පටිපජ්ජති, තාව ඉධෙව භවිස්සාමී”ති. සො තත්ථෙව ථොකං චිතිනාමෙත්වා තස්සා මග්ගාරුළුභවාටං ඤත්වා අත්තොනගරාහිමුබො පායාසි. සා අත්තරාමග්ගෙ ථෙරං දිස්වා වින්තෙසි “අප්පෙකදාහං දෙය්‍යධම්මෙ සති අය්‍යං න පස්සාමී, අප්පෙකදා මෙ අය්‍යං පස්සන්තියා දෙය්‍යධම්මො න හොති, අජ්ජ පන මෙ අය්‍යො ච දිට්ඨො, දෙය්‍යධම්මො වායං අත්ථි, කරිස්සති නු බො මෙ සඬිගහ”න්ති. සා භත්තභාජනං ඔතාරෙත්වා ථෙරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා “භන්තෙ, ඉදං ලුබ්ඛං වා පණිතං වාති අවිත්තෙත්වා දාසස්ස වො සඬිගහං කරොථා”ති ආහ. අථ ථෙරො පත්තං උපනාමෙත්වා තාය ඵකෙන භත්ථෙත භාජනං ධාරෙත්වා ඵකෙන භත්ථෙත තතො භත්තං දදමානාය උපඬිඬභත්තෙ

දින්නෙ “අල”න්ති හත්ථෙන පත්තං පිදහි. සා “හත්තෙ, එකොව පටිච්ඡෙසා, න සක්කා ද්විධා කාතුං, තුම්භාකං දාසස්ස ඉඳලොකසඬ්ගහං අකත්වා පරලොකසඬ්ගහං කරොථ, නිරවසෙසමෙව දාතුකාමාමිහි”ති වත්වා සබ්බමෙවස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා “තුම්භෙහි දිට්ඨධම්මස්ස භාගිනී අස්ස”න්ති පත්ථනං අකාසි. ථෙරො “එවං භොතු”ති වත්වා ධීතකොව අනුමොදනං කත්වා එකස්මිං උදකඵාසුකට්ඨානෙ නිසිදිත්වා හත්තකිච්චං අකාසි. සාපි පටිනිවත්තිත්වා තණ්ඩුලෙ පරියෙසිත්වා හත්තං පටි.

පුණ්ණොපි අඬ්ඨකරීසමත්තං යානං කසිත්වා ජීසව්ඡං සහිතුං අසක්කොත්තො ගොණෙ විස්සජ්ජෙත්වා එකං රුක්ඛජායං පවිසිත්වා මග්ගං ඔලොකෙත්තො නිසිදි. අථස්ස හරියා හත්තමාදාය ගච්ඡමානා තං දිස්වාච “එස ජීසව්ඡාපිළිතො මං ඔලොකෙත්තො නිසිත්තො, සථෙ මං ‘අතිවිය විරාසි’ති තජ්ජෙත්වා පතොදලට්ඨියා පහරිස්සති, මයා කතකම්මං නිරත්ථකං භවිස්සති, පටිකච්චෙවස්ස ආරොචෙස්සාමි”ති වින්නෙත්වා එවමාහ “සාමි, අජ්ජෙකදිවසං චිත්තං පසාදෙහි, මා මයා කතකම්මං නිරත්ථකං කරි, අහං පාතොව තෙ හත්තං ආහරන්ති අන්තරාමග්ගෙ ධම්මසෙනාපතිං දිස්වා තච හත්තං තස්ස දත්වා පුන ගෙහං ගන්ත්වා හත්තං පවිත්වා ආගතා, පසාදෙහි, සාමි, චිත්ත”න්ති. සො “කිං වදෙසි, හද්දෙ”ති පුච්ඡිත්වා පුන තමත්ථං සුත්වා “හද්දෙ, සාධු වත තෙ කතං මම හත්තං අයාස්ස දදමානාය, මයාපිස්ස අජ්ජ පාතොව දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛොදකඤ්ච දින්න”න්ති පසන්නමානසො තං වචනං අභිනන්දිත්වා උස්සුරෙ ලද්ධහත්තතාය කිලන්තකායො තස්සා අඬ්ඨකෙ සිසං කත්වා නිද්දං ඔක්කමි.

අථස්ස පාතොව කසිතට්ඨානං පංසුචුණ්ණං උපාදාය සබ්බං රත්තසුචණ්ණං හුත්වා කණ්ණිකාරපුජ්ඵරාසි විය සොහමානං අට්ඨාසි. සො පබ්බද්ධො ඔලොකෙත්වා හරියං ආහ “හද්දෙ, එතං මයා කසිතට්ඨානං සබ්බං මම සුචණ්ණං හුත්වා පඤ්ඤායති, කිං නු ඛො මෙ අතිඋස්සුරෙ ලද්ධහත්තතාය අක්ඛිති භමන්ති”ති. “සාමි, මය්හමිපි එවමෙව පඤ්ඤායති”ති. සො උට්ඨාය තත්ථ ගන්ත්වා එකං පිණ්ඩං ගහෙත්වා නඬ්ගලසීසෙ පහරිත්වා සුචණ්ණභාවං ඤත්වා “අහො අයාස්ස ධම්මසෙනාපතිස්ස දින්නදානෙ අජ්ජෙව විපාකො දස්සිතො, න ඛො පන සක්කා එත්තකං ධනං පටිච්ඡාදෙත්වා පරිභුඤ්ජිතු”න්ති හරියාය ආහතං හත්තපාතිං සුචණ්ණස්ස පුරෙත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා රඤ්ඤා කතොකාසො පවිසිත්වා රාජානං අභිවාදෙත්වා “කිං තාතා”ති චුත්තෙ “දෙව, අජ්ජ මයා කසිතට්ඨානං සබ්බං සුචණ්ණරාසිමෙව හුත්වා ධීතං, සුචණ්ණං ආහරාපෙතුං වට්ඨති”ති ආහ. “කොසි ත්ව”න්ති? “පුණ්ණො නාමාහ”න්ති. “කිං පන තෙ අජ්ජ කත”න්ති? “ධම්මසෙනාපතිස්ස මෙ පාතොව දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛොදකඤ්ච දින්නං, හරියායපි මෙ මය්හං ආහට්ඨත්තං තස්සෙව දින්න”න්ති.

තං සුත්වා රාජා “අජ්ජෙව කිර හො ධම්මසෙනාපතිස්ස දින්නදානෙ විපාකො දස්සිතො”ති වත්වා “තාත, කිං කරොමි”ති පුච්ඡි. “ඛණ්ඩි සකට්ඨකප්පානි පහිණිත්වා සුවණ්ණං ආහරාපෙථා”ති. රාජා සකට්ඨානි පහිණි. රාජපුරිසෙසු “රඤ්ඤො සන්නක”න්ති ගණ්හන්තෙසු ගහිතං ගහිතං මත්තිකාව හොති. තෙහි ගන්නවා රඤ්ඤො ආරොචිතෙ “තාතා, තුම්හෙහි කින්නි වත්වා ගහිත”න්ති පුආ “තුම්හාකං සන්නක”න්ති ආහංසු. තෙන හි, තාතා, පුත ගච්ඡථ, “පුණ්ණස්ස සන්නක”න්ති වත්වා ගණ්හථාති. තෙ තථා කරංසු ගහිතං ගහිතං සුවණ්ණමෙව අහොසි. තං සබ්බං ආහරිත්වා රාජඨගණෙ රාසිං අකංසු, අසීතිහත්ථුබ්බෙධො රාසි අහොසි. රාජා නාගරෙ සන්නිපාතාපෙත්වා ආහ “ඉමස්මිං නගරෙ අත්ථි කස්සචි එත්තකං සුවණ්ණ”න්ති? “නත්ථි, දෙවා”ති. “කිං පනස්ස දාතුං වට්ටති”ති? “සෙට්ඨිච්ඡත්තං, දෙවා”ති. රාජා “ඛණ්ඩනසෙට්ඨි නාම හොතු”ති මහන්තෙන හොගෙන සද්ධිං තස්ස සෙට්ඨිච්ඡත්තං අදාසි.

අථ නං සො ආහ “මයං, දෙව, එත්තකං කාලං පරකුලෙ වසිම්හා, වසනට්ඨානං නො දෙථා”ති. තෙන හි පස්ස, එස ගුම්බො පඤ්ඤායති, එතං හරාපෙත්වා ගෙහං කාරෙහිති පුරාණසෙට්ඨිස්ස ගෙහට්ඨානං ආචික්ඛි. සො තස්මිං යානෙ කතිපාහෙනෙව ගෙහං කාරාපෙත්වා ගෙහපචෙසනමඨගලඤ්ච ඡත්තමඨගලඤ්ච එකතොව කරොන්තො සත්තාහං බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස දානං අදාසි. අථස්ස සත්ථා දානානුමොදනං කරොන්තො අනුපුබ්බිං කථං කථෙසි. ධම්මකථාවසානෙ පුණ්ණසෙට්ඨි ව හරියා වස්ස ධිතා ව උත්තරාති තයොපි ඡනා සොතාපන්නා අහෙසුං.

අපරහාගෙ රාජගහසෙට්ඨි පුණ්ණසෙට්ඨිනො ධිතරං අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙසි. සො “නාහං දස්සාමි”ති චුත්තො “මා එවං කරොතු, එත්තකං කාලං අම්හෙ නිස්සාය වසන්තෙනෙව තෙ සම්පත්ති ලද්ධා, දෙතු මෙ පුත්තස්ස තෙ ධිතර”න්ති ආහ. සො “මිච්ඡාදිට්ඨිකා තුම්හෙ, මම ධිතා තිහි රතනෙහි විනා වසිතුං න සක්කොති, නෙවස්ස ධිතරං දස්සාමි”ති ආහ. අථ නං ඛණ්ඩ සෙට්ඨිගහපතිකාදයො කුලපුත්තා “මා තෙන සද්ධිං විස්සාසං හින්දි, දෙහිස්ස ධිතර”න්ති යාචිංසු. සො තෙසං වචනං සම්පට්චිණ්ත්වා ආසාළ්භිපුණ්ණමාය ධිතරං අදාසි. සා පතිකුලං ගතකාලතො පට්ඨාය භික්ඛුං වා භික්ඛුනිං වා උපසඨිකම්තුං දානං වා දාතුං ධම්මං වා සොතුං නාලත්ථ, එවං අඨ්ඨතිසෙසු මාසෙසු විතිවත්තෙසු අත්තනො සන්නිකෙ යිතෙ පරිවාරිකෙ පුච්ඡි “ඉදානි කිත්තකං අත්තොවස්සං අවසිට්ඨ”න්ති? “අඨ්ඨමාසො, අයො”ති. සා මාතාපිතුනං සාසනං පහිණි “කස්මා මං එවරුපෙ ඛන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපිංසු, වරං තුම්හෙහි මං ලක්ඛණාහතං කත්වා පරෙසං දාසිං සාවෙතුං, න එවරුපස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස කුලස්ස දාතුං, ආගතකාලතො පට්ඨාය භික්ඛුදස්සනාදිසු එකමිපි පුඤ්ඤං කාතුං න ලහාමි”ති. අථස්සා පිතා “දුක්ඛිතා වත මෙ ධිතා”ති අනත්තමනං

පවෙදෙත්වා පඤ්චදස කභාපණසහස්සානි පෙසෙසි, “ඉමස්මිං නගරෙ සිරිමා නාම ගණිකා අත්ථි, දෙවසිකං සහස්සං ගණ්හාති, ඉමෙහි කභාපණෙහි තං ආනෙත්වා සාමිකස්ස නියායාදෙත්වා සයං යථාරුචි පුඤ්ඤානි කරොතු”ති සාසනඤ්ච පහිණි. උත්තරා තථා කත්වා සාමිකෙන සිරිමං දිස්වා “කිමිද්”න්ති චුත්තෙ “සාමි, ඉමං අඬ්ඨමාසං මම සභායිකා තුම්හෙ පරිවරතු, අහං පන ඉමං අඬ්ඨමාසං දානඤ්චෙව දාතුකාමා ධම්මඤ්ච සොතුකාමා”ති ආහං. සො තං අභිරූපං ඉත්ථිං දිස්වා උප්පන්නසිනෙහො “සාධු”ති සම්පට්ඨි.

උත්තරාපි බො බුද්ධස්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා “හත්තෙ, ඉමං අඬ්ඨමාසං අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා ඉධෙව භික්ඛා ගහෙතඛ්ඛා”ති සත්ථු පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය යාව මහාපචාරණා, තාව සත්ථාරං උපට්ඨාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං ලභිස්සාමි”ති තුට්ඨමානසා “එවං යාගුං පවථ, එවං හත්තං පවථ, එවං පුච්චං පවථා”ති මහානසෙ සබ්බකිච්චානි සංවිදහන්ති විවරති. අථස්සා සාමිකො “ස්වෙ මහාපචාරණා හවිස්සති”ති මහානසාහිමුඛො වාතපානෙ යත්වා “කිං නු බො කරොන්ති සා අන්ධබාලා විවරති”ති ඔලොකෙත්වා තං සෙදකිලින්තං ඡාරිකාය ඔකිණ්ණං අඬ්ඨගාරමසිමක්ඛිතං තථා සංවිදහින්වා විවරමානං දිස්වා “අහො අන්ධබාලා එවරූපෙ යානෙ ඉමං සිරිසම්පත්තිං නානුභවති, “මුණ්ඩකසමණෙ උපට්ඨහිස්සාමි”ති තුට්ඨවිත්තා විවරති”ති හසින්වා අපගඤ්ථි.

තස්මිං අපගතෙ තස්ස සන්තිකෙ ධීතා සිරිමා “කිං නු බො ඔලොකෙත්වා එස හසති”ති තෙනෙව වාතපානෙන ඔලොකෙත්ති උත්තරං දිස්වා “ඉමං ඔලොකෙත්වා ඉමිනා හසිතං, අද්ධා ඉමස්ස එතාය සද්ධිං සන්ථවො අත්ථි”ති වින්තෙසි. සා කිර අඬ්ඨමාසං තස්මිං ගෙහෙ බාහිරකඉත්ථි හුත්වා වසමානාපි තං සම්පත්තිං අනුභවමානා අත්තනො බාහිරකඉත්ථිභාවං අජානින්වා “අහං සරසාමිති”ති සඤ්ඤමකාසි. සා උත්තරාය ආසාතං බන්ධින්වා “දුක්ඛමස්සා උප්පාදෙස්සාමි”ති පාසාදා ඔරුය්හ මහානසං පවිසින්වා පුච්චනට්ඨානෙ පක්කුථිතං සජ්ජිං කට්ඨජුතා ආදාය උත්තරාහිමුඛං පායාසි. උත්තරා තං ආගච්ඡන්ති. දිස්වා “මම සභායිකාය මය්හං උපකාරො කතො, චක්කවාලං අතිසම්බාධං, බ්‍රහ්මලොකො අතිනීවකො, මම පන සභායිකාය ගුණොව මහන්තො, අහම්පි එතං නිස්සාය දානඤ්ච දාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං ලභිං, සවෙ මම එතිස්සාය උපරි කොධො අත්ථි, ඉදං සජ්ජි මං දහතු, සවෙ නත්ථි, මා මං දහතු”ති තං මෙත්තාය ඵරි. තාය තස්සා මත්ථකෙ ආසිඤ්චිතම්පි පක්කුථිතසජ්ජි සිතොදකං විය අහොසි. අථ නං “ඉදං සිතලං හවිස්සති”ති පුන කට්ඨජුකං පුරෙත්වා ආදාය ආගච්ඡන්ති. උත්තරාය දාසියො දිස්වා “අරෙ දුබ්බිනීතෙ න ත්වං අම්භාකං අයායාය උපරි පක්කසජ්ජිං ආසිඤ්චිතුං අනුච්ඡවිකා”ති සන්තජ්ජෙත්තියො ඉතො චිතො ව උට්ඨාය හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව පොථෙත්වා භූමියං පානෙසුං, උත්තරා වාරෙන්නිපි වාරෙතුං නාසක්ඛි. අථ

සා උපරි යත්වා සබ්බා දාසියො පටිබාහිත්වා “කිස්ස තෙ එවරුපං භාරියං කම්මං කත”න්ති සිරිමං ඔවදිත්වා උණ්භොදකෙන න්භාපෙත්වා සතපාකතෙලෙන අබ්භඤ්ජි.

තස්මිං බණෙ සා අත්තනො බාහිරකිත්ථිභාවං ඤත්වා වින්තෙසි “මයා භාරියං කම්මං කතං සාමිකස්ස හසිතමත්තකාරණා ඉමිස්සා උපරි පක්කසජ්ජිං ආසිඤ්චන්තියා, අයං ‘ගණ්භථ න’න්ති දාසියො න ආණාපෙත්වා මං විහෙයනකාලෙපි සබ්බා දාසියො පටිබාහිත්වා මය්හං කත්තබ්බමෙව අකාසි. සවාහං ඉමං න බමාපෙස්සාමි, මුද්ධා මෙ සත්තධා එලෙය්‍යා”ති තස්සා පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “අයො, බමාහි මෙ දොස”න්ති ආහ. “අහං සජ්ජිතිකා ධිතා, පිතරි මෙ බමාපිතෙ බමිස්සාමි”ති. “භොතු, අයො, පිතරමිපි තෙ පුණ්ණසෙට්ඨිං බමාපෙස්සාමි”ති. “පුණ්ණො මම වට්ටෙ ජනකපිතා, විවට්ටෙ ජනකපිතරි බමාපිතෙ පන අහං බමිස්සාමි”ති. “කො පන තෙ විවට්ටෙ ජනකපිතා”ති? “සම්මාසම්බුද්ධො”ති. “මය්හං තෙන සද්ධිං විස්සාසො නත්ථි, අහං කිං කරිස්සාමි”ති? “සත්ථා ස්වෙ හික්ඛුසඬ්ඝං ආදාය ඉධාගමිස්සති, ත්වං යථාලද්ධං සක්කාරං ගහෙත්වා ඉධෙව ආගන්ත්වා තං බමාපෙහි”ති. සා “සාධු, අයො”ති උට්ඨාය අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්චසතපරිවාරිකිත්ථියො ආණාපෙත්වා නානාවිධානි බාදනීයභොජනීයානි වෙව සුපෙය්‍යානි ච සම්පාදෙත්වා පුනදිවසෙ තං සක්කාරං ආදාය උත්තරාය ගෙහං ආගන්ත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙතුං අවිසහන්ති අට්ඨාසි, තං සබ්බං ගහෙත්වා උත්තරාව සංවිදහි.

සිරිමාපි සත්ථු හත්තකිච්චාවසානෙ සද්ධිං පරිවාරෙන සත්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජි. අථ නං සත්ථා පුච්ඡි “කො තෙ අපරාධො”ති. “හත්තෙ මයා හියොයා ඉදං නාම කතං, අථ මෙ සභායිකා මං විහෙය්‍යමානා දාසියො නිවාරෙත්වා මය්හං උපකාරමෙව අකාසි. සාහං ඉමිස්සා ගුණං ජානිත්වා ඉමං බමාපෙසිං, අථ මං එසා ‘තුම්භෙසු බමාපිතෙසු බමිස්සාමි’ති ආහා”ති. “එවං කිර උත්තරෙ”ති. “ආම, හත්තෙ, සීසෙ මෙ සභායිකාය පක්කසජ්ජි ආසිත්ත”න්ති. “අථ තයා කිං වින්තිත”න්ති? “චක්කවාලං අතිසම්බාධං, බ්‍රහ්මලොකො අතිනීවකො, මම සභායිකාය ගුණොව මහන්තො, අහඤ්චි එතං නිස්සාය දානඤ්ච දාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං අලත්ථං, සවෙ මෙ ඉමිස්සා උපරි කොධො අත්ථි, ඉදං මං දහතු, නො වෙ, මා දහතු”ති එවං වින්තෙත්වා ඉමං මෙත්තාය ඵරිං, හත්තෙති. සත්ථා “සාධු සාධු, උත්තරෙ, එවං කොධං ජිනිතුං වට්ටති. කොධනො හි නාම අක්කොධෙන, අක්කොසකො අනක්කොසන්තෙන, පරිභාසකො අපරිභාසන්තෙන, ථද්ධමච්ඡරී අත්තනො සත්තකස්ස දානෙන, මුසාවාදී සච්චවචනෙන ජිනිතබ්බො”ති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො —

“අක්කොධෙන ජිනෙ කොධං, අසාධුං සාධුනා ජිනෙ;

ජිනෙ කදරියං දානෙන, සච්චෙනාලිකවාදින”න්ති. (ධ. ප. 223) –

ඉමං ගාථං වත්ථා ගාථාපරියොසානෙ චතුසච්චකථං අභාසී. සච්චපරියොසානෙ උත්තරා සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහි, සාමිකො ච සසුරො ච සස්සු ච සොතාපත්තිඵලං සච්ඡිකරිංසු, සිරිමාපි පඤ්චසතපරිවාරා සොතාපන්නා අභොසී. අපරහාගෙ උත්තරා කාලං කත්ථා තාවතිංසභවනෙ උජ්ජජ්ජී. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං චරන්තො උත්තරං දෙවධීතරං දිස්වා –

124.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්ථං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්නී දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

125.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උජ්ජජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

126.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභවා,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. – පටිපුච්ඡි;

127.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

128.

“ඉස්සා ච මච්ඡෙරමථො පළාසො, නාභොසි මය්භං
සරමාවසන්නියා;
අක්කොධනා භත්තු වසානුවත්තිනී, උපොසථෙ නිච්චභමජ්ජමත්තා.

129.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨභිගසුසමාගතං.

130.

“උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
සඤ්ඤමා සංවිහාගා ච, විමානං ආවසාමහං.

131.

“පාණාතිපාතා විරතා, මුසාවාදා ව සඤ්ඤා;
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව, මජ්ජිපාතා ව ආරකා.

132.

“පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා, අරියස්විචාන කොවිදා;
උපාසිකා චක්ඛුමතො, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

133.

“සාහං සකෙන සිලෙන, යසසා ව යසස්සිනී;
අනුභොමි සකං පුඤ්ඤං, සුඛිතා වම්භිනාමයා.

134.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

135.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං;
තෙනම්භි ඵලං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා
පභාසතී”ති. —

දෙවතාපිස්ස විස්සජ්ජෙසි.

126. මම ව, භන්තෙ, වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දෙය්‍යාසි
“උත්තරා නාම භන්තෙ, උපාසිකා භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දතී”ති.
අනච්ඡරියං බො පනෙතං, භන්තෙ, යං මං භගවා අඤ්ඤාතරස්මි.
සාමඤ්ඤඵලෙ බ්‍යාකරෙය්‍ය, තං භගවා සකදාගාමීඵලෙ බ්‍යාකාසිති.

128. තත්ථ ඉස්සා ව මච්ඡෙරමථො පළාසො, නාහොසි මය්හං
සරමාවසන්තියාති යා ව අගාරමජ්ඣෙ වසන්තීනං අඤ්ඤාසං ඉත්ථීනං
සම්පත්තිආදිවිසයා පරසම්පත්තිඋසුයනලක්ඛණා ඉස්සා, යඤ්ච
තාවකාලිකාදිවසෙනාපි කිඤ්චි යාවන්තානං අදාතුකාමතාය
අත්තසම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණං මච්ඡරියං, යො ව කුලපදෙසාදිනා පරෙහි
සුගග්ගාහලක්ඛණො පළාසො උප්පජ්ජති, සො තිව්ධොපි පාපධම්මො
ගෙහෙ ධීතාය මය්හං සතිපි පච්චයසමවායෙ නාහොසි න උප්පජ්ජී.
අක්කොධනාති ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නතාය අකුජ්ඣනසභාවා. භත්තු
වසානුවත්තිනීති පුබ්බුට්ඨානපච්ඡානිපාතනාදිනා සාමිකස්ස අනුකූලභාවෙන
වසෙ වත්තනසීලා, මනාපචාරිනීති අත්ථො. උපොසථෙ
නිව්චහමජ්ජමත්තාති අහං උපොසථසීලරක්ඛණෙ නිව්චං අප්පමත්තා
අප්පමාදවහාරිනී.

129. තමෙව උපොසථෙ අප්පමාදං දස්සෙන්නී යෙසු දිවසෙසු තං රක්ඛිතබ්බං, යාදිසං යථා ව රක්ඛිතබ්බං, තං දස්සෙතුං “වාතුද්දසි”න්තිආදිමාහ. තත්ථ වාතුද්දසිං පඤ්චදසින්ති පක්ඛස්සාති සම්බන්ධො, අවිචන්තසංයොගෙ චෙතං උපයොගවචනං. යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමීති එත්ථ වාති වචනසෙසො. පාටිභාරියපක්ඛඤ්චාති පටිහරණකපක්ඛඤ්ච, වාතුද්දසිපඤ්චදසිඅට්ඨමීනං යථාක්කමං ආදිතො අන්තතො වාති පචෙසනනික්ඛමනවසෙන උපොසථසීලස්ස පටිහරිතබ්බං පක්ඛඤ්ච, තෙරසි පාටිපදා සත්තමී නවමී වාති අත්ථො. අට්ඨඨගසුසමාගතන්ති පාණාතිපාතාවෙරමණිආදීහි අට්ඨහඨගෙහි එව සුට්ඨ සමාගතං සමන්තාගතං.

130. උපවසිස්සන්ති උපවසිං. අනිතත්ථෙ හි ඉදං අනාගතවචනං. කෙච්ඡන “උපවසිං”ඉච්චෙව පට්ඨන්ති. සදාති සප්පටිභාරිකෙසු සබ්බෙසු උපොසථදිවසෙසු. සීලෙසුති උපොසථසීලෙසු සාධෙතබ්බෙසු. නිජ්ජාදෙතබ්බෙ හි ඉදං භූමිමං. සංවුතාති කායවාචාවිත්තෙහි සංවුතා. සදාති වා සබ්බකාලං. සීලෙසුති නිව්චසීලෙසු. සංවුතාති කායවාචාහි සංවුතා.

131. ඉදානි තං නිව්චසීලං දස්සෙතුං “පාණාතිපාතා වීරතා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පාණාති වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. පාණස්ස අතිපාතො පාණවධො පාණසාතො පාණාතිපාතො, අත්ථතො පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ඡ්චාරානං අඤ්ඤතරද්චාරපචත්තා වධකචෙතනා. තතො පාණාතිපාතා. වීරතාති ඔරතා, නිවත්තාති අත්ථො.

මුසාවාදාති මුසා නාම විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජනකො වචිපයොගො වා කායපයොගො වා, විසංවාදනාධිජ්ජායෙන පරස්ස විසංවාදකකායවචිපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා මුසාවාදො. අථ වා මුසාති අභූතං අතච්ඡං වත්ථු, වාදොති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථා විඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා චෙතනා. තතො මුසාවාදා සඤ්ඤතා ඔරතා, වීරතාති අත්ථො. ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො.

ථෙය්‍යාති ථෙය්‍යං වුච්චති ථෙතභාවො, වොරිකාය පරස්සහරණන්ති අත්ථො. අත්ථතො පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යචෙතනා ථෙය්‍යං. තතො ථෙය්‍යා සඤ්ඤතා, ආරකාති වා සම්බන්ධො.

අතිවාරාති අතිච්ච වාරො අතිවාරො, ලොකමරියාදං අතික්කමීත්වා අගමනීයට්ඨානෙ කාමවසෙන වාරො මිච්ඡාවාරොති අත්ථො. අගමනීයට්ඨානං නාම — පුරිසානං මාතුරක්ඛිතා පිතුරක්ඛිතා මාතාපිතුරක්ඛිතා භාතුරක්ඛිතා හගිනිරක්ඛිතා ඤාතිරක්ඛිතා

කිත්තිසද්දෙන යසස්සිති කිත්තිමති, තෙන වා සිලගුණෙන ඉධ අධිගතෙන යසපරිවාරෙන යසස්සිති සම්පන්නපරිවාරා. අනුභොමි සකං පුඤ්ඤන්ති යටුපචිතං අත්තනො පුඤ්ඤං පච්චනුහොමි. යස්ස හි පුඤ්ඤඵලං අනුභූයති, ඵලූපවාරෙන තං පුඤ්ඤමපි අනුභූයතීති වුවිචති. අථ වා පුටුප්පනභාවතො සුවරිතඵලමපි “පුඤ්ඤ”න්ති වුවිචති. යථාහ “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු ඵවමිදං පුඤ්ඤං පවඬ්ඨති”ති. සුඛිතා වම්භිනාමයාති දිබ්බසුඛෙන ව ඵලසුඛෙන ව සුඛිතා වම්භි හවාමි, කායිකවෙතසිකදුක්ඛාභාවතො අනාමයා අරොගා.

136. මම වාති ව-සද්දො සමුවිචයත්ථො. තෙන “මම වචනෙන ව වන්දෙය්‍යාසි, න තව සභාවෙනෙවා”ති වන්දනං සමුවිචිතොති. අනච්ඡරියන්තිආදිනා අත්තනො අරියසාවිකාභාවස්ස පාකට්ඨාවං දස්සෙති. තං භගවාතිආදි සඬිගීතිකාරච්චනං. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

උත්තරාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. සිරිමාවිමානවණ්ණනා

සුත්තා ව නෙ පරමඅලඬකතා භයාති සිරිමාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන ව සමයෙන හෙට්ඨා අනන්තරවත්ථුමහි චුත්තා සිරිමා ගණිකා සොනාපත්තිඵලස්ස අධිගතත්තා විස්සජ්ජිතකිලිට්ඨකමමන්තා හුත්වා සඬ්ඝස්ස අට්ඨ සලාකහත්තාති පට්ඨපෙසි. ආදිතො පට්ඨාය නිබද්ධං අට්ඨ භික්ඛු ගෙහං ආගච්ඡන්ති. සා “සජ්ජිං ගණ්හථ ඛිරං ගණ්හථා”තිආදීති වත්වා තෙසං පත්තෙ පුරෙති, ඵකෙන ලද්ධං තිණ්ණමපි චතුන්නමපි පහොති, දෙවසිකං සොළසකභාපණපරිබ්බයෙන පිණ්ඩපාතො දීයති. අට්ඨකදිවසං ඵකො භික්ඛු තස්සා ගෙහෙ අට්ඨකහත්තං භුඤ්ජිත්වා තියොජනමත්ථකෙ ඵකං විහාරං අගමාසි. අථ නං සායං ථෙරුපට්ඨානෙ නිසින්නං පුච්ඡිංසු, “ආවුසො, කහං භික්ඛං ගහෙත්වා ඉධාගතොසි”ති? “සිරිමාය අට්ඨකහත්තං මෙ භුත්ත”න්ති. “තං මනාපං කත්වා දෙති, ආවුසො”ති. “න සක්කා තස්සා භත්තං වණ්ණෙනුං, අතිපණ්ණිකං කත්වා දෙති, ඵකෙන ලද්ධං තිණ්ණමපි චතුන්නමපි පහොති, තස්සා පන දෙය්‍යධම්මතොපි දස්සනමෙව උත්තරිතරං”. සා හි ඉත්ථි ඵවරුපා ව ඵවරුපා වාති තස්සා ගුණෙ කට්ඨෙසි.

අට්ඨකො භික්ඛු තස්සා ගුණකථං සුත්වා අදිස්වාපි සවනෙනෙව සිනෙහං උප්පාදෙත්වා “මයා තත්ථ ගන්ත්වා තං දට්ඨුං වට්ටති”ති අත්තනො වස්සග්ගං කට්ඨෙත්වා තං භික්ඛුං ධීතිකං පුච්ඡිත්වා “ස්වෙ, ආවුසො, තස්මිං ගෙහෙ ත්වං සඬ්ඝත්ථෙරො හුත්වා අට්ඨකහත්තං ලභිස්සසි”ති සුත්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව පත්තවිවරමාදාය පක්කන්තො පාතොව අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙ සලාකග්ගං පවිසිත්වා ධීතො සඬ්ඝත්ථෙරො හුත්වා තස්සා ගෙහෙ අට්ඨකහත්තං ලභි. යො පන යො භික්ඛු හියො භුඤ්ජිත්වා

පක්කාමි, තස්ස ගතවෙලායමෙවස්සා සරීරෙ රොගො උප්පජ්ජි. තස්මා ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා නිපජ්ජි. අට්ඨස්සා දාසියො අට්ඨකභත්තං ලභිතුං ආගතෙ භික්ඛු දිස්වා ආරොවෙසුං. සා ගන්ත්වා සහත්ථා පත්තෙ ගහෙතුං වා නිසීදාපෙතුං වා අසක්කොන්ති දාසියො ආණාපෙසි “අම්මා පත්තෙ ගහෙත්වා අයො නිසීදාපෙත්වා යාගුං පායෙත්වා ඛජ්ජකං දත්වා හත්තවෙලාය පත්තෙ පුරෙත්වා දෙවා”ති. තා “සාධු, අයො”ති භික්ඛු පවෙසෙත්වා යාගුං පායෙත්වා ඛජ්ජකං දත්වා හත්තවෙලාය හත්තස්ස පත්තෙ පුරෙත්වා තස්සා ආරොවයිංසු. සා “මං පරිග්ගහෙත්වා නෙථ, අයො වන්දිස්සාමි”ති වත්වා තාහි පරිග්ගහෙත්වා භික්ඛුනං සන්තිකං නීතා වෙධමානෙන සරීරෙන භික්ඛු වන්දි. සො භික්ඛු තං ඔලොකෙත්වා වින්තෙසි “ගිලානාය තාව අයං එතිස්සා රූපසොභා, අරොගකාලෙ පන සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතාය ඉමිස්සා කිදිසි රූපසම්පත්ති”ති. අට්ඨස්ස අනෙකවස්සකොට්ඨස්නිවිතො කිලෙසො සමුදාවරි. සො අඤ්ඤාණි හුත්වා හත්තං භුඤ්ජිතුං අසක්කොන්තො පත්තං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා පත්තං පිට්ඨාය එකමන්තෙ යපෙත්වා වීචරකණ්ණං පත්ථරිත්වා නිපජ්ජි. අථ නං එකො සභායකො භික්ඛු යාවන්තොපි භොජෙතුං නාසක්ඛි, සො ඡින්නහත්තො අභොසි.

තං දිවසමෙව සායන්හසමයෙ සිරිමා කාලමකාසි. රාජා සත්ථු සාසනං පෙසෙසි “හත්තෙ, ජීවකස්ස කනිට්ඨහගිනී සිරිමා කාලමකාසි”ති. සත්ථා තං සුත්වා රඤ්ඤො සාසනං පහිණි “සිරිමාය සරීරඤ්ඤාපනකිව්චං නත්ථී, ආමකසුසානෙ තං යථා කාකාදයො න බාදන්ති, තථා නිපජ්ජාපෙත්වා රක්ඛාපෙථා”ති. රාජා තථා අකාසි. පටිපාටියා තයො දිවසා අතික්කන්තා, චතුත්ථෙ දිවසෙ සරීරං උද්ධුමායි, නවහි වණ්ණමුඛෙහි පුළුවකා පග්ගරිංසු, සකලසරීරං හින්තසාලිහත්තවාටි විය අභොසි. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි “යපෙත්වා ගෙහරක්ඛණකදාරකෙ සිරිමාය දස්සනත්ථං අනාගච්ඡන්තානං අට්ඨ කභාපණා දණ්ඨො”ති. සත්ථු සන්තිකඤ්ච පෙසෙසි “බුද්ධප්පමුඛො කිර සඬ්ඝො සිරිමාය දස්සනත්ථං ආගච්ඡතු”ති. සත්ථා භික්ඛුනං ආරොවාපෙසි “සිරිමාය දස්සනත්ථං ගමිස්සාමා”ති.

සොපි දහරහික්ඛු වත්තාරො දිවසෙ කස්සවි වචනං අග්ගහෙත්වා ඡින්නහත්තොව නිපජ්ජි. පත්තෙ හත්තං පුතිකං ජාතං, පත්තෙ මලම්පි උට්ඨහි. අථ සො සභායකභික්ඛුනා උපසඬ්ඤාමිත්වා “ආවුසො සත්ථා සිරිමාය දස්සනත්ථං ගච්ඡති”ති වුව්චමානො තථා ඡාතජ්ඣත්තොපි “සිරිමා”ති වුත්තපදෙයෙව සහසා උට්ඨහිත්වා “සත්ථා සිරිමං දට්ඨුං ගච්ඡති, ත්වම්පි ගමිස්සසි”ති? “ආම ගමිස්සාමි”ති හත්තං ඡඩ්ඨෙත්වා පත්තං ධොවිත්වා ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං අගමාසි. සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො එකපස්සෙ අට්ඨාසි, භික්ඛුනිසඬ්ඝොපි රාජපරිසාපි උපාසකපරිසාපි උපාසිකාපරිසාපි එකෙකපස්සෙ අට්ඨංසු.

සත්ථා රාජානං පුච්ඡි “කා එසා, මහාරාජා”ති? “හත්තෙ, ජීවකස්ස කනිට්ඨහගිනී සිරිමා නාමා”ති. “සිරිමා එසා”ති? “ආම, හත්තෙ”ති. තෙන හි නගරෙ හෙරිං වරාපෙහි “සහස්සං දත්වා සිරිමං ගණ්හන්තු”ති. රාජා තථා කාරෙසි, එකොපි “හ”න්ති වා “හු”න්ති වා වදන්තො නාම නාහොසි. රාජා සත්ථු ආරොවෙසි “න ගණ්හන්ති හත්තෙ”ති, තෙන හි මහාරාජ අග්ගං ඔහාපෙහීති. රාජා “පඤ්චසතානි දත්වා ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙත්වා කඤ්චි ගණ්හනකං අදිස්වා “අඬ්ඨතෙයාසතානි, ද්වෙසතානි, සතං, පඤ්ඤාසං, පඤ්චවීසති, වීසති කභාපණෙ, දස කභාපණෙ, පඤ්ච කභාපණෙ, එකං කභාපණං, අඬ්ඨං, පාදං, මාසකං, කාකණිකං දත්වා සිරිමං ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙත්වා “මුඛාපි ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි, තථාපි “හ”න්ති වා “හු”න්ති වා වදන්තො නාම නාහොසි. රාජා “මුඛාපි, හත්තෙ, ගණ්හන්තො නත්ථි”ති ආහ. සත්ථා “පස්සථ, හික්ඛවෙ, මහාජනස්ස පියමාතුගාමං, ඉමස්මිංයෙව නගරෙ සහස්සං දත්වා පුබ්බෙ එකදිවසං ලභිංසු, ඉදානි මුඛාපි ගණ්හන්තො නත්ථි එවරූපං නාම රූපං ඛයවයජ්ජත්තං ආහරිමෙහි අලඬිකාරෙහි විචිත්තකතං නවත්තං වණ්ණමුඛානං වසෙන අරුහුතං තීහි අට්ඨිසතෙහි සමුස්සිතං නිව්වාතුරං කෙවලං බාලමහාජනෙන බහුධා සඬිකජ්ජිතතාය බහුසඬිකජ්ජං අද්ධුවං අත්තභාව”න්ති දස්සෙත්තො –

“පස්ස විත්තකතං බිම්බං, අරුකායං සමුස්සිතං;
ආතුරං බහුසඬිකජ්ජං, යස්ස නත්ථි ධුවං යීති”ති. (ථෙරගා. 1160) –

ගාථමාහ. දෙසනාපරියොසානෙ සිරිමාය පට්ඨෙද්ධවිත්තො හික්ඛු විගතජන්දරාගො හුත්වා විපස්සනං වඬ්ඨෙත්වා අරහත්තං පාපුණි, චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාහිසමයො අහොසි.

තෙන ව සමයෙන සිරිමා දෙවකඤ්ඤා අත්තනො විභවසම්ඨිං ඔලොකෙත්වා ආගතට්ඨානං ඔලොකෙත්ති පුරිමත්තභාවෙ අත්තනො සරිරසම්පෙ හික්ඛුසඬිසපරිවුතං හගවත්තං යීතං මහාජනකායඤ්ච සන්තිපතිතං දිස්වා පඤ්චහි දෙවකඤ්ඤාසතෙහි පරිවුතා පඤ්චහි රථසතෙහි දිස්සමානකායා ආගන්ත්වා රථතො ඔතරිත්වා සපරිවාරා හගවත්තං වන්දිත්වා කතඤ්ජලී අට්ඨාසි. තෙන ව සමයෙන ආයස්මා වඬ්ඨිසො හගවතො අවිදුරෙ යීතො හොති. සො හගවත්තං එතදවොච “පටිභාති මං හගවා එකං පඤ්භං පුච්ඡිතු”න්ති. “පටිභාතු තං වඬ්ඨිසා”ති හගවා අවොච. ආයස්මා වඬ්ඨිසො තං සිරිමං දෙවයීතරං –

137.

“යුත්තා ව තෙ පරමඅලඬිකතා හයා, අධොමුඛා අසසිගමා බලී ජවා;
අහිනිමමිතා පඤ්චරථාසතා ව තෙ, අන්වෙත්ති තං සාරථීවොදිතා හයා.

138.

“සා තිට්ඨසී රථවරෙ අලඬකතා,
ඔභාසයං ජලමීව ජොති පොවකො;
පුච්ඡාමි තං වරතනු අනොමදස්සනෙ,
කස්මා නු කායා අනධිවරං උපාගමී”ති. — පටිපුච්ඡි;

137. තත්ථ යුත්තා ව තෙ පරමඅලඬකතා භයාති පරමං අතිවිය විසෙසනො අලඬකතා, පරමෙහි වා උත්තමෙහි දිබ්බෙහි අස්සාලඬකාරෙහි අලඬකතා, පරමා වා අග්ගා සෙට්ඨා ආජානීයා සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකතා භයා අස්සා තෙ තව රථෙ යොජිතා, යුත්තා වා තෙ රථස්ස ව අනුච්ඡවිකා, අඤ්ඤමඤ්ඤං වා සදිසතාය යුත්තා සංසට්ඨාති අත්ථො. එත්ථ ව “පරමඅලඬකතා”ති පුරිමස්මිං පක්ඛෙ සන්ධිං අකත්වා දුතියස්මිං පක්ඛෙ අවිහත්තිකනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. අධොමුඛාති හෙට්ඨාමුඛා. යදිපි තෙ තදා පකතියාව යීතා, දෙවලොකතො ඔරොහණවසෙන “අධොමුඛා”ති වුත්තා. අසසිගමාති වෙහාසංගමා. බලීති බලවත්තො. ජවාති ජවනකා, බලවත්තො වෙව වෙගවත්තො වාති අත්ථො. අභිනිමිමිතාති තව පුඤ්ඤකම්මෙන නිමිමිතා නිබ්බත්තා. සයං නිමිමිතමෙව වා සන්ධාය “අභිනිමිමිතා”ති වුත්තං නිමමානරතිභාවතො සිරිමාය දෙවධීතාය. පඤ්චරථාසතාති ගාථාසුඛත්ථං ථකාරස්ස දීසං ලිඬගවිපල්ලාසඤ්ච කත්වා වුත්තං, විහත්තිඅලොපො වා දට්ඨබ්බො, පඤ්ච රථසතානීති අත්ථො. අන්වෙන්ති තං සාරථීවොදිතා භයාති සාරථීහි වොදිතා විය රථෙසු යුත්තා ඉමෙ භයා භද්දෙ, දෙවතෙ, තං අනුගච්ඡන්ති. “සාරථීඅවොදිතා”ති කෙච්ඡ පයන්ති, සාරථීහි අවොදිතා එව අනුගච්ඡන්තිති අත්ථො. “සාරථීවොදිතා භයා”ති එකංයෙව වා පදං ගාථාසුඛත්ථං දීසං කත්වා වුත්තං, සාරථීවොදිතභයා පඤ්ච රථසතාති යොජනා.

138. සා තිට්ඨසීති සා ත්වං තිට්ඨසී. රථවරෙහි රථුත්තමෙ. අලඬකතාති සට්ඨිසකට්ඨාතොරෙහි දිබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකතසරීරා. ඔභාසයං ජලමීව ජොති පාවකොති ඔභාසෙන්ති ජොතිරිව ජලන්ති පාවකො විය ව තිට්ඨසී, සමන්තතො ඔභාසෙන්ති ජලන්ති තිට්ඨසීති වුත්තං හොති. “ජොති”ති ව වන්දිමසුරියනක්ඛත්තතාරකරූපානං සාධාරණනාමං. වරතනුති උත්තමරූපධරෙ සබ්බඬගසොභනෙ. තතො එව අනොමදස්සනෙ අලාමකදස්සනෙ, දස්සනීයෙ පාසාදිකෙති අත්ථො. කස්මා නු කායා අනධිවරං උපාගමීති කුතො නාම දෙවකායතො අනුත්තරං සම්මාසම්බුද්ධං පයිරූපාසනාය උපගඤ්ඡි උපගතාසී.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා අත්තානං ආවිකරොන්ති —

139.

“කාමග්ගපත්තානං යමාහුනුත්තරං, නිම්මාය නිම්මාය රමන්ති දෙවතා;
තස්මා කායා අච්ඡරා කාමවණ්ණිනී, ඉධාගතා අනධිවරං
නමස්සිතු”න්ති. —

ගාථමාහ.

139. තත්ථ කාමග්ගපත්තානං යමාහුනුත්තරන්ති කාමුපභොගෙහි අග්ගභාවං පත්තානං පරනිම්මිතවසවත්තීනං දෙවතාං යං දෙවකායං යසෙන භොගාදිවසෙන ච අනුත්තරන්ති වදන්ති, තතො කායා. නිම්මාය නිම්මාය රමන්ති දෙවතානි නිම්මානරතිදෙවතා අත්තනා යථාරුචිතෙ කාමෙ සයං නිම්මිනිත්වා නිම්මිනිත්වා රමන්ති කීළන්ති ලළන්තා අභිරමන්ති. තස්මා කායාති තස්මා නිම්මානරතිදෙවතිකායා. කාමවණ්ණිනීති කාමරූපධරා යථිච්ඡිතරූපධාරිනී. ඉධාගතාති ඉධ ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ, ඉමං චා මනුස්සලොකං ආගතා.

එවං දෙවතාය අත්තනො නිම්මානරතිදෙවතාභාවෙ කථිතෙ පුන ථෙරො තස්සා පුරිමභවං තත්ථ කතපුඤ්ඤකම්මං ලද්ධිඤ්ච කථාපෙතුකාමො —

140.

“කිං ත්වං පුරෙ සුවරිතමාවරීධ, කෙනච්ඡසි ත්වං අමිතයසා සුඛෙධිතා;
ඉද්ධි ච තෙ අනධිවරා විහඬිගමා, වණ්ණො ච තෙ දස දිසා විරොචති.

141.

“දෙවෙහි ත්වං පරිවුතා සක්කතා වසී,
කුතො වුතා සුගතිගතාසී දෙවතෙ;
කස්ස චා ත්වං වචනකරානුසාසනී,
ආචික්ඛ මෙ ත්වං යදි බුද්ධසාවිකා”න්ති. — ද්වෙ ගාථා අභාසි;

140. තත්ථ ආවරීති දීඝං කත්වා වුත්තං, උපවිනීති අත්ථො. ඉධාති නිපාතමත්තං, ඉධ චා ඉමස්මිං දෙවත්තභාවෙ. කෙනච්ඡසිති කෙන පුඤ්ඤකම්මෙන අස්සත්ථා අච්ඡසි. “කෙනාසි ත්ව”න්ති කෙචි පදන්ති. අමිතයසාති න මිතයසා අනප්පකපරිවාරා. සුඛෙධිතාති සුඛෙන වඩ්ඪිතා, සුපරිබුහිතදිබ්බසුඛාති අත්ථො. ඉද්ධිති දිබ්බානුභාවො. අනධිවරාති අධිකා විසිට්ඨා අඤ්ඤා එතිස්සා නත්ථිති අනධිවරා, අතිඋත්තමාති අත්ථො. විහඬිගමාති වෙහාසගාමිනී. දස දිසාති දසපි දිසා. විරොචතීති ඔභාසෙති.

141. පරිවුතා සක්කතා වසීති සමන්තතො පරිවාරිතා සම්භාවිතා ච අසී. කුතො වුතා සුගතිගතාසීති පඤ්චසු ගතීසු කතරගතිතො වුතා හුත්වා සුගතීං ඉමං දෙවගතීං පටිසන්ධිවසෙන උපගතා අසී. කස්ස චා ත්වං

වචනකරානුසාසනීන්ති කස්ස නු වා සත්ථු සාසනෙ පාවචනෙ ඔවාදානුසාසනීසම්පට්ඨිතෙන ත්වං වචනකරා අසීති යොජනා. කස්ස වා ත්වං සත්ථු වචනකරා අනුසාසකස්ස අනුසිට්ඨියං පතිට්ඨානෙනාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවං අනුද්දෙසිකවසෙන තස්සා ලද්ධිං පුච්ඡිත්වා පුන උද්දෙසිකවසෙන “ආචික්ඛ මෙ ත්වං යදි බුද්ධසාවිකා”ති පුච්ඡති. තත්ථ බුද්ධසාවිකාති සබ්බම්පි ඤෙය්‍යාධම්මං සයම්භුඤ්ඤාණෙන හත්ථතලෙ ආමලකං විය පච්චක්ඛතො බුද්ධත්තා බුද්ධස්ස භගවතො ධම්මස්සවනන්තෙ ජාතාති බුද්ධසාවිකා.

එවං ටෙරෙන පුච්ඡිතමත්ථං කට්ඨන්ති දෙවතා ඉමා ගාථා අභාසි -

142.

“නගන්තරෙ නගරවරෙ සුමාපිතෙ, පරිවාරිකා රාජවරස්ස සිරිමනො;
නච්චෙ ගීතෙ පරමසුසික්ඛිතා අහුං, සිරිමාති මං රාජගහෙ අවෙදිංසු.

143.

“බුද්ධො ව මෙ ඉසිනිසහො විනායකො, අදෙසයි
සමුදයදුක්ඛනිච්චතං;
අසඬ්ඛනං දුක්ඛනිරොධ සස්සතං, මග්ගඤ්චිමං අකුට්ඨමඤ්ජසං
සිවං.

144.

“සුත්වානහං අමතපදං අසඬ්ඛනං, තථාගතස්සනධිවරස්ස සාසනං;
සිලෙස්වහං පරමසුසංවුතා අහුං, ධම්මෙ යීතා නරවරබුද්ධදෙසිතෙ.

145.

“ඤ්ඤත්වානහං චිරජපදං අසඬ්ඛනං, තථාගතෙනනධිවරෙන දෙසිතං;
තත්ථෙච්චහං සමථසමාධිමාච්ඡිසිං, සායෙව මෙ පරමනියාමතා අහු.

146.

“ලද්ධානහං අමතවරං විසෙසනං, එකංසිකා අභිසමයෙ විසෙසිය;
අසංසයා බහුජනපුජිතා අහං, බ්බිඬාරතිං පච්චනුභොමනජ්ජකං.

147.

“එවං අහං අමතදසම්භි දෙවතා, තථාගතස්සනධිවරස්ස සාවිකා;
ධම්මද්දසා පයමඵලෙ පතිට්ඨිතා, සොතාපන්නා න ව පන මත්ථී
දුග්ගති.

148.

“සා වන්දිතුං අනධිවරං උපාගමිං, පාසාදිකෙ කුසලරතෙ ව
භික්ඛවො;

නමස්සිතුං සමණසමාගමං සිවං, සගාරවා සිරිමනො ධම්මරාජිනො.

149.

“දිස්වා මුනිං මුදිතමනම්හි පිණිතා, තථාගතං නරවරදම්මසාරථී;
තණ්හවජ්ඣං කුසලරතං විනායකං, වන්දාමහං
පරමහිතානුකම්පක”න්ති.

142.

තත්ථ

නගන්තරෙති

ඉසිගිලිවෙපුල්ලවෙහාරපණ්ඩවගිජ්ඣකුටසඬ්ඛානානං පඤ්චන්තං
පබ්බතානං අන්තරෙ වෙමජ්ඣෙකු, යතො තං නගරං “ගිරිබ්බජ”න්ති වුවචති.
නගරවරෙති උත්තමනගරෙ, රාජගහං සන්ධායාහ. සුමාපිනෙති
මහාගොවින්දපණ්ඩිතෙන වත්ථුච්ඡිජාචධිනා සම්මදෙව නිවෙසිතෙ.
පරිවාරිකාති සංගීතපරිවරියාය උපට්ඨායිකා. රාජවරස්සාති
බිම්බසාරමහාරාජස්ස. සිරිමනොති එත්ථ “සිරිති බුද්ධිපුඤ්ඤානං
අධිවචන”න්ති වදන්ති. අථ වා පුඤ්ඤනිබ්බත්තා සරිරසොහග්ගාදිසම්පත්ති
කතපුඤ්ඤං නිස්සයති, කතපුඤ්ඤෙහි වා නිස්සියති “සිරි”ති වුවචති, සා
එතස්ස අත්ථිති සිරිමා, තස්ස සිරිමනො. පරමසුසික්ඛිතාති අතිවිය සම්මදෙව
ව සික්ඛිතා. අහුන්ති අහොසිං. අවෙදිංසුති අඤ්ඤාසුං.

143.

ඉසිනිසහොති ගවසතජෙට්ඨකො උසහො, ගවසහස්සජෙට්ඨකො
වසහො, වජ්ජතජෙට්ඨකො වා උසහො, වජ්ජහස්සජෙට්ඨකො වසහො,
සබ්බගවසෙට්ඨො සබ්බපරිස්සයසහො සෙතො පාසාදිකො මහාභාරවහො
අසනිසතසද්දෙහිපි අසම්පකම්පියො නිසහො. රථා සො අත්තනො
නිසහබලෙන සමන්තාගතො චතුහි පාදෙහි පථවිං උජ්ජිලෙත්වා කෙනවි
පරිස්සයෙන අකම්පියො අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති, එවං හගවා දසහි
තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො චතුහි වෙසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිසපථවිං
උජ්ජිලෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනවි පච්චත්ථිකෙන පච්චාමිත්තෙන
අකම්පියො අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති, තස්මා නිසහො වියාති නිසහො.
සීලාදීනං ධම්මක්ඛන්ධානං එසනට්ඨෙන “ඉසි”ති ලද්ධවොහාරෙසු
සෙක්ඛාසෙක්ඛඉසිසු නිසහො, ඉසිනං වා නිසහො, ඉසි ව සො නිසහො වාති
වා ඉසිනිසහො. වෙනෙයාසත්තෙ විනෙතිති විනායකො, නායකවිරහිතොති
වා විනායකො, සයම්භුති අත්ථො.

අදෙසයි සමුදයදුක්ඛනිච්චතන්ති සමුදයසච්චස්ස ව දුක්ඛසච්චස්ස ව
අනිච්චතං වයධම්මතං අහාසි. තෙන “යංකිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං
නිරොධධම්ම”න්ති අත්තනො අභිසමයඤ්ඤාණස්ස පචත්තිආකාරං දස්සෙති.
සමුදයදුක්ඛනිච්චතන්ති වා සමුදයසච්චස්ස ව දුක්ඛසච්චස්ස ව අනිච්චතස්ස ව.
තත්ථ සමුදයසච්චදුක්ඛසච්චග්ගහණෙන විපස්සනාය භූමිං දස්සෙති,
අනිච්චතාග්ගහණෙන තස්සා පචත්තිආකාරං දස්සෙති. සඬ්ඛාරානඤ්ඤි
අනිච්චාකාරෙ විභාවිතෙ දුක්ඛාකාරො අනත්තාකාරොපි විභාවිතොයෙව

හොති තං නිබන්ධනත්තා තෙසං. තෙනාහ “යදනිච්චං, තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං, තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15). අසඬ්ඛතං දුක්ඛනිරොධසස්සතන්ති කෙනචි පච්චයෙන න සඬ්ඛතන්ති අසඬ්ඛතං, සඬ්ඛකාලං තථහාවෙන සස්සතං, සකලවට්ටදුක්ඛනිරොධභාවතො දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චඤ්ච මෙ අදෙසයිති යොජනා. මග්ගඤ්චිමං අකුට්ඨමඤ්චසං සිවන්ති අන්තද්වයපරිවජ්ජනෙන කුට්ඨභාවකරානං මායාදීනං කායවච්ඡාදිනඤ්ච පහානෙන අකුට්ඨං, තතො ඵච අඤ්චසං, අසිච්චාවකරානං කාමරාගාදීනං සමුච්ඡින්නදනෙන සිවං නිබ්බානං. මග්ගන්ති නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගීයති, කිලෙසෙ වා මාරොත්තො ගච්ඡති “මග්ගො”ති ලද්ධනාමං ඉදං තුම්භාකඤ්ච මමඤ්ච පච්චක්ඛන්තං දුක්ඛනිරොධගාමිනිපට්ඨදාසඬ්ඛාතං අරියසච්චඤ්ච මෙ අදෙසයිති යොජනා.

144. සුත්වානහං අමතපදං අසඬ්ඛතං, තථාගතස්සනධිවරස්ස සාසනන්ති ඵත්ථ අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – තථා ආගමනාදිඅත්ථෙන තථාගතස්ස, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගභාවතො අනධිවරස්ස, සම්මාසම්බුද්ධස්ස අමතපදං අසඬ්ඛතං නිබ්බානං උද්දිස්ස දෙසිතත්තා, අමතස්ස වා නිබ්බානස්ස පටිපජ්ජනුපායත්තා කෙනචිපි අසඬ්ඛරණීයත්තා ච අමතපදං අසඬ්ඛතං සාසනං සද්ධම්මං අහං සුත්වානාති. සීලෙස්වහන්ති සීලෙසු නිජ්ජාදෙතබ්බෙසු අහං. පරමසුසංවුතාති අතිවිය සම්මදෙව සංවුතා. අහුන්ති අහොසිං. ධම්මෙ ධීතාති පටිපත්තිධම්මෙ පතිට්ඨිතා.

145. ඤත්වානාති සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන ජානිත්වා. තත්ථෙව්වාති තස්මිංයෙව බණ්ණ, තස්මිංයෙව වා අත්තභාවෙ. සමථසමාධිමාච්ඡිස්සිති පච්චනීකධම්මානං සමුච්ඡෙදවසෙන සමනතො වූපසමනතො පරමත්ථසමථන්තං ලොකුත්තරසමාධිං ආච්ඡිං අධිගච්ඡිං. යදිපි යස්මිං බණ්ණ නිරොධස්ස සච්ඡිකිරියාහිසමයො, තස්මිංයෙව බණ්ණ මග්ගස්ස භාවනාහිසමයො, ආරම්මණපට්ඨෙධං පන භාවනාපට්ඨෙධස්සෙව පුරිමසිද්ධිකාරණං විය කත්වා දස්සෙතුං –

“ඤත්වානහං විරජපදං අසඬ්ඛතං, තථාගතෙනනධිවරෙන දෙසිතං”.

තත්ථෙවහං ‘සමථසමාධිමාච්ඡිස්සි’න්ති වුත්තං යථා “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණ”න්ති (ම. නි. 1.400; 3.421; සං. නි. 4.60). ඤත්වානාති වා සමානකාලවසෙන වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං යථා “නිහන්ත්වාන තමං සබ්බං, ආදිච්චො නහමුග්ගතො”ති. සායෙවාති යා ලොකුත්තරසමාධිච්ඡිසනා ලද්ධා, සායෙව. පරමනියාමතාති පරමා උත්තමා මග්ගනියාමතා.

146. විසෙසනන්ති පුපුප්පනෙහි විසෙසකං විසිට්ඨභාවසාධකං. එකංසිකාති “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පට්ඨපත්තො සඬ්ඝො”ති එකංසගාභවතී රතනත්තයෙ නිබ්බිච්ඡිච්ඡා. අභිසමයෙ විසෙසියාති සච්චපට්ඨෙධවසෙන විසෙසං පත්වා. “විසෙසිනී”තිපි පදන්ති, අභිසමයහෙතු විසෙසවතීති අත්ථො. අසංසයාති සොළසවත්ථුකාය අට්ඨවත්ථුකාය ච විච්ඡිච්ඡාය පහිනත්තා අපගතසංසයා. “අසංසියා”ති කෙච්ඡි පදන්ති. බහුජනපුජිතාති සුගතීහි පරෙහි පත්ථනියගුණාති අත්ථො. බිඬ්ඛාරතින්ති බිඬ්ඛාභූතං රතීං, අථ වා බිඬ්ඛඤ්ච රතිඤ්ච බිඬ්ඛාවිහාරඤ්ච රතිසුඛඤ්ච.

147. අමතදසම්මතීති අමතදසා නිබ්බානදස්සාවතී අමහි. ධම්මද්දසාති චතුසච්චධම්මං දිට්ඨවතී. සොකාපන්තාති අරියමග්ගසොතං ආදිතො පත්තා. න ච පන මත්ථී දුග්ගතීති න ච පන මෙ අත්ථී දුග්ගතී අවිනිපාතධම්මත්තා.

148. පාසාදිකෙති පසාදාවහෙ. කුසලරතෙති කුසලෙ අනවජ්ජධම්මෙ නිබ්බානෙ රතෙ. භික්ඛවොති භික්ඛු නමස්සිතුං උපාගමීන්ති යොජනා. සමණසමාගමං සිවන්ති සමණානං සමිතපාපානං බුද්ධබුද්ධසාවකානං සිවඤ්ච ධම්මං බෙමං සමාගමං සඬ්ගමං පයිරුපාසිතුං උපාගමීන්ති සම්බන්ධො. සිරිමතො ධම්මරාජීනොති භූමිමත්ථෙ සාම්චවනං. සිරිමති ධම්මරාජීනීති අත්ථො. එවමෙව ච කෙච්ඡි පදන්ති.

149. මුදිතමනමහිති මොදිතමනා අමහි. පීණිතාති තුට්ඨා, පීතිරසවසෙන වා තිත්තා. නරවරදම්මසාරථීන්ති නරවරො ච සො අග්ගපුග්ගලත්තා, දම්මානං දමෙතබ්බානං වෙනෙය්‍යානං නිබ්බානාහිමුඛං සාරණතො දම්මසාරථී වාති නරවරදම්මසාරථී, තං. පරමහිතානුකම්පකන්ති පරමෙන උත්තමෙන හිතෙන සබ්බසත්තානං අනුකම්පකං.

එවං සිරිමා දෙවධීතා අත්තනො ලද්ධිපවෙදනමුඛෙන රතනත්තයෙ පසාදං පවෙදෙත්වා භගවත්තං භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා දෙවලොකමෙව ගතා. භගවා තමෙව ඕතිණ්ණවත්ථුං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අරහත්තං පාපුණි, සම්පත්තපරිසායපි සා ධම්මදෙසනා සාත්ථිකා ජාතාති.

සිරිමාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

17. කෙසකාරිවිමානවණ්ණනා

ඉදං විමානං රුචිරං පහස්සරන්ති කෙසකාරිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා ඛාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදායෙ. තෙන බො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීරවමාදාය ඛාරාණසිං පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තෙ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහද්වාරසමීපෙන ගච්ඡන්ති. තස්මිඤ්ච ගෙහෙ බ්‍රාහ්මණස්ස ධීතා කෙසකාරී නාම

ගෙහද්වාරසමීපෙ මාතු සීසතො උභා ගණ්හන්ති තෙ භික්ඛු ගච්ඡන්තෙ දිස්වා මාතරං ආහ “අම්ම, ඉමෙ පබ්බජිතා පට්ඨමෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතා අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා සුබ්බමාලා කෙනවි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතා මඤ්ඤෙ, කස්මා නු බො ඉමෙ ඉමස්මිංයෙව වයෙ පබ්බජන්ති”ති? තං මාතා ආහ “අත්ථී, අම්ම, සකායුත්තො සකාකුලා පබ්බජිතො බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බාඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං, පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති, තස්ස ඉමෙ ධම්මං සුත්වා පබ්බජන්ති”ති.

තෙන ව සමයෙන ආගතඵලො විඤ්ඤාතසාසනො අඤ්ඤාතරො උපාසකො තාය වීරියා ගච්ඡන්තො තං කථං සුත්වා තාසං සන්තිකං උපසඬකම්. අථ නං බ්‍රාහ්මණී ආහ “එතරහි බො උපාසක බහු කුලපුත්තා මහන්තං භොගක්ඛන්ධං මහන්තං ඤාතිපරිවට්ටං පහාය සකායමයෙ පබ්බජන්ති, තෙ කිං නු බො අත්ථවසං සම්පස්සන්තා පබ්බජන්ති”ති? තං සුත්වා උපාසකො “කාමෙසු ආදීනවං, නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං සම්පස්සන්තා”ති වත්වා අත්තනො ඤාණබලානුරූපං තමත්ථං විත්ථාරතො කට්ඨෙ, තිණ්ණඤ්ච රතනානං ගුණෙ පකාසෙසි, පඤ්චන්තං සීලානං දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකඤ්ච ගුණානිසංසං පවෙදෙසි. අථ බ්‍රාහ්මණධීතා තං “කිං අම්හෙහිපි සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාය තයා චුත්තෙ ගුණානිසංසෙ අධිගන්තුං සක්කා”ති පුච්ඡී. සො “සබ්බසාධාරණා ඉමෙ ධම්මා භගවතා භාසිතා, කස්මා න සක්කා”ති වත්වා තස්සා සරණානි ව සීලානි ව අදාසි. සා ගහිතසරණා සමාදින්නසීලා ව හුත්වා පුත ආහ “කිං ඉතො උත්තරී අඤ්ඤම්පි කරණියං අත්ථී”ති. සො තස්සා විඤ්ඤාභාවං සල්ලක්ඛෙන්තො “උපනිස්සයසම්පන්නා භවිස්සති”ති ඤාත්වා සරීරසභාවං විභාවෙන්තො ද්වත්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං කට්ඨත්වා කායෙ විරාගං උප්පාදෙන්වා උපරි අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය සංවෙජෙත්වා විපස්සනාමග්ගං ආචික්ඛිත්වා ගතො. සා තෙන චුත්තනයං සබ්බං මනසි කත්වා පටිකුලමනසිකාරෙ සමාහිතවිත්තා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා උපනිස්සයසම්පත්තියා න විරස්සෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. අථාපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, සතසහස්සඤ්චස්සා අච්ඡරාපරිවාරො අභොසි. තං සක්කො දෙවරාජා දිස්වා අච්ඡරියබිභූතවිත්තජාතො පමුදිතහදයො –

150.

“ඉදං විමානං රුචිරං පහස්සරං, වෙළුරියථම්භං සතතං සුනිම්මිතං;
සුවණ්ණරුක්ඛෙහි සමන්තමොත්ථනං, යානං මම.
කම්මවිපාකසම්භවං.

151.

“තනුපපන්නා පුරිමච්ඡරා ඉමා, සතං සහස්සානි සකෙන කම්මුනා;
තුචංසි අජ්ඣුපගතා යසස්සිනී, ඔභාසයං තිට්ඨසි පුබ්බදෙවතා.

152.

“සසී අධිග්ගස්භ යථා විරොචති, නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකාගණං;
තථෙව ත්වං අච්ඡරාසඬගණං ඉමං, දද්දල්ලමානා යසසා විරොචසි.

153.

“කුතො නු ආගම්ම අනොමදස්සනෙ, උපපන්නා ත්වං භවනං මම.
ඉදං;
බ්‍රහ්මංව දෙවා තිදසා සහින්දකා, සබ්බෙ න තජ්ජාමසෙ දස්සනෙන
ත”න්ති. —

වතුහි ගාථාහි තාය කතකම්මං පුච්ඡි.

150. තත්ථ ඉදං විමානන්ති යස්මිං විමානෙ සා දෙවතා උප්පන්නා, තං
අත්තනො විමානං සන්ධායාහ. සතතන්ති සබ්බකාලං රුචිරං පහස්සරන්ති
යොජනා. සතතන්ති චා සම්මාතතං, අතිවිය විත්ථිණ්ණන්ති අත්ථො.
සමන්තමොත්ථතන්ති සමන්තනො අවත්ථතං ඡාදිතං. ධානන්ති විමානමෙව
සන්ධාය වදති. තඤ්ඤි තිට්ඨන්ති එත්ථ කතපුඤ්ඤාති ධානන්ති වුච්චති.
කම්මවිපාකසම්භවන්ති කම්මවිපාකභාවෙන සම්භූතං, කම්මවිපාකෙන චා
සහ සම්භූතං. මමන්ති ඉදං මම ධානං මම කම්මවිපාකසම්භවන්ති ද්විහිපි
පදෙහි යොජෙතබ්බං.

151. තනුපපන්නාහි ගාථාය අයං සඬබ්බෙපත්ථො — තනු තස්මිං
යථාචුත්තෙ විමානෙ උප්පන්නාහි නිබ්බත්තා පගෙව උප්පන්නත්තා
පුබ්බදෙවතා ඉමා පුරිමා අච්ඡරායො පරිමාණනො සතං සහස්සානි. තුචංසිති
ත්වං අසී සකෙන කම්මුනා අජ්ඣුපගතා උප්පන්නා. යසස්සිනීති
පරිවාරසම්පන්නා, තෙනෙව සකෙන කම්මුනා කම්මානුභාවෙන ඔභාසයන්ති
විරොචමානා තිට්ඨසිති.

152. ඉදාහි තමෙව ඔභාසනං උපමාය විභාවෙන්තො “සසී”ති ගාථමාහ.
තස්සත්ථො — යථා සසලඤ්ජනයොගෙන “සසී”ති, නක්ඛත්තෙහි
අධිකගුණතාය “නක්ඛත්තරාජාරි”ති ච ලද්ධනාමො චන්දො සබ්බං
තාරකාගණං අධිග්ගස්භ අභිභවිත්වා විරොචති විරාජති, තථෙව ත්වං ඉමං
අච්ඡරානං දෙවකඤ්ඤානං ගණං සමුහං අත්තනො යසසා දද්දල්ලමානා
අතිවිය විජ්ජොතමානා විරොචසිති. එත්ථ ච “ඉමා”ති “ඉම”න්ති ච
නිපාතමත්තං. කෙචි පන “නක්ඛත්තරාජාරිව තාරාගණං තථෙව ත්ව”න්ති
පඨන්ති.

153. ඉදානි තස්සා දෙවතාය පුරිමභවං තත්ථ කතපුඤ්ඤඤච පුච්ඡන්තො “කුතො නු ආගම්මා”ති ගාථමාහ. තත්ථ කුතො නු ආගම්මාති කුතො නු භවතො කුතො නු පුඤ්ඤකම්මතො කාරණභූතතො ඉදං මම භවනං ආගම්ම භද්දෙ අනොමදස්සනෙ සබ්බධිගසොභනෙ ත්වං උපපන්නා උප්පත්තිගහණවසෙන උපගතා. “අනොමදස්සනෙ”ති වුත්තමෙවත්ථං උපමාය පකාසෙන්තො “බ්‍රහ්මං ව දෙවා තිදස්සා සහින්දකා, සබ්බෙ න තප්පාමසෙ දස්සනෙන ත”න්ති ආහ. තත්ථ යථා බ්‍රහ්මානං සහම්පතිං සනඬිකුමාරං වා උපගතං සහ ඉන්දෙනාති සහින්දකා තාවතිංසා දෙවා පස්සන්තා දස්සනෙන න තප්පන්ති, එවං තව දස්සනෙන මයං සබ්බෙ දෙවා න තප්පාමසෙති අත්ථො.

එවං පන සක්කෙන දෙවානම්ත්තෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා තමත්ථං පකාසෙන්ති -

154.

“යමෙතං සක්ක අනුපුච්ඡසෙ මමං, කුතො චුතා ත්වං ඉධ ආගතාති;
බාරාණසි නාම පුරත්ථි කාසිනං, තත්ථ අභොසිං පුරෙ කෙසකාරිකා.

155.

“බුද්ධෙ ව ධම්මෙ ව පසන්නමානසා, සඬ්ඝෙ ව එකන්තගතා
අසංසයා;
අඛණ්ඩසික්ඛාපදා ආගතප්ඵලා, සම්බොධිධම්මෙ නියතා
අනාමයා”ති. -

ගාථද්වයමාහ.

154-5. තත්ථ යමෙතන්ති යං එතං පඤ්භන්ති අත්ථො. අනුපුච්ඡසෙති අනුකූලභාවෙන පුච්ඡසි. මමන්ති මං. පුරත්ථිති පුරං අත්ථි. කාසිනන්ති කාසිරට්ඨස්ස. කෙසකාරිකාති පුරිමත්තභාවෙ අත්තනො නාමං වදති. බුද්ධෙ ව ධම්මෙ වාතිආදිනා අත්තනො පුඤ්ඤං විභාවෙති.

පුන සක්කො තස්සා තං පුඤ්ඤසම්පත්තිඤ්ච දිබ්බසම්පත්තිඤ්ච අනුමොදමානො -

156.

“තන්ත්‍යාහිනන්දාමසෙ ස්වාගතඤ්ච තෙ,
ධම්මෙන ව ත්වං යසසා විරොචසි;
බුද්ධෙ ව ධම්මෙ ව පසන්නමානසෙ,
සඬ්ඝෙ ව එකන්තගතෙ අසංසයෙ;
අඛණ්ඩසික්ඛාපදෙ ආගතප්ඵලෙ,
සම්බොධිධම්මෙ නියතෙ අනාමයෙ”ති. - ආහ;

156. තත්ථ තන්තරාභිනන්දාමසෙති තං තෙ දුට්ඨමපි සම්පත්තිං අභිනන්දාම අනුමොදාම. ස්වාගතඤ්ච තෙති තුය්හඤ්ච ඉධාගමනං ස්වාගතං, අම්භාකං පීතිසොමනස්සසංවද්ධනමෙව. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

තං පන පවත්තිං සක්කො දෙවරාජා ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස කථෙසී, ථෙරො භගවතො නිවෙදෙසී. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසී. සා දෙසනා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

කෙසකාරීවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං.

සත්තරසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස පඨමස්ස පීඨවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. චිත්තලතාවග්ගො

1. දාසිවිමානවණ්ණනා

දුතියවග්ගො අපි සක්කොව දෙවින්දොති දාසිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති ජෙනවනො විහරන්තො සාවත්ථිවාසී අඤ්ඤාතරො උපාසකො සම්බහුලෙහි උපාසකෙහි සද්ධිං සායන්හසමයං විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා පරිසාය වුට්ඨිතාය භගවන්තං උපසඬකම්ත්වා “ඉතො පටියාය අහං, භන්තෙ, සඬ්ඝස්ස චත්තාරි නිව්චහත්තානි දස්සාමි”ති ආහ. අථ නං භගවා තදනුච්ඡිකං ධම්මකථං කථෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. සො “මයා, භන්තෙ, සඬ්ඝස්ස චත්තාරි නිව්චහත්තානි පඤ්ඤාත්තානි. ස්වෙ පටියාය අය්‍යා මම ගෙහං ආගච්ඡන්තු”ති භත්තුද්දෙසකස්ස ආරොචෙත්වා අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා දාසියා තමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “තත්ථ තයා නිව්චකාලං අප්පමත්තාය භවිතඛ්ඛ”න්ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පටිච්ඡි. පකතියාව සා සද්ධාසම්පන්නා පුඤ්ඤකාමා සිලවතී, තස්මා දිවසෙ දිවසෙ කාලස්සෙව උටියාය පණිතං අන්තපානං පටියාදෙත්වා භික්ඛුනං නිසිදනට්ඨානං සුසම්මට්ඨං සුපරිහණ්ඩකං කත්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා භික්ඛු උපගතො තත්ථ නිසිදාපෙත්වා චන්දිත්වා ගන්ධපුප්ඵ්වපදීපෙහි පුපෙත්වා සක්කච්චං පරිවිසති.

අථෙකදිවසං භික්ඛු කතභත්තකිච්චෙ උපසඬකම්ත්වා චන්දිත්වා එවමාහ “කථං නු ඛො, භන්තෙ, ඉතො ජාතිආදිදුක්ඛතො පරිමුත්ති හොති”ති. භික්ඛු තස්සා සරණානි ච පඤ්ච සිලානි ච දත්වා කායසභාවං පකාසෙත්වා පටිකුලමනසිකාරො නියොජෙසුං, අපරෙ අනිව්චතාපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කථෙසුං. සා සොළස වස්සානි සිලං රක්ඛන්ති අන්තරන්තරා යොනියො මනසිකරොන්ති එකදිවසං ධම්මස්සවනසප්පායං ලභිත්වා ඤාණස්ස ච පරිපක්කත්තා විපස්සනං වඩ්ඤත්වා සොනාපත්තිඵලං සච්ඡාකාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො වල්ලභා පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති. සා සට්ඨිතුරියසහස්සෙහි පරිවරියමානා අච්ඡරාසතසහස්සපරිවුතා මහන්තං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති පමුදා මොදමානා සපරිවාරා උය්‍යානාදීසු විවරති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව දිස්වා –

157.

“අපි සක්කොව දෙවින්දො, රම්මෙ චිත්තලතාවනෙ;
සමන්තා අනුපරියාසි, නාරිගණපුරක්ඛතා;
ඔහාසෙන්ති දිසා සඬ්ඛා, ඔසධි විය තාරකා.

158.

“කෙන තෙනාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ හොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

159.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. — පුච්ඡි;

160.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

161.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, දාසී අභොසිං පරපෙස්සියා කුලෙ.

162.

“උපාසිකා චක්ඛුමනො, ගොතමස්ස යසස්සිනො;
තස්සා මෙ නික්කමො ආසි, සාසනෙ තස්ස තාදිනො.

163.

“කාමං භිජ්ජතුයං කායො, නෙව අත්ථෙත්ථ සණ්ඨනං;
සික්ඛාපදානං පඤ්චන්තං, මග්ගො සොවත්ථිකො සිවො.

164.

“අකණ්ටකො අගභනො, උජු සබ්භි පචෙදිනො;
නික්කමස්ස ඵලං පස්ස, යථිදං පාපුණ්ත්ථිකා.

165.

“ආමන්තනිකා රඤ්ඤොමිහි, සක්කස්ස වසවත්තිනො;
සට්ඨි තූරියසහස්සානි, පට්ඨොධං කරොන්ති මෙ.

166.

“ආලම්බො ගග්ගරො භීමො, සාධුවාදී ව සංසයො;
පොක්ඛරො ව සුඵස්සො ව, විණාමොක්ඛා ව නාරියො.

167.

“නන්දා වෙව සුනන්දා ව, සොණදින්නා සුචිම්භිතා;
අලම්බුසා මිස්සකෙසි ව, පුණ්ඩරිකානි දාරුණි.

168.

“ඵණ්ඨස්සා සුඵස්සා ව, සුහද්දා මුදුවාදිනී;
ඵතා වඤ්ඤා ව සෙය්‍යාසෙ, අච්ඡරානං පබ්බොධිකා.

169.

“තා මං කාලෙනුපාගන්ත්වා, අභිභාසන්ති දෙවතා;
හන්ද නච්චාම ගායාම, හන්ද තං රමයාමසෙ.

170.

“නයිදං අකතපුඤ්ඤානං, කතපුඤ්ඤානමෙවිදං;
අසොකං නන්දනං රම්මං, තිදසානං මභාවනං.

171.

“සුඛං අකතපුඤ්ඤානං, ඉධ නත්ථි පරත්ථ ච;
සුඛඤ්ච කතපුඤ්ඤානං, ඉධ වෙච පරත්ථ ච.

172.

“තෙසං සහබ්‍යකාමානං, කත්තබ්බං කුසලං බහුං;
කතපුඤ්ඤා හි මොදන්ති, සග්ගෙ භොගසමඬ්භිනො”ති. – දෙවතා
විස්සජ්ජෙසි;

157. තත්ථ අපි සක්කොච දෙවින්දොති අපිසද්දො සම්භාවනායං,
ඉචසද්දො ඉකාරලොපං කත්වා චුත්තො උපමායං, තස්මා යථා නාම
සක්කො දෙවනම්න්දොති අත්ථො. සක්කසමභාවො තිස්සා දෙවතාය
පරිවාරසම්පත්තිදස්සනත්ථං චුත්තො. කෙච් “අපිති නිපාතමත්ත”න්ති
වදන්ති. චිත්තලතාවනෙති චිත්තාය නාම දෙවධීතාය පුඤ්ඤානුභාවෙන
නිබ්බත්තෙ, චිත්තානං චා විචිත්තපුප්ඵළාදිවිසෙසයුත්තානං
සන්තානකවල්ලිආදීනං තත්ථ යෙභුය්‍යතාය චිත්තලතාවනන්ති ලද්ධනාමෙ
දෙවුය්‍යානෙ.

161. පරපෙස්සියාති පරෙසං කුලෙ තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ පෙසනියා,
පරෙසං වෙය්‍යාවච්චකාරීති අත්ථො.

162. තස්සා මෙ නික්කමො ආසි, සාසනෙ තස්ස තාදිනොති තස්සා
දාසියාපි සමානාය පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමනො බුද්ධස්ස භගවතො උපාසිකා
හුත්වා සොළස වස්සානි සීලං රක්ඛන්තියා කම්මට්ඨානඤ්ච මනසි
කරොන්තියා මනසිකාරානුභාවෙන මෙ මය්හං උප්පජ්ජමානෙ
සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මසඬ්ඛානෙ ඉට්ඨාදීසු තාදිලක්ඛණසම්පත්තියා
තාදිනො සත්ථු සාසනෙ තප්පරියාපන්තොයෙව සංකිලෙසපක්ඛනො
නික්කමනෙන “නික්කමො”ති ලද්ධනාමො සම්මාචායාමො ආසි අහොසි
උප්පජ්ජි.

163-4. තස්ස පන නික්කමස්ස පුබ්බභාගස්ස පචත්තාකාරං දස්සෙතුං
“කාමං භිජ්ජතුයං කායො, නෙව අත්ථෙත්ථ සණ්ඨනන්ති චුත්තං.
තස්සත්ථො – යදිපි මෙ අයං කායො භිජ්ජතු විනස්සතු, තත්ථ
කිඤ්චිමත්තම්පි අපෙක්ඛං අකරොන්ති එත්ථ එතස්මිං.

කම්මට්ඨානානුයොගෙ නෙව අත්ථි, මෙ විරියස්ස සණ්ඨනං සිලිලිකරණන්ති විරියං සමුත්තෙජෙන්ති විපස්සනං උස්සුක්කාපෙසින්ති.

ඉදානි තථා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්වා පටිලද්ධගුණං දස්සෙන්ති -

“සික්ඛාපදානං පඤ්චන්තං, මග්ගො සොවත්ථිකො සිවො;
අකණ්ටකො අගහනො, උජු සබ්භි පවෙදිතො;
නික්කමස්ස ඵලං පස්ස, යට්ඨං පාපුණිත්ථිකා”ති. - ආහ;

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො - යො නිව්වසීලවසෙන සමාදින්නානං පඤ්චන්තං සික්ඛාපදානං සික්ඛාකොට්ඨාසානං උපනිස්සයභාවෙන ලද්ධත්තා තෙසං පරිපූරිතත්තා ච සික්ඛාපදානං පඤ්චන්තං සම්බන්ධිභූතො, යස්මිං සන්තානෙන උප්පන්නො, තස්ස සබ්බාකාරෙන සොත්ථිභාවසම්පාදනතො සුන්දරත්ථභාවතො ච සොවත්ථිකො සොත්ථිකො, සංකිලෙසධම්මෙහි අනුපද්ද්‍යතත්තා බ්‍රහ්මජ්ජන්තිහෙතුතාය ච සිවො, රාගකණ්ටකාදීනං අභාවෙන අකණ්ටකො, කිලෙසදිට්ඨිච්චරිතගහනසමුච්ඡේදනතො අගහනො, සබ්බජිම්භවඬ්ඤාකුට්ලභාවාපගමහෙතුතාය උජු, බුද්ධාදිහි සප්පුරිසෙහි පකාසිතත්තා සබ්භි පවෙදිතො අරියමග්ගො, තං යථා යෙන උපායභූතෙන ඉත්ථිකා ද්වඬ්ගුලබ්‍රහ්මලබ්‍රද්ධිකාපි සමානා පාපුණිං, තස්ස නික්කමස්ස යථාචුත්තවිරියස්ස ඉදං ඵලං පස්සාති සක්කං ආලපති.

165. ආමන්තනිකා රඤ්ඤොම්භි, සක්කස්ස වසවත්තිනොති සයංවසීභාවෙන වත්තනතො, ද්විසු දෙවලොකෙසු අත්තනො වසං ඉස්සරියං වත්තෙතීති වා වසවත්ති, තස්ස වසවත්තිනො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ආමන්තනිකා ආලාපසල්ලාපයොග්ගා, කීළනකාලෙ වා තෙන ආමන්තෙතබ්බා අම්භි, නික්කමස්ස විරියස්ස ඵලං පස්සාති යොජනා. ආතතවිතතාදිහෙදෙන පඤ්ච තූරියඬ්ගානි ද්වාදසහි පාණිභාගෙහි එකතො පච්ඡ්ඡමානානි සට්ඨි හොන්ති, තානි පන සහස්සමත්තානි පසිරුපාසනවසෙන උපට්ඨිතානි සන්ධායාහ “සට්ඨි තූරියසහස්සානි, පටිබොධං කරොන්ති මෙ”ති. තත්ථ පටිබොධන්ති පිතිසොමනස්සානං පබොධනං.

166-8. ආලම්බොතිආදි තූරියවාදකානං දෙවපුත්තානං එකදෙසතො නාමග්ගහණන්ති වදන්ති, තූරියානං පනෙතං නාමග්ගහණං. විණාමොක්ඛාදිකා දෙවධිකා. සුචිම්භිතානි සුද්ධම්භිතා, නාමමෙව වා එතං. මුද්‍යවාදිනීති මුද්‍යනාව වදන්ති මුද්‍යවාදිනී, මුද්‍යකං අනිවිය වාදනසීලා, නාමමෙව වා. සෙය්‍යාසෙති සෙය්‍යතරා. අච්ඡරානන්ති අච්ඡරාසු සඬ්භීතෙ පාසංසතරා. පබොධිකානි පබොධනකරා.

169. කාලෙනාති යුත්තප්පත්තකාලෙන. අභිභාසන්තීති අභිමුඛා, අභිරතා වා හුත්වා භාසන්ති. යථා ච භාසන්ති, තං දස්සෙතුං “හන්ද නච්චාම ගායාම, හන්ද තං රමයාමසෙ”ති වුත්තං.

170. ඉදන්ති ඉදං මයා ලද්ධට්ඨානං. අසොකන්ති ඉට්ඨකන්තපියමනාපානංයෙව රූපාදීනං සම්භවතො විසොකං. තතො එව සබ්බකාලං පමොදසංවද්ධනතො නන්දනං. තිදසානං මහාවනන්ති තාවතිංසදෙවනං මහන්තං මහනීයඤ්ච උය්‍යානං.

171. එවරූපා දිබ්බසම්පත්ති නාම පුඤ්ඤකම්මවසෙනෙවාති ඔදිස්සකනායෙන වත්වා පනු අනොදිස්සකනායෙන දස්සෙන්ති “සුඛං අකතපුඤ්ඤාන”න්ති ගාථමාහ.

172. පුන අත්තනා ලද්ධස්ස දිබ්බට්ඨානස්ස පරෙහි සාධාරණකාමතාවසෙන ධම්මං කථෙන්නී “තෙසං සහබ්‍යකාමාන”න්ති ඔසානගාථමාහ. තෙසන්ති තාවතිංසදෙවනං. සහබ්‍යකාමානන්ති සහභාවං ඉච්ඡන්තෙහි, කත්තුඅත්ථෙ හි ඉදං සාම්චවනං. සහ වාති පවත්තතීති සහවො, තස්ස භාවො සහබ්‍යං යථා වීරස්ස භාවො වීරියන්ති.

එවං ථෙරො දෙවතාය අත්තනො පුඤ්ඤකම්මෙ ආවිකතෙ තස්සා සපරිවාරාය ධම්මං දෙසෙන්වා දෙවලොකතො ආගන්ත්වා තං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

දාසිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ලබ්බමාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති ලබ්බමාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති බාරාණසියං විහරන්තෙ කෙවට්ටද්වාරං නාම බාරාණසිනගරස්ස එකං ද්වාරං, තස්ස අවිදුරෙ නිවිට්ඨගාමොපි “කෙවට්ටද්වාර”න්ත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තත්ථ ලබ්බමා නාම එකා ඉත්ථි සද්ධා පසන්තා බුද්ධිසම්පන්නා තෙන ද්වාරෙන පවිසන්තෙ භික්ඛු දිස්වා වන්දිත්වා අත්තනො ගෙහං නෙත්වා කට්ඨජුභික්ඛං දත්වා තෙනෙව පරිවයෙන සද්ධාය වඩ්ඪමානාය ආසනසාලං කාරෙත්වා තත්ථ පට්ටියානං භික්ඛූනං ආසනං උපනෙති, පානියං පරිභොජනියං උපට්ඨපෙති. යඤ්ච ඔදනකුම්මාසඩාකාදි අත්තනො ගෙහෙ විජ්ජති, තං භික්ඛූනං දෙති. සා භික්ඛූනං සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාය සමාහිතා හුත්වා විපස්සනාකම්මට්ඨානං උග්ගහෙත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්ති උපනිස්සයසම්පන්නතාය න වීරස්සෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ මහති විමානෙ නිබ්බත්ති,

අච්ඡරාසහස්සඤ්චස්සා පරිවාරො අහොසි. සා තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති පමොදමානා විවරති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං වරන්තො “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනා”ති ආදිගාථාහි පුච්ඡීති සබ්බං වුත්තනයමෙව. තෙන වුත්තං –

173.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනා, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

174.

“කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

175.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති.

176.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

177.

“කෙවට්ටද්වාරා නික්ඛම්ම, අහු මය්හං නිවෙසනං;
තත්ථ සඤ්චරමානානං, සාවකානං මහෙසිනං.

178.

“ඔදනං කුම්මාසං ඩාකං, ලොණසොවීරකඤ්චහං;
අදාසිං උජ්ජුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

179.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨචගසුසමාගතං.

180.

“උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
සඤ්ඤමා සංවිහාගා ච, විමානං ආවසාමහං.

181.

“පාණාතිපාතා විරතා, මුසාවාදා ච සඤ්ඤතා;
ථෙය්‍යා ච අතිවාරා ච, මජ්ජපාතා ච ආරකා.

182.

“පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා, අරියසච්චාන කොවිදා;
උපාසිකා චක්ඛුමතො, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

183.

“තෙන මෙනාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා
පභාසති”ති.

මම ච, හත්තෙ, වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දෙය්‍යාසි “ලබ්බමා
නාම, හත්තෙ, උපාසිකා භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති”ති. අනච්ඡරියං බො
පනෙනං, හත්තෙ, යං මං භගවා අඤ්ඤතරස්මිං සාමඤ්ඤඵලෙ බ්‍යාකරෙය්‍ය.
තං භගවා සකදාගාමිඵලෙ බ්‍යාකාසිති.

177. තත්ථ කෙවට්ඨද්වාරා නික්ඛම්මාති කෙවට්ඨද්වාරතො
නික්ඛමනට්ඨානෙ.

178. ඩාකන්ති තණ්ඩුලෙය්‍යකාදියාකබ්‍යඤ්ජනං. ලොණසොචිරකන්ති
ධඤ්ඤරසාදිහි බහුහි සම්භාරෙහි සම්පාදෙනබ්බං එකං පානකං.
“ආවාමකඤ්ජිකලොණුදක”න්තිපි වදන්ති.

ප්‍රච්ඡාචිස්සජ්ජනාවසානෙ සා ථෙරස්ස ධම්මදෙසනාය සකදාගාමිඵලං
පාපුණි. සෙසං උත්තරාවිධානෙ චුත්තනායානුසාරෙන ඵච වෙදිතබ්බං.

ලබ්බමාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ආවාමදායිකාවිමානවණ්ණනා

පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්සාති ආවාමදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති?
භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන බො පන
සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරං කුලං අභිවාතරොගෙන උපද්ද්වතං අහොසි.
තත්ථ සබ්බෙ ජනා මතා යපෙත්වා එකං ඉත්ථිං. සා ගෙහං ගෙහගතඤ්ච
සබ්බං ධනධඤ්ඤං ඡඩ්ඛෙත්වා මරණභයහීනා හිත්තිජිද්දෙන පලාතා අනාථා
හුත්වා පරගෙහං ගත්ත්වා තස්ස පිට්ඨිපස්සෙ වසති. තස්මිං ගෙහෙ මනුස්සා
කරුණායන්තා උක්ඛලිආදිසු අවසිට්ඨං යාගුහත්තආවාමාදිං තස්සා දෙන්ති.
සා තං භුඤ්ජිත්වා ජීවිකං කප්පෙති.

තෙන ච සමයෙන ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං
සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨිතො “කං නු බො අහං අජ්ජ
ආහාරපටිග්ගහණෙන අනුග්ගහෙස්සාමි, දුග්ගතිතො ච දුක්ඛතො ච
මොචෙස්සාමි”ති වින්තෙන්තො තං ඉත්ථිං ආසන්නමරණං
නිරයසංවත්තනිකඤ්චස්සා කම්මං කතොකාසං දිස්වා “අයං මයි ගතෙ
අත්තනා ලද්ධං ආවාමං දස්සති, තෙනෙව නිම්මානරතිදෙවලොකෙ
උප්පජ්ජිස්සති, එවං නිරුප්පජ්ජිතො මොචෙත්වා හන්දාහං ඉමිස්සා

සග්ගසම්පත්තිං නිජ්ඣාදෙස්සාමි”ති පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීවරං ආදාය තස්සා නිවෙසනට්ඨානානිමුඛො ගච්ඡති. අථ සක්කො දෙවානම්න්දො අඤ්ඤාතකචෙසෙන අනෙකරසං අනෙකසුප්පබ්බාද්දනං දිබ්බාහාරං උපනෙසී. තං ඤාත්වා ථෙරො “කොසිය, ත්වං කතකුසලො, කස්මා එවං කරොසි, මා දුග්ගතානං කපණානං සම්පත්තිං විලුම්භී”ති පටික්ඛිපිත්වා තස්සා ඉත්ථියා පුරතො අට්ඨාසී.

සා ථෙරං දිස්වා “අයං මහානුභාවො ථෙරො, ඉමස්ස දාතබ්බයුත්තකං බාදනීයං වා භොජනීයං වා ඉධ නත්ථී, ඉදඤ්ච කිලිට්ඨභාජනගතං තිණුචුණ්ණරජානුකිණ්ණං අලොණං සීතලං අප්පරසං ආවාමකඤ්ජීයමත්තං එදිසස්ස දාතුං න උස්සහාමි”ති චිත්තෙත්වා “අතිවිජ්ජා”ති ආහ. ථෙරො එකපදනික්ඛෙපමත්තං අපසක්කිත්වා අට්ඨාසී. ගෙහවාසීනො මනුස්සා හික්ඛං උපනෙසුං, ථෙරො න සම්පට්ච්ඡති. සා දුග්ගතිත්ථී “මමෙව අනුග්ගහත්ථාය ඉධාගතො, මම සත්තකමෙව පටිග්ගහෙතුකාමො”ති ඤාත්වා පසන්නමානසා ආදරජාතා තං ආවාමං ථෙරස්ස පත්තෙ ආකිරි. ථෙරො තස්සා පසාදසංවද්ධනත්ථං භුඤ්ජනාකාරං දස්සෙසී, මනුස්සා ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං. ථෙරො තත්ථ නිසීදිත්වා තං ආවාමං භුඤ්ජිත්වා පිවිත්වා ඔනීතපත්තපාණී අනුමොදනං කත්වා තං දුග්ගතිත්ථී “ත්වං ඉතො තතියෙ අත්තභාවෙ මම මාතා අභොසී”ති වත්වා ගතො. සා තෙන ථෙරෙ අතිපසාදඤ්ච උජ්ජාදෙත්වා තස්සා රත්තියා පඨමයාමෙ කාලං කත්වා නිම්මානරතීනං දෙවානං සහබ්බාතං උපපජ්ජී. අථ සක්කො දෙවරාජා තස්සා කාලකතභාවං ඤාත්වා “කත්ථ ණු ඛො උජ්ජන්තා”ති ආවජ්ජෙත්තො තාවතිංසෙසු අදිස්වා රත්තියා මජ්ඣමයාමෙ ආයස්මත්තං මහාකස්සපං උපසඬකමිත්වා තස්සා නිබ්බත්තට්ඨානං පුච්ඡන්තො —

185.

“පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්ස, තුණ්හිභූතස්ස තිට්ඨතො;
දලිද්දා කපණා නාරී, පරාගාරං අපස්සිතා.

186.

“යා තෙ අදාසි ආවාමං, පසන්තා සෙහි පාණිහි;
සා හිත්වා මානුසං දෙහං, කං නු සා දිසතං ගතා”ති. —

ද්වෙ ගාථා අභාසී.

185. තත්ථ පිණ්ඩායාති පිණ්ඩපාතත්ථාය. තුණ්හිභූතස්ස තිට්ඨතොති ඉදං පිණ්ඩාය වරණාකාරදස්සනං, උද්දිස්ස තිට්ඨතොති අත්ථො. දලිද්දාති දුග්ගතා. කපණාති වරාකී. “දලිද්දා”ති ඉමිනා තස්සා භොගපාරිජුඤ්ඤං දස්සෙති, “කපණා”ති ඉමිනා ඤාතිපාරිජුඤ්ඤං. පරාගාරං අපස්සිතාති පරගෙහං නිස්සිතා, පරෙසං සරෙ බහිපිට්ඨිජදනං නිස්සාය වසන්තී.

186. කං නු සා දිසතං ගතාති ඡසු කාමදෙවලොකෙසු උප්පජ්ජනවසෙන කං නාම දිසං ගතා. ඉති සක්කො “ථෙරෙන තථා කතානුග්ගහා උළාරාය දිබ්බසම්පත්තියා භාගිනී, න ච දිස්සති”ති හෙට්ඨා ද්විසු දෙවලොකෙසු අපස්සන්තො සංසයාපන්තො පුච්ඡති.

අථස්ස ථෙරො –

187.

“පිණ්ඩාය මෙ වරන්තස්ස, තුණ්හිභුතස්ස තිට්ඨතො;
දලිද්දා කපණා නාරී, පරාගාරං අපස්සිතා.

188.

“යා මෙ අදාසි ආවාමං, පසන්තා සෙහි පාණ්හි;
සා හිත්වා මානුසං දෙහං, විජ්ජමුත්තා ඉතො චුතා.

189.

“නිම්මානරතිතො නාම, සන්ති දෙවා මහිද්ධිකා;
තත්ථ සා සුඛිතා නාරී, මොදනාවාමදායිකා”ති. –

පුච්ඡිතනියාමෙනෙව පටිච්චනං දෙන්තො තස්සා නිබ්බත්තට්ඨානං කථෙසි.

188. තත්ථ විජ්ජමුත්තාති තතො මනුස්සදොහග්ගියතො පරමකාරුඤ්ඤචුත්තිතො විජ්ජමුත්තා අපගතා.

189. මොදනාවාමදායිකාති ආවාමමත්තදායිකා, සාපි නාම පඤ්චමෙ කාමසග්ගෙ දිබ්බසම්පත්තියා මොදති, පස්ස තාව ඛේතසම්පත්තිඵලන්ති දස්සෙති.

පුත සක්කො තස්සා දානස්ස මහජ්ඣලනං මහානිසංසතඤ්ච සුත්වා තං ථොමෙන්නො –

190.

“අහො දානං වරාකියා, කස්සපෙ සුප්පතිට්ඨිතං;
පරාහතෙන දානෙන, ඉජ්ඣිත්ථ වත දක්ඛිණා.

191.

“යා මහෙසිත්තං කාරෙය්‍ය, චක්කවත්තිස්ස රාජිතො;
නාරී සබ්බධ්ගකල්‍යාණී, හත්තු වානොමදස්සිකා;
ඵතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාග්ගති සොළසිං.

192.

“සුතං නික්ඛා සතං අස්සා, සතං අස්සතරීරථා;

සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.

193.

“සතං හෙමවතා නාගා, ඊසාදන්තා උරුළ්භවා;
සුවණ්ණකච්ඡා මිතඬිගා, හෙමකප්පනවාසසා;
එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාගච්ඡන්ති සොළසිං.

194.

“චතුත්තමපි දීපානං, ඉස්සරං යොධ කාරයෙ;
එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති. — ආහ;

190. තත්ථ අහොති අච්ඡරියත්ථෙ නිපාතො. වරාකියාති කපණියා. පරාහතෙනාති පරතො ආනිතෙන, පරෙසං සරතො උච්ඡාවරියාය ලද්ධෙනාති අත්ථො. දානෙනාති දාතබ්බෙන ආවාමමත්තෙන දෙයාධම්මෙන. ඉජ්ඣිත්ථ වත දක්ඛිණාති දක්ඛිණා දානං අහො නිජ්ඣජ්ජිත්ථ, අහො මහජ්ඣලා මහාජුතිකා මහාවිජ්ජාරා අහුවත්ථාති අත්ථො.

191. ඉදානි “ඉත්ථිරතනාදීනිපි තස්ස දානස්ස සතභාගමිපි සහස්සභාගමිපි න උපෙන්නි”ති දස්සෙතුං. “යා මහෙසින්තං කාරෙය්‍යා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සබ්බඬිගකල්‍යාණිති “නාතිදීසා නාතිරස්සා නාතිකිසා නාතිපුලා නාතිකාළි නාවිවොදානා අතික්කන්තා මානුසවණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණං”න්ති එවං වුත්තෙහි සබ්බෙහි අඬිගෙහි කාරණෙහි, සබ්බෙහි වා අඬිගපච්චිඬිගෙහි කල්‍යාණි සොහනා සුන්දරා. හත්තු වානොමදස්සිකාති සාමිකස්ස අලාමකදස්සනා සාතිසයං දස්සනියා පාසාදිකා. එතස්සාවාමදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසින්ති එතස්ස එතාය දිත්තස්ස ආවාමදානස්ස එලං සොළසභාගං කත්වා තතො එකං භාගං පුන සොළසභාගං කත්වා ගහිතභාගසඬිධාතං සොළසිං කලං චක්කවත්තිරඤ්ඤො ඉත්ථිරතනභාවොපි නාග්ගන්ති නානුහොති න පාපුණාති. “සුවණ්ණස්ස පඤ්චදසධරණං නික්ඛ”න්ති වදන්ති, “සතධරණං”න්ති අපරෙ.

193. හෙමවතාති හිමවති ජාතා, හෙමවතජාතිකා වා. තෙ හි මහන්තා ථාමජවසම්පන්නා ව හොන්ති. ඊසාදන්තාති රථීසාසදිසදන්තා, ථොකංයෙව අවනතදන්තාති අත්ථො. තෙන විසාලකදාඨිභාවං නිවාරෙති. උරුළ්භවාති ථාමජවපරක්කමෙහි බුහන්තො, මහන්තං යුද්ධකිච්චං වහිතුං සමත්ථාති අත්ථො. සුවණ්ණකච්ඡාති හෙමමයගිවෙය්‍යකපටිමුක්කා. කච්ඡසීසෙන හි සබ්බං හත්ථියොග්ගං වදන්ති. හෙමකප්පනවාසසාති සුවණ්ණබ්බිතගජත්ථරණකඬිකනාදිහත්ථාලඬිකාරසම්පන්නා.

194. චතුත්තමපි දීපානං ඉස්සරන්ති ද්විසහස්සපරිත්තදීපපරිවාරානං ජමබුද්දිපාදීනං චතුත්තං මහාදීපානං ඉස්සරියං. තෙන සත්තරතනසමුප්පලං සකලං චක්කවත්තිසිරිං වදති. යං පනෙත්ථ, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

ඉධ සක්කෙන දෙවරාජෙන අත්තනා ව චුත්තං සබ්බං ආයස්මා මහාකස්සපත්ථෙරො භගවතො ආරොචෙසී. භගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසී. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසීති.

ආවාමදායිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චණ්ඩාලිවිමානවණ්ණනා

චණ්ඩාලි වන්ද පාදානීති චණ්ඩාලිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරන්තො පච්චුසවෙලායං බුද්ධාචණ්ණං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා උට්ඨාය ලොකං ඔලොකෙන්තො අද්දස තස්මිංයෙව නගරෙ චණ්ඩාලාවසථෙ වසන්ති. එකං මහල්ලිකං චණ්ඩාලිං ඛිණායුකං, නිරයසංවත්තනිකඤ්චස්සා කම්මං උපට්ඨිතං. සො මහාකරුණාය සමුස්සාහිතමානසො “සග්ගසංවත්තනිකං කම්මං කාරෙත්වා තෙනස්සා නිරයුපපත්ති. නිසෙධෙන්වා සග්ගෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා මහතා හික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං රාජගහං පිණ්ඩාය පවිසති. තෙන ව සමයෙන සා චණ්ඩාලි දණ්ඩං ඔලුබ්භ නගරතො නික්ඛමන්ති භගවත්තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා අභිමුඛී හුත්වා අට්ඨාසී. භගවාපි තස්සා ගමනං නිවාරෙන්තො විය පුරතො අට්ඨාසී. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සත්ථු චිත්තං ඤාත්වා තස්සා ව ආයුපරික්ඛයං භගවතො වන්දනාය තං නියොජෙන්තො –

195.

“චණ්ඩාලි වන්ද පාදානී, ගොතමස්ස යසස්සිනො;
තමෙව අනුකම්පාය, අට්ඨාසී ඉසිසත්තමො.

196.

“අභිප්පසාදෙහි මනං, අරහත්තම්භි තාදිති;
බිජ්ජං පඤ්ඤාලිකා වන්ද, පරිත්තං තච ජීවිත”න්ති. – ගාථාද්වයමාහ;

195. තත්ථ චණ්ඩාලිති ජාතිආගතෙන නාමෙන තං ආලපති. වන්දාති අභිවාදය. පාදානීති සදෙවකස්ස ලොකස්ස සරණානි වරණානි. තමෙව අනුකම්පායාති තමෙව අනුග්ගණ්හනත්ථං, අපායුපපත්තිතො නිසෙධෙන්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තාපනත්ථන්ති අධිප්පායො. අට්ඨාසීති නගරම්පි අපවිසිත්වා යීතො. ඉසිසත්තමොති ලොකියසෙක්ඛාසෙක්ඛපච්චෙකබුද්ධඉසිහි උත්තමො උක්කට්ඨතමො, අථ වා බුද්ධඉසිනං විපස්සිආදීනං සත්තමොති ඉසිසත්තමො.

196. අභිජ්ජසාදෙහි මනන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති තච චිත්තං පසාදෙහි. අරහත්තම්හි තාදිනීති ආරකත්තා කිලෙසානං, තෙසංයෙව අරීනං භතත්තා, සංසාරවක්කස්ස අරානං භතත්තා, පච්චයානං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවා ච අරහත්තෙ, ඉට්ඨාදීසු තාදිභාවජ්ජත්තියා තාදිමිහි. ඛිජ්ජං පඤ්ඤාලිකා වන්දාති සීසංයෙව පග්ගහිතඅඤ්ඤාලිකා හුත්වා වන්දස්සු. කස්මාති ටෙව? පරිත්තං තච ජීවිතන්ති, ඉදානෙව භිජ්ජනසභාවත්තා පරිත්තං අතිඉත්තරං.

ඉති ටෙරො ගාථාද්වයෙන භගවතො ගුණෙ පකිත්තෙන්තො අත්තනො ආනුභාවෙ ඨත්වා තස්සා ච ඛිණායුකතාවිභාවනෙන සංවෙජෙන්තො සත්ථු වන්දනාය නියොජෙසි. සා ච තං සුත්වා සංවෙගජාතා සත්ථරි පසන්නමානසාව හුත්වා පඤ්ඤාපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අඤ්ඤාලිං කත්වා නමස්සමානා බුද්ධගතාය පිතියා එකග්ගචිත්තා හුත්වා අට්ඨාසි. භගවා “අලමෙත්තකමෙතිස්සා සග්ගුපපත්තියා”ති නගරං පාවිසි සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඨෙත. අථ නං එකා භන්තා ගාවී තරුණවච්ඡා තතො එව අභිධාවන්ති සිඬ්ඨගෙන පහරිත්වා ජීවිතා වොරොපෙසි. තං සබ්බං දස්සෙතුං සඬ්ඨිතිකාරා –

197.

“වොදිතා භාවිතත්තෙන, සරිරන්තිමධාරිතා;
චණ්ඩාලී වන්දි පාදානි, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

198.

“තමෙනං අවධි ගාවී, චණ්ඩාලිං පඤ්ඤාලිං ධීතං;
නමස්සමානං සම්බුද්ධං, අන්ධකාරෙ පහඬ්ඨකර”න්ති. –
ගාථාද්වයමාහංසු;

198. තත්ථ පඤ්ඤාලිං ධීතං නමස්සමානං සම්බුද්ධන්ති ගතෙපි භගවති බුද්ධාරම්මණාය පිතියා සමාහිතා හුත්වා සම්මුඛා විය අඤ්ඤාලිං පග්ගය්භ නමස්සමානං ධීතං. අන්ධකාරෙති අවිජ්ජන්ධකාරෙන සකලෙන කිලෙසන්ධකාරෙන ච අන්ධකාරෙ ලොකෙ. පහඬ්ඨකරන්ති ඤාණොභාසකරං.

සා ච තතො චුතා තාවනිංසෙසු නිබ්බන්ති, අව්ජරානං සතසහස්සං වස්සා පරිවාරො අහොසි. තදහෙව ච සා සහ විමානෙන ආගන්ත්වා විමානතො ඔතරිත්වා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං උපසඬ්ඨකමිත්වා වන්දි. තමත්ථං දස්සෙතුං –

199.

“ඛිණාසවං විගතරජං අනෙජං, එකං අරඤ්ඤමිහි රහො නිසින්නං;
දෙවද්ධිපත්තා උපසඬ්ඨකමිත්වා, වන්දාමි තං වීර මහානුභාව”න්ති. –

දෙවතා ආහ. තං ථෙරො පුච්ඡි —

200.

“සුවණ්ණවණ්ණා ජලිතා මහායසා, විමානමොරුය්හ
අනෙකච්ඡිතා;
පරිවාරිතා අච්ඡරාසඬගණෙන, කා ත්වං සුභෙ දෙවතෙ වන්දසෙ
මම” ති.

200. තත්ථ ජලිතාති අත්තනො සරිරජ්ජහාය වත්ථාහරණාදීනං
ඔහාසෙන ච ජලන්තී ජොතෙන්තී. මහායසාති මහාපරිවාරා.
විමානමොරුය්හාති විමානනො ඔරුය්හ. අනෙකච්ඡිතාති
අනෙකච්ඨච්ඡිතතායුත්තා. සුභෙති සුභගුණො. මමන්ති මං.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා පුත සා —

201.

“අහං හද්දන්තෙ වණ්ඩාලී, තයා වීරෙන පෙසිතා;
වන්දිං අරහතො පාදෙ, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

202.

“සාහං වන්දිත්වා පාදානි, චුතා වණ්ඩාලයොනියා;
විමානං සබ්බතො හද්දං, උපපන්නම්හි නන්දනෙ.

203.

“අච්ඡරානං සතසහස්සං, පුරක්ඛත්වාන තිට්ඨති;
තාසාහං පවරා සෙට්ඨා, වණ්ණෙන යසසායුතා.

204.

“පහුතකතකල්‍යාණා, සම්පජානා පටිස්සතා;
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ, තං හන්තෙ වන්දිතුමාගතා” ති. —

වතස්සො ගාථායො ආහ.

201-4. තත්ථ පෙසිතාති “වණ්ඩාලී, වන්ද පාදානි” තිආදිනා වන්දනාය
උයොයාජිතා. යදිපි තං වන්දනාමයං පුඤ්ඤං පවත්තික්ඛණවසෙන පරිත්තං,
බෙත්තමහත්තතාය පන ඵලමහත්තතාය ච අතිවිය මහත්තමෙවාති ආහ
“පහුතකතකල්‍යාණා” ති. තථා බුද්ධාරම්මණාය පීතියා පවත්තික්ඛණ
පඤ්ඤාය සතියා ච විසදභාවං සන්ධායාහ “සම්පජානා පටිස්සතා” ති. පුත —

205.

“ඉදං වත්වාන වණ්ඩාලී, කතඤ්ඤා කතවෙදිනී;

වන්දිත්වා අරහතො පාදෙ, තත්ථෙවන්තරධායථා”ති. —

ගාථා සඬභිතිකාරෙහි යිති.

205. තත්ථ චණ්ඩාලීති චණ්ඩාලීභූතපුබ්බාති කත්වා චූත්තං, දෙවලොකෙ ච ඉදමාවිණ්ණං, යං මනුස්සලොකෙ නිරුල්භසමඤ්ඤාය වොහාරො. සෙසං චූත්තනයමෙව.

ආයස්මා පන මහාමොග්ගල්ලානො ඉමං පවත්තිං භගවතො ආරොචෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

චණ්ඩාලිවිමානචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. හද්දිත්ථිවිමානචණ්ණනා

නීලා පීතා ච කාලා වාති හද්දිත්ථිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ච සමයෙන කිම්ලනගරෙ රොහකො නාම ගහපතිපුත්තො අහොසි සද්ධො පසන්තො සීලාචාරසම්පන්නො. තස්මිංයෙව ච නගරෙ තෙන සමානමහාහොගෙ කුලෙ එකා දාරිකා අහොසි සද්ධා පසන්තා පකතියාපි හද්දිතාය හද්දාති නාමෙන. අථ රොහකස්ස මාතෘපිතරො තං කුමාරිං වාරත්වා තාදිසෙ කාලෙ තං ආනෙත්වා ආවාහවිවාහං අකංසු. තෙ උහොපි සමග්ගවාසං වසන්ති. සා අත්තනො ආචාරසම්පත්තියා “හද්දිත්ථි”ති තස්මිං නගරෙ පාකටා පඤ්ඤානා අහොසි.

තෙන ච සමයෙන ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්චසතපඤ්චසතහික්ඛුපරිවාරා ජනපදවාරිකං වරන්තා කිම්ලනගරං පාපුණ්ණං. රොහකො තෙසං තත්ථ ගතභාවං ඤත්වා සොමනස්සජානො ථෙරෙ උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා ස්වාතන්තාය නිමන්තෙත්වා දුතියදිවසෙ පණිතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන සපරිවාරෙ තෙ සන්තප්පෙත්වා සපුත්තදාරො තෙහි දෙසිතං ධම්මදෙසනං සුත්වා තෙසං ඔවාදෙ පතිට්ඨහන්තො සරණානි ගණ්හි, පඤ්ච සීලානි සමාදියි. හරියා පනස්ස අට්ඨමීවාතුද්දසිපන්නරසිපාටිහාරියපක්ඛෙසු උපොසථං උපවසි, විසෙසනො සීලාචාරසම්පන්නා අහොසි දෙවතාහි ච අනුකම්පිතා. තාය එව ච දෙවතානුකම්පාය අත්තනො උපරි පතිතං මිච්ඡාපවාදං නිරංකත්වා සුවිසුද්ධසීලාචාරතාය අතිවිය ලොකෙ පත්ථටයසා අහොසි.

සා හි සයං කිම්ලනගරෙ යීතා අත්තනො සාමිකස්ස වණිජ්ජාවසෙන තක්කසීලායං වසන්තස්ස, උස්සවදිවසෙ සභායෙහි උස්සාහිතස්ස නක්ඛත්තකීලාවිත්තෙ උප්පන්නෙ සරදෙවතාය අත්තනො දිබ්බානුභාවෙන තං තත්ථ නෙත්වා සාමිකෙන සහ යොජිතා තෙනෙව සමාගමෙන

පතිට්ඨිතගබ්භා හුත්වා දෙවතාය කිමිලනගරං පටිනීතා, අනුක්කමෙන ගබ්භිනිභාවෙ පාකටෙ ජාතෙ සස්සුආදීහි “අතිවාරිනී”ති ආසඬ්ඛිතා, තාය එව දෙවතාය අත්තනො ආනුභාවෙන ගඬිගාමහොසෙ කිමිලනගරං ඔත්ථරත්තෙ විය උපට්ඨාපිතෙ අත්තනො පතිබ්බතාභාවසංසුචකෙන සච්චාධිට්ඨානපුබ්බකෙන සපටෙන වාතවෙගසමුට්ඨිතවිච්ඡාලං ගඬිගාමහොසං අත්තනො උපරි ආපනිතං ආයස්සඤ්ච නිවත්තෙන්වා, සාමිකෙන සමාගතාපි තෙන පුබ්බෙ සස්සුආදීහි විය ආසඬ්ඛිතා තක්කසිලායං තෙන දිත්තං නාමමුද්දිතං සඤ්ඤාණඤ්ච අප්පෙන්නී, තං ආසඬ්ඛං නිරංකත්වා හත්තුනො ඤාතිජනස්ස ච මහාජනස්ස ච සම්භාවනීයා ජාතා. තෙන වුත්තං “සුවිසුද්ධසීලාචාරතාය අතිවිය ලොකෙ පත්ථට්ඨසා අහොසී”ති.

සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ උප්පන්නා. අථ භගවති සාවත්ථිතො තාවතිංසභවනං ගත්ත්වා පාරිච්ඡත්තකමුලෙ පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසින්නෙ, දෙවපරිසාය ච භගවත්තං උපසඬ්ඛිතම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නාය හද්දිත්ථිපි උපසඬ්ඛිතම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ භගවා දසසහස්සිලොකධාතුසු සන්නිපතිතාය දෙවබ්‍රහ්මපරිසාය මජ්ඣෙ තාය දෙවතාය කතපුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡන්තො –

206.

“නීලා පීතා ච කාලා ච, මඤ්ජීට්ඨා අථ ලොහිතා;
උච්චාවචානං චණ්ණානං, කිඤ්ජක්ඛපරිවාරිතා.

207.

“මන්දාරවානං පුප්ඵානං, මාලං ධාරෙසි මුද්ධනි;
නයිමෙ අඤ්ඤෙසු කායෙස, රුක්ඛා සන්නි සුමෙධසෙ.

208.

“කෙන කායං උපපන්නා, තාවතිංසං යසස්සිනී;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං එල”න්ති. – ආහ;

206-7. තත්ථ නීලා පීතා ච කාලා ච, මඤ්ජීට්ඨා අථ ලොහිතාති එත්ථ ච-සද්දො වුත්තත්ථසමුච්චයො, සො නීලා ච පීතා වාතිආදිතා පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. අථාති අඤ්ඤත්ථෙ නිපාතො. තෙන ඔදාතාදිකෙ අවුත්තවණ්ණෙ සඬ්ගණ්හාති. ඉති-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො වෙදිතබ්බො. ච-සද්දො වා අවුත්තත්ථසමුච්චයො. අථාති ඉති-සද්දත්ථෙ නිපාතො. උච්චාවචානං චණ්ණානන්ති එත්ථ උච්චාවචානන්ති විහත්තියා අලොපො දට්ඨබ්බො, උච්චාවචවණ්ණානං නානාවිධවණ්ණානන්ති අත්ථො. චණ්ණානන්ති වා චණ්ණවත්තානං. කිඤ්ජක්ඛපරිවාරිතාති කිඤ්ජක්ඛෙහි පරිවාරිතානං. සාමිඅත්ථෙ හි එතං පච්චත්තවචනං. ඉදං වුත්තං හොති – නීලා

ච පීතා ච කාළා ච මඤ්ජීටියා ච ලොහිතා ච අථ අඤ්ඤෙ ඔදාතාදයො චාති ඉමෙසං වසෙන උච්චාවචවණ්ණානං තථාභූතෙහියෙව කිඤ්ජක්ඛෙහි කෙසරෙහි පරිවාරිතානං විචිත්තසණ්ඨානාදිත්තාය චා උච්චාවචානං යථාචුත්තවණ්ණවත්තානං මන්දාරවරුක්ඛසම්භූතත්තාය මන්දාරචානං පූජ්ථානං මාලං තෙහි කතං මාලාගුණං ත්වං දෙවතෙ අත්තනො සීසෙ ධාරෙසි පිළන්ධසිති.

යතො රුක්ඛතො තාති පූජ්ථාති, තෙසං විසෙසවණ්ණත්තාය අනඤ්ඤසාධාරණතං දස්සෙතුං “නයිමෙ අඤ්ඤෙසු කායෙසු, රුක්ඛා සන්ති සුමෙධසෙ”ති චුත්තං. තත්ථ ඉමෙති යථාචුත්තවණ්ණසණ්ඨානාදියුත්තා පූජ්ථවත්තො රුක්ඛා න සන්තිති යොජනා. කායෙසුති දෙවනිකායෙසු. සුමෙධසෙති සුන්දරපඤ්ඤෙ.

තත්ථ නීලාති ඉන්දනීලමහානීලාදිමණිරතනානං වසෙන නීලොභාසා. පීතාති පූජ්ථරාගකක්කෙතනපුලකාදිමණිරතනානඤ්චෙව සිඬ්ඨිසුවණ්ණස්ස ච වසෙන පීතොභාසා. කාළාති අස්මකඋපලකාදිමණිරතනානං වසෙන කණ්ඨොභාසා. මඤ්ජීටියාති ජොතිරසගොමුත්තකගොමෙදකාදිමණිරතනානං වසෙන මඤ්ජීටියොභාසා. ලොහිතාති පද්මරාගලොහිතඬ්ඨකපචාලරතනාදීනං වසෙන ලොහිතොභාසා. කෙච් පන නීලාදිපදාති “රුක්ඛා”ති ඉමිනා “නීලා රුක්ඛා”තිආදිනා යොජෙත්වා වදන්ති. රුක්ඛාපි හි නීලාදිවණ්ණෙහි පූජ්ථෙහි සඤ්ජන්තත්තා නීලාදියොගතො නීලාදිවොහාරං ලහන්තිති තෙහි “නීලා...පෙ.... ලොහිතා...පෙ.... නයිමෙ අඤ්ඤෙසු කායෙසු රුක්ඛා සන්ති සුමෙධසෙති, යතො ත්වං උච්චාවචානං වණ්ණානං කිඤ්ජක්ඛපරිවාරිතානං මන්දාරචානං පූජ්ථානං මාලං ධාරෙසි”ති යොජනා කාතඛිඛා. තත්ථ යථාදිට්ඨෙව වණ්ණවිසෙසයුත්තෙ පූජ්ථෙ කිත්තෙත්වා තෙසං අසාධාරණභාවදස්සනෙන රුක්ඛානං ආවෙනිකභාවදස්සනං පට්මන යො, රුක්ඛානං අසාධාරණභාවදස්සනෙන පූජ්ථානං ආවෙනිකභාවදස්සනං දුතියන යො. පට්මන යෙ වණ්ණාදයො සරූපෙන ගහිතා, දුතියන යෙ නිස්සයමුඛෙනාති අයමෙතෙසං විසෙසො.

208. කෙනාති කෙන පුඤ්ඤකම්මෙන, කායං තාවතිංසන්ති යොජනා. පුච්ඡිතාවික්ඛාති පුච්ඡිතා ත්වං ආචික්ඛ කථෙහි.

එවං භගවතා පුච්ඡිතා සා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි ඛ්‍යාකාසි —

209.

“භද්දිත්ථිකාති මං අඤ්ඤංසු, කිම්මිලායං උපාසිකා;
සද්ධා සීලෙන සම්පන්නා, සංවිභාගරතා සදා.

210.

“අච්ඡාදනඤ්ච භත්තඤ්ච, සෙනාසනං පදිපියං;
අදාසිං උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

211.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨචගසුසමාගතං.

212.

“උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ච, විමානං ආවසාමහං.

213.

“පාණාතිපාතා විරතා, මුසාවාදා ච සඤ්ඤතා;
ථෙය්‍යා ච අතිවාරා ච, මජ්ජපාතා ච ආරකා.

214.

“පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා, අරියසච්චාන කොවිදා;
උපාසිකා චක්ඛුමතො, අජ්ජමාදවිභාරිනී;
කතාවාසා කතකුසලා තතො වුතා, සයංපභා අනුච්චරාමි නන්දනං.

215.

“භික්ඛු වාහං පරමභිතානුකම්පකෙ, අභොජයිං තපස්සියුගං
මහාමුනිං;
කතාවාසා කතකුසලා තතො වුතා, සයංපභා අනුච්චරාමි නන්දනං.

216.

“අට්ඨචගිකං අපරිමිතං සුඛාවහං, උපොසථං සතතමුපාවසිං අහං;
කතාවාසා කතකුසලා තතො වුතා, සයංපභා අනුච්චරාමි
නන්දන”න්ති.

209-214. තත්ථ භද්දිත්ථිකාති මං අඤ්ඤංසු, කිම්මියං උපාසිකාති
ආචාරසම්පත්තියා සච්චකිරියාය උබ්බත්තමානමහොසනිවත්තනෙන
අඛණ්ඩසීලාති සඤ්ජාතනිච්ඡයා භද්දා සුන්දරා අයං ඉත්ථි, තස්මා
“භද්දිත්ථිකා උපාසිකා”ති ච මං කිම්මිලනගරවාසිනො ජානිංසු. සද්ධා
සීලෙන සම්පන්නාතිආදි හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා උත්තානත්ථමෙව.

අපිච “සද්ධා”ති ඉමිනා සද්ධාධනං, “සංවිභාගරතා, අච්ඡාදනඤ්ච
භත්තඤ්ච, සෙනාසනං පදිපියං. අදාසිං උජුභුතෙසු, විජ්ජසන්නෙන
චෙතසා”ති ඉමිනා වාගධනං, “සීලෙන සම්පන්නා, චතුද්දසිං
පඤ්චදසිං...පෙ.... පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා”ති ඉමිනා සීලධනං හිරිධනං
ඔත්තජ්ජධනඤ්ච, “අරියසච්චාන කොවිදා”ති ඉමිනා සුතධනං

පඤ්ඤාධනඤ්ච දස්සිතන්ති සා අත්තනො සත්තවිධඅරියධනපටිලාභං.
 “උපාසිකා චක්ඛුමතො...පෙ.... අනුවචරාමී නන්දන”න්ති ඉමිනා තස්ස
 දිට්ඨධම්මිකං සම්පරායිකඤ්ච ආනිසංසං විභාවෙති. තත්ථ කතාවාසාති
 නිජ්ජාදිතසුවරිතාවාසා. සුවරිතකම්මඤ්ඤි තදත්තෙ ආයතිඤ්ච
 සුඛාවාසහෙතුතාය “සුඛවිහාරස්ස ආවාසො”ති වුවචති. තෙනාහ
 “කතකුසලා”ති.

215. පුබ්බෙ අනාමසිතබ්බත්තවිසෙසං අත්තනො දානමයං පුඤ්ඤං
 වත්වා ඉදානි තස්ස ආයතනගතතං දස්සෙතුං “භික්ඛු වා”තිආදි වුත්තං.
 තත්ථ භික්ඛුති අනවසෙසභින්නකිලෙසතාය භික්ඛු. පරමභිතානුකම්පකෙති
 පරමං අතිවිය දිට්ඨධම්මිකාදිනා හිතෙන අනුග්ගාහකෙ. අභොජයින්ති
 පණිතෙන භොජනෙන භොජෙසිං. තපස්සියුගන්ති උත්තමෙන තපසා
 සබ්බකිලෙසමලං තාපෙත්වා සමුව්ඡින්දිත්වා ධීතත්තා තපස්සිභුතං යුගං.
 මහාමුනින්ති තතො එව මහාඉසිභුතං, මහතො වා අත්තනො විසයස්ස
 මහන්තෙනෙව ඤාණෙන මුනනතො පරිව්ඡින්දනතො මහාමුනිං.
 සබ්බමෙතං ද්වෙ අග්ගසාවකෙ සන්ධාය වදති.

216. අපරිමිතං සුඛාවහන්ති අනුනාසිකලොපං අකත්වා වුත්තං.
 “යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, න සුකරං අක්ඛානෙන පාපුණිතුං යාව සුඛා
 සග්ගා”ති (ම. නි. 3.255) වචනතො හගවතොපි
 වචනපථානීතපරිමාණරහිතසුඛනිබ්බත්තකං අත්තනො වා ආනුභාවෙන
 අපරිමිතසුඛාවහං සුඛස්ස ආවහනකං. සතතන්ති සබ්බකාලං. තං තං
 උපොසථරක්ඛණදිවසං අභාපෙත්වා, තං තං වා උපොසථරක්ඛණදිවසං
 අඛණ්ඩං කත්වා පරිපුණ්ණං කත්වා සතතං වා සබ්බකාලං සුඛාවහන්ති
 යොජනා. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

අථ හගවා මාතුදෙවපුත්තජ්ජමුඛානං දසසහස්සිලොකධාතුවාසිනං
 දෙවබ්බුත්තසඤ්ඤානං තයො මාසෙ අභිධම්මපිටකං දෙසෙත්වා මනුස්සලොකං
 ආගන්ත්වා හද්දිත්ථිවිමානං භික්ඛුනං දෙසෙසි. සා දෙසනා සම්පත්තපරිසාය
 සාත්ථිකා අභොසිති.

හද්දිත්ථිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සොණදින්නාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති සොණදින්නාවිමානං. තස්ස කා
 උජ්ජත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන ව සමයෙන
 නාළන්දායං සොණදින්නා නාම එකා උපාසිකා සද්ධා පසන්නා භික්ඛුනං
 චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨගන්ති සුවිසුද්ධනිව්වසීලා
 අට්ඨභිගසමන්තාගතං උපොසථම්පි උපවසති. සා ධම්මසවනසජ්ජායං
 පටිලභිත්වා උපනිස්සයසම්පන්නතාය චතුසච්චකම්මට්ඨානං පරිබුහන්ති

සොනාපන්නා අහොසි. අථ අඤ්ඤතරෙන රොගෙන පුට්ඨා කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො –

217.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

218.

“කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

219.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති.

—

ඉමාහි තීහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි.

220.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

221-226.

“සොණදින්නාති මං අඤ්ඤංසු...පෙ.... ගොතමස්ස යසස්සිනො.

227.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා
පහාසති” ති. —

දෙවතා බ්‍යාකාසි. තං සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

සොණදින්නාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. උපොසථාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති උපොසථාවිමානං. ඉධ අට්ඨුප්පත්තියං සාකෙතෙ උපොසථා නාම එකා උපාසිකාති අයමෙව විසෙසො, සෙසං අනන්තරවිමානසදිසං. තෙන චුත්තං –

229-231.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ....
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති.

232.

“සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

233-238.

“උපොසථාති මං අඤ්ඤංසු, සාකෙතායං උපාසිකා...පෙ....
උපාසිකා චක්ඛුමනො, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

239.

“තෙන මෙතාදියො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදියො පභාසති”ති. —

දෙවතා බ්‍යාකාසි. පුන අත්තනො එකං දොසං දස්සෙන්නි —

241.

“අභික්ඛණං නන්දනං සුත්වා, ඡන්දො මෙ උදපජ්ජථ;
තත්ථ චිත්තං පණ්ඩාය, උපපන්නාමිහි නන්දනං.

242.

“නාකාසිං සත්ථු වචනං, බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනො;
භීතො චිත්තං පණ්ඩාය, සාමිහි පච්ඡානුතාපිති”ති. — ද්වෙ ගාථා
අභාසි;

233. තත්ථ උපොසථාති මං අඤ්ඤංසුති “උපොසථා”ති ඉමිනා
නාමෙන මං මනුස්සා ජානිංසු. සාකෙතායන්ති සාකෙතනගරෙ.

241. අභික්ඛණන්ති අභිණ්භං. නන්දනං සුත්වාති “තාවතිංසභවනෙ
නන්දනවනං නාම එදිසඤ්ච එදිසඤ්චා”ති තත්ථ නානාවිධං දිබ්බසම්පත්තිං
සුත්වා. ඡන්දොති තන්තිබ්බත්තකපුඤ්ඤකම්මස්ස කාරණභූතො
කුසලච්ඡන්දො, තනුපපත්තියා පත්ථනාභූතො තණ්හාඡන්දො වා.
උදපජ්ජථාති උප්පජ්ජිත්ථ. තත්ථාති තාවතිංසභවනෙ, නන්දනාපදෙසෙනපි
හි තං දෙවලොකං වදති. උපපන්නාමිහිති උප්පන්නා නිබ්බත්තා අමිහි.

242. නාකාසිං සත්ථු වචනන්ති “නාහං, භික්ඛවෙ, අප්පමත්තකම්පි භවං
චණ්ණෙමි”තිආදිනා (අ. නි. 1.320-321) සත්ථාරා චුත්තවචනං න කරිං,
භවෙසු ඡන්දරාගං න පජ්ඣන්ති අත්ථො. ආදිච්චො ගොතමගොත්තො,
භගවාපි ගොතමගොත්තොති සගොත්තතාය චුත්තං
“බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනො”ති. අථ වා ආදිච්චස්ස බන්ධු ආදිච්චබන්ධු,
භගවා. තං පටිච්ච තස්ස අරියාය ජාතියා ජාතත්තා ආදිච්චො වා බන්ධු
එතස්ස ඔරසපුත්තභාවතොති ආදිච්චබන්ධු, භගවා. තථා හි චුත්තං —

“යො අන්ධකාරෙ තමසි පහඬිකරො, වෙරොවනො මණ්ඩලී
උග්ගතෙජො;

මා රාහු ගිලි වරමන්තලික්ඛෙ, පජං මමං රාහු පමුඤ්ච සුරිය”න්ති.
(සං. නි. 1.91);

භීතෙනි ලාමකෙ. අත්තනො භවාහිරතිං සන්ධාය වදති. සාමිභීති සා අමහි.

එවං තාය දෙවතාය භවාහිරතීනිමිත්තෙ උප්පන්නවිජ්ජපටිසාරෙ පවෙදිතෙ ථෙරො භවස්ස පරිච්ඡින්නායුභාවවිභාවනමුඛෙන ආයතිං මනුස්සත්තභාවෙ යත්වා වට්ටදුක්ඛස්ස සමතික්කමො කාතුං සුකරො, සබ්බසො ඛිණාසවහාවො නාම මහානිසංසොති ව සමස්සාසෙතුං -

243.

“කිව චිරං විමානමහි, ඉධ වච්ඡසුපොසථෙ;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, යදි ජානාසි ආයුනො”ති. -

ගාථමාහ. පුන සා -

244.

“සට්ඨි වස්සසහස්සානි, තිස්සො ච වස්සකොට්ඨො;
ඉධ යත්වා මහාමුනි, ඉතො චුතා ගමිස්සාමි;
මනුස්සානං සහඛ්‍යත”න්ති. - ආහ;

පුන ථෙරො -

245.

“මා ත්වං උපොසථෙ භායි, සම්බුද්ධෙනාසි ඛ්‍යාකතා;
සොතාපන්නා විසෙසයි, පභීනා තව දුග්ගති”ති. -

ඉමාය ගාථාය සමුත්තෙජෙසි.

243-4. තත්ථ කිව චිරන්ති කිත්තකං අද්ධානං. ඉධාති ඉමස්මිං දෙවලොකෙ, ඉධ වා විමානස්මිං. ආයු නොති ආයු, නොති නිපාතමත්තං. ආයුනො වා චිරාචිරභාවං, අථ වා යදි ජානාසි ආයුනොති අත්ථො. මහාමුනීති ථෙරං ආලපති.

245. මා ත්වං උපොසථෙ භායිති හද්දෙ උපොසථෙ ත්වං මා භායි. කස්මා? යස්මා සම්බුද්ධෙනාසි ඛ්‍යාකතා. කින්ති? සොතාපන්නා විසෙසයිති. මග්ගඵලසඤ්ඤිතං විසෙසං යාතා අධිගතා, තස්මා පභීනා තව සබ්බාපි දුග්ගතීති ඉමමිපි විසෙසං යාතාති විසෙසයි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

උපොසථාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8-9. නිද්දා-සුනිද්දාවිමානවණ්ණනා

අට්ඨමනවමවිමානානි රාජගහනිදානානි. අට්ඨප්පත්තියං යථාක්කමං “නිද්දා නාම උපාසිකා...පෙ.... ගොතමස්ස යසස්සිනො. තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ.... සුනිද්දා නාම උපාසිකා”ති වත්තබ්බං. සෙසං චුත්තනයමෙව. ගාථාසුපි අපුබ්බං නත්ථි. තථා හි එකච්චෙසු පොත්ථකෙසු පාළි පෙය්‍යාලවසෙන යපිතාති. තෙන චුත්තං -

246.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

247.

“සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

248.

“නිද්දාති මමං අඤ්ඤංසු, රාජගහස්මිං උපාසිකා...පෙ....
ගොතමස්ස යසස්සිනො.

256.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා
පභාසති”ති.

258.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ.... සබ්බදිසා පභාසති”ති.

261.

“සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ....

262.

“සුනිද්දාති මං අඤ්ඤංසු, රාජගහස්මිං උපාසිකා...පෙ....
ගොතමස්ස යසස්සිනො.

268.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

නිද්දා-සුනිද්දාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පයමභික්ඛාදායිකාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනානි භික්ඛාදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන ව සමයෙන උත්තරමධුරායං අඤ්ඤතරා ඉත්ථි බිණායුකා හොති අපායෙ උප්පජ්ජනාරහා. භගවා පච්චුසවෙලායං මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො තං ඉත්ථි. අපායෙ උප්පජ්ජනාරහං දිස්වා මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො තං සුගතියං පතිට්ඨාපෙතුකාමො එකො

අඤ්ඤායො මධුරං අගමාසි. ගන්ත්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරං ආදාය බහිනගරං පිණ්ඩාය පාවිසි. තෙන සමයෙන සා ඉත්ථී ගෙහෙ ආහාරං සම්පාදෙත්වා එකමන්තෙ පටිසාමෙත්වා සටං ගහෙත්වා උදකතිත්ථං ගන්ත්වා න්හායිත්වා සටෙන උදකං ගහෙත්වා අත්තනො ගෙහං ගච්ඡන්ති අත්තරාමග්ගෙ හගවන්තං පස්සිත්වා “අපි, හත්තෙ, පිණ්ඩො ලද්දො”ති වත්වා “ලභිස්සාමි”ති ව හගවතා වුත්තෙ අලද්ධභාවං ඤත්වා සටං යපෙත්වා හගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා “අහං, හත්තෙ, පිණ්ඩපාතං දස්සාමි, අධිවාසෙථා”ති ආහ. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙන. සා හගවතො අධිවාසනං විදිත්වා පයමතරං ගන්ත්වා සිත්තසම්මට්ඨෙය පදෙසෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා හගවතො පවෙසනං උදික්ඛමානා අට්ඨාසි. හගවා ගෙහං පවිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. අථ සා හගවන්තං භොජෙසි. හගවා කතහත්තකිච්චො ඔනීතපත්තපාණි තස්සා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සා අනුමොදනං සුත්වා අනප්පකං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්ති යාව චක්ඛුපථසමතික්කමා බුද්ධාරම්මණං පිතිං අවිජහන්ති නමස්සමානා අට්ඨාසි. සා කතිපයදිවසාතික්කමෙනෙව කාලං කත්වා තාවතිංසහවතෙ නිබ්බන්ති, අව්ඡරාසහස්සඤ්චස්සා පරිවාරො අභොසි. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො –

270.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ.... ඔසධි විය තාරකා.

271.

“කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....

වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – ගාථාහි පුච්ඡි;

273.

“සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

274.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා,
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.

275.

“අද්දසං විරජං බුද්ධං, විජ්ජසන්නමනාවිලං;
තස්ස අදාසහං හික්ඛං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.

276.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

දෙවතා බ්‍යාකාසි. සෙසං සබ්බං හෙට්ඨා වුත්තනයත්තා උත්තානත්ථමෙව.

පයමහික්ඛාදායිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. දුතියහික්ඛාදායිකාවිමානවණ්ණනා

අහික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති දුතියහික්ඛාදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති. තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි සද්ධා පසන්නා අඤ්ඤතරං ඛිණ්ණාසවත්ථෙරං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා අත්තනො ගෙහං පච්චෙසන්වා භොජනං අදාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති. සෙසං අනන්තරවිමානසදිසමෙව.

278.

“අහික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ.... සබ්බදිසා පභාසති”ති.

281.

“සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

282.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

දුතියහික්ඛාදායිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං.

එකාදසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස දුතියස්ස විත්තලතාවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පාරිච්ඡත්තකවග්ගො

1. උළාරවිමානවණ්ණනා

පාරිච්ඡත්තකවග්ගෙ උළාරො තෙ යසො වණ්ණොති උළාරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස උපට්ඨාකකුලෙ එකා දාරිකා දානජ්ඣාසයා දානසංවිභාගරතා අහොසි. සා යං තස්මිං ගෙහෙ පුරෙහත්තං බාදනීයභොජනීයං උප්පජ්ජති, තත්ථ අත්තනා ලද්ධපටිච්ඡිකතො උපඨස්සි දෙති, උපඨස්සි අත්තනා පරිභුඤ්ජති, අදත්වා පන න භුඤ්ජති, දක්ඛිණෙයො අපස්සන්තිපි යපෙත්වා දිට්ඨකාලෙ දෙති, යාවකානම්පි දෙතියෙව. අට්ඨස්සා මාතා “මම ධිතා දානජ්ඣාසයා දානසංවිභාගරතා”ති හට්ඨතුට්ඨා තස්සා දිගුණං භාගං දෙති. දෙන්ති ච එකස්මිං භාගෙ තාය සංවිභාගෙ කතෙ පුන අපරං දෙති, සා තතොපි සංවිභාගං කරොතියෙව.

එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තං වයප්පත්තං මාතෘපිතරො තස්මිංයෙව නගරෙ අඤ්ඤතරස්මිං කුලෙ කුමාරස්ස අදංසු. තං පන කුලං මිච්ඡාදිට්ඨිකං භොති අස්සද්ධං අප්පසන්නං. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො රාජගහෙ සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො තස්සා දාරිකාය සසුරස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා සා දාරිකා පසන්නවිත්තා “පටිසථ හන්තෙ”ති පවෙසෙත්වා වන්දිත්වා සස්සුයා යපිතං පූචං තං අපස්සන්ති “තස්සා කථෙත්වා අනුමොදාපෙස්සාමි”ති විස්සාසෙන ගහෙත්වා ථෙරස්ස අදාසි, ථෙරො අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. දාරිකා “තුම්හෙහි යපිතං පූචං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස අදාසි”න්ති සස්සුයා කථෙසි. සා තං පූත්වා “කින්නාමිදං පාගබ්භියං, අයං මම සන්නකං අනාපුච්ඡිත්වාච සමණස්ස අදාසි”ති තං කට්ඨකායමානා කොධාහිභූතා යුත්තායුත්තං අවින්නෙන්ති පුරතො ධීතං මුසලබණ්ඩං ගහෙත්වා අංසකූටෙ පහරි. සා සුබ්බමාලතාය පරික්ඛිණායුකතාය ච තෙනෙව පභාරෙන බලවදුක්ඛාහිභූතා හුත්වා කතිපාහෙනෙව කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති. තස්සා සතිපි අඤ්ඤස්මිං සුවරිතකම්මෙ ථෙරස්ස කතදානමෙව සාතිසයං හුත්වා උපට්ඨාසි. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව ගන්ත්වා –

286.

“උළාරො තෙ යසො වණ්ණො, සබ්බා ඕභාසතෙ දිසා;
නාරියො නච්චන්ති ගායන්ති, දෙවපුත්තා අලඬකතා.

287.

“මොදෙන්ති පරිවාරෙන්ති, තච පුජාය දෙවතෙ;
සොවණ්ණාති විමානානි, තවිමානි සුදස්සනෙ.

288.

“තුචංසි ඉස්සරා තෙසං, සබ්බකාමසමිද්ධිනී;
අභිජාතා මහන්තාසි, දෙවකායෙ පමොදසි;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාචික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. —

තිහි ගාථාහි පුච්ඡි.

286. තත්ථ යසොති පරිවාරො. වණ්ණොති වණ්ණනිහා සරිරොභාසො.
“උළාරො”ති පන විසෙසෙත්වා චුත්තත්තා තස්සා දෙවතාය
පරිවාරසම්පත්ති ව වණ්ණසම්පත්ති ව චුත්තා හොති. තාසු “උළාරො තෙ
වණ්ණො”ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තං වණ්ණසම්පත්තිං විසයවසෙන
විත්ථාරතො දස්සෙතුං “සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා”ති වත්වා “උළාරො තෙ
යසො”ති චුත්තං පරිවාරසම්පත්තිං වත්ථුවසෙන විත්ථාරතො දස්සෙතුං
“නාරියො නච්චන්ති”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සබ්බා ඔභාසතෙ දිසාති සබ්බාසු
දිසාසු විජ්ජොතතෙ, සබ්බා වා දිසා ඔභාසයතෙ, විජ්ජොතයතීති අත්ථො.
“ඔභාසතෙ”ති පදස්ස “ඔභාසන්තෙ”ති කෙච්ච වචනවිපල්ලාසෙන අත්ථං
වදන්ති, තෙහි “වණ්ණොනා”ති විහත්ති විපරිණාමෙතබ්බා. වණ්ණොනාති ව
හෙතුමිහි කරණවචනං, වණ්ණොන හෙතුභූතෙනාති අත්ථො. “සබ්බා
දිසා”ති ව ජාතිවසෙන දිසාසාමඤ්ඤෙ අපෙක්ඛිතෙ වචනවිපල්ලාසෙනපි
පයොජනං නත්ථි. නාරියොති ඵත්ථාපි “අලඬකතා”ති පදං ආනෙත්වා
සම්බන්ධිතබ්බං. දෙවපුත්තාති ඵත්ථ ව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො. තෙන
නාරියො දෙවපුත්තා වාති සමුච්චයො වෙදිතබ්බො.

287. මොදෙන්ති පමොදයන්ති. පූජායාති පූජනත්ථං පූජානිමිත්තං වා,
නච්චන්ති ගායන්ති යොජනා. තවිමානීති තව ඉමානි.

288. සබ්බකාමසමිද්ධිනීති සබ්බෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි, සබ්බෙහි වා
තයා කාමිතෙහි ඉච්ඡිතෙහි වත්ථුහි සමිද්ධා. අභිජාතාති සුජාතා. මහන්තාසීති
මහති මහානුභාවා අසි. දෙවකායෙ පමොදසීති ඉමස්මිං දෙවනිකායෙ
දිබ්බසම්පත්තිහෙතුකෙන පරමෙන පමොදනෙන පමොදසි.

ඵචං ඵෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා තමත්ථං විස්සජ්ජෙසි —

289.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
දුස්සිලකුලෙ සුඤ්ඤා අහොසිං, අස්සද්ධෙසු කදරියෙසු අහං.

290.

“සද්ධා සිලෙන සම්පන්නා, සංවිහාරතා සදා;
පිණ්ඩාය වරමානස්ස, අපුචං තෙ අදාසහං.

291.

“තදාහං සස්සුයාවික්ඛිං, ‘සමණො ආගතො ඉධ;
තස්ස අදාසහං පුචං, පසන්නා සෙහි පාණ්හි’.

292.

“ඉතිස්සා සස්සු පරිභාසි, අවිනිතාසි ත්වං වදු;
න මං සම්පුච්ඡිතුං ඉච්ඡි, ‘සමණස්ස දදාමහං’.

293.

“තතො මෙ සස්සු කුපිතා, පහාසි මුසලෙන මං;
කුටඬගච්ඡි අවධි මං, නාසක්ඛිං ජීවිතුං විරං.

294.

“අහං කායස්ස හෙදා, විජ්ජමුත්තා තතො වුතා;
දෙවානං තාවතිංසානං, උපපන්නා සහබ්බතං.

295.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති.

289. තත්ථ අස්සද්ධෙසුති රතනත්තයසද්ධාය කම්මඵලසද්ධාය ව
අභාවෙන අස්සද්ධෙසු, ථද්ධමච්ඡරියතාය කදරියෙසු සස්සුආදීසු අහං සද්ධා
සිලෙන සම්පන්නා අභොසින්නි යොජනා.

290-1. අපුචන්ති කපල්ලපුචං. තෙති නිපාතමත්තං. සස්සුයා ආචික්ඛිං
ගහිතභාවඤ්ඤාපනත්ථඤ්ඤ අනුමොදනත්ථඤ්ඤාති අධිජ්ජායො.

292. ඉතිස්සාති එත්ථ අස්සාති නිපාතමත්තං. සමණස්ස දදාමහන්ති අහං
සමණස්ස අපුචං දදාමිති. යස්මා න මං සම්පුච්ඡිතුං ඉච්ඡි, තස්මා ත්වං වදු
අවිනිතාසිති සස්සු පරිභාසිති යොජනා.

293. පහාසිති පහරි. කුටඬගච්ඡි අවධි මන්ති එත්ථ කුටන්ති අංසකුටං
වුත්තං පුරිමපදලොපෙන, කුටමෙව අඬගන්ති කුටඬගං, තං ඡන්දනීති
කුටඬගච්ඡි. එවං කොධාහිභූතා හුත්වා මං අවධි, මම අංසකුටං ඡන්දි,
තෙනෙව උපක්කමෙන මතත්තා මං මාරෙසීති අත්ථො. තෙනාහ “නාසක්ඛිං
ජීවිතුං විර” ති.

294. විජ්ජමුත්තාති තතො දුක්ඛතො සුට්ඨු මුත්තා. සෙසං
වුත්තනයමෙව.

උළාරවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. උච්ඡුදායිකාවිමානවණ්ණනා

ඔභාසයිත්වා පථවිං සදෙවකන්ති උච්ඡුදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරතීතිආදි සබ්බං අනන්තරවිමානෙ චුත්තසදිසං. අයං පන විසෙසො – ඉධ උච්ඡු දින්නා, සස්සුයා ච පීඨකෙන පහටා, තඨ්ඛණඤ්ඤෙව මතා තාවතිංසෙසු උප්පන්නා, තස්සංයෙව රත්තියං ථෙරස්ස උපට්ඨානං ආගතා, කෙවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං වන්දො විය සුරියො විය ච ඔභාසෙන්ති ථෙරං වන්දිත්වා පඤ්ඡලිකා නමස්සමානා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ නං ථෙරො –

296.

“ඔභාසයිත්වා පථවිං සදෙවකං, අතිරොච්ඡි වන්දිමසුරියා විය;
සිරියා ච වණ්ණෙන යසෙන තෙජසා, බ්‍රහ්මාව දෙවෙ තිදසෙ
සහිත්දකෙ.

297.

“පුච්ඡාමි තං උප්පලමාලධාරීනී, ආවෙළිනී කඤ්චනසන්නිභත්තවෙ;
අලඬකතෙ උත්තමවත්ථධාරීනී, කා ත්වං සුභෙ දෙවතෙ වන්දසෙ
මමං.

298.

“කිං ත්වං පුරෙ කම්මමකාසි අත්තනා, මනුස්සභූතා පුරිමාය ජාතියා;
දානං සුචිණ්ණං අථ සීලසංයමං, කෙනුපපන්නා සුගතිං යසස්සිනී;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. –

ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි.

296-7. තත්ථ ඔභාසයිත්වා පථවිං සදෙවකන්ති
වන්දිමසුරියරස්මිසම්මිස්සෙහි සිනෙරුපස්සවිනිග්ගතෙහි පභාවිසරෙහි
විජ්ජොතයමානතාය දෙවෙන ආකාසෙන සභාති සදෙවකං
උපගතභූමිභාගභූතං ඉමං පථවිං විජ්ජොතෙන්වා, එකොභාසං එකපච්ඡොතං
කත්වාති අත්ථො. ඔභාසයිත්වා පථවිං වන්දිමසුරියා වියාති යොජනා.
අතිරොච්ඡිති අතික්කමිත්වා රොච්ඡි. තං පන අතිරොචනං කෙන කිං විය
කෙන වාති ආහ “සිරියා”තිආදි. තත්ථ සිරියාති
සොභග්ගාදිසොභාවිසෙසෙන. තෙජසාති අත්තනො ආනුභාවෙන.
ආවෙළිනීති රතනමයපුප්ඵාවෙළවතී.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි විස්සජ්ජෙසි –

299.

“ඉදානි භන්තෙ ඉමමෙව ගාමං, පිණ්ඩාය අම්භාකං සරං උපාගමි;
තතො තෙ උච්ඡුස්ස අදාසි ඛණ්ඩිකං, පසන්නචිත්තා අතුලාය පිතියා.

300.

“සස්සු ව පච්ඡා අනුයුක්ඛනෙ මමං, කහං නු උච්ඡුං වධුකෙ අවාකිරි;
න ඡඩ්ඛිතං නො පන බාදිතං මයා, සන්තස්ස හික්ඛස්ස සයං
අදාසහං.

301.

“තුය්හං න්විදං ඉස්සරියං අපො මම, ඉතිස්සා සස්සු පරිභාසනෙ
මමං;
පීඨං ගහෙත්වා පහාරං අදාසි මෙ, තතො චුතා කාලකතාමහි දෙවතා.

302.

“තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි
අත්තනා;
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං, මොදාමහං කාමගුණෙහි පඤ්චහි.

303.

“තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි
අත්තනා;
දෙවින්දගුත්තා තිදසෙහි රක්ඛිතා, සමජ්ජිතා කාමගුණෙහි පඤ්චහි.

304.

“එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං, මහාවිපාකා මම උච්ඡුදක්ඛිණා;
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං, මොදාමහං කාමගුණෙහි පඤ්චහි.

305.

“එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං, මහාජුතිකා මම උච්ඡුදක්ඛිණා;
දෙවින්දගුත්තා තිදසෙහි රක්ඛිතා, සහස්සනෙත්තොරිව නන්දනෙ
වනෙ.

306.

“තුච්ඤ්ච හන්තෙ අනුකම්පකං විදුං, උපෙච්ච වන්දිං කුසලඤ්ච
පුච්ඡිසං;
තතො තෙ උච්ඡුස්ස අදාසි ඛණ්ඩිකං, පසන්නචිත්තා අතුලාය
පිතියා”ති.

299. තත්ථ ඉදානීති අනන්තරාතීතදිවසත්තා ආහ, අධුනාති අත්ථො.
ඉමමෙව ගාමන්ති ඉමස්මිංයෙව ගාමෙ, රාජගහං සන්ධාය වදති. චුත්තඤ්ඤි
“ගාමොපි නිගමොපි නගරමිපි ‘ගාමො’ ඉච්චෙව චුච්චති”ති. භූමිමත්ථෙ
චෙතං උපයොගවචනං. උපාගමීති උපගතො අහොසි. අතුලායාති අනුපමාය,
අප්පමාණාය වා.

300. අවාකිරිති අපනෙසි ඡඩ්ඛෙසි, විනාසෙසි වා. සන්තස්සාති සාධුරූපස්ස සන්තකිලෙසස්ස පරිස්සමමජ්ජපත්තස්ස වා.

301. තුය්හං නුති නු-සද්දො අනත්තමනතාසුවනෙ නිපාතො, සො “මමා”ති එත්ථාපි ආනෙත්වා යොජෙතබ්බො “මම නු”ති. ඉදං ඉස්සරියන්ති ගෙහෙ ආධිපච්චං සන්ධායාහ. තතො චුතාති තතො මනුස්සලොකතො චුතා. යස්මා ධීතට්ඨානතො අපගතාපි “චුතා”ති චුච්චති, තස්මා චුතිං විසෙසෙතුං “කාලකතා”ති චුත්තං. කාලකතාපි ච න යත්ථ කත්ථවි නිබ්බත්තා, අපිච බො දෙවත්තං උපගතාති දස්සෙන්ති ආහ “අමභි දෙවතා”ති.

302. තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයාති තදෙව උච්ඡුඛණ්ඩදානමත්තං කුසලං කම්මං කතං මයා, අඤ්ඤං න ජානාමිති අත්ථො. සුඛඤ්ච කම්මන්ති සුඛඤ්ච කම්මඵලං. කම්මඵලඤ්භි ඉධ “කම්ම”න්ති චුත්තං උත්තරපදලොපෙන, කාරණොපවාරෙන වා “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු ඵවමීදං පුඤ්ඤං පවඨස්ති (දී. නි. 3.80). අනුභොමි සකං පුඤ්ඤ”න්ති (වි. ව. 133) ච ආදීප්ප විය. කම්මන්ති වා කරණත්ථෙ උපයොගවචනං, කම්මෙනාති අත්ථො. කම්මෙ වා භවං කම්මං යථා කම්මන්ති. අථ වා කාමෙතබ්බතාය කම්මං. තඤ්භි සුඛරජනීයභාවතො කාමුපසංභිතං කාමෙතබ්බන්ති කමනීයං. අත්තනාති අත්තනා ඵව, සයංවසිතාය සෙරිභාවෙන සයමෙවාති අත්ථො. පරිවාරයාමහං අත්තානන්ති පුරිමගාථාය “අත්තනා”ති චුත්තං පදං විහත්තිවිපරිණාමෙන “අත්තාන”න්ති යොජෙතබ්බං.

303-5. දෙවින්දගුත්තාති දෙවින්දෙන සක්කෙන ගුත්තා, දෙවින්දො විය වා ගුත්තා මහාපරිවාරතාය. සමජ්ජිකාති සුට්ඨු අජ්ජිතා සමන්තාගතා. මහාවිපාකාති විපුලඵලා. මහාජුතිකාති මහාතෙජා, මහානුභාවාති අත්ථො.

306. තුවන්ති තං. අනුකම්පකන්ති කාරුණිකං. විදුන්ති සජ්ජඤ්ඤං, සාවකපාරමියා මත්ථකං පත්තන්ති අත්ථො. උපෙච්චාති උපගන්ත්වා. වන්දිත්ති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන අභිවාදයිං. කුසලඤ්ච ආරොග්ග පුච්ඡිසං අපුච්ඡිං, අතුලාය පීතියා ඉදඤ්ච කුසලං අනුස්සරාමිති අධිජ්ජායො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

උච්ඡුදායිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පල්ලඨකවිමානවණ්ණනා

පල්ලඨකසෙට්ඨෙ මණ්ඩොණ්ණවිත්තෙති පල්ලඨකවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන ච සමයෙන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස ධීතා කුලපදෙසාදිනා සදිසස්ස

තත්ථෙව අඤ්ඤතරස්ස කුලපුත්තස්ස දින්නා, සා ච භොති අක්කොධනා සිලාචාරසම්පන්නා පතිදෙවතා සමාදින්නපඤ්චසීලා, උපොසථෙ සක්කච්චං උපොසථසීලානි ච රක්ඛති. සා අපරහාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව ගන්ත්වා —

307.

“පල්ලඬ්ඤසෙට්ඨෙ මණ්ඩසාණ්ණවිත්තෙ, පුප්ඵාහිකිණ්ණෙ සයනෙ උළාරෙ;
තත්ථච්ඡසි දෙවි මහානුභාවෙ, උච්චාවචා ඉද්ධි විකුබ්බමානා.

308.

“ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො සමන්තතො, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති;
දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභවා, චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

ගාථාහි පුච්ඡී.

සාපිස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

309.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, අඬ්ඨෙ කුලෙ සුණ්ඩා අභොසිං;
අක්කොධනා භත්තු වසානුවත්තිනී, උපොසථෙ අප්පමත්තා අභොසිං.

310.

“මනුස්සභූතා දහරා අපාපිකා, පසන්නචිත්තා පතිමාහිරාධසිං;
දිවා ච රත්තො ච මනාපචාරිනී, අහං පුරෙ සීලවතී අභොසිං.

311.

“පාණාතිපාතා විරතා අචොරිකා, සංසුද්ධකායා සුචිබ්බමචාරිනී;
අමජ්ජපා නො ච මුසා අභාණං, සික්ඛාපදෙසු පරිපූරකාරිනී.

312.

“චාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිහාරියපක්ඛඤ්ච, පසන්නමානසා අහං.

313.

“අට්ඨඬ්ඨගුපෙතං අනුධම්මචාරිනී, උපොසථං පිතිමනා උපාවසිං;

ඉමඤ්ච අරියං අට්ඨකථවරෙහුපෙතං, සමාදිශිත්වා කුසලං සුබුද්ධියං;
පතිමහි කල්‍යාණි වසානුවත්තිනී, අහොසිං පුබ්බෙ සුගතස්ස සාවිකා.

314.

“එතාදිසං කුසලං ජීවලොකෙ, කම්මං කරිත්වාන විසෙසභාගිනී;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, දෙවිද්ධිපත්තා සුගතිමහි ආගතා.

315.

“විමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ, පරිවාරිතා අවිජරාසඛගණෙන;
සයංපභා දෙවගණා රමෙත්ති මං, දීඝායුකිං දෙවවිමානමාගත”න්ති.

307. තත්ථ පල්ලඤ්ඤාසෙට්ඨෙති පල්ලඤ්ඤාවරෙ උත්තමපල්ලඤ්ඤෙ.
තංයෙවස්ස සෙට්ඨතං දස්සෙතුං “මණ්ඩසාණ්ණවිත්තෙ”ති වුත්තං,
විවිධරතනරංසිජාලසමුප්පලෙහි මණ්ඩි වෙව සුවණ්ණෙන ච විචිත්තෙ
“තත්ථා”ති “සයනෙ”ති ච වුත්තෙ සයිතබ්බට්ඨානභූතෙ
පල්ලඤ්ඤාසෙට්ඨෙ.

308. තෙති තුය්හං සමන්තතො. “පමොදයන්ති”ති පදං පන
අපෙක්ඛිත්වා “ත”න්ති විහත්ති විපරිණාමෙතබ්බා. පමොදයන්තිති චා
පමොදනං කරොන්ති, පමොදනං තුය්හං උප්පාදෙත්තිති අත්ථො.

310. දහරා අපාපිකාති දහරාපි අපාපිකා. “දහරාසු පාපිකා”ති චා පාඨො,
සොයෙවත්ථො. “දහරස්සාපාපිකා”තිපි පඨන්ති, දහරස්ස සාමිකස්ස
අපාපිකා, සක්කච්චං උපට්ඨානෙන අනතිවරියාය ච හද්දිකාති අත්ථො.
තෙන වුත්තං “පසන්තවිත්තා”තිආදි. අභිරාධයිත්ති ආරාධෙසිං. රත්තොති
රත්තියං.

311. අවොරිකාති වොරියරහිතා, අදින්නාදානා පටිවිරතාති අත්ථො.
“විරතා ච වොරියා”තිපි පාඨො, ථෙය්‍යතො ච විරතාති අත්ථො.
සංසුද්ධකායාති පරිසුද්ධකායකම්මන්තතාය සම්මදෙව සුද්ධකායා, තතො
එව සුවිබුහ්මවාරිනී සාමිකතො අඤ්ඤත්ථ අබුහ්මවරියාසම්භවතො. තථා හි
වුත්තං –

“මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම,
අම්හෙපි හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤතු තාහි බුහ්මවරියං වරාම,
තස්මා හි අම්හං දහරා නි මිය්‍යරෙ”ති. (ජා. 1.10.97);

අථ චා සුවිබුහ්මවාරිනී සුවිනො සුද්ධස්ස බුහ්මස්ස සෙට්ඨස්ස
උපොසථසීලස්ස, මග්ගබුහ්මවරියස්ස චා අනුරූපස්ස පුබ්බභාගබුහ්මවරියස්ස
වසෙන සුවිබුහ්මවාරිනී.

313. අනුධම්මවාරිනීති අරියානං ධම්මස්ස අනුධම්මං වරණසීලා. ඉමඤ්ච අනන්තරං වුත්තං නිද්දොසතාය අරියං, අට්ඨචගවරෙහි අට්ඨහි උත්තමචගෙහි අරියත්තා එව වා අරියට්ඨචගවරෙහි උපෙතං ආරොග්ගාට්ඨොන අනවජ්ජට්ඨොන ච කුසලං සුඛවිපාකතාය සුඛානිසංසතාය ච සුබුද්ධං උපාවසිත්ති යොජනා.

314. විසෙසභාගිනීති විසෙසස්ස දිබ්බස්ස සම්පත්තිභවස්ස භාගිනී. සුගතිමිහි ආගතාති සුගතිං ආගතා උපගතා, සුගතිමිහි වා සුගතියං දිබ්බසම්පත්තියං ආගතා. “සුගතිඤ්ච ආගතා”තිපි පායො. තත්ථ භීති නිපාතමත්තං, හෙතුඅත්ථො වා, යස්මා සුගතිං ආගතා, තස්මා විසෙසභාගිනීති යොජනා.

315. විමානපාසාදවරෙති විමානෙසු උත්තමපාසාදෙ, විමානසඬ්ඛානෙ වා අග්ගපාසාදෙ, විමානෙ වා විගතමානෙ අප්පමාණෙ මහන්තෙ වරපාසාදෙ පරිවාරිතා අවිජරාසඬ්ඛණෙන සයංපභා පමොදාමි, “අමිහි”ති වා පදං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. දීඝායුකිත්ති හෙට්ඨිමෙහි දෙවෙහි දීඝරායුකතාය තනුපපන්තෙහි අනප්පායුකතාය ච දීඝායුකිං මං යථාචුත්තං දෙවවිමානමාගතං උපගතං දෙවගණා රමෙත්තීති යොජනා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

පල්ලඬ්ඛකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. ලතාවිමානවණ්ණනා

ලතා ව සජ්ජා පවරා ව දෙවතාති ලතාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවනෙ. තෙන ව සමයෙන සාවත්ථිවාසිනො අඤ්ඤතරස්ස උපාසකස්ස ධිතා ලතා නාම පණ්ඩිතා බ්‍යත්තා මෙධාවිනී පතිකුලං ගතා භත්තු සස්සුසසුරානඤ්ච මනාපවාරිනී පියවාදිනී පරිජනස්ස සඬ්ඛහකුසලා ගෙහෙ කුටුම්භතරස්ස නිත්ථරණසමත්ථා අක්කොධනා සීලාචාරසම්පන්නා දානසංවිභාගරතා අබණ්ඩපඤ්චසීලා උපොසථරක්ඛණෙ ව අප්පමත්තා අහොසි. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස ධිතා හුත්වා නිබ්බත්ති ලතාත්ථෙව නාමෙන. අඤ්ඤාපි තස්සා සජ්ජා, පවරා, අවිච්ඡිකි, සුතාති වතස්සො භගිනියො අහෙසුං. තා පඤ්චපි සක්කෙන දෙවරාජෙන ආනෙත්වා නාටකිත්ථිභාවෙන පරිවාරිකට්ඨානෙ යපිතා. ලතා පනස්ස නච්චගීතාදීසු ඡෙකතාය ඉට්ඨතරා අහොසි.

තාසං එකතො සමාගන්ත්වා සුඛනිසජ්ජාය නිසින්නානං සඬ්ඛිතනෙපුඤ්ඤං පටිච්ච විවාදො උප්පන්නො. තා සබ්බාපි වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡිංසු “තාත, කතමා අම්භාකං නච්චාදීසු කුසලා”ති? සො එවමාහ “ගච්ඡථ ධීතරො අනොතත්තදහනීරෙ දෙවසමාගමෙ සඬ්ඛිතං පවත්තෙථ, තත්ථ වො විසෙසො පාකටො

භවිස්සතී”ති. තා තථා අකංසු. තත්ථ දෙවපුත්තා ලතාය නච්චමානාය අත්තනො සභාවෙන ධාතුං නාසක්ඛිංසු, සඤ්ජාතපභාසා අච්ඡරියඛිභූතචිත්තජාතා නිරන්තරං සාධුකාරං දෙන්තා උක්කුට්ඨිසද්දෙ වෙලුක්ඛෙපෙ ච පචත්තෙන්තා හිමවත්තං කම්පයමානා විය මහන්තං කොලාහලමකංසු. ඉතරාසු පන නච්චන්තීසු සිසිරකාලෙ කොකිලා විය තුණ්හිභූතා නිසිදිංසු. එවං තත්ථ සඬ්භිතෙ ලතාය විසෙසො පාකටො අහොසි.

අථ තාසං දෙවධීතානං සුතාය දෙවධීතාය එතදහොසි “කිං නු බො කම්මං කත්වා අයං ලතා අම්භෙ අභිභූයා තිට්ඨති වණ්ණෙන වෙච යසසා ච, යංනුනාහං ලතාය කතකම්මං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සා තං පුච්ඡී. ඉතරාපි තස්සා එතමත්ථං විස්සජ්ජෙසි. තයිදං සබ්බං වෙස්සවණ්ණමහාරාජා දෙවචාරිකවසෙන උපගතස්ස ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස ආචික්ඛි. ටෙරො තමත්ථං පුච්ඡාය මූලකාරණතො පට්ඨාය භගවතො ආරොචෙන්තො –

316.

“ලතා ච සජ්ජා පවරා ච දෙවතා, අච්චිමතී රාජවරස්ස සිරිමතො;
සුතා ච රඤ්ඤො වෙස්සවණ්ණස්ස ධීතා, රාජීමතී ධම්මගුණෙහි
සොහථ.

317.

“පඤ්චෙන්ථ නාරියො ආගමංසු න්භායිතුං, සීතොදකං උජ්ජලිනිං
සිචං නදිං;
තා තත්ථ න්භායිත්වා රමෙත්වා දෙවතා, නච්චිත්වා ගායිත්වා සුතා
ලතං බ්‍රවී.

318.

“පුච්ඡාමි තං උජ්ජලමාලධාරිනි, ආවෙළිනි කඤ්චනසන්තිහත්තවෙ;
තිමිරතම්ඛක්ඛි නහෙව සොහනෙ, දීඝායුකී කෙන කතො යසො තච.

319.

“කෙනාසි හද්දෙ පතීනො පියතරා, විසිට්ඨකල්‍යාණිතරස්ස
රූපතො;
පදක්ඛිණා නච්චනගීතවාදිතෙ, ආචික්ඛ තො ත්වං
නරනාරිපුච්ඡිතා”ති. –

සුතාය පුච්ඡා.

320.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, උළාරහොගෙ කුලෙ සුණ්ඩා
අහොසිං;

අක්කොධනා හත්තු වසානුවත්තිනී, උපොසංචෙ අප්පමත්තා අහොසිං.

321.

“මනුස්සභූතා දහරා අපාපිකා, පසන්තචිත්තා පතිමාහිරාධයිං;
සදෙවරං සස්සසුරං සදාසකං, අහිරාධයිං තම්හි කතො යසො මම.

322.

“සාහං තෙන කුසලෙන කම්මුනා, චතුබ්බි යානෙහි විසෙසමජ්ඣගා;
ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච සුඛං බලඤ්ච, බිඬ්ඛාරතිං
පච්චන්තොමනප්පකං.

323.

“සුතං නු තං භාසති යං අයං ලතා, යං නො අප්පච්ඡිමිහ අකිත්තයි
තො;
පතිනො කිරමභාකං විසිට්ඨ නාරිනං, ගතී ච තාසං පවරා ච දෙවතා.

324.

“පතීසු ධම්මං පවරාම සබ්බා, පතිබ්බතා යත්ථ භවන්ති ඉත්ථියො;
පතීසු ධම්මං පවරිත්වා සබ්බා, ලච්ඡාමසෙ භාසති යං අයං ලතා.

325.

“සීහො යථා පබ්බතසානුගොචරො, මහින්දරං පබ්බතමාවසිත්වා;
පසස්භ හන්ත්වා ඉතරෙ චතුප්පදෙ, බුද්දෙ මීගෙ බාදති
මංසහොජනො.

326.

“තථෙව සද්ධා ඉධ අරියසාවිකා, හත්තාරං නිස්සාය පතිං අනුබ්බතා;
කොධං වධිත්වා අභිභූයා මච්ඡරං, සග්ගම්හි සා මොදති
ධම්මචාරිනී”ති. —

ලතාය විස්සජ්ජනන්ති ආහ.

316. තත්ථ ලතා ච සජ්ජා පවරා අච්චිමති සුතාති තාසං නාමං. ච-සද්දො සමුච්චයත්ථො. රාජවරස්සාති චතුන්තං මහාරාජානං වරස්ස සෙට්ඨස්ස දෙවරාජස්ස. සක්කස්ස පරිවාරිකාති අධිප්පායො. රඤ්ඤොති මහාරාජස්ස. තෙනාහ “වෙස්සවණස්ස ධිකා”ති, ඉදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං, චචනවිපල්ලාසො වා, ධිතරොති අත්ථො. රාජති විජ්ජොතතිති රාජී, රාජීති මතා පඤ්ඤාතා රාජීමති, ඉදං තාසං සබ්බාසං විසෙසනං. නාමමෙව එතං එකිස්සා දෙවතායාති කෙචි, තෙසං මතෙන “පවරා”ති සබ්බාසං

විසෙසනමෙව. ධම්මගුණෙහිති ධම්මියෙහි ධම්මතො අනපෙතෙහි ගුණෙහි, යථාභූච්චගුණෙහිති අත්ථො. සොභටාති විරොචථ.

317. පඤ්චෙත්ථ නාරියොති පඤ්ච යථාචුත්තනාමා දෙවධීතරො එත්ථ ඉමස්මිං හිමවන්තපදෙසෙ. සීතොදකං උප්පලිනිං සිචං නදින්ති අනොතත්තදහතො නික්ඛන්තනදිමුඛං සන්ධාය වදති. නච්චිත්වා ගායිත්වාති පිතු වෙස්සවණස්ස ආණාය දෙවසමාගමෙ තාහි කතස්ස නච්චගීතස්ස වසෙන චුත්තං. සුතා ලතං බ්‍රවීති සුතා දෙවධීතා ලතං අත්තතො හගිනිං කටෙසි. “සුතා ලතං බ්‍රවු”න්තිපි පයන්ති, සුතා ධීතරො වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස ලතං කටෙසුන්ති අත්ථො.

318. තිමිරතම්බක්ඛිති නිවුලකෙසරභාසසදියෙහි තම්බරාජීහි සමන්තාගතක්ඛි. නභෙව සොභනෙති නහං විය සොභමානෙ, සරදසමයෙ අඛිමහිකාදිඋපක්කිලෙසවිමුත්තං නහං විය සුවිසුද්ධඛිගපච්චඛිගතාය විරාජමානෙති අත්ථො. අථ වා නභෙවාති නභෙ එව, සමුච්චයත්ථො එව-සද්දො, ආකාසට්ඨවිමානෙසු හිමවන්තයුගන්ධරාදිභූමිපට්ඨද්ධට්ඨානෙසු වාති සබ්බත්ථෙව සොභමානෙති අත්ථො. කෙන කතොති කෙන කීදියෙන පුඤ්ඤෙන නිබ්බත්තිතො. යසොති පරිවාරසම්පත්ති කිත්තිසද්දො ව. කිත්තිසද්දග්ගහණෙන ව කිත්තිසද්දහෙතුභූතා ගුණා ගය්හන්ති.

319. පතිනො පියතරාති සාමිනො පියතරා සාමිවල්ලභා. තෙනස්සා සුභගතං දස්සෙති. විසිට්ඨකල්‍යාණිකරස්සු රූපතොති රූපසම්පත්තියා විසිට්ඨා උත්තමා කල්‍යාණිකරා සුන්දරතරා, අස්සුති නිපාතමත්තං. “විසිට්ඨකල්‍යාණිකරාසි රූපතො”ති ව පයන්ති. පදක්ඛිණාති පකාරෙහි, විසෙසෙන වා දක්ඛිණා කුසලා. නච්චනගීතවාදිතෙති එත්ථ නච්චනාති විහත්තිලොපො කතො, නච්චෙ ව ගීතෙ ව වාදිතෙ වාති අත්ථො. නරනාරිප්‍රච්ඡිකාති දෙවපුත්තෙහි දෙවධීතාහි ව “කහං ලතා, කිං කරොති ලතා”ති රූපදස්සනත්ථඤ්චෙව සිප්පදස්සනත්ථඤ්ච ප්‍රච්ඡිතා.

321. නිච්චං කායෙන අසංසට්ඨතාය දෙවො විය රමෙති, දුතියො වරොති වා දෙවරො, හත්තු කනිට්ඨභාතා, සහ දෙවරෙනාති සදෙවරං. සස්සු ව සසුරො ව සසුරා, සහ සසුරෙහිති සස්සසුරං. සහ දාසෙහි දාසීහි වාති සදාසකං පතිමාහිරාධයිත්ති සම්බන්ධො. තමිහි කතොති තමිහි කුලෙ, කාලෙ වා සුණ්සාකාලෙ කතො යසො තන්තිබ්බත්තකපුඤ්ඤස්ස නිබ්බත්තනෙනාති අධිප්පායො. මමාති ඉදං “කතො”ති පදං අපෙක්ඛිත්වා “මයා”ති පරිණාමෙතබ්බං.

322. චතුබ්‍හි යානෙහිති චතුහි කාරණෙහි, චතුසු වා යානෙසු නිමිත්තභූතෙසු. විසෙසමජ්ඣගාති අඤ්ඤාහි අතිසයං අධිගතා. ආයුඤ්ච චණ්ණඤ්ච සුඛං බලඤ්චාති “චතුහි යානෙහි”ති චුත්තානං සරූපතො

දස්සනං. ආයුආදයො එව නිස්සා අඤ්ඤාහි විසිට්ඨසභාවතාය විසෙසා තස්සා තථා සම්භාවනාවසෙන ගහෙතඛිබ්බතාය හෙතුභාවතො “යාන”න්ති ච චුත්තං. විසෙසමජ්ඣගා. කිදිසං? ආයුඤ්ඤා ච ඤ්ඤාඤ්ඤා භුක්ඤ්ඤා ඛලඤ්ඤාති යොජනා.

323. සුතං නු තං භාසති යං අයං ලතාති අයං ලතා අම්භාකං ජෙට්ඨහගිනී යං භාසති, තං තුම්භෙහි සුතං නු කිං අසුත”න්ති ඉතරා තිස්සො හගිනියො පුච්ඡති. යං නොති යං අම්භාකං සංසයිතං. නොති නිපාතමත්තං, පුත නොති අම්භාකං, අවධාරණෙ වා “න නො සමං අත්ථි”ති ආදීසු (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) විය, තෙන අකිත්තයියෙව, අවිපරිතං බ්‍යාකාසියෙවාති අත්ථො. පතීනො කිරම්භාකං විසිට්ඨ නාරිතං, ගතී ච තාසං පවරා ච දෙවතාති අනත්ථතො පාලනතො පතීනො සාමිකා නා අම්භාකං නාරිතං ඉත්ථිතං විසිට්ඨා ගතී ච තාසං පටිසරණඤ්ඤා, තාසං මාතුගාමානං සරණතො පවරා උත්තමා දෙවතා ච සම්මදෙව ආරාධිතා සම්පති ආයතිඤ්ඤා හිතසුඛාවහාති අත්ථො.

324. පතීසු ධම්මං පවරාම සබ්බාති සබ්බාව මයං පතීසු අත්තතො සාමිකෙසු පුබ්බුට්ඨානාදිකං වරිතඛිබ්බමමං පවරාම. යත්ථාති යං නිමිත්තං, යස්මිං වා පතීසු වරිතඛිබ්බමමෙ වරියමානෙ ඉත්ථියො පතිබ්බතා නාම භවන්ති. ලච්ඡාමසෙ භාසති යං අයං ලතාති අයං ලතා යං සම්පත්තිං එතරහි ලහතීති භාසති, තං සම්පත්තිං පතීසු ධම්මං පවරිත්වාති ලභිස්සාම.

325. පබ්බතසානුගොචරොති පබ්බතවනසංඤ්චාරී. මහින්ධරං පබ්බතමාවසිත්වාති මහිං ධාරෙතීති මහින්ධරනාමකං පබ්බතං අවලං ආවසිත්වා අධිවසිත්වා, තත්ථ වසන්තොති අත්ථො. “ආවසිත්වා”ති හි පදං අපෙක්ඛිත්වා භූමිමත්ථෙ වෙතං උපයොගවචනං. පසස්භාති අභිභවිත්වා. බුද්දෙති ඛලවසෙනනිහීනෙ පමාණතො පන මහන්තෙ හත්ථිආදිකෙපි මිගෙ සො හන්තියෙව.

326. තථෙවාති ගාථාය අයං උපමාසංසන්දනෙන සද්ධිං අත්ථයොජනා — යථා සීහො අත්තතො නිවාසගොචරට්ඨානභූතං පබ්බතං නිස්සාය වසන්තො අත්තතො යථිච්ඡිතමත්ථං සාධෙති, එවමෙව සා සද්ධා පසන්තා අරියසාවිකා සාසච්ඡාදනාදීහි භරණතො පොසනතො භත්තාරං පතිං සාමිකං නිස්සාය වසන්ති සබ්බත්ථාපි පතිඅනුකූලතාසච්චාතෙන වතෙන තං අනුබ්බතා පරිජනාදීසු උප්පජ්ජනකං කොධං වධිත්වා පජහිත්වා පරිග්ගහවත්ථුසු උප්පජ්ජනකං මච්ඡෙරං අභිභූයා අභිභවිත්වා අනුප්පාදෙත්වා පතිබ්බතාධම්මස්ස ච උපාසිකාධම්මස්ස ච සම්මදෙව වරණතො ධම්මවාරිනී සා සග්ගමිහි දෙවලොකෙ මොදති, පමොදං ආපජ්ජතිති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ලතාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ගුත්තිලවිමානවණ්ණනා

සත්තතන්තිං සුමධුරන්ති ගුත්තිලවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවති රාජගහෙ විහරන්තෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තත්ථ පටිපාටියා ඨිතෙසු ඡත්තිංසාය විමානෙසු ඡත්තිංස දෙවධීතරො පච්චෙකං අච්ඡරාසභස්සපරිවාරා මහතිං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තියො දිස්වා තාහි පුබ්බෙ කතකම්මං “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනා”තිආදීහි තීහි ගාථාහි පටිපාටියා පුච්ඡි. තාපි තස්ස පුච්ඡානන්තරං “වත්ථුත්තමදායිකා නාරි”තිආදීනා බ්‍යාකරිංසු. අථ ථෙරො තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා හගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසි. තං සුත්වා හගවා “මොග්ගල්ලාන, තා දෙවතා න කෙවලං තයා එව පුච්ඡිතා එවං බ්‍යාකරිංසු, අථ බො පුබ්බෙ මයාපි පුච්ඡිතා එවමෙව බ්‍යාකරිංසු”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං අත්තනො ගුත්තිලාවරියං කථෙසි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගන්ධබ්බකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා ගන්ධබ්බසිප්පෙ පරියොදාතසිප්පතාය තිම්බරුනාරදසදියො සබ්බදියාසු පාකටො පඤ්ඤාතා ආචරියො අහොසි නාමෙන ගුත්තිලො නාම. සො අන්ධෙ ජිණ්ණෙ මාතෘපිතරො පොසෙසි. තස්ස සිප්පනිප්පත්තිං සුත්වා උප්පෙනිවාසි මුසිලො නාම ගන්ධබ්බො උපගන්ත්වා තං වන්දිත්වා එකමන්තං ඨිතො “කස්මා ආගතොසි”ති ච චුත්තෙ “තුම්භාකං සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හිතු”න්ති ආහ. ගුත්තිලාවරියො තං ඔලොකෙත්වා ලක්ඛණකුසලතාය “අයං පුරිසො විසමජ්ඣාසයො කක්ඛලො ඵරුසො අකතඤ්ඤා භවිස්සති, න සඬගහෙතබ්බො”ති සිප්පුග්ගහණත්ථං ඔකාසං නාකාසි. සො තස්ස මාතෘපිතරො පයිරුපාසිත්වා තෙහි යාවාපෙසි. ගුත්තිලාවරියො මාතෘපිතූහි නිප්පිළියමානො “ගරුවචනං අලඬ්ඝනීය”න්ති තස්ස සිප්පං පට්ඨපෙත්වා විගතමච්ඡරියතාය කාරුණිකතාය ච ආචරියමුට්ඨිං අකත්වා අනවසෙසතො සිප්පං සික්ඛාපෙසි.

සොපි මෙධාවිතාය පුබ්බෙකතපරිවයතාය අකුසිතතාය ච න විරස්සෙව පරියොදාතසිප්පො භුත්වා චිත්තෙසි “අයං බාරාණසි ජම්බුදීපෙ අග්ගනගරං, යංනුනාහං ඉධ සරාජිකාය පරිසාය සිප්පං දස්සෙය්‍යං, එවාහං ආචරියතොපි ජම්බුදීපෙ පාකටො පඤ්ඤාතො භවිස්සාමි”ති. සො ආචරියස්ස ආරොචෙසි “අහං රඤ්ඤො පුරතො සිප්පං දස්සෙතුකාමො, රාජානං මං දස්සෙථා”ති. මහාසත්තො “අයං මම සන්තිකෙ උග්ගහිතසිප්පො පතිට්ඨං ලහතු”ති කරුණායමානො තං රඤ්ඤො සන්තිකං නෙත්වා “මහාරාජ ඉමස්ස මෙ අත්තෙවාසිකස්ස විණාය පගුණතං පස්සථා”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තස්ස විණාවාදනං සුත්වා පරිතුට්ඨො තං ගන්තුකාමං

නිවාරණත්වා “මමෙව සන්තිකෙ වස, ආචරියස්ස දින්නකොට්ඨාසතො උපඨඨං දස්සාමි”ති ආහ. මුසිලො “නාහං ආචරියතො භායාමි, සමමෙව දෙථා”ති වත්වා රඤ්ඤා “මා එවං භණි, ආචරියො නාම මහන්තො, උපඨඨමෙව තුය්හං දස්සාමි”ති වුත්තෙ “මම ව ආචරියස්ස ව සිජ්පං පස්සථා”ති වත්වා රාජගෙහතො නික්ඛමිත්වා “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ මම ව ගුත්තිලාවරියස්ස ව රාජඨගණෙ සිජ්පදස්සනං භවිස්සති, තං පස්සිතුකාමා පස්සන්තු”ති තත්ථ තත්ථ ආභිණ්ඩන්තො උග්ගොසෙසි.

මහාසත්තො තං සුත්වා “අයං තරුණො ථාමවා, අහං පන ජිණ්ණො දුබ්බලො, යදි පන මෙ පරාජයො භවෙය්‍ය, මතං මෙ ජීවිතා සෙය්‍යං, තස්මා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා උබ්බන්ධිත්වා මරිස්සාමි”ති අරඤ්ඤං ගතො මරණභයතජ්ජිතො පටිනිවත්ති. පුන මරිතුකාමො හුත්වා ගන්ත්වා පුනපි මරණභයෙන පටිනිවත්ති. එවං ගමනාගමනං කරොන්තස්ස තං යානං විගතතිණං අහොසි. අථ දෙවරාජා මහාසත්තං උපසඨකමිත්වා දිස්සමානරූපො ආකාසෙ යත්වා එවමාහ “ආචරිය, කිං කරොසි”ති. මහාසත්තො –

327.

“සත්තතන්තිං සුමධුරං, රාමණෙය්‍යං අවාචයිං;

සො මං රඨගම්හි අවිහෙති, සරණං මෙ හොහි කොසියා”ති. –

අත්තතො චිත්තදුක්ඛං පවෙදෙසි.

තස්සත්ථො – අහං දෙවරාජ මුසිලං නාම අන්තෙවාසිකං සත්තන්තං තන්තිනං අත්ථිතාය ඡජ්ජාදිසත්තවිධසරදීපනතො ව සත්තතන්තිං, තං විසයං කත්වා යථාරහං ද්වාච්ඡිකියා සුතිහෙදානං අභාපනතො සුට්ඨු මධුරන්ති සුමධුරං, යථාධිගතානං සමපඤ්ඤාසාය මුච්ඡනානං පරිබ්‍යත්තතාය සරස්ස ව විණාය ව අඤ්ඤමඤ්ඤසංසන්දනෙන සුණන්තානං අනිවිය මනොරමභාවතො රාමණෙය්‍යං, සරගතාදිවිභාගතො ඡජ්ජාදිවතුබ්බිධං ගන්ධබ්බං අභාපෙත්වා ගන්ධබ්බසිජ්පං අවාචයිත්ති වාචෙසි. උග්ගණ්භාපෙසිං සික්ඛාපෙසිං. සො මුසිලො අන්තෙවාසී සමානො මං අත්තතො ආචරියං රඨගම්හි රඨගමණ්ඩලෙ අවිහෙති සාරම්භවසෙන අත්තතො විසෙසං දස්සෙතුං සඨසට්ඨියති, “එහි සිජ්පං දස්සෙහි”ති මං ආචික්ඛි, තස්ස මෙ ත්වං කොසිය දෙවරාජ සරණං අවස්සයො හොහිති.

තං සුත්වා සක්කො දෙවරාජා “මා භාසි ආචරිය, අහං තෙ සරණං පරායණ”න්ති දස්සෙන්තො –

328.

“අහං තෙ සරණං හොමි, අහමාවරියපුජකො;

න තං ජයිස්සති සිස්සො, සිස්සමාවරිය ජෙස්සසි”ති. –

ආහ. සක්කස්ස කිර දෙවරඤ්ඤො පුරිමත්තභාවෙ මහාසත්තො ආවරියො අහොසි. තෙනාහ “අභමාවරියපුජකො”ති. අහං ආවරියානං පුජකො, න මුසිලො විය යුගග්ගාහී, මාදිසෙසු අත්තෙවාසිකෙසු ධීතෙසු තාදිසස්ස ආවරියස්ස කථං පරාජයො, තස්මා න තං ජයිස්සති සිස්සො, අඤ්ඤදත්ථු සිස්සං මුසිලං ආවරිය ත්වමෙව ජයිස්සසි, සො පන පරාජිතො විනාසං පාපුණ්ණස්සතීති අධිජපායො. එවඤ්ච පන වත්වා “අහං සත්තමෙ දිවසෙ සාකච්ඡාමණ්ඩලං ආගමිස්සාමි, තුම්හෙ විස්සත්ථා වාදෙථා”ති සමස්සාසෙත්වා ගතො.

සත්තමෙ පන දිවසෙ රාජා සපරිවාරො රාජසභායං නිසීදි. ගුත්තිලාවරියො ච මුසිලො ච සිජ්ජදස්සනත්ථං සජ්ජා හුත්වා උපසඬකමිත්වා රාජානං වන්දිත්වා අත්තනො අත්තනො ලද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා විණා වාදයිංසු. සක්කො ආගන්ත්වා අත්තලික්ඛෙ අට්ඨාසි. තං මහාසත්තොව පස්සති, ඉතරෙ පන න පස්සන්ති. පරිසා ද්වින්නම්පි වාදනෙ සමචිත්තා අහොසි. සක්කො ගුත්තිලං “එකං තන්තිං ඡින්නදා”ති ආහ. ඡින්නායපි තන්තියා විණා තථෙව මධුරනිග්ගොසා අහොසි. එවං “දුතියං, තතියං, චතුත්ථං, පඤ්චමං, ඡට්ඨං, සත්තමං ඡින්නදා”ති ආහ, තාසු ඡින්නාසුපි විණා මධුරනිග්ගොසාව අහොසි. තං දිස්වා මුසිලො පරාජිතභූතරූපො පත්තක්ඛන්තො අහොසි, පරිසා හට්ඨතුට්ඨා වෙලුක්ඛෙපෙ කරොන්තී ගුත්තිලස්ස සාධුකාරමදාසි. රාජා මුසිලං සභාය නිහරාපෙසි, මහාජනො ලෙඩ්ඬදණ්ඩාදීහි පහරන්තො මුසිලං තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි.

සක්කො දෙවානම්න්දො මහාපුරිසෙන සද්ධිං සම්මොදනීයං කත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. තං දෙවතා “මහාරාජ, කුහිං ගතත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා “මහාරාජ, මයං ගුත්තිලාවරියං පස්සිස්සාම, සාධු නො තං ඉධානෙත්වා දස්සෙහී”ති ආහංසු. සක්කො දෙවානං වචනං සුත්වා මාතලිං ආණාපෙසි “ගච්ඡ වෙජ්‍යන්තරථෙන අම්භාකං ගුත්තිලාවරියං ආනෙහි, දෙවතා තං දස්සනකාමා”ති, සො තථා අකාසි. සක්කො මහාසත්තෙන සද්ධිං සම්මොදනීයං කත්වා එවමාහ “ආවරිය, විණං වාදය, දෙවතා සොතුකාමා”ති. “මයං සිජ්ජපජීවිතො, වෙතනෙන විනා සිජ්ජං න දස්සෙමා”ති. “කිදිසං පන වෙතනං ඉච්ඡසී”ති. “නාඤ්ඤෙන මෙ වෙතනෙන කිච්චං අත්ථී, ඉමාසං පන දෙවතානං අත්තනා අත්තනා පුබ්බෙකතකුසලකථනමෙව මෙ වෙතනං හොතු”ති ආහ. තා “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ඣ. අථ මහාසත්තො පාටෙක්කං තාහි තදා පටිලද්ධසම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන තස්සා හෙතුභූතං පුරිමත්තභාවෙ කතං සුවරිතං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො විය පුච්ඡන්තො “අහික්කන්තෙන වණ්ණෙනා”ති ආදිගාථාහි පුච්ඡි. තාපි “වත්ථුත්තමදායිකා නාරී”ති ආදිනා යථා එතරහි ථෙරස්ස, එවමෙව තස්ස බ්‍යාකරිංසු. තෙන චුත්තං “මොග්ගල්ලාන තා දෙවතා න කෙවලං තයා එව පුච්ඡිතා එවං බ්‍යාකරිංසු, අථ බො පුබ්බෙ මයාපි පුච්ඡිතා එවමෙව බ්‍යාකරිංසු”ති.

තා කිර ඉත්ථියො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ මනුස්සත්තභාවෙ යිතා
තං තං පුඤ්ඤං අකංසු. තත්ථ එකා ඉත්ථි වත්ථං අදාසි, එකා සුමනමාලං,
එකා ගන්ධං, එකා උළාරානි එලානි, එකා උච්ඡුරසං, එකා භගවතො
වෙනියෙ ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං අදාසි, එකා උපොසථං උපවසි, එකා
උපකට්ඨාය වෙලාය නාවාය භුඤ්ජන්තස්ස භික්ඛුනො උදකං අදාසි, එකා
කොධනානං සස්සුසසුරානං අක්කොධනා උපට්ඨානං අදාසි, එකා දාසී
හුත්වා අතන්දිතාවාරා අහොසි, එකො පිණ්ඩවාරිකස්ස භික්ඛුනො බීරහත්තං
අදාසි, එකා ථාණිතං අදාසි, එකා උච්ඡුඛණ්ඩං අදාසි, එකා තිම්බරුසකං
අදාසි, එකා කක්කාරිකං අදාසි, එකා එළාලුකං අදාසි, එකා වල්ලිඵලං අදාසි,
එකා ථාරුසකං අදාසි, එකා අඬගාරකපල්ලං අදාසි, එකා සාකමුට්ඨිං අදාසි,
එකා පුප්ඵකමුට්ඨිං අදාසි, එකා මූලකලාපං අදාසි, එකා නිම්බමුට්ඨිං අදාසි,
එකා කඤ්ජිකං අදාසි, එකා තිලපිඤ්ඤාකං අදාසි, එකා කායබන්ධනං අදාසි,
එකා අංසබද්ධකං අදාසි, එකා ආයොගපට්ටං අදාසි, එකා විධුපනං, එකා
තාලවණ්ටං, එකා මොරහත්ථං, එකා ඡත්තං, එකා උපාහනං, එකා පුචං,
එකා මොදකං, එකා සක්ඛලිකං අදාසි. තා එකෙකා අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා
පහනියා දෙවිද්ධියා විරාජමානා තාවතිංසභවතෙ සක්කස්ස දෙවරාජස්ස
පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තා ගුත්තිලාවරියෙන පුච්ඡිතා “වත්ථුත්තමදායිකා
නාරී” තිආදිනා අත්තනා අත්තනා කතකුසලං පටිපාටියා බ්‍යාකරිංසු.

329.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔභාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

330.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

331.

“පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

332.

“සා දෙවතා අත්තමනා, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා;
පඤ්භං පුට්ඨා වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

333.

“වත්ථුත්තමදායිකා නාරී, පවරා භොති නරෙසු නාරීසු;
එවං පියරූපදායිකා මනාපං, දිබ්බං සා ලභතෙ උපෙච්ච යානං.

334.

“තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනිහමස්මි;
අච්ඡරාසහස්සස්සාහං, පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකං.

335.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

336.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා
පභාසති” ති.

(යථා ච එත්ථ, එවං උපරි සබ්බවිමානෙසු විත්ථාරෙතබ්බං.)

341.

“පුප්පුත්තමදායිකා නාරී, පවරා භොති නරෙසු නාරීසු...පෙ.....

349.

“ගන්ධුත්තමදායිකා නාරී, පවරා භොති නරෙසු නාරීසු...පෙ.....

357.

“එලුත්තමදායිකා නාරී...පෙ.....

365.

“රසුත්තමදායිකා නාරී...පෙ.....

373.

“ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං අහමදාසිං, කස්සපස්ස භගවතො
ථූපමහි...පෙ.....

381.

“භික්ඛු ච අහං භික්ඛුනියො ච, අද්දසාසිං පන්ථපට්ඨන්තො;
තෙසාහං ධම්මං සුත්වාන, එකූපොසථං උපවසිස්සං.

382.

“තස්සා මෙ පස්ස විමානං...පෙ.....

389.

“උදකෙ යීතා උදකමදාසිං, භික්ඛුනො විත්තෙන
විජ්ජසන්තෙන...පෙ.....

397.

“සස්සුඤ්චාහං සසුරඤ්ච, වණ්ඨිකෙ කොධනෙ ච ඵරුසෙ ච;
අනුසුයිකා උපට්ඨාසිං, අප්පමත්තා සකෙන සීලෙන...පෙ.....

405.

“පරකම්මකරී ආසිං, අත්ථෙතාතන්දිතා දාසි;
අක්කොධනානතිමානිනී, සංවිහාගිනී කකස්ස භාගස්ස...පෙ.....

413.

“ඛිරොදනං අහමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස;
එවං කරත්වා කම්මං, සුගතිං උපපජ්ජ මොදාමි....පෙ.....

421.

“ඵාණිකං අහමදාසිං....පෙ.....

429.

“උච්ඡුඛණ්ඩිකං අහමදාසිං....පෙ.....

437.

“තිම්බරුසකං අහමදාසිං....පෙ.....

445.

“කක්කාරිකං අහමදාසිං....පෙ.....

453.

“එළාලුකං අහමදාසිං....පෙ.....

461.

“වල්ලිඵලං අහමදාසිං....පෙ.....

469.

“ඵාරුසකං අහමදාසිං....පෙ.....

477.

“හත්ථප්පතාපකං අහමදාසිං....පෙ.....

485.

“සාකමුට්ඨිං අහමදාසිං....පෙ.....

493.

“පුප්ඵකමුට්ඨිං අහමදාසිං....පෙ.....

501.

“මූලකං අහමදාසිං....පෙ.....

509.

“නිම්බමුට්ඨිං අහමදාසිං....පෙ.....

517.

“අම්බකඤ්ජිකං අහමදාසිං....පෙ.....

525.

“දොණිනිම්මජ්ජනිං අහමදාසිං....පෙ.....

533.

“කායබන්ධනං අහමදාසිං....පෙ.....

541.

“අංසබද්ධකං අහමදාසිං....පෙ.....

549.

“ආයොගපට්ටං අහමදාසිං....පෙ.....

557.

“විධුපනං අහමදාසිං....පෙ.....

565.

“තාලවණ්ටං අහමදාසිං....පෙ.....

573. “මොරහත්ථං අහමදාසිං...පෙ.....

581. “ඡත්තං අහමදාසිං...පෙ.....

589. “උපාහනං අහමදාසිං...පෙ.....

597. “සුචං අහමදාසිං...පෙ.....

605. “මොදකං අහමදාසිං...පෙ.....

613. “සක්ඛලිකං අහමදාසිං, හික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස...පෙ.....

614.

“තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනිහමස්මිං;
අච්ඡරාසහස්සස්සාහං, පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකං.

615. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

එවං මහාසත්තො තාහි දෙවතාහි කතසුචරිතෙ ඛ්‍යාකතෙ තුට්ඨමානසො සම්මොදනං කරොන්තො අත්තනො ච සුචරිතවරණෙ යුත්තපයුත්තතං විචට්ඨස්සාසයතඤ්ච පච්චෙදෙන්තො ආහ —

617.

“ස්වාගතං චත මෙ අජ්ජ, සුප්පභාතං සුහුට්ඨිතං;
යං අද්දසාමි දෙවතායො, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනියො.

618.

“ඉමාසාහං ධම්මං සුත්වා, කාහාමි කුසලං බහුං;
දානෙන සමවරියාය, සඤ්ඤමෙන දමෙන ච;
ස්වාහං තත්ථ ගමිස්සාමි, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචරෙ”ති.

333. තත්ථ වත්ථුත්තමදායිකානි වත්ථානං උත්තමං සෙට්ඨං, වත්ථෙසු වා බහුසු උච්චිනිත්වා ගහිතං උක්කංසගතං පවරං කොට්ඨුතං වත්ථං වත්ථුත්තමං, තස්ස දායිකා. “පුප්ඵත්තමදායිකා”තිආදියුපි එසෙව නයො. පියරූපදායිකානි පියසභාවස්ස පියජාතිකස්ස ච වත්ථුනො දායිකා. මනාපන්ති මනවඨ්ඨනකං. දිබ්බන්ති දිවි හවත්තා දිබ්බං. උපෙච්චාති උපගන්ත්වා චෙතෙත්වා, “එදිසං ලභෙය්‍ය”න්ති පකප්පෙත්වාති අත්ථො. යානන්ති විමානාදිකං යානං, ඉස්සරියං වා. “මනාපා”තිපි පායො, අඤ්ඤෙසං මනවඨ්ඨනකා හුත්වාති අත්ථො.

334. පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකන්ති වත්ථුත්තමදානස්ස නාම ඉදමිදිසං එලං පස්සාති අත්තනා ලද්ධසම්පත්තිං සම්භාවෙන්ති වදන්ති.

341. පුප්ඵත්තමදායිකාති රතනත්තයපුපාවසෙන පුප්ඵත්තමදායිකා, තථා ගන්ධුත්තමදායිකාති දට්ඨබ්බා. තත්ථ පුප්ඵත්තමං සුමනපුප්ඵාදි, ගන්ධුත්තමං වන්දනගන්ධාදි, එලුත්තමං පනසඵලාදි, රසුත්තමං ගොරසසප්පිආදි වෙදිතබ්බං.

373. ගන්ධපඤ්චඩගුලිකන්ති ගන්ධෙන පඤ්චඩගුලිකදානං. කස්සපස්ස භගවතො ථූපමිහීති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස යොජනිකෙ කනකථූපෙ.

381. පත්ථපටිපත්තෙනි මග්ගං ගච්ඡන්තෙ. එකුපොසථන්ති එකදිවසං උපොසථවාසං.

389. උදකමදාසින්ති මුඛවික්ඛාලනත්ථං පිවනත්ථඤ්ච උදකං පාතීයං අදාසිං.

397. වණ්ඩිකෙති වණ්ඩෙ. අනුසුයිකාති උසුයා රහිතා.

405. පරකම්මකරීති පරෙසං වෙය්‍යාවච්චකාරීනී. අත්ථෙන්නාති අත්ථකිච්චෙන. සංවිභාගීනී සකස්ස භාගස්සාති අත්ථිකානං අත්තනා පටිලද්ධභාගස්ස සංවිභජනස්සිලා.

413. බීරොදනන්ති බීරසම්මිස්සං ඔදනං, බීරෙන සද්ධිං ඔදනං වා.

437. තිම්බරුසකන්ති තිණ්ඩුකඵලං. තිපුසසදිසා එකා වල්ලිජාති තිම්බරුසං, තස්ස ඵලං තිම්බරුසකන්ති වදන්ති.

445. කක්කාරිකන්ති බුද්දකෙළාලුකං, තිපුසන්ති ච වදන්ති.

477. හත්ථප්පතාපකන්ති මන්දාමුඛිං.

517. අම්බකඤ්ජිකන්ති අම්බිලකඤ්ජිකං.

525. දොණිනිම්මජ්ජනින්ති සතෙලං තිලපිඤ්ඤාකං.

557. විඬුපනන්ති චතුරස්සබ්ජනිං.

565. තාලවණ්ටන්ති තාලපත්තෙහි කතමණ්ඩලබ්ජනිං.

573. මොරහත්ථන්ති මයුරපිඤ්ජෙහි හි කතං මකසබ්ජනිං.

617. ස්වාගතං වත මෙති මය්හං ඉධාගමනං සොහනං වත අහො සුන්දරං. අජ්ජ සුජ්ජහානං සුහුට්ඨිකන්ති අජ්ජ මය්හං රත්තියා සුට්ඨ පහානං සම්මදෙව විභායනං ජාතං, සයනතො උට්ඨානම්පි සුහුට්ඨිකං සුට්ඨ උට්ඨිකං. කිං කාරණාති ආහ “යං අද්දසාමී දෙවතායො”ති ආදි.

618. ධම්මං සුත්වාති කම්මඵලස්ස පච්චක්ඛකරණවසෙන තුම්හෙහි කතං කුසලං ධම්මං සුත්වා. කාහාමීති කරිස්සාමි. සමවරියායාති කායසමාවාරිකස්ස සුවරිතස්ස වරණෙන. සඤ්ඤමෙනාති සීලසංවරෙන. දමෙනාති මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං දමෙන. ඉදානි තස්ස කුසලස්ස අත්තතො ලොකස්ස ච විවට්ඨපනිස්සයතං දස්සෙතුං “ස්වාහං තත්ථ ගම්ස්සාමි, යත්ථ ගන්ත්වා න සොවරො”ති වුත්තං.

එවමයං යදිපි වත්ථුත්තමදායිකාවිමානාදිවසෙන ඡත්තිංසවිමානසඬ්භො දෙසනා ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස විය ගුත්තිලාවරියස්සාපි විභාවනවසෙන පවත්තාති “ගුත්තිලවිමාන”න්ත්වෙව සඬ්භං ආරුල්හා, විමානාති පන ඉත්ථිපට්ඨද්ධානීති ඉත්ථිවිමානෙයෙව සඬ්භිතාති. තා පන ඉත්ථියො කස්සපස්ස දසබලස්ස කාලෙ යථාචුත්තධම්මවරණෙ අපරාපරුජ්ජන්තවෙනතාවසෙන දුතියත්තභාවතො පට්ඨාය එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ එව සංසරන්තියො අම්භාකම්පි භගවතො කාලෙ තාවතිංසභවනෙයෙව නිබ්බත්තා, ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා කම්මසරික්ඛතාය ගුත්තිලාවරියෙන පුච්ඡිතකාලෙ විය බ්‍යාකරිංසුති දට්ඨබ්බා.

ගුත්තිලවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දද්දල්ලවිමානවණ්ණනා

දද්දල්ලමානා වණ්ණෙනාති දද්දල්ලවිමානං. තස්ස කා උජ්ජත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවතෙ. තෙන ච සමයෙන නාලකගාමකෙ ආයස්මතො රෙවතත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකස්ස අඤ්ඤතරස්ස කුටුම්භිකස්ස ද්වෙ ධිතරො අහෙසුං, එකා හද්දා නාම, ඉතරා සුහද්දා නාම. තාසු හද්දා පතිකුලං ගතා සද්ධා පසන්තා බුද්ධිසම්පන්නා වඤ්ඤා ච අහොසි. සා සාමිකං ආහ “මම කනිට්ඨා සුහද්දා නාම අත්ථි, තං ආනෙහි, සවස්සා පුත්තො භවෙය්‍ය, සො මමපි පුත්තො සියා, අයඤ්ච කුලවංසො න නස්සෙය්‍යා”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්ථා තථා අකාසි.

අථ හද්දා සුහද්දං ඔවදි “සුහද්දෙ, දානසංවිභාගරතා ධම්මවරියාය අජ්ජමත්තා හොහි, එවං තෙ දිට්ඨධම්මිකො සම්පරායිකො ච අත්ථො භත්ථගතො එව හොති”ති. සා තස්සා ඔවාදෙ යත්ථා චුත්තනෙයෙන පටිපජ්ජමානා එකදිවසං ආයස්මන්තං රෙවතත්ථෙරං අත්තට්ඨමං නිමන්තෙසි. ථෙරො සුහද්දාය පුඤ්ඤපචයං ආකඬ්ඤන්තො

සඬුද්දෙසවසෙන සත්ත භික්ඛු ගහෙත්වා තස්සා ගෙහං අගමාසි. සා පසන්නවිත්තා ආයස්මත්තං රෙවතත්ථෙරං තෙ ව භික්ඛු පණ්ණෙන බාදනියෙන භොජනියෙන සහත්ථා සත්තජ්ජෙසි, ථෙරො අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සා අපරහාගෙ කාලං කත්වා නිම්මානරතීනං දෙවානං සහඛ්‍යතං උපපජ්ජි. හද්දා පන පුග්ගලෙසු දානානි දත්වා සක්කස්ස දෙවානම්ත්දස්ස පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති.

අථ සුභද්දා අත්තනො සම්පත්තිං පච්චවෙක්ඛිත්වා “කෙන නු ඛො අහං පුඤ්ඤෙන ඉධුපපන්නා”ති ආවජ්ජෙත්ති “හද්දාය ඔවාදෙ යත්වා සඬුසගතාය දක්ඛිණාය ඉමං සම්පත්තිං සම්පත්තා, හද්දා නු ඛො කහං නිබ්බත්තා”ති ඔලොකෙත්ති තං සක්කස්ස පරිවාරිකාභාවෙන නිබ්බත්තං දිස්වා අනුකම්පමානා තස්සා විමානං පාවිසි. අථ නං හද්දා —

619.

“දද්දල්ලමානා වණ්ණෙන, යසසා ව යසස්සිනී;
සබ්බෙ දෙවෙ තාවතිංසෙ, වණ්ණෙන අතිරොචසි.

620.

“දස්සනං නාභිජානාමි, ඉදං පට්ඨදස්සනං;
කස්මා කායා නු ආගම්ම, නාමෙන භාසසෙ මම”න්ති. —

ද්විති ගාථාහි පුච්ඡි. සාපි තස්සා —

621.

“අහං හද්දෙ සුභද්දාසිං, පුබ්බෙ මානුසකෙ භවෙ;
සහහරියා ව තෙ ආසිං, හගිනී ව කනිට්ඨිකා.

622.

“සා අහං කායස්ස හෙදා, විජ්ජමුත්තා තතො වුතා;
නිම්මානරතීනං දෙවානං, උපපන්නා සහඛ්‍යත”න්ති. — ද්විති ගාථාහි ඛ්‍යාකාසි;

619-20. තත්ථ වණ්ණෙනාති වණ්ණාදිසම්පත්තියා. දස්සනං නාභිජානාමිති ඉතො පුබ්බෙ තථ දස්සනං නාභිජානාමි, ත්වං මයා න දිට්ඨපුබ්බාති අත්ථො. තෙනාහ “ඉදං පට්ඨදස්සන”න්ති. කස්මා කායා නු ආගම්ම, නාමෙන භාසසෙ මමන්ති කතරදෙවනිකායතො ආගන්ත්වා “හද්දෙ”ති නාමෙන මං ආලපසි.

621. අහං හද්දෙති එත්ථ හද්දෙති ආලපනං. සුභද්දාසිත්ති අහං සුභද්දා නාම තථ හගිනී කනිට්ඨිකා ආසිං අහොසිං, තත්ථ පුබ්බෙ මානුසකෙ භවෙ

සහභරියා සමානභරියා තෙ තයා එකස්සෙව භරියා, තව පතීනො එව භරියා,
ආසින්නි අත්ථො. පුන හද්දා –

623.

“පභුතකතකල්‍යාණා, තෙ දෙවෙ යන්ති පාණිනො;
යෙසං ත්වං කිත්තයිස්සසි, සුභද්දෙ ජාතිමත්තනො.

624.

“අථ ත්වං කෙන වණ්ණෙන, කෙන වා අනුසාසිතා;
කීදිසෙනෙව දානෙන, සුඛිඛතෙන යසස්සිති.

625.

“යසං එතාදිසං පත්තා, විසෙසං විපුලමජ්ඣගා;
දෙවතෙ පුච්ඡතාචික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. –

තීහි ගාථාහි පුච්ඡි. පුන සුභද්දා –

626.

“අට්ඨෙව පිණ්ඩපාතානි, යං දානං අදදං පුරෙ;
දක්ඛිණෙය්‍යස්ස සඬ්ඝස්ස, පසන්නා සෙහි පාණිහි.

627.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සඛිඛදියා පභාසති”ති. –

බ්‍යාකාසි.

623. තත්ථ පභුතකතකල්‍යාණා තෙ දෙවෙ යන්තීති පභුතකතකල්‍යාණා
මහාපුඤ්ඤා තෙ නිම්මානරතීනො දෙවෙ යන්ති උප්පජ්ජනවසෙන ගච්ඡන්ති
පාණිනො සත්තා, යෙසං නිම්මානරතීනං දෙවානං අත්තරෙ ත්වං අත්තනො
ජාතිං කිත්තයිස්සසි කට්ඨෙති යොජනා.

624. කෙන වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. කීදිසෙනෙවාති එවසද්දො
සමුච්චයත්ථො, කීදිසෙන වාති අත්ථො, අයමෙව වා පායො. සුඛිඛතෙනාති
සුන්දරෙන වතෙන, සුවිසුද්ධෙන සිලෙනාති අත්ථො.

626. අට්ඨෙව පිණ්ඩපාතානීති අට්ඨන්තං භික්ඛූනං දින්නපිණ්ඩපාතෙ
සන්ධාය වදති. අදදන්ති අදාසිං.

එවං සුභද්දාය කථිතෙ පුන හද්දා –

629.

“අහං තයා බහුතරෙ භික්ඛු, සඤ්ඤතෙ බ්‍රහ්මචාරයො;
තප්පෙසිං අත්තපානෙන, පසන්නා සෙහි පාණිහි.

630.

“තයා බහුතරං දත්වා, භීතකායුපගා අහං;
කථං ත්වං අප්පතරං දත්වා, විසෙසං විපුලමජ්ඣගා;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. —

පුච්ඡි. තත්ථ තයාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. පුන සුභද්දා —

631.

“මනොභාවතීයො භික්ඛු, සන්දිට්ඨො මෙ පුරෙ අහු;
තාහං භත්තෙන නිමන්තෙසිං, රෙවතං අත්තනට්ඨමං.

632.

“සො මෙ අත්ථපුරෙක්ඛාරො, අනුකම්පාය රෙවතො;
සඬ්ඝෙ දෙහීති මංවොච, තස්සාහං වචනං කරිං.

633.

“සා දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා, අප්පමෙය්‍යො පතිට්ඨිතා;
පුග්ගලෙසු තයා දින්නං, න තං තව මහප්ඵල”න්ති. —

අත්තනා කතකම්මං කපෙසි.

631. තත්ථ මනොභාවතීයොති මනවඩ්ඨනකො උළාරගුණතාය සම්භාවතීයො. සන්දිට්ඨොති නිමන්තනවසෙන බොධිතො කථිතො. තෙනාහ “තාහං භත්තෙන නිමන්තෙසිං, රෙවතං අත්තනට්ඨම”න්ති, තං මනොභාවතීයං අය්‍යං රෙවතං අත්තනට්ඨමං භත්තෙන අහං නිමන්තෙසිං.

632-3. සො මෙ අත්ථපුරෙක්ඛාරොති සො අය්‍යො රෙවතො දානස්ස මහප්ඵලභාවකරණෙන මම අත්ථපුරෙක්ඛාරො භිතෙසි. සඬ්ඝෙ දෙහීති මංවොචාති “යදි ත්වං සුභද්දෙ අට්ඨන්නං භික්ඛුනං දාතුකාමා, යස්මා පුග්ගලගතාය දක්ඛිණාය සඬ්ඝගතා ඵව දක්ඛිණා මහප්ඵලතරා, තස්මා සඬ්ඝෙ දෙහි, සඬ්ඝං උද්දිස්ස දානං දෙහි”ති මං අභාසි. තත්ති තං දානං.

ඵවං සුභද්දාය චුත්තෙ භද්දා තමත්ථං සම්පට්ඨින්නි උත්තරි ව තථා පටිපජ්ජිතුකාමා —

634.

“ඉදානෙවාහං ජානාමි, සඬ්ඝෙ දින්නං මහප්ඵලං;
සාහං ගන්ත්වා මනුස්සත්තං, වද්ද්ද්දු වීතමච්ඡරා;

සඬ්ඝෙ දානානි දස්සාමි, අප්පමත්තා පුනස්සුන”න්ති. —

ගාථමාහ. සුභද්දා පන අත්තනො දෙවලොකමෙව ගතා. අථ සක්කො දෙවනාමිත්දො සබ්බෙ දෙවෙ තාවතිංසෙ අත්තනො සරීරොභාසෙන අභිභුයා විරොචමානං සුභද්දං දෙවධීතරං දිස්වා තඤ්ච තාසං කථාසල්ලාපං සුත්වා තාවදෙව ච සුභද්දාය අන්තරහිතාය තං “අයං නාමා”ති අජානන්තො —

635.

“කා එසා දෙවතා හද්දෙ, තයා මන්තයතෙ සහ;
සබ්බෙ දෙවෙ තාවතිංසෙ, වණ්ණෙන අතිරොචති”ති. —

හද්දං පුච්ඡි. සාපිස්ස —

636.

“මනුස්සභූතා දෙවින්ද, පුබ්බෙ මානුසකෙ හවෙ;
සහහරියා ච මෙ ආසි, හගිනී ච කනිට්ඨිකා,
සඬ්ඝෙ දානානි දත්වාන, කතපුඤ්ඤා විරොචති”ති. —

කට්ඨසි. අථ සක්කො තස්සා සඬ්ඝගතාය දක්ඛිණාය මහජ්ඵලභාවං දස්සෙන්තො ධම්මං කට්ඨසි. තෙන වුත්තං —

637.

“ධම්මෙන පුබ්බෙ හගිනී, තයා හද්දෙ විරොචති;
යං සඬ්ඝමිහි අප්පමෙය්‍යො, පතිට්ඨාපෙසි දක්ඛිණං.

638.

“පුච්ඡිතො හි මයා බුද්ධො, ගිජ්ඣකුට්ඨි පබ්බතෙ;
විපාකං සංවිභාගස්ස, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

639.

“යජමානානං මනුස්සානං, පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං;
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

640.

“තං මෙ බුද්ධො වියාකාසි, ජානං කම්මඵලං සකං;
විපාකං සංවිභාගස්ස, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

641.

“චත්තාරො ච පටිපන්නා, චත්තාරො ච ඵලෙ ඨිතා;
එස සඬ්ඝො උජ්ඣතො, පඤ්ඤාසීලසමාහිතො.

642.

“යජමානානං මනුස්සානං, පුඤ්ඤපෙක්ඛන පාණිනං;
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං, සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ඵලං.

643.

“එසො හි සඬ්ඝො විපුලො මහග්ගතො, එසජ්ජමෙය්‍යො උදධිව
සාගරො;
එතෙ හි සෙට්ඨා නරවීරසාවකා, පහඬිකරා ධම්මමුදිරයන්ති.

644.

“තෙසං සුදින්නං සුහුතං සුයිට්ඨං, යෙ සඬ්ඝමුද්දිස්ස දදන්ති දානං;
සා දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා පතිට්ඨිතා, මහජ්ඵලා ලොකවිදුන වණ්ණිතා.

645.

“එතාදිසං යඤ්ඤමනුස්සරන්තා, යෙ වෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ;
විනෙය්‍ය මච්ඡෙරමලං සමුලං, අනිත්තදිතා සග්ගමුපෙන්නි
යාන”න්ති.

637. තත්ථ ධම්මෙතාති කාරණෙන ඤායෙන වා. තයාති නිස්සක්කෙ
කරණවචනං. ඉදානි තං “ධම්මෙතා”ති වුත්තකාරණං දස්සෙතුං යං
සඬ්ඝමිහි අජ්ජමෙය්‍ය, පතිට්ඨාපෙසි දක්ඛිණ”න්ති වුත්තං. අජ්ජමෙය්‍යාති
ගුණානුභාවස්ස අත්තනි කතානං කාරානං ඵලවිසෙසස්ස ච වසෙන පමිනිතුං
අසක්කුණෙය්‍ය.

638-9. අයඤ්ච අත්ථො භගවතො සම්මුඛා ච සුතො, සම්මුඛා ච
පටිග්ගහිතොති දස්සෙන්නො “පුච්ඡිතො”තිආදිමාහ. තත්ථ යජමානානන්ති
දදන්තානං. පුඤ්ඤපෙක්ඛන පාණිනන්ති අනුනාසිකලොපං කත්වා
නිද්දෙසො, පුඤ්ඤඵලං ආකඬ්ඛන්තානං සත්තානං. ඔපධිකන්ති උපධි නාම
ඛන්ධා, උපධිස්ස කරණසීලං, උපධිපයොජනන්ති වා ඔපධිකං,
අත්තභාවජනකං පටිසන්ධිපවත්තිවිපාකදායකං.

640. ජානං කම්මඵලං සකන්ති සත්තානං සකං සකං යථාසකං පුඤ්ඤං
පුඤ්ඤඵලඤ්ච භත්ථතලෙ ආමලකං විය ජානන්තො. සකන්ති වා යකාරස්ස
කකාරං කත්වා වුත්තං, සයං අත්තනාති අත්ථො.

641. පටිපන්නාති පටිපජ්ජමානා, මග්ගට්ඨාති අත්ථො. උජුභුතොති
උජුපටිපත්තියා උජුභාවං පත්තො දක්ඛිණෙය්‍යො ජාතො.
පඤ්ඤාසීලසමාහිතොති පඤ්ඤාය සීලෙන ච සමාහිතො,
දිට්ඨිසීලසම්පන්නො අරියාය දිට්ඨියා අරියෙන සීලෙන ච සමන්තාගතො.
තෙනාපිස්ස පරමත්ථසඬ්ඝභාවමෙව විභාවෙති. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන
සඬ්ඝට්ඨත්තා හි සඬ්ඝො. අථ වා සමාහිතං සමාධි, පඤ්ඤා සීලං සමාහිතඤ්ච

අස්ස අත්ථිති පඤ්ඤාසීලසමාහිතො. තෙනස්ස සීලාදිධම්මක්ඛන්ධත්තයසම්පන්නතාය අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං විභාවෙති.

643. විපුලො මහග්ගතොති ගුණෙහි මහත්තං ගතොති මහග්ගතො, තතො එව අත්තති කතානං කාරානං එලවෙපුල්ලහෙතුතාය විපුලො. උද්ධිව සාගරොති යථා උදකං එත්ථ ධියතීති “උද්ධි”ති ලද්ධනාමො සාගරො, “එත්තකාති උදකාළ්භකාති”තිආදිනා උදකතො අප්පමෙය්‍යො, එවමෙස ගුණතොති අත්ථො. එතෙ හීති හි-සද්දො අවධාරණෙ නිපාතො, එතෙ එව සෙට්ඨාති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“යාවතා, හික්ඛවෙ, සඬ්ඝා වා ගණා වා, තථාගතසාවකසඬ්ඝො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34; 5.32).

නරචීරසාවකාති නරෙසු චිරියසම්පන්නස්ස නරස්ස සාවකා. පහඬකරාති ලොකස්ස ඤාණාලොකකරා. ධම්මමුදිරයන්තීති ධම්මං උද්දිසන්ති. කථං? ධම්මසාමිනා හි ධම්මපඡ්ඡොතො අරියසඬ්ඝෙ යපිතො.

644. යෙ සඬ්ඝමුද්දිස්ස දදන්ති දානන්ති යෙ සත්තා අරියසඬ්ඝං උද්දිස්ස සම්මුතිසඬ්ඝෙ අත්තමසො ගොත්‍රභුපුග්ගලෙසුපි දානං දදන්ති, තං දානං සංවිභාගවසෙන දින්තම්පි සුදින්තං, ආහුනපාහුනවසෙන හුතම්පි සුහුතං, මහායාගවසෙන ශිට්ඨම්පි සුශිට්ඨමෙව හොති. කස්මා? යස්මා සා දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා පතිට්ඨිතා මහජ්ඵලා ලොකවිදුන වණ්ණිතාති, ලොකවිදුහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි “න ත්වෙවාහං, ආනන්ද, කෙනචි පරියායෙන සඬ්ඝගතාය දක්ඛිණාය පාටිපුග්ගලිකං දක්ඛිණං මහජ්ඵලතරං වදාමි (ම. නි. 3.380). පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානානං, සඬ්ඝො වෙ යජතං මුඛං (ම. නි. 2.400; සු. නි. 574; මහාව. 300). අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සා”ති (ම. නි. 1.74; සං. නි. 5.997) ච ආදිනා මහජ්ඵලතා වණ්ණිතා පසත්ථා ථොමිතාති අත්ථො.

645. ඊදිසං යඤ්ඤමනුස්සරන්තාති එතාදිසං සඬ්ඝං උද්දිස්ස අත්තනා කතං දානං අනුස්සරන්තා. වෙදජාතාති ජාතසොමනස්සා. විනෙය්‍ය මච්ඡෙරමලං සමුලන්ති මච්ඡෙරමෙව විත්තස්ස මලිනභාවකරණතො මච්ඡෙරමලං, අථ වා මච්ඡෙරඤ්ච අඤ්ඤං ඉස්සාලොභදොසාදිමලඤ්චාති මච්ඡෙරමලං. තඤ්ච අවිජ්ජාවිචිකිච්ඡාවිපල්ලාසාදිහි සහ මූලෙහිති සමුලං විනෙය්‍ය විනශිත්වා වික්ඛම්භෙත්වා අනින්දිත්වා සග්ගමුපෙන්නි යානන්ති යොජනා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඉමං පන සබ්බං පවත්ති. සක්කො දෙවානම්න්දො “දද්දල්ලමානා වණ්ණෙතා”තිආදිනා ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස ආවික්ඛි, ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලාතො භගවතො ආරොචෙසි, භගවා තමත්ථං

අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසි.

දද්දල්ලවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පෙසවතීවිමානවණ්ණනා

එලිකරජතහෙමජාලජත්තන්ති පෙසවතීවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන මගධෙසු නාලකගාමෙ එකස්මිං ගහපතිමහාසාරකුලෙ පෙසවතී නාම කුලසුණ්භා අහොසි. සා කිර කස්සපස්ස භගවතො යොජනිකෙ කනකථුපෙ කයිරමානෙ දාරිකා හුත්වා මාතරා සද්ධිං චෙතියට්ඨානං ගන්ත්වා මාතරං පුච්ඡි “කිං ඉමෙ, අම්ම, කරොන්ති”ති? “චෙතියං කාතුං සුවණ්ණිට්ඨිකා කරොන්ති”ති. තං සුත්වා දාරිකා පසන්නමානසා මාතරං ආභ - “අම්ම, මම ගීවාය ඉදං සොවණ්ණමයං බුද්දකපිළන්ධනං අත්ථි, ඉමාහං චෙතියත්ථාය දෙථි”ති. මාතා “සාධු දෙහි”ති වත්වා තං ගීවතො ඔමුඤ්චිත්වා සුවණ්ණකාරස්ස භත්ථෙ අදාසි “ඉදං ඉමාය දාරිකාය පරිච්චජිතං, ඉමම්පි පක්ඛිපිත්වා ඉට්ඨකං කරොහි”ති. සුවණ්ණකාරො තථා අකාසි. සා දාරිකා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තෙනෙව පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා සුගතියංයෙව අපරාපරං සංසරන්ති අම්භාකං භගවතො කාලෙ නාලකගාමෙ නිබ්බත්තා අනුක්කමෙන ද්වාදසවස්සිකා ජාතා.

සා එකදිවසං මාතරා පෙසිතං මූලං ගහෙත්වා තෙලත්ථාය අඤ්ඤතරං ආපණං අගමාසි. තස්මිඤ්ච ආපණෙ අඤ්ඤතරො කුටුම්භියපුත්තො පිතරා නිදහිත්වා යපිතං බහුං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං මුත්තාමණිරතනානි ච ගහෙතුං උද්ධරන්තො ආපණිකො කම්මබලෙන කථලපාසාණසක්ඛරරූපෙන උපට්ඨහන්තානි දිස්වා තතො එකදෙසං “පුඤ්ඤවන්තානං වසෙන හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි භවිස්සති”ති විමංසිතුං රාසිං කත්වා යපෙසි. අථ නං සා දාරිකා දිස්වා “කස්මා ආපණෙ රතනානි එවං යපිතානි, නනු නාම සම්මදෙව පටිසාමෙතබ්බානි”ති ආභ. ආපණිකො තං සුත්වා “මහාපුඤ්ඤා අයං දාරිකා, ඉම්ස්සා වසෙන සබ්බමිදං හිරඤ්ඤාදි එව හුත්වා අම්භාකං විනියොගං ගම්ස්සති, සඬගණ්ඨස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා තස්සා මාතු සන්නිකං ගන්ත්වා “ඉමං දාරිකං මය්හං පුත්තස්සත්ථාය දෙහි”ති වාරෙත්වා බහුධනං දත්වා ආවාහවිවාහං කත්වා තං අත්තතො ගෙහං ආනෙසි. අථස්සා සීලාචාරං ඤත්වා භණ්ඩාගාරං විවරිත්වා “කිං එත්ථ පස්සසි”ති වත්වා තාය “හිරඤ්ඤසුවණ්ණමණිමෙව රාසිකතං පස්සාමි”ති චුත්තෙ “එතානි අම්භාකං කම්මබලෙන අන්තරධායන්තානි තව පුඤ්ඤවිසෙසෙන පුන විසෙසානි ජාතානි, තස්මා ඉතො පට්ඨාය ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බං ත්වංයෙව විවාරෙහි, තයා දින්නමෙව මයං පරිභුඤ්ජිස්සාමා”ති වත්වා තතො පහුති තං “පෙසවතී”ති වොහරිංසු.

තෙන ච සමයෙන ආයස්මා ධම්මසෙනාපති අත්තනො ආයුසඬ්ඛාරානං පරික්ඛිණ්ණාවං ඤත්වා “මය්හං මාතුයා රූපසාරිඛ්‍යාමණියා පොසාවනිකමූලං දත්වා පරිනිබ්බායස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා හගවන්තං උපසඬ්ඛමිත්වා පරිනිබ්බානං අනුජානාපෙත්වා සත්ථු ආණාය මහන්තං පාටිභාරියං දස්සෙත්වා අනෙකෙහි ථුතිසහස්සෙහි හගවන්තං ථොමෙත්වා යාව දස්සනවිසයාතික්කමා අභිමුඛොව අපක්කමිත්වා පුන වන්දිත්වා භික්ඛුසඬ්ඛපරිවුතො විහාරා නික්ඛමිම භික්ඛුසඬ්ඛස්ස ඔවාදං දත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං සමස්සාසෙත්වා වතස්සොපි පරිසා නිවත්තෙන්වා අනුක්කමෙන නාලකගාමං පත්වා මාතරං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පච්චුසසමයෙ ජාතොවරකෙ පරිනිබ්බායි. පරිනිබ්බුතස්ස වස්ස සරිරසක්කාරකරණවසෙන දෙවා වෙව මනුස්සා ච සත්තාහං චිතිනාමෙසුං, අගරුවන්දනාදීහි හත්ථසතුබ්බෙධං චිතකමකංසු.

පෙසවතීපි ථෙරස්ස පරිනිබ්බානං සුත්වා “ගන්තා පුප්පෙස්සාමි”ති සුවණ්ණපුප්පෙහි ගන්ධජාතෙහි ච පූරිතානි වඬිකොටකානි ගාභාපෙත්වා ගන්තුකාමා සසුරං ආපුච්ඡිත්වා තෙන “ත්වං ගරුභාරා, තත්ථ ච මහාජනසම්මද්දො, පුප්පගන්ධානි පෙසෙත්වා ඉධෙව හොහී”ති වුත්තාපි සද්ධාජාතා “යදිපි මෙ තත්ථ ජීවිතන්තරායො සියා, ගන්තාව පුජාසක්කාරං කරස්සාමි”ති තං වචනං අග්ගහෙන්වා සපරිවාරා තත්ථ ගන්ත්වා ගන්ධපුප්පාදීහි පුප්පෙත්වා කතඤ්ජලී අට්ඨායි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ථෙරං පුප්පතුං ආගතානං රාජපරිසානං හත්ථි මත්තො හුත්වා තං පදෙසං උපගඤ්ජි. තං දිස්වා මරණභයහිතෙසු මනුස්සෙසු පලායන්තෙසු ජනසම්මද්දෙන පතිතං පෙසවතිං මහාජනො අක්කමිත්වා මාරෙසි. සා පුජාසක්කාරං කත්වා ථෙරගතාය සද්ධාය සම්පන්නචිත්තා ඵව කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති, අච්ඡරාසහස්සඤ්චස්සා පරිවාරො අහොසි.

සා තාවදෙව අත්තනො දිබ්බසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා “කිදිසෙන නු ඛො පුඤ්ඤෙන මයා ඵසා ලද්ධා”ති, තස්සා හෙතුං උපධාරෙන්තී ථෙරං උද්දිස්ස කතං පුජාසක්කාරං දිස්වා, රතනත්තයෙ අභිජ්ජසන්නමානසා සත්ථාරං වන්දිතුං අච්ඡරාසහස්සපරිවුතා සට්ඨිසකටභාරාලඬ්ඛාරපටිමණ්ඩිතත්තභාවා සුමහනියා දෙවිද්ධියා වන්දො විය ච සූරියො විය ච දස දිසා ඔභාසයමානා සහ විමානෙන ආගන්ත්වා විමානතො ඔරුය්හ හගවන්තං වන්දිත්වා අඤ්ජලීං පග්ගය්හ අට්ඨායි. තෙන ච සමයෙන ආයස්මා වඬිගීසො හගවතො සමීපෙ නිසින්තො හගවන්තං ඵවමාහ “පටිභානි මං හගවා ඉමිස්සා දෙවතාය කතකම්මං පුච්ඡතු”න්ති. “පටිභාතු තං, වඬිගීසා”ති හගවා අවොච. අථ ආයස්මා වඬිගීසො තාය දෙවතාය කතකම්මං පුච්ඡතුකාමො පයමං තාවස්සා විමානං සංවණ්ණෙන්තො ආහ -

“එලිකරජතහෙමජාලජන්තං, විවිධචිත්‍රතලමද්දසං සුරම්මං;
ඛ්‍යම්භං සුනිම්මිතං තොරණුපපන්නං, රුවකුපකිණ්ණමිදං සුභං
විමානං.

647.

“භාති ච දස දිසා නහෙව සුරියො, සරදෙ තමොනුදො සහස්සරංසී;
තථා තපති මිදං තව විමානං, ජලමිව ධූමසිඛො නිසෙ නහග්ගෙ.

648.

“මුසතීව නයනං සතෙරතාව, ආකාසෙ යපිතමිදං මනුඤ්ඤං;
විණාමුරජසම්මතාලසුට්ඨං, ඉද්ධං ඉන්ද්‍රපුරං යථා තවෙදං.

649.

“පදුමකුමුදුප්පලකුචලයං, යොධිකඛන්ධුකනොජකා ච සන්ති;
සාලකුසුම්තපුප්ඵිතා අසොකා, විවිධදුමග්ගසුගන්ධසෙවිතමිදං.

650.

“සලලලඛුප්භුජකසංයුත්තා, කුසකසුචුල්ලිතලතාවලම්බිනීහි;
මණිජාලසදිසා යසස්සිනී, රම්මා පොක්ඛරණී උපට්ඨිතා තෙ.

651.

“උදකරුහා ච යෙත්ථි පුප්ඵජාතා, ථලජා යෙ ච සන්ති රුක්ඛජාතා;
මානුසකාමානුස්සකා ච දිබ්බා, සබ්බෙ තුය්භං නිවෙසනම්හි ජාතා.

652.

“කිස්ස සංයමදමස්සයං විපාකො, කෙනාසි කම්මඵලෙනිධුපපන්නා;
යථා ච තෙ අධිගතමිදං විමානං, තදනුපදං අවවාසිළාරපම්භෙ”ති.

646. තත්ථ එලිකරජතහෙමජාලජන්තන්ති එලිකමණිහි
රජතහෙමජාලෙහි ච ඡාදිතං, එලිකමණිමයාහි හිත්තීහි රජතහෙමමයෙහි
ජාලෙහි ච සමන්තතො හෙට්ඨා ච උපරි ච ඡාදිතං, විවිධවණ්ණානං
විචිත්තසන්නිවෙසානඤ්ච තලානං භූමීනං වසෙන විවිධචිත්‍රතලං අද්දසං
පස්සිං. සුරම්මන්ති සුට්ඨු රමණීයං. විහරිතුකාමා වසන්ති එත්ථාති ඛ්‍යම්භං,
භවනං. තොරණුපපන්නන්ති විවිධමාලාකම්මාදිවිචිත්තෙන
සත්තරතනමයෙන තොරණෙන උපෙන. තොරණන්ති වා
ද්වාරකොට්ඨකපාසාදස්ස නාමං, තෙන ච අනෙකභූමකෙන විචිත්තාකාරෙන
තං විමානං උපෙන. රුවකුපකිණ්ණන්ති සුවණ්ණවාලිකාහි
ඔකිණ්ණඪගණං. වාලිකසදිසා හි සුවණ්ණඛණ්ඩා රූවා නාම, රුවමෙව
රුවකන්ති චුත්තං. සුභන්ති සොභති, සුට්ඨු භාතීති වා සුභං. විමානන්ති
විසිට්ඨමානං, පමාණතො මහත්තන්ති අත්ථො.

647. භාතීති ජොතති උජ්ජලති. නභෙව සුරියොති ආකාසෙ ආදිච්චො විය. සරදෙති සරදසමයෙ. තමොනුදොති අන්ධකාරවිද්ධංසනො. තථා තපති මීදන්ති යථා සරදකාලෙ සහස්සරංසි සුරියො, තථා තපති දිබ්බති ඉදං තව විමානං, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. ජලමීව ධූමසිබොති ජලන්තො අග්ගි විය. අග්ගි හි තස්ස අග්ගතො ධූමො පඤ්ඤායතීති “ධූමසිබො ධූමකෙතු”ති ව චුච්චති. නිසෙති නිසති, රත්තියන්ති අත්ථො. නභග්ගෙති නභකොට්ඨාසෙ, ආකාසපදෙසෙති චුත්තං හොති. “නභග්ගෙ”ති වා පාඨො, පබ්බතසිබරෙති අත්ථො. ඉදං තව විමානන්ති යොජනා.

648. මුසතීව නයනන්ති අතිවිය අත්තනො පහස්සරතාය පටිහනන්තං දස්සනකිච්චං කාතුං අදෙන්තං ඔලොකෙන්තානං චක්ඛුං මුසති විය. තෙනාහ “සතෙරතාවා”ති, විජ්ජුලතා වියාති අත්ථො. වීණාමුරජසම්මතාලසුට්ඨන්ති මහතීආදිවීණානං භෙරිආදිපට්ඨානං හත්ථතාලකංසතාලානඤ්ච සද්දෙහි සොසිතං එකනින්තාදං. ඉද්ධන්ති දෙවපුත්තෙහි දෙවධීතාහි දිබ්බසම්පත්තියා ව සම්ඥං. ඉන්ද්‍රපුරං යථාති සුදස්සනනගරං විය.

649. පදුමානි ව කුමුදානි ව උජ්ජලානි ව කුචලයානි ව පදුමකුමුදුජ්ජලකුචලයන්ති එකත්තවසෙන චුත්තං. අත්ථිති වචනං පරිණාමෙත්වා යොජෙතබ්බං. තත්ථ පදුමග්ගහණෙන පුණ්ඩරිකම්පි ගහිතං, කුමුදග්ගහණෙන සෙතරත්තභෙදානි සබ්බානි කුමුදානි, උජ්ජලග්ගහණෙන රත්තඋජ්ජලං සබ්බා වා උජ්ජලජානි, කුචලයග්ගහණෙන තීලුජ්ජලමේව ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. යොධිකබන්ධුකනොජකා ව සන්තීති ව-කාරො නිපාතමත්තං, යොධිකබන්ධුජීවකඅනොජකරුක්ඛා ව සන්තීති අත්ථො. කෙච්චි “අනොජකාපි සන්තී”ති පාඨං වත්වා “අනොජකාපිති චුත්තං හොතී”ති අත්ථං වදන්ති. සාලකුසුමීතපුජ්චිතා අසොකානි සාලා කුසුමිතා පුජ්චිතා අසොකානි යොජෙතබ්බං. විවිධදුමග්ගසුගන්ධසෙවිතමීදන්ති නානාවිධානං උත්තමරුක්ඛානං සොහනෙහි ගන්ධෙහි සෙවිතං පරිභාවිතං ඉදං තෙ විමානන්ති අත්ථො.

650. සළලලබුජ්ජකසංයුත්තානි තිරෙ යිතෙහි සළලෙහි ලබුජෙහි භුජකරුක්ඛෙහි ව සහිතා. භුජකො නාම එකො සුගන්ධරුක්ඛො දෙවලොකෙ ව ගන්ධමාදනෙ ව අත්ථි, අඤ්ඤත්ථ නත්ථිති වදන්ති. කුසකසුචුල්ලිතලතාවලම්බිනීහීති කුසකෙහි තාලනාලිකෙරාදිහි තිණජාතීහි ඔලම්බමානාහි සන්තානකවල්ලිආදිහි සුට්ඨ කුසුමිතලතාහි ව සංයුත්තානි යොජනා. මණිජාලසදිසානි මණිජාලසදිසජලා. “මණිජලසදිසා”තිපි පාළි, මණිසදිසජලානි අත්ථො. යසස්සිනීති දෙවතාය ආලපනං. උපට්ඨිතා තෙති යථාචුත්තගුණා රමණියා පොක්ඛරණී තව විමානසම්පෙ යිතා.

651. උදකරුහානි යථාචුත්තෙ පදුමාදිකෙ සන්ධාය වදති. යෙත්ථීති යෙ අත්ථී. ථලජානි යොධිකාදිකා. යෙ ච සන්තීති යෙ අඤ්ඤෙපි රුක්ඛජානා පුප්පුපගා ච ඵලූපගා ච, තෙපි තච විමානසමීපෙ සන්තියෙව.

652. කිස්ස සංයමදමස්සයං විපාකොති කායසංයමාදීසු කිදිසස්ස සංයමස්ස, ඉන්ද්‍රියදමනාදීසු කිදිසස්ස දමස්ස අයං විපාකො. කෙනාසීති අඤ්ඤමෙව උපපත්තිනිබ්බත්තකං, අඤ්ඤං උපභොගසුඛනිබ්බත්තකං හොතීති “කෙනාසි කම්මඵලෙනිධුපපන්නා”ති වත්වා පුන “යථා ච තෙ අධිගතමීදං විමාන”න්ති ආහ. තත්ථ කම්මඵලෙනාති කම්මඵලෙන විපච්චිතුං ආරද්ධෙනාති වචනසෙසො, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වෙනං කරණවචනං. තදනුපදං අවචාසීති තං කම්මං මයා චුත්තපදස්ස අනුපදං අනුරූපපදං කත්වා කට්ඨොසාසි. අළාරපමිහෙති බහලසංභතපබ්බමෙ, ගොපබ්බමෙති අධිප්පායො.

අථ දෙවතා ආහ —

653.

“යථා ච මෙ අධිගතමීදං විමානං, කොඤ්චමයුරවකොර සඬ්ඝවරිතං;
දිබ්‍යපිලවහංසරාජවිණ්ණං, දිජකාරණ්ඩවකොකිලාභිනදිතං.

654.

“නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධා,
පාටලිපමිබ්බඅසාකරුක්ඛවත්තං;
යථා ච මෙ අධිගතමීදං විමානං, තං තෙ පවෙදයාමි සුණොභි
හන්තෙ.

655.

“මගධවරපුරත්ථීමෙන, නාලකගාමො නාම අත්ථී හන්තෙ;
තත්ථ අහොසිං පුරෙ සුණිසා, පෙසවතීති තත්ථ ජානිංසු මමං.

656.

“සාහමපචිතත්ථධම්මකුසලං, දෙවමනුස්සපුජිතං මහන්තං;
උපතිස්සං නිබ්බුතමජ්ජමෙය්‍යං, මුදිතමනා කුසුමෙහි අබ්භුකිරිං.

657.

“පරමගතිගතඤ්ච පුජයිත්වා, අන්තිමදෙහධරං ඉසිං උළාරං;
පහාය මානුසකං සමුස්සයං, තිදසගතා ඉධ මාවසාමි යාන”න්ති.

653.

තත්ථ කොඤ්චමයුරවකොරසඬ්ඝවරිතන්ති සාරසසිඛණ්ඩිකුම්භකාරකුක්කුටගණෙහි තත්ථ තත්ථ විවරිතං. දිබ්‍යපිලවහංසරාජවිණ්ණන්ති උදකෙ පිලවිත්වා විවරණතො “පිලවා”ති ලද්ධනාමෙහි උදකසකුණෙහි හංසරාජෙහි ච තභිං තභිං විවරිතං.

දිජ්ඣාරණ්ඩවකොකිලාභිනදිත්ති කාරණ්ඩවෙහි කාදම්බෙහි කොකිලෙහි අඤ්ඤෙහි ව දිජෙහි අභිනාදිතං.

654. නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධාති නානාවිධසාධාපසාධවන්තා නානාපුප්ඵරුක්ඛා නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛා, තෙහි විවිධං විත්තාකාරං විවිත්තසන්නිවෙසං නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධා. “විවිධ”න්ති හි වත්තබ්බෙ “විවිධා”ති වුත්තං. සන්තානකාති හි කාමවල්ලියො, නානාවිධපුප්ඵරුක්ඛා ව විවිධා ඵත්ථ සන්නි, තෙහි වා විවිධන්ති නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධා. “නානාසන්තානකපුප්ඵරුක්ඛවිවිධං, පාටලිජම්බුඅසොකරුක්ඛවන්ත”න්ති ව කෙච් පඨන්ති. තෙහි “පුප්ඵරුක්ඛා සන්නි”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. “පුප්ඵරුක්ඛා”ති වා අවිභත්තිකනිද්දෙසො, පුප්ඵරුක්ඛන්ති වුත්තං භොති.

655. මගධවරපුරත්ථීමෙනාති මගධවරෙ පුරත්ථීමෙන, අභිසම්බොධිට්ඨානතාය උත්තමෙ මගධරට්ඨෙ පුරත්ථීමදිසාය. තත්ථ අභොසිං පුරෙ සුණ්සාති පුබ්බෙ අභං තස්මිං නාලකගාමෙ එකස්මිං ගහපතිකුලෙ සුණ්සා සුණ්හා අභොසිං.

656. සාති සයං. අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව කුසලොති අත්ථධම්මකුසලො, භගවා. අපචිතො අත්ථධම්මකුසලො එතෙනාති අපචිත්තත්ථධම්මකුසලො, ධම්මසෙනාපති, තං. අපචිතං වා අපවයො, නිබ්බානං, තස්මිං අවසිට්ඨඅත්ථධම්මෙ ව කුසලං, අපචිතෙ වා පුජනීයෙ අත්ථෙ ධම්මෙ නිරොධෙ මග්ගෙ ව කුසලං. මහන්තෙහි උළාරෙහි සීලක්ඛන්ධාදිහි සමන්තාගතත්තා මහන්තං. කුසුමෙහිති රතනමයෙහි ඉතරෙහි ව කුසුමෙහි.

657. පරමගතිගතන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානං පත්තං. සමුස්සයන්ති සරිරං. තිදසගතාති තිදසභවනං ගතා, තාවතිංසං දෙවනිකායං උපපන්නා. ඉධාති ඉමස්මිං දෙවලොකෙ. ආවසාමී යානන්ති ඉමං විමානං අධිවසාමි. සෙසං වුත්තනයමෙව.

එවං ආයස්මතා වඩ්ඪිසෙන දෙවතාය ව කථිතකථාමග්ගං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා භගවා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

පෙසවතිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මල්ලිකාවිමානවණ්ණනා

පීතවත්ථෙ පීතධජෙති මල්ලිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? ධම්මචක්කප්පවත්තනමාදිං කත්වා යාව සුභද්දපරිබ්බාජකචිතයනා කතබුද්ධකිච්චෙ කුසිනාරායං උපවත්තනෙ මල්ලරාජුනං සාලවනෙ යමකසාලානමන්තරෙ විසාබපුණ්ණමායං පච්චුසවෙලායං අනුපාදිසෙසාය

නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතෙ භගවති ලොකනාටෙ දෙවමනුස්සෙහි තස්ස සරීරපූජාය කශිරමානාය තදා කුසිනාරායං වසමානා බන්ධුලමල්ලස්ස භරියා මල්ලරාජපුත්ති මල්ලිකා නාම උපාසිකා සද්ධා පසන්නා විසාබාය මහාඋපාසිකාය පසාධනසදිසං අත්තනො මහාලතාපසාධනං ගන්ධොදකෙන ධොවිත්වා දුකුලචුම්භටකෙන මජ්ඣිත්වා අඤ්ඤාඤ්ච බහුං ගන්ධමාලාදිං ගහෙත්වා භගවතො සරීරං පූජෙසි. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන මල්ලිකාවත්ථු ධම්මපදවණ්ණනායං ආගතමෙව.

සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති, තෙන පූජානුභාවෙන අස්සා අඤ්ඤෙහි අසාධාරණා උළාරා දිබ්බසම්පත්ති අභොසි. වත්ථාලඬ්ඛකාරවිමානාති සත්තරතනසමුප්පලාති විසෙසතො සිඬ්ඨිසුවණ්ණොභාසාති අතිවිය පහස්සරාති සබ්බා දිසා ආසිඤ්චමානාව සුවණ්ණරසධාරාපිඤ්ජරා කරොන්ති. අථායස්මා නාරදො දෙවචාරිකං චරන්තො තං දිස්වා උපගඤ්ජි. සා තං දිස්වා වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. සො තං -

658.

“පිතවත්ථෙ පිතධපෙ, පිතාලඬ්ඛකාරභූසිතෙ;
පිතන්තරාහි වග්ගුහි, අපිළන්ධාව සොහසි.

659.

“කා කම්බුකායුරධරෙ, කඤ්චනාවෙළභූසිතෙ;
හෙමජාලකසඤ්ජන්තෙ, නානාරතනමාලිනී.

660.

“සොවණ්ණමයා ලොහිතඬ්ඨගමයා ව, මුත්තාමයා වෙළරියමයා ව;
මසාරගල්ලා සහලොහිතඬ්ඨගා, පාරෙවතක්ඛිහි මණ්හි විත්තතා.

661.

“කොච්චි කොච්චි එත්ථ මයුරසුස්සරො, හංසස්සරඤ්ඤො
කරච්ඡිකසුස්සරො;
තෙසං සරො සුයාති වග්ගුරුපො, පඤ්චඬ්ඨිකං තූරියම්චප්පවාදිතං.

662.

“රථො ව තෙ සුභො වග්ගු, නානාරතනවිත්තිතො;
නානාවණ්ණාහි ධාතුහි, සුවිහත්තොව සොහති.

663.

“තස්මිං රථෙ කඤ්චනබ්බිමිචණ්ණෙ, යා ත්වං යිතා භාසසිමං
පදෙසං;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. - පුච්ඡි;

658. තත්ථ පිතවත්ථෙති පරිසුද්ධවාමිකරපහස්සරතාය
 පිතොභාසනිවාසනෙ. පිතධෛති විමානද්වාරෙ රථෙ ච
 සමුස්සිතහෙමමයවිපුලකෙතුභාවතො පිතොභාසධෛ.
 පිතාලඬිකාරභූසිතෙති පිතොභාසෙහි ආහරණෙහි අලඬිකතෙ. සතිපි
 අලඬිකාරානං නානාවිධරංසිජාලසමුප්පලවිවිධරනනවිචිත්තභාවෙ
 තාදිසසුචරිතවිසෙසනිබ්බත්තතාය පන
 සුපරිසුද්ධවාමිකරමරිවිජාලවිජ්ජොතිතත්තා විසෙසතො පිතනිභාසානි තස්සා
 ආහරණානි අහෙසුං. පිතත්තරාහීති පිතවණ්ණෙහි උත්තරියෙහි.
 “සත්තරුත්තරපරමං තෙන භික්ඛුනා තතො වීචරං සාදිතබ්බ”න්තිආදීසු
 (පාරා. 523-524) නිවාසනෙ අත්තරසද්දො ආගතො, ඉධ පන
 “අත්තරසාටකා”තිආදීසු විය උත්තරියෙ දට්ඨබ්බො. අත්තරා උත්තරියං
 උත්තරාසඬිගො උපසංඛ්‍යානන්ති පරියායසද්දා එතෙ. චග්ගුහීති සොහනෙහි
 සණ්භමට්ඨෙහි. අපිළන්ධාව සොහසීති ත්වං ඉමෙහි අලඬිකාරෙහි
 අනලඬිකතාපි අත්තතො රූපසම්පත්තියාව සොහසී. තෙ පන අලඬිකාරා තව
 සරීරං පත්වා සොහන්ති, තස්මා අනලඬිකතාපි ත්වං අලඬිකතසදිසීති
 අධිප්පායො.

659. කා කම්බුකායුරධරෙති කා ත්වං කතරදෙවනිකායපරියාපන්තා
 සුවණ්ණමයපරිහාරකධරෙ, සුවණ්ණමයකෙයුරධරෙ වා.
 කම්බුපරිහාරකන්ති ච හත්ථාලඬිකාරවිසෙසො වුව්චති, කායුරන්ති
 භුජාලඬිකාරවිසෙසො. අථ වා කම්බුති සුවණ්ණං, තස්මා කම්බුකායුරධරෙ
 සුවණ්ණමයබාහාහරණධරෙති අත්ථො. කඤ්චනාවෙළභූසිතෙති
 කඤ්චනමයාවෙළපිළන්ධනභූසිතෙ. හෙමජාලකසඤ්ජන්තෙති
 රතනපරිසිබ්බිතෙන හෙමමයෙන ජාලකෙන ඡාදිතසරීරෙ.
 නානාරතනමාලිනීති නක්ඛත්තමාලාය විය කාලපක්ඛරත්තියං සීසෙ
 පටිමුක්කාහි විවිධාහි රතනාවලීහි නානාරතනමාලිනී කා ත්වන්ති පුව්ඡති.

660. සොවණ්ණමයානිආදි යාහි රතනමාලාහි සා දෙවතා
 නානාරතනමාලිනීති වුත්තා, තාසං දස්සනං. තත්ථ සොවණ්ණමයානි
 සිඬ්ඨිසුවණ්ණමයා මාලා. ලොහිතඬිගමයානි පදුමරාගාදිරත්තමණිමයා.
 මසාරගල්ලානි මසාරගල්ලමණිමයා. සහලොහිතඬිගානි
 ලොහිතඬිගමණිමයාහි සද්ධිං කබරමණිමයා වෙච
 ලොහිතඬිගසඬ්ඛාතරත්තමණිමයා වානි අත්ථො. පාරෙචතක්ඛීහි මණිහි
 විත්තතානි පාරෙචතක්ඛීසදිසෙහි මණිහි යථාවුත්තමණිහි ච
 සඬ්ඛතවිත්තභාවා ඉමා තව කෙසහත්ථෙ රතනමාලානි අධිප්පායො.

661. කොචි කොචීති එකච්චො එකච්චො. එත්ථානි එතෙසු මාලාදාමෙසු.
 මයුරසුස්සරොති මයුරො විය සුන්දරනාදො. හංසස්සරඤ්ඤානි හංසස්සරො
 අඤ්ඤා, හංසසදිසස්සරො අපරො. කරවීකසුස්සරොති කරවීකො විය
 සොහනස්සරො. තෙසං මාලාදාමානං යථා මයුරස්සරො, හංසස්සරො,

කරවිකස්සරො, එවං වග්ගුරුපො මධුරාකාරො සරො සුය්‍යති. කිම්ව? පඤ්චඩ්භිකං තූරියමිවජ්ජවාදිතං. යථා කුසලෙන වාදිතෙ පඤ්චඩ්භිකෙ තූරියෙ, එවං තෙසං සරො සුය්‍යති, වග්ගුරුපොති අත්ථො. භූමිමත්ථෙ හි ඉදං උපයොගවචනං.

662. නානාවණ්ණාහි ධාතුහීනි අනෙකරූපාහි අක්ඛවක්කරීසාදිඅවයවධාතුහි. සුවිහත්තොව සොහතීති අවයවානං අඤ්ඤමඤ්ඤං යුත්තජ්ජමාණතාය විහත්තිවිභාගසම්පත්තියා ච සුවිහත්තොව හුත්වා විරාජති. අථ වා සුවිහත්තොවාති කෙවලං කම්මනිබ්බත්තොපි සුසික්ඛිතෙන සිජ්ජාවරියෙන විහත්තොව විරවිතො විය සොහතීති අත්ථො.

663. කඤ්චනබ්බිමවණ්ණෙනි සාතිසයං පීතොභාසතාය කඤ්චනබ්බිමකසදියෙ තස්මිං රථෙ. කඤ්චනබ්බිමවණ්ණෙනි වා තස්සා දෙවතාය ආලපනං, ගන්ධොදකෙන ධොවිත්වා ජාතිහිඩ්ගුලකරසෙන මජ්ජිත්වා දුකුලචුම්බිටකෙන මජ්ජිතකඤ්චනපටිමාසදියෙනි අත්ථො. භාසසිමං පදෙසන්ති ඉමං සකලමිපි භූමිපදෙසං භාසයසි විජ්ජොතයසි.

එවං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සාපි දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි ඛ්‍යාකාසි -

664.

“සොවණ්ණජාලං මණ්ණිසොණ්ණවිත්තිතං, මුත්තාවිතං හෙමජාලෙන ඡන්තං;
පරිනිබ්බුතෙ ගොතමෙ අජ්ජමෙය්‍ය, පසන්නවිත්තා අභමාහිරොපයිං.

665.

“තාභං කම්මං කරිත්වාන, කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං;
අපෙතසොකා සුඛිතා, සම්පමොදාමනාමයා”ති.

664. තත්ථ සොවණ්ණජාලන්ති සරිරජ්ජමාණෙන කතං සුවණ්ණමයං ජාලං. මණ්ණිසොණ්ණවිත්තිතන්ති සීසාදිට්ඨානෙසු සීසුපගභීවූපගාදිආභරණවසෙන නානාවිධෙහි මණ්ණිහි ච සුවණ්ණෙන ච විත්තිතං. මුත්තාවිතන්ති අන්තරන්තරා ආබද්ධාහි මුත්තාවලීහි ආවිතං. හෙමජාලෙන ඡන්තන්ති හෙමමයෙන පභාජාලෙන ඡන්තං. තඤ්ඤි නානාවිධෙහි මණ්ණි වෙච සුවණ්ණෙන ච විත්තිතං මුත්තාවලීහි ආවිතමිපි සුපරිසුද්ධස්ස රත්තසුවණ්ණස්සෙව යෙභුය්‍යතාය දිවාකරකිරණසම්පස්සතො අතිවිය පහස්සරෙන හෙමමයෙන පභාජාලෙන සඤ්ජාදිතං එකොභාසං හුත්වා කඤ්චනාදාසං විය තිට්ඨති. පරිනිබ්බුතෙති අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතෙ. ගොතමෙති හගවන්තං ගොත්තෙන නිද්දිසති. අජ්ජමෙය්‍යති ගුණානුභාවතො පමිතිතුං.

අසක්කුණෙයො. පසන්නචිත්තාති කම්මඵලවිසයාය බුද්ධාරම්මණාය ච සද්ධාය පසන්නමානසා. අභිරොපයිත්ති පුජාවසෙන සරීරෙ රොපෙසිං පටිමුඤ්චිං.

665. තාහන්ති තං අහං. කුසලන්ති කුච්ඡිතසලනාදිඅත්ථෙන්න කුසලං. බුද්ධවණ්ණිකන්ති “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා” තිආදිනා (සං. නි. 5.139; අ. නි. 4.34) සම්මාසම්බුද්ධෙන පසත්ථං. අපෙතසොකාති සොකහෙතුනං හොගධ්‍යසනාදීනං අභාවෙන අපගතසොකා. තෙන චිත්තදුක්ඛාභාවමාහ. සුඛිතාති සඤ්ජාතසුඛා සුඛජ්ජත්තා. එතෙන සරීරදුක්ඛාභාවං වදති. චිත්තදුක්ඛාභාවෙන වස්සා පමොදාපත්ති, සරීරදුක්ඛාභාවෙන අරොගතා. තෙනාහ “සම්පමොදාමනාමයා”ති. සෙසං චුත්තනයමෙව. අයඤ්ච අත්ථො තදා අත්තනා දෙවතාය ච කථිතනියාමෙනෙව සඬගීතිකාලෙ ආයස්මතා නාරදෙන ධම්මසඬගාහකානං ආරොචිතො, තෙ ච තං තථෙව සඬගහං ආරොපයිංසුති.

මල්ලිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. විසාලක්ඛිවිමානවණ්ණනා

කා නාම ත්වං විසාලක්ඛිති විසාලක්ඛිවිමානං. තස්ස කා උජ්ජත්ති? භගවති පරිනිබ්බුතෙ රඤ්ඤා අජාතසත්තුනා අත්තනා පටිලද්ධා භගවතා සරීරධාතුයො ගහෙත්වා රාජගහෙ ථූපෙ ච මහෙ ච කතෙ රාජගහවාසීනී එකා මාලාකාරධිතා සුනන්දා නාම උපාසිකා අරියසාවිකා සොතාපන්නා පිතුං ගෙහතො පෙසිතං බහුං මාලඤ්ච ගන්ධඤ්ච පෙසෙත්වා දෙවසිකං වෙනියෙ පූජං කාරෙසි, උපොසථදිවසෙසු පන සයමෙව ගන්ත්වා පූජං අකාසි. සා අපරහාගෙ අඤ්ඤතරෙන රොගෙන ථූට්ඨා කාලං කත්වා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති. අථෙකදිවසං සා සක්කෙන දෙවනාමිත්දෙන සහ චිත්තලතාවනං පාවිසි. තත්ථ ච අඤ්ඤාසං දෙවතානං පහා පුජ්ථාදීනං පහාහි පටිහතා හුත්වා විචිත්තවණ්ණා හොති, සුනන්දාය පන පහා තාහි අනභිභූතා සභාවෙනෙව අට්ඨාසි. තං දිස්වා සක්කො දෙවරාජා තාය කතසුචරිතං ඤාතුකාමො ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි —

666.

“කා නාම ත්වං විසාලක්ඛි, රම්මෙ චිත්තලතාවනෙ;
සමන්තා අනුපරියාසි, නාරිගණපුරක්ඛතා.

667.

“යදා දෙවා තාවතිංසා, පටිසන්ති ඉමං වනං;
සයොග්ගා සරථා සබ්බෙ, චිත්තා හොන්ති ඉධාගතා.

668.

“තුය්හඤ්ච ඉධ පත්තාය, උය්‍යානෙ විවරන්තියා;

කායෙ න දිස්සති චිත්තං, කෙන රූපං තවෙදිසං;
දෙවතෙ පුච්ඡතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං එළ”න්ති.

666. තත්ථ කා නාම ත්වන්ති පුරිමත්තභාවෙ කා නාම කීදිසී නාම ත්වං,
යත්ථ කතෙන සුවරිතෙන අයං තෙ ඊදිසී ආනුභාවසම්පත්ති අභොසීති
අධිජ්ජායො. විසාලක්ඛීති විපුලලොචනෙ.

667. යදානි යස්මිං කාලෙ. ඉමං වනන්ති ඉමං විත්තලතානාමකං
උපවනං. චිත්තා භොන්තීති ඉමස්මිං විත්තලතාවනෙ විචිත්තපභාසංසග්ගෙන
අත්තනො සරීරවත්ථාලඬිකාරාදීනං පකතිඛභාසතොපි විසිට්ඨභාවජ්ජත්තියා
විචිත්තාකාරා භොන්ති. ඉධාගතාති ඉධ ආගතා සම්පත්තා, ඉධ වා
ආගමනහෙතු.

668. ඉධ පත්තායාති ඉමං යානං සම්පත්තාය උපගතාය. කෙන රූපං
තවෙදිසන්ති කෙන කාරණෙන තව රූපං සරීරං එදිසං එවරූපං,
විත්තලතාවනස්ස පභං අභිභවන්තං තිට්ඨතීති අධිජ්ජායො.

එවං සක්කෙන පුට්ඨා සා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

669.

“යෙන කම්මෙන දෙවින්ද, රූපං මය්හං ගතී ව මෙ;
ඉද්ධි ව ආනුභාවො ව, තං සුඤ්ඤාහි පුරින්දද.

670.

“අහං රාජගහෙ රම්මෙ, සුනන්දා නාමුපාසිකා;
සද්ධා සිලෙන සම්පත්තා, සංවිභාගරතා සදා.

671.

“අච්ඡාදනඤ්ච භත්තඤ්ච, සෙනාසනං පදීපියං;
අදාසිං උජ්ජුතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.

672.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬිගසුසමාගතං.

673.

“උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සිලෙසු සංවුතා;
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ව, විමානං ආවසාමහං.

674.

“පාණාතිපාතා විරතා, මුසාවාදා ව සඤ්ඤතා;

ථෙය්‍යා ච අතිවාරා ච, මජ්ජිමනිකා ච ආරකා.

675.

“පඤ්චසික්ඛාපදෙ රතා, අරියසච්චාන කොවිදා;
උපාසිකා චක්ඛුමනො, ගොතමස්ස යසස්සිනො.

676.

“තස්සා මෙ ඤාතිකුලා දාසී, සදා මාලාභිභාරනී;
තාහං භගවතො ථූපෙ, සබ්බමෙවාභිරොපයිං.

677.

“උපොසථෙ චහං ගන්ත්වා, මාලාගන්ධවිලෙපනං;
ථූපස්මිං අභිරොපෙයිං, පසන්නා සෙහි පාණිහි.

678.

“තෙන කම්මෙන දෙවින්ද, රූපං මය්හං ගතී ච මෙ;
ඉද්ධි ච ආනුභාවො ච, යං මාලං අභිරොපයිං.

679.

“යඤ්ච සීලවතී ආසිං, න තං තාව විපච්චනී;
ආසා ච පන මෙ දෙවින්ද, සකදාගාමීනී සිය”න්ති.

669. තත්ථ ගතීති අයං දෙවගති, නිබ්බත්ති වා. ඉද්ධිති අයං දෙවිද්ධි, අධිප්පායසම්ප්ප්කිනං වා. ආනුභාවොති පභාවො. පුරින්දදාති සක්කං ආලපනී. සො හි පුරෙ දානං අදාසීති “පුරින්දදො”ති වුච්චති.

676. ඤාතිකුලාති පිතු ගෙහං සන්ධාය වදනී. සදා මාලාභිභාරනීති සදා සබ්බකාලං දිවසෙ දිවසෙ ඤාතිකුලතො දාසියා පුජ්ථං මය්හං අභිහරීයති. සබ්බමෙවාභිරොපයින්නි මය්හං පිළන්ධනත්ථාය පිතුගෙහතො ආහටං මාලං අඤ්ඤඤ්ච ගන්ධාදිං සබ්බමෙව අත්තනා අපරිභුඤ්ජිත්වා භගවතො ථූපෙ පුජනවසෙන අභිරොපයිං පුජං කාරෙයිං.

677-8. උපොසථෙ චහං ගන්ත්වාති උපොසථදිවසෙ අහමෙව ථූපට්ඨානං ගන්ත්වා. යං මාලං අභිරොපයින්නි යං තදා භගවතො ථූපෙ මාලාගන්ධාභිරොපනං කරං, තෙන කම්මෙනාති යොජනා.

679. න තං තාව විපච්චනීති යං සීලවතී ආසිං, තං සීලරක්ඛණං තං රක්ඛිතං සීලං පුජාමයපුඤ්ඤස්ස බලවහාවෙන අලද්ධොකාසං න තාව විපච්චනී, න විපච්චිතුං ආරද්ධං, අපරස්මිංයෙව අත්තනාවෙ තස්ස විපාකොති අත්ථො. ආසා ච පන මෙ දෙවින්ද, සකදාගාමීනී සියන්නි “කථං නු ඛො අහං සකදාගාමීනී භවෙය්‍ය”න්ති පත්ථනා ච මෙ දෙවින්ද, අරියධම්මවිසයාව, න

භවවිසෙසවිසයා. සා පන සජ්ජිමණ්ඩං ඉච්ඡතො දධිතො පටිතං විය අනිජ්ඣාදිනීති දස්සෙති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඉමං පන අත්ථං සක්කො දෙවානම්න්දො අත්තනා ච තාය දෙවධීතාය ච චුත්තනියාමෙනෙව ආයස්මතො වඩ්ඪිසත්ථෙරස්ස ආරොචෙසි. ආයස්මා වඩ්ඪිසො සඩ්ඪිතිකාලෙ ධම්මසඩ්ඪිගාහකානං මහාථෙරානං ආරොචෙසි, තෙ ච තං තථෙව සඩ්ඪිතිං ආරොපයිංසුති.

විසාලක්ඛිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පාරිච්ඡත්තකවිමානවණ්ණනා

පාරිච්ඡත්තකෙ කොවිළාරෙති පාරිච්ඡත්තකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථිවාසී අඤ්ඤතරො උපාසකො භගවත්තං උපසඩ්ධම්මිත්වා, ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා, අත්තනො ගෙහද්වාරෙ මහත්තං මණ්ඩපං සජ්ජෙත්වා සාණිපාකාරං පරික්ඛිපිත්වා උපරි විතානං බන්ධිත්වා ධජපටාකාදයො උස්සාපෙත්වා නානාවිරාගවණ්ණානි වත්ථානි ගන්ධදාමමාලාදාමානි ච ඔලම්බෙත්වා සිත්තසම්මට්ඨෙ පදෙසෙ ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා භගවතො කාලං ආරොචෙසි. අථ භගවා පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය දෙවවිමානං විය අලඬිකතපටියත්තං මණ්ඩපං පටිසිත්වා සහස්සරංසි විය අණ්ණවකුච්ඡිං ඔහාසයමානො පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. උපාසකො ගන්ධපුප්ඵධුමදීපෙහි භගවත්තං පූජෙසි.

තෙන ච සමයෙන අඤ්ඤතරා කට්ඨභාරිකා ඉත්ථි අන්ධවනෙ සුපුප්ඵිතං අසොකරුක්ඛං දිස්වා සපල්ලවඩ්ඤුරානි පිණ්ඩිකතානි බහුනි අසොකපුප්ඵානි ගහෙත්වා ආගච්ඡන්ති, භගවත්තං තත්ථ නිසින්තං දිස්වා පසන්නචිත්තා ආසනස්ස සමන්තතො තෙහි පුප්ඵෙහි පුප්ඵසන්ථරං සන්ථරන්ති, භගවතො පූජං කත්වා වන්දිත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා නමස්සමානා අගමාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති, අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා යෙභුයොන නන්දනවනෙ නච්චන්ති ගායන්ති පාරිච්ඡත්තකමාලා ගන්ථෙත්ති පමොදමානා කීළන්ති සුඛං අනුභවති. අපායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන දෙවවාරිකං වරන්තො තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තං දිස්වා තාය කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි -

680.

“පාරිච්ඡත්තකෙ කොවිළාරෙ, රමණීයෙ මනොරමෙ;
දිබ්බමාලං ගන්ථමානා, ගායන්ති සම්පමොදසි.

681.

“තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬිගමඩ්ඪගෙහි සබ්බසො;

දිබ්බා සද්දා නිව්ඡරන්ති, සවනීයා මනොරමා.

682.

“තස්සා තෙ නච්චමානාය, අභිගමඬිගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා ගන්ධා පවායන්ති, සුචිගන්ධා මනොරමා.

683.

“විචත්තමානා කායෙන, යා වෙණිසු පිළන්ධනා;
තෙසං සුයාති නිග්ඝොසො, තූරියෙ පඤ්චඬිගිකෙ යථා.

684.

“වටංසකා වාතධුතා, වාතෙන සම්පකම්පිතා;
තෙසං සුයාති නිග්ඝොසො, තූරියෙ පඤ්චඬිගිකෙ යථා.

685.

“යාපි තෙ සිරස්මිං මාලා, සුචිගන්ධා මනොරමා;
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා, රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා.

686.

“සායසෙ තං සුචිගන්ධං, රූපං පස්සපි අමානුසං;
දෙවතෙ පුච්ඡතාචික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

680. තත්ථ පාරිච්ඡත්තකෙ කොවිළාරොති පාරිච්ඡත්තකනාමකෙ කොවිළාරපුජ්ථෙ ආදාය දිබ්බමාලං ගන්ථමානාති යොජනා. යඤ්චි ලොකීයා “පාරිජාත”න්ති වදන්ති, තං මාගධභාසාය “පාරිච්ඡත්තක”න්ති වුව්චති. කොවිළාරොති ච කොවිළාරජාතිකො, සො ච මනුස්සලොකෙපි දෙවලොකෙපි කොවිළාරො, තස්සාපි ජාතීති වදන්ති.

681. තස්සා පන දෙවතාය නච්චනකාලෙ අභිගහාරවසෙන සරීරතො ච පිළන්ධනතො ච අතිවිය මධුරො සද්දො නිව්ඡරති, ගන්ධො සදා සබ්බා දිසාපි ඵරිත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “තස්සා තෙ නච්චමානායා”තිආදි. තත්ථ සවනීයාති සොතුං යුත්තා, සවනස්ස වා හිතා, කණ්ණසුඛාති අත්ථො.

683. විචත්තමානා කායෙනාති තච කායෙන සරීරෙන පරිචත්තමානෙන, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වෙතං කරණවචනං. යා වෙණිසු පිළන්ධනාති යාති තෙ කෙසවෙණිසු පිළන්ධනාති, විහත්තිලොපො වෙත්ථ දට්ඨබ්බො, ලිඬිගවිපල්ලාසො වා.

684. වටංසකාති රතනමයා කණ්ණිකා වටංසකාති අත්ථො. වාතධුතාති මන්දෙන මාලුතෙන ධූපයමානා. වාතෙන සම්පකම්පිතාති වාතෙන සමන්තතො විසෙසතො කම්පිතා චලිතා. අථ වා වටංසකා වාතධුතා,

වාතෙන සම්පකම්පිතාති අවාතෙරිතාපි වාතෙරිතාපි යෙ තෙ වටංසකා කම්පිතා, තෙසං සුයාති නිග්ඝොසොති අත්ථයොජනා.

685. වාති ගන්ධො දිසා සබ්බාති තස්සා තෙ සිරස්මිං දිබ්බමාලාය ගන්ධො වායති සබ්බා දිසා. යථා කිං? රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථාති, යථා නාම මඤ්ජුසකො රුක්ඛො සුපුජ්ඣිතො අත්තනො ගන්ධෙන බහුති යොජනාති ඵරමානො සබ්බා දිසා වායති, එවං තව සිරස්මිං පිළන්ධනමාලාය ගන්ධොති අත්ථො. සො කිර රුක්ඛො ගන්ධමාදනෙ පච්චෙකබුද්ධානං උපොසථකරණමණ්ඩලමාලකමජ්ඣෙ තිට්ඨති. යත්තකාති දෙවලොකෙ ව මනුස්සලොකෙ ව සුරහිකුසුමාති, තාති තස්ස සාබ්ග්ගෙසු නිබ්බත්තන්ති. තෙන සො අතිවිය සුගන්ධො හොති. එවං තාය දෙවතාය පිළන්ධනමාලාය ගන්ධොති. තෙන වුත්තං “රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා”ති.

686. යදිපි තස්ස සග්ගස්ස ඡඨස්සායතනිකභාවතො සබ්බානිපි තත්ථ ආරම්මණාති පියරූපානියෙව, ගන්ධරූපානං පන සවිසෙසානං තස්සා දෙවතාය ලාභිභාවතො “සායසෙ තං සුචිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුස”න්ති වුත්තං.

අථ දෙවතා ද්විති ගාථාහි බ්‍යාකාසි -

687.

“පහස්සරං අච්චිමන්තං, වණ්ණගන්ධෙන සංයුතං;
අසොකපුජ්ඣමාලාහං, බුද්ධස්ස උපනාමයිං.

688.

“තාහං කම්මං කරිත්වාන, කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං;
අපෙතසොකා සුබ්බිතා, සම්පමොදාමනාමයා”ති.

687.

තත්ථ සුධොතපවාලසඬ්ඝාතසන්තිහස්ස කිඤ්ජක්ඛකෙසරසමුදායෙන භාණුරංසිජාලස්ස විය අසොකපුජ්ඣත්තමස්ස තදා උපට්ඨිතතං සන්ධායාහ “පහස්සරං අච්චිමන්ත”න්ති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තාය දෙවතාය අත්තනො සුවරිතකම්මෙ කථිතෙ සපරිවාරාය තස්සා ධම්මං දෙසෙත්වා තතො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො තං පවත්තිං කථෙසි. භගවා තං අට්ඨුජ්ජත්තිං කත්වා සම්පත්තමහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

පාරිච්ඡත්තකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බුද්දකනිකායෙ

විමානවත්ථු-අට්ඨකථා

පාරිච්ඡත්තකවග්ගො

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං

දසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස තතියස්ස පාරිච්ඡත්තකවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මඤ්ජිට්ඨකවග්ගො

1. මඤ්ජිට්ඨකවිමානවණ්ණනා

මඤ්ජිට්ඨකවග්ගො මඤ්ජිට්ඨකෙ විමානස්මිත්ති මඤ්ජිට්ඨකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තත්ථ අඤ්ඤතරො උපාසකො භගවත්තං නිමන්තෙත්වා අනන්තරවිමානෙ චුත්තනයෙනෙව මණ්ඩපං සජ්ජෙත්වා තත්ථ නිසින්නං සත්ථාරං පූජෙත්වා දානං දෙති. තෙන ච සමයෙන අඤ්ඤතරා කුලදාසී අන්ධවනෙ සුපුජ්ඣිතං සාලරුක්ඛං දිස්වා තත්ථ පුජ්ඣානි ගහෙත්වා භීරෙහි ආචුණිත්වා වටංසකෙ කත්වා පුන ඛහුනි මුත්තපුජ්ඣානි අග්ගපුජ්ඣානි ච ගහෙත්වා නගරං පවිට්ඨා. තස්මිං මණ්ඩපෙ යුගන්ධරපබ්බතකුච්ඡිං ඔභාසයමානං බාලසූරියං විය ජබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙත්වා නිසින්නං, භගවත්තං දිස්වා පසන්නවිත්තා තෙහි පුජ්ඣෙහි පූජෙත්ති වටංසකානි ආසනස්ස සමන්තතො යපෙත්වා ඉතරානි ච පුජ්ඣානි ඔකිරිත්වා සක්කච්චං වන්දිත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා අගමාසි. සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති, තත්ථ තස්සා රත්තඵලිකමයං විමානං, තස්ස ච පුරතො සුවණ්ණවාලකාසන්ථතභූමිභාගං මහන්තං සාලවනං පාතුරහොසි. සා යදා විමානතො නික්ඛමිත්වා සාලවනං පවිසති, තදා සාලසාඛා ඔනමිත්වා තස්සා උපරි කුසුමානි ඔකිරන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන උපගන්ත්වා ඉමාහි ගාථාහි කතකම්මං පුච්ඡි -

689.

“මඤ්ජිට්ඨකෙ විමානස්මිං, සොණ්ණවාලකසන්ථතෙ;
පඤ්චඩ්ඟිකෙන තූරියෙන, රමසි සුජ්ජවාදිතෙ.

690.

“තම්භා විමානා ඔරුශ්භ, නිම්මිතා රතනාමයා;
ඔගාහසි සාලවනං, පුජ්ඣිතං සබ්බකාලිකං.

691.

“යස්ස යස්සෙව සාලස්ස, මූලෙ තිට්ඨසි දෙවනෙ;
සො සො මුඤ්චති පුජ්ඣානි, ඔනමිත්වා දුමුත්තමො.

692.

“වාතෙරිතං සාලවනං, ආධුතං දිජ්ජෙවිතං;
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා, රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා.

693.

“සායසෙ තං සුචිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුසං;
දෙවනෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

689. තත්ථ මඤ්ජිට්ඨකෙ විමානස්මිත්ති රත්තඵලිකමයෙ විමානෙ. සින්දුවාරකණවිරමකුලසදිසවණ්ණඤ්ඤි “මඤ්ජිට්ඨක”න්ති වුච්චති. සොණ්ණවාලුකසන්ථතෙති සමන්තතො විජ්ජකිණ්ණාහි සුවණ්ණවාලුකාහි සන්ථතභූමිභාගෙ. රමසි සුජ්ජවාදිතෙති සුට්ඨු පවාදිතෙන පඤ්චඩ්ඨිකෙන තුරියෙන අභිරමසි.

690. නිමිත්තා රතනාමයාති තව සුවරිතසිජ්ජිනා අභිනිමිමිතා රතනාමයා විමානා. ඔගාහසීති පවිසසි. සබ්බකාලිකන්ති සබ්බකාලෙ සුඛං සබ්බඋතුසජ්ජායං, සබ්බකාලෙ පුජ්ජනකං වා.

692. වාතෙරිතන්ති යථා පුජ්ජාති ඔකිරන්ති, එවං වාතෙන ඊරිතං චලිතං. ආධුතන්ති මන්දෙන මාලුතෙන සණ්කසණ්කං විදුපයමානං. දිජ්ජෙවිතන්ති මයුරකොකිලාදිසකුණසඬ්ඝෙහි උපසෙවිතං.

එවං චෙරෙන පුට්ඨා සා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

694.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, දාසී අයිරකුලෙ අහුං;
බුද්ධං නිසින්තං දිස්වාන, සාලපුජ්ජෙහි ඔකිරිං.

695.

“වට්ඨකඤ්ච සුකතං, සාලපුජ්ජමයං අහං;
බුද්ධස්ස උපනාමෙසිං, පසන්තා සෙහි පාණිහි.

696.

“තාහං කම්මං කරිත්වාන, කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං;
අපෙතසොකා සුඛිතා, සම්පමොදාමනාමයා”ති.

694-5. තත්ථ අයිරකුලෙති අයාකුලෙ, සාමිකගෙහෙති අත්ථො. අහුන්ති අහොසිං. ඔකිරිත්ති පුජ්ජෙහි විජ්ජකිරිං. උපනාමෙසින්ති පූජාවසෙන උපනාමෙසිං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො සපරිවාරාය තස්සා දෙවතාය ධම්මං දෙසෙත්වා මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො තමත්ථං නිවෙදෙසි. භගවා තං අට්ඨුජ්ජන්ති. කත්වා සම්පත්තමහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනා සදෙවකස්ස ලොකස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

මඤ්ජිට්ඨකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. පහස්සරවිමානවණ්ණනා

පහස්සරවරවණ්ණනිහෙති පහස්සරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති. තෙන ච සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤාතරො උපාසකො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙ අභිජ්ජසන්නො භොති. තස්සෙකා ධිතා සද්ධා පසන්නා, සාපි ථෙරෙ ගරුවිත්තීකාරබහුලා භොති. අථෙකදිවසං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්නො තං කුලං උපසඬකම්. සා ථෙරං දිස්වා සොමනස්සජාතා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා ථෙරෙ තත්ථ නිසින්නෙ සුමනමාලාය පුජෙත්වා මධුරං ගුළුඵාණිතං ථෙරස්ස පත්තෙ ආකිරි, ථෙරො අනුමොදිතුකාමො නිසීදි. සා සරාවාසස්ස බහුකිච්චතාය අනොකාසනං පච්චෙදෙත්වා “අඤ්ඤස්මිං දිවසෙ ධම්මං සොස්සාමී”ති ථෙරං වන්දිත්වා උයොයාජෙසි. තදහෙව ච සා කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො උපසඬකමිත්වා ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි –

697.

“පහස්සරවරවණ්ණනිහෙ, සුරත්තවත්ථවසනෙ;
මහිද්ධිකෙ වන්දනරුවිරගත්තෙ,
කා ත්වං සුහෙ දෙවතෙ වන්දසෙ මමං.

698.

“පල්ලඬකො ච තෙ මහග්ගෙසා, නානාරතනවිත්තිතො රුවිරො;
යත්ථ ත්වං නිසින්නා විරොචසි, දෙවරාජාරිව නන්දනෙ වතෙ.

699.

“කිං ත්වං පුරෙ සුවරිතමාවරී හද්දෙ, කිස්ස කම්මස්ස විපාකං;
අනුභොසි දෙවලොකස්මිං, දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ;
කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

697. තත්ථ පහස්සරවරවණ්ණනිහෙති නිහාති දිබ්බතීති නිහා, වණ්ණොච නිහා වණ්ණනිහා, අතිවිය ඔභාසනතො පහස්සරා ඡවිදොසාභාවෙන වරා උත්තමා වණ්ණනිහා ඵතිස්සාති පහස්සරවරවණ්ණනිහා. ආමන්තනවසෙන “පහස්සරවරවණ්ණනිහෙ”ති චුත්තං. සුරත්තවත්ථවසනෙති සුට්ඨ රත්තවත්ථනිවත්ථෙ. වන්දනරුවිරගත්තෙති වන්දනානුලිත්තං විය රුවිරගත්තෙ, ගොසිතවන්දනෙන බහලතරානුලිත්තං විය සුරත්තමනුඤ්ඤසරීරාවයවෙති අත්ථො, වන්දනානුලෙපෙන වා රුවිරගත්තෙ.

ඵවං ථෙරෙන පුට්ඨා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

700.

“පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්ස, මාලං ඵාණිතඤ්ච අදදං හන්තෙ;
තස්ස කම්මස්සිදං විපාකං, අනුභොමී දෙවලොකස්මිං.

701.

“හොති ච මෙ අනුතාපො, අපරද්ධං දුක්ඛිතඤ්ච මෙ හන්තෙ;
සාහං ධම්මං නාස්සොසිං, සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන.

702.

“තං තං වදාමි හද්දන්තෙ, යස්ස මෙ අනුකම්පියො කොචි;
ධම්මෙසු තං සමාදපෙථ, සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන.

703.

“යෙසං අත්ථි සද්ධා බුද්ධෙ, ධම්මෙ ච සඤ්ඤාතෙන;
තෙ මං අතිවිරොචන්ති, ආයුතා යසසා සිරියා.

704.

“පතාපෙන වණ්ණෙන උත්තරිතරා, අඤ්ඤෙ මහිද්ධිකතරා මයා
දෙවා”ති.

700. තත්ථ මාලන්ති සුමනපුප්ඵං. ඵාණිකන්ති උච්ඡුරසං ගහෙන්වා
කතථාණිතං.

701. අනුතාපොති විජ්ජට්ඨාරො. තස්ස කාරණමාහ “අපරද්ධං
දුක්ඛිතඤ්ච මෙ හන්තෙ”ති. ඉදානි තං සරූපතො දස්සෙති “සාහං ධම්මං
නාස්සොසි”න්ති, සා අහං තදා තව දෙසෙතුකාමස්ස ධම්මං න සුණිං. කිදිසං?
සුදෙසිතං ධම්මරාජෙනාති, සම්මාසම්බුද්ධෙන ආදිකල්‍යාණාදිතාය
ඵකන්තනියානිකතාය ච ස්වාඛාතන්ති අත්ථො.

702. තන්ති තස්මා ධම්මරාජෙන සුදෙසිතත්තා අසවනස්ස ච මාදිසානං
අනුතාපහෙතුභාවතො. තන්ති තුවං, තුය්හන්ති අත්ථො. යස්සාති යො අස්ස.
අනුකම්පියොති අනුකම්පිතබ්බො. කොචිති යො කොචි. ධම්මෙසුති
සිලාදිධම්මෙසු. “ධම්මෙ හි”ති වා පායො, සාසනධම්මෙති අත්ථො. හීති
නිපාතමත්තං, වචනවිපල්ලාසො වා. තන්ති අනුකම්පිතබ්බපුග්ගලං.
සුදෙසිතන්ති සුට්ඨු දෙසිතං.

703-4. තෙ මං අතිවිරොචන්ති තෙ රතනත්තයෙ පසන්තා දෙවපුත්තා
මං අතිකම්මත්වා විරොචන්ති. පතාපෙනාති තෙජසා ආනුභාවෙන.
අඤ්ඤෙති යෙ අඤ්ඤෙ. මයාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. වණ්ණෙන
උත්තරිතරා මහිද්ධිකතරා ච දෙවා, තෙ රතනත්තයෙ අභිජ්ජසන්තායෙවාති
දස්සෙති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

පහස්සරවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නාගවිමානවණ්ණනා

අලඬිකතා මණිකඤ්චනාවිතන්ති නාගවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මීගදායෙ. තෙන සමයෙන බාරාණසිවාසීනී එකා උපාසිකා සද්ධා පසන්නා සීලාචාරසම්පන්නා හගවත්තං උද්දිස්ස වත්ථයුගං වායාපෙත්වා සුපරිධොතං කාරාපෙත්වා උපසඬිකමිත්වා හගවතො පාදමූලෙ යපෙත්වා එවමාහ “පටිග්ගණ්හාතු, හන්තෙ හගවා, ඉමං වත්ථයුගං අනුකම්පං උපාදාය යං මම අස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුබ්බායා”ති. හගවා තං පටිග්ගහෙත්වා තස්සා උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා ධම්මං දෙසෙසි, සා දෙසනාවසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිත්වා හගවත්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා ගෙහං අගමාසි. සා න විරස්සෙව කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පන්නා සක්කස්ස දෙවරාජස්ස පියා අහොසි වල්ලභා යසුත්තරා නාම නාමෙන. තස්සා පුඤ්ඤානුභාවෙන හෙමජාලසඤ්ජන්තො කුඤ්ජරවරො නිබ්බත්ති, තස්ස ච බන්ධෙ මණිමයො මණ්ඩපො, මජ්ඣෙ සුපඤ්ඤත්තරතනපල්ලඬිකො නිබ්බත්ති, ද්විසු දන්තෙසු වස්ස කමලකුචලයුජ්ජලා රමණියා ද්වෙ පොක්ඛරණියො පාතුරහෙසුං. තත්ථ පදුමකණ්ණිකාසු යීතා දෙවධීතා පග්ගහිතපඤ්චඩ්ඨිකතුරියා නච්චන්ති වෙව ගායන්ති ව.

සත්ථා බාරාණසියං යථාහිරත්තං විහරිත්වා යෙන සාවත්ථී තෙන වාරිකං පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන සාවත්ථී පත්වා තත්ත සුදං හගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ සා දෙවතා අත්තනා අනුභුයාමානං දිබ්බසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා තස්සා කාරණං උපධාරෙන්නී “සත්ථු වත්ථයුගදානකාරණ”න්ති ඤත්වා සඤ්ජාතසොමනස්සා හගවති පසාදබ්බමානා වන්දිතුකාමා අභික්කන්තාය රත්තියා හත්ථික්ඛන්ධවරගතා ආකාසෙන ආගන්ත්වා තතො ඔතරිත්වා හගවත්තං වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ එකමන්තං අට්ඨාසි. තං ආයස්මා වඩ්ඨීසො හගවතො අනුඤ්ඤාය ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි -

705.

“අලඬිකතා මණිකඤ්චනාවිතං, සොවණ්ණජාලවිතං මහන්තං;
අභිරුය්හ ගජවරං සුකජ්ජිතං, ඉධාගමා වෙහායසං අන්තලික්ඛෙ.

706.

“නාගස්ස දන්තෙසු දුච්චෙසු නිම්මිතා, අවිජොදකා පදුමිනියො සුචුල්ලා;
පදුමෙසු ච තුරියගණා පභිජ්ජරෙ, ඉමා ච නච්චන්ති මනොහරායො.

707.

“දෙවද්ධිපත්තාසි මහානුභාවෙ, මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති.

705. තත්ථ අලඬකතානි සබ්බාභරණවිභූසිතා. මණිකඤ්චනාවිතන්ති තෙනි දිබ්බමානෙනි මණිසුචණ්ණෙනි ආවිතං. සොචණ්ණජාලවිතන්ති හෙමජාලසඤ්ජන්තං. මහන්තන්ති විපුලං. සුකප්පිතන්ති ගමනසන්නාහවසෙන සුට්ඨු සන්නද්ධං. වෙහායසන්ති වෙහායසභූතෙ හත්ථිපිට්ඨෙ. අන්තලික්ඛෙති ආකාසෙ, “අලඬකතමණිකඤ්චනාවිත”න්තිපි පාඨො. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – දෙවතෙ, ත්වං සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකතා අලඬකතමණිකඤ්චනාවිතං, අතිවිය දිබ්බමානෙනි මණිහි කඤ්චනෙහි ච අලඬකරණවසෙන ඛවිතං, හෙමජාලෙහි කුම්භාලඬකාරාදිහෙදෙහි හත්ථාලඬකාරෙහි විතං ආමුත්තං මහන්තං අතිවිය බ්‍රහන්තං උත්තමං ගජං ආරුය්හ හත්ථිපිට්ඨියා නිසින්නා ආකාසෙනෙව ඉධ අම්භාකං සන්නිකං ආගතාති.

706. නාගස්ස දන්තෙසු දූවෙසු නිම්මිතානි ඵරාවණස්ස විය නාගරාජස්ස ඉමස්ස ද්විසු දන්තෙසු ද්වෙ පොක්ඛරණියො සුවරිතසිප්පිනා සුට්ඨු විරවිතා. තූරියගණානි පඤ්චඛිතිකතූරියසමුහා. පභිජ්ජරෙති ද්වාදසන්නං ලයභෙදානං වසෙන පභෙදං ගච්ඡන්ති. “පච්ජ්ජරෙ”ති ච පඨන්ති, පකාරෙහි වාදියන්තිති අත්ථො.

ඵචං ටෙරෙන පුට්ඨා දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි විස්සජ්ජෙසි –

708.

“බාරාණසියං උපසඬකමිත්වා, බුද්ධස්සහං චත්ථයුගං අදාසිං;
පාදානි චන්දිත්වා ඡමා නිසිදිං, විත්තා චහං අඤ්ජලිකං අකාසිං.

709.

“බුද්ධො ච මෙ කඤ්චනසන්නිහත්තවො, අදෙසයි සමුදයදුක්ඛනිච්චතං;
අසඬ්ඛතං දුක්ඛනිරොධසස්සතං, මග්ගං අදෙසයි යතො විජානිසං.

710.

“අප්පායුකී කාලකතා තතො චුතා, උපපන්නා තිදසගණං යසස්සිනී;
සක්කස්සහං අඤ්ඤතරා පජාපති, යසුත්තරා නාම දිසාසු විස්සුතා”ති.

708-9. තත්ථ ඡමානි භූමියං. භූමිමත්ථෙ හි ඉදං පච්චත්තවචනං. විත්තානි තුට්ඨා. යතොති යතො සත්ථු සාමුක්කංසිකධම්මදෙසනතො. විජානිසන්ති චත්තාරි අරියසච්චානි පටිච්ඡ්ඤා.

710. අප්පායුකීති “ඊදිසං නාම උළාරං පුඤ්ඤං කත්වා න තයා ඵතස්මිං දුක්ඛබ්‍රලෙ මනුස්සත්තභාවෙ ඵචං යාතබ්බ”න්ති සඤ්ජාතාහිසන්ධිනා විය පරික්ඛයං ගතෙන කම්මුතා අප්පායුකා සමානා. අඤ්ඤතරා පජාපතීති

සොළසසහස්සානං මහෙසීනං අඤ්ඤතරා. දිසාසු විස්සුතාති ද්විසු දෙවලොකෙසු සබ්බදිසාසු පාකටා පඤ්ඤාතා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

නාගවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අලොමවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති අලොමවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ විහරන්තො පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය බාරාණසිං පිණ්ඩාය පාවිසී. තත්ථෙකා අලොමා නාම දුග්ගතිත්ථි හගවත්තං දිස්වා පසන්නවිත්තා අඤ්ඤං දාතබ්බං අපස්සන්ති “ඊදිසම්පි හගවතො දින්නං මය්හං මහජ්ඵලං හවිස්සති”ති වින්තෙත්වා පරිහින්නවණ්ණං අලොණං සුක්ඛකුම්මාසං උපනෙසී, හගවා පටිග්ගහෙසී. සා තං දානං ආරම්මණං කත්වා සොමනස්සං පවෙදෙසී, සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො –

711.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ.... වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති. –

පුච්ඡි. සාපි තස්ස බ්‍යාකාසී, තං දස්සෙතුං –

714.

“සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. – චුත්තං;

715.

“අහඤ්ච බාරාණසියං, බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනො; අදාසිං සුක්ඛකුම්මාසං, පසන්නා සෙහි පාණිහි.

716.

“සුක්ඛාය අලොණිකාය ව, පස්ස ඵලං කුම්මාසපිණ්ඩියා; අලොමං සුඛිතං දිස්වා, කො පුඤ්ඤං න කරිස්සති.

717.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති.

716. තත්ථ අලොමං සුඛිතං දිස්වාති අලොමම්පි නාම සුක්ඛකුම්මාසමත්තං දත්වා ඵලං දිබ්බසුඛෙන සුඛිතං දිස්වා. කො පුඤ්ඤං න කරිස්සතීති කො නාම අත්තනො හිතසුඛං ඉච්ඡන්තො පුඤ්ඤං න කරිස්සතීති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අලොමවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කඤ්ඡිකදායිකාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති කඤ්ඡිකදායිකාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා අන්ධකචින්දෙ විහරති. තෙන ව සමයෙන භගවතො කුච්ඡියං වාතරොගො උප්පජ්ජී. භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි “ගච්ඡ ත්වං ආනන්ද, පිණ්ඩාය වරින්වා මය්හං හෙසජ්ජත්ථං කඤ්ඡිකං ආහරා”ති. “එවං හන්තෙ”ති බො ආයස්මා ආනන්දො භගවතො පටිස්සුණිත්වා මහාරාජදත්තියං පත්තං ගහෙත්වා අත්තනො උපට්ඨාකචෙජ්ජස්ස නිවෙසනද්වාරෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා චෙජ්ජස්ස හරියා පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං පුච්ඡී “කිදිසෙන වො, හන්තෙ, හෙසජ්ජෙන අත්ථො”ති. සා කිර බුද්ධිසම්පන්නා “හෙසජ්ජෙන පයොජනෙ සති ථෙරො ඉධාගච්ඡති, න භික්ඛත්ථ”න්ති සල්ලක්ඛෙසි. “කඤ්ඡිකෙනා”ති ව චුත්තෙ “න යිදං හෙසජ්ජං මය්හං අයාස්ස, තථා හෙස භගවතො පත්තො, හන්දාහං ලොකනාථස්ස අනුච්ඡවිකං කඤ්ඡිකං සම්පාදෙමි”ති සොමනස්සජාතා සඤ්ජාතබ්බමානා බදරයුසෙන යාගුං සම්පාදෙත්වා පත්තං පුරෙත්වා තස්ස පරිවාරභාවෙන අඤ්ඤඤච භොජනං පටියාදෙත්වා පෙසෙසි. තං පරිභුත්තමත්තස්සෙව භගවතො සො ආබාධො වූපසමි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජිත්වා මහතිං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති මොදති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං වරන්තො තං අච්ඡරාසහස්සපරිවාරෙන විවරන්ති. දිස්වා තාය කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡී –

719.

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන ...පෙ.... වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

සාපි බියාකාසි.

721.

“සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

723.

“අහං අන්ධකචින්දමහි, බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනො;
අදාසිං කොලසම්පාකං, කඤ්ඡිකං තෙලධූපිතං.

724.

“පිප්ඵලායා ලසුණෙන ව, මිස්සං ලාමඤ්ජකෙන ව;
අදාසිං උජුභූතස්මිං, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.

725.

“යා මහෙසින්තං කාරෙයා, චක්කවත්තිස්ස රාජිනො;
නාරි සබ්බචගකලායාණි, හත්තු වානොමදස්සිකා;
එකස්ස කඤ්ඡිකදානස්ස, කලං නාග්ගති සොළසිං.

726.

“සතං නික්ඛා සතං අස්සා, සතං අස්සතරීරථා;
සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, ආමුත්තමණ්ඩකුණ්ඩලා;
එකස්ස කඤ්චිකදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.

727.

“සතං හෙමවතා නාගා, රීසාදන්තා උරුල්භවා;
සුවණ්ණකච්ඡා මාතඨගා, හෙමකප්පනවාසසා,
එකස්ස කඤ්චිකදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.

728.

“චතුත්තමපි දීපානං, ඉස්සරං යොධ කාරයෙ;
එකස්ස කඤ්චිකදානස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසි”න්ති.

723-4. තත්ථ අදාසිං කොලසම්පාපකං, කඤ්චිකං තෙලධූපිතන්ති
බදරමොදකකසාවෙ චතුගුණොදකසමොදිතෙ පාකෙන චතුත්ථභාගාවසිට්ඨං
යාගුං පචිත්වා තං තිකට්ඨකඅපමොදනිඨගුජීරකලසුණාදීහි කට්ඨකහණ්ඩෙහි
අභිසඬ්ඛරිත්වා සුධූපිතං කත්වා ලාමඤ්ජගන්ධං ගාභාපෙත්වා
පසන්තචිත්තෙන භගවතො පත්තෙ ආකිරිත්වා සත්ථාරං උද්දිසිත්වා අදාසිං,
ථෙරස්ස භත්ථෙ පතිට්ඨපෙසින්ති දස්සෙති. තෙනාහ –

“පිප්ඵලා ලසුණෙන ව, මිස්සං ලාමඤ්ජකෙන ව;
අදාසිං උජුභූතස්මිං, විප්පසන්තෙන චෙතසා”න්ති.

සෙසං චුත්තනයමෙව.

එවං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තාය දෙවතාය අත්තනා
සමුපචිතසුවරිතකම්මෙ ආවිකතෙ සපරිවාරාය තස්සා ධම්මං දෙසෙත්වා
මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා තං පචිත්තිං භගවතො ආරොචෙසි. භගවා
තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා
මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

කඤ්චිකදාසිකාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. විහාරවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති විහාරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා
සාවත්ථියං විහරති ජෙනවතෙ. තෙන සමයෙන විසාඛා මහාඋපාසිකා
අඤ්ඤතරස්මිං උස්සවදිවසෙ උය්‍යානෙ විවරණත්ථං සහායිකාහි පරිජනෙන
ව උස්සාහිතා සුන්හානානුලිත්තා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා මහාලතාපසාධනං
පිළුන්ධිත්වා පඤ්චමත්තෙහි සහායිකාසතෙහි පරිවාරිතා මහන්තෙන
ඉස්සරියෙන මහතා පරිච්ඡෙදෙන ගෙහතො නික්ඛම්ම උය්‍යානං උද්දිස්ස

ගව්‍යන්ති වින්තෙසි “බාලදාරිකාය විය කිං මෙ මොසකිළිතෙන, හන්දාහං විහාරං ගන්ත්වා හගවන්තං මනොභාවතීයෙ ච අයොෂ්‍ය වන්දිස්සාමි, ධම්මඤ්ච සොස්සාමි”ති විහාරං ගන්ත්වා එකමන්තෙ යත්වා මහාලකාපිළන්ධනං ඔමුඤ්චිත්වා තං දාසියා හත්ථෙ දත්වා හගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තස්සා හගවා ධම්මං දෙසෙසි.

සා ධම්මං සුත්වා හගවන්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා මනොභාවතීයෙ ච භික්ඛු වන්දිත්වා විහාරතො නික්ඛමිත්වා ථොකං ගන්ත්වා දාසිං ආහ “හන්ද ජෙ ආහරණං පිළන්ධිස්සාමි”ති. සා තං හණ්ඩිකං කත්වා බන්ධිත්වා විහාරෙ යපෙත්වා තහං තහං විවරිත්වා ගමනකාලෙ විස්සරිත්වා ගතත්තා “විස්සරිතං මයා, නිට්ඨ අයොෂ්‍ය ආහරිස්සාමි”ති නිවත්තිතුකාමා අහොසි. විසාබා “සචෙ ජෙ විහාරෙ යපෙත්වා විස්සරිතං, තස්ස විහාරස්සෙව අත්ථාය තං පරිච්චජිස්සාමි”ති විහාරං ගන්ත්වා හගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා අත්තනො අධිජ්ජායං පච්චෙදන්ති “විහාරං, හන්තෙ, කාරෙස්සාමි, අධිවාසෙතු මෙ හගවා අනුකම්පං උපාදායා”ති ආහ. අධිවාසෙසි හගවා තුණ්හිභාවෙන.

සා තං පිළන්ධනං සතසහස්සාධිකතවකොට්ඨිඅග්ගනකං විස්සජ්ජෙත්වා ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන නවකම්මාධිට්ඨායකෙන සුවිහත්තභිත්තිථම්මහතුලාගොපානසිකණ්ණිකද්වාරබාහවාතපාන සොපානාදිගෙභාවයවං මනොහරං සුවිකජ්ජිතකට්ඨකම්මරමණීයං සුපරිකම්මකතසුධාකම්මං මනුඤ්ඤං සුවිරචිතමාලාකම්මලතාකම්මාදිචිත්තකම්මවිචිත්තං සුපරිනිට්ඨිතමණිකුට්ටිම සදිසභුමිතලං දෙවවිමානසදිසං හෙට්ඨාභුමියං පඤ්ච ගබ්භසතානි, උපරිභුමියං පඤ්ච ගබ්භසතානිති ගබ්භසහස්සපට්මණ්ඩිතං බුද්ධස්ස හගවතො භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ච වසනානුච්ඡවිකං මහන්තං පාසාදං තස්ස පරිවාරපාසාදසහස්සඤ්ච තෙසං පරිවාරභාවෙන කුට්මණ්ඩපවඬිකමනාදීනි ච කාරෙන්ති නවහි මාසෙහි විහාරං නිට්ඨාපෙසි. පරිනිට්ඨිතෙ ච විහාරෙ නවහෙව හිරඤ්ඤකොට්ඨි විහාරමහං කාරෙන්ති පඤ්චමත්තෙහි සහායිකාසතෙහි සද්ධිං පාසාදං අහිරුහිත්වා තස්ස සම්පත්තිං දිස්වා සොමනස්සජාතා සහායිකා ආහ “ඉමං එවරූපං පාසාදං කාරෙන්තියා යං මයා පුඤ්ඤං පසුතං, තං අනුමොදථ, පත්තිදානං වො දම්මි”ති. “අහො සාධු අහො සාධු”ති පසන්නචිත්තා සබ්බාපි අනුමොදිංසු.

තත්ථ අඤ්ඤතරා උපාසිකා විසෙසතො තං පත්තිදානං මනසාකාසි. සා න විරස්සෙව කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති. තස්සා පුඤ්ඤානුභාවෙන අනෙකකුටාගාරපාකාරඋය්‍යානපොක්ඛරණිආදිපට්මණ්ඩිතං සොළසයොජනායාමචිත්ථාරබ්බෙධං අත්තනො පහාය යොජනසතං

ඵරන්තං ආකාසචාරිං මහන්තං විමානං පාතුරහොසි. සා ගච්ඡන්තිපි අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා සහ විමානෙන ගච්ඡති. විසාබා පන මහාඋපාසිකා විපුලපරිච්චාගතාය සද්ධාසම්පත්තියා ච නිම්මානරතීසු නිබ්බත්තිත්වා සුනිම්මිතදෙවරාජස්ස අග්ගමහෙසිභාවං සම්පාපුණි. අථායස්මා අනුරුද්ධො දෙවචාරිකං චරන්තො තං විසාබාය සහායිකං තාවතිංසහවනෙ උප්පන්නං දිස්වා –

729.

“අභික්කන්තෙන චණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
ඔහාසෙන්නී දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

730.

“තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬගමඬගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා සද්දා නිච්ඡරන්ති, සවතීයා මනොරමා.

731.

“තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬගමඬගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා ගන්ධා පවායන්ති, සුවිගන්ධා මනොරමා.

732.

“විචත්තමානා කායෙන, යා වෙණිසු පිළන්ධනා;
තෙසං සුයාති නිග්ගොසො, තූරියෙ පඤ්චඬගිකෙ යථා.

733.

“වටංසකා වාතධුතා, වාතෙන සම්පකම්පිතා;
තෙසං සුයාති නිග්ගොසො, තූරියෙ පඤ්චඬගිකෙ යථා.

734.

“යාපි තෙ සිරස්මිං මාලා, සුවිගන්ධා මනොරමා;
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා, රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා.

735.

“ඝායසෙ තං සුවිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුසං;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. –

ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි. සාපි තස්ස ඵලං බ්‍යාකාසි –

736.

“සාවත්ථියං මය්හං සබ්බි හදන්තෙ, සඬ්ඝස්ස කාරෙසි මහාවිහාරං;
තත්ථප්පසන්නා අහමානුමොදිං, දිස්වා අගාරඤ්ච පියඤ්ච මෙතං.

737.

“තායෙව මෙ සුද්ධනුමොදනාය, ලද්ධං විමානබ්භුතදස්සනෙයාං;
සමන්තතො සොළසයොජනානි, වෙහායසං ගච්ඡති ඉද්ධියා මම.

738.

“කූටාගාරා නිවෙසා මෙ, විහත්තා භාගසො මිතා;
දද්දල්ලමානා ආහන්ති, සමන්තා සතයොජනං.

739.

“පොක්ඛරඤ්ඤො ව මෙ එත්ථ, පුටුලොමනිසෙවිතා;
අවිෂොදකා විජ්ජසන්තා, සොණ්ණවාලුකසන්ථතා.

740.

“නානාපදුමසඤ්ජන්තා, පුණ්ඩරිකසමොත්තා;
සුරභි සම්පවායන්ති, මනුඤ්ඤා මාලුතෙරිතා.

741.

“ජම්බුයො පනසා තාලා, නාළිකෙරවනානි ව;
අන්තොනිවෙසනෙ ජාතා, නානාරුක්ඛා අරොපිමා.

742.

“නානාතුරියසඬුට්ඨං, අවිජරාගණසොසිතං;
යොපි මං සුපිනෙ පස්සෙ, සොපි විත්තො සියා නරො.

743.

“එතාදිසං අබ්භුතදස්සනෙයාං, විමානං සබ්බසො පහං;
මම කම්මෙ හි නිබ්බත්තං, අලං පුඤ්ඤානි කාතවෙ”ති.

736. තත්ථ සාවත්ථියං මය්හං සබ්බි හදන්තෙ, සඬ්ඝස්ස කාරෙසි
මහාවිහාරන්ති හන්තෙ අනුරුද්ධ, සාවත්ථියා සමීපෙ පාවිනපස්සෙ මය්හං
මම සක්ඛි සභායිකා විසාඛා මහාඋපාසිකා ආගතාගතං වාතුද්දිසං
හික්ඛුසඬ්ඝං උද්දිස්ස නවහිරඤ්ඤකොට්ඨපරිච්චාගෙන පුබ්බාරාමං නාම
මහන්තං විහාරං කාරෙසි. තත්ථජ්ජසන්තා අහමානුමොදිත්ති තස්මිං විහාරෙ
කතපරියොසිතෙ සඬ්ඝස්ස නිය්‍යාදියමානෙ තාය කතෙ පත්තිදානෙ “අහො
යානෙ වත පරිච්චාගො කතො”ති පසන්තා රතනත්තයෙ කම්මඵලෙ ව
සඤ්ජාතපසාදා අහං අනුමොදිං. වත්ථුවසෙන තස්සා අනුමොදනාය
උළාරභාවං දස්සෙතුං “දිස්වා අගාරඤ්ච පියඤ්ච මෙත”න්ති ආහ.
සහස්සගබ්භං අතිවිය රමණීයං දෙවවිමානසදිසං තඤ්ච අගාරං මහන්තං
පාසාදං පියඤ්ච මෙ බුද්ධජ්ජමුඛං සඬ්ඝං උද්දිස්ස තාදිසං මහන්තං
ධනපරිච්චාගං දිස්වා අනුමොදිත්ති යොජනා.

737. තායෙව මෙ සුද්ධනුමොදනායාති යථාචුත්තාය දෙයාධම්මපරිච්චාගාභාවෙන සුද්ධාය කෙවලාය අනුමොදනායෙව. ලද්ධං විමානබ්භුතදස්සනෙය්‍යන්ති මය්‍හං පුබ්බෙ ඊදිසස්ස අභුතපුබ්බතාය අබ්භුතං සමන්තහද්දකභාවෙන අතිවිය සුරූපතාය ව දස්සනෙය්‍යං ඉමං විමානං ලද්ධං අධිගතං. එවං තස්ස විමානස්ස අභිරූපතං දස්සෙත්වා ඉදානි පමාණමහත්තං පභාවමහත්තං උපහොගවත්ථුමහත්තඤ්ච දස්සෙතුං “සමන්තතො සොළසයොජනානි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ ඉද්ධියා මමාති මම පුඤ්ඤද්ධියා.

739. පොක්ඛරඤ්ඤොති පොක්ඛරණියො. පුටුලොමනිසෙවිතාති දිබ්බමච්ඡෙහි උපසෙවිතා.

740. නානාපද්ධමසඤ්ජන්තාති සතපත්තසහස්සපත්තාදිහෙදෙහි නානාවිධෙහි රත්තපද්ධමෙහි රත්තකමලෙහි ව සඤ්ජාදිතා. පුණ්ඩරිකසමොතතාති නානාවිධෙහි සෙතකමලෙහි සමන්තතො අවතතා, නානාරුක්ඛා අරොපිමා සුරහී සම්පවායන්තීති යොජනා.

742. සොපිති සො සුපිනදස්සාවිපි. විත්තොති තුට්ඨො.

743. සබ්බසො පහන්ති සමන්තතො ඕභාසමානං. කම්මෙ භීති කම්මනිමිත්තං. භීති නිපාතමත්තං. චෙතනානං වා අපරාපරුජ්ජත්තියා බහුභාවතො “කම්මෙහි”ති චුත්තං. අලන්ති යුත්තං. කාතචෙති කාතුං.

ඉදානි ථෙරො විසාඛාය නිබ්බත්තට්ඨානං කථාපෙතුකාමො ඉමං ගාථමාහ —

744.

“තායෙව තෙ සුද්ධනුමොදනාය,
ලද්ධං විමානබ්භුතදස්සනෙය්‍යං;
යා චෙව සා දානමදාසි නාරී,
තස්සා ගතිං බුහි කුහිං උජ්ජන්තා සා”ති.

744. තත්ථ යා චෙව සා දානමදාසි නාරීති යස්ස දානස්ස අනුමොදනාය ත්වං ඊදිසං සම්පත්තිං පටිලභි, තං දානං යා චෙව සා නාරී අදාසිති විසාඛං මහාඋපාසිකං සන්ධාය වදති. තාය එව දෙවතාය තස්සා සම්පත්තිං කථාපෙතුකාමො ආහ “තස්සා ගතිං බුහි කුහිං උජ්ජන්තා සා”ති. තස්සා ගතින්ති තාය නිබ්බත්තදෙවගතිං.

ඉදානි ථෙරෙන පුච්ඡිතමත්ථං දස්සෙන්නි ආහ —

745.

“යා සා අහු මය්හං සබ්බි හදන්තෙ, සඬ්ඝස්ස කාරෙසි මහාවිහාරං;
විඤ්ඤාතධම්මා සා අදාසි දානං, උප්පන්නා නිම්මානරතීසු දෙවෙසු.

746.

“පජාපතී තස්ස සුනිම්මිතස්ස,
අවින්තියො කම්මවිපාක තස්සා;
යමෙතං පුච්ඡසි ‘කුභිං උප්පන්නා සා’ති,
තං තෙ වියාකාසිං අනඤ්ඤාදා අහ’”න්ති.

745. තත්ථ විඤ්ඤාතධම්මාති විඤ්ඤාතසාසනධම්මා,
පටිවිද්ධවතුසච්චධම්මාති අත්ථො.

746. සුනිම්මිතස්සාති සුනිම්මිතස්ස දෙවරාජස්ස. අවින්තියො
කම්මවිපාක තස්සාති විහත්තිලොපං කත්වා නිද්දෙසො, තස්සා මම සබ්බො
නිබ්බානරතීසු නිබ්බත්තාය කම්මවිපාකො පුඤ්ඤකම්මස්ස විපාකභූතා
දිබ්බසම්පත්ති අවින්තියා අප්පමෙය්‍යාති අත්ථො. අනඤ්ඤාදාති අවිපරිතං
යථාසභාවතො. කථං පනායං තස්සා සම්පත්තිං අඤ්ඤාසීති? සුහද්දා විය
හද්දාය, විසාරාපි දෙවධීතා ඉමිස්සා සන්තිකං අගමාසි.

ඉදානි දෙවධීතා ථෙරං අඤ්ඤෙසම්පි දානසමාදපතො නියොජෙන්නී
ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි -

747.

“තෙනහඤ්ඤෙපි සමාදපෙථ, සඬ්ඝස්ස දානානි දදාථ විත්තා;
ධම්මඤ්ච සුණාථ පසන්නමානසා, සුදුල්ලහො ලද්ධො
මනුස්සලාහො.

748.

“යං මග්ගං මග්ගාධිපතී අදෙසයි, බ්‍රහ්මස්සරො
කඤ්චනසන්නිහත්තවො;
සඬ්ඝස්ස දානානි දදාථ විත්තා, මහජ්ඣලා යත්ථ භවන්ති දක්ඛිණා.

749.

“යෙ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසත්ථා, චත්තාරි එතානි යුගානි භොන්ති;
තෙ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා, එතෙසු දින්නානි මහජ්ඣලානි.

750.

“චත්තාරො ච පටිපන්නා, චත්තාරො ච එලෙ ධීතා;
එස සඬ්ඝො උජ්ඣුතො, පඤ්ඤාසීලසමාහිතො.

751.

“යජමානානං මනුස්සානං, පුඤ්ඤපෙක්ඛන පාණිනං;
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං, සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ඵලං.

752.

“එසො හි සඬ්ඝො විපුලො මහග්ගතො, එසජ්ජමෙය්‍යො උදධිව
සාගරො;
එතෙ හි සෙට්ඨා නරවීරසාවකා, පහඬිකරා ධම්මමුදිරයන්ති.

753.

“තෙසං සුදින්නං සුහුතං සුයිට්ඨං, යෙ සඬ්ඝමුද්දිස්ස දදන්ති දානං;
සා දක්ඛිණා සඬ්ඝගතා පතිට්ඨිතා, මහජ්ඵලා ලොකවිදුන වණ්ණිකා.

754.

“එතාදිසං යඤ්ඤමනුස්සරන්තා, යෙ වෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ;
විනෙය්‍ය මච්ඡෙරමලං සමුලං, අනින්දිතා සග්ගමුපෙන්නි
යාන”න්ති.

747. තත්ථ තෙනහඤ්ඤෙපි තෙනහි අඤ්ඤෙපි. තෙනාති ච තෙන
කාරණෙන, භීති නිපාතමත්තං. “සමාදපෙථා”ති වත්ථා සමාදපනාකාරං
දස්සෙතුං “සඬ්ඝස්ස දානානි දදාථා”තිආදි වුත්තං. අට්ඨහි අක්ඛණෙහි
වජ්ජිතං මනුස්සභාවං සන්ධායාහ “සුදුල්ලභො ලද්ධො මනුස්සලාභො”ති.
තත්ථ අට්ඨ අක්ඛණා නාම තයො අපායා අරූපා අසඤ්ඤසත්තා
පච්චන්තදෙසො ඉන්ද්‍රියානං වෙකල්ලං නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකතා අපාතූභාවො
බුද්ධස්සාති.

748. යං මග්ගන්ති යං ඛේත්තවිසෙසෙ කතං දානං, තං එකන්තෙන
සුගතිසම්පාපනතො සුගතිගාමිමග්ගං අපායමග්ගතො ජග්ගමග්ගාදිතො ච
අතිවිය සෙට්ඨභාවෙන මග්ගාධිපන්ති කත්වා. දානමපි හි සද්ධාහිරියො විය
“දෙවලොකගාමිමග්ගො”ති වුවිච්ඡි. යථාහ –

“සද්ධා හිරියං කුසලඤ්ච දානං, ධම්මා එතෙ සජ්ජුරිසානුයාතා;
එතඤ්ඤි මග්ගං දිවියං වදන්ති, එතෙන හි ගච්ඡති
දෙවලොක”න්ති.(අ. නි. 8.32; කථා. 480);

“මග්ගාධිපති”ති වා පාඨො, තස්ස අරියමග්ගෙන සදෙවකස්ස
ලොකස්ස අධිපතිභූතො සත්ථාති අත්ථො දට්ඨබ්බො. සඬ්ඝස්ස දානානි
දදාථාතිආදිනා පුනපි දක්ඛිණෙය්‍යොසු දානසංවිභාගෙ නියොජෙන්නි ආහ.

749. ඉදානි තං දක්ඛිණෙය්‍යං අරියසඬ්ඝං සරූපතො දස්සෙන්නි “යෙ
පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසත්ථා”ති ගාථමාහ. තත්ථ යෙනි අනියමිතනිද්දෙසො.
පුග්ගලාති සත්තා. අට්ඨාති තෙසං ගණනපරිච්ඡෙදො. තෙ හි වත්තාරො ච

පටිපන්නා චත්තාරො ච එලෙ ධිතාති අට්ඨ හොන්ති. සතං පසත්ථාති සප්පුරිසෙහි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙහි අඤ්ඤෙහි ච දෙවමනුස්සෙහි පස්සත්ථා. කස්මා? සහජාතසීලාදිගුණයොගතො. තෙසඤ්ඤි චම්පකබකුලකුසුමාදීනං විය සහජාතවණ්ණගන්ධාදයො සහජාතසීලසමාධිආදයො ගුණා, තෙන තෙ වණ්ණගන්ධාදිසම්පන්නාති විය පුප්ඵාති දෙවමනුස්සානං සතං පියා මනාපා පාසංසියා ච හොන්ති. තෙන චුත්තං “යෙ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසත්ථා”ති. තෙ පන සඬබ්බෙපතො සොතාපත්තිමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගං, එවං යාව අරහත්තමග්ගට්ඨො ඵලට්ඨොති එකං යුගන්ති චත්තාරි යුගාති හොන්ති. තෙනාහ “චත්තාරි එතාති යුගාති හොන්ති තෙ දක්ඛිණෙය්‍යා”ති. තෙති පුබ්බෙ අනියමතො උද්දිට්ඨානං නියමෙත්වා දස්සනං. තෙ හි සබ්බෙපි කම්මං කම්මඵලඤ්ච සද්දහිත්වා දාතබ්බදෙය්‍යධම්මසඬබ්බාතං දක්ඛිණං අරහන්තිති දක්ඛිණෙය්‍යා ගුණවිසෙසයොගෙන දානස්ස මහජ්ඵලභාවසාධනතො. සුගතස්ස සාවකාති සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මසචනත්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතතාය තං ධම්මං සුඤ්ඤන්තිති සාවකා. එතෙසු දින්නාති මහජ්ඵලානීති එතෙසු සුගතස්ස සාවකෙසු අප්පකානිපි දානාති දින්නාති පටිග්ගාහකතො දක්ඛිණාවිසුද්ධියා මහජ්ඵලාති හොන්ති. තෙනාහ භගවා “යාවතා, හික්ඛවෙ, සඬසා වා ගණා වා, තථාගතසාවකසඬසො තෙසං අග්ගමක්ඛායනී”තිආදි (අ. නි. 4.34; 5.32; ඉතිවු. 90).

750. චත්තාරො ච පටිපන්නාතිආදි හෙට්ඨා චුත්තත්ථමෙව.

ඉධ පන ආයස්මා අනුරුද්ධො අත්තනා දෙවතාය ච චුත්තමත්ථං මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො ආරොචෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

විහාරවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. චතුරිත්ථිවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති චතුරිත්ථිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති සාවත්ථියං විහරන්තෙ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසභවනං ගතො. සො තත්ථ පටිපාටියා ධිතෙසු චතුසු විමානෙසු චතස්සො දෙවධිතරො පච්චෙකං අච්ඡරාසහස්සපරිවාරා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තියො දිස්වා තාහි පුබ්බෙ කතකම්මං පුච්ඡන්තො —

755. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ....වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති. —

ඉමාහි ගාථාහි පටිපාටියා පුච්ඡි. තාපි තස්ස පුච්ඡානන්තරං පටිපාටියා බ්‍යාකරිංසු. තං දස්සෙතුං -

758. “සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ....යස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. -

අයං ගාථා වුත්තා.

තා කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ ඵසිකානාමකෙ රට්ඨෙ පණ්ණකතෙ නාම නගරෙ කුලගෙහෙ නිබ්බත්තා වයප්පත්තා තස්මිංයෙව නගරෙ පතිකුලං ගතා සමග්ගවාසං වසන්ති. තාසු ඵකා අඤ්ඤතරං පිණ්ඩවාරිකං භික්ඛුං දිස්වා පසන්නවිත්තා ඉන්දිවරකලාපං අදාසි, අපරා අඤ්ඤස්ස නීලුප්පලහත්ථකං අදාසි, අපරා පදුමහත්ථකං අදාසි, අපරා සුමනමකුළානි අදාසි. තා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවතො නිබ්බත්තිංසු, තාසං අච්ඡරාසභස්සං පරිවාරො අහොසි. තා තත්ථ යාවතායුකං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා තතො චුතා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන අපරාපරං තත්ථෙව සංසරන්තියො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ තත්ථෙව උප්පන්නා වුත්තනයෙන ආයස්මතා මහාමොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතා. තාසු ඵකා අත්තනා කතං පුබ්බකම්මං ථෙරස්ස කථෙන්නී -

759.

“ඉන්දිවරානං භත්ථකං අභමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස;
ඵසිකානං උණ්ණතස්මිං, නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රම්මෙ.

760.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතී”න්ති. -

ආහ. අපරා -

766.

“නීලුප්පලහත්ථකං අභමදාසිං, භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස;
ඵසිකානං උණ්ණතස්මිං, නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රම්මෙ.

767. “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතී”න්ති. -

ආහ. අපරා -

773.

“ඛදාතමුලකං භරිතපත්තං, උදකස්මිං සරෙ ජාතං අභමදාසිං;
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස, ඵසිකානං උණ්ණතස්මිං;
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රම්මෙ.

774. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පහාසති” ති. —

ආහ. අපරා —

780.

“අහං සුමනා සුමනස්ස සුමනමකුලානි, දන්තවණ්ණානි අහමදාසිං;
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස, එසිකානං උණ්ණතස්මිං;
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රම්මෙ.

781. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පහාසති” ති. —

ආහ.

759. තත්ථ ඉන්ද්‍රියරානං හත්ථකන්ති උද්දාලකපුප්ඵහත්ථං වාතසාතකපුප්ඵකලාපං. එසිකානන්ති එසිකාරට්ඨස්ස. උණ්ණතස්මිං නගරවරෙති උණ්ණතෙ භූමිපදෙසෙ නිව්ටියෙ මෙසොදරං ලිහන්තෙහි විය අවිචුග්ගතෙහි පාසාදකුටාගාරාදීහි උණ්ණතෙ උත්තමනගරෙ. පණ්ණකතෙති එවංනාමකෙ නගරෙ.

766. නිලුප්පලහත්ථකන්ති කුචලයකලාපං.

773. ඔදාතමුලකන්ති සෙතමුලං, හිසමුලානං ධවලතාය චුත්තං, පදුමකලාපං සන්ධාය වදති. තෙනාහ “හරිතපත්ත”න්තිආදි. තත්ථ හරිතපත්තන්ති නිලපත්තං. අවිජ්ඣිතමකුළපත්තස්ස හි පදුමස්ස බාහිරපත්තානි හරිතවණ්ණානි එව භොන්ති. උදකස්මිං සරෙ ජාතන්ති සරෙ උදකමිහි ජාතං, සරොරුහන්ති අත්ථො.

780. සුමනාති එවංනාමා. සුමනස්සාති සුන්දරචිත්තස්ස. සුමනමකුලානීති ජාතිසුමනපුප්ඵමකුලානි. දන්තවණ්ණානීති සප්පුකං උල්ලිඛිතහත්ථිදන්තසදිසවණ්ණානි.

එවං තාහි අත්තනා කතකම්මෙ කට්ඨෙතෙ ථෙරො තාසං අනුපුබ්බිං කථං කථෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ සා සබ්බාපි සහපරිවාරා සොතාපන්නා අභෙසුං. ථෙරො තං පවත්තිං මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා හගවතො ආරොචෙසි. හගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා ධම්මදෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

චතුරිත්ථිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අම්බවිමානවණ්ණනා

දිබ්බං තෙ අම්බවනං රම්මන්ති අම්බවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරා උපාසිකා ආවාසදානස්ස මහජ්ඣලං මහානිසංසතඤ්ච සුත්වා ඡන්දජානා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එවමාහ “අහං, භන්තෙ, එකං ආවාසං කාරෙතුකාමා, ඉච්ඡාමි තාදිසං ඔකාසං, ආවික්ඛතු”ති. භගවා භික්ඛු ආණාපෙසි, භික්ඛු තස්සා ඔකාසං දස්සෙසුං. සා තත්ථ රමණීයං ආවාසං කාරෙත්වා තස්ස සමන්තතො අම්බරුක්ඛෙ රොපෙසි. සො ආවාසො සමන්තතො අම්බපන්තිහි පරික්ඛිත්තො ඡායුදකසම්පන්නො මුත්තාජාලසදිසවාලුකාකිණ්ණපණ්ඩරභූමිභාගො අතිවිය මනොභරො අහොසි. සා තං විහාරං නානාවණ්ණෙහි වත්ථෙහි පුජ්ඵදාමගන්ධදාමාදීහි ව දෙවවිමානං විය අලඬිකරිත්වා තෙලපදීපං ආරොපෙත්වා අම්බරුක්ඛෙ ව අභතෙහි වත්ථෙහි වෙයෙත්වා සඬ්ඝස්ස නියායාදෙසි.

සා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්ති, තස්සා මහන්තං විමානං පාතුරහොසි අම්බවනපරික්ඛිත්තං. සා තත්ථ අච්ඡරාගණපරිවාරිතා දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො උපගන්ත්වා ඉමාහි ගාථාහි ප්‍රච්ඡි –

783.

“දිබ්බං තෙ අම්බවනං රම්මං, පාසාදෙත්ථ මහල්ලකො;
නානාතුරියසඬ්ඝුට්ඨො, අච්ඡරාගණසොසිතො.

784.

“පදීපො වෙත්ථ ජලති, නිච්චං සොවණ්ණයො මහා;
දුස්සඵලෙහි රුක්ඛෙහි, සමන්තා පරිවාරිතො.

785. “කෙන තෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

787. “සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

788.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ;
විහාරං සඬ්ඝස්ස කාරෙසිං, අම්බෙහි පරිවාරිතං.

789.

“පරියොසිතෙ විහාරෙ, කාරෙත්තෙ නිට්ඨිතෙ මහෙ;
අම්බෙහි ඡාදයිත්වාන, කත්වා දුස්සමයෙ ඵලෙ.

790.

“පදීපං තත්ථ ජාලෙන්වා, භොජයිත්වා ගණුත්තමං;
නියායාදෙසිං තං සඬ්ඝස්ස, පසන්නා සෙහි පාණ්හි.

791.

“තෙන මෙ අම්බවනං රම්මං, පාසාදෙන්ථ මහල්ලකො;
නානාතුරියසඬ්ඝුට්ඨො, අච්ඡරාගණුසොසිතො.

792.

“පදීපො චෙන්ථ ජලනි, නිච්චං සොවණ්ණයො මහා;
දුස්සඵලෙහි රුක්ඛෙහි, සමන්තා පරිවාරිතො.

793.

“තෙන මෙතාදියො චණ්ණො...පෙ....චණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා
පභාසති”ති. —
සා දෙවතා බ්‍යාකාසි.

783. තත්ථ මහල්ලකොති මහත්තො ආයාමවිත්ථාරෙහි උබ්බෙධෙන ච
විජුලො, උළාරතමොති අත්ථො. අච්ඡරාගණුසොසිතොති තං පමොදිතුං
සඬ්ඝිතිවසෙන චෙව පියසල්ලාපවසෙන ච අච්ඡරාසඬ්ඝෙන සමුග්ගොසිතො.

784. පදීපො චෙන්ථ ජලනීති සූරියරස්මිසමුඡ්ඡලකිරණවිතානො
රතනප්පදීපො ච එත්ථ එතස්මිං පාසාදෙ අභිජලති. දුස්සඵලෙහිති දුස්සානි
ඵලානි එතෙසන්ති දුස්සඵලා. තෙහි සමුග්ගිරියමානදිබ්බවත්ථෙහිති අත්ථො.

789. කාරෙන්තෙ නිට්ඨිතෙ මහෙති කතපරියොසිතස්ස විහාරස්ස මහෙ
පූජාය කරියමානාය ච. කත්වා දුස්සමයෙ ඵලෙති දුස්සෙයෙව තෙසං
අම්බානං ඵලං කත්වා.

790. ගණුත්තමන්ති ගණානං උත්තමං භගවතො සාවකසඬ්ඝං.
නියායාදෙසින්ති සම්පට්ඨිජාපෙසිං, අදාසින්ති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අම්බවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පිතවිමානවණ්ණනා

පිතවත්ථෙ පිතධෛති පිතවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති
පරිනිබ්බුතෙ රඤ්ඤා අජාතසත්තුනා අත්තනා පටිලද්ධා භගවතො
සරිරධාතුයො ගහෙන්වා ථූපෙ ච මහෙ ච කතෙ රාජගහවාසීනී අඤ්ඤතරා
උපාසිකා පාතොව කතසරිරපටිජග්ගනා “සත්ථු ථූපං පූජෙස්සාමී”ති
යථාලද්ධානි වත්තාරි කොසාතකීපුප්ඵානි ගහෙන්වා සද්ධාවෙගෙන
සමුස්සාහිතමානසා මග්ගපරිස්සයං අනුපධාරෙන්වා ථූපාහිමුඛි ගච්ඡති. අථ
නං තරුණවච්ඡා ගාථි අභිධාවන්ති වෙගෙන ආපතිත්වා සිඬ්ඝෙන පහරිත්වා

ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. සා තාවදෙව තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තන්ති සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො උය්‍යානකීළාය ගච්ඡන්තස්ස පරිවාරභූතානං අඨ්ඨානියානං නාටකකොට්ඨං මජ්ඣෙ අත්තනො සරීරපභාය තා සබ්බා අභිභවන්ති සභ රටෙන පාතුරහොසි. තං දිස්වා සක්කො දෙවරාජා විමහිතවිත්තො අව්ජරියබ්භූතජාතො “කිදිසෙන නු බො ඔළාරිකෙන කම්මුතා අයං එදිසිං සුමහතිං දෙවිද්ධිමුපාගතා”ති තං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි —

795.

“පිතවත්ථෙ පිතධපෙ, පිතාලඬිකාරභූසිතෙ;
පිතවන්දනලිත්තඬිගෙ, පිතඋප්පලමාලිති.

796.

“පිතපාසාදසයනෙ, පිතාසනෙ පිතභාජනෙ;
පිතජත්තෙ පිතරටෙ, පිතස්සෙ පිතබ්ජනෙ.

797.

“කිං කම්මමකරී හද්දෙ, පුබ්බෙ මානුසකෙ භවෙ;
දෙවනෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

සාපිස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

798.

“කොසාතකී නාම ලතත්ථි භන්තෙ, තිත්තිකා අනභිච්ඡිතා;
තස්සා චත්තාරි පුප්ඵානි, ථූපං අභිභරිං අභං.

799.

“සත්ථු සරීරමුද්දිස්ස, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා;
නාස්ස මග්ගං අචෙක්ඛිස්සං, න තග්ගමනසා සතී.

800.

“තතො මං අවධි ගාවී, ථූපං අපත්තමානසං;
තඤ්චාභං අභිසඤ්චෙය්‍යං, භියොයා නුන ඉතො සීයා.

801.

“තෙන කම්මෙන දෙවින්ද, මසවා දෙවකුඤ්ජර;
පභාය මානුසං දෙභං, තච සභබ්‍යමාගතා”ති.

795-6. තත්ථ පිතවන්දනලිත්තඬිගෙහි සුවණ්ණචණ්ණෙන චන්දනෙන අනුලිත්තසරීරෙ. පිතපාසාදසයනෙහි සබ්බසොචණ්ණමයෙන පාසාදෙන සුවණ්ණපරික්ඛිත්තෙහි සයනෙහි ච සමන්තාගතෙ. ඵලං සබ්බත්ථ හෙට්ඨා උපරි ච පිතසද්දෙන සුවණ්ණමෙව ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං.

798. ලතත්ථීති ලතා අත්ථී. භන්තෙති සක්කං දෙවරාජානං ගාරවෙන ආලපති. අනභිච්ඡිකාති න අභිකඬ්ඛිතා.

799. සරිරන්ති සරිරභූතං ධාතුං. අවයවෙ වායං සමුදායවොහාරො යථා “පටො ඩඬ්ඨො, සමුද්දො දිට්ඨො”ති ව. අස්සාති ගොරුපස්ස. මග්ගන්ති ආගමනමග්ගං. න අවෙක්ඛිස්සන්ති න ඔලොකයිං. කස්මා? න තග්ගමනසා සතීති, තස්සං ගාවියං ගතමනා යපිතමනා න භොන්ති, අඤ්ඤදත්ථු භගවතො ථූපගතමනා එව සමානාති අත්ථො. “තදඬ්ගමනසා සතී”ති ව පායො, තදඬ්ගෙ තස්ස භගවතො ධාතුයා අඬ්ගෙ මනො එතිස්සාති තදඬ්ගමනසා. එවංභූතා අභං තදා තස්සා මග්ගං නාවෙක්ඛිස්සන්ති දස්සෙති.

800. ථූපං අපත්තමානසන්ති ථූපං චෙතියං අසම්පත්තඅජ්ඣාසයං, මනසි භවොති හි මානසො, අජ්ඣාසයො මනොරථො. “ථූපං උපගන්ත්වා පුජ්චෙහි පුජෙස්සාමී”ති උප්පන්නමනොරථස්ස අසම්පුණ්ණතාය එවං චුත්තං. ථූපං චෙතියං පන පුජ්චෙහි පුජනචිත්තං සිද්ධමෙව, යෙන සා දෙවලොකෙ උප්පන්න. තඤ්චාභං අභිසඤ්චෙය්‍යන්ති තඤ්චෙ අභං අභිසඤ්චිතෙය්‍යං, පුජ්චපුජනෙන හි පුඤ්ඤං අභං ථූපං අභිගන්ත්වා යථාධිජ්ජායං පුජනෙන සම්මදෙව විතෙය්‍යං උපවිතෙය්‍යන්ති අත්ථො. හියෙය්‍යා නූන ඉතො සියාති ඉතො යථාලද්ධසම්පත්තිතොපි හියෙය්‍යා උපරි උත්තරිතරා සම්පත්ති සියාති මඤ්ඤෙති අත්ථො.

801. මසවා දෙවකුඤ්ජරාති ආලපනං. තත්ථ දෙවකුඤ්ජරාති සබ්බලපරක්කමාදිවිසෙසෙහි දෙවෙසු කුඤ්ජරසදිසො. සහඛ්‍යන්ති සහභාවං.

802.

“ඉදං සුත්වා තිදසාධිපති, මසවා දෙවකුඤ්ජරො;
තාවතිංසෙ පසාදෙන්තො, මාතලිං එතදබ්බි”ති. —

ඉදං ධම්මසඬ්භිගාහකවචනං. තතො සක්කො මාතලිපමුඛස්ස දෙවගණස්ස ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි —

803.

“පස්ස මාතලි අච්ඡෙරං, විත්තං කම්මඵලං ඉදං;
අප්පකම්පි කතං දෙය්‍යං, පුඤ්ඤං භොති මහප්ඵලං.

804.

“නත්ථී විත්තෙ පසන්නම්හි, අප්පකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ, අථ වා තස්ස සාවකෙ.

805.

“එහි මාතලි අම්බෙපි, හියොයා හියොයා මහෙමසෙ;
තථාගතස්ස ධාතුයො, සුඛො පුඤ්ඤානමුච්චයො.

806.

“තිට්ඨන්තෙ නිබ්බුතෙ වාපි, සමෙ චිත්තෙ සමං ඵලං;
චෙතොපණ්ඩිහෙනුහි, සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගතිං.

807.

“ඛණ්ණං වත අත්ථාය, උප්පජ්ජන්ති තථාගතා;
යත්ථ කාරං කරිත්වාන, සග්ගං ගච්ඡන්ති දායකා”ති.

802. තත්ථ පසාදෙන්තොති පසන්තෙ කරොන්තො, රතනත්තයෙ සද්ධං උප්පාදෙන්තොති අත්ථො.

803. චිත්තන්ති විචිත්තං අචිත්තෙයාං. කම්මඵලන්ති දෙයාධම්මස්ස අනුළාරත්තෙපි ඛේත්තසම්පත්තියා ව චිත්තසම්පත්තියා ව උළාරස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස ඵලං පස්සාති යොජනා. අප්පකම්පි කතං දෙයාං, පුඤ්ඤං හොති මහජ්ඵලන්ති ඵත්ථ කතන්ති කාරවසෙන සක්කාරවසෙන ආයතනෙ විනිසුත්තං. දෙයාන්ති දාතබ්බවත්ථුං. පුඤ්ඤන්ති තථාපචිත්තං පුඤ්ඤකම්මං.

804. ඉදානි යත්ථ අප්පකම්පි කතං පුඤ්ඤං මහජ්ඵලං හොති, තං පාකටං කත්වා දස්සෙන්තො “නත්ථි චිත්තෙ පසන්තම්හි”ති ගාථමාහ. තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

805-6. අම්බෙපිති මයම්පි. මහෙමසෙති මහාමසෙ පුජාමසෙ. චෙතොපණ්ඩිහෙනු හීති අත්තනො චිත්තස්ස සම්මදෙව යපනනිමිත්තං, අත්තසම්මාපණ්ඩානෙනාති අත්ථො. තෙනාහ භගවා –

“න තං මාතාපිතා කශිරා, අඤ්ඤෙ වාපි ච ඤාතකා;
සම්මා පණ්හිතං චිත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති. (ධ. ප. 43);

ඵවඤ්ච පන වත්වා සක්කො දෙවානම්න්දො උය්‍යානකීළාය උස්සාහං පටිප්පස්සම්බෙත්වා තතොව පටිනිවත්තිත්වා අත්තනා අභිණ්හං පුජනෙය්‍යාට්ඨානභූතෙ වුළාමණිචෙතියෙ සත්තාහං පුජං අකාසි. අථ අපරෙන සමයෙන දෙවචාරිකං ගතස්ස ආයස්මතො නාරදත්ථෙරස්ස තං පචත්තිං ගාථාහෙව කථෙසි, ථෙරො ධම්මසඬ්ඛිගාහකානං ආරොචෙසි, තෙ තථා නං සඬ්ගහං ආරොපෙසුන්ති.

පිතවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උච්ඡුච්චානවණ්ණනා

ඔභාසයිත්වා පථවිං සදෙවකන්ති උච්ඡුච්චානං. තං හෙට්ඨා උච්ඡුච්චානෙන පාළිතො ච අට්ඨුප්පත්තිතො ච සදිසමෙව. කෙවලං තත්ථ සස්සු සුණ්ඨං පීඨකෙන පහරිත්වා මාරෙසි, ඉධ පන ලෙඩ්චුනාති අයමෙව විසෙසො. වත්ථුනො පන භින්නත්තා උභයමිපි විසුංයෙව සඬිගහං ආරුළුහන්ති වෙදිතබ්බං.

808.

“ඔභාසයිත්වා පථවිං සදෙවකං, අතිරොචසි වන්දිමසුරියා විය; සිරියා ච වණ්ණෙන යසෙන තෙජසා, බ්‍රහ්මාව දෙවෙ තිදසෙ සහින්දකෙ.

809.

“පුච්ඡාමි තං උප්පලමාලධාරිනී, ආවෙළිනී කඤ්චනසන්නිහත්තවෙ; අලඬිකතෙ උත්තමවත්ථධාරිනී, කා ත්වං සුභෙ දෙවතෙ වන්දසෙ මමං.

810.

“කිං ත්වං පුරෙ කම්මමකාසි අත්තනා, මනුස්සභූතා පුරිමාය ජාතියා; දානං සුචිණ්ණං අථ සීලසඤ්ඤමං, කෙනුපපන්නා සුගතිං යසස්සිනී; දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති. —

ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පුච්ඡි. තතො දෙවතා ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

811.

“ඉදානි හන්තෙ ඉමමෙව ගාමං, පිණ්ඩාය අම්භාකං සරං උපාගමි; තතො තෙ උච්ඡුස්ස අදාසිං ඛණ්ඩිකං, පසන්නචිත්තා අතුලාය පිතියා.

812.

“සස්සු ච පච්ඡා අනුයුඤ්ජතෙ මමං, කහං නු උච්ඡුං වධුකෙ අවාකිරි; න ඡඩ්ඨිතං නො පන බාදිතං මයා, සන්නස්ස භික්ඛුස්ස සයං අදාසහං.

813.

““තුය්හං න්විදං ඉස්සරියං අථො මම”, ඉතිස්සා සස්සු පරිභාසතෙ මමං; ලෙඩ්චුං ගහෙත්වා පහාරං අදාසි මෙ, තතො චුතා කාලකතාමිහි දෙවතා.

814.

“තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි
අත්තනා;
දෙවෙනි සද්ධිං පරිවාරයාමහං, මොදාමහං කාමගුණෙනි පඤ්චහි.

815.

“තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි
අත්තනා;
දෙවින්දගුත්තා තිදසෙනි රක්ඛිතා, සමප්පිතා කාමගුණෙනි පඤ්චහි.

816.

“ඵතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං, මහාවිපාකා මම උච්ඡුදක්ඛිණා;
දෙවෙනි සද්ධිං පරිවාරයාමහං, මොදාමහං කාමගුණෙනි පඤ්චහි.

817.

“ඵතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං, මහාජුතිකා මම උච්ඡුදක්ඛිණා;
දෙවින්දගුත්තා තිදසෙනි රක්ඛිතා, සහස්සනෙත්තොරිව නන්දනෙ
වනෙ.

818.

“තුචඤ්ච හත්තෙ අනුකම්පකං විදුං, උපෙච්ච වන්දිං කුසලඤ්ච
පුච්ඡිසං;
තතො තෙ උච්ඡුස්ස අදාසිං ඛණ්ඩිකං, පසන්නචිත්තා අතුලාය
පිතියා”ති.

සෙසං වුත්තසදිසමෙවාති.

උච්ඡුචිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. වන්දනවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති වන්දනවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති?
හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන
සමයෙන සමබහුලා භික්ඛු අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකාවාසෙ වස්සං වසිත්වා
වුත්ථවස්සා පවාරෙත්වා සෙනාසනං පටිසාමෙත්වා පත්තච්චරමාදාය
සාවත්ථිං උද්දිස්ස හගවත්තං දස්සනත්ථාය ගච්ඡන්තා අඤ්ඤතරස්ස
ගාමස්ස මජ්ඣෙකා අතික්කමන්ති. තත්ථ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි තෙ භික්ඛු දිස්වා
පසන්නචිත්තා සඤ්ජාතගාරවබ්බමානා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා
සිරස්මිං අඤ්ජලිං පග්ගස්ස යාව දස්සනුපවාරා පසාදසොම්මානි අක්ඛිති
උම්ථිලෙන්වා ඔලොකෙන්ති අට්ඨාසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා
තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති. අථ නං තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති. ආයස්මා
මහාමොග්ගල්ලානො ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි —

819. “අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන...පෙ....වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති.

822. “සා දෙවතා අත්තමනා...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

823.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා, දිස්වාන සමණෙ සීලවන්තෙ;
පාදානි වන්දිත්වා මනං පසාදයිං, විත්තා වහං අඤ්ජලිකං අකාසිං.

824.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති. —

ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි.

823. තත්ථ සමණෙනි සමිත්තපාපෙ. සීලවන්තෙනි සීලගුණයුත්තෙ. මනං පසාදයින්ති “සාධුරූපා වතිමෙ අය්‍යා ධම්මචාරිනො සමචාරිනො බ්‍රහ්මචාරිනො”ති තෙසං ගුණෙ ආරබ්භ විත්තං පසාදෙයිං. විත්තා වහං අඤ්ජලිකං අකාසින්ති තුට්ඨා සොමනස්සජාතා අහං වන්දිං. පෙසලානං හික්ඛුනං පසාදවිකසිතානි අක්ඛිති උම්මීලෙන්වා දස්සනමත්තම්පි ඉමෙසං සත්තානං බහුපකාරං, පගෙව වන්දනාති. තෙනාහ “තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො”තිආදි. සෙසං වුත්තනයමෙව.

වන්දනවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. රජ්ජුමාලාවිමානවණ්ණනා

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙනාති රජ්ජුමාලාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන ගයාගාමකෙ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ධිතා තස්මිංයෙව ගාමෙ එකස්ස බ්‍රාහ්මණකුමාරස්ස දින්නා පතිකුලං ගතා, තස්මිං ගෙහෙ ඉස්සරියං වත්තෙන්ති තිට්ඨති. සා තස්මිං ගෙහෙ දාසියා ධිතරං දිස්වා න සහති. දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය කොධෙන තට්ඨවායමානා අක්කොසති පරිභාසති, බටකඤ්චස්සා දෙති. යදා පන සා වයප්පත්තියා කිච්චසමත්ථා ජාතා, තදා නං ජණ්ණකප්පරමුට්ඨිහි පහරතෙව යථා තං පුරිමජාතීසු බද්ධාසාතා.

සා කිර දාසී කස්සපදසබලස්ස කාලෙ තස්සා සාමිනී අහොසි, ඉතරා දාසී. සා තං ලෙඬ්ඬුදණ්ඩාදිහි මුට්ඨිආදිහි ව අභිණ්භං අභිහනති. සා තෙන නිබ්බින්නා යථාබලං දානාදිති පුඤ්ඤානි කත්වා “අනාගතෙ අහං සාමිනී හුත්වා ඉම්ස්සා උපරි ඉස්සරියං වත්තෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං යපෙසි. අථ සා දාසී තතො චුතා අපරාපරං සංසරන්ති ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ වුත්තනයෙන

ගයාගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා පතිකුලං ගතා, ඉතරාපි තස්සා දාසී අහොසි. එවං බද්ධාසාතතාය සා තං විහෙයෙති.

එවං විහෙයෙන්නී අකාරණෙනෙව කෙසෙසු ගහෙත්වා හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව සුභතං හනි. සා න්හාපිතසාලං ගන්ත්වා බුරමුණ්ඩං කාරෙත්වා අගමාසි. සාමීනී “කිං ජෙ දුට්ඨදාසී මුණ්ඩනමත්තෙන තව විජ්ජමොක්ඛො”ති රජ්ජුං සීසෙ බන්ධිත්වා තත්ථ නං ගහෙත්වා ඔණමෙත්වා ඝාතෙති, තස්සා තඤ්ච රජ්ජුං අපනෙතුං න දෙති. තතො පට්ඨාය දාසියා “රජ්ජුමාලා”ති නාමං අහොසි.

අටෙකදිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො රජ්ජුමාලාය සොතාපත්තිඵලපනිස්සයං, තස්සා ව බ්‍රාහ්මණියා සරණෙසු සීලෙසු ව පතිට්ඨානං දිස්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමුලෙ නිසිදි ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තො. රජ්ජුමාලාපි ඛො දිවසෙ දිවසෙ තාය තථා විහෙයීයමානා “කිං මෙ ඉමිනා දුජ්ජීවිතෙනා”ති නිබ්බන්ධනරූපා ජීවිතෙ මරිතුකාමා සටං ගහෙත්වා උදකතිත්ථං ගච්ඡන්තී විය ගෙහතො නික්ඛන්තා අනුක්කමෙන වනං පවිසිත්වා හගවතො නිසින්නරුක්ඛස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්ස රුක්ඛස්ස සාධාය රජ්ජුං බන්ධිත්වා පාසං කත්වා උබ්බන්ධිතුකාමා ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තී අද්දස හගවන්තං තත්ථ නිසින්තං පාසාදිකං පසාදනීයං. උත්තමදමථසමථමනුජ්ජත්තං ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තං. දිස්වා බුද්ධගාරවෙන ආකඨසීයමානහදයා “කිං නු ඛො හගවා මාදිසානම්පි ධම්මං දෙසෙති, යමහං සුත්වා ඉතො දුජ්ජීවිතතො මුච්චෙය්‍ය”න්ති වින්තෙසි.

අථ හගවා තස්සා චිත්තාවාරං ඔලොකෙන්වා “රජ්ජුමාලෙ”ති ආහ. සා තං සුත්වා අමතෙන විය අභිසිත්තා පිතියා නිරන්තරං පුට්ඨා හගවන්තං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තස්සා හගවා අනුපුබ්බිකථානුපුබ්බකං වතුසච්චකථං කථෙසි, සා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. සත්ථා “වට්ටති එත්තකො රජ්ජුමාලාය අනුග්ගහො, ඉදානෙසා කෙනචි අජ්ජධංසියා ජාතා”ති අරඤ්ඤතො නික්ඛමිත්වා ගාමස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමුලෙ නිසිදි. රජ්ජුමාලාපි අත්තානං විනිපාතෙතුං අභබ්බතාය බන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නතාය ව “බ්‍රාහ්මණි මං හනතු වා විහෙයෙතු වා යං වා තං වා කරොතු”ති සටෙන උදකං ගහෙත්වා ගෙහං අගමාසි. සාමිකො ගෙහද්වාරෙ ධීතො තං දිස්වා “ත්වං අජ්ජ උදකතිත්ථං ගතා විරායිත්වා ආගතා, මුඛවණ්ණො ව තෙ අතිවිය විජ්ජසන්නො, ත්වඤ්ච අඤ්ඤත ආකාරෙන උපට්ඨාසි, කිං එත”න්ති පුච්ඡී. සා තස්ස තං පවත්තිං ආචික්ඛි.

බ්‍රාහ්මණො තස්සා වචනං සුත්වා තුස්සිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා රජ්ජුමාලාය උපරි “තයා න කිඤ්චි කාතබ්බ”න්ති සුණ්ණාය වත්වා තුට්ඨමානසො

සීසතරං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා සාදරෙන කතපට්ඨසන්ථාරො සන්ථාරං නිමන්තෙත්වා අත්තනො ගෙහං ආනෙත්වා පණිතෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්ඡිත්වා භගවත්තං භුත්තාවිං ඔනීතපත්තපාණිං උපසඬකම්ත්වා එකමන්තං නිසීදි, සුණ්ඨසාපිස්ස උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. ගයාගාමවාසිනොපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකා තං පවත්තිං සුත්වා භගවත්තං උපසඬකම්ත්වා අප්පෙකච්චෙ අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු, අප්පෙකච්චෙ සම්මොදනියං කත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු.

සත්ථා රජ්ජුමාලාය තස්සා ච බ්‍රාහ්මණියා පුරිමජාතීසු කතකම්මං විත්ථාරතො කථෙත්වා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපං ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණී ච මහාජනො ච තත්ථ සන්තිපතිතො සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨහි. සත්ථා ආසනා උට්ඨහිත්වා සාවත්ථිමෙව අගමාසි. බ්‍රාහ්මණො රජ්ජුමාලං ධිතුට්ඨානෙ යපෙසි. තස්ස සුණ්ඨා රජ්ජුමාලං පියවක්ඛුහි ඔලොකෙන්ති යාවජීවං මනාපෙනෙව සිනෙහෙන පරිහරි. රජ්ජුමාලා අපරහාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති, අච්ඡරාසහස්සඤ්චස්සා පරිවාරො අහොසි. සා සට්ඨිසකට්ඨාරජ්ජමාණෙහි දිබ්බාහරණෙහි පටිමණ්ඩිතත්තභාවා අච්ඡරාසහස්සපරිවුත්තා නන්දනවනාදීසු මහතිං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානා පමුදිතමනා විචරති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං ගතො තං මහන්තෙන දිබ්බානුභාවෙන මහතියා දෙවිද්ධියා විජ්ජොතමානං දිස්වා තාය කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි ප්‍රච්ඡි.

826.

“අභික්කන්තෙන චණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;
හත්ථෙ පාදෙ ච විග්ගස්භ, නච්චසි සුප්පවාදිතෙ.

827.

“තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬගමඬගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා සද්දා නිච්ඡරන්ති, සවනීයා මනොරමා.

828.

“තස්සා තෙ නච්චමානාය, අඬගමඬගෙහි සබ්බසො;
දිබ්බා ගන්ධා පවායන්ති, සුචිගන්ධා මනොරමා.

829.

“විචත්තමානා කායෙන, යා වෙණීසු පිළුන්ධනා;
තෙසං සුයාති නිග්ගෙසො, තූරියෙ පඤ්චඬගිකෙ යථා.

830.

“වට්ඨකා වාතධුතා, වාතෙන සම්පකම්පිතා;
තෙසං සුයාති නිග්ගෙසො, තූරියෙ පඤ්චඬගිකෙ යථා.

831.

“යාපි තෙ සිරස්මිං මාලා, සුචිගන්ධා මනොරමා;
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා, රුක්ඛො මඤ්ජුසකො යථා.

832.

“සායසෙ තං සුචිගන්ධං, රූපං පස්සසි අමානුසං;
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවික්ඛ, කිස්ස කම්මස්සිදං ඵල”න්ති.

826. තත්ථ හත්ථෙ පාදෙ ච විග්ග්හිනාති හත්ථෙ ච පාදෙ ච විවිධෙහි ආකාරෙහි ගහෙත්වා, පුප්ඵමුට්ඨිපුප්ඵඤ්ජලිආදිහෙදස්ස සාධානිනයස්ස දස්සනවසෙන විවිධෙහි ආකාරෙහි හත්ථෙ, ච, සමපාදාදීනම්පි යානවිසෙසානං දස්සනවසෙන විවිධෙහි ආකාරෙහි පාදෙ ච උපාදිගිත්වාති අත්ථො. ච-සද්දෙන සාධානිනයං සචග්ග්හාති. නචචසිති නටසි. යා ත්වන්ති යා චුත්තනයවසෙන නචචං කරොසිති අත්ථො. සුප්පවාදිතෙති සුන්දරෙ පචජ්ජතෙ සති තච නචචස්ස අනුරූපවසෙන විනාචංසමුදිඬිගතාලාදිකෙ වාදියමානෙ, පඤ්චඬිගිකෙ තූරියෙ පග්ග්හිනමානෙති අත්ථො. සෙසං හෙට්ඨාවිමානෙ චුත්තනයමෙව.

ඵචං ථෙරෙන පුච්ඡිතා සා දෙවතා අත්තනො පුරිමජාතිආදිං ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි -

833.

“දාසි අහං පුරෙ ආසිං, ගයායං බ්‍රාහ්මණස්සහං;
අප්පපුඤ්ඤා අලක්ඛිකා, රජ්ජමාලාති මං විදුං.

834.

“අක්කොසානං වධානඤ්ච, තජ්ජනය ච උග්ගතා;
කුටං ගහෙත්වා නික්ඛම්ම, අගඤ්ඡිං උදහාරියා.

835.

“විපථෙ කුටං නික්ඛිපිත්වා, වනසණ්ඨං උපාගමිං;
‘ඉධෙවාහං මරිස්සාමි, කො අත්ථො ජීවිතෙන මෙ’.

836.

“දළ්භං පාසං කරිත්වාන, ආසුම්භිත්වාන පාදපෙ;
තතො දිසා විලොකෙසිං, ‘කො නු ඛො වනමස්සිතො’.

837.

“තත්ථද්දසාසිං සම්බුද්ධං, සබ්බලොකහිතං මුනිං;
නිසින්තං රුක්ඛමූලස්මිං, ක්කායන්තං අකුතොභයං.

838.

“තස්සා මෙ අහු සංවෙගො, අබ්භූතො ලොමහංසනො;
‘කො නු බො වනමස්සිතො, මනුස්සො උදාහු දෙවතා’.

839.

“පාසාදිකං පසාදනීයං, වනා නිබ්බතමාගතං;
දිස්වා මනො මෙ පසිදි, නායං යාදිසකිදිසො.

840.

“ගුත්තින්ද්‍රියො ඤානරතො, අබ්භිග්ගතමානසො;
භිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස, බුද්ධො අයං භවිස්සති.

841.

“භයතෙරවො දුරාසදො, සිහොව ගුහමස්සිතො;
දුල්ලභායං දස්සනාය, පුජ්ඵං ඔදුම්බරං යථා.

842.

“සො මං මුදුහි වාචාහි, ආලපිත්වා තථාගතො;
රජ්ජුමාලෙති මංවොච, සරණං ගච්ඡ තථාගතං.

843.

“තාහං ගිරං සුණිත්වාන, නෙලං අත්ථවතිං සුචිං;
සණ්භං මුදුඤ්ච වග්ගුඤ්ච, සබ්බසොකාපනුදනං.

844.

“කල්ලචිත්තඤ්ච මං ඤත්වා, පසන්තං සුද්ධමානසං;
භිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස, අනුසාසි තථාගතො.

845.

“ඉදං දුක්ඛන්ති මංවොච, අයං දුක්ඛස්ස සම්භවො;
දුක්ඛනිරොධො මග්ගො ච, අඤ්ජසො අමනොගධො.

846.

“අනුකම්පකස්ස කුසලස්ස, ඔවාදම්භි අහං යීතා;
අජ්ඣගා අමතං සන්තිං, නිබ්බානං පදම්චිචුතං.

847.

“සාහං අවට්ඨිතාපෙමා, දස්සනෙ අවිකම්පිනී;
මූලජාතාය සද්ධාය, යීතා බුද්ධස්ස ඔරසා.

848.

“සාහං රමාමි කිළාමි, මොදාමි අකුතොහයා;
දිබ්බමාලං ධාරයාමි, පිවාමි මධුමද්දවං.

849.

“සට්ඨිතුරියසහස්සානි, පට්ඨොධං කරොන්ති මෙ;
ආලම්බො ගග්ගරො භීමො, සාධුවාදී ච සංසයො.

850.

“පොක්ඛරො ච සුඵස්සො ච, විණාමොක්ඛා ච නාරියො;
නන්දා චෙව සුනන්දා ච, සොණදින්නා සුවිම්භිතා.

851.

“අලම්බුසා මිස්සකෙසි ච, පුණ්ඩරිකානිදාරුණි;
ඵණ්ඵස්සා සුඵස්සා ච, සුභද්දා මුදුවාදිනි.

852.

“ඵතා චඤ්ඤා ච සෙය්‍යාසෙ, අවිජරානං පබ්බොධිකා;
තා මං කාලෙත්ථපාගන්ත්වා, අභිභාසන්ති දෙවතා.

853.

“හන්ද නච්චාම ගායාම, හන්ද තං රමයාමසෙ;
නයිදං අකතපුඤ්ඤානං, කතපුඤ්ඤානමෙවිදං.

854.

“අසොකං නන්දනං රම්මං, තිදසානං මහාවනං;
සුඛං අකතපුඤ්ඤානං, ඉධ නත්ථි පරත්ථ ච.

855.

“සුඛඤ්ච කතපුඤ්ඤානං, ඉධ චෙව පරත්ථ ච;
තෙසං සහබ්‍යකාමානං, කත්තබ්බං කුසලං බහුං;
කතපුඤ්ඤා හි මොදන්ති, සග්ගෙ භොගසමඬ්භිනො.

856.

“බහුනං චත අත්ථාය, උප්පජ්ජන්ති තථාගතා;
දක්ඛිණෙය්‍යා මනුස්සානං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තානමාකරා;
යත්ථ කාරං කරිත්වාන, සග්ගෙ මොදන්ති දායකා”ති.

833. තත්ථ දාසී අහං පුරෙ ආසින්නි පුරෙ පුරිමජාතියං අහං අන්තොජාතා දාසී අහොසිං. තත්ථ කස්සාති ආහ “ගයායං බ්‍රාහ්මණස්සහ”න්ති, ගයානාමකෙ ගාමෙ අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස. හන්ති නිපාතමත්තං. අප්පපුඤ්ඤාති මන්දභාග්‍යා අපුඤ්ඤා. අලක්ඛිකාති නිස්සිරිකා කාලකණ්ණි.

රජ්ජමාලාති මං විදුන්නි, කෙසෙ ගහෙත්වා ආකඨස්සනපරිකඨස්සනදුක්ඛෙන මුණ්ඩකෙ කතෙ පුනපි තදත්ථමෙව සීසෙ දළ්භං බන්ධිත්වා යපිතරජ්ජකුණ්ඩලකවසෙන “රජ්ජමාලා”ති මං මනුස්සා ජානිංසු.

834. වධානන්ති තාලනානං. තජ්ජනායාති භයසංතජ්ජනෙන. උග්ගතාති උග්ගතාය දොමනස්සුප්පත්තියා. උදභාරියාති උදකභාරිකා, උදකං ආභරන්ති විය හුත්වාති අධිප්පායො.

835. විපටෙති අපටෙ, මග්ගතො අපක්කමිත්වාති අත්ථො. ක්වත්ථොති කො අත්ථො. සොයෙව වා පායො.

836. දළ්භං පාසං කරිත්වානාති බන්ධනපාසං ථීරං අච්ඡිජ්ජනකං කත්වා. ආසුම්භිත්වාන පාදපෙති විටපෙ උග්ගනවසෙන පාදපෙ රුක්ඛෙ බිහිත්වා. තතො දිසා විලොකෙසිං, කො නු බො වනමස්සිකොති ඉමං වනං පවිසනවසෙන අස්සිකො නු බො කොචි අත්ථී, යතො මෙ මරණන්තරායො සියාති අධිප්පායො.

837. සම්බුද්ධන්තිආදි තදා තස්සා තාදිසෙ නිච්ඡයෙ අසතිපි සභාවවසෙන චුත්තං. තස්සත්ථො – සයමෙව සම්මදෙව ච සබ්බස්සාපි බුජ්ඣිතබ්බස්ස බුද්ධත්තා සම්බුද්ධං, මහාකරුණායොගෙන භීතාදිහෙදහින්තස්ස සබ්බස්සාපි ලොකස්ස එකන්තහිතත්තා සබ්බලොකහිතං, උභයලොකං මුත්තතො මුනිං, නිසජ්ජාවසෙන කිලෙසාහිසඬ්ඛාරෙහි යානා වාවනාභාවෙන ච නිසින්තං, ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ච ඝායන්තං, බොධිමුලෙයෙව භයහෙතුතං සමුච්ඡින්නත්තා කුතොචිපි භයාභාවතො අකුතොභයන්ති වෙදිතබ්බං.

838. සංවෙගො නාම සහොත්තජ්ජං ඤාණං, සො තස්සා භගවතො දස්සනෙන උජ්ජජ්ජී. තෙනාහ “තස්සා මෙ අහු සංවෙගො”ති.

839. පාසාදිකන්ති පසාදාවහං, ද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසිතිඅනුබ්බඤ්ජනබ්බාමජ්ජහාකෙතුමාලාලඬික තාය සමන්තපාසාදිකාය අත්තනො සරිරසොභාසම්පත්තියා රූපකායදස්සනබ්බාවටස්ස ජනස්ස සාධුභාවතො පසාදසංවඬිස්සන්ති අත්ථො. පසාදනීයන්ති දසබල-චතුරෙසාරජ්ජප්පසාධාරණඤාණ-අට්ඨාරසාවෙණික-බුද්ධධම්මපභුතිඅපරිමාණගුණසමන්තාගතාය ධම්මකායසම්පත්තියා සරික්ඛකජනස්ස පසිදිතබ්බයුත්තං, පාසාදිකන්ති අත්ථො. වනාති කිලෙසවනතො අපක්කමිත්වා. නිබ්බනමාගතන්ති නිත්තණ්භවාටං නිබ්බනමෙව උපගතං අධිගතං. යාදිසක්ඛිදිසොති යො වා සො වා, පචුරජනොති අත්ථො.

840-41. මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං අග්ගමග්ගගොපනාය ගොපිතත්තා ගුත්තින්ද්‍රියො. අග්ගඵලජ්ඣානාහිරතියා ඤානරතො. තතො ඵච ඛනිභූතෙහි රූපාදිආරම්මණෙනි අපක්කමිත්වා විසයජ්ඣාත්තෙ නිබ්බානෙ ච ඔගාල්භවිත්තතාය අඛනිග්ගතමානසො. මිච්ඡාගාහමොචනහයෙන විපල්ලාසවත්තෙහි මිච්ඡාදිට්ඨිකෙහි භාගිතබ්බතො තෙසඤ්ච භයජනනතො භයභෙරවො. පයොගාසයවිපත්තෙහි අනුපගමනීයතො ච කෙනවිපි අනාසාදනීයතො ච දුරාසදො. දුල්ලභායන්ති දුල්ලභො අයං. දස්සනායාති දට්ඨුමිපි. පුජ්ථං ඔදුම්බරං යථාති යථා නාම උදුම්බරෙ භවං පුජ්ථං දුල්ලභදස්සනං, කදාවිදෙව භවෙය්‍ය, න චා භවෙය්‍ය, ඵචං ඊදිසස්ස උත්තමපුග්ගලස්සාති අත්ථො.

842. සො තථාගතො මුදුනි වාචාහි සණ්භාය වාචාය “රජ්ජුමාලෙ”ති මං ආලපිත්වා ආමන්තෙත්වා සරණං ගච්ඡ තථාගතන්ති “තථා ආගතො”ති ආදිනා තථාගතං සම්මාසම්බුද්ධං සරණං ගච්ඡාති මං අවොච අභාසිති යොජනා.

843-4. තාහන්ති තං අහං. ගිරන්ති වාචං. නෙලන්ති නිද්දොසං. අත්ථවතින්ති අත්ථයුත්තං සාත්ථං, ඵකන්තහිතං චා. වච්ඡොවෙය්‍යතාය සුචිං. අකක්ඛලතාය සණ්භං. වෙනෙය්‍යානං මුදුභාවකරත්තා මුදු. සවනීයභාවෙන වග්ගං. සබ්බසොකාපනුදනන්ති ඤාතිබ්‍යසනාදිවසෙන උජ්ජජනකස්ස සබ්බස්සාපි සොකස්ස විනොදනං ගිරං සුත්ථාන පසන්තවිත්තා අභොසිත්ති සම්බන්ධො. සබ්බමෙතං දානකථං ආදිං කත්වා උස්සක්කිත්වා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං විභාවනවසෙන පවත්තිතං භගවතො අනුපුබ්බිකථං සන්ධාය වදති. තෙනෙවාහ “කල්ලවිත්තඤ්ච මං ඤත්වා”ති ආදි.

තත්ථ කල්ලවිත්තන්ති කම්මනියවිත්තං, හෙට්ඨා පවත්තිතදෙසනාය අස්සද්ධියාදිනං විත්තදොසානං විගතත්තා උපරිදෙසනාය භාජනභාවුපගමනෙන කම්මක්ඛම්විත්තං, භාවනාකම්මස්ස යොග්ගවිත්තන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ “පසන්තං සුද්ධමානස”න්ති. තත්ථ “පසන්ත”න්ති ඉමිනා අස්සද්ධියාපගමමාහ, “සුද්ධමානස”න්ති ඉමිනා කාමච්ඡන්දාදිඅපගමනෙන මුදුවිත්තතං උදග්ගවිත්තතඤ්ච දස්සෙති. අනුසාසිති ඔවදි, සාමුක්කංසිකාය ධම්මදෙසනාය සහ උපායෙන පවත්තිනිවත්තියො උපදිසිති අත්ථො. තෙනෙවාහ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති ආදි. අනුසාසිතාකාරදස්සනඤ්ඤෙනං.

845. තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති මංවොචාති ඉදං තණ්හාවජ්ජං තෙභූමකං ධම්මජාතං බාධකසභාවත්තා කුච්ඡිකං හුත්වා තුච්ඡසභාවත්තා තථත්තා ච දුක්ඛං අරියසච්චන්ති මය්‍හං අභාසි. අයං දුක්ඛස්ස සම්භවොති අයං ආමතණ්හාදිහෙදා තණ්හා යථාචුත්තස්ස දුක්ඛස්ස සම්භවො පභවො

උප්පත්ති හෙතු සමුදයො අරියසච්චන්ති. දුක්ඛනිරොධොති දුක්ඛස්ස සන්තිභාවො අසඬ්ඛතධාතු නිරොධො අරියසච්චන්ති. අන්තද්වයස්ස පරිවජ්ජනතො අඤ්ජසො නිබ්බානගාමිනිපටිපදාභාවතො අමනොගධො මග්ගො අරියසච්චන්ති මං අවොවාති සම්බන්ධො.

846. කුසලස්සාති ඔවාදදානෙ වෙනෙයාදමනෙ ඡෙකස්ස, අප්පමාදපටිපත්තියා වා මත්ථකප්පත්තියා අනවජ්ජස්ස. ඔවාදමිහි අහං ධීතාති යථාචුත්තෙ ඔවාදෙ අනුසිට්ඨියං සික්ඛාත්තයපාරිපුරියා සච්චපටිවෙධෙන අහං පතිට්ඨිතා. තෙනාහ “අජ්ඣගා අමතං සන්තිං, නිබ්බානං පදමච්චුත”න්ති, ඉදං ඔවාදෙ පතිට්ඨානස්ස කාරණවචනං. යා නිව්චතාය මරණාභාවතො අමතං, සබ්බදුක්ඛවූපසමතාය සන්තිං, අධිගතානං අවචනහෙතුතාය අච්චුතං නිබ්බානං පදං අජ්ඣගා අධිගඤ්ජි, සා එකංසෙන සත්ථු ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා නාමාති.

847. අවට්ඨිතාපෙමාති දළ්භහත්ති රතනත්තයෙ නිව්චලපසාදසිනෙහා. කස්මා? යස්මා දස්සනෙ අවිකම්පිනී, “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඝො”ති එතස්මිං සම්මාදස්සනෙ අවලා කෙනවි අවාලනියා. කෙන පනෙතං අවිකම්පනන්ති ආහ “මූලජාතාය සද්ධායා”ති. අයං “ඉතිපි සො භගවා අරහ”න්තිආදිනා (ම. නි. 1.74; සං. නි. 5.997; අ. නි. 9.27) සම්මාසම්බුද්ධෙ, “ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මා”තිආදිනා තස්ස ධම්මෙ, “සුප්පටිපන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඝො”තිආදිනා තස්ස සඬ්ඝෙ ච සච්චාභිසමයසඬ්ඛාතෙන මූලෙන ජාතමූලා සද්ධා, තාය අහං අවිකම්පිනීති දස්සෙති. තතො එව ධීතා බුද්ධස්ස ඔරසාති සම්මාසම්බුද්ධස්ස උරෙ වායාමජනිතාභිජාතිතාය ඔරසපුත්ති.

848. සාහං රමාමීති සා අහං තදා අරියාය ජාතියා ඉදානි දෙවූපපත්තියා ආගතා මග්ගරතියා ඵලරතියා ච රමාමි, කාමගුණරතියා කීළාමි, උභයෙනාපි මොදාමි. අත්තානුවාදභයාදිනං අපගතත්තා අකුතොභයා. මධුමද්දවන්ති මධුසඬ්ඛාතං මද්දවකරං, නච්චනගායනකාලෙසු සරීරස්ස සරස්ස ච මුදුභාවාවහං ගත්ඨපානං සන්ධාය වදති. “මධුමාදව”න්තිපි පඨන්ති, ආදවං යාවදවං යාවදෙව දවත්ථං මධුරං පිවාමීති අත්ථො.

849. පුඤ්ඤක්ඛේත්තානමාකරාති සදෙවකස්ස ලොකස්ස පුඤ්ඤක්ඛේත්තභූතානං අරියානං මග්ගඵලට්ඨානං අරියසඬ්ඝස්ස ආකරා උප්පත්තිට්ඨානං තථාගතා. යථාති යස්මිං පුඤ්ඤක්ඛේත්තෙ. සෙසං චුත්තනයමෙව.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො අත්තනා ච දෙවතාය ච පවත්තිතං ඉමං කථාසල්ලාපං මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො ආරොවෙසි. භගවා

තමත්ථං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

රජ්ජමාලාවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං.

ද්වාදසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස චතුත්ථස්ස මඤ්ජිට්ඨකවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච ඉත්ථිවිමානවණ්ණනා.

2. පුරිසවිමානං

5. මහාරථවග්ගො

1. මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානවණ්ණනා

මහාරථවග්ගෙ කො මෙ වන්දති පාදානීති මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා වම්පායං විහරති ගග්ගරාය පොක්ඛරණියා තීරෙ. සො පච්චුසවෙලායං බුද්ධාචිණ්ණං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය වෙනෙයාඛන්ධවෙ සත්තෙ වොලොකෙන්තො අද්දස “අජ්ජ මයි සායන්හසමයෙ ධම්මං දෙසෙන්තෙ එකො මණ්ඩුකො මම සරෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තො පරුපක්කමෙන මරිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා මහතා දෙවපරිවාරෙන මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව ආගමිස්සති, තත්ථ බහුතං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති දිස්වා පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙන්වා පත්තවිවරමාදාය මහතා භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං වම්පානගරං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා, භික්ඛුනං සුලභපිණ්ඩපාතං කත්වා කතභත්තකිච්චො විහාරං පවිසිත්වා භික්ඛුසු වත්තං දස්සෙන්වා, අත්තතො අත්තතො දිවාට්ඨානං ගතෙසු ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා ඵලසමාපත්තිසුඛෙන දිවසභාගං ඛෙපෙන්වා, සායන්හසමයෙ චතුසු පරිසාසු සන්තිපතිතාසු සුරභිගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා තඬ්ඛණානුරූපෙන පාටිභාරියෙන පොක්ඛරණිතීරෙ ධම්මසභාමණ්ඩපං පවිසිත්වා අලඬ්ඛතවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො මනොසිලාතලෙ සීහනාදං නදන්තො අජම්භිතකෙසරසීහො විය අට්ඨඬ්ඛසමන්තාගතං බ්‍රහ්මස්සරං නිව්ඡාරෙන්තො අවින්තෙයොන බුද්ධානුභාවෙන අනුපමාය බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙතුං ආරභී.

තස්මිඤ්ච බණෙ එකො මණ්ඩුකො පොක්ඛරණිතො ආගන්ත්වා “ධම්මො එසො වුච්චති”ති ධම්මසඤ්ඤාය සරෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තො පරිසපරියන්තෙ නිපජ්ජී. අටෙකො වච්ඡපාලො තං පදෙසං ආගතො සත්ථාරං ධම්මං දෙසෙන්තං පරිසඤ්ච පරමෙන උපසමෙන ධම්මං සුණන්තං දිස්වා තග්ගතමානසො දණ්ඩමොලුබ්භ තිට්ඨන්තො මණ්ඩුකං අනොලොකෙන්වා තස්ස සීසෙ සන්තිරුමිහිත්වා අට්ඨාසී. සො ධම්මසඤ්ඤාය පසන්නවිත්තො තාවදෙව කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කතකවිමානෙ නිබ්බත්තිත්වා සුත්තප්පබුද්ධො විය තත්ථ අව්ඡරාසඬ්ඝපරිවුතං අත්තානං දිස්වා “කුතො නු ඛො ඉධ අහං නිබ්බත්තො”ති ආවජ්ජෙන්තො පුරිමජාතිං දිස්වා “අහමිපි නාම ඉධ උප්පජ්ජිං, ඊදිසඤ්ච සම්පත්තිං පටිලභිං, කිං නු ඛො කම්මං අකාසී”න්ති උපධාරෙන්තො අඤ්ඤං න අද්දස අඤ්ඤත්‍ර භගවතො සරෙ නිමිත්තග්ගාහා. සො තාවදෙව සභ විමානෙන ආගන්ත්වා විමානතො ඔතරිත්වා, මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව මහතා පරිවාරෙන මහත්තෙන දිබ්බානුභාවෙන උපසඬ්ඛමිත්වා, භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්භ නමස්සමානො අට්ඨාසී. අථ නං භගවා ජානන්තොව මහාජනස්ස කම්මඵලං බුද්ධානුභාවඤ්ච පච්චක්ඛං කාතුං —

857.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔහාසයං දිසා”ති. —

පුවඡ්. තත්ථ කොති දෙවනාගයක්ඛමනුස්සාදිසු කො, කතමොති අත්ථො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය ඊදිසාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඉමිනා ඊදිසෙන පරිවාරෙන පරිච්ඡෙදෙන ච. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමතියෙන සුන්දරෙන. වණ්ණෙනාති ඡවිවණ්ණෙන, සරිරවණ්ණනිහායාති අත්ථො.

අථ දෙවපුත්තො අත්තනො පුරිමජාතිආදිං ආවි කරොන්තො ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

858.

“මණ්ඩුකොහං පුරෙ ආසිං, උදකෙ වාරිගොවරො;
තව ධම්මං සුඤ්ඤාත්තස්ස, අවධි වච්ඡපාලකො.

859.

“මුහුත්තං චිත්තපසාදස්ස, ඉද්ධිං පස්ස යසඤ්ච මෙ;
ආනුභාවඤ්ච මෙ පස්ස, වණ්ණං පස්ස ජුතිඤ්ච මෙ.

860.

“යෙ ච තෙ දීඝමද්ධානං, ධම්මං අස්සොසුං ගොතමි;
පත්තා තෙ අවලට්ඨානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොචරෙ”ති.

858. තත්ථ පුරෙති පුරිමජාතියං. උදකෙති ඉදං තදා අත්තනො උජ්ජත්තිට්ඨානදස්සනං. උදකෙ මණ්ඩුකොති එතෙන උද්ධුමායිකාදිකස්ස ථලෙ මණ්ඩුකස්ස නිවත්තනං කතං හොති. ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගොවරො වියාති ගොවරො, ඝාසෙසනට්ඨානං. වාරි උදකං ගොවරො එතස්සාති වාරිගොවරො. උදකචාරීපි හි කොචි කච්ඡපාදි අචාරිගොවරොපි හොතිති “වාරිගොවරො”ති විසෙසෙත්වා වුත්තං. තව ධම්මං සුඤ්ඤාත්තස්සාති බ්‍රහ්මස්සරෙන කරචිකරුතමඤ්ජුනා දෙසෙන්තස්ස තව ධම්මං. “ධම්මො එසො වුච්චති”ති සරෙ නිමිත්තග්ගාහවසෙන සුඤ්ඤාත්තස්ස, අනාදරෙ චෙනං සාමිච්චනං චෙදිතබ්බං. අවධි වච්ඡපාලකොති වච්ඡෙ රක්ඛන්තො ගොපාලදාරකො මම සමීපං ආගන්ත්වා දණ්ඩමොලුබ්භිත්වා තිට්ඨන්තො මම සීසෙ දණ්ඩං සන්තිරුම්භිත්වා මං මාරෙසි.

859. මුහුත්තං චිත්තපසාදස්සාති තව ධම්මෙ මුහුත්තමත්තං උජ්ජන්තස්ස චිත්තපසාදස්ස හෙතුභූතස්ස ඉද්ධින්ති සමිද්ධිං, දිබ්බචිභූතින්ති අත්ථො. යසන්ති පරිවාරං. ආනුභාවන්ති කාමවණ්ණිකාදිදිබ්බානුභාවං.

වණ්ණන්ති සරිරවණ්ණසම්පත්තිං. ජුතින්ති ද්වාදසයොජනාති
ඵරණසමත්ථං පභාවිසෙසං.

860. යෙනි යෙ සත්තා. ව-සද්දො ඛාතිරෙකෙ. තෙනි තව.
දීඝමද්ධානන්ති බහුවෙලං. අස්සොසුන්ති සුණිංසු. ගොතමාති භගවත්තං
ගොත්තෙන ආලපති. අවලට්ඨානන්ති තිබ්බානං. අයඤ්භෙත්ථ අත්ථො –
ගොතම භගවා අහං විය ඉත්තරමෙව කාලං අසුණිත්වා යෙ පන කතපුඤ්ඤා
චිරං කාලං තව ධම්මං අස්සොසුං සොතුං ලභිංසු, තෙ දීඝරත්තං
සංසාරඛාසනාහිභූතා ඉමෙ සත්තා යත්ථ ගන්ත්වා න සොවෙය්‍යං, තං
අසොකං සස්සතභාවෙන අවලං සන්තිපදං පත්තා ඵව, න තෙසං තස්ස
පත්තියා අන්තරායොති.

අථස්ස භගවා සම්පත්තපරිසාය ව උපනිස්සයසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා
විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සො දෙවපුත්තො
සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි, චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො
අහොසි. දෙවපුත්තො භගවත්තං වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා
හික්ඛුසඬ්ඝස්ස ව අඤ්ජලිං කත්වා සහ පරිවාරෙන දෙවලොකමෙව ගතොති.

මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. රෙවතීවිමානවණ්ණනා

උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධම්මෙති රෙවතීවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති?
භගවා ඛාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මීගදායෙ. තෙන සමයෙන
ඛාරාණසියං සද්ධාසම්පන්නස්ස කුලස්ස පුත්තො නන්දියො නාම
උපාසකො අහොසි සද්ධාසම්පන්නො දායකො දානපති සඬ්ඝපට්ඨාකො.
අථස්ස මාතෘපිතරො සම්මුඛගෙහතො මාතුලධීතරං රෙවතිං නාම කඤ්ඤං
ආනෙතුකාමා අහෙසුං. සා පන අස්සද්ධා අදානසීලා, නන්දියො තං න ඉච්ඡී.
තස්ස මාතා රෙවතිං ආහ “අම්ම, ත්වං ඉමං ගෙහං ආගන්ත්වා
හික්ඛුසඬ්ඝස්ස නිසීදනට්ඨානං හරිතෙන ගොමයෙන උපලිම්පිත්වා ආසනාති
පඤ්ඤාපෙහි, ආධාරකෙ යපෙහි, හික්ඛුනං ආගතකාලෙ වන්දිත්වා පත්තං
ගහෙත්වා නිසීදාපෙත්වා ධම්කරණෙන පාතීයං පරිස්සාවෙත්වා භුත්තකාලෙ
පත්තාති ධොවාහි, ඵවං මෙ පුත්තස්ස ආරාධිකා භවිස්සසි”ති. සා තථා
අකාසි. අථ නං “ඔවාදක්ඛමා ජාතා”ති පුත්තස්ස ආරොචෙත්වා තෙන
“සාධු”ති සම්පට්චිඡිතෙ දිවසං යපෙත්වා ආවාහං කරිංසු.

අථ නං නන්දියො ආහ “සචෙ හික්ඛුසඬ්ඝං මාතෘපිතරො ව මෙ
උපට්ඨතිස්සසි, ඵවං ඉමස්මිං ගෙහෙ වසිතුං ලභිස්සසි, අප්පමත්තා භොහි”ති.
සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා කිඤ්චි කාලං සද්ධා විය භුත්වා හත්තාරං
අනවත්තෙන්ති ද්වෙ පුත්තෙ විජායි. නන්දියස්ස මාතෘපිතරො කාලමකංසු.
ගෙහෙ සබ්බස්සරියං තස්සා ඵව අහොසි. නන්දියොපි මහාදානපති භුත්වා

හික්ඛුසඨ්ඨස්ස දානං පට්ඨපෙසි, කපණුද්ධිකාදීනම්පි ගෙහද්වාරෙ පාකවත්තං පට්ඨපෙසි. ඉසිපතනමහාවිහාරෙ චතුහි ගබ්භෙහි පටිමණ්ඩිතං චතුසාලං කාරෙත්වා මඤ්චපීඨාදීනි අත්ථරාපෙත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස හික්ඛුසඨ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා තථාගතස්ස හත්ථෙ දක්ඛිණොදකං පාතෙත්වා නිය්‍යාදෙසි, සහ දක්ඛිණොදකදානෙන තාවතිංසභවනෙ ආයාමතො ච විත්ථාරතො ච සමන්තා ද්වාදසයොජනිකො යොජනසතුබ්බෙධො සත්තරතනමයො අව්ඡරාගණසහස්සඨ්ඨසුට්ඨො දිබ්බපාසාදො උග්ගඤ්ජි.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං චරන්තො තං පාසාදං දිස්වා අත්තානං චන්දිතුං ආගතෙ දෙවපුත්තෙ පුච්ඡි “කස්සායං පාසාදො”ති? “ඉමස්ස, හන්තෙ, පාසාදස්ස සාමිකො මනුස්සලොකෙ බාරාණසියං නන්දියො නාම කුටුම්භියපුත්තො සඨ්ඨස්ස ඉසිපතනමහාවිහාරෙ චතුසාලං කාරෙසි, තස්සායං නිබ්බත්තො පාසාදො”ති ආහංසු. පාසාදෙ නිබ්බත්තදෙවචරායොපි ථෙරං චන්දිත්වා “හන්තෙ, මයං බාරාණසියං නන්දියස්ස නාම උපාසකස්ස පරිචාරිකා භවිතුං ඉධ නිබ්බත්තා, තස්ස එවං වදෙථ “තුය්හං පරිචාරිකා භවිතුං නිබ්බත්තා, දෙවතායො තයි විරායන්තෙ උක්කණ්ඨිතා, දෙවලොකසම්පත්ති නාම මත්තිකාභාජනං හින්දිත්වා සුවණ්ණභාජනස්ස ගහණං විය අතිමනාප’න්ති චත්වා ඉධාගමනත්ථාය තස්ස වදෙථා”ති ආහංසු. ථෙරො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා සහසා දෙවලොකතො ආගන්ත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ භගවත්තං පුච්ඡි “නිබ්බත්තති නු බො, හන්තෙ, කතපුඤ්ඤානං මනුස්සලොකෙ ධීතානංයෙව දිබ්බසම්පත්ති”ති? “නනු තෙ, මොග්ගල්ලාන, නන්දියස්ස දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා දිබ්බසම්පත්ති සාමං දිට්ඨා, කස්මා මං පුච්ඡසි”ති? “එවං, හන්තෙ, නිබ්බත්තති”ති. අථස්ස සත්ථා “යථා විරං විජ්ජවසිත්වා ආගතං පුරිසං මිත්තබන්ධවා අභිනන්දන්ති සම්පට්චිජන්ති, එවං කතපුඤ්ඤං පුග්ගලං ඉතො පරලොකං ගතං සකානි පුඤ්ඤානි සම්පත්තිහත්ථෙහි සම්පට්චිජන්ති පටිග්ගණ්හන්ති”ති දස්සෙන්නො –

861.

“විරජ්ජවාසිං පුරිසං, දුරතො සොත්ථිමාගතං;
ඤාතිමිත්තා සුහජ්ජා ව, අභිනන්දන්ති ආගතං.

862.

“තථෙව කතපුඤ්ඤම්පි, අස්මා ලොකා පරං ගතං;
පුඤ්ඤානි පටිග්ගණ්හන්ති, පියං ඤාතීව ආගත”න්ති. – ගාථා අභාසි;

නන්දියො තං සුත්වා හියොයාසොමත්තාය දානානි දෙති, පුඤ්ඤානි කරොති, සො චණ්ජජාය ගච්ඡන්තො රෙවතිං ආහ “හද්දෙ, මයා පට්ඨපිතං

සඬ්ඝස්ස දානං අනාථානං පාකවත්තඤ්ච ත්වං අප්පමත්තා පවත්තෙය්‍යාසි”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණි. සො පවාසගතොපි යත්ථ යත්ථ වාසං කප්පෙති, තත්ථ තත්ථ භික්ඛුනං අනාථානඤ්ච යථාවිභවං දානං දෙති යෙව. තස්ස අනුකම්පාය ඛිණ්ණසවා දුරතොපි ආගන්ත්වා දානං සම්පට්ච්ඡන්ති. රෙවතී පන තස්මිං ගතෙ කතිපාහමෙව දානං පවත්තෙත්වා අනාථානං භත්තං උපච්ඡන්දි, භික්ඛුනම්පි භත්තං කණාජකං බිලඬගදුනියං අදාසි. භික්ඛුනං භුත්තට්ඨානෙ අත්තනා භුත්තාවසෙසානි සිත්ථානි මච්ඡමංසඛණ්ඩම්ස්සකානි වලකට්ඨිකානි ව පකිරිත්වා මනුස්සානං දස්සෙති “පස්සථ සමණානං කම්මං, සද්ධාදෙය්‍යං නාම එවං ඡඩ්ඛෙන්ති”ති.

අථ නන්දියො වොහාරකසිද්ධි යථාලාභො ආගන්ත්වා තං පවත්ති. සුත්වා රෙවතීං ගෙහතො නිහරිත්වා ගෙහං පාවිසි. දුතියදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස මහාදානං පවත්තෙත්වා නිව්චභත්තං අනාථභත්තඤ්ච සම්මදෙව පවත්තෙසි, අත්තනො සහායෙහි උපනීතං රෙවතීං සාසච්ඡාදනපරමත්‍යාය යපෙසි. සො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ අත්තනො විමානෙයෙව නිබ්බන්ති. රෙවතී පන සබ්බං දානං පච්ඡන්දිත්වා “ඉමෙසං වසෙන මය්හං ලාභසක්කාරො පරිභාසි”ති භික්ඛුසඬ්ඝං අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති විවරති. අථ වෙස්සවණො ද්වෙ යක්ඛෙ ආණාපෙසි “ගච්ඡථ, භණෙ, බාරාණසිනගරෙ උග්ගොසථ “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ රෙවතී ජීවන්තියෙව නිරයෙ පක්ඛිපියති”ති”. තං සුත්වා මහාජනො සංවෙගජාතො භීතතසිතො අහොසි.

අථ රෙවතී පන පාසාදං අභිරුහිත්වා ද්වාරං ථකෙත්වා නිසීදි. සත්තමෙ දිවසෙ තස්සා පාපකම්මසඤ්චොදිතෙන වෙස්සවණෙන රඤ්ඤා ආණත්තා ජලිතකපිලකෙසමස්සුකා විපිට්ඨරූපනාසිකා පරිණතදායා ලොහිතක්ඛා සජලධරසමානවණ්ණා අතිවිය භයානකරූපා ද්වෙ යක්ඛා උපගන්ත්වා “උට්ඨෙහි, රෙවතෙ, සුපාපධම්මෙ”තිආදීනි වදන්තා නානාබාහාසු ගහෙත්වා “මහාජනො පස්සතු”ති සකලනගරෙ විලීනො විලීං පරිබ්භමාපෙත්වා ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා තාවතිංසභවනං නෙත්වා නන්දියස්ස විමානං සම්පත්තිඤ්චස්සා දස්සෙත්වා තං විලපන්තිංයෙව උස්සදනිරයසම්පං පාපෙසුං. තං යමපුරිසා උස්සදනිරයෙ බිපිංසු. තෙනාහ –

863.

“උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධම්මෙ, අපාරුතද්වාරෙ අදානසීලෙ;
නෙස්සාම තං යත්ථ ථුනන්ති දුග්ගතා, සමජ්ජිතා නෙරයිකා දුබ්බතා”ති.

තත්ථ උට්ඨෙහීති උට්ඨහ, න දානෙස පාසාදො තං නිරයභයතො රක්ඛිතුං සක්කොති, තස්මා සීසං උට්ඨහිත්වා ආගච්ඡාහීති අත්ථො. රෙවතෙති තං නාමෙන ආලපති. සුපාපධම්මෙතිආදීනා උට්ඨානස්ස කාරණං

වදති. යස්මා ත්වං අරියානං අක්කොසනපරිභාසනාදිනා සුච්චු
ලාමකපාපධම්මා, යස්මා ච අපාරුතං ද්වාරං නිරයස්ස තච පවෙසනත්ථං,
තස්මා උට්ඨෙහීති. අදානසීලෙති කස්සචි කිඤ්චි න දානසීලෙ කදරියෙ
මච්ඡරීති, ඉදම්පි උට්ඨානස්සෙව කාරණවචනං. යස්මා දානසීලානං
අමච්ඡරීතං තච සාමිකසදිසානං සුගතියං නිවාසො, තාදිසානං පන
අදානසීලානං මච්ඡරීතං නිරයෙ නිවාසො, තස්මා උට්ඨෙහී, මුහුත්තමත්තම්පි
තච ඉධ යාතුං න දස්සාමිති අධිප්පායො. යත්ථ ථූනන්ති දුග්ගතාති
දුක්ඛගතත්තා දුග්ගතා. නෙරයිකාති නිරයදුක්ඛෙන සමජ්ජිතා සමඬ්භිභූතා
යස්මිං නිරයෙ ථූනන්ති, යාව පාපකම්මං න ඛාන්ති හොති, තාව නික්ඛම්තුං
අලහන්තා නිත්ථුනන්ති, තත්ථ තං නෙස්සාම නයිස්සාම බිපිස්සාමාති
යොජනා.

864.

“ඉච්චෙව වත්ථාන යමස්ස දුතා, තෙ ද්වෙ යක්ඛා ලොහිතක්ඛා
බ්‍රහන්තා;
පච්චෙකඛාභාසු ගහෙත්වා රෙවතං, පක්කාමයුං දෙවගණස්ස
සන්තිකෙ”ති. —

ඉදං සඬ්භිතිකාරවචනං.

තත්ථ ඉච්චෙව වත්ථානාති ඉති එව “උට්ඨෙහී”තිආදිනා වත්ථා,
වචනසමනන්තරමෙවාති අත්ථො. යමස්ස දුතාති අප්පට්ඨෙසධනියතස්ස
යමස්ස රඤ්ඤො දුතසදිසා. වෙස්සවණෙන හි තෙ පෙසිතා. තථා හි තෙ
තාවතිංසභවනං නයිංසු. කෙචි “න යමස්ස දුතා”ති න-කාරං “යමස්සා”ති
පදෙන සම්බන්ධිත්වා “වෙස්සවණස්ස දුතා”ති අත්ථං වදන්ති, තං න
යුජ්ජති. න හි න යමදුතතාය වෙස්සවණස්ස දුතාති සිජ්ඣති. යජන්ති තත්ථ
බලිං උපහරන්තීති යක්ඛා. ලොහිතක්ඛාති රත්තනයනා. යක්ඛානඤ්චි
නෙත්තාති අතිලොහිතාති හොන්ති. බ්‍රහන්තාති මහන්තා. පච්චෙකඛාභාසුති
එකො එකඛාභායං, ඉතරො ඉතරඛාභායන්ති පච්චෙකං ඛාභාසු. රෙවතන්ති
රෙවතිං. රෙවතාතිපි තස්සා නාමමෙව. තථා හි “රෙවතෙ”ති වුත්තං.
පක්කාමයුන්ති පක්කාමෙසු, උපනෙසුන්ති අත්ථො. දෙවගණස්සාති
තාවතිංසභවනෙ දෙවසඬ්භිස්ස.

එවං තෙහි යක්ඛෙහි තාවතිංසභවනං නෙත්වා නන්දියවිමානස්ස අවිදුරෙ
යපිතා රෙවතී තං සුරියමණ්ඩලසදිසං අතිවිය පහස්සරං දිස්වා —

865.

“ආදිච්චවණ්ණං රූචිරං පහස්සරං, බ්‍යම්භං සුභං
කඤ්චනජාලජන්තං;
කස්සෙතමාකිණ්ණජනං විමානං, සුරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.

866.

“නාරිගණා චන්දනසාරලිත්තා, උභතො විමානං උපසොභයන්ති;
තං දිස්සති සූරියසමානවණ්ණං, කො මොදති සග්ගපත්තො
විමානෙ”ති. —

තෙ යක්ඛෙ පුච්ඡි. තෙපි තස්සා —

867.

“බාරාණසියං නන්දියො නාමාසි, උපාසකො අමච්ඡරී දානපති
වදඤ්ඤා;
තස්සෙතමාකිණ්ණපනං විමානං, සූරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.

868.

“නාරිගණා චන්දනසාරලිත්තා, උභතො විමානං උපසොභයන්ති;
තං දිස්සති සූරියසමානවණ්ණං, සො මොදති සග්ගපත්තො
විමානෙ”ති. —

ආචක්ඛිංසු.

868. තත්ථ චන්දනසාරලිත්තාති සාරභූතෙන චන්දනගන්ධෙන
අනුලිත්තසරිරා. උභතො විමානන්ති විමානං උභතො අත්තො වෙච ඛනි ව
සඬගිතාදිනි උපෙච්ච සොභයන්ති.

අථ රෙවතී —

869.

“නන්දියස්සාහං භරියා, අගාරිනී සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා;
භත්තු විමානෙ රමිස්සාමි දානහං, න පත්ථයෙ නිරයං දස්සනායා”ති.
—

ආහ. තත්ථ අගාරිනීති ගෙහසාමිනී. “භරියා සගාමිනී”තිපි පදන්ති, භරියා
සහගාමිනීති අත්ථො. සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා භත්තූති මම භත්තු නන්දියස්ස
සබ්බකුට්ඨිකස්ස ඉස්සරා සාමිනී අහොසිං, තස්මා ඉදානිපි විමානෙ ඉස්සරා
භවිස්සාමිති ආහ. විමානෙ රමිස්සාමි දානහන්ති එවං පලොභෙතූමෙව හි තං
තෙ තත්ථ නෙසුං. න පත්ථයෙ නිරයං දස්සනායාති යං පන නිරයං මං
තුම්භෙ නෙතුකාමා, තං නිරයං දස්සනායපි න පත්ථයෙ, කුතො පවිසිතුන්ති
වදති.

එවං වදන්තිමෙව “ත්ථං තං පත්ථෙහි වා මා වා, කිං තව පත්ථනායා”ති
නිරයසමීපං නෙත්වා —

870.

“එසො තෙ නිරයො සුපාපධම්මෙ, පුඤ්ඤං තයා අකතං ජීවලොකෙ;
න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධම්මො, සග්ගූපගානං ලහති සහඛ්‍යත”’න්ති. —

ගාථමාහංසු. තස්සත්ථො — එසො තව නිරයො, තයා දීඝරත්තං මහාදුක්ඛං අනුභවිතඛිඛට්ඨානභූතො. කස්මා? පුඤ්ඤං තයා අකතං ජීවලොකෙ, යස්මා මනුස්සලොකෙ අප්පමත්තකම්පි තයා පුඤ්ඤං නාම න කතං, එවං අකතපුඤ්ඤො පන තාදිසො සත්තො මච්ඡරී අත්තනො සම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණෙන මච්ඡරෙන සමන්තාගතො, පරෙසං රොසුප්පාදනෙන රොසකො, ලොභාදීහි පාපධම්මෙහි සමච්ඡිභාවනො පාපධම්මො සග්ගූපගානං දෙව්‍යානං සහඛ්‍යතං සහභාවං න ලහති යොජනා.

එවං පන වත්ථා තෙ ද්වෙ යක්ඛා තත්ථෙවන්තරධායිංසු. තංසදිසෙ පන ද්වෙ නිරයපාලෙ සංසවකෙ නාම ගුථනිරයෙ පක්ඛිපිතුං ආකඨ්ඨන්තෙ පස්සිත්වා —

871.

“කිං නු ගුථඤ්ච මුත්තඤ්ච, අසුචි පට්ඨස්සති;
දුග්ගන්ධං කිමිදං මිළ්භං, කිමෙතං උපවායති”’ති. —

තං නිරයං පුච්ඡි.

872.

“එස සංසවකො නාම, ගම්භිරො සතපොරිසො;
යත්ථ වස්සසහස්සානි, තුවං පච්චසි රෙවතෙ”’ති. —

තස්මිං කට්ඨෙ තත්ථ අත්තනො නිබ්බත්තිහෙතුභූතං කම්මං පුච්ඡන්ති —

873.

“කිං නු කායෙන වාචය, මනසා දුක්ඛං කතං;
කෙන සංසවකො ලද්ධො, ගම්භිරො සතපොරිසො”’ති. — ආහ;

874.

“සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි, අඤ්ඤෙ වාපි වනිඛිකෙ;
මුසාවාදෙන වඤ්ඤෙවසි, තං පාපං පකතං තයා”’ති. —

තස්සා තං කම්මං කථෙත්වා පුන තෙ —

875.

“තෙන සංසවකො ලද්ධො, ගම්භිරො සතපොරිසො;

තත්ථෙ වස්සසහස්සානි, තුවං පච්චසි රෙවතෙ”ති. —

ආහංසු. තත්ථ සංසවකො නාමාති නිව්චකාලං ගුරුමුත්තාදිඅසුච්චස සංසවනතො පග්ගරණතො සංසවකො නාම.

න කෙවලං තුය්හං ඉධ සංසවකලාහො එව, අථ ඛො එත්ථ අනෙකාති වස්සසහස්සානි පච්චිත්වා උත්තිණ්ණාය හත්ථවිජෙදාදිලාහොපිති දස්සෙතුං

—

876.

“හත්ථෙපි ඡිත්තන්ති අථොපි පාදෙ, කණ්ණෙපි ඡිත්තන්ති අථොපි නාසං;

අථොපි කාකොළගණා සමෙච්ච, සඬගම්ම බාදන්ති විචන්දමාන”න්ති. —

තත්ථ ලද්ධබ්බකාරණං ආහංසු. තත්ථ කාකොළගණාති කාකසඬ්ඝා. තෙ කිරස්සා තිගාචුතප්පමාණෙ සරීරෙ අනෙකසතාති අනෙකසහස්සානි පතිත්වා තාලක්ඛන්ධපරිමාණෙහි සුනිසිතග්ගෙහි අයොමයෙහි මුඛතුණ්ඨෙහි විජ්ඣිත්වා විජ්ඣිත්වා බාදන්ති, මංසං ගහිතගහිතට්ඨානෙ කම්මබලෙන පුරතෙව. තෙනාහ “කාකොළගණා සමෙච්ච, සඬගම්ම බාදන්ති විචන්දමාන”න්ති.

පුන සා මනුස්සලොකං පච්චානයනාය යාවනාදිවසෙන තං තං විජ්ජලපි. තෙන චුත්තං —

877.

“සාධු ඛො මං පටිනෙථ, කාහාමි කුසලං බහුං;

දානෙන සමචරියාය, සංයමෙන දමෙන ච;

යං කත්වා සුඛිතා හොන්ති, න ච පච්ඡානුතප්පරෙ”ති.

පුන නිරයපාලා —

878.

“පුරෙ තුවං පමජ්ජිත්වා, ඉදානි පරිදෙවසි;

සයං කතානං කම්මානං, විපාකං අනුභොස්සසි”ති. —

ආහංසු. පුන සා ආහ —

879.

“කො දෙවලොකතො මනුස්සලොකං, ගන්ත්වාන පුට්ඨො මෙ එවං වදෙය්‍ය;

නික්ඛිත්තදණ්ඨෙසු දදාථ දානං, අච්ඡාදනං සෙය්‍යමථන්තපානං;

න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධම්මො, සග්ගුපගානං ලහති සහබ්බතං.

880.

“සාහං නුන ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤු සීලසම්පන්නා, කාහාමි කුසලං බහුං;
දානෙන සමචරියාය, සංයමෙන දමෙන ව.

881.

“ආරාමානි ව රොපිස්සං, දුග්ගෙ සඬ්ඤ්ඤානි ව;
පපඤ්ච උද්පානඤ්ච, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා.

882.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬ්ඤ්ඤාසමාගතං.

883.

“උපොසථං උපවසිස්සං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
න ව දානෙ පමජ්ජිස්සං, සාමං දිට්ඨමීදං මයා”ති.

884.

“ඉච්චෙවං විජ්ජලපන්නිං, එන්දමානං තතො තතො;
බ්බිංසු නිරයෙ ඝොරෙ, උද්ධංපාදං අවංසිර”න්ති. —

ඉදං සඬ්ඤ්ඤාකාරවචනං. පුන සා —

885.

“අහං පුරෙ මච්ඡරීනී අහොසිං, පරිභාසිකා සමණාභ්මණානං;
විතථෙන ව සාමිකං වඤ්චයිත්වා, පච්චාමහං නිරයෙ ඝොරරූපෙ”ති.

—

ඔසානගාථමාහ. තත්ථ “අහං පුරෙ මච්ඡරීනී”ති ගාථා නිරයෙ නිබ්බත්තාය
වුත්තා, ඉතරා අනිබ්බත්තාය එවාති වෙදිතබ්බා. සෙසං
සුවඤ්ඤායාමෙවාති.

හික්ඛු රෙවතියා යක්ඛෙහි ගහෙත්වා නීතභාවං භගවතො ආරොචෙසුං.
තං සුත්වා භගවා ආදිතො පටියාය ඉමං වත්ථුං කථෙත්වා උපරි විත්ථාරෙන
ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු.
කාමඤ්චෙනං රෙවතීපටිබද්ධාය කථාය යෙභුයාභාවතො
“රෙවතීවිමාන”න්ති වොහරියති, යස්මා පන රෙවතී විමානදෙවතා න
හොති, නන්දියස්ස පන දෙවපුත්තස්ස

විමානාදිසම්පත්තිපටිසංයුත්තඤ්චෙනං, තස්මා පුරිසවිමානෙස්ථෙව සඬගහං ආරොපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

රෙවතීවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ඡත්තමාණුවකවිමානවණ්ණනා

යො වදනං පවරො මනුෂ්‍යස්ස ඡත්තමාණුවකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවනෙ. තෙන සමයෙන සෙනඛ්‍යායං අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කිච්ඡාලද්ධො පුත්තො ඡත්තො නාම බ්‍රාහ්මණමාණුවො අහොසි. සො වයප්පත්තො පිතරා පෙසිතො උක්කට්ඨං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස සන්තිකෙ මෙධාවිතාය අනලසතාය ච න විරෙනෙව මන්තෙ විජ්ජාට්ඨානානි ච උග්ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණසිප්පෙ නිප්ථත්තිං පත්තො. සො ආචරියං අභිවාදෙත්වා “මයා තුම්හාකං සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛිතං, කිං වො ගරුදක්ඛිණං දෙමී”ති ආහ. ආචරියො “ගරුදක්ඛිණා නාම අන්තෙවාසිකස්ස විභවානුරූපා, කභාපණසහස්සමානෙහී”ති ආහ. ඡත්තමාණුවො ආචරියං අභිවාදෙත්වා සෙනඛ්‍යං ගන්ත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා තෙහි අභිනන්දියමානො කතපටිසන්ථාරො තමත්ථං පිතු ආරොචෙත්වා “දෙථ මෙ දාතඛිබ්බයුත්තකං, අප්පෙව දත්වා ආගමිස්සාමී”ති ආහ. තං මාතෘපිතරො “තාත, අප්ප විකාලො, ස්ථෙව ගමිස්සසී”ති වත්වා කභාපණෙ නීහරිත්වා භණ්ඩිකං ඛන්ධාපෙත්වා යපෙසුං. වොරා තං පවත්තිං ඤත්වා ඡත්තමාණුවකස්ස ගමනමග්ගෙ අඤ්ඤතරස්මි. වනගහනෙ නිලීනා අවිජ්ජු “මාණවං මාරෙත්වා කභාපණෙ ගණ්හිස්සාමා”ති.

භගවා පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙත්තො ඡත්තමාණුවකස්ස සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨානං, වොරෙහි මාරිතස්ස දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිං, තතො සහ විමානෙන ආගතස්ස තත්ථ සන්තිපතිතපරිසාය ච ධම්මාභිසමයං දිස්වා පයමතරමෙව ගන්ත්වා මාණුවකස්ස ගමනමග්ගෙ අඤ්ඤතරස්මි. රුක්ඛමූලෙ නිසිදි. මාණුවො ආචරියධනං ගහෙත්වා සෙනඛ්‍යතො උක්කට්ඨාභිමුඛො ගච්ඡත්තො අන්තරාමග්ගෙ භගවන්තං නිසින්තං දිස්වා උපසඬකමිත්වා අට්ඨාසි. “කුහිං ගමිස්සසී”ති භගවතා වුත්තො “උක්කට්ඨං, හො ගොතම, ගමිස්සාමි මය්හං ආචරියස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස ගරුදක්ඛිණං දාතු”න්ති ආහ. අථ භගවා “ජානාසි පන ත්වං, මාණව, තීණි සරණානි, පඤ්ච සීලානී”ති වත්වා තෙන “නාහං ජානාමි, කිමත්ථියානි පනෙතානි කීදිසානි චා”ති වුත්තෙ “ඉදමීදිස”න්ති සරණගමනස්ස සීලසමාදානස්ස ච ඵලානිසංසං විභාවෙත්වා “උග්ගණ්හාහි තාව, මාණවක, සරණගමනවිධි”න්ති වත්වා “සාධු උග්ගණ්හිස්සාමි, කථෙථ භන්තෙ භගවා”ති තෙන යාවිතො තස්ස රුචියා අනුරූපං ගාථාඛන්ධවසෙන සරණගමනවිධිං දස්සෙත්තො –

886.

“යො වදනං පවරො මනුෂ්‍යස්ස, සකාමුනී භගවා කතකිච්චො;
පාරගතො බලවීරියසමඬ්ඨී, තං සුගතං සරණත්ථමුපෙහි.

887.

“රාගවීරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඬ්ඨිතමජ්ජකුලං;
මධුරමිමං පගුණං සුවිහත්තං, ධම්මමිමං සරණත්ථමුපෙහි.

888.

“යත්ථ ච දින්න මහජ්ඣලමාහු, චතුස්ස සුවිස්ස පුරිසයුගෙසු;
අට්ඨ ච පුග්ගල ධම්මදසා තෙ, සඬ්ඨිමිමං සරණත්ථමුපෙහි” ති. —

තිස්සො ගාථායො අභාසි.

886. තත්ථ යොති අනියමිතවචනං, තස්ස “ත”න්ති ඉමිනා නියමනං
වෙදිතබ්බං. වදනන්ති වදන්තානං. පවරොති සෙට්ඨො, කථිකානං උත්තමො
වාදීවරොති අත්ථො. මනුෂ්‍යස්සති උක්කට්ඨනීද්දෙසො යථා “සත්ථා
දෙවමනුස්සාන”න්ති. භගවා පන දෙවමනුස්සානමපි බ්‍රහ්මානමපි
සබ්බෙසමපි සත්තානං පවරොයෙව, භගවතො ච වරිමභවෙ මනුස්සෙසු
උජ්ජන්නතාය වුත්තං “මනුෂ්‍යස්ස”ති. තෙනෙවාහ “සකාමුනී”ති.
සකාමුනීභවත්තාය සකො, කායමොනෙයාදීහි සමන්තාගතතො
අනවසෙසස්ස ච ඤෙයාස්ස මුනනතො මුනි වාහි සකාමුනි.
භාග්‍යවත්තතාදීහි චතුහි කාරණෙහි භගවා. චතුහි මග්ගෙහි කාතබ්බස්ස
පරිඤ්ඤාදිපභෙදස්ස සොළසවිධස්ස කිච්චස්ස කතත්තා නිජ්ඣාදිතත්තා
කතකිච්චො. පාරං සක්කායස්ස පරතීරං නිබ්බානං ගතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන
අධිගතොති පාරගතො. අසදිසෙන කායබලෙන, අනඤ්ඤාසාධාරණෙන
ඤාණබලෙන, චතුබ්බිධසම්මජ්ජපානවීරියෙන ච සමන්තාගතත්තා
බලවීරියසමඬ්ඨී. සොභනගමනත්තා, සුන්දරං යානං ගතත්තා, සම්මා
ගතත්තා, සම්මා ච ගදිතත්තා සුගතො. තං සුගතං සම්මාසම්බුද්ධං සරණත්ථං
සරණාය පරායණාය අපායදුක්ඛවට්ඨකුක්ඛපරිත්තාණාය උපෙහි උපගච්ඡ,
අජ්ජ පට්ඨාය අහිතනිවත්තනෙන හිතසංවඬ්ඨිතෙන “අයං මෙ භගවා සරණං
තාණං ලෙණං පරායණං ගති පටිසරණ”න්ති හජ්ජ සෙව, එවං ජානාහි වා
බුජ්ඣස්සති අත්ථො.

887. රාගවීරාගන්ති අරියමග්ගමාහ. තෙන හි අරියා අනාදිකාලභාවිතමපි
රාගං විරජ්ජෙන්නි. අනෙජමසොකන්ති අරියඵලං. තඤ්ඤි ඵලාසඬ්ඨිතාය
තණ්හාය අවසිට්ඨානඤ්ච සොකනිමිත්තානං කිලෙසානං සබ්බසො
පටිජ්ජස්සම්භනතො “අනෙජං අසොක”න්ති ච වුවචති. ධම්මන්ති
සභාවධම්මං. සභාවතො ගහෙතබ්බධම්මො හෙස යදිදං
මග්ගඵලනිබ්බානානි, න පරියත්තිධම්මො විය පඤ්ඤත්තිධම්මවසෙන.

ධම්මන්ති වා පරමත්ථධම්මං, නිබ්බානන්ති අත්ථො. සමෙව්ව සම්භුයා පච්චයෙහි කතං සඬ්ඛතං, න සඬ්ඛතන්ති අසඬ්ඛතං. තදෙව නිබ්බානං. නත්ථි එත්ථ කිඤ්චිපි පටිකුලන්ති අප්පටිකුලං. සවනවෙලායං උපපරික්ඛණවෙලායං පටිපජ්ජනවෙලායන්ති සබ්බදාපි ඉට්ඨමෙවාති මධුරං. සබ්බඤ්ඤාඤාණසන්තිස්සයාය පටිභානසම්පදාය පවත්තිතත්තා සුප්පවත්තිභාවතො නිපුණභාවතො ච පගුණං. විභජිතබ්බස්ස අත්ථස්ස ඛන්ධාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන උද්දෙසාදිවසෙන ච සුට්ඨු විභජනතො සුවිභත්තං. තිහිපි පදෙහි පරියත්තිධම්මමෙව වදති. තෙනෙව හිස්ස ආපාඨකාලෙ විය විමද්දනකාලෙපි කථෙත්තස්ස විය සුණන්තස්සාපි සම්මුඛිභාවතො උභතොපච්චක්ඛතාය දස්සනත්ථං “ඉම”න්ති චුත්තං. ධම්මන්ති යථාවපටිපජ්ජන්තෙ අපායදුක්ඛපාතතො ධාරණත්ථෙව ධම්මං, ඉදං චතුබ්බිධස්සාපි ධම්මස්ස සාධාරණචවනං. පරියත්තිධම්මොපි හි සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨානමත්තායපි යථාවපටිපත්තියා අපායදුක්ඛපාතතො ධාරෙති එව. ඉමස්ස ච අත්ථස්ස ඉදමෙව විමානං සාධකන්ති දට්ඨබ්බං. සාධාරණභාවෙන යථාචුත්තධම්මස්ස පච්චක්ඛං කත්වා දස්සෙන්නො පුන “ඉම”න්ති ආහ.

888. යත්ථාති යස්මිං අරියසඬ්ඛෙ. දින්නන්ති පරිච්චත්තං අන්තාදිදෙයාධම්මං. දින්න මහජ්ඣලන්ති ගාථාසුඛත්ථං අනුනාසිකලොපො කතො. අච්චත්තමෙව කිලෙසාසුචිතො විසුජ්ඣනෙන සුවිසු “සොතාපන්නො සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො”තිආදිනා (අ. නි. 8.60) චුත්තෙසු චතුසු පුරිසයුගෙසු. අට්ඨාති මග්ගට්ඨඵලට්ඨෙසු යුගලෙ අකත්වා විසුං විසුං ගහණෙන අට්ඨ පුග්ගලා. ගාථාසුඛත්ථමෙව චෙත්ථ “පුග්ගල ධම්මදසා”ති රස්සං කත්වා නිද්දෙසො. ධම්මදසාති චතුසච්චධම්මස්ස නිබ්බානධම්මස්ස ච පච්චක්ඛතො දස්සනකා. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතභාවෙන සඬ්ඛං.

එවං භගවතා තිහි ගාථාහි සරණගුණසන්දස්සනෙන සද්ධිං සරණගමනවිධිමහි චුත්තෙ මාණවො තංතංසරණගුණානුස්සරණමුඛෙන සරණගමනවිධිතො අත්තතො හදයෙ යපිතභාවං විභාවෙන්නො තස්සා තස්සා ගාථාය අනන්තරං “යො වදනං පවරො”තිආදිනා තං තං ගාථං පච්චනුභාසි. එවං පච්චනුභාසිත්වා ධීතස්ස පඤ්ච සික්ඛාපදානි සරූපතො ඵලානිසංසතො ච විභාවෙත්වා තෙසං සමාදානවිධිං කථෙසි. සො තම්පි සුට්ඨු උපධාරෙත්වා පසන්නමානසො “හන්දාහං භගවා ගම්ස්සාමි”ති වත්වා රතනත්තයගුණං අනුස්සරන්නො තංයෙව මග්ගං පටිපජ්ජි. භගවාපි “අලං ඉමස්ස එත්තකං කුසලං දෙවලොකූපපත්තියා”ති ජෙතවනමෙව අගමාසි.

මාණවස්ස පන පසන්නචිත්තස්ස රතනත්තයගුණං සල්ලක්ඛණවසෙන “සරණං උපෙමි”ති පවත්තචිත්තුප්පාදතාය සරණෙසු ච, භගවතා චුත්තනයෙන පඤ්චත්තං සීලානං අධිට්ඨානෙන සීලෙසු ච පතිට්ඨිතස්ස

තෙනෙව නයෙන රතනත්තයගුණෙ අනුස්සරන්තස්සෙව ගච්ඡන්තස්ස වොරා මග්ගෙ පරියුට්ඨිංසු. සො තෙ අගණෙත්වා රතනත්තයගුණෙ අනුස්සරන්තොයෙව ගච්ඡති. තඤ්චෙකො වොරො ගුම්ඛන්තරං උපනිස්සාය යිතො විසපිතෙන සරෙන සහසාව විජ්ඣිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා කහාපණහණ්ඩිකං ගහෙත්වා අත්තනො සහායෙහි සද්ධිං පක්කාමි. මාණුවො පන කාලං කත්වා තාවතිංසහවනෙ තිංසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ සුත්තප්පබුද්ධො විය අච්ඡරාසහස්සපරිවුතො සට්ඨිසකට්ඨාරාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතත්තභාවො නිබ්බන්ති, තස්ස විමානස්ස ආහා සාතිරෙකානි විසතියොජනානි ඵරිත්වා තිට්ඨති.

අථ මාණවං කාලකතං දිස්වා සෙනධ්‍යාගාමවාසිනො මනුස්සා සෙනධ්‍යං ගන්ත්වා තස්ස මාතෘපිතූනං උක්කට්ඨගාමවාසිනො ච උක්කට්ඨං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පොක්ඛරසාතිස්ස කථෙසුං. තං සුත්වා තස්ස මාතෘපිතරො ඤාතිමිත්තා බ්‍රාහ්මණො ච පොක්ඛරසාති සපරිවාරා අස්සුමුඛා රොදමානා තං පදෙසං අගමංසු, යෙභුයොන සෙනධ්‍යවාසිනො ච උක්කට්ඨවාසිනො ච ඉච්ඡානඤ්ඤාගාමිනො ච සන්තිපතිංසු, මහාසමාගමො අහොසි. අථ මාණවස්ස මාතෘපිතරො මග්ගස්ස අවිදුරෙ විතකං සජ්ජෙත්වා සරීරකිච්චං කාතුං ආරභිංසු.

අථ භගවා වින්තෙසි “මයි ගතෙ ඡත්තමාණුවො මං වන්දිතුං ආගමිස්සති, ආගතඤ්ඤා තං කතකම්මං කථාපෙන්නො කම්මඵලං පච්චක්ඛං කාරෙත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමි, ඵචං මහාජනස්ස ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා මහතා භික්ඛුසඤ්ඤාන සද්ධිං තං පදෙසං උපගන්ත්වා අඤ්ඤාතරස්මි. රුක්ඛමුලෙ නිසිදි ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙත්තො. අථ ඡත්තමාණුවදෙවපුත්තොපි අත්තනො සම්පත්තිං පච්චචෙක්ඛිත්වා, තස්සා කාරණං උපධාරෙත්තො සරණගමනඤ්ඤා සීලසමාදානඤ්ඤා දිස්වා, විමිහයජානො භගවති සඤ්ජාතපසාදබ්බමානො “ඉදානෙවාහං ගන්ත්වා භගවත්තඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා වන්දිස්සාමි, රතනත්තයගුණෙ ච මහාජනස්ස පාකට්ඨෙ කරිස්සාමි”ති කතඤ්ඤානං නිස්සාය සකලං තං අරඤ්ඤපදෙසං එකාලොකං කරොන්තො, සහ විමානෙන ආගන්ත්වා විමානනො ඔරුය්හ මහතා පරිවාරෙන සද්ධිං දිස්සමානරූපො උපසඤ්ඤාමිත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතන්තො අභිවාදෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ එකමන්තං අට්ඨාසි. තං දිස්වා මහාජනො “කො නු ඛො අයං දෙවො වා බ්‍රහ්මා වා”ති අච්ඡරියබ්බතජානො උපසඤ්ඤාමිත්වා භගවත්තං පරිවාරෙසි. භගවා තෙන කතපුඤ්ඤකම්මං පාකට්ඨං කාතුං —

889.

“න තථා තපති නහෙ සූරියො, වන්දො ච න භාසති න චුස්සො;
යථා අතුලමිදං මහජ්ජහාසං, කො නු ත්වං තිදිවා මහිං උපාගා.

890.

“ඡන්දනි රංසි පහඬකරස්ස, සාධිකච්ඡතියොජනානි ආභා;
රත්තිමපි යථා දිවං කරොති, පරිසුද්ධං විමලං සුභං විමානං.

891.

“බහුපදුමච්චිත්‍රපුණ්ඩරිකං, වොකිණ්ණං කුසුමෙහි නෙකච්ඡත්තං;
අරජවිරජහෙමජාලජන්තං, ආකාසෙ තපති යථාපි සූරියො.

892.

“රත්තම්බරජිතවාසසාහි, අගරුපියඬගුවන්දනුස්සදාහි;
කඤ්චනතනුසන්තිහත්තවාහි, පරිපූරං ගගනංව තාරකාහි.

893.

“නරනාරියො බහුකෙත්ථනෙකවණ්ණා, කුසුමච්චුසිතාහරණෙත්ථ
සුමනා;
අනිලපමුඤ්චිතා පවන්ති සුරහිං, තපනියවිතතා සුවණ්ණජන්තා.

894.

“කිස්ස සංයමස්ස අයං විපාකො, කෙනාසි
කම්මඵලෙනිධුපපත්තො;
යථා ච තෙ අධිගතමිදං විමානං, තදනුපදං අවවාසි ඉග්ග පුට්ඨො”ති.

—

තං දෙවපුත්තං පටිපුච්ඡි.

886. තත්ථ තපතීති දිජ්ජති. නහෙති ආකාසෙ. චුස්සොති චුස්සතාරකා. අතුලන්ති අනුපමං, අජ්ජමාණං වා. ඉදං චුත්තං හොති — යථා ඉදං තච විමානං අනුපමං අජ්ජමාණං පහස්සරහාවෙන තතො ඵච මහජ්ජහාසං ආකාසෙ දිජ්ජති, න තථා තාරකරූපානි දිජ්ජන්ති, න චන්දො, තානි තාව තිට්ඨන්තු, නාපි සූරියො දිජ්ජති, ඵචංභූතො කො නු ත්වං දෙවලොකතො ඉමං භූමිපදෙසං උපගතො, තං පාකටං කත්වා ඉමස්ස මහාජනස්ස කථෙහීති.

890. ඡන්දනීති විච්ඡන්දනි, පවත්තිතුං අදෙන්තො පටිහනතීති අත්ථො. රංසිති රස්මියො. පහඬකරස්සාති සූරියස්ස. තස්ස ච විමානස්ස පහා සමන්තතො පඤ්චවීසති යොජනානි ඵරිත්වා තිට්ඨති. තෙනාහ “සාධිකච්ඡතියොජනානි ආභා”ති. රත්තිමපි යථා දිවං කරොතීති අත්තනො පහාය අන්ධකාරං විධමන්තං රත්තිභාගමිපි දිවසභාගං විය කරොති. පරිසමන්තතො අන්තො වෙච බහි ච සුද්ධතාය පරිසුද්ධං. සබ්බසො මලාභාවෙන විමලං. සුන්දරතාය සුභං.

891. බහුපදුමවිචිත්‍රපුණ්ඩරිකන්ති බහුවිධරත්තකමලඤ්චෙව විචිත්තවණ්ණසෙනකමලඤ්ච. සෙනකමලං පදුමං, රත්තකමලං පුණ්ඩරිකන්ති වදන්ති. වොකිණ්ණං කුසුමෙහීති අඤ්ඤෙහි ව නානාවිධෙහි පුජ්චෙහි සමොකිණ්ණං. නෙකචිත්තන්ති මාලාකම්මලතාකම්මාදිනානාවිධවිචිත්තං. අරජවිරජහෙමජාලජන්තන්ති සයං අපගතරජං විරජෙන නිද්දොසෙන කඤ්චනජාලෙන ඡාදිතං.

892. රත්තම්බරජිතවාසසාහිති රත්තවත්ථාහි චෙව ජිතවත්ථාහි ව. එකාහි රත්තං දිබ්බවත්ථං නිවාසෙත්වා ජිතං උත්තරියං කරොති, අපරා ජිතං නිවාසෙත්වා රත්තං උත්තරියං කරොති. තං සන්ධාය චුත්තං “රත්තම්බරජිතවාසසාහි”ති. අගරුපියභිගුවන්දනුස්සදාහිති අගරුගන්ධෙන පියභිගුමාලාහි වන්දනගන්ධෙහි ව උස්සදාහි, උස්සන්තදිබ්බාගරුගන්ධාදිකාහිති අත්ථො. කඤ්චනතනුසන්තිහත්තවාහිති කනකසදිසසුබ්බච්ඡවිහි. පරිපූරන්ති තහං තහං විවරන්තිහි සභිගිතිපසුතාහි ව පරිපුණ්ණං.

893. බහුකෙත්ථාති බහුකා එත්ථ. අනෙකවණ්ණාති නානාරූපා. කුසමචිභූසිතාහරණාති විසෙසතො සුරහිවායනත්ථං දිබ්බකුසුමෙහි අලඬිකතදිබ්බාහරණා. එත්ථාති එතස්මිං විමානෙ. සුමනාති සුන්දරමනා පමුදිතචිත්තා. අනිලපමුඤ්චිතා පවන්ති සුරහින්ති අනිලෙන පමුඤ්චිතගන්ධානං පුජ්ථානං වායුනා විමුත්තපත්තපුටං විය විබන්ධතාය විකසිතතාය ව සුගන්ධං පවායන්ති. “අනිලපඬුපිතා”තිපි පඨන්ති, වාතෙන මන්දං ආචුය්හමානා හෙමමයපුජ්ථාති අත්ථො. කනකචිරකාදීහි වෙණිආදීසු ඔතතතාය තපනියවිතතා. යෙහුයොන කඤ්චනාහරණෙහි අච්ඡාදිතසරීරතාය සුවණ්ණජන්තා. නරනාරියොති දෙවපුත්තා දෙවධීතරො ව බහුකා එත්ථ තව විමානෙති දස්සෙති.

894. ඉඬ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපාතො පුට්ඨොති පුච්ඡිතො ඉමස්ස මහාජනස්ස කම්මඵලපච්චක්ඛවායාති අධිජ්ජායො.

තතො දෙවපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

895. “සයම්ඨ පථෙ සමෙච්ච මාණුවෙන, සත්ථානුසාසි අනුකම්පමානො; තව රතනවරස්ස ධම්මං සුත්වා, කරිස්සාමිති ව බ්‍රවිත්ථ ඡත්තො.

896. “ජිනවරපවරං උපෙහි සරණං, ධම්මඤ්චාපි තථෙව හික්ඛුසඬ්ඝං; නොති පඨමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

897.

“මා ව පාණවධං විවිධං වරස්සු අසුචිං,
න හි පාණසු අසඤ්ඤතං අවණ්ණයිංසු සප්පඤ්ඤා;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

898.

“මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතමිපි, ආදාතබ්බමමඤ්ඤිට්ඨා අදින්නං;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

899.

“මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතායො, පරහරියා අගමා අනරියමෙතං;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

900.

“මා ව විතථං අඤ්ඤථා අභාණි, න හි මුසාවාදං අවණ්ණයිංසු
සප්පඤ්ඤා;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

901.

“යෙන ව පුරිසස්ස අපෙති සඤ්ඤා, තං මජ්ජං පරිවජ්ජයස්සු සබ්බං;
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙ, පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.

902.

“ස්වාහං ඉධ පඤ්ච සික්ඛා කරිත්වා, පටිපජ්ජිත්වා තථාගතස්ස
ධම්මෙ;
ද්වෙපථමගමාසිං චොරමජ්ඣෙ, තෙ මං තත්ථ වධිංසු භොගහෙතු.

903.

“ඵත්තකමිදං අනුස්සරාමි කුසලං, තතො පරං න මෙ විජ්ජති
අඤ්ඤං;
තෙන සුවරිතෙන කම්මුතාහං, උප්පන්නො තිදිවෙසු කාමකාමී.

904.

“පස්ස බණ්ඩුහුත්තසඤ්ඤමස්ස, අනුධම්මප්පටිපත්තියා විපාකං;
ජලමිව යසසා සමෙක්ඛමානා, බහුකාමං පිහයන්ති භීතකම්මා.

905.

“පස්ස කතිපයාය දෙසනාය, සුගතිඤ්චමිහි ගතො සුබඤ්ච පත්තො;
යෙ ව තෙ සතතං සුණන්ති ධම්මං, මඤ්ඤෙ තෙ අමතං ථුසන්ති
බෙමං.

906.

“අප්පමපි කතං මහාවිපාකං, විපුලං හොති තථාගතස්ස ධම්මෙ;
පස්ස කතපුඤ්ඤතාය ඡත්තො, ඔහාසෙති පථවිං යථාපි සුරියො.

907.

“කිමිදං කුසලං කිමාවරෙම, ඉච්චෙකෙ හි සමෙච්ච මන්තයන්ති;
තෙ මයං පුනරෙව ලද්ධ මානුසත්තං, පටිපන්නා විහරෙමු
සීලවත්තො.

908.

“ඛහුකාරො අනුකම්පකො ච සත්ථා, ඉති මෙ සති අගමා දිවා
දිවස්ස;
ස්වාහං උපගතොමිහි සච්චනාමං, අනුකම්පස්සු පුනපි සුණෙමිහ
ධම්මං.

909.

“යෙ විධ පජහන්ති කාමරාගං, භවරාගානුසයඤ්ච පහාය මොහං;
න ච තෙ පුන මුපෙන්නි ගබ්භසෙය්‍යං, පරිනිබ්බානගතා හි
සිතිභූතා”ති.

895. තත්ථ සයමිධ පථෙ සමෙච්ච මාණුවෙනාති ඉධ ඉමස්මිං පථෙ
මහාමග්ගෙ සයමෙච උපගතෙන මාණුවෙන බ්‍රාහ්මණකුමාරෙන සමෙච්ච
සමාගන්ත්වා. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි සත්තානං
යථාරහමනුසාසනතො සත්ථා භගවා, ත්වං යං මාණවං යථාධම්මං අනුසාසි
අනුකම්පමානො අනුග්ගණ්හන්තො, තච රතනවරස්ස අග්ගරතනස්ස
සම්මාසම්බුද්ධස්ස, තං ධම්මං සුත්වා ඉති එවං කර්ස්සාමි යථානුසිට්ඨං
පටිපජ්ජිස්සාමිති, සො ඡත්තො ඡත්තනාමකො මාණවො බ්‍රවිත්ථ කථෙසිති
පදයොජනා.

896. එවං යථාපුච්ඡිතං කම්මං කාරණතො දස්සෙත්වා ඉදාති තං
සරුපතො විහාගතො ච දස්සෙන්නො සත්ථාරා සමාදපිතභාවං අත්තනා ච
තත්ථ පච්ඡා පතිට්ඨිතභාවං දස්සෙතුං “ජිනවරපවර”න්තිආදිමාහ. තත්ථ
නොති පයමං අවොචහං හන්තෙති හන්තෙ භගවා “සරණගමනං ජානාසි”ති
තයා වුත්තො “නො”ති න “ජානාමි”ති පයමං අවොචං අහං. පච්ඡා තෙ
චචනං තථෙචකාසිත්ති පච්ඡා තයා වුත්තං කථං පරිචත්තෙන්නො තච
චචනං තථෙච අකාසිං පටිපජ්ජිං, තිණ්පි සරණාති උපගච්ඡිත්ති අත්ථො.

897. විවිධන්ති උච්චාවචං, අප්පසාවජ්ජං මහාසාවජ්ජඤ්චාති අත්ථො. මා
වරස්සුති මා අකාසි. අසුචිත්ති කිලෙසාසුචිමිස්සතාය න සුචිං. පාණෙසු
අසඤ්ඤන්ති පාණසාතතො අවිරතං. න හි අවණ්ණයිංසුති න හි
වණ්ණයන්ති. පච්චුප්පන්නකාලත්ථෙ හි ඉදං අතීතකාලචචනං. අථ චා

“අවණ්ණයිංසු”ති එකදෙසෙන සකලස්ස කාලස්ස උපලක්ඛණං, තස්මා යථා න වණ්ණයිංසු අතීතමද්ධානං, එවං එතරහිපි න වණ්ණයන්ති, අනාගතෙපි න වණ්ණයිස්සන්තිති වුත්තං හොති.

898-900. පරජනස්ස රක්ඛිතන්ති පරපරිග්ගහිතවත්ථු. තෙනාහ “අදින්න”න්ති. මා අගමානි මා අජ්ඣාචරි. විතථන්ති අතථං, මුසානි අත්ථො. අඤ්ඤාථානි අඤ්ඤාථාව, විතථසඤ්ඤී එවං විතථන්ති ජානන්තො එවං මා භණ්ති අත්ථො.

901. යෙනානි යෙන මජ්ජෙන, පීතෙනානි අධිජ්ජායො. අපෙතීති විගච්ඡති. සඤ්ඤානි ධම්මසඤ්ඤා, ලොකසඤ්ඤා එව වා. සබ්බන්ති අනවසෙසං, බීජතො පට්ඨායානි අත්ථො.

902. ස්වාහන්ති සො තදා ඡත්තමාණවභූතො අහං. ඉධ ඉමස්මිං මග්ගපදෙසෙ, ඉමස්මිං වා තව සාසනෙ. තෙනාහ “තථාගතස්ස ධම්මෙ”ති. පඤ්ච සික්ඛානි පඤ්ච සීලානි. කරිත්වානි ආදියිත්වා, අධිට්ඨායානි අත්ථො. ද්වෙපථන්ති ද්විත්තං ගාමසීමානං වෙමජ්ඣභූතං පථං, සීමන්තරිකපථන්ති අත්ථො. තෙති තෙ වොරා. තත්ථානි සීමන්තරිකමග්ගෙ. භොගහෙතුති ආමිසකිඤ්චික්ඛන්තිමිත්තං.

903. තතොති යථාවුත්තකුසලතො පරං උපරි අඤ්ඤං කුසලං න විජ්ජති න උපලබ්භති, යමහං අනුස්සරෙය්‍යන්ති අත්ථො. කාමකාමීති යථිච්ඡිකකාමගුණසමඬගී.

904. ඛණමුහුත්තසඤ්ඤමස්සානි ඛණමුහුත්තමත්තං පචත්තසීලස්ස. අනුධම්මපටිපත්තියානි යථාධිගතස්ස ඵලස්ස අනුරූපධම්මං පටිපජ්ජමානස්ස භගවා පස්ස, තුය්හං ඔවාදධම්මස්ස වා අනුරූපාය ධම්මපටිපත්තියා වුත්තනියාමෙනෙව සරණගමනස්ස සීලසමාදානස්ස වානි අත්ථො. ජලමීව යසසානි ඉද්ධියා පරිවාරසම්පත්තියා ව ජලන්තං විය. සමෙක්ඛමානානි පස්සන්තා. බහුකානි බහවො. පිභයන්තීති “කථං නු බො මයං එදිසා භවෙය්‍යාමා”ති පත්ථෙන්නි. භීතකම්මානි මම සම්පත්තිතො නිභීතහොගා.

905. කතිපයායානි අජ්ජිකාය. යෙති යෙ භික්ඛු වෙව උපාසකාදයො ව. ව-සද්දො ඛ්‍යතිරෙකෙ. තෙති තව. සතතන්ති දිවසෙ දිවසෙ.

906. විපුලන්ති උළාරඵලං විපුලානුභාවං. තථාගතස්ස ධම්මෙති තථාගතස්ස සාසනෙ ඔවාදෙ යත්වා කතන්ති යොජනා. එවං අනුද්දෙසිකවසෙන වුත්තමෙවත්ථං අත්තුද්දෙසිකවසෙන දස්සෙන්තො “පස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ පස්සානි භගවන්තං වදති, අත්තානමෙව වා අඤ්ඤං විය ව කත්වා වදති.

907. කිමිදං කුසලං කිමාවරෙමාති කුසලං නාමෙතං කිංසභාවං කිදිසං, කථං වා තං ආවරෙය්‍යාම. ඉච්චෙකෙ හි සමෙච්ච මන්තයන්තිති එවමෙකෙ සමෙච්ච සමාගන්ත්වා පථවිං පරිවත්තෙන්තා විය සිනෙරුං උක්ඛිපන්තා විය ව සුදුක්කරං කත්වා මන්තයන්ති විවාරෙන්ති, මයං පන අකිච්ඡෙනෙව පුනපි කුසලං ආවරෙය්‍යාමාති අධිජ්ජායො. තෙනෙවාහ “මය”න්තිආදි.

908. බහුකාරොති බහුපකාරො, මහාඋපකාරො වා. අනුකම්පකොති කාරුණිකො. ම-කාරො පදසන්ධිකරො. ඉතීති එවං, භගවතො අත්තනි පටිපන්නාකාරං සන්ධාය වදති. මෙ සතීති මයි සති විජ්ජමානෙ, චොරෙහි අවධිනෙ එවාති අත්ථො. දිවා දිවස්සාති දිවස්සපි දිවා, කාලස්සෙවාති අත්ථො. ස්වාහන්ති සො ඡත්තමාණවභූතො අහං. සච්චනාමන්ති “භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනාමෙහි අවිතථනාමං භූතත්ථනාමං. අනුකම්පස්සුති අනුග්ගණ්හාහි. පුනපිති හියොපි සුණෙමු, තව ධම්මං සුණෙය්‍යාමයෙවාති අත්ථො.

එවං දෙවපුත්තො සබ්බමෙතං කතඤ්ඤතාභාවෙ යත්වා සත්ථු පයිරුපාසනෙ ව ධම්මස්සවනෙ ව අතිත්තිමෙව දීපෙන්තො වදති. භගවා දෙවපුත්තස්ස ව තත්ථ සන්තිපතිතපරිසාය ව අජ්ඣාසයං ඔලොකෙන්වා අනුපුබ්බිකථං කථෙසි. අථ නෙසං අල්ලවිත්තතං ඤත්වා සාමුක්කංසිකං ධම්මදෙසනං පකාසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවපුත්තො චෙව මාතාපිතරො වස්ස සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, මහතො ව ජනකායස්ස ධම්මාහිසමයො අහොසි.

909. පයමඵලෙ පතිට්ඨිතො දෙවපුත්තො උපරිමග්ගෙසු අත්තනො ගරුචිත්තිකාරං, තදධිගමස්ස ව මහානිසංසතං විභාවෙන්තො “යෙ විධ පජහන්ති කාමරාග”න්ති පරියොසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – යෙ ඉධ ඉමස්මිං සාසනෙ ධීතා පජහන්ති අනවසෙසතො සමුච්ඡින්නන්ති කාමරාගං, න ව තෙ පුන උපෙන්නි ගබ්භසෙය්‍යං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං සමුච්ඡින්නන්තා. යෙ ව පන පහාය මොහං සබ්බසො සමුග්ගානෙන්වා භවරාගානුසයඤ්ච පජහන්ති, තෙ පුන උපෙන්නි ගබ්භසෙය්‍යන්ති වත්තබ්බමෙව නත්ථි. කස්මා? පරිනිබ්බානගතා හි සීතිභූතා, තෙ හි උත්තමපුරිසා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානං ගතා එවං ඉධෙව සබ්බවෙදයිතානං සබ්බපරිලාභානං ඛ්‍යන්තිභාවෙන සීතිභූතා.

ඉති දෙවපුත්තො අත්තනො අරියසොතසමාපන්නභාවං පවෙදෙන්තො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා දෙසනාය කූටං ගහෙන්වා භගවත්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා හික්ඛුසඬ්ඝස්ස අපචිතිං දස්සෙන්වා මාතාපිතරො ආපුච්ඡිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො, සත්ථාපි උට්ඨායාසනා ගතො සද්ධිං හික්ඛුසඬ්ඝෙන. මාණවස්ස පන මාතාපිතරො බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති සබ්බො ව මහාජනො භගවත්තං අනුගන්ත්වා නිවත්ති. භගවා

ජෙනවනං ගන්ත්වා සන්නිපතිතාය පරිසාය ඉමං විමානං විත්ථාරතො කටෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

ජත්තමාණුවකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කක්කටකරසදායකවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණිපුණං විමානන්ති කක්කටකරසදායකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන අඤ්ඤතරො හික්ඛු ආරද්ධවිපස්සකො කණ්ණසුලෙන පිළිතො අකල්ලසරීරතාය විපස්සනං උස්සුක්කාපෙතුං නාසක්ඛි, වෙජ්ජෙහි චුත්තවිධිනා හෙසජ්ජෙ කතෙපි රොගො න වූපසමි. සො හගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසි. අථස්ස හගවා “කක්කටකරසහොජනං සප්පාය”න්ති ඤත්වා ආහ “ගච්ඡ ත්වං හික්ඛු මගධබ්බත්තෙ පිණ්ඩාය වරාහී”ති.

සො හික්ඛු “දීඝදස්සිනා අද්ධා කිඤ්චි දිට්ඨං හවිස්සති”ති වින්තෙන්වා “සාධු හන්තෙ”ති හගවතො පටිස්සුණිත්වා හගවත්තං වන්දිත්වා පත්තවීරමාදාය මගධබ්බත්තං ගන්ත්වා අඤ්ඤතරස්ස බ්බත්තපාලස්ස කුටියා ද්වාරෙ පිණ්ඩාය අට්ඨාසි. සො ච බ්බත්තපාලො කක්කටකරසං සම්පාදෙන්වා හත්තඤ්ච පවිත්වා “ථොකං විස්සමිත්වා භුඤ්ජීස්සාමි”ති නිසින්තො ථෙරං දිස්වා පත්තං ගහෙන්වා කුටිකායං නිසිදාපෙත්වා කක්කටකරසහත්තං අදාසි. ථෙරස්ස තං හත්තං ථොකං භුත්තස්සයෙව කණ්ණසුලං පටිප්පස්සමිහි, සට්ඨතෙන ත්භාතො විය අහොසි. සො සප්පායාහාරවසෙන විත්තවාසුකං ලහිත්වා විපස්සනාවසෙන විත්තං අහිනින්නාමෙන්තො අපරියොසිතෙයෙව හොජනෙ අනවසෙසතො ආසවෙ බ්බෙපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාය බ්බත්තපාලං ආහ “උපාසක, තච පිණ්ඩපාතහොජනෙන මය්හං රොගො වූපසන්තො, කායවිත්තං කල්ලං ජාතං, ත්වමිපි ඉමස්ස පුඤ්ඤස්ස එලෙන විගතකායවිත්තදුක්ඛො හවිස්සසි”ති වත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි.

බ්බත්තපාලො අපරෙන සමයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසහවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ මණිප්මහෙ කනකවිමානෙ සත්තසතකුටාගාරපටිමණ්ඩිතෙ වෙළිරියමයගබ්බෙහෙ නිබ්බත්ති, ද්වාරෙ වස්ස යටුපචිතකම්මසංසූචකො මුත්තාසික්කාගතො සුවණ්ණකක්කටකො ඔලම්බමානො අට්ඨාසි. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පුබ්බෙ චුත්තනයෙන තත්ථ ගතො තං දිස්වා ඉමාහි ගාථාහි පූච්ඡි –

910.

“උච්චමිදං මණිපුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනාති;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියප්මහා රුවකත්ථතා සුභා.

911.

“තත්ථච්ඡස් පිවස් බාදස් ව, දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ව නච්චන්ති
සුවණ්ණජන්තා.

912.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

913.

“පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව තෙ සබ්බදියා
පභාසති” ති.

සොපිස්ස බ්‍යාකාසි, තං දස්සෙතුං —

914.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එල” ති. — චුත්තං;

915.

“සතිසමුප්පාදකරො, ද්වාරෙ කක්කටකො ධීතො;
නිට්ඨිතො ජාතරූපස්ස, සොහති දසපාදකො.

916.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

917.

“අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතො යමකාසි පුඤ්ඤං;
තෙනමිහි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා
පභාසති” ති.

910. තත්ථ උච්චන්ති අච්චුග්ගතං. මණ්ඩුණන්ති
පදුමරාගාදිමණිමයට්ඨිතං. සමන්තකොති චතුසුපි පස්සෙසු. රුචකත්ථතාති
තස්සං තස්සං භූමියං සුවණ්ණඵලකෙහි අත්ථතා.

911. පිවස් බාදස් වාති කාලෙන කාලං උපයුජ්ජමානං ගන්ධපානං
සුධාභොජනඤ්ච සන්ධාය වදති. පවදන්ති පවජ්ජන්ති. දිබ්බා රසා
කාමගුණෙත්ථ පඤ්චාති දිබ්බා රසා අනප්පකා පඤ්ච කාමගුණා එත්ථ
එතස්මිං තච විමානෙ සංවිජ්ජන්ති අත්ථො. සුවණ්ණජන්තාති
හෙමාහරණවිභූසිතා.

915. සතිසමුප්පාදකරොති සතුප්පාදකරො, යෙන පුඤ්ඤකම්මෙන අයං දිබ්බසම්පත්ති මයා ලද්ධා, තත්ථ සතුප්පාදස්ස කාරකො, “කක්කටකරසදානෙන අයං තයා සම්පත්ති ලද්ධා”ති එවං සතුප්පාදං කරොන්තොති අත්ථො. නිට්ඨිකො ජාතරූපස්සාති ජාතරූපෙන සිද්ධො ජාතරූපමයො. එකමෙකස්මිං පස්සෙ පඤ්ච පඤ්ච කත්වා දස පාදා එතස්සාති දසපාදකො ද්වාරො කක්කටකො ඨිකො සොහති. සො එව මම පුඤ්ඤකම්මං තාදිසානං මහෙසීනං විභාවෙති, න එත්ථ මයා වත්තබ්බං අත්ථිති අධිප්පායො. තෙනාහ “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො”තිආදි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

කක්කටකරසදායකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිකා.

5. ද්වාරපාලකවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණන්ති ද්වාරපාලකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ. තෙන ව සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො වත්තාරි නිව්චහත්තාති සඬ්ඝස්ස දෙති. තස්ස පන ගෙහං පරියන්තෙ ඨිතං චොරහයෙන යෙභුයොන පිහිතද්වාරමෙව හොති. භික්ඛු ගන්ත්වා කදාපි ද්වාරස්ස පිහිතත්තා හත්තං අලද්ධාව පටිගච්ඡන්ති. උපාසකො හරියං ආහ “කිං, හද්දෙ, අය්‍යානං සක්කච්චං භික්ඛා දියති”ති? සා ආහ “එකෙසු දිවසෙසු අය්‍යා නාගමිංසු”ති. “කිං කාරණ”න්ති? “ද්වාරස්ස පිහිතත්තා මඤ්ඤෙ”ති. තං සුත්වා උපාසකො සංවෙගප්පත්තො හුත්වා එකං පුරිසං ද්වාරපාලං කත්වා යපෙසි “ත්වං අප්පතො පටියාය ද්වාරං රක්ඛන්තො නිසීද, යදා ව අය්‍යා ආගමිස්සන්ති, තදා තෙ පවෙසෙත්වා පවිට්ඨානං නෙසං පත්තපටිග්ගහණආසනපඤ්ඤාපනාදි සබ්බං යුත්තපයුත්තං ජානාහි”ති. සො “සාධු”ති තථා කරොන්තො භික්ඛුනං සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා උප්පන්තසද්ධො කම්මඵලං සද්දහිත්වා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨහි, සක්කච්චං භික්ඛු උපට්ඨහි.

අපරහාගෙ නිව්චහත්තදායකො උපාසකො කාලං කත්වා යාමෙසු නිබ්බත්ති. ද්වාරපාලො පන සක්කච්චං භික්ඛුනං උපට්ඨහිත්වා පරස්ස පරිච්චාගෙ වෙය්‍යාවච්චකරණෙන අනුමොදනෙන ව තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී. තස්ස ද්වාදසයොජනිකං කනකවිමානන්තිආදි සබ්බං කක්කටකවිමානෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. පුච්ඡාච්ඡස්සජ්ජනගාථා එවමාගතා —

918.

“උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනාති;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියථම්භා රුවකත්ථතා සුභා.

919.

“තත්ථච්ඡසි පිවසි බාදසි ව, දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගුං;

දිබ්බා රසා කාමගුණෙන්ට පඤ්ච, නාරියො ච නච්චන්ති සුචණ්ණජන්නා.

920. “කෙන තෙතාදියො චණ්ණො...පෙ.... චණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

922. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

923.

“දිබ්බං මමං වස්සසහස්සමායු, වාචාහිගීතං මනසා පචත්තිතං;
ඵත්තාවතා යස්සති පුඤ්ඤකම්මො, දිබ්බෙහි කාමෙහි සමඬිගිභූතො.

924.

“තෙන මෙතාදියො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසති”ති.

923. තත්ථ දිබ්බං මමං වස්සසහස්සමායුති යස්මිං දෙවනිකායෙ සයං උප්පත්තො, තෙසං තාවතිංසදෙවානං ආයුප්පමාණමෙව වදති. තෙසඤ්චි මනුස්සානං ගණනාය වස්සසහස්සං ඵකො රත්තිදිවො, තාය රත්තියා තිංසරත්තිකො මාසො, තෙන මාසෙන ද්වාදසමාසිකො සංවච්ඡරො, තෙන සංවච්ඡරෙන සහස්සසංවච්ඡරාති ආයු, තං මනුස්සානං ගණනාය තිස්සො වස්සකොටියො සට්ඨි ච වස්සසතසහස්සාති භොන්ති. වාචාහිගීතන්ති වාචාය අහිගීතං, “ආගච්ඡන්තු අය්‍යා, ඉදං ආසනං පඤ්ඤත්තං, ඉධ නිසිද්ධා”තිආදිනා, “කිං අය්‍යානං සරීරස්ස ආරොග්‍යං, කිං වසනට්ඨානං ඵාසුක”න්තිආදිනා පටිසන්ථාරවසෙන ච වාචාය කථිතමත්තං. මනසා පචත්තිතන්ති “ඉමෙ අය්‍යා පෙසලා බ්‍රහ්මචාරිනො ධම්මචාරිනො”තිආදිනා විත්තෙන පචත්තිතං පසාදමත්තං, න පන මම සත්තකං කිඤ්චි පරිච්චත්තං අත්ථිති දස්සෙති. ඵත්තාවතාති ඵත්තකෙන ඵවං කථනමත්තෙන පසාදමත්තෙනපි. යස්සති පුඤ්ඤකම්මොති කතපුඤ්ඤො නාම හුත්වා දෙවලොකෙ යස්සති චිරං පචත්තිස්සති, තිට්ඨන්තො ච දිබ්බෙහි කාමෙහි සමඬිගිභූතො තස්මිං දෙවනිකායෙ දෙවානං වලඤ්ජනියාමෙනෙව දිබ්බෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමඬිගිභූතො සමන්තාගතො හුත්වා ඉන්ද්‍රියාති පරිවාරෙන්තො විහරතීති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ද්වාරපාලකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පට්ඨකරණියවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණන්ති කරණියවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථිවාසී ඵකො උපාසකො න්භානොපකරණාති ගහෙත්වා අවිරවති. ගන්ත්වා න්භත්වා

ආගච්ඡන්තො භගවන්තං සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පවිසන්තං දිස්වා උපසඬ්ඡිකම්මිත්වා වන්දිත්වා එවමාහ “භන්තෙ කෙන නිමන්තිතා”ති. භගවා තුණ්හි අහොසි. සො කෙනවි අනිමන්තිතභාවං ඤත්වා ආහ “අධ්වාසෙතු මෙ, භන්තෙ, භගවා භත්තං අනුකම්පං උපාදායා”ති. අධ්වාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙන. සො භගවන්තං අත්තනො ගෙහං තෙත්වා බුද්ධාරහං ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ භගවන්තං නිසීදාපෙත්වා පණිතෙන අන්තපානෙන සන්තප්පෙසි. භගවා කතභත්තකිච්චො තස්ස අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සෙසං අනන්තරවිමානසදිසං. තෙන වුත්තං –

926. “උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං...පෙ.... නාරියො ච නච්චන්ති සුවණ්ණජන්තා.

928. “කෙන තෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

930. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

931.

“කරණියානි පුඤ්ඤානි, පණ්ඩිතෙන විජානතා;
සම්මග්ගතෙසු බුද්ධෙසු, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

931.

“අත්ථාය වත මෙ බුද්ධො, අරඤ්ඤා ගාමමාගතො;
කත්ථ විත්තං පසාදෙත්වා, තාවතිංසුපගො අහං.

933. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

931. තත්ථ පණ්ඩිතෙනානි සප්පඤ්ඤෙන. විජානතානි අත්තනො භිතාහිතං ජානන්තෙන. සම්මග්ගතෙසුති සම්මාපට්ඨන්තෙසු, බුද්ධෙසුති සම්මාසම්බුද්ධෙසු.

932. අත්ථායානි භිතාය, වුඬ්ඪියා වා. අරඤ්ඤානි විහාරතො, ඡෙතවනං සන්ධාය වදති. තාවතිංසුපගොති තාවතිංසදෙවකායං, තාවතිංසභවනං වා උජ්ජ්ජනවසෙන උපගතො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

කරණියවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. දුතියකරණියවිමානවණ්ණනා

සත්තමවිමානං ඡට්ඨවිමානසදිසං. කෙවලං තත්ථ උපාසකෙන භගවතො ආභාරො දින්නො, ඉධ අඤ්ඤතරස්ස ථෙරස්ස. එසං චුත්තනයමෙව. තෙන චුත්තං -

935.

“උච්චමිදං මණිථුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කූටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියථමිහා රුවකත්ථතා සුභා.

936.

“තත්ථච්ඡසි පිච්ඡි බාදසි ච, දිබ්බා ච විණා පචදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ච නච්චන්ති
සුවණ්ණජන්තා.

937. “කෙන තෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියො පභාසතීති.

938.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

940.

“කරණියානි පුඤ්ඤානි, පණ්ඩිතෙන විජානතා;
සම්මග්ගතෙසු භික්ඛුසු, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

941.

“අත්ථාය වත මෙ භික්ඛු, අරඤ්ඤා ගාමමාගතො;
තත්ථ විත්තං පසාදෙත්වා, තාවතිංසුපගො අහං.

942. “තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියො පභාසතී”ති.

දුතියකරණියවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පඨමසුච්චිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණිථුණං විමානන්ති සුච්චිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ. තෙන සමයෙන ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස විවරකම්මං කාතබ්බං හොති, අත්ථො ච හොති සුචියා. සො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්නො කම්මාරස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා කම්මාරො ආහ “කෙන, හන්තෙ, අත්ථො”ති? “විවරකම්මං කාතබ්බං අත්ථී, සුචියා අත්ථො”ති. කම්මාරො පසන්නමානසො කතපරියොසිතා ද්වෙ සුචියො දත්වා “පුනපි, හන්තෙ, සුචියා අත්ථෙ සති මම ආචික්ඛෙය්‍යාථා”ති වත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දි. ථෙරො තස්ස අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සො

අපරහාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී. අථ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං චරන්තො තං දෙවපුත්තං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි -

944.

“උච්චමිදං මණිථුණං විමානං...පෙ....
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති.

948. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

949.

“යං දදාති න තං භොති, යඤ්චෙව දජ්ජා තඤ්චෙව සෙය්‍යා;
සුචි දිත්තා සුචිමෙව සෙය්‍යා.

950.

“තෙන මෙතාදිසො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති.

949. තත්ථ යං දදාතීති යාදිසං දෙය්‍යාධම්මං දදාති. න තං භොතීති තස්ස තාදිසමෙව එලං න භොති. අථ ඛො ඛෙත්තසම්පත්තියා ච චිත්තසම්පත්තියා ච තතො විපුලතරං උළාරතරමෙව එලං භොති. තස්මා යඤ්චෙව දජ්ජා තඤ්චෙව සෙය්‍යාති යංකිඤ්චිදෙව විජ්ජමානං දජ්ජා දදෙය්‍යා, තඤ්චෙව තදෙව සෙය්‍යා, යස්ස කස්සචි අනවජ්ජස්ස දෙය්‍යාධම්මස්ස දානමෙව සෙය්‍යා, කස්මා? මයා හි සුචි දිත්තා සුචිමෙව සෙය්‍යා, සුචිදානමෙව මය්‍හං සෙය්‍යං ජාතං, යතො අයමිදිසි සම්පත්ති ලද්ධාති අධිජ්ජායො.

සුචිවිමානචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. දුතියසුචිවිමානචණ්ණනා

උච්චමිදං මණිථුණන්ති දුතියසුචිවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහවාසී එකො තුන්තකාරකො විහාරපෙක්ඛකො හුත්වා වෙළවනං ගතො. තත්ථ අඤ්ඤතරං භික්ඛුං වෙළවනෙ කතසුචියා විචරං සිබ්බන්තං දිස්වා සුචිසරෙන සද්ධිං සුචියො අදාසි. සෙසං සබ්බං චුත්තනයමෙව.

952.

“උච්චමිදං මණිථුණං විමානං...පෙ....
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති. - පුච්ඡි;

956.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

957.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, පුරිමජාතියා මනුස්සලොකෙ.

958.

“අද්දසං විරජං භික්ඛුං, විජ්ජසන්නමනාවිලං;
තස්ස අදාසහං සුචිං, පසන්නො සෙහි පාණිහි.

959.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා
පභාසති”ති.

තං සබ්බං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

දුතියසුචිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පඨමනාගවිමානවණ්ණනා

සුසුක්කඛන්ධං අභිරුය්හ නාගන්ති නාගවිමානං. තස්ස කා උජ්ජත්ති?
භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන ආයස්මා
මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං චරන්තො
තාවතිංසභවනං උපගතො. තත්ථ අද්දස අඤ්ඤතරං දෙවපුත්තං සබ්බසෙතං
මහත්තං දිබ්බනාගං අභිරුය්හ මහත්තෙන පරිචාරෙන මහතා
දිබ්බානුභාවෙන ආකාසෙන ගච්ඡන්තං, සබ්බා දිසා චන්දො විය සුරියො විය
ච ඔභාසයමානං. දිස්වා යෙන සො දෙවපුත්තො තෙනුපසඬිකම්. අථ සො
දෙවපුත්තො තතො ඔරුය්හ ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලානං අභිවාදෙත්වා
අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. අථ ථෙරො –

961.

“සුසුක්කඛන්ධං අභිරුය්හ නාගං, අකාවිනං දන්තිං බලිං මහාජවං;
අභිරුය්හ ගජවරං සුකජ්ජිතං, ඉධාගමා වෙභායසං අන්තලික්ඛෙ.

962.

“නාගස්ස දන්තෙසු දුවෙසු නිම්මිතා, අච්ඡොදකා පදුමිනියො
සුචුල්ලා;
පදුමෙසු ච තුරියගණා පචජ්ජරෙ, ඉමා ච නච්චන්ති මනොහරායො.

963.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා
පභාසති”ති. –

තස්ස සම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන කතකම්මං පුච්ඡි.

961. තත්ථ සුසුක්කඛන්ධන්ති සුට්ඨු සෙනඛන්ධං. කිඤ්චාපි තස්ස නාගස්ස වත්තාරො පාදා, වත්ථිකොසං, මුඛප්පදෙසො, උභො කණ්ණො, වාලධිති එත්තකං මුඤ්චිත්වා සබ්බො කායො සෙනොව, ඛන්ධප්පදෙසස්ස පන සාතිසයං ධවලතරතාය චුත්තං “සුසුක්කඛන්ධ”න්ති. නාගන්ති දිබ්බං භත්ථිනාගං.

අකාවිනන්ති නිද්දොසං, සබලලවඩිකතිලකාදිජවිදොසවිරහිතන්ති අත්ථො. “ආජානිය”න්තිපි පාළි, ආජානියලක්ඛණූපෙතන්ති අත්ථො. දන්තින්ති විපුලරුවිරදන්තවත්තං. බලිත්ති බලවත්තං මහාබලං. මහාජවන්ති අතිජවං සීසගාමිං. පුන අභිරුජ්භාති එත්ථ අනුනාසිකලොපො දට්ඨබ්බො, අභිරුජ්භං ආරොහනියන්ති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

එවං පන ථෙරෙන පුට්ඨො දෙවපුත්තො අත්තනා කතකම්මං කථෙන්නො –

965.

“අට්ඨෙව මුත්තපුජ්චාති, කස්සපස්ස මහෙසිනො;
ථූපස්මිං අභිරොපෙසිං, පසන්නො සෙහි පාණ්හි.

966.

“තෙන මෙතාදිසො චණ්ණො...පෙ....

චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. – ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි;

තස්සත්ථො – අහං පුබ්බෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස යොජනිකෙ කතකපුපෙ චණ්ටතො මුච්චිත්වා ගච්ඡමුලෙ පතිතාති අට්ඨ මුත්තපුජ්චාති ලහිත්වා තාති ගහෙත්වා පුජනවසෙන පසන්නවිත්තො හුත්වා අභිරොපෙසිං පුපෙසිං.

අතීතෙ කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බතෙ යොජනිකෙ කතකපුපෙ ච කාරිතෙ සපරිවාරො කිකි කාසිරාජා ච නාගරා ච නෙගමා ච ජානපදා ච දිවසෙ දිවසෙ පුජ්චපුජං කරොන්ති. තෙසු තථා කරොන්තෙසු පුජ්චාති මහග්ඝාති දුල්ලභාති ච අහෙසුං. අථෙකො උපාසකො මාලාකාරවීරියං විවරිත්වා එකමෙකෙන කභාපණෙන එකමෙකම්පි පුජ්චං අලහන්නො අට්ඨ කභාපණාති ගහෙත්වා පුජ්චාරාමං ගන්ත්වා මාලාකාරං ආහ “ඉමෙහි අට්ඨහි කභාපණෙහි අට්ඨ පුජ්චාති දෙහි”ති. “නත්ථයො පුජ්චාති, සම්මදෙව උපධාරෙත්වා ඔවිතිත්වා දින්තාති”ති. “අහං ඔලොකෙත්වා ගණ්හාමි”ති. “යදි එවං, ආරාමං පවිසිත්වා ගවෙසාහි”ති. සො පවිසිත්වා ගවෙසන්නො පතිතාති අට්ඨ පුජ්චාති ලහිත්වා මාලාකාරං ආහ “ගණ්හ, තාත, කභාපණාති”ති. “තව පුඤ්ඤෙන ලද්ධාති, නාහං කභාපණාති ගණ්හාමි”ති ආහ. ඉතරො “නාහං මුධා පුජ්චාති ගහෙත්වා භගවතො පුජං කරිස්සාමි”ති කභාපණාති තස්ස පුරතො ය්‍යෙත්වා පුජ්චාති ගහෙත්වා චෙතියඩ්ගණං ගන්ත්වා පසන්නවිත්තො පුජං අකාසි. සො

අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජිත්වා තත්ථ යාවතායුකං
යත්වා පුනපි දෙවලොකෙ, පුනපි දෙවලොකෙති එවං අපරාපරං
දෙවෙසුයෙව සංසරන්තො තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉමස්මිම්පි
බුද්ධුප්පාදෙ තාවතිංසෙසුයෙව උප්පජ්ජි. තං සන්ධාය හෙට්ඨා වුත්තං “තත්ථ
අද්දස අඤ්ඤතරං දෙවපුත්ත”න්තිආදි.

තං පනෙතං පවත්තිං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො මනුස්සලොකං
ආගන්ත්වා භගවතො ආරොවෙසි. භගවා තමත්ථං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා
සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරොන ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස
සාත්ථිකා අහොසිති.

නාගවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. දුතියනාගවිමානවණ්ණනා

මහන්තං නාගං අභිරුය්හාති දුතියනාගවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති?
භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො
උපාසකො සද්ධො පසන්තො පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨිතො
උපොසථදිවසෙසු උපොසථසීලං සමාදිශිත්වා පුරෙහත්තං අත්තනො
විභවානුරූපං භික්ඛූනං දානානි දත්වා සයං භුඤ්ජිත්වා සුද්ධවත්ථනිවත්ථො
සුද්ධත්තරාසඬිගො පච්ඡාහත්තං යෙහුයොන අට්ඨ පානානි ගාභාපෙත්වා
විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුසඬිසස්ස නියායාදෙත්වා භගවත්තං උපසඬිකම්ත්වා
ධම්මං සුඤ්ඤාති. එවං සො සක්කච්චං දානමයං සීලමයඤ්ච බහුං සුවරිතං
උපවිනිත්වා ඉතො වුතො තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජි. තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන
සබ්බසෙනො මහන්තො දිබ්බො හත්ථිනාගො පාතුරහොසි. සො තං
අභිරුය්හ මහන්තෙන පරිවාරෙන මහන්තෙන දිබ්බානුභාවෙන කාලෙන
කාලං උය්‍යානකීලං ගච්ඡති.

අපේකදිවසං කතඤ්ඤතාය වොදියමානො අඬ්ඬරත්තිසමයෙ තං
දිබ්බනාගං අභිරුය්හ මහතා පරිවාරෙන “භගවත්තං වන්දිස්සාමි”ති
දෙවලොකතො ආගන්ත්වා කෙවලකප්පං වෙළුවනං ඔභාසෙත්වා
හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරුය්හ භගවත්තං උපසඬිකම්ත්වා අභිවාදෙත්වා
අඤ්ජලිං පග්ගය්හ එකමත්තං අට්ඨාසි. තං භගවතො සම්පෙ යිතො ආයස්මා
වඬ්ඨිසො භගවතො අනුඤ්ඤාය ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි —

968.

“මහන්තං නාගං අභිරුය්හ, සබ්බසෙනං ගජුත්තමං;
වනා වනං අනුපරියාසි, නාරිගණුපුරක්ඛතො;
ඔභාසෙත්තො දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා.

969.

“කෙන තෙනාදිසො වණ්ණො...පෙ....

වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

තත්ථා පුච්ඡිතො සොපි තස්ස ගාථාහි එව බ්‍යාකාසි.

971.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, වඬිගිසෙනෙව පුච්ඡිතො;
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

972.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, උපාසකො වක්ඛුමනො අභොසිං;
පාණාතිපාතා විරතො අභොසිං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිස්සං.

973.

“අමජ්ජපො නො ව මුසා අභාණිං, සකෙන දාරෙන ව තුට්ඨො
අභොසිං;
අන්නඤ්ච පානඤ්ච පසන්නවිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

974.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

තත්ථ අපුබ්බං නත්ථී, සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

දුතියනාගවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. තතියනාගවිමානවණ්ණනා

කො නු දිබ්බෙන යානෙනාති තතියනාගවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන සමයෙන තයො බිණාසවත්ථෙරා ගාමකාවාසෙ වස්සං උපගච්ඡිංසු. තෙ චුත්ථවස්සා පචාරෙත්වා “භගවන්තං වන්දිස්සාමා” ති රාජගහං උද්දිස්ස ගච්ඡන්තා අත්තරාමග්ගෙ සායං අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ මිච්ඡාදිට්ඨිකඛ්‍යාත්මණස්ස උච්ඡුඛෙත්තසමීපං ගන්ත්වා උච්ඡුපාලං පුච්ඡිංසු “ආචුසො, සක්කා අප්ප රාජගහං පාපුණිතු” ති. “න සක්කා, භන්තෙ, ඉතො අඬ්ඨයොජනෙ රාජගහං, ඉධෙව වසිත්වා ස්වෙ ගච්ඡතා” ති ආහ. “අත්ථෙත්ථ කොචි වසනයොග්ගො ආවාසො” ති? “නත්ථී, භන්තෙ, අභං පන වො වසනට්ඨානං ජානිස්සාමි” ති. ථෙරා අධිවාසෙසුං.

සො උච්ඡුසුයෙව යථාධීතෙසු සාබ්‍යමණ්ඩපාකාරෙන දණ්ඩකාති බන්ධිත්වා උච්ඡුපණ්ණෙහි ඡාදෙත්වා හෙට්ඨා පලාලං අත්ථරිත්වා එකස්ස ථෙරස්ස අදාසි, දුතියස්ස ථෙරස්ස තීහි උච්ඡුහි දණ්ඩකසඬ්ඨිකපෙත බන්ධිත්වා තිණෙන ඡාදෙත්වා හෙට්ඨා ව තිණසන්ථරං කත්වා අදාසි,

ඉතරස්ස අත්තනො කුටියං ද්වෙ තයො දණ්ඩකෙ සාබායො ච නිහරිත්වා විවරෙන පටිච්ඡාදෙන්තො විවරකුටිං කත්වා අදාසි. තෙ තත්ථ වසිංසු. අථ විහාතාය රත්තියා කාලස්සෙව හත්තං පවිත්වා දන්තකට්ඨඤ්ච මුබ්බදකඤ්ච දත්වා සහ උච්ඡුරසෙන හත්තං අදාසි. තෙසං භුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කත්වා ගච්ඡන්තානං එකෙකං උච්ඡුං අදාසි “මය්හං භාගො භවිස්සති”ති. සො ථොකං මග්ගං ථෙරෙ අනුගන්ත්වා නිවත්තන්තො අත්තනො වෙය්‍යාවච්චඤ්ච දානඤ්ච ආරබ්භ උළාරං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්තො නිවත්ති.

බෙත්තසාමිකො පන ගච්ඡන්තානං භික්ඛූනං පටිපටෙන ආගච්ඡන්තො භික්ඛූ පුච්ඡී “කුතො වො උච්ඡු ලද්ධා”ති? “උච්ඡුපාලකෙන දින්නා”ති. තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො කුපිතො අනත්තමනො තට්ඨවායමානො කොධාභිභූතො තස්ස පිට්ඨිතො උපධාවිත්වා මුග්ගරෙන තං පහරන්තො එකජ්ජහාරෙතෙව ජීවිතා වොරොපෙසි. සො අත්තනා කතපුඤ්ඤකම්මමෙව අනුස්සරන්තො කාලං කත්වා සුධම්මාදෙවසභායං නිබ්බත්ති. තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සබ්බසෙනො මහන්තො දිබ්බවර්ථාරණො නිබ්බත්ති.

උච්ඡුපාලකස්ස මරණං සුත්වා තස්ස මාතෘපිතරො වෙව ඤාතිමිත්තා ච අස්සුමුබ්බා රොදමානා තං යානං අගමංසු, සබ්බෙ ච ගාමවාසීනො සන්තිපතිංසු. තත්‍රස්ස මාතෘපිතරො සරීරකිච්චං කාතුං ආරභිංසු. තස්මිං බණ්ණ සො දෙවපුත්තො තං දිබ්බහත්ථිං අභිරුහිත්වා සබ්බතාළාවචරපරිවුතො පඤ්චඩ්ගිකෙන තූරියෙන පවජ්ජමානෙන මහන්තෙන පරිවාරෙන මහතියා දෙවිද්ධියා දෙවලොකතො ආගන්ත්වා තාය පරිසාය දිස්සමානරූපො ආකාසෙ අට්ඨාසි. අථ නං තත්ථ පණ්ඩිතජාතිකො පුරිසො ඉමාහි ගාථාහි තෙන කතපුඤ්ඤකම්මං පුච්ඡී -

976.

“කො නු දිබ්බෙන යානෙන, සබ්බසෙනෙහ හත්ථිනා;
තූරියතාලිතනිග්ගොසො, අත්තලික්ඛෙ මහියති.

977.

“දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
අජානන්තා තං පුච්ඡාම, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

සොපිස්ස ඉමාහි ගාථාහි එතමත්ථං බ්‍යාකාසි -

978.

“නාමිහි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
සුධම්මා නාම යෙ දෙවා, තෙසං අඤ්ඤතරො අහ”න්ති.

979.

“පුච්ඡාම දෙවං සුධම්මං, පුට්ඨං කත්වාන අඤ්ජලිං;
කිං කත්වා මානුසෙ කම්මං, සුධම්මං උපපජ්ජති”ති – පුනපි පුච්ඡි;

980.

“උච්ඡාගාරං තිණාගාරං, වත්ථාගාරඤ්ච යො දදෙ;
තිණ්ණං අඤ්ඤතරං දත්වා, සුධම්මං උපපජ්ජති”ති. – පුනපි
බ්‍යාකාසි;

976.

තත්ථ

තුරියතාලිතනිග්ගොසොති

තාලිතපඤ්චඩ්ගිතදිබ්බතුරියනිග්ගොසො අත්තානං උද්දිස්ස
පවජ්ජමානදිබ්බතුරියසද්දො. අන්තලික්ඛෙ මහියතීති ආකාසෙ ධත්වා
ආකාසට්ඨෙතොව මහතා පරිවාරෙන පුජියති.

977. දෙවතා නුසිති දෙවතා නු අසි, කිං නු ත්වං දෙවොසිති අත්ථො.
ගන්ධබ්බොති ගන්ධබ්බකායිකදෙවො අසිති අත්ථො. අදු සක්කො
පුරින්දදොති උදාහු පුරෙ දදාතීති “පුරින්දදො”ති විස්සුතො සක්කො නුසි,
අථ සක්කො දෙවරාජා අසිති අත්ථො. එත්ථ ච සතිපි සක්කගන්ධබ්බානං
දෙවභාවෙ තෙසං විසුං ගහිතත්තා ගොබලිබ්බද්ධඤ්ඤායෙන
තදඤ්ඤදෙවවාචකො දෙවසද්දො දට්ඨබ්බො.

978. අථ දෙවපුත්තො “විස්සජ්ජනං නාම පුච්ඡාසභාගෙන භොතී”ති
තෙහි පුච්ඡිතං දෙවගන්ධබ්බසක්කභාවං පටික්ඛිපිත්වා අත්තානං
ආචික්ඛන්තො “නම්හි දෙවො න ගන්ධබ්බො”තිආදිමාහ. තත්ථ නම්හි
දෙවොති තයා ආසඬ්ඛිතො යො කොචි දෙවො න භොමි න ගන්ධබ්බො න
සක්කො, අපිච බො සුධම්මා නාම යෙ දෙවා, තෙසං අඤ්ඤතරො අහං,
සුධම්මා දෙවතා නාම තාවතීංසදෙවනිකායස්සෙව අඤ්ඤතරදෙවනිකායො.
සො කිර උච්ඡුපාලො තෙසං දෙවානං සම්පත්තීං සුත්වා පගෙව තත්ථ චිත්තං
පණ්ඩාය යිතොති කෙචි වදන්ති.

979. පුට්ඨන්ති මහන්තං, පරිපුණ්ණං කත්වාති අත්ථො.
සක්කච්චකිරියාදීපනත්ථඤ්ඤෙනං වුත්තං.

980. සුධම්මාදෙවයානං පුට්ඨො දෙවපුත්තො කකණ්ටකනිමිත්තං
වදන්තො විය දිට්ඨමත්තමෙව ගහෙත්වා අත්තනා කතපුඤ්ඤං
ආචික්ඛන්තො “උච්ඡාගාර”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ තිණ්ණං අඤ්ඤතරං
දත්වාති යදිපි මයා තිණ්ණ අගාරානි දින්නානි, තිසු පන අඤ්ඤතරොනාති
අයමත්ථොපි සිජ්ඣකීති නයග්ගාගෙන දෙවපුත්තො එවමාහ. සෙසං
සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

එවං සො තෙන පුච්ඡි තමත්ථං විස්සජ්ජෙත්වා රතනත්තයගුණං
පකාසෙන්තො මාතාපිතුහි සද්ධිං සම්මොදනං කත්වා දෙවලොකමෙව

ගතො. මනුස්සා දෙවපුත්තස්ස වචනං සුත්වා භගවති භික්ඛුසඤ්ඤා ව සඤ්ජාතපසාදබ්බමානා බහුං දානුපකරණං සජ්ජෙත්වා සකථානං පුරෙත්වා වෙළවනං ගන්ත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා මහාදානං දත්වා සත්ථු තං පවත්තිං ආරොවයිංසු. සත්ථා තං පුච්ඡා විස්සජ්ජනං තථෙව වත්වා තමෙව අත්ථං අට්ඨජ්ජත්තිං කත්වා විත්ථා රෙන ධම්මං දෙසෙත්වා තෙ සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසි. තෙ ව පතිට්ඨිතසද්ධා භගවත්තං වන්දිත්වා අත්තනො ගාමං උපගන්ත්වා උච්ඡුපාලස්ස මතට්ඨානෙ විහාරං කාරයිංසුති.

තතියනාගවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. චූළරථවිමානවණ්ණනා

දළ්භධම්මා නිසාරස්සාති චූළරථවිමානං. තස්ස කා උජ්ජත්ති? භගවති පරිනිබ්බුතෙ ධාතු විභාගං කත්වා තත්ථ තත්ථ සත්ථු ථූපෙසු පතිට්ඨාපියමානෙසු මහාකස්සපත්ථෙරජපමුඛෙසු ධම්මං සඤ්ඤායාමං. උච්චිතිත්වා ගහිතෙසු සාවකෙසු යාව වස්සුපගමනා වෙනෙයාපෙක්ඛාය අත්තනො අත්තනො පරිසාය සද්ධිං තත්ථ තත්ථ වසන්තෙසු ආයස්මා මහාකච්චායනො පච්චන්තදෙසෙ අඤ්ඤාතරස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ විහරති. තෙන සමයෙන අස්සකරට්ඨෙ පොතලිනගරෙ අස්සකරාජා රජ්ජං කාරෙති, තස්ස ජෙට්ඨාය දෙවියා පුත්තො සුජාතො නාම කුමාරො සොළසවස්සුද්දෙසිකො කනිට්ඨාය දෙවියා නිබන්ධනෙන පිතරා රට්ඨතො පබ්බාජිතො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා වනවරකෙ නිස්සාය අරඤ්ඤෙ වසති. සො කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බාජිත්වා සීලමත්තෙ පතිට්ඨිතො පුච්ඡජ්ජනකාලකිරියං කත්වා තාවතිංසෙසු නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා අපරාපරං සුගතියංයෙව පරිබ්භමන්තො ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ භගවතො අභිසම්බොධිතො තිංසවස්සෙ අස්සකරට්ඨෙ අස්සකරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං නිබ්බන්ති, “සුජාතො”තිස්ස නාමං අහොසි. සො මහත්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪති.

තස්ස පන මාතරි කාලකතාය රාජා අඤ්ඤං රාජධිතරං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සාපි අපරෙන සමයෙන පුත්තං විජායි. තස්සා රාජා පුත්තං දිස්වා පසන්තො “භද්දෙ, තයා ඉච්ඡිතං වරං ගණ්භාහි”ති වරං අදාසි. සා ගහිතකං කත්වා යපෙත්වා යදා සුජාතකුමාරො සොළසවස්සුද්දෙසිකො ජාතො, තදා රාජානං ආහ “දෙව, තුම්හෙහි මම පුත්තං දිස්වා තුට්ඨවිත්තෙහි වරො දින්නො, තං ඉදානි දෙවා”ති. “ගණ්භ, දෙව්”ති. “මය්හං පුත්තස්ස රජ්ජං දෙවා”ති. “තස්ස, වසලි, මම ජෙට්ඨපුත්තෙ දෙවකුමාරසදිසෙ සුජාතකුමාරෙ යිතෙ කස්මා එවං වදසි”ති පටික්ඛිසි. දෙව් පුනස්පුනං නිබන්ධනං කරොන්ති මනං අලහිත්වා එකදිවසං ආහ “දෙව, යදි සච්චෙ තිට්ඨසි, දෙහි එවා”ති. රාජා “අනුපධාරෙත්වා මයා ඉමිස්සා වරො දින්නො, අයඤ්ච එවං වදති”ති විජ්ජිසාරි හුත්වා සුජාතකුමාරං පක්කොසිත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා අස්සුති පවත්තෙසි.

කුමාරො පිතරං සොචමානං දිස්වා දොමනස්සප්පත්තො අස්සුති පවත්තෙත්වා “අනුජානාහි, දෙව, අහං අඤ්ඤත්ථ ගමිස්සාමි”ති ආහ. තං සුත්වා රඤ්ඤො “අඤ්ඤං තෙ නගරං මාපෙස්සාමි, තත්ථ වසෙය්‍යාසි”ති වුත්තෙ කුමාරො න ඉච්ඡි. “මම සභායානං රාජ්‍යං සන්තිකෙ පෙසෙස්සාමි”ති ච වුත්තෙ තම්පි නානුජානි. කෙවලං “දෙව, අරඤ්ඤං ගමිස්සාමි”ති ආහ. රාජා පුත්තං ආලිඛිගිත්වා සීසෙ වුම්බිත්වා “මමච්චයෙන ඉධාගන්ත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨහා”ති වත්වා විස්සජ්ජෙසි.

සො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා වනවරකෙ නිස්සාය වසන්තො එකදිවසං මීගවං ගතො. තස්ස සමණකාලෙ සභායවරො එකො දෙවපුත්තො හිතෙසිතාය මීගරූපෙන තං පලොභෙන්තො ධාවිත්වා ආයස්මතො මහාකච්චායනස්ස වසනට්ඨානසමීපං පත්වා අන්තරධාසි. සො “ඉමං මීගං ඉදානි ගණ්හිස්සාමි”ති උපධාවන්තො ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පත්වා තං අපස්සන්තො ඛහි පණ්ණසාලාය ථෙරං නිසින්නං දිස්වා තස්ස සමීපෙ වාපකොටිං ඔලුබ්භ අට්ඨාසි. ථෙරො තං ඔලොකෙත්වා ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං තස්ස පවත්තිං ඤත්වා අනුග්ගණ්හන්තො අජානන්තො විය සඬිගහං කරොන්තො –

981.

“දළ්භධම්මා නිසාරස්ස, ධනුං ඔලුබ්භ තිට්ඨසි;
ඛත්තියො නුසි රාජඤ්ඤො, අදු ලුද්දො වනෙවරො”ති. –

පුච්ඡි. තත්ථ දළ්භධම්මාති දළ්භධනු. දළ්භධනු නාම ද්විසහස්සථාමං වුව්චති. ද්විසහස්සථාමන්ති ච යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාය බද්ධො ලොහසිසාදීනං භාරො දණ්ඩෙ ගහෙන්වා යාව කණ්ඩප්පමාණා උක්ඛිත්තස්ස පථවිතො මුව්චති. නිසාරස්සාති නිරතිසයසාරස්ස විසිට්ඨසාරස්ස රුක්ඛස්ස ධනුං, සාරතරරුක්ඛමයං ධනුන්ති අත්ථො. ඔලුබ්භාති සන්තිරුම්භිත්වා. රාජඤ්ඤොති රාජකුමාරො. වනෙවරොති වනවරො.

අථ සො අත්තානං ආවිකරොන්තො –

982.

“අස්සකාධිපතිස්සාහං, හන්තෙ පුත්තො වනෙවරො;
නාමං මෙ භික්ඛු තෙ බුමි, සුජාතො ඉති මං විදු.

983.

“මීගෙ ගවෙසමානොහං, ඔගාහන්තො බුභාවනං;
මීගං තඤ්ඤෙව නාද්දක්ඛිං, තඤ්ඤෙව දිස්වා ධීතො අහ”න්ති. –

ආහ. තත්ථ අස්සකාධිපතිස්සාති අස්සකරට්ඨාධිපතිනො අස්සකරාජස්ස. භික්ඛුති ථෙරං ආලපති. මිගෙ ගවෙසමානොති මිගසුකරාදිකෙ ගවෙසන්තො, මිගවං වරන්තොති අත්ථො.

තං සුත්වා ථෙරො තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො —

984.

“ස්වාගතං තෙ මහාපුඤ්ඤ, අථො තෙ අදුරාගතං;
එත්තො උදකමාදාය, පාදෙ පක්ඛාලයස්සු තෙ.

985.

“ඉදම්පි පාතියං සීතං, ආහතං ගිරිගඬ්භරා;
රාජපුත්ත තතො පිත්ථා, සන්ථතස්මිං උපාවිසා”ති. — ආහ;

984. තත්ථ අදුරාගතන්ති දුරාගමනවජ්ජිතං, මහාපුඤ්ඤ, තෙ ඉධාගමනං ස්වාගතං, න තෙ අප්පකම්පි දුරාගමනං අත්ථි තුය්හඤ්ච මය්හඤ්ච පිතිසොමනස්සජනනතොති අධිප්පායො. “අධුනාගත”න්තිපි පායො, ඉදාති ආගමනන්ති අත්ථො.

985. සන්ථතස්මිං උපාවිසාති අනන්තරහිතාය භූමියා අනිසිදිත්ථා අමුකස්මිං තිණසන්ථාරකෙ නිසිදාති.

තතො රාජකුමාරො ථෙරස්ස පටිසන්ථාරං සම්පට්ඨිත්තො ආහ —

986.

“කල්‍යාණී වත තෙ වාචා, සවනියා මහාමුනි;
නෙලා අත්ථවතී වග්ගු, මන්ත්වා අත්ථඤ්ච භාසසි.

987.

“කා තෙ රති වනෙ විහරතො, ඉසිනිසහ වදෙහි පුට්ඨො;
තව වචනපථං නිසාමයිත්ථා, අත්ථධම්මපදං සමාවරෙමසෙ”ති.

986. තත්ථ කල්‍යාණීති සුන්දරා සොහනා. සවනියාති සොතුං යුත්තා. නෙලාති නිද්දොසා. අත්ථවතීති අත්ථයුත්තා දිට්ඨධම්මිකාදිනා හිතෙන උපෙතා. වග්ගුති මධුරා. මන්ත්වාති ජානිත්වා පඤ්ඤාය පරිච්ඡිත්තදිත්ථා. අත්ථන්ති අත්ථතො අනපෙතං එකන්තහිතාවහං.

987. ඉසිනිසහාති ඉසිසු නිසහ ආජාතියසදිස. වචනපථන්ති වචනං. වචනමෙව හි අත්ථාධිගමස්ස උපායභාවතො “වචනපථ”න්ති වුත්තං. අත්ථධම්මපදං සමාවරෙමසෙති ඉධ වෙව සම්පරායෙ ව අත්ථාවහං සිලාදිධම්මකොට්ඨාසං පටිපජ්ජාමසෙ.

ඉදානි ථෙරො අත්තනො සම්මාපට්ඨත්තිං තස්ස අනුච්ඡවිකං වදන්තො —

988.

“අභිංසා සබ්බපාණිනං, කුමාරම්භාක රුච්චති;
ථෙය්‍යා ච අතිචාරා ච, මජ්ජපානා ච ආරති.

989.

“ආරති සමවරියා ච, බාහුසච්චං කතඤ්ඤතා;
දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා, ධම්මා එතෙ පසංසියා”ති. — ආහ;

989. තත්ථ ආරති සමවරියා වාති යථාචුත්තා ච පාපධම්මතො ආරති, පටිච්චරති කායසමතාදිසමවරියා ච. බාහුසච්චන්ති පරියත්තිබාහුසච්චං. කතඤ්ඤතාති පරෙහි අත්තනො කතස්ස උපකාරස්ස ජානනා. පාසංසාති අත්ථකාමෙහි කුලපුත්තෙහි පකාරතො ආසංසිතබ්බා. ධම්මා එතෙති එතෙ යථාචුත්තා අභිංසාදිධම්මා. පසංසියාති විඤ්ඤති පසංසිතබ්බා.

එවං ථෙරො තස්ස අනුච්ඡවිකං සම්මාපට්ඨත්තිං වත්වා අනාගතංසඤ්ඤාණෙන ආයුසඬ්ඛාරෙ ඔලොකෙන්තො “පඤ්චමාසමත්තමෙවා”ති දිස්වා තං සංවෙජෙත්වා දළ්භං තත්ථ සම්මාපට්ඨත්තියං පතිට්ඨාපෙතුං ඉමං ගාථමාහ —

990.

“සන්තිකෙ මරණං තුය්හං, ඔරං මාසෙහි පඤ්චති;
රාජපුත්ත විජානාහි, අත්තානං පරිමොචයා”ති.

තත්ථ අත්තානං පරිමොචයාති අත්තානං අපායදුක්ඛතො මොචෙහි.

තතො කුමාරො අත්තනො මුත්තියා උපායං පුච්ඡන්තො ආහ —

991.

“කතමං ස්වාහං ජනපදං ගන්ත්වා, කිං කම්මං කිඤ්ච පොරිසං;
කාය වා පන විජ්ජාය, භවෙය්‍යං අජරාමරො”ති.

තත්ථ කතමං ස්වාහන්ති කතමං සු අහං, කතමං නුති අත්ථො. කිං කම්මං කිඤ්ච පොරිසන්ති කත්වාති වචනසෙසො. පොරිසන්ති පුරිසකිච්චං.

තතො ථෙරො තස්ස ධම්මං දෙසෙතුං ඉමා ගාථායො අවොච —

992.

“න විජ්ජතෙ සො පදෙසො, කම්මං විජ්ජා ච පොරිසං;
යත්ථ ගන්ත්වා භවෙ මච්චො, රාජපුත්තාජරාමරො.

993.

“මහද්ධනා මහාභොගා, රට්ඨවන්තොපි ඛත්තියා;
පභුතධනධඤ්ඤාසෙ, තෙපි නො අජරාමරා.

994.

“යදි තෙ සුතා අන්ධකචෙණ්ඩුපුත්තා, සුරා වීරා
වික්කන්තජ්ජහාරිනො;
තෙපි ආයුක්ඛයං පත්තා, විද්ධස්සතා සස්සතිසමා.

995.

“ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා චෙස්සා, සුද්දා චණ්ඩාලපුක්කුසා;
එතෙ චඤ්ඤෙ ච ජාතියා, තෙපි නො අජරාමරා.

996.

“යෙ මන්තං පරිවත්තෙන්ති, ඡළඬිගං බ්‍රහ්මචින්තිතං;
එතෙ චඤ්ඤෙ ච විජ්ජාය, තෙපි නො අජරාමරා.

997.

“ඉසයො වාපි යෙ සන්තා, සඤ්ඤතත්තා තපස්සිනො;
සරීරං තෙපි කාලෙන, විජහන්ති තපස්සිනො.

998.

“භාවිතත්තාපි අරහන්තො, කතකිච්චා අනාසවා;
නික්ඛිපන්ති ඉමං දෙහං, පුඤ්ඤපාපපරික්ඛයා”ති.

992. තත්ථ යත්ථ ගන්ත්වාති යං පදෙසං ගන්ත්වා කම්මං විජ්ජං
පොරිසඤ්ච කායපයොගෙන ඉතරපයොගෙන ච උපගන්ත්වා පාපුණ්ත්වා
භවෙය්‍ය අජරාමරොති අත්ථො.

993. හෙට්ඨිමකොටියා කොට්ඨසතාදිපරිමාණං සංහරිත්වා යපිතං
මහන්තං ධනං එතෙසන්ති මහද්ධනා. කුමහත්තයාදිකභාපණපරිබ්බයො
මහන්තො භොගො එතෙසන්ති මහාභොගා. රට්ඨවන්තොති රට්ඨසාමිකා,
අනෙකයොජනපරිමාණං රට්ඨං පසාසන්තාති අධිජ්ජායො. ඛත්තියාති
ඛත්තියජාතිකා. පභුතධනධඤ්ඤාසෙති මහාධනධඤ්ඤසන්නිවයා,
අත්තනො පරිසාය ච සත්තට්ඨසංචච්ඡරපභොනකධනධඤ්ඤසන්නිවයා.
තෙපි නො අජරාමරාති ජරාමරණධම්මා එව, මහද්ධනතාදීනිපි තෙසං උපරි
නිපතන්තං ජරාමරණං නිවත්තෙතුං න සක්කොන්තීති අත්ථො.

994. අන්ධකචෙණ්ඩුපුත්තාති අන්ධකචෙණ්ඩුස්ස පුත්තාති පඤ්ඤාතා.
සුරාති සත්තිමන්තො. වීරාති වීරියවන්තො. වික්කන්තජ්ජහාරිනොති
සුරවීරභාවෙනෙව පටිසත්තුබලං වික්කම්ම පසස්භ පහරණසිලා. විද්ධස්සතාති

විනට්ඨා. සස්සතීසමාති කුලපරම්පරාය සස්සතීහි චන්දසුරියාදීහි සමානා, තෙපි අවිරකාලපවත්තකුලන්වයාති අත්ථො.

995. ජාතියාති අත්තනො ජාතියා, විසිට්ඨකරා පන ජාතිපි නෙසං ජරාමරණං නිවත්තෙතුං න සක්කොතීති අත්ථො.

996. මත්තන්ති වෙදං. ජලඬගන්ති කප්පඛ්‍යාකරණනිරුත්තිසික්ඛාජන්දොවිචිතිජොතිසත්ථසඬබ්බාතෙහි ඡහි අඬගෙහි ජලඬගං. බ්‍රහ්මචින්තිතන්ති බ්‍රහ්මෙහි අට්ඨකාදීහි වින්තිතං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිට්ඨං.

997. සන්තාති උපසන්තකායවච්ඡිකම්මන්තා. සඤ්ඤතත්තාති සඤ්ඤතචිත්තා. තපස්සිනොති තපනිස්සිතා.

ඉදානි කුමාරො අත්තනා කත්තබ්බං වදන්තො —

999.

“සුභාසිතා අත්ථවතී, ගාථායො තෙ මහාමුනි;
නිජ්ඣක්තොම්හි සුභට්ඨෙයන, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවා”ති. —

ආහ. තත්ථ නිජ්ඣක්තොම්හිති නිජ්ඣාපිතො ධම්මොජසඤ්ඤාය සඤ්ඤත්තිගතො අම්හි. සුභට්ඨෙයනාති සුට්ඨු භාසිතෙන.

තතො ථෙරො තං අනුසාසන්තො ඉමං ගාථං අභාසි —

1000.

“මා මං ත්වං සරණං ගච්ඡ, තමෙව සරණං වජ;
සකාපුත්තං මහාවීරං, යමහං සරණං ගතො”ති.

තතො රාජකුමාරො ආහ —

1001.

“කතරස්මිං සො ජනපදෙ, සත්ථා තුම්භාක මාරිස;
අහම්පි දට්ඨුං ගච්ඡිස්සං, ජිනං අප්පට්ඨග්ගල”න්ති.

පුන ථෙරො ආහ —

1002.

“පුරත්ථිමස්මිං ජනපදෙ, ඔක්කාකකුලසම්භවො;
තත්ථාසි පුරිසාජඤ්ඤො, සො ච බො පරිනිබ්බුතො”ති.

තත්ථ ථෙරෙන නිසින්නපදෙසතො මජ්ඣිමදෙසස්ස පාවිනදිසාභාගත්තා වුත්තං “පුරත්ථිමස්මිං ඡනපදෙ”ති.

එවං සො රාජපුත්තො ථෙරස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නමානසො සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨති. තෙන වුත්තං —

1003.

“සචෙ හි බුද්ධො තිට්ඨෙය්‍ය, සත්ථා තුම්භාක මාරිස;
යොජනානි සහස්සානි, ගච්ඡෙය්‍යං පයිරුපාසිතුං.

1004.

“යතො ව ඛො පරිනිබ්බුතො, සත්ථා තුම්භාක මාරිස;
නිබ්බුතම්පි මහාවිරං, ගච්ඡාමි සරණං අහං.

1005.

“උපෙමි සරණං බුද්ධං, ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං;
සඬ්ඝඤ්ච නරදෙවස්ස, ගච්ඡාමි සරණං අහං.

1006.

“පාණාතිපාතා විරමාමි බ්ඡපං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;
අමජ්ජපො නො ව මුසා හණාමි, සකෙන දාරෙන ව හොමි
තුට්ඨො”ති.

එවං පන තං සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨිතං ථෙරො එවමාහ “රාජකුමාර, තුය්හං ඉධ අරඤ්ඤවාසෙන අත්ථො නත්ථි, න විරං තච ජීවිතං, පඤ්චමාසබ්භන්තරෙ එව කාලං කරිස්සසි, තස්මා තච පිතු සන්නිකමෙව ගන්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො භවෙය්‍යාසි”ති වත්වා අත්තතො සන්නිකෙ ධාතුයො දත්වා විස්සජ්ජෙසි. සො ගච්ඡන්තො “අහං, හන්තෙ, තුම්භාකං වචනෙන ඉතො ගමිස්සාමි, තුම්භෙහිපි මය්හං අනුකම්පාය තත්ථ ආගන්තබ්බ”න්ති වත්වා ථෙරස්ස අධිවාසනං විදිත්වා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පිතු නගරං ගන්ත්වා උය්‍යානං පටිසිත්වා අත්තතො ආගතභාවං රඤ්ඤො නිවෙදෙසි.

තං සුත්වා රාජා සපරිවාරො උය්‍යානං ගන්ත්වා කුමාරං ආලිඬ්ඨිත්වා අත්තෙපුරං නෙත්වා අභිසිඤ්චිතුකාමො අහොසි. කුමාරො “දෙව, මය්හං අප්පකං ආයු, ඉතො චතුත්තං මාසානං අච්චයෙන මරණං භවිස්සති, කිං මෙ රජ්ජෙන, තුම්භෙ නිස්සාය පුඤ්ඤමෙව කරිස්සාමි”ති වත්වා ථෙරස්ස ගුණං රතනත්තයස්ස ව ආනුභාවං පවෙදෙසි. තං සුත්වා රාජා සංවෙගජ්ජන්තො රතනත්තයෙ ව ථෙරෙ ව පසන්නමානසො මහන්තං විහාරං කාරෙත්වා මහාකච්චායනත්ථෙරස්ස සන්නිකෙ දූතං පාහෙසි. ථෙරොපි රාජානං මහාජනඤ්ච අනුග්ගණ්හන්තො ආගච්ඡී. රාජා ව සපරිවාරො දූරතොව

පච්චුග්ගමනං කත්වා ථෙරං විහාරං පච්චෙසෙත්වා චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨහන්තො සරණෙසු ච සීලෙසු ච පතිට්ඨහි. කුමාරො ච සීලානි සමාදිශිත්වා ථෙරං හික්ඛු චෙව සක්කච්චං උපට්ඨහන්තො දානානි දදන්තො ධම්මං සුඤ්ඤාන්තො චතුත්තං මාසානං අච්චයෙන කාලං කත්වා තාවතිංසහවනෙ නිබ්බත්ති. තස්ස පුඤ්ඤානුභාවෙන සත්තරතනපටිමණ්ඩිකො සත්තයොජනප්පමාණො රථො උප්පජ්ජී, අනෙකානි චස්ස අච්ඡරාසහස්සානි පරිවාරො අහොසි.

රාජා කුමාරස්ස සරීරසක්කාරං කත්වා හික්ඛුසඬ්ඨස්ස ච මහාදානං පවත්තෙත්වා චෙතියස්ස පූජං අකාසි, තත්ථ මහාජනො සන්තිපති, ථෙරොපි සපරිවාරො තං පදෙසං උපගඤ්ජී. අථ දෙවපුත්තො අත්තනා කතකුසලකම්මං ඔලොකෙත්වා කතඤ්ඤාතාය “ගන්ත්වා ථෙරං චන්දිස්සාමි, සාසනගුණෙ ච පාකටෙ කරිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා දිබ්බරථං ආරුය්හ මහතා පරිවාරෙන දිස්සමානරූපො ආගන්ත්වා රථා ඔරුය්හ ථෙරස්ස පාදෙ චන්දිත්වා පිතරා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ථෙරං පයිරූපාසමානො අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. තං ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි —

1007.

“සහස්සරංසීච යථාමහප්පහො, දිසං යථා භාති නහෙ අනුක්කමං;
තථාපකාරො තවායං මහාරථො, සමන්තතො
යොජනසත්තමායනො.

1008.

“සුවණ්ණපට්ටෙහි සමන්තමොත්ථටො, උරස්ස මුත්තාහි මණ්ඩි
විත්තිතො;
ලොබා සුවණ්ණස්ස ච රූපියස්ස ච, සොහන්ති වෙළුරියමයා
සුනිමිමිතා.

1009.

“සිසඤ්චිදං වෙළුරියස්ස නිමිමිතං, යුගඤ්චිදං ලොහිතකාය විත්තිතං;
යුත්තා සුවණ්ණස්ස ච රූපියස්ස ච, සොහන්ති අස්සා ච ඉමෙ
මනොජවා.

1010.

“සො තිට්ඨසී හෙමරථෙ අධිට්ඨිතො, දෙවානමින්දොච
සහස්සවාහනො;
පුච්ඡාමි තාහං යසවන්ත කොච්චිදං, කථං තයා ලද්ධො අයං
උළාරො”ති.

1007. තත්ථ සහස්සරංසිති සූරියො. සො හි අනෙකසහස්සරංසිමත්තතාය “සහස්සරංසි”ති වුවිච්ඡි. යථාමහප්පහොති අත්තනො මහත්තස්ස අනුරූපප්පහො. යථා හි මහත්තෙන සූරියමණ්ඩලෙන සදිසං ජොතිමණ්ඩලං නත්ථී, එවං පහායපි. තථා හි තං එකස්මිං බණේ තිසු මහාදීපෙසු ආලෝකං ඵරන්තං තිට්ඨති. දිසං යථා භාති නහෙ අනුක්කමන්ති නහෙ ආකාසෙ යථෙව දිසං අනුක්කමන්තො ගච්ඡන්තො යථා යෙන පකාරෙන භාති දිබ්බති ජොතති. තථාපකාරොති තාදිසාකාරො. තවායන්ති තව අයං.

1008. සුවණ්ණපට්ටෙහීති සුවණ්ණමයෙහි පට්ටෙහි. සමන්තමොත්ථටො සමන්තනො ඡාදිතො. උරස්සාති උරො අස්ස, රථස්ස උරොති ව ඊසාමුලං වදති. ලෙඛාති වෙළිරියමයා මාලාකම්මලතාකම්මාදිලෙඛා. තාසං සුවණ්ණපට්ටෙසු ව රජතපට්ටෙසු ව දිස්සමානත්තා වුත්තං “සුවණ්ණස්ස ව රූපියස්ස වා”ති. සොහෙන්තීති රථං සොභයන්ති.

1009. සීසන්ති රථකුබ්බරසීසං. වෙළිරියස්ස නිමිමිතන්ති වෙළිරියෙන නිමිමිතං, වෙළිරියමණ්මයන්ති අත්ථො. ලොහිතකායාති ලොහිතකමණ්ණා, යෙන කෙනවි රත්තමණ්ණා වා. යුත්තාති යොජ්ජතා, අථ වා යොත්තා සුවණ්ණස්ස ව රූපියස්ස වාති සුවණ්ණමයා ව රූපියමයා ව යොත්තා, සඬ්ඛලිකාති අත්ථො.

1010. අධිට්ඨිතොති අත්තනො දෙවිද්ධියා සකලමිදං යානං අභිභවිත්වා ධීතො. සහස්සවාහනොති සහස්සයුත්තවාහනො, සහස්සආජාතියයුත්තරථො දෙවානමිත්ථො යථාති අධිප්පායො. යසවත්තාති ආලපනං, යසස්සිති අත්ථො. කොවිදන්ති කුසලඤ්ඤාණවත්තං, රථාරොහනෙ වා ඡෙකං. අයං උළාරොති අයං උළාරො මහන්තො යසොති අධිප්පායො.

එවං ථෙරෙන පුට්ඨො දෙවපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි –

1011.
“සුජාතො නාමහං හන්තෙ, රාජපුත්තො පුරෙ අහුං;
ත්වඤ්ච මං අනුකම්පාය, සඤ්ඤමස්මිං නිවෙසයි.

1012.
“බිණායුකඤ්ච මං ඤත්වා, සරීරං පාදාසි සත්ථුනො;
ඉමං සුජාත පුජෙහි, තං තෙ අත්ථාය හෙහිති.

1013.
“තාහං ගන්ධෙහි මාලෙහි, පූජයිත්වා සමුය්‍යනො;
පහාය මානුසං දෙහං, උපපන්තොමිහි නන්දනං.

1014.

“නන්දනෙ ච වනෙ රම්මෙ, නානාදිජගණායුතෙ;
රමාමි නච්චගීතෙහි, අච්ඡරාහි පුරක්ඛතො”ති.

1012-3. තත්ථ සරිරන්ති සරිරධාතුං. හෙහිතීති හවිස්සති. සමුය්‍යතොති සම්මා උය්‍යන්තො, යුත්තජ්ජයුත්තොති අත්ථො.

එවං දෙවපුත්තො ථෙරෙන පුච්ඡිතමත්ථං කථෙත්වා ථෙරං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පිතරං ආපුච්ඡිත්වා රථං ආරුය්‍හ දෙවලොකමෙව ගතො. ථෙරොපි තමත්ථං අට්ඨුජ්ජන්ති. කත්වා සම්පත්තපරිසාය විත්ථාරෙන ධම්මකථං කථෙසි. සා ධම්මකථා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසි. අථ ථෙරො තං සබ්බං අත්තනා ච තෙන ච කථිතනියාමෙනෙව සඬගීතිකාලෙ ධම්මසඬගාහකානං ආරොචෙසි, තෙ ච තං තථා සඬගහං ආරොපෙසුන්ති.

වුළුරථවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. මහාරථවිමානවණ්ණනා

සහස්සයුත්තං හයවාහනං සුභන්ති මහාරථවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන ච සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසහවනෙ ගොපාලස්ස නාම දෙවපුත්තස්ස අත්තනො විමානතො නික්ඛම්ත්වා සහස්සයුත්තං මහන්තං දිබ්බරථං අභිරුය්‍හ මහන්තෙන පරිවාරෙන මහතියා දෙවිද්ධියා උය්‍යානකීළනත්ථං ගච්ඡන්තස්ස අවිදුරෙ පාතුරහොසි. තං දිස්වා දෙවපුත්තො සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො සහසාරථතො ඔරුය්‍හ උපසඬකම්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගය්‍හ අට්ඨාසි.

තස්සිදං පුබ්බකම්මං – සො කිර විපස්සිං හගවන්තං සුවණ්ණමාලාය පුපෙත්වා “ඉමස්ස පුඤ්ඤස්ස ආනුභාවෙන මය්‍හං හවෙ හවෙ සොවණ්ණමයා උරච්ඡදමාලා නිබ්බත්තතු”ති කතපණ්ඩානාය අනෙකකප්පෙසු සුගතීසුයෙව සංසරන්තියා කස්සපස්ස හගවතො කාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තාය යථාපණ්ඩානං සුවණ්ණමාලාලාභෙන “උරච්ඡදමාලා”ති ලද්ධනාමාය දෙවකඤ්ඤාසදිසාය රාජධිතාය ආචරියො ගොපාලො නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා සසාවකසඬසස්ස කස්සපස්ස හගවතො අසදිසදානාදීනි මහාදානානි පවත්තෙන්වා ඉන්ද්‍රියානං අපරිපක්කභාවෙන අත්තනං රාජධිතරඤ්ච උද්දිස්ස සත්ථාරා දෙසිතං ධම්මං සුත්වාපි විසෙසං නිබ්බත්තෙනතුං අසක්කොන්තො පුට්ඨජනකාලකිරියමෙව කත්වා යටුපවිතපුඤ්ඤානුභාවෙන තාවතිංසෙසු යොජනසතිකෙ කතකවිමානෙ නිබ්බත්ති, අනෙකකොට්ඨච්ඡරාපරිවාරො අහොසි, සත්තරතනමයො වස්ස සහස්සයුත්තො සුවිහත්තහිත්තිවිචිත්තො

සිනිද්ධමධුරනිග්ගොසො අත්තනො පහාසමුදයෙන අවහසන්තො විය දිවඤ්ඤාමණ්ඩලං දිබ්බො ආපඤ්ඤරූපො නිබ්බන්ති.

සො තත්ථ යාවතායුකං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා අපරාපරං දෙවෙසුයෙව සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන යථාචුත්තසම්පත්තිවිභවො ගොපාලො එව නාම දෙවපුත්තො හුත්වා තාවතිංසෙසුයෙව නිබ්බන්ති. තං සන්ධාය චුත්තං “තෙන ව සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො...පෙ.... අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගය්හ අට්ඨාසි” ති.

එවං පන උපසඬ්ඤාමිත්වා යිතං තං දෙවපුත්තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි –

1015.

“සහස්සයුත්තං භයවාහනං සුභං, ආරුය්හිමං සන්දනං නෙකචිත්තං;
උය්‍යානභූමිං අභිතො අනුක්කමං, පුරින්දදො භූතපතීව වාසවො.

1016.

“සොවණ්ණමයා තෙ රථකුබ්බරා උභො, එලෙහි අංසෙහි අතීව සඬ්ගතා;
සුජාතගුම්ඛා නරචිරනිට්ඨිතා, විරොවතී පන්තරසෙව චන්දො.

1017.

“සුවණ්ණජාලාවතතො රූපො අයං, බහුහි නානාරතනෙහි චිත්තිතො;
සුනන්දිසොසො ව සුහස්සරො ව, විරොවතී වාමරහත්ථබ්බාහුහි.

1018.

“ඉමා ව නාභොයා මනසාහිනිම්මිතා, රථස්ස පාදන්තරමජ්ඣභූසිතා;
ඉමා ව නාභොයා සතරාජීවිත්තිතා, සතෙරතා විජ්ජුරිවජ්ජපහාසරෙ.

1019.

“අනෙකචිත්තාවතතො රූපො අයං, පුට්ඨ ව නෙමී ව සහස්සරංසිකො;
තෙසං සරො සුය්‍යති වග්ගුරුපො, පඤ්චඩ්ඛිකං තූරියමිවජ්ජපවාදිතං.

1020.

“සිරස්මිං චිත්තං මණිවන්දකජ්ජිතං, සදා විසුද්ධං රුචිරං පහස්සරං;
සුවණ්ණරාජීහි අතීව සඬ්ගතං, වෙළුරියරාජීව අතීව සොහති.

1021.

“ඉමෙ ව වාළි මණිවන්දකජ්ජිතා, ආරොහකම්බු සුජවා බුහුපමා;

බුහා මහන්තා බලිනො මහාජවා, මනො තවඤ්ඤාය තථෙව සිංසරෙ.

1022.

“ඉමෙ ව සබ්බෙ සහිතා චතුක්කමා, මනො තවඤ්ඤාය තථෙව සිංසරෙ;

සමං වහන්තී මුද්දකා අනුද්ධතා, ආමොදමානා තුරගානමුත්තමා.

1023.

“ධුනන්ති වග්ගන්ති පතන්ති වම්බරෙ, අබ්භුද්ධුනන්තා සුකතෙ පිළන්ධනෙ;

තෙසං සරො සුයාති වග්ගුරුපො, පඤ්චඛිතිකං තූරියමිවජ්ජවාදිතං.

1024.

“රථස්ස සොසො අපිළන්ධනාන ව, බුරස්ස නාදො අහිහිංසනාය ව; සොසො සුවග්ගු සමිතස්ස සුයාති, ගන්ධබ්බතූරියාති විචිත්‍රසංවනෙ.

1025.

“රථෙ යිතාතා මිගමන්දලොචනා, ආලාරපමහා හසිතා පියංවදා; වෙළිරියජාලාවතතා තනුවිජවා, සදෙව ගන්ධබ්බසුරග්ගපුජිතා.

1026.

“තා රත්තරත්තම්බරජිතවාසසා, විසාලනෙත්තා අහිරත්තලොචනා; කුලෙ සුජාතා සුතනු සුවිමිහිතා, රථෙ යිතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1027.

“තා කම්බුකෙයුරධරා සුවාසසා, සුමජ්ඣිමා උරුථනුපපන්තා; වට්ටඬිගුලියො සුමුඛා සුදස්සනා, රථෙ යිතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1028.

“අඤ්ඤා සුවෙණී සුසු මිස්සකෙසියො, සමං විහත්තාහි පහස්සරාහි ව;

අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා, රථෙ යිතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1029.

“ආවෙළිනියො පදුමුජ්ජලවිජදා, අලඬිකතා චන්දනසාරවාසිතා; අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා, රථෙ යිතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1030.

“තා මාලිනියො පදුමුජ්ජලවිජදා, අලඬිකතා චන්දනසාරවාසිතා; අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා, රථෙ යිතා පඤ්ජලිකා උපට්ඨිතා.

1031.

“කණ්ඨෙයු තෙ යානි පිළන්ධනානි, හත්ථෙයු පාදෙයු තථෙව සීසෙ;
ඔභාසයන්ති දස සබ්බසො දිසා, අබ්භද්දයං සාරදිකොව භාණුමා.

1032.

“වාතස්ස වෙගෙන ච සම්පකම්පිතා, භූජෙයු මාලා අපිළන්ධනානි ච;
මුඤ්චන්ති සොසං රුචිරං සුචිං සුභං, සබ්බෙහි විඤ්ඤුහි සුතබ්බරූපං.

1033.

“උය්‍යානභූමියා ච දූවද්ධතො ධීතා, රථා ච නාගා තූරියානි ච සරො;
තමෙව දෙවින්ද පමොදයන්ති, වීණා යථා පොක්ඛරපත්තබ්‍රහ්මි.

1034.

“ඉමාසු වීණාසු බහුසු වග්ගුසු, මනුඤ්ඤරූපාසු හදයෙරිතං පීතිං;
පචජ්ජමානාසු අතීව අචජරා, හමන්ති කඤ්ඤා පදුමෙසු සික්ඛිතා.

1035.

“යදා ච ගීතානි ච වාදිතානි ච, නච්චානි විමානි සමෙන්නි එකතො;
අථෙත්ථ නච්චන්ති අථෙත්ථ අචජරා, ඔභාසයන්ති උභතො
වරිත්ථියො.

1036.

“සො මොදසි තූරියගණප්පබ්බොධතො, මහීයමානො වජිරාචුඛාරිච;
ඉමාසු වීණාසු බහුසු වග්ගුසු, මනුඤ්ඤරූපාසු හදයෙරිතං පීතිං.

1037.

“කිං ත්වං පුරෙ කම්මමකාසි අත්තනා, මනුස්සභූතො පුරිමාය
ජාතියා;
උපොසථං කං වා තුවං උපාවසි, කං ධම්මවරියං වතමාහිරොවයි.

1038.

“නයිදමජ්ජස්ස කතස්ස කම්මුතො, පුබ්බෙ සුචිණ්ණස්ස
උපොසථස්ස වා;
ඉද්ධානුභාවො විපුලො අයං තව, යං දෙවසඬ්ඨං අහිරොවසෙ භූසං.

1039.

“දානස්ස තෙ ඉදං එලං, අථො සීලස්ස වා පන;
අථො අඤ්ජලිකම්මස්ස, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

1015. තත්ථ සහස්සයුත්තන්ති සහස්සෙන යුත්තං, සහස්සං වා යුත්තං
යොජිතං එතස්මිත්ති සහස්සයුත්තං. කස්ස පනෙතං සහස්සන්ති?

“භයවාහන” න්ති අනන්තරං වුවිවමානත්තා භයානන්ති අයමත්ථො විඤ්ඤායතෙව. භයා වාහනං එතස්සාති භයවාහනං. කෙච් පන “සහස්සයුත්තභයවාහන” න්ති අනුනාසිකලොපං එකමෙව සමාසපදං කත්වා වණ්ණෙන්නි, එතස්මිං පක්ඛෙ භයවාහනං විය වාහනන්ති අත්ථො යුජ්ජති. භයවාහනසහස්සයුත්තං යුත්තභයවාහනසහස්සන්ති හි අත්ථො. අපරෙ පන “සහස්සයුත්තන්ති සහස්සදිබ්බාජඤ්ඤයුත්ත” න්ති වදන්ති. සන්දනන්ති රථං. නෙකචිත්තන්ති අනෙකචිත්තං නානාවිධවිචිත්තවත්තං. උය්‍යානභූමිං අභිතොති උය්‍යානභූමියා සමීපෙ. “අභිතො” ති හි පදං අපෙක්ඛිත්වා සාමීඅත්ථෙ එතං උපයොගවචනං. කෙච් පන “උය්‍යානභූමියා” තිපි පඨන්ති, තෙ සද්දනයම්පි අනුපධාරෙන්තා පඨන්ති. අනුක්කමන්ති ගච්ඡන්තො පුරින්දදො භූතපතීව වාසවො විරොචස්ති සම්බන්ධො.

1016. සොවණ්ණමයාති සුවණ්ණමයා. තෙති තව. රථකුබ්බරා උභොති රථස්ස උභොසු පස්සෙසු වෙදිකා. යො හි රථස්ස සොහනත්ථඤ්ඤවෙව උපරි ධීතානං ගුත්තත්ථඤ්ඤව උභොසු පස්සෙසු වෙදිකාකාරෙන පරික්ඛෙපො කරියති, තස්ස පුරිමභාගෙ උභොසු පස්සෙසු යාව රථිසා, තාව හත්ථෙහි ගහණයොග්ගො රථස්ස අවයවවිසෙසො, ඉධ සො එව කුබ්බරොති අධිජ්ජෙතො. තෙනෙවාහ “උභො” ති. අඤ්ඤත්ථ පන රථිසා කුබ්බරොති වුවිචති. එලෙහිති රථපත්ථමිහස්ස දක්ඛිණවාමහෙදෙහි ද්විති එලෙහි, පරියන්තාවෙන්ථ එලාති චුත්තා. අංසෙහිති කුබ්බරඑලෙ පතිට්ඨිතෙහි හෙට්ඨිමඅංසෙහි. අතීව සඬගතාති අතිවිය සුට්ඨ සඬගතා සුඵස්සිතා නිබ්බිවරා. ඉදඤ්ඤව සිජ්ජිවිරවිතෙ කිත්තිමරථෙ ලබ්භමානවිසෙසං තත්ථ ආරොපෙන්වා චුත්තං. සො පන අපොරිසතාය අකිත්තිමො සයංජාතො කෙනචි අසට්තොයෙව. සුජාතගුම්ඛාති සුසණ්ඨිතථමිහකසමුදායා. යෙ හි වෙදිකාය නිරන්තරං ධීතා සුසණ්ඨිතසට්ඨකාදිඅවයවවිසෙසවත්තො ථමිහකසමුදායා, තෙසං වසෙනෙවං චුත්තං “සුජාතගුම්ඛා” ති. නරවීරනිට්ඨිතාති සිජ්ජාවරියෙහි නිට්ඨාපිතසදිසා. සිජ්ජාවරියා හි අත්තතො සරිරබෙදං අචිත්තෙන්වා වීරියබලෙන සිජ්ජස්ස සුට්ඨ විචාරණතො නරෙසු වීරියවන්තොති ඉධ “නරවීරා” ති චුත්තා. නරවීරාති වා දෙවපුත්තස්ස ආලපනං. නිට්ඨිතාති පරියොසිතා පරිපුණ්ණසොභාතිසයා. “නරවීරනිමිතා” ති වා පායො, නරෙසු ධිතිසම්පන්නෙහි නිමිතසදිසාති අත්ථො. එවංවිධකුබ්බරතාය අයං තව රථො විරොචති. කිං විය? පන්තරසෙව වන්දො, සුක්කපක්ඛෙ පන්තරසියං පරිපුණ්ණකාලෙ වන්දිමා විය.

1017. සුවණ්ණජාලාවතතොති සුවණ්ණජාලකෙහි අවතතො ඡාදිතො. “සුවණ්ණජාලාවතතො” තිපි පායො, ගවච්ඡිතොති අත්ථො. බහුහිති අනෙකෙහි. නානාරතනෙහිති පදුමරාගචුස්සරාගාදිනානාවිධරතනෙහි. සුනන්දිසොසොති සුට්ඨ නන්දිතබ්බසොසො, සවනියමධුරනින්තාදොති

අත්ථො. සුනන්දිසොසොති වා සුට්ඨු කතනන්දිසොසො, නව්වනාදීනං දස්සනාදීසු පවත්තිතසාධුකාරසද්දාදිවසෙන කතපමොදනින්නාදොති අත්ථො, “කාලෙන කාලං ආසිවාදනවසෙන සුට්ඨු පයුත්තනන්දිසොසො”ති ව වදන්ති. සුභස්සරොති සුට්ඨු අතිවිය ඔහාසනසභාවො, තත්ථ වා පවත්තමානානං දෙවතානං සොහනෙන ගීතවාදිතස්සරෙන සුභස්සරො. වාමරහත්ථබ්බාහිති වාමරහත්ථයුත්තබ්බාහි ඉතො විතො ව ඛිජයමාන වාමරකලාපෙහි දෙවතානං භූජෙහි, තථාභූතාහි දෙවතාහි වා විරොචති.

1018. නාභොයාති රථවක්කානං නාහියො. මනසාහිනිමිතීතාති “ඉමෙ ඊදිසා භොන්තු”ති විත්තෙන නිමිමිතසදිසා. රථස්ස පාදන්තරමජ්ඣභූසිතාති රථස්ස පාදානං රථවක්කානං අන්තෙන නෙමිනා නානාරතතසමුජ්ජලෙන අරානං වෙමජ්ඣෙන ව මණ්ඩිතා. සතරාජ්චිත්තිතාති අනෙකවණ්ණාහි අනෙකසතාහි රාජීහි ලෙඛාහි විත්තිතා විචිත්තභාවං ගතා. සතෙරතා විජ්ජුරිවාති සතෙරතසඛිඛාතවිජ්ජුලතා විය පභාසරෙ විජ්ජොතන්ති.

1019. අනෙකචිත්තාවතතොති අනෙකෙහි මාලාකම්මාදිවිත්තෙහි අවතතො සමොකිණ්ණො. “අනෙකචිත්තාවතතො”තිපි පයන්ති, සොයෙව අත්ථො, ගාථාසුඛත්ථං පන දීඝකරණං. පුටු ව නෙමී වාති පුටුලනෙමී ව, එකො ව-කාරො නිපාතමත්තං. සභස්සරංසිකොති අනෙකසභස්සරංසිකො. “සභස්සරංසියො”තිපි පාළි. අපරෙ පන “නතා රංසියො”ති ව පයන්ති, තත්ථ නතාති අජියධනුදණ්ඩකො විය ඔණතා නෙමිජ්ජදෙසා. සභස්සරංසියොති සූරියමණ්ඩලං විය විජ්ජුරන්තකිරණජාලා. තෙසන්ති ඔලම්බමානකිඬිකිණ්ණකජාලානං නෙමිජ්ජදෙසානං.

1020. සිරස්මිත්ති සීසෙ, රථස්ස සීසෙති අත්ථො. සිරො වා අස්මිං රථෙ. විත්තන්ති විචිත්තං. මණ්ඩවන්දකජ්ජිතන්ති මණ්ඩයමණ්ඩලානුවිද්ධං වන්දමණ්ඩලසදිසෙන මණ්ඩනා අනුවිද්ධං. රුචිරං පභස්සරන්ති ඉමිනා තස්ස වන්දමණ්ඩලසදිසතංයෙව විභාවෙති, සදා විසුද්ධන්ති ඉමිනා පනස්ස වන්දමණ්ඩලතොපි විසෙසං දස්සෙති. සුවණ්ණරාජීහිති අන්තරන්තරා වට්ඨාකාරෙන සණ්ඨිතාහි සුවණ්ණලෙඛාහි. සඬගතන්ති සහිතං. වෙළරියරාජීවාති අන්තරන්තරා සුවණ්ණරාජීහි ඛට්ඨමණ්ඩලත්තා වෙළරියරාජීහි විය සොහති. “වෙළරියරාජීහි”ති ව පයන්ති.

1021. වාළිති වාළවන්තො සම්පන්නවාළධිතො, අස්සෙ සන්ධාය වදන්ති. “වාජී”ති වා පායො. මණ්ඩවන්දකජ්ජිතාති වාමරොලම්බනට්ඨානෙසු මණ්ඩයවන්දකානුවිද්ධා. ආරොහකම්බුති උච්චා වෙව තදනුරූපපරිණාහා ව, ආරොහපරිණාහසම්පන්නාති අත්ථො. සුජවාති සුන්දරජවා ජවවන්තො මහාජවා, සොහනගතිකාති අත්ථො. බ්‍රහ්මපමාති බ්‍රහ්ම විය පමිනිතබ්බා, අත්තතො පමාණතො අධිකා විය පඤ්ඤායන්තාති අත්ථො. බ්‍රහ්මාති වුඩ්ඪා පවඩ්ඪසබ්බධිගපච්චධිගා. මහන්තාති මහානුභාවා මහිද්ධිකා. බලිතොති

සරීරබලෙන ච උස්සාහබලෙන ච බලවන්නො. මහාජවාති සීසවෙගා. මනො තවඤ්ඤායාති තව විත්තං ඤත්වා. තට්ඨොති විත්තානුරූපමෙව. සිංසරෙති සංසප්පරෙ, පවත්තරෙති අත්ථො.

1022. ඉමෙති යථාචුත්තඅස්සෙ සන්ධායාහ. සබ්බෙති සහස්සමත්තාපි. සහිතාති සමානජවතාය සමානගමනතාය ච ගතියං සහිතා, අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුනාධිකගමනාති අත්ථො. චතුහි පාදෙහි කමන්ති ගච්ඡන්තීති චතුක්කමා. සමං වහන්තීති “සහිතා”ති පදෙන චුත්තමෙවත්ථං පාකටතරං කරොති. මුදුකාති මුදුසභාවා, හද්‍රා ආජානියාති අත්ථො. තෙනාහ “අනුද්ධතා”ති, උද්ධතරහිතා බොහං අකරොත්තාති අත්ථො. ආමොදමානාති පමොදමානා, අබළුච්ඡිකතාය අඤ්ඤමඤ්ඤං රටීකාදීනඤ්ච තුට්ඨිං පවෙදයන්තාති අත්ථො.

1023. ධුනන්තීති වාමරහාරං කෙසරහාරං වාලධිඤ්ච විධුනන්ති. වග්ගන්තීති කදාචි පදෙ පදං නික්ඛිපන්තා වග්ගනෙන ගමනෙන ගච්ඡන්ති. පතන්තීති කදාචි පවත්තන්ති, ලඬ්ඝන්තීති අත්ථො. “ජලවන්තී”ති ච කෙචි පයන්ති, සොයෙවත්ථො. අබ්භුද්ධුනන්තාති කම්මසිප්පිනා සුකතෙ සුට්ඨු නිමිමිතෙ බුද්දකසංඝටාදිඅස්සාලඬ්ඝකාරෙ අභිඋද්ධුනන්තා අධිකං උද්ධුනන්තා. තෙසන්ති තෙසං පිළන්ධනානං.

1024. රථස්ස ඝොඝොති යථාචුත්තො රථනිග්ගොඝො. අපිළන්ධනාන වාති අ-කාරො නිපාතමත්තං. පිළන්ධනානං ආහරණානං. අපිළන්ධනන්ති ච ආහරණපරියායොති වා වදන්ති, රථස්සානං ආහරණානඤ්චඝොඝොති අත්ථො. බුරස්සනාදොති තුරඬිගානං බුරනිපාතසද්දො. කිඤ්චාපි අස්සා ආකාසෙන ගච්ඡන්ති, මධුරස්ස පන බුරනිපාතසද්දස්ස උපලද්ධිගෙතුභූතෙන කම්මුනා තෙසං බුරනික්ඛෙපෙ බුරනික්ඛෙපෙ පටිසාතො ලබ්භතීති වදන්ති. අභිභිංසනාය වාති අස්සානං අධිකභිංසනෙන ච, අන්තරන්තරා අස්සෙහි පවත්තිතගෙසනෙන වාති අත්ථො. “අභිගෙසනාය වා”ති කෙචි පයන්ති. සම්තස්සාති සමුදිතස්ස දිබ්බජනස්ස ඝොඝො ච සුවග්ගු සුමධුරං සුයාති. කිං වියාති ආහ “ගන්ධබ්බතුරියාති විචිත්‍රසංවනෙ”ති, විත්‍රලතාවනෙ ගන්ධබ්බබ්බෙවපුත්තානං පඤ්චඬ්ඝිකතුරියාති විය. තුරියසන්තිස්සිතො හි සද්දො “තුරියාති”ති චුත්තො නිස්සයවොහාරෙන. “ගන්ධබ්බතුරියාන ච විචිත්‍රසංවනෙ”ති ච පායො, “තුරියානඤ්ච”ඉති අනුනාසිකං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. අපරෙ “ගන්ධබ්බතුරියාති විචිත්‍රපවනෙ”ති පයන්ති.

1025. රටෙ ධීතාතාති රටෙ ධීතා ඵතා. මීගමන්දලොචනාති මීගච්ඡාපිකානං විය මුදුසිනිද්ධදිට්ඨිනිපාතා. ආලාරපමිහාති බහලසඬ්ඝනපබ්බමා, ගොපබ්බමාති අත්ථො. හසිතාති පහසිතා, පහංසිතමුඛාති අත්ථො. පියංවදාති පියවාදිනියො. වෙළුරියජාලාවතතාති වෙළුරියමණිමයෙන ජාලෙන ජාදිතසරීරා. තනුවිජවාති සුබ්බමච්ඡවියො.

සදෙව්‍යානි සදා එව සබ්බකාලමෙව. ගන්ධබ්බසුරග්ගපුජිතානි ගන්ධබ්බදෙවතානි වෙව අපරානි ච අග්ගදෙවතානි ලද්ධපුජා.

1026. තා රත්තරත්තම්බරජිතවාසසානි රජනීයරූපා ච රත්තජිතවත්ථා ච. අභිරත්තලොචනානි විසෙසතො රත්තරාජීනි උපසොහිතනයනා. කුලෙ සුජාතානි සින්ධවකුලෙ සුජාතා විසිට්ඨදෙවනිකායෙ සම්භවා. සුතනුති සුන්දරසරීරා. සුවිම්භිතානි සුද්ධසිතකරණා.

1027. තා කම්බුකෙයුරධරානි සුවණ්ණමයකෙයුරධරා. සුමජ්ඣමානි විලග්ගමජ්ඣා. උරුථනුපපන්තානි සම්පන්නඋරුථනා, කදලික්ඛන්ධසදිසඋරු වෙව සමුග්ගසදිසථනා ච. වට්ඨගුලියොති අනුපුබ්බතො වට්ඨගුලියො. සුමුඛානි සුන්දරමුඛා, පමුදිතමුඛා චා. සුදස්සනානි දස්සනීයා.

1028. අඤ්ඤානි එකච්චා. සුවෙණීනි සුන්දරකෙසවෙණියො. සුසුති දහරා. මිස්සකෙසියොති රත්තමාලාදීනි මිස්සිතකෙසවට්ටියො. කථං? සමං විහත්තානි පහස්සරානි වානි, සමං අඤ්ඤමඤ්ඤසදිසං නානාවිහත්තිවසෙන විහත්තානි සුවණ්ණවීරාදිබ්බිතානි ඉන්දනීලමණිආදයො විය පහස්සරානි කෙසවට්ටිනි මිස්සිතකෙසියොති යොජනා. අනුබ්බතානි අනුකුලකිරියා. තානි අච්ඡරායො.

1029. චන්දනසාරවොසිතානි සාරභූතෙන දිබ්බචන්දනෙන උල්ලිත්තා විච්ඡුරිතා.

1031. කණ්ඨෙයුතිආදිනා ගිවුපගහත්ථුපගපාදුපගසිසුපගාදිආහරණානි දස්සෙති. ඔභාසයන්තීති කණ්ඨෙයු යානි පිළන්ධනානි, තෙහි ඔභාසයන්තීති යොජනා. එවං සෙසෙසුපි. අබ්භුද්දයන්ති අභිඋග්ගච්ඡන්තො, “අබ්භුද්දස”න්තිපි පාඨො, සොයෙවත්ථො. සාරදිකොති සරදකාලිකො. භාණුමානි සුරියො. සො හි අබ්භාදිදොසවිරහෙන දසපි දිසා සුට්ඨු ඔභාසෙති.

1032. වාතස්ස වෙගෙන වානි මනුඤ්ඤගන්ධුපහාරං සද්දුපහාරඤ්ච කරොත්තෙන උපහරත්තෙන විය වායන්තෙන වාතස්ස වෙගෙන රථතුරඬගවෙගෙන ච. මුඤ්චන්තීති විස්සජ්ජෙත්ති. රුචිරන්ති පඤ්චඬගිකතුරියානි විය උපරුපරි රුචිදායකං. සුවීන්ති සුද්ධං අසංසට්ඨං. සුහන්ති මනුඤ්ඤං. සබ්බෙහි විඤ්ඤුහි සුතබ්බරූපන්ති සබ්බෙහිපි විඤ්ඤුජාතිකෙහි ගන්ධබ්බසමයඤ්ඤුහි සොතබ්බං සවනීයං උත්තමසභාවං සොසං මුඤ්චන්තීති යොජනා.

1033. උය්‍යානභූම්‍යානි උය්‍යානභූමියං. දුච්ඡිදකොති ද්විති අද්ධපස්සෙති. “දුහතො ච ධීතා”තිපි පඨන්ති, සොයෙවත්ථො. රථානි රථො. නාගානි නාගො. උපයොගත්ථො හි එතං පච්චත්තවචනං. සරොනි රථනාගතුරියානි

පටිච්ච නිබ්බන්තො සරො. දෙවින්දාති දෙවපුත්තං ආලපති. විණා යථා පොක්ඛරපත්තබාහුභීති යථා විණා සම්මදෙව යොජ්ඣෙනි දොණ්පත්තබාහුදණ්ඨෙනි තංතංමුවිජනානුරූපං අවට්ඨිතෙනි වාදියමානා සුණන්නං ජනං පමොදෙනි, එවං තං රථාදයො අත්තනො සරෙන පමොදයන්ති. සුසික්ඛිතභාවෙන පොක්ඛරභාවං සුන්දරභාවං පත්තෙනි විණාවාදකස්ස හත්ථෙහි පවාදිතා විණා යථා මහාජනං පමොදෙනි, එවං තං රථාදයො අත්තනො සරෙන පමොදයන්ති.

1034. ඉමාසු විණාසුති ගාථාය අයං සඨිබ්බපත්ථො – ඉමාසු උජුකොට්ඨඨකබ්බහනිනන්දිනිසරආදිහෙදාසු බහුසු විණාසු සිනිද්ධමධුරස්සරතාය වග්ගුසු තතො එව මනුඤ්ඤරූපාසු හදයෙරිතං හදයඨගමං හදයහාරිති. පීතිං පීතිනිමිත්තං පවජ්ජමානාසු පවාදියමානාසු අවිජරා දෙවකඤ්ඤා පිතිවෙගුක්ඛිත්තතාය අත්තනො සුසික්ඛිතතාය ව දිබ්බපදුමෙසු හමන්ති නච්චං දස්සෙන්නියො සඤ්චරන්ති.

1035. ඉමානීති ඉදං පච්චෙකං යොජෙතබ්බං “ඉමානි ගීතානි, ඉමානි වාදිතානි, ඉමානි නච්චානි වා”ති. සමෙන්නි එකතොති එකජ්ඣං සමරසානි භොන්ති. අථ වා සමෙන්නි එකතොති එකතො එකජ්ඣං සමානි සමරසානි කරොන්ති, තන්තිස්සරං ගීතස්සරෙන, ගීතස්සරඤ්ච තන්තිස්සරෙන සංසන්දන්තියො නච්චනෙන යථාධිගතෙ හස්සාදිරසෙ අපරිභාපෙන්නියො සමෙන්නි සමානෙන්නීති අත්ථො. අත්ථෙත්ථ නච්චන්ති අත්ථෙත්ථ අවිජරා ඔභාසයන්තිති එවං ගීතාදීනි සමරසෙ කරොන්තියො අථ අඤ්ඤා එකච්චා අවිජරා එත්ථ එතස්මිං තච රථෙ නච්චන්ති, අථ අඤ්ඤා වරින්ථියො උත්තමින්ථියො නච්චං පස්සන්තියො අත්තනො සරිරොභාසෙන චෙව වත්ථාහරණඔභාසෙන ව එත්ථ එතස්මිං පදෙසෙ උභතො ද්විසු පස්සෙසු දසපි දිසා කෙවලං ඔභාසයන්ති විජ්ජොතයන්තිති අත්ථො.

1036. සොති සො ත්ථං එවංභූතො. තූරියගණ්ඨප්පබ්බොධනොති දිබ්බතූරියසමුහෙන කතපිතිපබ්බොධනො. මහියමානොති පූජියමානො. වජිරාවුධොරිවාති ඉන්දො විය.

1037. උපොසථං කං වා තුවං උපාවසීති අඤ්ඤෙහිපි උපොසථො උපවසීයති, ත්ථං කං වා කීදිසං නාම උපොසථං උපවසීති පුච්ඡති. ධම්මවරියන්ති දානාදිපුඤ්ඤපටිපත්තිං. වතන්ති වතසමාදානං. අභිරොවසීති අභිරොවෙසී, රුචිචිත්වා සුරෙසීති අත්ථො. “අභිරාධයි”තිපි පාඨො, සාධෙසී නිජ්ජාදෙසීති අත්ථො.

1038. ඉදන්ති නිපාතමත්තං, ඉදං වා එලන්ති අධිජ්ජායො. අභිරොවසෙති අභිභවිත්වා විජ්ජොතසී.

එවං මහාථෙරෙන පුට්ඨො දෙවපුත්තො තමත්ථං ආවික්ඛි. තෙන චුත්තං

—

1040.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එල”න්ති.

1041.

“ජිතින්ද්‍රියං බුද්ධමනොමනික්කමං, නරුත්තමං
කස්සපමග්ගපුග්ගලං;
අවාපුරන්තං අමතස්ස ද්වාරං, දෙවාතිදෙවං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං.

1042.

“තමද්දසං කුඤ්ජරමොසතිණ්ණං, සුවණ්ණසිඬ්භිනදබ්බිමබ්බසාදිසං;
දිස්වාන තං ඛිජ්ජමහුං සුචිමනො, තමෙව දිස්වාන සුභාසිතද්ධජං.

1043.

“තමන්තපානං අථවාපි වීචරං, සුචිං පණිතං රසසා උපෙතං;
පුජ්ථාභිකිණ්ණමිහි සකෙ නිවෙසනෙ, පතිට්ඨපෙසිං ස
අසඬ්ගමානසො.

1044.

“තමන්තපානෙන ච වීචරෙන ච, ඛජ්ජෙන භොජ්ජෙන ච සායනෙන
ච;
සන්තප්පයිත්වා ද්විපදානමුත්තමං, සො සග්ගසො දෙවපුරෙ
රමාමහං.

1045.

“එතෙනුපායෙන ඉමං නිරග්ගලං, යඤ්ඤං යජිත්වා තිව්ධං විසුද්ධං;
පභායහං මානුසකං සමුස්සයං, ඉන්ද්‍රපමො දෙවපුරෙ රමාමහං.

1046.

“ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච සුඛං බලඤ්ච, පණිතරූපං අතිකඬ්ඛතා මුනි;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච බහුං සුසඬ්ඛතං,
පතිට්ඨපෙතබ්බමසඬ්ගමානසෙ.

1047.

“නයිමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං චා පන, බුද්ධෙන සෙට්ඨො ච සමො
ච විජ්ජති;
ආහුතෙය්‍යානං පරමාහුතිං ගතො, පුඤ්ඤත්ථිකානං
විපුලජ්ඣලෙසින”න්ති.

1041. තත්ථ ජිනිත්ථියන්ති මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං බොධිමුලෙයෙව අග්ගමග්ගෙන ජිතත්තා නිබ්බිසෙවනභාවස්ස කතත්තා ජිනිත්ථියං. අභිඤ්ඤායාදිනං අභිඤ්ඤායාදිභාවතො අනවසෙසතො අභිසම්බුද්ධත්තා බුද්ධං. පුරිපුණ්ණවිරියතාය අනොමනික්කමං චතුරඤ්ඤාමන්තාගතස්ස විරියස්ස චතුබ්බිධසම්මජ්ජධානස්ස ච පාරිපුරියාති අත්ථො. නරුක්කමන්ති නරානං උත්තමං ද්විපදුත්තමං. කස්සපන්ති භගවත්තං ගොත්තෙන වදන්ති. අවාපුරන්තං අමතස්ස ද්වාරන්ති කොණාගමනස්ස භගවතො සාසනන්තරධානතො පභුති පිහිතං නිබ්බානමහානගරස්ස ද්වාරං අරියමග්ගං විවරන්තං. දෙවාතිදෙවන්ති සබ්බෙසම්පි දෙවෘතං අතිදෙවං. සත්‍යපුඤ්ඤාලක්ඛණන්ති අනෙකසත්‍යපුඤ්ඤවසෙන නිබ්බත්තමහාපුරිසලක්ඛණං.

1042. කුඤ්ජරන්ති කිලෙසපට්ඨසත්තුනිම්මද්දනෙන කුඤ්ජරසදිසං, මහානාගන්ති අත්ථො. චතුන්තං ඔසානං සංසාරමහොසස්ස තරිතත්තා ඔසතිණ්ණං. සුවණ්ණසිඬ්ඨිනදබ්බිසාදිසන්ති සිඬ්ඨිසුවණ්ණපම්බුනදසුවණ්ණරූපසදිසං, කඤ්චනසන්තිභත්තවන්ති අත්ථො. දිස්වාන තං බිජ්ජමහුං සුවිමනොති තං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා බිජ්ජං තාවදෙව “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති පසාදවසෙන කිලෙසමලාපගමනෙන සුවිමනො විසුද්ධමනො අහොසිං, තඤ්ච බො තමෙව දිස්වාන තං දිස්වා එව. සුභාසිතද්ධජන්ති ධම්මද්ධජං.

1043. තමන්තපානන්ති තම්හි භගවති අන්තඤ්ච පානඤ්ච. අථවාපි විවරන්ති අථ විවරම්පි. රසසා උපෙතන්ති රසෙන උපෙතං සාදුරසං, උළාරන්ති අත්ථො. පුජ්ජාභිකිණ්ණමිහිති ගන්ථිතෙහි ච අගන්ථිකෙහි ච පුජ්ජෙහි ඔලම්බනවසෙන සන්ථරණවසෙන ච අභිකිණ්ණො. පතිට්ඨපෙසිත්ති පටිපාදෙසිං අදාසිං. අසඬ්ඨගමානසොති කත්ථවි අලග්ගචිත්තො සො අහන්ති යොජනා.

1044. සග්ගසොති අපරාපරූපපත්තිවසෙන සග්ගෙ සග්ගෙ, තත්ථාපි ච දෙවපුරෙ සුදස්සනමහානගරෙ. රමාමිති කිලාමි මොදාමි.

1045. එතෙනුපායෙනාති ගොපාලබ්‍රාහ්මණකාලෙ සසාවකසඬ්ඨස්ස කස්සපභගවතො යථා අසදිසදානං අදාසිං, එතෙන උපායෙන. ඉමං නිරග්ගළං යඤ්ඤං යජිත්වා තිව්ධං විසුද්ධන්ති අනාවට්ඨවාරතාය මුත්තවාගතාය ච නිරග්ගළං, තිසුපි කාලෙසු තිහි ද්වාරෙහි කරණකාරාපනානුස්සරණවිධිහි සම්පන්නතාය තිව්ධං, තත්ථ සංකිලෙසාභාවෙන විසුද්ධං අපරිමිතධනපරිව්වාගභාවෙන මහාවාගතාය යඤ්ඤං යජිත්වා, මහාදානං දත්වාති අත්ථො. තං පන දානං විරකතම්පි ඛේත්තවත්ථුචිත්තානං උළාරතාය අන්තරන්තරා අනුස්සරණෙන අත්තනො පාකටං ආසන්නං පච්චක්ඛං විය උපට්ඨිතං ගහෙත්වා ආහ “ඉම”න්ති.

1046. එවං දෙවපුත්තො අත්තනා කතකම්මං ථෙරස්ස කථෙත්වා ඉදානි තාදිසාය සම්පත්තියා පරෙපි පතිට්ඨාපෙතුකාමනං තථාගතෙ ච උත්තමං අත්තනො පසාදබ්බමානං පවෙදෙත්තො “ආයුඤ්ච චණ්ණඤ්චා”තිආදිනා ගාථාද්වයමාහ. තත්ථ අභිකඬ්ඛතාති ඉච්ඡන්තෙන. මුනීති ථෙරං ආලපති.

1047. නයිමස්මිං ලොකෙති දෙවපුත්තො අත්තනො පච්චක්ඛන්තං ලොකං වදති. පරස්මීන්ති තතො අඤ්ඤස්මිං. එතෙන සබ්බෙපි සදෙවකෙ ලොකෙ දස්සෙති. සමො ච විජ්ජතීති සෙට්ඨො තාව තිට්ඨතු, සමො එව න විජ්ජතීති අත්ථො. ආභුනෙය්‍යානං පරමාභුතිං ගතොති ඉමස්මිං ලොකෙ යත්තකා ආභුනෙය්‍යා නාම, තෙසු සබ්බෙසු පරමාභුතිං පරමං ආභුනෙය්‍යභාවං ගතො. “දක්ඛිණෙය්‍යානං පරමග්ගනං ගතො”ති වා පායො, තත්ථ පරමග්ගතන්ති පරමං අග්ගභාවං, අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවන්ති අත්ථො. කෙසන්ති ආහ “පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලජ්ඣලෙසින”න්ති, පුඤ්ඤෙන අත්ථිකානං විපුලං මහන්තං පුඤ්ඤඵලං ඉච්ඡන්තානං, තථාගතො එව ලොකස්ස පුඤ්ඤක්ඛෙත්තන්ති දස්සෙති. කෙචි පන “ආභුනෙය්‍යානං පරමග්ගනං ගතො”ති පදන්ති, සොයෙවත්ථො.

එවං කථෙත්තමෙව තං ථෙරො කල්ලවිත්තං මුදුවිත්තං විනිවරණවිත්තං උදග්ගවිත්තං පසන්නවිත්තඤ්ච ඤත්වා සච්චානි පකාසෙසි. සො සච්චපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. අථ ථෙරො මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා භගවතො තමත්ථං අත්තනා ච දෙවපුත්තෙන ච කථිතනියාමෙනෙව ආරොචෙසි. සත්ථා තමත්ථං අට්ඨුජ්ජන්ති. කත්වා සම්පත්තපරියාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසීති.

මහාරථවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දකට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මිං

බුද්දසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස පඤ්චමස්ස මහාරථවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පායාසිවග්ගො

1. පයමඅගාරියවිමානවණ්ණනා

යථා වනං චිත්තලතං පභාසතීති අගාරියවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ එකං කුලං උභතොපසන්නං හොති සීලාවාරසම්පන්නං ඔපානභූතං භික්ඛූනං භික්ඛුනීනං. තෙ ද්වෙ ජයම්පතිකා රතනත්තයං උද්දිස්ස යාවජීවං පුඤ්ඤානි කත්වා තතො චූතා තාවතිංසෙසු නිබ්බත්තිංසු, තෙසං ද්වාදසයොජනිකං කනකවිමානං නිබ්බත්ති. තෙ තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානොතිආදි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

1048.

“යථා වනං චිත්තලතං පභාසතී, උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං; තථුපමං තුය්හමීදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1049.

“දෙවද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං; කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති. —

ථෙරො පුවඡි.

1050.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුවඡිතො; පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

1051.

“අභඤ්ච හරියා ච මනුස්සලොකෙ, ඔපානභූතා සරමාවසිම්භ; අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදම්භ.

1052.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති. —

අත්තනො සම්පත්තිං ඛ්‍යාකාසි. ගාථාසුපි අපුබ්බං නත්ථි.

පයමඅගාරියවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියඅගාරියවිමානවණ්ණනා

යථා වනං චිත්තලතන්ති දුතියඅගාරියවිමානං. එත්ථාපි අට්ඨුප්පත්ති අනන්තරසදිසාව.

1054.

“යථා වනං චිත්තලතං පභාසති, උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං;
තපුපමං තුය්‍හමිදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අත්තලික්ඛෙ.

1055.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො,
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො,
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. — පුවඡි;

1056.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

1057.

“අභඤ්ච හරියා ව මනුස්සලොකෙ, ඔපානභූතා සරමාවසිම්භ;
අත්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදම්භ.

1058.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. —

අත්තනො සම්පත්තිං ඛ්‍යාකාසි. ගාථාසූපි අපුබ්බං නත්ථි.

දුතියඅගාරියවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ඵලදායකවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ටුණන්ති ඵලදායකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චනෙ. තෙන සමයෙන රඤ්ඤො ඛිම්බිසාරස්ස අකාලෙ අම්බඵලානි පරිභුඤ්ජිතුං ඉච්ඡා උප්පජ්ජි. සො ආරාමපාලං ආහ — “මය්‍හං බො, හණ, අම්බඵලෙසු ඉච්ඡා උප්පන්නා, තස්මා අම්බානි මෙ ආනෙත්වා දෙහී” ති. “දෙව, නත්ථි අම්බෙසු අම්බඵලං, අපිවාහං තථා කරොමි, සවෙ දෙවො කිඤ්චි කාලං ආගමෙති, යථා අම්බා න විරස්සෙව ඵලං ගණ්හන්ති” ති. “සාධු, හණ, තථා කරොහී” ති. ආරාමපාලො ආරාමං ගන්ත්වා අම්බරුක්ඛමුලෙසු පංසුං අපනෙත්වා තාදිසං පංසුං ආකිරි, තාදිසඤ්ච උදකං ආසිඤ්චි, යථා න විරස්සෙව අම්බරුක්ඛා සච්ඡින්නපත්තා අහෙසුං. අථ නං පංසුං අපනෙත්වා ඵාරුසකකසට්ඨිස්සකං පාකතිකං පංසුං ආකිරිත්වා සාධුකං උදකං අදාසි. තදා අම්බරුක්ඛා න විරෙනෙව කොරකිතා පල්ලවිතා කුට්මලකජාතා හුත්වා පුජ්ඣිංසු, අථ සලාටුකජාතා හුත්වා ඵලානි ගණ්හිංසු. තත්ථෙකස්මිං අම්බරුක්ඛෙ පට්මතරං චත්තාරි ඵලානි මනොසිලාවුණ්ණපිඤ්ජරවණ්ණානි සම්පන්නගන්ධරසානි පරිණතානි අහෙසුං.

සො තානි ගහෙත්වා “රඤ්ඤො දස්සාමි”ති ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං පිණ්ඩාය වරමානං දිස්වා වින්තෙසි “ඉමානි අමබානි අග්ගඵලභූතානි ඉමස්ස අයාස්ස දස්සාමි, කාමං මං රාජා භනතු වා පබ්බාපෙතු වා, රඤ්ඤො හි දින්නෙ දිට්ඨධම්මෙ පූජාමත්තං අප්පමත්තකං ඵලං, අයාස්ස දින්නෙ පන දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි අපරිමාණං ඵලං භවිස්සති”ති. ඵලං පන වින්තෙත්වා තානි ඵලානි ථෙරස්ස දත්වා රාජානං උපසඬකම්ත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙසි. තං සුත්වා රාජා රාජපුරිසෙ ආණාපෙසි “විමංසථ තාව, භණෙ, යථායං ආහා”ති. ථෙරො පන තානි ඵලානි භගවතො උපනාමෙසි. භගවා තෙසු එකං සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස, එකං මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස, එකං මහාකස්සපත්ථෙරස්ස දත්වා එකං අත්තනා පරිභුඤ්ජී. පුරිසා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං.

රාජා තං සුත්වා “ධීරො වතායං පුරිසො, යො අත්තනො ජීවිතම්පි පරිච්චජිත්වා පුඤ්ඤපසුතො අහොසි, අත්තනො පරිස්සමඤ්ච යානගතමෙව අකාසි”ති තුට්ඨවිත්තො තස්ස එකං ගාමවරං වත්ථාලඬකාරාදීනි ව දත්වා “යං තයා භණෙ අම්බඵලදානෙන පුඤ්ඤං පසුතං, තතො මෙ පත්තිං දෙහී”ති ආහ. සො “දෙමි, දෙව, යථාසුඛං පත්තිං ගණ්භාහී”ති අවොච. ආරාමපාලො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජී, තස්ස සොළසයොජනිකං කනකවිමානං නිබ්බත්ති සත්තසතකූටාගාරපටිමණ්ඩිතං. තං දිස්වා ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පුච්ඡී –

1060.

“උච්චමීදං මණ්ටුණං විමානං, සමන්තතො සොළස යොජනානි;
කූටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙච්චියථම්භා රුවකත්ථතා සුභා.

1061.

“තත්ථච්ඡසි පිචසි බාදසි ව, දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගුං;
අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරූපා, දිබ්බා ව කඤ්ඤො තිදසවරා උළාරා;
නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති.

1062.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

1063.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1064.

“ඵලදායී ඵලං විපුලං ලභති, දදමුපුගතෙසු පසන්තමානසො;

සො හි පමොදති සග්ගගතො තිදිවෙ, අනුභොති ච පුඤ්ඤඵලං විපුලං.

1065.

“තවෙවාහං මහාමුනි, අදාසිං චතුරො ඵලෙ.

1066.

“තස්මා හි ඵලං අලමෙව දාතුං, නිව්චං මනුස්සෙන සුඛත්ථිකෙන;
දිබ්බානි වා පත්ථයතා සුඛානි, මනුස්සසොභග්ගතමිච්ඡතා වා.

1067.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....

වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. — සොපිස්ස බ්‍යාකාසි;

1061. තත්ථ අට්ඨට්ඨකානි ඵකෙකස්මිං කූටාගාරෙ අට්ඨට්ඨකා චතුසට්ඨිපරිමාණා. සාධුරූපානි රූපසම්පත්තියා ච සීලාවාරසම්පත්තියා ච සික්ඛාසම්පත්තියා ච සුන්දරසභාවා. දිබ්බා ච කඤ්ඤානි දෙවච්ඡරායො. තිදසවරානි තිදසෙසු සුඛාවාරා සුඛවිහාරිනියො. උළාරානි උළාරවිහවා.

1064. ඵලදාසීති අත්තනා අම්බඵලස්ස දින්නත්තා අත්තනං සන්ධාය වදති. ඵලන්ති පුඤ්ඤඵලං. විපුලන්ති මහත්තං ලහති මනුස්සලොකෙ පතිට්ඨිතොති අධිප්පායො. දදන්ති දදන්තො දානහෙතු. උජුගතෙසුති උජුපටිපන්නෙසු. සග්ගගතොති උප්පජ්ජනවසෙන සග්ගං ගතො, තත්ථාපි තිදිවෙ තාවතිංසභවතෙ අනුභොති ච පුඤ්ඤඵලං විපුලං යථාහං, ඵචං අඤ්ඤොපිති අත්ථො.

1066. තස්මානි යස්මා චතුන්නං ඵලානං දානමත්තෙන ඊදිසි සම්පත්ති අධිගතා, තස්මා. අලමෙව යුත්තමෙව. නිව්චන්ති සබ්බකාලං. දිබ්බානීති දෙවලොකපරියාපන්නානි. මනුස්සසොභග්ගතන්ති මනුස්සෙසු සුභගභාවං. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඵලදායකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පට්ඨමඋපස්සයදායකවිමානවණ්ණනා

වන්දො යථා විගතවලාභකෙ නහෙති උපස්සයදායකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ගාමකාවාසෙ වස්සං වසිත්වා චුත්ථවස්සො පචාරෙත්වා භගවන්තං වන්දිතුං රාජගහං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ සායං අඤ්ඤතරං ගාමං පවිසිත්වා වසනට්ඨානං පරියෙසන්තො අඤ්ඤතරං උපාසකං දිස්වා පුච්ඡි — “උපාසක, ඉමස්මිං ගාමෙ අත්ථි කිඤ්චි පබ්බජිතානං වසනයොග්ගට්ඨාන”න්ති. උපාසකො පසන්නවිත්තො ගෙහං ගත්ත්වා හරියාය සද්ධිං මන්නෙත්වා ථෙරස්ස වසනයොග්ගං යානං පරිච්ඡින්නදිත්වා

තත්ථ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පාදොදකං පාදපීඨං උපට්ඨපෙත්වා ථෙරං පවෙසෙත්වා තස්මිං පාදෙ ධොවන්තෙ පදීපං උජ්ජාලෙත්වා මඤ්චෙ පච්චත්ථරණානි පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. ස්වාතනාය ච නිමන්තෙත්වා ථෙරස්ස දුතියදිවසෙ භොජෙත්වා පානකත්ථාය ගුළුපිණ්ඩඤ්ච දත්වා ථෙරං ගච්ඡන්තං අනුගන්ත්වා නිවත්ති. සො අපරෙන සමයෙන සහ භරියාය කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ද්විති ගාථාහි පටිපුච්ඡි -

1069.

“චන්දො යථා විගතවලාභකෙ නහෙ, ඔභාසයං ගච්ඡති අන්තලික්ඛෙ;
තථුපමං තුය්හමිදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1070.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො, චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

සො දෙවපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි -

1071.

“සො දෙවපුත්තො අන්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1072.

“අභඤ්ච භරියා ච මනුස්සලොකෙ, උපස්සයං අරහතො අදම්භ;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තා, සක්කච්ච දානං විපුලං අදම්භ.

1073.

“තෙන මෙතාදිසො චණ්ණො...පෙ.... චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

තත්ථ ගාථාසු යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව;

පට්ඨමඋපස්සයදායකවිමානචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දුතියඋපස්සයදායකවිමානචණ්ණනා

සුරියො යථා විගතවලාභකෙ නහෙති දුතියඋපස්සයදායකවිමානං. තස්ස කා උජ්ජත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ. තෙන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු ගාමකාවාසෙ වස්සං වසිත්වා භගවන්තං දස්සනාය රාජගහං උද්දිස්ස ගච්ඡන්තා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං සම්පාපුණිංසු. සෙසං අනන්තරවිමානසදිසමෙව.

1075.

“පුරියො යථා විගතවලාභකෙ නභෙ...පෙ.....
(යථා පුරිමවිමානං, තථා විත්ථාරෙතබ්බං;)

1079.

“වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති.
තත්ථ ගාථාසූපි අපුබ්බං නත්ථි;
දුතියඋපස්සයදායකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. භික්ඛාදායකවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානන්ති භික්ඛාදායකවිමානං. තස්ස කා
උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන අඤ්ඤතරො
භික්ඛු අද්ධානමග්ගපටිපත්තො අඤ්ඤතරං ගාමං පිණ්ඩාය පවිට්ඨො
එකස්ස සරද්ධාරෙ අට්ඨාසි. තත්ථ අඤ්ඤතරො පුරියො ධොතභත්ථපාදො
“භුඤ්ජිස්සාමි”ති නිසින්නො භොජනං උපනෙත්වා පාතියා පක්ඛිත්තෙ තං
භික්ඛුං දිස්වා පාතියා භත්තං තස්ස භික්ඛුනො පත්තෙ ආකිරන්තො තෙන
“එකදෙසමෙව දෙහි”ති චුත්තොපි සබ්බමෙව ආකිරි. සො භික්ඛු
අනුමොදනං වත්වා පක්කාමි. සො පුරියො “ජාතජ්ඣත්තස්ස භික්ඛුනො
මයා අභුඤ්ජිත්වා භත්තං දින්ත”න්ති අනුස්සරන්තො උළාරං
පිනිසොමනස්සං පටිලභි. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු
ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති. තං ආයස්මා
මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො දෙවචාරිකං චරන්තො මහතියා දෙවිද්ධියා
විරොචමානං දිස්වා ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි —

1081.

“උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනාති;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියථමහා රුවකත්ථතා සුභා.

1082.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ.....
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති.

සොපි තස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

1083.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ..... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1084.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, දිස්වාන භික්ඛුං තසිතං කිලන්තං;
එකාහං භික්ඛං පටිපාදයිස්සං, සමඬ්ඨි භත්තෙන තදා අකාසිං.

1085.

“තෙන මෙනාදියො වණ්ණො...පෙ.... වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පහාසති”ති.

1084. තත්ථ එකාහං භික්ඛන්ති එකං අහං භික්ඛාමත්තං, එකං භත්තවඩ්ඪිතකන්ති අත්ථො. පටිපාදයිස්සන්ති පටිපාදෙසිං අදාසිං. සමඛගි භත්තෙනාති භත්තෙන සමඛගිභූතං, ලද්ධභික්ඛන්ති අත්ථො. එවං මහාථෙරො තෙන දෙවපුත්තෙන අත්තනො සුවරිතකම්මෙ පකාසිතෙ සපරිවාරස්ස තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා මනුස්සලොකමාගතො, තං පවත්තිං සම්මාසම්බුද්ධස්ස කථෙසි. සත්ථා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තමහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

භික්ඛාදායකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. යවපාලකවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්දපුණං විමානන්ති යවපාලකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො දුග්ගතදාරකො යවබ්බත්තං රක්ඛති. සො එකදිවසං පාතරාසත්ථාය කුම්මාසං ලභිත්වා “බ්බත්තං ගන්ත්වා භුඤ්ජිස්සාමි”ති තං කුම්මාසං ගහෙත්වා යවබ්බත්තං ගන්ත්වා රුක්ඛමූලෙ නිසිදි. තස්මිං බණ්ණ අඤ්ඤතරො බිණ්ණාසවත්ථෙරො මග්ගප්පටිපත්තො උපකට්ඨෙ කාලෙ තං යානං පත්වා යවපාලකෙන නිසින්තං රුක්ඛමූලං උපසඬකම්. යවපාලකො වෙලං ඔලොකෙත්වා “කච්චි, භත්තෙ, ආහාරො ලද්ධො”ති ආහ. ථෙරො තුණ්හි අහොසි. සො අලද්ධභාවං ඤත්වා “භත්තෙ, උපකට්ඨා වෙලා, පිණ්ඩාය වරිත්වා භුඤ්ජිතුං න සක්කා, මය්හං අනුකම්පාය ඉමං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජාමි”ති වත්වා ථෙරස්ස තං කුම්මාසං අදාසි. ථෙරො තං අනුකම්පත්තො තස්ස පස්සන්තස්සෙව තං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං වත්වා පක්කාමි. සොපි දාරකො “සුදින්නං වත මයා ඊදිසස්ස කුම්මාසදානං දදන්තෙනා”ති විත්තං පසාදෙත්වා අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ වුත්තනයෙනෙව විමානෙ නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි —

1087.

“උච්චමිදං මණ්දපුණං විමානං...පෙ....
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පහාසති”ති.

සොපි තස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

1089. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1090.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, අහොසිං යවපාලකො;
අද්දසං චිරජං භික්ඛුං, විජ්ජසන්නමනාවිලං.

1091.

“තස්ස අදාසහං භාගං, පසන්නො සෙහි පාණ්හි;
කුම්මාසපිණ්ඩං දත්ථාන, මොදාමි නන්දනෙ වනෙ.

1092.

“තෙන මෙනාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

තත්ථ ගාථාසූපි අපුබ්බං නත්ථි.

යවපාලකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පයමකුණ්ඩලීවිමානවණ්ණනා

අලඬකතො මලාධරො සුවත්ථොති කුණ්ඩලීවිමානං. තස්ස කා
උපත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන ද්වෙ
අග්ගසාවකා සපරිවාරා කාසීසු වාරිකං වරන්තා සූරියත්ථඬගමනවෙලායං
අඤ්ඤතරං විහාරං පාපුණ්සු. තං පවත්ති. සුත්ථා තස්ස විහාරස්ස
ගොවරගාමෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො ථෙරෙ උපසඬකමිත්ථා වන්දිත්ථා
පාදධොවනං පාදබ්භඤ්ජනතෙලං මඤ්චපීඨං පච්චත්ථරණං පදීපියඤ්ච
උපනෙත්ථා ස්වාතනාය ච නිමන්තෙත්ථා දුතියදිවසෙ මහාදානං පවත්තෙසි,
ථෙරා තස්ස අනුමොදනං වත්ථා පක්කමිංසු. සො අපරෙන සමයෙන කාලං
කත්ථා තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බත්ති. තං
ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි -

1094.

“අලඬකතො මලාධරො සුවත්ථො, සුකුණ්ඩලී කජ්ජිතකෙසමස්සු;
ආමුත්තහත්ථාහරණො යසස්සී, දිබ්බෙ විමානමිහි යථාපි වන්දිමා.

1095.

“දිබ්බා ච විණා පවදන්ති වග්ගං, අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරූපා;
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා, නච්චන්ති ගායන්ති
පමොදයන්ති.

1096.

“දෙවද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

සොපි තස්ස ඉමාහි ගාථාහි ඛ්‍යාකාසි -

1097. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1098.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, දිස්වාන සමණෙ සීලවත්තෙ;
සම්පන්නවිජ්ජාවරණෙ යසස්සී, බහුස්සුතෙ තණ්හක්ඛයුපපන්නෙ;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1099.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

1094. තත්ථ සුකුණ්ඩලීති සුන්දරෙහි කුණ්ඩලෙහි අලඬකතකණ්ණො.
“සකුණ්ඩලී”තිපි පායො, සදිසං කුණ්ඩලං සකුණ්ඩලං, තං අස්ස අත්ථිති
සකුණ්ඩලී, යුත්තකුණ්ඩලී අඤ්ඤමඤ්ඤඤච තුය්හඤ්ච
අනුවච්ඡිකකුණ්ඩලීති අත්ථො. කප්පිතකෙසමස්සුති
සම්මාකප්පිතකෙසමස්සු. ආමුත්තහත්ථාහරණොති
පටිමුක්කඅඬගුලියාදිහත්ථාහරණො.

1098. තණ්හක්ඛයුපපන්නෙති තණ්හක්ඛයං අරහත්තං, නිබ්බානමෙව
වා උපගතෙ, අධිගතවත්තෙති අත්ථො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

පයමකුණ්ඩලීවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. දුතියකුණ්ඩලීවිමානවණ්ණනා

අලඬකතො මලාධරො සුවත්ථොති දුතියකුණ්ඩලීවිමානං. තස්ස කා
උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ. තෙන සමයෙන ද්වෙව
අග්ගසාවකා කාසීසු ජනපදවාරිකං වරන්තාතිආදි සබ්බං අනන්තරසදිසමෙව.

1101.

“අලඬකතො මලාධරො සුවත්ථො, සුකුණ්ඩලී කප්පිතකෙසමස්සු;
ආමුත්තහත්ථාහරණො යසස්සී, දිබ්බෙ විමානමිහි යථාපි වන්දිමා.

1102.

“දිබ්බා ච විණා පවදන්ති වග්ගං;
අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරූපා;
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා, නච්චන්ති ගායන්ති
පමොදයන්ති.

1103.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....

වණණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති. – පුවඡි;

1104.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1105.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, දිස්වාන සමණෙ සාධුරූපෙ;
සම්පන්නවිජ්ජාවරණෙ යසස්සි, බහුස්සුතෙ සීලවත්තෙ පසන්නෙ;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නවිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1106.

“තෙන මෙතාදිසො වණණො...පෙ....
වණණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති” ති.

ගාථාසූපි අපුබ්බං නත්ථි.

දුතියකුණ්ඩලීවිමානවණණනා නිට්ඨිතා.

10. (උත්තර) පායාසිවිමානවණණනා

යා දෙවරාජස්ස සභා සුධම්මාති උත්තරවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවති පරිනිබ්බුතෙ ධාතුචිහාගෙ ව කතෙ තත්ථ තත්ථ ථූපෙසු පතිට්ඨාපියමානෙසු ධම්මවිනයං සඬගායිතුං උච්චිනිත්වා ගභිතෙසු මහාකස්සපප්පමුඛෙසු මහාථෙරෙසු යාව වස්සුපගමනා අඤ්ඤෙසු ව ථෙරෙසු අත්තනො අත්තනො පරිසාය සද්ධිං තත්ථ තත්ථ වසන්නෙසු ආයස්මා කුමාරකස්සපො පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සෙනඛ්‍යානගරං ගන්ත්වා සිංසපාවතො වසී. අථ පායාසි රාජඤ්ඤො ථෙරස්ස තත්ථ වසනභාවං සුත්වා මහතා ජනකායෙන පරිවුතො තං උපසඬකම්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසින්තො අත්තනො දිට්ඨිගතං පච්චෙදෙසි. අථ නං ථෙරො වන්දිමසුරියුදාහරණාදිහි පරලොකස්ස අත්ථිභාවං පකාසෙන්නො අනෙකවිභිතහෙතුපමාලඬිකතං දිට්ඨිගණ්ඨිවිනිවෙදනං නානානයවිචිත්තං පායාසිසුත්තං (දී. නි. 2.406 ආදයො) දෙසෙත්වා තං දිට්ඨිසම්පදායං පතිට්ඨාපෙසි.

සො විසුද්ධදිට්ඨිකො හුත්වා සමණව්‍යාභ්මණකපණ්දධිකාදීනං දානං දෙන්නො අනුළාරජ්ඣාසයනාය ලුඛං අදාසි සාසවිජාදනමත්තං කණාජකං බිලඬගදුතියං සාණානි ව වත්ථානි. ඵලං පන අසක්කච්චදානං දත්වා කායස්ස හෙදා භීනකායං උපපජ්ජි වාතුමහාරාජිකානං සහඛ්‍යතං. තස්ස පන කිච්චාකිච්චෙසු යුත්තප්පයුත්තො උත්තරො නාම මාණවො අහොසි දානෙ ඛ්‍යාවටො. සො සක්කච්චදානං දත්වා තාවතිංසකායං උපපන්නො, තස්ස ද්වාදසයොජනිකං විමානං නිබ්බත්ති. සො කතඤ්ඤුතං විභාවෙන්නො සහ විමානෙන කුමාරකස්සපත්ථෙරං උපසඬකම්ත්වා විමානතො ඔරුය්හ පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි. තං ථෙරො –

1108.

“යා දෙවරාජස්ස සභා සුධම්මා, යත්ථච්ඡති දෙවසඬ්ඝො සමග්ගො;
තපුපමං තුය්හමිදං විමානං, ඔහාසයං තිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1109.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති. — ගාථාහි පටිපුච්ඡි;

1110.

“සො දෙවපුත්තො අන්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1111.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, රඤ්ඤො පායාසිස්ස අහොසිං
මාණවො;
ලද්ධා ධනං සංවිහාගං අකාසිං, පියා ච මෙ සීලවත්තො අහෙසුං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1112.

“තෙන මෙතාදිසො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසති” ති. —

සො දෙවපුත්තො තස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි.

1108. තත්ථ දෙවරාජස්සාති සක්කස්ස. සභා සුධම්මාති ඵවංනාමකං
සන්ථාගාරං. යත්ථාති යස්සං සභායං. අච්ඡතීති නිසීදති. දෙවසඬ්ඝොති
තාවතිංසදෙවකායො. සමග්ගොති සහිතො සන්නිපතිතො.

1111. පායාසිස්ස අහොසිං මාණවොති පායාසිරාජඤ්ඤස්ස
කිච්චාකිච්චකරො දහරතාය මාණවො, නාමෙන පන උත්තරො නාම
අහොසිං. සංවිහාගං අකාසිත්ති අහමෙව අභුඤ්ජිත්වා යථාලද්ධං ධනං
දානමුඛෙ පරිච්චජනවසෙන සංවිහජනං අකාසිං. අන්තඤ්ච පානඤ්ච
පරිච්චජන්තොති වචනසෙසො. අථ චා දානං විපුලං අදාසිං. කථං?
සක්කච්චං. කිදිසං? අන්තඤ්ච පානඤ්චාති යොජෙතබ්බං.

(උත්තර) පායාසිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මි.

දසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස ඡට්ඨස්ස පායාසිවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සුනික්ඛිත්තවිමානවග්ගො

1. විත්තලතාවිමානවග්ගො

යථා වනං විත්තලතං පභාසතීති විත්තලතාවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරො උපාසකො දලිද්දො අප්පභොගො පරෙසං කම්මං කත්වා ජීවති. සො සද්ධො පසන්තො ජිණ්ණෙ වුඩ්ඨෙ මාතාපිතරො පොසෙත්තො “ඉත්ථියො නාම පතිකුලෙ ඨිතා ඉස්සරියං කරොන්ති, සස්සුසසුරානං මනාපචාරිනියො දුල්ලභා”ති මාතාපිතූනං විත්තදුක්ඛං පරිහරන්තො දාරපරිග්ගහං අකත්වා සයමෙව නෙ උපට්ඨහති, සීලානි රක්ඛති, උපොසථං උපවසති, යථාවිභවං දානානි දෙති. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ විමානෙ නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනයෙන ගන්ත්වා කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි –

1114.

“යථා වනං විත්තලතං පභාසති, උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං;
තපුපමං තුය්හමිදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1115.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතී”ති.

1116.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1117.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, දලිද්දො අතාණො කපණො
කම්මකරො අහොසිං;
ජිණ්ණෙ ව මාතාපිතරො අහාරිං, පියා ව මෙ සීලවන්තො අහෙසුං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්තවිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1118.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා
පභාසතී”ති. –

සොපි තස්ස ඛ්‍යාකාසි. සෙසං වුත්තනයමෙව.

විත්තලතාවිමානවග්ගො නිට්ඨිතා.

2. නන්දනවිමානවග්ගො

යථා වනං නන්දනං පභාසතීති නන්දනවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථියං

අඤ්ඤතරො උපාසකොතිආදි සබ්බං අනන්තරවිමානසදිසං. අයං පන දාරපරිග්ගහං කත්වා මාතෘපිතරො පොසෙසිති අයමෙව විසෙසො.

1120.

යථා වනං නන්දනං පභාසති, උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං;
තපුපමං තුය්‍හමිදං විමානං, ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලික්ඛෙ.

1121.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

1122.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1123.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, දලිද්දො අතාණො කපණො කම්මකරො අහොසිං;
ඡිණ්ණො ව මාතෘපිතරො අහාරිං, පියා ව මෙ සීලවන්තො අහෙසුං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1124.

“තෙන මෙතාදිසො වණ්ණො...පෙ....වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. —

ගාථාහි ඛ්‍යාකාසි. තත්ථ ගාථාසුපි අප්‍රබ්බං නත්ථි.

නන්දනවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මණිපුණවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණිපුණං විමානන්ති මණිපුණවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? හගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සම්බහුලා ථෙරා හික්ඛු අරඤ්ඤායතනෙ විහරන්ති. තෙසං ගාමං පිණ්ඩාය ගමනමග්ගෙ ඵකො උපාසකො විසමං සමං කරොති, කණ්ටකෙ නිහරති, ගච්ඡගුම්ඛෙ අපනෙති, උදකකාලෙ මාතිකාසු සෙතූං බන්ධති, විවනට්ඨානෙසු ඡායාරුක්ඛෙ රොපෙති, ජලාසයෙසු මත්තිකං උද්ධරිත්වා තෙ පුපුලගම්භීරෙ කරොති, තිත්ථෙ සම්පාදෙති, යථාච්ඡවං දානං දෙති, සීලං රක්ඛති. සො අපරහාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බත්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො උපසඬකමිත්වා ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡි —

1126.

“උච්චමිදං මණිපුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියට්ඨිහා රුවකත්ථතා සුභා.

1127.

“තත්ථච්ඡසි පිච්ඡි බාදසි ච, දිබ්බා ච වීණා පවදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ච නච්චන්ති
සුවණ්ණච්ඡන්තා.

1128.

“කෙන තෙනාදියො චණ්ණො...පෙ....චණ්ණො ච තෙ සබ්බදියො
පභාසති”ති.

සොපි තස්ස ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

1130.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1131.

“අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, විවනෙ පථෙ සඬකමනං අකාසිං;
ආරාමරුක්ඛානි ච රොපයිස්සං, පියා ච මෙ සීලවත්තො අභෙසුං;
අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං.

1132.

“තෙන මෙනාදියො චණ්ණො...පෙ....චණ්ණො ච මෙ සබ්බදියො
පභාසති”ති.

1131. තත්ථ විවනෙති අරඤ්ඤෙ. ආරාමරුක්ඛානි චා ආරාමභූත
රුක්ඛෙ, ආරාමං කත්වා තත්ථ රුක්ඛෙ රොපෙසින්ති අත්ථො. සෙසං සබ්බං
වුත්තනයමෙව.

මණ්දුණුවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සුවණ්ණවිමානවණ්ණනා

සොචණ්ණමයෙ පබ්බතස්මිත්ති සුවණ්ණවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති?
භගවා අත්ඨකචින්දෙ විහරති. තෙන සමයෙන අඤ්ඤතරො උපාසකො
සද්ධො පසන්නො විභවසම්පන්නො තස්ස ගාමස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මි.
මුණ්ඩකපබ්බතෙ සබ්බාකාරසම්පන්නං භගවතො වසනානුච්ඡිකං
ගන්ධකුට්ඨිං කාරෙත්වා තත්ථ භගවත්තං වසාපෙන්නො සක්කච්චං උපට්ඨති,
සයඤ්ච නිච්චසීලෙ පතිට්ඨිතො සුවිසුද්ධසීලසංවරො හුත්වා කාලං කත්වා
තාවතිංසභවතෙ නිබ්බන්ති. තස්ස කම්මානුභාවසංසුවකං
නානාරතනරංසිජාලසමුප්පලං විචිත්තවෙදිකාපරික්ඛිත්තං
විවිධවිපුලාලඬිකාරොපසොහිතං සුවිහත්තහිත්තිත්ථම්භසොපානං
ආරාමරමණියකං කඤ්චනපබ්බතමුද්ධනි විමානං උප්පජ්ජී. තං ආයස්මා
මහාමොග්ගල්ලානො දෙවචාරිකං වරන්නො දිස්වා ඉමාහි ගාථාහි පටිපුච්ඡී —

1134.

“සොචණ්ණමයෙ පබ්බතස්මිං, විමානං සබ්බතොපහං;

හෙමජාලපටිච්ඡන්තං, කිඬිකිණිජාලකප්පිනං.

1135.

“අට්ඨංසා සුකතා ථම්මා, සබ්බෙ වෙච්චියාමයා;
එකමෙකාය අංසියා, රතනා සත්ත නිම්මිතා.

1136.

“වෙච්චියසුචණ්ණස්ස, එලිකා රූපියස්ස ව;
මසාරගල්ලමුත්තාහි, ලොහිතඬිගමණිහි ව.

1137.

“චිත්තා මනොරමා භූමි, න තත්ථුද්ධංසති රජො;
ගොපානසීගණා පිතා, කුටං දාරෙන්ති නිම්මිතා.

1138.

“සොපානානි ව වත්තාරි, නිම්මිතා චතුරො දිසා;
නානාරතනගබ්බෙහි, ආදිච්චොව විරොචති.

1139.

“වෙදියා වතස්සො තත්ථ, විහත්තා භාගසො මිතා;
දද්දල්ලමානා ආහන්ති, සමන්තා චතුරො දිසා.

1140.

“තස්මිං විමානෙ පවරෙ, දෙවපුත්තො මහජ්ජහො;
අතිරොචසි වණ්ණෙන, උදයන්තොව භාණුමා.

1141.

“දානස්ස තෙ ඉදං ඵලං, අථො සීලස්ස වා පත;
අථො අඤ්ජලිකම්මස්ස, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

සොපිස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි —

1142. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ.... යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1143.

“අහං අන්ධකචින්දස්මිං, බුද්ධස්සාදිච්චබන්ධුනො;
විහාරං සත්ථු කාරෙසිං, පසන්තො සෙහි පාණිහි.

1144.

“තත්ථ ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච, පච්චයඤ්ච විලෙපනං;
විහාරං සත්ථු අදාසිං, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා;

තෙන මය්හං ඉදං ලද්ධං, වසං වත්තෙමි නන්දනෙ.

1145.

“නන්දනෙ ච වනෙ රම්මෙ, නානාදිජගණායුතෙ;
රමාමි නච්චගීතෙහි, අච්ඡරාහි පුරක්ඛතො”ති.

1134. තත්ථ සබ්බතොපහන්ති සබ්බභාගෙහි පභාසන්තං
පභාමුඤ්චනකං. කිඨකිණිජාලකප්පිතන්ති කප්පිතකිඨකිණිකජාලං.

1135. සබ්බෙ වෙළුරියාමයාති සබ්බෙ ථම්මා වෙළුරියමණිමයා. තත්ථ
පන ඵකමෙකාය අංසියාති අට්ඨංසෙසු ථම්මෙසු ඵකමෙකස්මිං අංසභාගෙ.
රතනා සත්ත නිම්මිතාති සත්තරතනකම්මනිම්මිතා, ඵකෙකො අංසො
සත්තරතනමයොති අත්ථො.

1136. “වෙළුරියසුවණ්ණස්සා”තිආදිනා නානාරතනාති දස්සෙති.
තත්ථ වෙළුරියසුවණ්ණස්සාති වෙළුරියෙන ච සුවණ්ණෙන ච නිම්මිතා,
චිත්‍රාති වා යොජනා. කරණත්ථෙ හි ඉදං සාම්චචනං. ඵලිකා රුපියස්ස වාති
ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. මසාරගල්ලමුත්තාහිති කබරමණිහි.
ලොහිතඨගමණිහි වාති රත්තමණිහි.

1137. න තත්ථුද්ධංසනී රජොති මණිමයභූමිකත්තා න තස්මිං විමානෙ
රජො උග්ගච්ඡති. ගොපානසීගණාති ගොපානසීසමුහා. පීතාති පීතවණ්ණා,
සුවණ්ණමයා වෙච චුස්සරාගාදිමණිමයා වාති අත්ථො. කුටං ධාරෙන්නීති
සත්තරතනමයං කණ්ණිකං ධාරෙන්නි.

1138-9. නානාරතනගබ්භෙහිති නානාරතනමයෙහි ඔවරකෙහි. වෙදියාති
වෙදිකා. වතස්සොති චතුසු දිසාසු වතස්සො. තෙනාහ “සමන්තා චතුරො
දිසා”ති.

1140. මහප්පහොති මහාජුතිකො. උදයන්තොති උග්ගච්ඡන්තො.
භාණුමාති ආදිච්චො.

1143. සෙහි පාණිහිති කායසාරං පුඤ්ඤං පසවන්තො අත්තනො පාණිහි
තං තං කිච්චං කරොන්තො විහාරං සත්ථු කාරෙසින්ති යොජනා. අථ වා
සෙහි පාණිහිති තත්ථ අන්ධකචින්දස්මිං ගන්ධඤ්ච මාලඤ්ච පච්චයඤ්ච
විලෙපනඤ්ච පුජාවසෙන. යථා කථං? විහාරඤ්ච විජ්ජසන්නෙන වෙතසා
සත්ථුතො අදාසිං පුපෙසිං නියායාදෙසිං වාති ඵවමෙත්ථ යොජනා වෙදිතඛ්ඛා.

1144. තෙනාති තෙන යථාචුත්තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන කාරණභූතෙන.
මය්හන්ති මයා. ඉදන්ති ඉදං පුඤ්ඤඵලං, ඉදං වා දිඛ්ඛං ආධිපතෙය්‍යං.
තෙනාහ “වසං වත්තෙමි”ති.

1145. නන්දනෙති නන්දියා දිබ්බසම්මද්ධියා උප්පජ්ජනට්ඨානෙ ඉමස්මිං දෙවලොකෙ, තත්ථාපි විසෙසතො නන්දනෙ වනෙ රම්මෙ, එවං රමණීයෙ ඉමස්මිං නන්දනෙ වනෙ රමාමිති යොජනා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

එවං දෙවතාය අත්තනො පුඤ්ඤකම්මෙ ආවිකතෙ ථෙරො සපරිවාරස්ස තස්ස දෙවපුත්තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා භගවතො තමත්ථං නිවෙදෙසි. භගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

සුවණ්ණවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අම්බවිමානවණ්ණනා

උච්චමිදං මණ්ඩුණන්ති අම්බවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහෙ අඤ්ඤතරො දුග්ගතපුරිසො පරෙසං භත්තවෙනනහතො හුත්වා අම්බවනං රක්ඛති. සො එකදිවසං ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ගිම්හසමයෙ සූරියාතපසන්තත්තෙ උණ්භවාලිකානිජ්ජිලිතෙ විජ්ජන්දමානමරිච්ඡාලවිත්ථනෙ භූමිප්පදෙසෙ තස්ස අම්බාරාමස්ස අවිදුරෙන මග්ගෙන සෙදාගතෙන ගත්තෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො උපසඬකමිත්වා එවමාහ “මහා අයං, භන්තෙ, සම්මපරිලාභො, අතිවිය පරිස්සන්තරූපො විය දිස්සති, සාධු, භන්තෙ, අයොගා ඉමං අම්බාරාමං පවිසිත්වා මුහුත්තං විස්සමිත්වා අද්ධානපරිස්සමං පටිවිනොදෙන්වා ගච්ඡට අනුකම්පං උපාදායා”ති. ථෙරො විසෙසතො තස්ස චිත්තප්පසාදං පරිබුහෙතුකාමො තං ආරාමං පවිසිත්වා අඤ්ඤතරස්ස අම්බරුක්ඛස්ස මූලෙ නිසීදි.

පුත සො පුරිසො ආහ “සවෙ, භන්තෙ, න්භායිතුකාමත්ථ, අහං ඉතො කූපතො උදකං උද්ධරිත්වා තුම්හෙ න්භාපෙස්සාමි, පාතියඤ්ච දස්සාමි”ති. ථෙරොපි අධිවාසෙසි තුණ්හිභාවෙන. සො කූපතො උදකං උද්ධරිත්වා පරිස්සාවෙන්වා ථෙරං න්භාපෙසි, න්භාපෙත්වා ච භත්ථපාදෙ ධොවිත්වා නිසිත්තස්ස පාතියං උපනෙසි. ථෙරො පාතියං පිවිත්වා පටිප්පස්සද්ධදරථො තස්ස පුරිසස්ස උදකදානෙ වෙච න්භාපනෙ ච අනුමොදනං වත්වා පක්කාමි. අථ සො පුරිසො “සම්මාහිත්තත්තස්ස වත ථෙරස්ස සම්මපරිලාභං පටිප්පස්සම්හෙසිං, බහුං වත මයා පුඤ්ඤං පසුත”න්ති උළාරපිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙසි. සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු උප්පජ්ජි. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො උපසඬකමිත්වා ඉමාහි ගාථාහි කතපුඤ්ඤං පුච්ඡි.

1146.

“උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි;
කූටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියථම්භා රුවකත්ථතා සුභා.

1147.

“තත්ථච්ඡසි පිචසි බාදසි ච, දිඛ්ඛා ච වීණා පචදන්ති වග්ගං;
දිඛ්ඛා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ච නච්චන්ති
සුචණ්ණජන්නා.

1148.

“කෙන තෙතාදියො චණ්ණො...පෙ....
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසති” ති.

1150.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ....
යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

1151.

“ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ, පතපන්තෙ දිවඬිකරෙ;
පරෙසං භතකො පොසො, අම්බාරාමමසිඤ්චති.

1152.

“අථ තෙතාගමා භික්ඛු, සාරිපුත්තොති විස්සුතො;
කිලන්තරූපො කායෙන, අකිලන්තොච චෙතසා.

1153.

“තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තං, අවොචං අම්බසිඤ්චකො;
සාධු තං භන්තෙ න්භාපෙය්‍යං, යං මමස්ස සුඛාවහං.

1154.

“තස්ස මෙ අනුකම්පාය, නික්ඛිපි පත්තච්චරං;
නිසිදි රුක්ඛමූලස්මිං, ඡායාය එකච්චරො.

1155.

“තඤ්ච අච්ඡෙන වාරිනා, පසන්නමානසො නරො;
න්භාපයි රුක්ඛමූලස්මිං, ඡායාය එකච්චරං.

1156.

“අම්බො ච සිත්තො සමණො ච න්භාපිතො,
මයා ච පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පකං;
ඉති සො පීතියා කායං, සබ්බං එරති අත්තනො.

1157.

“තදෙව එත්තකං කම්මං, අකාසිං තාය ජාතියා;
පභාය මානුසං දෙහං, උපපන්නොම්හි නන්දනං.

1158.

“නන්දනෙ ච වනෙ රම්මෙ, නානාදිජගණායුතෙ;
රමාමි නච්චගීතෙහි, අච්ඡරාහි පුරක්ඛතො”ති. –

සොපි තස්ස ඉමාහි ගාථාහි බ්‍යාකාසි.

1151. තත්ථ ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙති ආසාල්හිමාසෙ. පතපන්තෙති අතිවිය දිජ්ජන්තෙ, සබ්බසො උණ්භං විස්සජ්ජෙන්තෙති අත්ථො. දිවඬකරෙති දිවාකරෙ, අයමෙව චා පායො. අසිඤ්චතීති සිඤ්චති, -කාරො නිපාතමත්තං, සිඤ්චති අම්බරුක්ඛමුලෙසු ධූවං ජලසෙකං කරොතීති අත්ථො. “අසිඤ්චා”ති ච පායො, සිඤ්චිත්ථාති අත්ථො. “අසිඤ්චහ”න්ති ච පඨන්ති, පරෙසං භතකො පොසො හුත්වා තදා අම්බාරාමං අසිඤ්චිං අහන්ති අත්ථො.

1152. තෙනාති යෙන දිසාභාගෙන සො අම්බාරාමො, තෙන අගමා අගඤ්ඡි. අකිලන්තොච චෙතසාති චෙතොදුක්ඛස්ස මග්ගෙනෙව පහීනත්තා චෙතසා අකිලන්තොපි සමානො කිලන්තුරුපො කායෙන තෙන මග්ගෙන අගමාති යොජනා.

1153-4. අවොචං අහං තදා අම්බසිඤ්චකො හුත්වාති යොජනා. එකච්චරොති න්භායිතුකාමොති අධිජ්ජායො.

1156. ඉතීති එවං “අම්බො ච සිත්තො, සමණො ච න්භාපිතො, මයා ච පුඤ්ඤං පසුතං අනජ්ජකං, එකෙනෙව පයොගෙන තිව්ධොපි අත්ථො සාධිතො”ති ඉමිනාකාරෙන පවත්තාය පීතියා සො පුරිසො අත්තනො සබ්බං කායං එරති, නිරන්තරං ථූටං කරොතීති යොජනා. අතීතත්ථෙ චෙතං චත්තමානවචනං, එරීති අත්ථො.

1157. තදෙව එත්තකං කම්මන්ති තං එත්තකං එවං පානීයදානමත්තකං කම්මං අකාසිං, තාය තස්සං ජාතියං අඤ්ඤං නානුස්සරාමිති අධිජ්ජායො. තෙසං චුත්තනයමෙව.

අම්බවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ගොපාලවිමානවණ්ණනා

දිස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි භික්ඛුති ගොපාලවිමානං. තස්ස කා උජ්ජන්ති? භගවා රාජගහෙ විහරති චෙච්චනෙ. තෙන සමයෙන රාජගහවාසී අඤ්ඤතරො ගොපාලකො පාතරාසත්ථාය පිලොතිකාය පුට්ඨද්ධං කුම්මාසං ගහෙත්වා නගරතො නික්ඛමිත්වා ගාචිතං චරණට්ඨානභූතං ගොචරභූමිං සම්පාපුණි. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො “අයං ඉදානෙව කාලං කරිස්සති, මය්හඤ්ච කුම්මාසං දත්වා තාවතිංසෙසු උජ්ජජිස්සති”ති ච

ඤ්ඤා තස්ස සමීපං අගමාසි. සො වෙලං ඔලොකෙත්වා ථෙරස්ස කුම්මාසං දාතුකාමො අහොසි. තෙන ච සමයෙන ගාවියො මාසක්ඛෙත්තං පවිසන්ති. අථ සො ගොපාලො චින්තෙසි “කිං නු ඛො ථෙරස්ස කුම්මාසං දදෙය්‍යං, උදාහු ගාවියො මාසක්ඛෙත්තතො නිහරෙය්‍ය”න්ති. අථස්ස එතදහොසි “මාසසාමිකා මං යං ඉච්ඡන්ති, තං කරොන්තු, ථෙරෙ පන ගතෙ කුම්මාසදානන්තරායො මෙ සියා, හන්දාහං පයමං අය්‍යස්ස කුම්මාසං දස්සාමි”ති තං ථෙරස්ස උපනෙසි. පටිග්ගහෙසි ථෙරො අනුකම්පං උපාදාය.

අථ තං ගාවියො නිවත්තෙතුං පරිස්සයං අනොලොකෙත්වා වෙගෙන උපධාවන්තං පාදෙන ඵුට්ඨො ආසිවිසො ඩංසි. ථෙරොපි තං අනුකම්පමානො තං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජිතුං ආරභි. ගොපාලකොපි ගාවියො නිවත්තෙත්වා ආගතො ථෙරං කුම්මාසං පරිභුඤ්ජන්තං දිස්වා පසන්නචිත්තො උළාරං පිතිසොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්නො නිසිදි. තාවදෙවස්ස සකලසරීරං විසං අජ්ඣොත්ථරි. මුහුත්තමෙව වෙගෙ මුද්ධපත්තෙ කාලමකාසි, කාලකතො ච තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති. තං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො දිස්වා ඉමාහි ගාමාහි පටිපුච්ඡි —

1159.

“දිස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි භික්ඛු, උච්චෙ විමානමිහි චිරට්ඨිතිකෙ;
ආමුත්තහත්ථාහරණං යසස්සිං, දිබ්බෙ විමානමිහි යථාපි චන්දිමා.

1160.

“අලඬකතො මලාධරො සුවත්ථො, සුකුණ්ඩලී කජ්ජිතකෙසමස්සු;
ආමුත්තහත්ථාහරණො යසස්සි, දිබ්බෙ විමානමිහි යථාපි චන්දිමා.

1161.

“දිබ්බා ච විණා පවදන්ති වග්ගං; අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරූපා;
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා, නච්චන්ති ගායන්ති
පමොදයන්ති.

1162.

“දෙවද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො...පෙ....
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති”ති.

සොපි තස්ස බ්‍යාකාසි —

1163. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ....යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1164.

“අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො, සඬ්ගම්ම රක්ඛිස්සං පරෙසං
ධෙනුයො;
තතො ච ආගා සමණො මමන්තිකෙ, ගාවො ච මාසෙ අගමංසු
බාදිතුං.

1165.

“ද්වයජ්ජ කිච්චං උභයඤ්ච කාරියං, ඉච්චෙවහං හන්තෙ තදා
විචිත්තයිං;
තතො ච සඤ්ඤං පටිලද්ධ යොනියො, ‘දදාමි හන්තෙ’ති බිපිං
අනන්තකං.

1166.

“සො මාසබ්බත්තං තුරිතො අවාසරිං, පුරා අයං භඤ්ජති යස්සිදං
ධනං;
තතො ච කණ්භො උරගො මහාවියො, අඩංසි පාදෙ තුරිතස්ස මෙ
සතො.

1167.

“ස්වාහං අට්ටොමිහි දුක්ඛෙන පිළිතො, හික්ඛු ච තං සාමං
මුඤ්චිත්වානන්තකං;
අභාසි කුම්මාසං මමානුකම්පයා, තතො චුතො කාලකතොමිහි
දෙවතා.

1168.

“තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා, සුඛඤ්ච කම්මං අනුභොමි
අත්තනා;
තයා හි හන්තෙ අනුකම්පිතො භූසං, කතඤ්ඤාය අභිවාදයාමි තං.

1169.

“සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ ච, අඤ්ඤො මුනි නත්ථි
තයානුකම්පකො;
තයා හි හන්තෙ අනුකම්පිතො භූසං, කතඤ්ඤාය අභිවාදයාමි තං.

1170.

“ඉමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං වා පන, අඤ්ඤො මුනි නත්ථි
තයානුකම්පකො;
තයා හි හන්තෙ අනුකම්පිතො භූසං, කතඤ්ඤාය අභිවාදයාමි
ත”න්ති.

අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො අත්තනා ච දෙවතාය ච
කථිතනියාමෙනෙව තං භගවතො ආරොචෙසි. සත්ථා තමත්ථං

පච්චනුභාසිත්වා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙතුං “දිස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි භික්ඛු”ති ආදිමාහ.

1159. තත්ථ දෙවන්ති ගොපාලදෙවපුත්තං. භික්ඛුති ආයස්මත්තං මහාමොග්ගල්ලානං සන්ධාය සත්ථා වදති. සො හි සබ්බසො භින්නකිලෙසතාය භික්ඛු. විමානස්ස බහුකාලාවට්ඨායිතාය කප්පට්ඨිතිකතාය එව වා “විරට්ඨිතිකෙ”ති වුත්තං, “විරට්ඨිතික”න්තිපි කෙවි පදන්ති. තඤ්ඤි “දෙව”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බං. සොපි හි සට්ඨිසතසහස්සාධිකා තිස්සො වස්සකොට්ඨො තත්ථ අවට්ඨානතො “විරට්ඨිතිකෙ”ති වත්තබ්බතං ලහති. යථාපි වන්දිමාති යථා වන්දිමා දෙවපුත්තො කත්තසිතලමනොභරකිරණජාලසමුප්පලෙ අත්තනො දිබ්බෙ විමානමහි විරොවති, එවං විරොවමානන්ති වචනසෙසා.

1160. අලඬකතොති ආදි තස්ස දෙවපුත්තස්ස ථෙරෙන පුච්ඡිතාකාරදස්සනං, තං හෙට්ඨා වුත්තත්ථමෙව.

1164. සඬගම්මාති සඬගමෙත්වා, සඬගම්මාති වා සඬගහෙත්වා. හෙත්වත්ථොපි හි ඉධ අන්තොනීතො, බහු එකතො හුත්වාති අත්ථො. ආගාති ආගඤ්ඡි. මාසෙති මාසසස්සාති.

1165. ද්වයජ්ජාති ද්වයං අජ්ජ එතරහි කිච්චං කාතබ්බං. උභයඤ්ච කාරියන්ති වුත්තස්සෙවත්ථස්ස පරියායවචනං. සඤ්ඤන්ති ධම්මසඤ්ඤං. තෙනාහ “යොනිසො”ති පටිලද්ධාති පටිලහිත්වා. බිපින්නි පනිග්ගාභාපනවසෙන හත්ථෙ බිපිං. අනන්තකන්ති නන්තකං කුම්මාසං පක්ඛිපිත්වා බන්ධිත්වා යපිතං පිලොතිකං. අ-කාරො චෙත්ථ නිපාතමත්තං.

1166. සොති සො අහං. තුරිතොති තුරිතො සම්භමන්තො. අවාසරින්නි උපගච්ඡි, පාවිසිං වා. පුරා අයං හඤ්ජති යස්සිදං ධනන්ති යස්ස ඛෙත්තසාමිකස්ස ඉදං මාසසස්සං ධනං, තං අයං ගොගණො හඤ්ජති පුරා තස්ස හඤ්ජනතො, ආමද්දනතො පුරෙතරමෙවාති අත්ථො. තතොති තත්ථ. තුරිතස්ස මෙ සතොති සම්භමන්තස්ස මෙ සමානස්ස, සහසා ගමනෙන මග්ගෙ කණ්භසප්පං අනොලොකෙත්වා ගතස්සාති අධිප්පායො.

1167. අට්ටොම්හි දුක්ඛෙන පිළිතොති තෙන ආසිවිසඩංසනෙන අට්ටො අට්ටිතො උපද්දුතො මරණදුක්ඛෙන බාධිතො භවාමි. අභාසිති අප්ඤ්ඤාහරි, පරිභුඤ්ජීති අත්ථො. තතො වුතො කාලකතොම්හි දෙවතාති තතො මනුස්සත්තභාවතො වුතො මරණකාලප්පත්තියා, තත්ථ වා ආයුසඬ්ඛාරස්ස ඛෙපනසඬ්ඛාතස්ස කාලස්ස කතත්තා කාලකතො, තදනන්තරමෙව ව අම්හි දෙවතා දෙවත්තභාවප්පත්තියා දෙවතා හොමීති අත්ථො.

1169. තයාති තයා සදිසො අඤ්ඤො මුනි මොනෙය්‍යගුණයුත්තො ඉසී නත්ථි. තයාති වා නිස්සක්කෙ ඉදං කරණවචනං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ගොපාලවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කණ්ඩකවිමානවණ්ණනා

පුණ්ණමාසෙ යථා වන්දොති කණ්ඩකවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන ව සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං වරන්තො තාවතිංසභවනං ගතො. තස්මිං බණ්ණ කණ්ඩකො දෙවපුත්තො සකභවනතො නික්ඛමිත්වා දිබ්බයානං අභිරුහිත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන මහතියා දෙවිද්ධියා උය්‍යානං ගච්ඡන්තො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං දිස්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො සභසා යානතො ඔරුය්භ ථෙරං උපසඬකමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා සිරස්මිං අඤ්ජලිං පග්ගය්භ අට්ඨාසී. අථ නං ථෙරො –

1171.

“පුණ්ණමාසෙ යථා වන්දො, නක්ඛත්තපරිවාරිතො;
සමන්තා අනුපරියාති, තාරකාධිපතී සසී.

1172.

“තපුපමං ඉදං ඛ්‍යමිහං, දිබ්බං දෙවපුරමිහි ව;
අතිරොචති වණ්ණෙන, උදයන්තොව රංසිමා.

1173.

“වෙච්ඡරියසුචණ්ණස්ස, ඵලිකා රුපියස්ස ව;
මසාරගල්ලමුත්තාහි, ලොහිතඬගමණ්ණිහි ව.

1174.

“විත්‍රා මනොරමා භූමි, වෙච්ඡරියස්ස සන්ථතා;
කූටාගාරා සුභා රමිමා, පාසාදො තෙ සුමාපිතො.

1175.

“රමිමා ව තෙ පොක්ඛරණී, පුථුලොමනිසෙවිතා;
අවිෂොදකා විජ්ජසන්තා, සොණ්ණවාලුකසන්ථතා.

1176.

“නානාපදුමසඤ්ජන්තා, පුණ්ඩරිකසමොතතා;
සුරහිං සම්පවායන්ති, මනුඤ්ඤා මාතුතෙරිතා.

1177.

“තස්සා නෙ උභතො පස්සෙ, වනගුම්ඛා සුමාපිතා;
උපෙතා පුප්ඵරුක්ඛෙහි, ඵලරුක්ඛෙහි වුහයං.

1178.

“සොවණ්ණපාදෙ පල්ලඬකෙ, මුදුකෙ ගොනකත්ථනෙ;
නිසින්තං දෙවරාජංව, උපතිට්ඨන්ති අච්ඡරා.

1179.

“සබ්බාහරණසඤ්ජන්තා, නානාමාලාවිභූසිතා;
රමෙත්ති තං මහිද්ධිකං, වසවත්තීව මොදසි.

1180.

“හෙරිසඬ්ඛමුදිඬගාහි, විණාහි පණුවෙහි ව;
රමසි රතිසම්පත්තො, නච්චගීතෙ සුවාදිතෙ.

1181.

“දිබ්බා නෙ විවිධා රූපා, දිබ්බා සද්දා අථො රසා;
ගන්ධා ව නෙ අධිජ්ජෙතා, ථොට්ඨබ්බා ව මනොරමා.

1182.

“තස්මිං විමානෙ පචරෙ, දෙවපුත්ත මහජ්ජනො;
අතිරොචසි වණ්ණෙන, උදයන්තොව භාණුමා.

1183.

“දානස්ස නෙ ඉදං ඵලං, අථො සීලස්ස වා පන;
අථො අඤ්ජලිකම්මස්ස, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති. —

අධිගතසම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන කතකම්මං පුච්ඡි.

1184.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං”.

1185.

“අභං කපිලවත්ථුස්මිං, සාකියානං පුරුත්තමෙ;
සුද්ධොදනස්ස පුත්තස්ස, කණ්ඩකො සහජො අභං.

1186.

“යදා සො අඬ්ඨරත්තායං, බොධාය මහිනික්ඛමි;
සො මං මුදුහි පාණිහි, ජාලිතම්ඛනඛෙහි ව.

1187.

“සත්ථිං ආකොට්ඨිත්වාන, වහ සම්මානි වබ්බවි;
අහං ලොකං තාරයිස්සං, පත්තො සම්බොධිමුත්තමං’.

1188.

“තං මෙ ගිරං සුඤ්ඤත්තස්ස, භාසො මෙ විපුලො අභු;
උදග්ගචිත්තො සුමනො, අභිසිසිං තදා අහං.

1189.

“අභිරුළුභඤ්ච මං ඤත්වා, සකායපුත්තං මහායසං;
උදග්ගචිත්තො මුදිතො, වහිස්සං පුරිසුත්තමං.

1190.

“පරෙසං විජිතං ගන්ත්වා, උග්ගතස්මිං දිවාකරෙ;
මමං ඡන්තඤ්ච ඔහාය, අනපෙක්ඛො සො අපක්කමි.

1191.

“තස්ස තම්බනාබෙ පාදෙ, ජිව්භාය පරිලෙහිසං;
ගච්ඡන්තඤ්ච මහාවීරං, රුද්මානො උදික්ඛිසං.

1192.

“අදස්සනෙනහං තස්ස, සකායපුත්තස්ස සිරිමනො;
අලත්ථං ගරුකාබාධං, ඛිජ්ජං මෙ මරණං අභු.

1193.

“තස්සෙව ආනුභාවෙන, විමානං ආවසාමිදං;
සබ්බකාමගුණොපෙතං, දෙවො දෙවපුරමිහිව.

1194.

“යඤ්ච මෙ අභුවා භාසො, සද්දං සුත්වාන බොධියා;
තෙනෙව කුසලමුලෙන, චුසිස්සං ආසවක්ඛයං.

1195.

“සවෙ හි හන්තෙ ගච්ඡෙය්‍යාසි, සත්ථු බුද්ධස්ස සන්තිකෙ;
මමාපි නං වචනෙන, සිරසා වජ්ජාසි වන්දනං.

1196.

“අහම්පි දට්ඨුං ගච්ඡිස්සං, ජිනං අප්පට්ඨග්ගලං;
දුල්ලහං දස්සනං හොති, ලොකනාථාන තාදින”න්ති. —

සොපි අත්තනා කතකම්මං කට්ඨෙසි. අයඤ්චි අනන්තරෙ අත්තභාවෙ
අම්භාකං බොධිසත්තෙන සහජාතො කණ්ඩකො අස්සරාජා අහොසි. සො

අභිනික්ඛමනසමයෙ අභිරුළුහො තෙනෙව රත්තාවසෙසෙන තිණි රජ්ජාති මහාපුරිසං අතික්කමාපෙත්වා අනොමානදීතීරං සම්පාපෙසි. අථ සො මහාසත්තෙන සුරියෙ උග්ගතෙ සට්ඨකාරමහාබ්‍රහ්මනා උපනීතාති පත්තවිවරාති ගහෙත්වා පබ්බජිත්වා ඡන්තෙන සද්ධිං කපිලවත්ථුං උද්දිස්ස විස්සජ්ජිතො. සිනෙහහාරිකෙන හදයෙන මහාපුරිසස්ස පාදෙ අත්තනො ජිව්හාය ලෙහිත්වා පසාදසොම්මාති අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා යාව දස්සනපථා ඔලොකෙන්තො දස්සනුපථාරං පන අතික්කන්තෙ ලොකනාටෙ “එවංවිධං නාම ලොකග්ගනායකං මහාපුරිසං අහං වහිං, සඵලං වත මෙ සරීරං අහොසි”ති පසන්නමානසො හුත්වා පුන විරකාලං සඬගතස්ස පෙමස්ස වසෙන වියොගදුක්ඛං අසහන්තො භාවිතියා දිබ්බසම්පත්තියා වසෙන ධම්මතාය වොදියමානො කාලං කත්වා තාවතිංසහවතෙ නිබ්බත්ති. තං සන්ධාය වුත්තං “පුණ්ණමාසෙ යථා වන්දො...පෙ.... අහං කපිලවත්ථුස්මි”න්තිආදි.

1171. තත්ථ පුණ්ණමාසෙති පුණ්ණමාසියං සුක්කපක්ඛෙ පන්නරසියං. තාරකාධිපතීති තාරකානං අධිපති. සසීති සසලඤ්ජනවා. “තාරකාධිප දිස්සති”ති කෙවි පද්ධන්ති, තෙසං තාරකාධිපාති අවිහත්තිකනිද්දෙසො, තාරකානං අධිපො හුත්වා දිස්සති අනුපරියාති වාති යොජනා කාතබ්බා.

1172. දිබ්බං දෙවපුරමිහි වාති දෙවපුරස්මිම්පි දිබ්බං. යථා මනුස්සානං ධානතො දෙවපුරං උත්තමං, එවං දෙවපුරතො වාපි ඉදං තව විමානං උත්තමන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “අතිරොවති වණ්ණෙන, උදයන්තොව රංසිමා”ති, උග්ගච්ඡන්තො සුරියො වියාති අත්ථො.

1173. වෙඨුරියසුවණ්ණස්සාති වෙඨරියෙන සුවණ්ණෙන ව ඉදං බ්‍යම්භං නිම්මිත්තන්ති වචනසෙසෙන යොජනා. ඵලිකාති ඵලිකමණිනා.

1175. පොක්ඛරණීති පොක්ඛරණියො.

1177-8. තස්සාති තස්සා පොක්ඛරණියා. වනගුම්බාති උය්‍යානෙ සුපුප්ඵගච්ඡෙ සන්ධාය වදති. දෙවරාජංවාති සක්කං විය. උපතිට්ඨන්තීති උපට්ඨානං කරොන්ති.

1179. සබ්බාහරණසඤ්ජන්නාති සබ්බෙහි ඉත්ථාලඬිකාරෙහි පටිච්ඡාදිතා, සබ්බසො විභූසිතසරීරාති අත්ථො. වසවත්තිවාති වසවත්තිදෙවරාජා විය.

1180. හෙරිසඬ්ඛමුදිඬගාහීති ලිඬගවිපල්ලාසෙන වුත්තං, හෙරිහි ව සඬ්ඛෙහි ව මුදිඬගෙහි වාති යොජනා. රතීසම්පන්නොති දිබ්බාය රතියා සමඬිගිභූතො. නච්චගීතෙ සුවාදිතෙති නච්චෙ ව ගීතෙ ව සුන්දරෙ වාදිතෙ ව,

නච්චනෙ ච ගායනෙ ච සුන්දරෙ වාදිනෙ ච හෙතුභූතෙ. නිමිත්තත්ථෙ භි එතං භූමිමං, පවත්තිතෙති වා වචනසෙසො.

1181. දිබ්බා තෙ විවිධා රූපානි දෙවලොකපරියාපන්නා නානප්පකාරා චක්ඛුච්ඤ්ඤායා රූපා තුය්හං අධිප්පෙතා යථාධිප්පෙතා මනොරමා විජ්ජන්තිති කිරියාපදං ආනෙත්වා යොජෙතබ්බං. දිබ්බා සද්දාතිආදීසුපි එසෙව නයො.

1185. කණ්ඩකො සහජො අහන්ති එත්ථ අහන්ති නිපාතමත්තං. “අහු”ති කෙවි පට්ඨන්ති, කණ්ඩකො නාම අස්සරාජා මහාසත්තෙන සහ එකස්මිංයෙව දිවසෙ ජාතත්තා සහජො අහොසින්ති අත්ථො.

1186. අඬ්ඨරත්තායන්ති අඬ්ඨරත්තියං, මජ්ඣිමයාමසමයෙති අත්ථො. බොධාය මහිනික්ඛමිති ම-කාරො පදසන්ධිකරො, අභිසම්බොධිඅත්ථං මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිති අත්ථො. මුදුහි පාණ්ණීති මුදුහත්ථතං මහාපුරිසලක්ඛණං වදති. ජාලිතම්බනබෙහිති ජාලවත්තෙහි අභිලොභිතනබෙහි. තෙන ජාලහත්ථතං මහාපුරිසලක්ඛණං තම්බනබතං අනුබ්‍යාඤ්ජනඤ්ච දස්සෙති.

1187. සත්ථි නාම ජඩ්ඝා, ඉධ පන සත්ථිනො ආසන්නට්ඨානභූතො උග්‍රඋපදෙසො “සත්ථි”ති චුත්තො. ආකොට්ඨිත්වානාති අප්පොඨෙත්වා. “වහ සම්මා”ති වට්ඨවිති “සම්ම කණ්ඩක, අප්පෙකරත්තිං මං වහ, මය්හං ඔපවුය්හං හොහි”ති ච කථෙසි. වහනෙ පන පයොජනං තදා මහාසත්තෙන දස්සිතං වදන්තො “අහං ලොකං තාරයිස්සං, පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති ආහ. තෙන “අහං උත්තමං අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං පත්තො අධිගතො හුත්වා සදෙවකං ලොකං සංසාරමහොසතො තාරයිස්සාමි, තස්මා නයිදං ගමනං යංකිඤ්චිති වින්තෙය්‍යාසි”ති ගමනෙ පයොජනස්ස අනුත්තරභාවං දස්සෙති.

1188-9. භාසොති තුට්ඨි. විපුලොති මහාඋළාරො. අභිසිසින්ති ආසිසිං ඉච්ඡිං සම්පට්ච්ඡිං. අභිරුළ්භඤ්ච මං ඤත්වා, සක්‍යපුත්තං මහායසන්ති පත්ථට්ඨිපුලයසං සක්‍යරාජපුත්තං මහාසත්තං මං අභිරුය්හ නිසින්තං ජානිත්වා. වහිස්සන්ති නෙසිං.

1190-91. පරෙසන්ති පරරාජුතං. විජිතන්ති දෙසං පරරජ්ජං. ඔහායාති විස්සජ්ජිත්වා. අපක්කමිති අපක්කමිතුං ආරහි. “පරිබ්බජ්”ති ච පට්ඨන්ති. පරිලෙභිසන්ති පරිතො ලෙභිං. උදික්ඛිසන්ති ඔලොකෙසිං.

1192-3. ගරුකාබාධන්ති ගරුකං බාළ්භං ආබාධං, මරණන්තිකං දුක්ඛන්ති අත්ථො. තෙනාහ “බිජ්ජං මෙ මරණං අහු”ති. සො භි අනෙකාසු ජාතීසු මහාසත්තෙන දළ්භහත්තිකො හුත්වා ආගතො, තස්මා වියොගදුක්ඛං

සහිතං නාසක්ඛි, ‘‘සම්මාසම්බොධිං අධිගන්තුං නික්ඛන්තො’’ති පන සුත්වා නිරාමිසං උළාරං පිනිසොමනස්සඤ්ච උප්පජ්ජී, තෙන මරණානන්තරං තාවතිංසෙසු නිබ්බන්ති, උළාරා වස්ස දිබ්බසම්පත්තියො පාතුරහෙසුං. තෙන චුත්තං ‘‘තස්සෙව ආනුභාවෙනා’’ති, යානගතස්ස පසාදමයපුඤ්ඤස්ස බලෙන. දෙවො දෙවපුරම්භිවාති තාවතිංසභවනෙ සක්කො දෙවරාජා විය.

1194. යඤ්ච මෙ අහුවා භාසො, සද්දං සුත්වාන බොධියාති ‘‘පත්තො සම්බොධිමුත්තම’’න්ති පට්ඨතරං බොධිසද්දං සුත්වා තදා මය්භං භාසො අහු, යං භාසස්ස භවනං සුස්සනං, තෙනෙව කුසලමූලෙන තෙනෙව කුසලඛිපෙන ඵ්ඨස්සන්ති ඵ්ඨස්සාමි පාපුණ්ණස්සාමි.

1195. එවං දෙවපුත්තො යථාධිගතාය අනාගතාය භවසම්පත්තියා කාරණභූතං අත්තනො කුසලකම්මං කට්ඨන්තො ඉදානි අත්තනා භගවතො සන්තිකං ගන්තුකාමොපි පුරෙතරං ථෙරෙන සත්ථු වන්දනං පෙසෙන්නො ‘‘සවෙ’’ති ගාථමාහ. තත්ථ සවෙ ගච්ඡෙය්‍යාසීති යදි ගම්ඡස්සි. ‘‘සවෙ ගච්ඡසී’’ති කෙච්ඡි පට්ඨන්ති, සො එවන්ථො. මමාපි නං වචනෙනාති න කෙවලං තච සභාවෙනෙව, අථ බො මමාපි වචනෙන භගවන්තං. වජ්ජාසීති වදෙය්‍යාසී, මමාපි සිරසා වන්දනන්ති යොජනා.

1196. යදිපි දානි වන්දනඤ්ච පෙසෙමි, පෙසෙත්වා එව පන න තිට්ඨාමිති දස්සෙන්නො ආහ ‘‘අහම්පි දට්ඨුං ගච්ඡස්සං, ජිනං අප්පට්ඨග්ගල’’න්ති. ගමනෙ පන දළ්භතරං කාරණං දස්සෙතුං ‘‘දුල්ලභං දස්සනං හොති, ලොකනාථාන තාදින’’න්ති ආහ.

1197.

‘‘සො කතඤ්ඤ කතවෙදී, සත්ථාරං උපසඬ්ඤාමි;
සුත්වා ගිරං චක්ඛුමතො, ධම්මචක්ඛුං විසොධයි.

1198.

‘‘විසොධෙත්වා දිට්ඨිගතං, විචිකිච්ඡං වතානි ව;
වන්දිත්වා සත්ථුනො පාදෙ, තත්ථෙවන්තරධායථා’’ති. —

ඉමා ද්වෙ ගාථා සඬ්ඨිතිකාරෙහි යපිතා.

1197. තත්ථ සුත්වා ගිරං චක්ඛුමතොති පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං සුත්වා. ධම්මචක්ඛුන්ති සොතාපත්තිමග්ගං. විසොධයිති අධිගච්ඡී. අධිගමොයෙව හි තස්ස විසොධනං.

1198. විසොධෙත්වා දිට්ඨිගතන්ති දිට්ඨිගතං සමුග්ගානෙත්වා. විචිකිච්ඡං වතානි වාති සොළසවත්ථුකං අට්ඨවත්ථුකඤ්ච විචිකිච්ඡඤ්ච ‘‘සීලබ්බතෙහි සුද්ධි’’ති පවත්තනකසීලබ්බතපරාමාසෙ ව විසොධයිති යොජනා. තත්ථ හි

සහ පරියායෙහි තථා පවත්නා පරාමාසා “චතානී”ති වුත්තං. සෙසං වුත්තනයමෙව.

කණ්ඩකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අනෙකවණ්ණවිමානවණ්ණනා

අනෙකවණ්ණං දරසොකනාසනන්ති අනෙකවණ්ණවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා වුත්තනයෙන දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසභවනං අගමාසි. අථ නං අනෙකවණ්ණො දෙවපුත්තො දිස්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො උපසඬ්ඨිකමිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්භ අට්ඨාසි. ටෙරො –

1199.

“අනෙකවණ්ණං දරසොකනාසනං, විමානමාරුස්භ අනෙකවිත්තං; පරිචාරිතො අච්ඡරාසඬ්ඨගණෙන, සුනිමිතො භූතපතීව මොදසි.

1200.

“සමස්සමො නත්ථි කුතො පනුත්තරො, යසෙන පුඤ්ඤෙන ච ඉද්ධියා ව;
සබ්බෙ ච දෙවා තිදසගණා සමෙච්ච, තං තං නමස්සන්ති සසිංච දෙවා;
ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො සමන්තතො, නච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති.

1201.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො,
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති. –

අධිගතසම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන කතකම්මං පුච්ඡි. තං දස්සෙතුං –

1202. “සො දෙවපුත්තො අත්තමනො...පෙ....යස්ස කම්මස්සිදං එල”න්ති. –

වුත්තං. සොපි –

1203.

“අභං භදන්තෙ අහුවාසි පුබ්බෙ, සුමෙධනාමස්ස ජිනස්ස සාවකො;

පුපුඡ්ඡනො අනනුබොධොභමස්මි, සො සත්ත වස්සානි
පරිබ්බජ්ජිසහං.

1204.

“සොහං සුමෙධස්ස ජිනස්ස සත්ථුනො,
පරිනිබ්බුතස්සොසතිණ්ණස්ස තාදිනො;
රතනුවචයං හෙමජාලෙන ඡන්තං, වන්දිත්වා පුපස්මිං මනං පසාදයිං.

1205.

“න මාසි දානං න ව මත්ථී දාතුං, පරෙ ව බො තත්ථ සමාදපෙසිං;
පුපෙථ නං පුප්ඡියස්ස ධාතුං, එවං කිර සග්ගමිතො ගමිස්සථ.

1206.

“තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා,
සුබඤ්ච දිබ්බං අනුභොමි අත්තනා;
මොදාමහං තිදසගණස්ස මජ්ඣෙ,
න තස්ස පුඤ්ඤස්ස බයම්පි අජ්ඣගන්ති. — කථෙසි;

ඉතො කිර තිංසකජපසහස්සෙ සුමෙධො නාම සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ
උප්පජ්ජිත්වා සදෙවකං ලොකං එකොභාසං කත්වා කතබුද්ධකිච්චො
පරිනිබ්බුතො, මනුස්සෙහි ව භගවතො ධාතුං ගහෙත්වා රතනවෙනියෙ කතෙ
අඤ්ඤතරො පුරිසො සත්ථු සාසනෙ පරිබ්බජ්ජිත්වා සත්ත වස්සානි බ්‍රහ්මවරියං
වරිත්වා අනවට්ඨිතවිත්තතාය කුක්කුච්චකො හුත්වා උප්පබ්බජි.
උප්පබ්බජිතො ව සංවෙගබ්‍රහ්මකාය ධම්මච්ඡන්දවන්තතාය ව
වෙනියඬගණෙ සම්මජ්ජනපරිහණ්ඩාදීනි කරොන්තො
නිච්චසීලඋපොසථසීලානි රක්ඛන්තො ධම්මං සුභන්තො අඤ්ඤෙ ව
පුඤ්ඤකිරියාය සමාදපෙන්තො විවරි. සො ආයුපරියොසානෙ කාලකතො
තාවතිංසෙසු නිබ්බත්ති. සො පුඤ්ඤකම්මස්ස උළාරභාවෙන මහෙසක්ඛො
මහානුභාවො සක්කාදිහි දෙවතාහි සක්කතපුජිතො හුත්වා තත්ථ යාවතායුකං
යත්වා තතො වුතො අපරාපරං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං
බුද්ධුප්පාදෙ තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන තාවතිංසභවනෙ
නිබ්බත්ති, “අනෙකවණ්ණො”ති නං දෙවතා සඤ්ජානිංසු. තං සන්ධාය
වුත්තං “අථ නං අනෙකවණ්ණො දෙවපුත්තො...පෙ.... න තස්ස
පුඤ්ඤස්ස බයම්පි අජ්ඣගන්ති කථෙසි”ති.

1199.

තත්ථ අනෙකවණ්ණන්ති නිලජිතාදිවසෙන විවිධවණ්ණතාය
අනන්තරවිමානාදිනං විවිධසණ්ඨානතාය ව නානාවිධවණ්ණං.
දරසොකනාසනන්ති සීතලභාවෙන දරථපරිලාභානං විනොදනතො
මනුඤ්ඤතාය දස්සනියතාය ව සොකස්ස අනොකාසනො දරසොකනාසනං.
අනෙකවිත්තන්ති නානාවිධවිත්තරූපං. සුනිම්මිතො භූතපතීවාති

තාවතිංසකායිකොපි උළාරදිබ්බභොගතාය සුනිම්මිතදෙවරාජා විය මොදසි තුස්සසි අභිරමසි.

1200. සමස්සමොති සමො එව හුත්වා සමො, නිබ්බරියායෙන සදිසො තෙ තුය්භං නත්ථී, කුතො පන කෙන කාරණෙන උත්තරි අධිකො කො නාම සියා. කෙන පන සමතා උත්තරිතරතා වාති ආහ “යසෙන පුඤ්ඤෙන ව ඉද්ධියා වා”ති. තත්ථ යසෙනාති පරිවාරෙන. ඉද්ධියාති ආනුභාවෙන. යසෙනාති වා ඉස්සරියෙන, ඉද්ධියාති දෙවිද්ධියා. යසෙනාති වා විභවසම්පත්තියා, ඉද්ධියාති යථිච්ඡි තස්ස කාමගුණස්ස ඉජ්ඣානෙන. යසෙනාති වා කිත්තිසොසෙන, ඉද්ධියාති සමිද්ධියා. පුඤ්ඤෙනාති තත්ථ තත්ථ වුත්තාවසිට්ඨපුඤ්ඤඵලෙන, පුඤ්ඤකම්මෙනෙව වා.

“සබ්බෙ ව දෙවා”ති සාමඤ්ඤතො ගහිතමත්ථං “තිදසගණා”ති ඉමිනා විසෙසෙත්වා වුත්තං. එකච්චස්ස පච්චෙකං නිපච්චකාරං කරොන්තාපි පමුදිතා න කරොන්ති, න එවමෙතස්ස. එතස්ස පන පමුදිතාපි කරොන්තියෙවාති දස්සෙතුං “සමෙච්චා”ති වුත්තං. තං තන්ති තං ත්වං. සසිංච දෙවාති යථා නාම සුක්කපක්ඛපාටිපදියං දිස්සමානං සසිං චන්දං මනුස්සා දෙවා ව ආදරජාතා නාමස්සන්ති, එවං තං සබ්බෙපි තිදසගණා නාමස්සන්ති අත්ථො.

1203. භදන්තෙති ථෙරං ගාරවබ්බුමානෙන සමුදාවරති. අහුවාසින්ති අහොසිං. පුබ්බෙති පුරිමජාතියං. සුමෙධනාමස්ස ජිනස්ස සාවකොති සුමෙධොති එවං පාකටනාමස්ස සම්මාසම්බුද්දස්ස සාසනෙ පබ්බජිතභාවෙන සාවකො. පුපුජ්ජනොති අනරියො. තත්ථාපි සච්චානං අනුබොධමත්තස්සාපි අභාවෙන අනනුබොධො. සො සත්ත වස්සානි පරිබ්බජිස්සහන්ති සො අහං සත්ත සංචච්ඡරානි පබ්බජ්ජාගුණමත්තෙන විවරිං, උත්තරිමනුස්සධම්මං නාධිගච්ඡිත්ති අධිජ්ජායො.

1204. රතනුවචයන්ති මණිකාකාදිරතනෙහි උච්චිතං උස්සිතරතනවෙතියං. හෙමජාලෙන ඡන්තන්ති සමන්තතො උපරි ව කඤ්චනජාලෙන පටිච්ඡාදිතං. චන්දිත්වාති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන තත්ථ තත්ථ පණාමං කත්වා. ථූපස්මිං මනං පසාදයින්ති “සබ්බඤ්ඤගුණාධිට්ඨානාය චත ධාතුයා අයං ථූපො”ති ථූපස්මිං චිත්තං පසාදෙසිං.

1205. න මාසි දානන්ති මෙ මයා කතං දානං නාසි නාහොසි. කස්මා පන? න ව මෙත්ථී දාතුන්ති මෙ මම පරිග්ගහභූතං දානං දාතුං න අත්ථී, න කිඤ්චි දෙය්‍යවත්ථු විජ්ජති, පරෙ ව බො සත්තෙ තත්ථ දානෙ සමාදපෙසිං. “පරෙසඤ්ච තත්ථ සමාදපෙසි”න්ති ව පඨන්ති, තත්ථ පරෙසන්ති උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනං දට්ඨබ්බං. පූජෙථ නන්තිආදි

සමාදපනාකාරදස්සනං, තං ධාතුන්ති යොජනා. එවං කිරාති කිර-සද්දො අනුස්සවත්ථො.

1206. න තස්ස පුඤ්ඤස්ස බයම්පි අප්ඤාගන්ති තස්ස තදා සුමෙධං භගවන්තං උද්දිස්ස කතස්ස පුඤ්ඤකම්මස්ස පරික්ඛයං නාධගච්ඡිං, තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසං පච්චනුභොමීති දස්සෙති. යං පනෙත්ථ න චුත්තං, තං භෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤෙඤායමෙවාති දට්ඨබ්බං.

අනෙකවණ්ණවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මට්ඨකුණ්ඩලීවිමානවණ්ණනා

අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලීති මට්ඨකුණ්ඩලීවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථීයං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන සාවත්ථීවාසී එකො බ්‍රාහ්මණො අද්දො මහද්ධනො මහාභොගො අස්සද්දො අප්පසන්නො මිච්ඡාදිට්ඨිකො කස්සපි කිඤ්චි න දෙනි, අදානතො එව “අදින්නපුබ්බකො”ති පඤ්ඤාගිත්ථ. සො මිච්ඡාදිට්ඨිභාවෙන ච ලුද්ධභාවෙන ච තථාගතං වා තථාගතසාවකං වා දට්ඨමිපි න ඉච්ඡති. මට්ඨකුණ්ඩලං නාම අත්තනො පුත්තඤ්ච සික්ඛාපෙසි “තාත, තයා සමණො ගොතමො තස්ස සාවකා ච න උපසඬකම්මිත්ථිවා න දට්ඨබ්බා”ති. සොපි තථා අකාසි. අප්පස්ස පුත්තො ගිලානො අභොසි, බ්‍රාහ්මණො ධනක්ඛයභයෙන භෙසජ්ජං න කාරෙසි, රොගෙ පන වඩ්ඪිතෙව චෙජ්ජෙ පක්කොසිත්වා දස්සෙසි. චෙජ්ජා තස්ස සරීරං ඔලොකෙත්වා “අතෙකිච්ඡො”ති තං ඤත්වා අපක්කමිංසු. බ්‍රාහ්මණො “පුත්තෙ අඛන්තරෙ මතෙ නිහරණං දුක්ඛ”න්ති පුත්තං බහිද්චාරකොට්ඨකෙ නිපජ්ජාපෙසි.

භගවා රත්තියා පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො චුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙත්තො අද්දස මට්ඨකුණ්ඩලීමාණුවං ඛිණායුකං තදභෙව චචනධම්මං, නිරයසංවත්තනිකඤ්චස්ස කම්මං කතොකාසං. “සචෙ පනාහං තත්ථ ගමිස්සාමි, සො මයි චිත්තං පසාදෙන්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා පිතරං ආළාභනෙ රොදමානං උපගන්ත්වා සංචෙජෙස්සති, එවං සො ච තස්ස පිතා ච මම සන්නිකං ආගමිස්සති, මහාජනකායො සන්නිපතිස්සති තත්ථ මයා ධම්මෙ දෙසිතෙ මහාධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති එවං පන ඤත්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවීචරමාදාය මහතා භික්ඛුසඬසෙන සද්ධිං සාවත්ථීං පිණ්ඩාය පටිට්ඨො මට්ඨකුණ්ඩලීමාණුවස්ස පිතු ගෙහසම්පෙ යත්වා ඡබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙසි. තා දිස්වා මාණුවො “කිමෙත”න්ති ඉතො විතො ච විලොකෙත්තො අද්දස භගවන්තං දන්තං ගුත්තං සන්නිත්ථියං ද්වත්තිංසාය මහාපුරිසලක්ඛණෙහි අසිතියා අනුඛාසඤ්ජනෙහි ඛ්‍යාමජ්ජභාය කෙතුමාලාය ච විජ්ජොතමානං අනුපමාය බුද්ධසිරියා අවිත්තෙයොන බුද්ධානුභාවෙන විරොචමානං. දිස්වා තස්ස

එතදහොසි “බුද්ධො නු බො භගවා ඉධානුප්පත්තො, යස්සායං රූපසම්පදා අත්තනො තෙජසා සූරියම්පි අභිභවති, කන්තභාවෙන චන්දිමං, උපසන්නභාවෙන සබ්බෙපි සමණුච්ඡායමණො, උපසමෙන නාම එත්ථෙව භවිතබ්බං, අයමෙව ච මඤ්ඤෙ ඉමස්මිං ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො, මමෙව ච අනුකම්පාය ඉධානුප්පත්තො”ති බුද්ධාරම්මණාය පිනියා නිරන්තරං පුට්ඨරීරො අනප්පකං පිනියොමනස්සං පටිසංවෙදෙන්තො පසන්නචිත්තො අඤ්ජලිං පග්ගය්හ නිපජ්ජී. තං දිස්වා භගවා “අලං ඉමස්ස එත්තකෙන සග්ගුපපත්තියා”ති පක්කාමි.

සොපි තං පිනියොමනස්සං අවිජ්ඣන්තොව කාලං කත්වා තාවතිංසෙසු ද්වාදසයොජනිකෙ විමානෙ නිබ්බත්ති. පිතා පනස්ස සරීරසක්කාරං කරිත්වා දුතියදිවසෙ පච්චුසවෙලායං ආලාභනං ගත්ත්වා “භා භා මට්ඨකුණ්ඩලී, භා භා මට්ඨකුණ්ඩලී”ති පරිදෙවමානො ආලාභනං අනුපරික්කමන්තො රොදති. දෙවපුත්තො අත්තනො විභවසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා “කුතො නු බො අහං ඉධාගතො කිඤ්ච කම්මං කත්වා”ති උපධාරෙන්තො අත්තනො පුරිමත්තභාවං ඤත්වා තත්ථ ච මරණකාලෙ භගවති පචත්තිතං චිත්තප්පසාදං මනොහරං අඤ්ජලිකරණමත්තං දිස්වා “අහො මහානුභාවා බුද්ධා භගවන්තො”ති සාතිසයං තථාගතෙ සඤ්ජාතප්පසාදබ්බුමානො “අදින්නපුබ්බකච්ඡායමණො නු බො කිං කරොති”ති උපධාරෙන්තො ආලාභනෙ රොදමානං දිස්වා “අයං මය්හං පුබ්බෙ හෙසජ්ජමත්තම්පි අකත්වා ඉදානි නිරන්ථකං ආලාභනෙ රොදති, හන්ද නං සංවෙජෙත්වා කුසලෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති දෙවලොකතො ආගන්ත්වා මට්ඨකුණ්ඩලීරූපෙන රොදමානො “භා භා චන්ද, භා භා සූරියා”ති බාහා පග්ගය්හ කන්දන්තො පිතු සමීපෙ අට්ඨාසි. අථ නං ච්ඡායමණො “අයං මට්ඨකුණ්ඩලී ආගතො”ති චිත්තෙත්වා ගාථාය අජ්ඣාමාසි –

1207.

“අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලී, මාලධාරී හරිචන්දනුස්සදො;
බාහා පග්ගය්හ කන්දසි, චනමජ්ඣෙ කිං දුක්ඛිතො තුව”න්ති.

තත්ථ අලඬකතොති විභූසිතො. මට්ඨකුණ්ඩලීති සරීරප්පදෙසස්ස අසංසනත්ථං මාලාලතාදයො අදස්සෙත්වා මට්ඨාකාරෙන්තෙව කතකුණ්ඩලො. අථ චා මට්ඨකුණ්ඩලීති විසුද්ධකුණ්ඩලො, තාපෙත්වා ජාතිහිඩ්ගුලිකාය මජ්ජිත්වා ධොවිත්වා සුකරලොමෙන මජ්ජිතකුණ්ඩලොති අත්ථො. මාලධාරීති මාලං ධාරෙන්තො, පිළන්ධිතමාලොති අත්ථො. හරිචන්දනුස්සදොති රත්තචන්දනෙන සබ්බසො අනුලිත්තගත්තො. කින්ති පුච්ඡාවචනං. දුක්ඛිතොති දුක්ඛප්පත්තො. කිංදුක්ඛිතොති චා එකමෙව පදං, කෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතොති අත්ථො.

අථ නං දෙවපුත්තො ආහ –

1208.

“සොවණ්ණමයො පහස්සරො, උප්පත්තො රථපඤ්ජරො මම;
තස්ස චක්කයුගං න වින්දාමි, තෙන දුක්ඛෙන ජහාමි ජීවිත”න්ති.

අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ -

1209.

“සොවණ්ණමයං මණ්ඩයං, ලොහිතකමයං අථ රුපියමයං;
ආචික්ඛ මෙ හද්දමාණුව, චක්කයුගං පටිපාදයාමි තෙ”න්ති.

තං සුත්වා මාණවො “අයං පුත්තස්ස හෙසජ්ජං අකත්වා පුත්තපතිරූපකං
මං දිස්වා රොදන්තො ‘සුවණ්ණාදිමයං රථචක්කං කරොමි’ති වදති, භොතු
නිග්ගණ්හිස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා “කීව මහත්තං මෙ චක්කයුගං
කරිස්සසි”ති වත්වා “යාව මහත්තං ආකඬ්ඛසි”ති වුත්තෙ “චන්දිමසූරියෙහි
මෙ අත්ථො, තෙ මෙ දෙහි”ති යාවන්තො -

1210.

“සො මාණවො තස්ස පාවදි, චන්දසූරියා උභයෙත්ථ දිස්සරෙ;
සොවණ්ණමයො රථො මම, තෙන චක්කයුගෙන සොහති”ති.

අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ -

1211.

“බාලො බො ත්වං අසි මාණුව, යො ත්වං පත්ථයසෙ අපත්ථියං;
මඤ්ඤාමි තුවං මරිස්සසි, න හි ත්වං ලච්ඡසි චන්දසූරියෙ”ති.

අථ නං මාණවො “කිං පන පඤ්ඤායමානස්සත්ථාය රොදන්තො
බාලො හොති, උදාහු අපඤ්ඤායමානස්සා”ති වත්වා -

1212.

“ගමනාගමනමිපි දිස්සති, වණ්ණධාතු උභයත්ථ වීරියා;
පෙතො කාලකතො න දිස්සති, කො නිධ කන්දතං බාලාතරො”ති.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො “යුත්තං එස වදති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා -

1213.

“සච්චං බො වදෙසි මාණුව, අහමෙව කන්දතං බාලාතරො;
චන්දං විය දාරකො රුදං, පෙතං කාලකතාහිපත්ථයි”න්ති. -

වත්වා තස්ස කථාය නිස්සොකො හුත්වා මාණවස්ස පුතිං කරොන්තො ඉමා
ගාථා අහාසි -

1214.

“ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතසිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

1215.

“අබ්බහී වත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.

1216.

“ස්වාහං අබ්බුල්ලසල්ලොස්මි, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්වාන මාණවා”ති.

1208-10. තත්ථ රථපඤ්ඡරොති රථපත්ථං. න විත්ථාමිති න ලභාමි.
හද්දමාණවාති ආලපනං. පටිපාදයාමිති සම්පාදෙත්වා දදාමි, මා
චක්කයුගාහාවෙන ජීවිතං ජහීති අධිජ්ජායො. උභයෙත්ථ දිස්සරෙති උභොපි
එත්ථ චන්දසුරියා ආකාසෙ දිස්සන්ති. ය-කාරො පදසන්ධිකරො, උභයෙ
එත්ථාති වා පදවිභාගො.

1212. ගමනාගමනන්ති දිවසෙ දිවසෙ ඔගමනුග්ගමනවසෙන
චන්දසුරියානං ගමනං ආගමනඤ්ච දිස්සති. “ගමනොගමන”න්තිපි පාළි,
උග්ගමනං ඔගමනඤ්චාති අත්ථො. වණ්ණධාතුති සිතිභාවවිසිට්ඨා
කන්තභාවභාසුරා, උණ්හභාවවිසිට්ඨා තික්ඛභාවභාසුරා ච වණ්ණනිභා.
උභයත්ථාති චන්දෙ සුරියෙ වාති ද්විසුපි වණ්ණධාතු දිස්සන්ති යොජෙතබ්බං.
වීරියාති පවත්තනවීරියං ආකාසෙ, නාගවීරියාදිවීරියං වා.
“උභයෙත්ථා”න්තිපි පායො, උභයෙ එත්ථාති පදවිසන්ධි. බාලාතරොති
බාලතරො අතිසයෙන බාලො.

1213. ඉමං පන කථං සුත්වා “අලබ්භනීයවත්ථුං වතාහං පත්ථෙත්වා
කෙවලං සොකග්ගිනා ඩය්භාමි, කිං මෙ නිරත්ථකෙන අනයබ්බසනෙනා”ති
පටිසඬ්ඛානෙ අට්ඨාසි. අථ දෙවපුත්තො මට්ඨකුණ්ඩලීරූපං පටිසංහරිත්වා
අත්තනො දිබ්බරූපෙනෙව අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො පන තං අනොලොකෙත්වා
මාණවචොභාරෙතෙව චොභරන්තො “සච්චං බො වදෙසි
මාණවා”තිආදිමාහ. තත්ථ චන්දං විය දාරකො රුදන්ති චන්දං අභිපත්ථයං
රුදන්තො දාරකො වියාති අත්ථො. කාලකතාභිපත්ථසින්ති කාලකතං
අභිපත්ථයිං. “අභිපත්ථය”න්තිපි පායො.

1214-5. ආදිත්තන්ති සොකග්ගිනා ආදිත්තං. නිබ්බාපයෙ දරන්ති
නිබ්බාපයි දරථං සොකපරිලාහං. අබ්බහීති උද්ධරි.

අථ බ්‍රාහ්මණො සොකං විනොදෙත්වා අත්තනො උපදෙසදායකං
දිබ්බරූපෙන ඨිතං දිස්වා “කො නාම ත්ව”න්ති ප්‍රවිජන්තො —

1217.

“දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති. —

ආහ. සොපි තස්ස —

1218.

“යඤ්ච කන්දසි යඤ්ච රොදසි, පුත්තං ආලාභනෙ සයං දහින්වා;
ස්වාහං කුසලං කරින්වා කම්මං, තිදසානං සහබ්බානං ගතො”න්ති. —

අත්තානං කථෙසි. තත්ථ යඤ්ච කන්දසි යඤ්ච රොදසිති යං තච පුත්තං මට්ඨකුණ්ඩලිං උද්දිස්ස රොදසි, අස්සුනි මුඤ්චසි.

අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ —

1219.

“අප්පං වා බහුං වා නාද්දසාම, දානං දදන්තස්ස සකෙ අගාරෙ;
උපොසථකම්මං වා තාදිසං, කෙන කම්මෙන ගතොසි
දෙවලොක”න්ති.

තත්ථ “උපොසථකම්මං වා තාදිසං නාද්දසාමා”ති යොජනා.

අථ නං මාණවො ආහ —

1220.

“ආබාධිකොහං දුක්ඛිතො ගිලානො, ආතුරරූපොමිහි සකෙ
නිවෙසනෙ;
බුද්ධං විගතරජං විනිශ්ඡකඛ්ඛං, අද්දක්ඛිං සුගතං අනොමපඤ්ඤං.

1221.

“ස්වාහං මුදිතමනො පසන්නවිත්තො, අඤ්ජලිං අකරිං තථාගතස්ස;
තාහං කුසලං කරින්වාන කම්මං, තිදසානං සහබ්බානං ගතො”න්ති.

1220-21. තත්ථ ආබාධිකොති ආබාධසමඛිගි. දුක්ඛිතොති තෙනෙව ආබාධිකභාවෙන ජාතදුක්ඛො. ගිලානොති ගිලායමානොති අත්ථො. ආතුරරූපොති දුක්ඛවේදනාහිතුන්නකායො. විගතරජන්ති විගතරාගාදිරජං. විනිශ්ඡකඛ්ඛන්ති සබ්බසො සංසයානං සමුච්ඡින්නත්තා තිණ්ණවිචිකිච්ඡං. අනොමපඤ්ඤන්ති පරිපුණ්ණපඤ්ඤං, සබ්බඤ්ඤන්ති අත්ථො. අකරින්ති අකාසිං. තාහන්ති තං අහං.

ඵචං තස්මිං කථෙන්නෙයෙව බ්‍රාහ්මණස්ස සකලසරීරං පිනියා පරිපූරි. සො තං පිනිං පච්චෙදෙන්තො —

1222.

“අච්ඡරියං වත අබ්භූතං වත,
අඤ්ජලිකම්මස්ස අයථිදිසො විපාකො;
අහම්පි මුදිතමනො පසන්නචිත්තො,
අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං වජාමි”ති. — ආහ;

තත්ථ අනභිණ්හජ්ජවත්තිකාය අච්ඡරං පහරිතුං යොග්ගන්ති අච්ඡරියං,
අභූතපුබ්බකාය අබ්භූතං. උභයෙනපි විමිභයාවහනංයෙව දස්සෙත්වා “අහම්පි
මුදිතමනො පසන්නචිත්තො, අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං වජාමි”ති ආහ.

අථ නං දෙවපුත්තො සරණගමනෙ සීලසමාදානෙ ච නියොජෙත්තො —

1223.

“අජ්ජෙව බුද්ධං සරණං වජාහි, ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච
පසන්නචිත්තො;
තථෙව සික්ඛාය පදානි පඤ්ච, අඛණ්ඩචුල්ලානි සමාදියස්සු.

1224.

“පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු;
අමජ්ජපො මා ච මුසා භණාහි, සකෙන දාරෙන ච හොහි තුට්ඨො”ති.

—

ගාථාද්වයමාහ.

1223. තත්ථ තථෙවාති යථා පසන්නචිත්තො “සම්මාසම්බුද්ධො
භගවා”ති බුද්ධං සරණං වජෙසි, තථෙව “ස්වාක්ඛාතො ධම්මො,
සුජ්ජට්ඨන්තො සඬ්ඝො”ති පසන්නචිත්තො ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච සරණං
වජාහි. යථා වා පසන්නචිත්තො රතනත්තයං සරණං වජෙසි, තථෙව “අයං
එකංසතො දිට්ඨෙව ධම්මෙ අභිසම්පරායඤ්ච භිතසුඛාවහො”ති
පසන්නචිත්තො සික්ඛාය අධිසීලසික්ඛාය පදානි කොට්ඨාසභූතානි
අධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසික්ඛාය වා උපායභූතානි පඤ්චසීලානි අවිකොපනතො
ච අසංකිලිස්සනතො ච අඛණ්ඩචුල්ලානි සමාදියස්සු, සමාදාය වත්තස්සුති
අත්ථො.

එවං දෙවපුත්තෙන සරණගමනෙ සීලසමාදානෙ ච නියොජිතො
බ්‍රාහ්මණො තස්ස වචනං සිරසා සම්පට්ඨිත්තො —

1225.

“අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, භිතකාමොසි දෙවතෙ;
කරොමි තුය්හං වචනං, ත්වංසි ආචරියො මමා”ති. —

ගාථං වත්වා තත්ථ පතිට්ඨහන්තො -

1226.

“උපෙම් සරණං බුද්ධං, ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං;
සඬ්ඝඤ්ච නරදෙවස්ස, ගච්ඡාමි සරණං අහං.

1227.

“පාණාතිපාතා විරමාමි ඛිජ්ජං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;
අමජ්ජපො නො ච මුසා හණාමි, සකෙන දාරෙන ච හොමි
තුට්ඨො”ති. -

ගාථාද්වයමාහ. තම්පි සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

තතො දෙවපුත්තො “කතං මයා බ්‍රාහ්මණස්ස කත්තබ්බයුත්තකං, ඉදානි
සයමෙව හගවන්තං උපසඬ්ඝමිස්සති”ති තත්ථෙව අත්තරධායී.
බ්‍රාහ්මණොපි ඛො හගවති සඤ්ජාතපසාදබ්‍රහ්මානො දෙවතාය ච
වොදියමානො “සමණං ගොතමං උපසඬ්ඝමිස්සාමි”ති විහාරාහිමුඛො
ගච්ඡති. තං දිස්වා මහාජනො “අයං බ්‍රාහ්මණො එත්තකං කාලං තථාගතං
අනුපසඬ්ඝමිත්වා අජ්ජ පුත්තසොකෙන උපසඬ්ඝමති, කීදිසි නු ඛො
ධම්මදෙසනා හවිස්සති”ති තං අනුබන්ධි.

බ්‍රාහ්මණො හගවන්තං උපසඬ්ඝමිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එවමාහ
“සක්කා නු ඛො හො ගොතම කිඤ්චි දානං අදත්වා සීලං වා අරක්ඛිත්වා
කෙවලං තුම්හෙසු පසාදමත්තෙන සග්ගෙ නිබ්බත්තිතු”න්ති. “නනු,
බ්‍රාහ්මණ, අජ්ජ පච්චුසවෙලායං මට්ඨකුණ්ඩලිනා දෙවපුත්තෙන අත්තනො
දෙවලොකුපපත්තිකාරණං තුය්හං කථික”න්ති හගවා අවොච. තස්මිං ඛණෙ
මට්ඨකුණ්ඩලිදෙවපුත්තො සහ විමානෙන ආගන්ත්වා දිස්සමානරූපො
විමානතො ඔරුය්හ හගවන්තං අභිවාදෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ එකමන්තං
අට්ඨාසි. අථ හගවා තස්සං පරිසති තෙන දෙවපුත්තෙන කතසුචරිතං
කථෙත්වා පරිසාය විත්තකල්ලතං ඤාත්වා සාමුක්කංසිකං ධම්මදෙසනං
අකාසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවපුත්තො ච බ්‍රාහ්මණො ච
සන්නිපතිතපරිසා වාති චතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො
අහොසිති.

මට්ඨකුණ්ඩලිවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සෙරිසකවිමානවණ්ණනා

සුඤ්ඤාට යක්ඛස්ස ච වාණිජාන වාති සෙරිසකවිමානං. තස්ස කා
උජ්ජත්ති? හගවති පරිනිබ්බුතෙ ආයස්මා කුමාරකස්සපො පඤ්චභි
භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සෙතඛ්‍යානගරං සම්පත්තො. තත්ථ පායාසිරාජඤ්ඤං
අත්තනො සන්නිකං උපගතං විපරිතග්ගාහතො විවෙචෙත්වා සම්මාදස්සනෙ

පතිට්ඨාපෙසි. සො තතො පට්ඨාය පුඤ්ඤපසුතො හුත්වා සමණබ්‍රාහ්මණානං දානං දෙන්තො තත්ථ අකතපරිවයනාය අසක්කච්චං දානං දත්වා අපරභාගෙ කාලං කත්වා වාතුමහාරාජිකභවතෙ සුඤ්ඤෙ සෙරීසකෙ විමානෙ නිබ්බත්ති.

අතීතෙ කිර කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ එකො බිණ්ණසවත්ථෙරො අඤ්ඤතරස්මි. ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා බහිගාමෙ දෙවසිකං එකස්මි. පදෙසෙ භත්තකිච්චං අකාසි. තං දිස්වා එකො ගොපාලකො “අයොසා සුරියාතපෙන කිලමතී”ති පසන්නවිත්තො චතුහි සිරිසප්මිහෙහි සාබ්බමණ්ඩපං කත්වා අදාසි, මණ්ඩපස්ස සමීපෙ සිරිසරුක්ඛං රොපෙසිති ච වදන්ති. සො කාලං කත්වා තෙනෙව පුඤ්ඤකම්මෙන වාතුමහාරාජිකෙසු නිබ්බත්ති, තස්ස පුරිමකම්මස්ස සුවකං විමානද්වාරෙ සිරිසවනං නිබ්බත්ති චණ්ණගන්ධසම්පන්නෙන පුප්ඵෙහි සබ්බකාලං උපසොභමානං, තෙන තං විමානං “සෙරීසක”න්ති පඤ්ඤායිත්ථ. සො ච දෙවපුත්තො එකං බුද්ධන්තරං දෙවෙසු චෙව මනුස්සෙසු ච සංසරන්තො ඉමස්මි. බුද්ධුප්පාදෙ යසත්ථෙරස්ස චතුසු විමලාදීසු ගිහිසභායෙසු ගවම්පති නාම හුත්වා භගවතො ධම්මදෙසනාය අරභත්තෙ පතිට්ඨිතො පුබ්බාවිණ්ණවසෙන තං සුඤ්ඤවිමානං දිස්වා අභිණ්භං දිවාච්ඡාරං ගච්ඡති.

සො අපරභාගෙ පායාසිදෙවපුත්තං තත්ථ දිස්වා “කොසි ත්වං, ආවුසො”ති පුච්ඡිත්වා තෙන “අහං, භන්තෙ, පායාසිරාජඤ්ඤො ඉධුපපන්නො”ති චුත්තෙ “නනු ත්වං මිච්ඡාදිට්ඨිකො විපරිතදස්සනො කථමිධුපපන්නො”ති ආහ. අථ නං පායාසිදෙවපුත්තො “අයොනම්හි කුමාරකස්සපත්ථෙරෙන මිච්ඡාදස්සනතො විචෙවිතො, පුඤ්ඤකිරියානං අසක්කච්චකාරිතාය පන සුඤ්ඤෙ විමානෙ නිබ්බත්තො. සාධු, භන්තෙ, මනුස්සලොකං ගතකාලෙ මම පරිජනස්ස ආරොචෙථ ‘පායාසිරාජඤ්ඤො අසක්කච්චං දානං දත්වා සුඤ්ඤං සෙරීසකවිමානං උපපන්නො, තුම්හෙ පන සක්කච්චං පුඤ්ඤානි කත්වා තනුපපත්තියා චිත්තං පණ්දහං’ති. ථෙරො තස්සානුකම්පාය තථා අකාසි. තෙපි ථෙරස්ස වචනං සුත්වා තථා චිත්තං පණ්ඩාය පුඤ්ඤානි කත්වා සෙරීසකෙ විමානෙ නිබ්බත්තිංසු. සෙරීසකදෙවපුත්තං පන වෙස්සවණමහාරාජා මරුභූමියං ඡායුදකරහිතෙ මග්ගෙ මග්ගපටිපන්නානං මනුස්සානං අමනුස්සපරිපත්ථ මොචනත්ථං මග්ගරක්ඛකං යපෙසි.

අථ අපරෙන සමයෙන අභිගමගධවාසිනො වාණිජා සකට්ඨහස්සං භණ්ඩස්ස පුරෙත්වා සින්ධුසොචිරදෙසං ගච්ඡන්තා මරුකන්තාරෙ දිවා උණ්භහයෙන මග්ගං අප්පටිපජ්ජිත්වා රත්ති. නක්ඛත්තසඤ්ඤාය මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙ මග්ගමුළ්භා හුත්වා අඤ්ඤං දිසං අගමංසු. තෙසං අන්තරෙ එකො උපාසකො අහොසි සද්ධො පසන්නො සීලසම්පන්නො අරභත්තප්පත්තියා උපනිස්සයසම්පන්නො මාතාපිතුනං උපට්ඨානත්ථං

වණිජ්ජාය ගතො. තං අනුග්ගණ්හන්තො සෙරීසකදෙවපුත්තො සහ විමානෙන අත්තානං දස්සෙසි. දස්සෙත්වා ච පන “කස්මා තුම්හෙ ඉමං ඡායුදකරහිතං වාලුකාකන්තාරං පටිපන්නා”ති පුච්ඡි. තෙ වස්ස තත්ථ අත්තතො ආගතජ්ජකාරං කටෙසුං, තදත්ථදීපනා දෙවපුත්තස්ස වාණිජානඤ්ච වචනපටිවචනගාථා භොන්ති. ආදිතො පන ද්වෙ ගාථා තාසං සම්බන්ධදස්සනත්ථං ධම්මසඬ්ඛාගකෙනි යපිතා —

1228.

“සුණොථ යක්ඛස්ස ච වාණිජාන ච, සමාගමො යත්ථ තදා අභොසි;
යථා කථං ඉතරිතරෙන වාපි, සුභාසිතං තඤ්ච සුණොථ සබ්බෙ.

1229.

“යො සො අහු රාජා පායාසි නාම, භුම්මානං සහඛ්‍යගතො යසස්සි;
සො මොදමානොව සකෙ විමානෙ, අමානුසො මානුසෙ
අජ්ඣාසි”ති.

1228-9. තත්ථ සුණොථාති සවනාණත්තිකවචනං. යං මයං ඉදානි භණාම, තං සුණොථාති. යක්ඛස්සාති දෙවස්ස. දෙවො හි මනුස්සානං එකච්චානං දෙවානඤ්ච පූජනීයභාවතො “යක්ඛො”ති වුච්චති. අපිච සක්කොපි චත්තාරො මහාරාජානොපි වෙස්සවණපාරිසජ්ජාපි පුරිසොපි “යක්ඛො”ති වුච්චති. තථා හි “අතිබාල්හං බො අයං යක්ඛො පමත්තො විහරති, යංනුනාහං ඉමං යක්ඛං සංවෙජ්ජෙය්‍ය”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.393) සක්කො “යක්ඛො”ති වුත්තො. “චත්තාරො යක්ඛා බග්ගහත්ථා”තිආදීසු මහාරාජානො. “සන්ති හි, හන්තෙ, උළාරා යක්ඛා භගවතො අජ්ජසන්නා”තිආදීසු (දී. නි. 3.276) වෙස්සවණපාරිසජ්ජා. “එත්තාවතා යක්ඛස්ස සුද්ධි”තිආදීසු (සු. නි. 482) පුරිසො. ඉධ පන වෙස්සවණපාරිසජ්ජො අධිජ්ජෙතො. වාණිජාන වාති ගාථාබන්ධසුබන්ථං අනුනාසිකලොපං කත්වා වුත්තං. සමාගමොති සමොධානං. යත්ථාති යස්මිං වණ්ණපටෙ. තදාති තස්මිං මග්ගමුල්හා හුත්වා ගමනකාලෙ. ඉතරිතරෙන වාපිති ඉතරිතරඤ්චාපි, ඉදං යථාති ඉමිනා යොජෙතබ්බං. අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො — සෙරීසකදෙවපුත්තස්ස වාණිජානඤ්ච තදා යත්ථ සමාගමො අභොසි, තං සුණොථ, යථා වාපි තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සුභාසිතං සුලපිතං කථං පවත්තිතං, තඤ්ච සබ්බෙ ඔහිතවිත්තා සුණොථාති. භුම්මානන්ති භුම්මදෙව්‍යානං.

ඉදානි යක්ඛස්ස පුච්ඡාගාථායො භොන්ති —

1230.

“වඩ්ඪකෙ අරඤ්ඤෙ අමනුස්සට්ඨානෙ, කත්තාරෙ අජ්ජොදකෙ
අජ්ජහක්ඛෙ;

සුද්දගමෙ වණ්ණපටස්ස මජ්ඣෙ, වච්ඡකංභයා නට්ඨමනා මනුස්සා.

1231.

“නයිධ ඵලා මූලමයා ච සන්ති, උපාදානං නත්ථී කුතොධ භක්ඛො;
අඤ්ඤත්‍ර පංසුභී ච වාලුකාහි ච, තත්තාහි උණ්භාහි ච දාරුණාහි ච.

1232.

“උජ්ජඨගලං තත්තමිචං කපාලං, අනායසං පරලොකෙන තුල්‍යං;
ලුද්දානමාවාසමිදං පුරාණං, භූමිජපදෙසො අභිසත්තරුපො.

1233.

“අථ තුමිහෙ කෙන වණ්ණෙන, කිමාසමානා ඉමං පදෙසඤ්භී;
අනුපට්ඨයා සහසා සමෙච්ච, ලොභා භයා අථ වා සම්පමුල්භා”ති.

1230. තත්ථ වච්ඡකෙති සංසයට්ඨානෙ. යත්ථ පට්ඨයානං “ජීවිස්සාම නු
බො, මරිස්සාම නු බො”ති ජීවිතෙ සංසයො භොති, තාදිසෙ අරඤ්ඤෙ.
අමනුස්සට්ඨානෙති අමනුස්සානං පිසාවාදීනං සඤ්චරණට්ඨානෙ,
මනුස්සානං වා අගොචරට්ඨානෙ. කන්තාරෙති නිරුද්ධෙ ඉරිණෙ, කං
තාරෙත්ති නයන්ති එත්ථාති හි කන්තාරො, උදකං ගහෙත්වා
තරිතබ්බට්ඨානං. තෙනාහ “අජපොදකෙ”ති. අජප-සද්දො හෙත්ථ
අභාවත්ථො “අජපිච්ඡො අජපනිග්ගොසො”තිආදීසු (අ. නි. 8.23; වූළව.
456) විස. වණ්ණපටස්ස මජ්ඣෙති වාලුකාකන්තාරමජ්ඣෙති අත්ථො.
වච්ඡකංභයාති වච්ඡකෙහි භීතා. වච්ඡකෙහි භයං එතෙසන්ති “වච්ඡකභයා”ති
වත්තබ්බෙ ගාථාසුඛත්ථං සානුනාසිකං කත්වා “වච්ඡකංභයා”ති චුත්තං.
ඉදඤ්ච වාලුකාකන්තාරපච්චෙසනතො පුබ්බෙ තෙසං උජ්ජන්තභයං සන්ධාය
චුත්තං. නට්ඨමනාති මග්ගසතිවිජ්ජවාසෙන නට්ඨමානසා, මග්ගමුල්භාති
අත්ථො. මනුස්සාති තෙසං ආලපනං.

1231.

ඉධාති

ඉමස්මි.

මරුකන්තාරෙ.

ඵලාති

අම්බපම්බුතාලනාලිකෙරාදිඵලාති න සන්තීති යොජනා. මූලමයා වාති
මූලානියෙව මූලමයා, වල්ලිකන්දාදීති සන්ධාය වදති. උපාදානං නත්ථීති
කිඤ්චාපි කිඤ්චි භක්ඛං නත්ථී, උපාදානං වා ඉන්ධනං, අග්ගිස්ස
ඉන්ධනමත්තමපි නත්ථී, කුතො කෙන කාරණෙන ඉධ මරුකන්තාරෙ
භක්ඛො සියාති අත්ථො. යං පන අත්ථී තත්ථ, තං දස්සෙතුං “අඤ්ඤත්‍ර
පංසුභී”තිආදි චුත්තං.

1232.

උජ්ජඨගලන්ති ජඨගලං චූච්චති ලුබ්බසරො අනුදකො
භූමිජපදෙසො, තං පන යානං ජඨගලතොපි උක්කංසෙන ජඨගලන්ති ආහ
“උජ්ජඨගල”න්ති. තෙනාහ “තත්තමිචං කපාල”න්ති, තත්තං
අයොකපාලසදිසන්ති අත්ථො. ගාථාසුඛත්ථස්ඤ්චෙත්ථ සානුනාසිකං කත්වා

වුත්තං, තත්තමිව ඉච්චෙව දට්ඨබ්බං. අනායසන්ති නත්ථි එත්ථ ආයො සුඛන්ති අනායං, තතො එව ජීවිතං සීයති විනාසෙතීති අනායසං. අථ වා න ආයසන්ති අනායසං. පරලොකෙනාති නරකෙන තුල්‍යං. නරකඤ්චි සත්තානං එකන්තානත්ථතාය පරභූතො පටිසත්තුභූතො ලොකොති විසෙසතො “පරලොකො”ති වුච්චති, සමන්තතො අයොමයන්තා ආයසඤ්ච, ඉදං පන තදභාවතො අනායසං, මහතො දුක්ඛස්ස උප්පත්තිට්ඨානතාය පරලොකසදිසන්ති දස්සෙති, “අනස්සය”න්ති ච කෙච්චි පයන්ති, සුඛස්ස අප්පත්තිට්ඨානභූතන්ති අත්ථො. ලුද්දානමාවාසමීදං පුරාණන්ති ඉදං යානං චිරකාලතො පටියාය ලුද්දානං දාරුණානං පිසාවාදීනං ආවාසභූතං. අභිසත්තරූපොති “එවං ලුබ්බො සොරාකාරො භොතු”ති පොරාණෙහි ඉසිහි සපිතසදිසො, දින්නසපො වියාති අත්ථො.

1233. කෙන වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. කිමාසමානාති කිං පච්චාසිසන්තා. ඡීති නිපාතමත්තං. “පදෙසමපි”ති ච පයන්ති, ඉමමපි නාම පදෙසන්ති අත්ථො. සහසා සමෙච්චාති සහසා ආදීනවානිසංසෙ අච්චාරෙත්වා සමවායෙන අනුපවිට්ඨා සප්පවිට්ඨා. ලොභා භයා අථ වා කෙනච්චි අනත්ථකාමෙන පලොභිතා ලොභතො කෙනච්චි අමනුස්සාදිනා පරිපාතිතා භයා වා. අථ වා සම්පමුල්භාති මග්ගවිජ්ජනට්ඨා ඉමං පදෙසං අනුපවිට්ඨාති යොජනා.

ඉදානි වාණිජා ආභංසු —

1234.

“මගධෙසු අඬගෙසු ච සත්ථවාහා, ආරොපයිත්වා පණියං පුටුත්තං; තෙ යාමසෙ සින්ධුසොචිරභූමිං, ධනත්ථිකා උද්දයං පත්ථයානා.

1235.

“දිවා පිපාසංනධිවාසයන්තා, යොග්ගානුකම්පඤ්ච සමෙක්ඛමානා; එතෙන වෙගෙන ආයාම සබ්බෙ, රත්තිං මග්ගං පටිපන්නා විකාලෙ.

1236.

“තෙ දුප්පයාතා අපරද්ධමග්ගා, අත්ථාකුලා විජ්ජනට්ඨා අරඤ්ඤ; සුදුග්ගමෙ වණ්ණපථස්ස මජ්ඣෙ, දිසං න ජානාම පමුල්භවිත්තා.

1237.

“ඉදඤ්ච දිස්වාන අදිට්ඨපුබ්බං, විමානසෙට්ඨඤ්ච තවඤ්ච යක්ඛ; තතුත්තරිං ජීවිතමාසමානා, දිස්වා පතීතා සුමනා උදග්ගා”ති.

1234. තත්ථ මගධෙසු අඬගෙසු ච සත්ථවාහාති මගධරට්ඨෙ ච අඬගරට්ඨෙ ච ජාතා සංවඬ්ඨා තංතිවාසිනො සත්ථෙ සත්ථස්ස ච වාහනකා සත්ථකා වෙච සත්ථසාමිකා ච. පණියන්ති හණ්ඩං. තෙති තෙ මයං.

යාමසෙති ගච්ඡාම. සිත්ථුසොච්චරභූමීන්ති සිත්ථුදෙසං සොච්චරදෙසඤ්ච.
උද්දයන්ති ආනිසංසං අතිරෙකලාභං.

1235. අනධිවාසයන්තාති අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා.
යොග්ගානුකම්පන්ති ගොණාදිනං සත්තානං අනුග්ගහං. එතෙන වෙගෙනාති
ඉමිනා ජවෙන, යෙන තව දස්සනතො පුබ්බෙ ආයාම ආගතම්භ. රත්තිං
මග්ගං පටිපන්නාති රත්තියං මග්ගං පටිපන්නා. විකාලෙති අකාලෙ
අවෙලායං.

1236. දුප්පයාතාති දුට්ඨු පයාතා අපටෙ ගතා, තතො එව අපරද්ධමග්ගා.
අන්ධාකුලාති අන්ධා විය ආකුලා, මග්ගජානනසමත්ථස්ස පඤ්ඤාවක්ඛුනො
අභාවෙන අන්ධා, තතො එව ආකුලා, විජ්ජනට්ඨා ව මග්ගසම්මුල්භතාය.
දිසන්ති ගන්තබ්බදිසං, යස්සං දිසායං සිත්ථුසොච්චරදෙසො, තං දිසං.
පමුල්භවිත්තාති දිසාසංසයසුමුල්භවිත්තා.

1237. තවඤ්චාති තුවඤ්ච. යක්ඛාති ආලපනං. තතුත්තරිං
ජීවිතමාසමානාති යො “ඉතො පරං අමිභාකං ජීවිතං නත්ථි”ති
ජීවිතසංසයො උප්පන්නො, ඉදානි තතො උත්තරිමපි ජීවිතං ආසිසන්තා.
දිස්වාති දස්සනහෙතු. පඤ්ඤාති පහට්ඨා. සුමනාති සොමනස්සප්පන්නා.
උදග්ගාති උදග්ගාය පිනියා උදග්ගවිත්තා.

එවං වාණිජෙහි අත්තතො පවත්තියා පකාසිතාය පුන දෙවපුත්තො ද්විති
ගාථාහි පුච්ඡි -

1238.

“පාරං සමුද්දස්ස ඉමඤ්ච වණ්ණං, වෙත්තාවරං සඬකුප්පඤ්ච
මග්ගං;

නදියො පන පබ්බතානඤ්ච දුග්ගා, පුට්ඨදිසා ගච්ඡට්ඨ හොගහෙතු.

1239.

“පක්ඛන්දියාන විජිතං පරෙසං, වෙරජ්ජකෙ මානුසෙ පෙක්ඛමානා;
යං වො සුතං වා අථ වාපි දිට්ඨං, අච්ඡෙරකං තං වො සුණොම
තාතා”ති.

තස්සත්ථො - පාරං සමුද්දස්සාති සමුද්දස්ස පරතීරං, ඉමඤ්ච ඊදිසං,
වණ්ණං වණ්ණපථං වෙත්තලතා ඛන්ධිත්වා ආවරිතබ්බතො වෙත්තාවරං
මග්ගං, සඬකුකෙ බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා ගන්තබ්බතො සඬකුපථං මග්ගං,
නදියො පන වන්දහාගාදිකා, පබ්බතානඤ්ච විසමප්පදෙසාති එවං දුග්ගා
පුට්ඨදිසා හොගනිමිත්තං ගච්ඡට්ඨ, එවං ගච්ඡන්තා ව පක්ඛන්දියාන
පක්ඛන්දිත්වා අනුපවිසිත්වා, පරෙසං රාජුතං විජිතං තත්ථ වෙරජ්ජකෙ
විදෙසවාසිකෙ මනුස්සෙ පෙක්ඛමානා ගච්ඡට්ඨ, එවංභූතෙහි වො තුම්භෙහි යං

සුතං වා අප්ඵ වා දිට්ඨං වා අවිජේරකං අවිජරියං, තං වො සන්තිකෙ තාතා
වාණිජා සුඤ්ඤාමාති අත්තනො විමානස්ස අවිජරියභාවං තෙහි
කථාපෙතුකාමො පුච්ඡති.

ඵචං දෙවපුත්තෙන පුට්ඨා වාණිජා ආහංසු -

1240.

“ඉතොපි අවිජේරතරං කුමාර, න නො සුතං වා අප්ඵ වාපි දිට්ඨං;
අතීතමානුසකමෙව සබ්බං, දිස්වා න තප්පාම අනොමචණ්ණං.

1241.

“වෙහායසං පොක්ඛරඤ්ඤො සවන්ති, පහුතමලා බහුපුණ්ඩරීකා;
දුමා විමෙ නිච්චඵලුපපන්නා, අතීව ගන්ධා සුරහිං පවායන්ති.

1242.

“වෙච්ඡරියථම්භා සතමුස්සිකාසෙ, සිලාපවාලස්ස ච ආයතංසා;
මසාරගල්ලා සහලොහිතඨගා, ථම්භා ඉමෙ ජොතිරසාමයාසෙ.

1243.

“සහස්සථම්භං අතුලානුභාවං, තෙසුපරි සාධුමිදං විමානං;
රතනන්තරං කඤ්චනවෙදිමිස්සං, තපනීයපට්ටෙහි ච සාධුජන්නං.

1244.

“ජම්බොනදුත්තත්තමිදං සුමට්ඨො, පාසාදසොපානඵලුපපන්නො;
දල්භො ච වග්ගු ච සුසඬගතො ච, අතීව නිජ්ඣානබමො
මනුඤ්ඤො.

1245.

“රතනන්තරස්මිං බහුඅන්තපානං, පරිවාරිතො අවිජරාසඬගණෙන;
මුරජආලම්බරතුරියසුට්ඨො, අභිවන්දිතොසි ථුතිවන්දනාය.

1246.

“සො මොදසි නාරිගණජ්ජබොධනො, විමානපාසාදවරෙ
මනොරමෙ;
අවින්තියො සබ්බගුණුපපන්නො, රාජා යථා වෙස්සවණො නලිනායා.

1247.

“දෙවො නු ආසි උදවාසි යක්ඛො,
උදාහු දෙවින්දො මනුස්සභූතො;
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා,
ආචික්ඛ කො නාම තුවංසි යක්ඛො’’ති.

1240-2. තත්ථ කුමාරාති පට්ඨමයෙ යිතත්තා දෙවපුත්තං ආලපති. සබ්බන්ති දෙවපුත්තං තස්ස විමානපට්ඨඤ්ච සන්ධාය වදති. පොක්ඛරඤ්ඤාති පොක්ඛරණියො. සතමුස්සිතාසෙති සතරතනුබ්බෙධා. සිලාපවාලස්සාති සිලාය පවාලස්ස ව, සිලාමයා පවාලමයාති අත්ථො. ආයතංසාති දීඝංසා. අථ වා ආයතා හුත්වා අට්ඨසොලසද්වත්තිංසාදිඅංසවත්තො.

1242. තෙසුපරීති තෙසං ථම්මානං උපරි. සාධුමිදන්ති සුන්දරං ඉදං තව විමානං. රතනන්තරන්ති රතනන්තරවත්තං, හිත්තිථම්මසොපානාදිසු නානාවිධෙහි අඤ්ඤෙහි රතනෙහි යුත්තං. කඤ්චනාවෙදිමිස්සන්ති සුවණ්ණමයාය වෙදිකාය සහිතං පරික්ඛිත්තං. තපනීයපට්ටෙහි ව සාධුජන්තන්ති තපනීයමයෙහි අනෙකරතනමයෙහි ව ඡදනෙහි තත්ථ තත්ථ සුට්ඨු ඡාදිතං.

1244. ජම්බොනදුත්තත්තමිදන්ති ඉදං තව විමානං යෙභුයොන උත්තත්තජම්බුනදහාසුරං. සුමට්ඨො පාසාදසොපානඵලපපත්තොති තස්ස ව සො සො පදෙසො සුමට්ඨො සුට්ඨු මජ්ඣිමො, තෙහි තෙහි අනන්තරපාසාදෙහි සොපානවිසෙසෙහි රමණීයෙහි ඵලකෙහි ව යුත්තො. දළ්භොති ටීරො. වග්ගුති අහිරුපො සමුග්ගතො. සුසඬගතොති සුට්ඨු සඬගතාවයවො අඤ්ඤමඤ්ඤානුරූපපාසාදාවයවො. අතිව නිජ්ඣානබමොති පහස්සරහාවෙපි අතිවිස ධ්ලොකනක්ඛමො. මනුඤ්ඤොති මනොරමො.

1245. රතනන්තරස්මිත්ති රතනමයෙ, රතනභූතෙ වා සාරභූතෙ විමානස්ස අබ්හන්තරෙ. බහුඅන්තපානන්ති පෙසලං පහුතං අන්තඤ්ච පානඤ්ච විජ්ජති, උපලබ්හතීති අධිජ්ජායො. මුරජආලම්බරතුරියසුට්ඨොති මුදිඬගානං ආලම්බරානං අවසිට්ඨතුරියානඤ්ච සද්දෙහි නිව්වසොසිතො. අභිවන්දිතොසිති නමස්සිතො, ථොමිතො වා අසි. තෙනාහ “ථුතිවන්දනායා”ති.

1246. අවිත්තියොති අවිත්තෙය්‍යානුභාවො. නළිනායාති ඵලංනාමකෙ කීළනට්ඨානෙ යථා වෙස්සවණො මහාරාජා, ඵලං ත්වං මොදසීති යොජනා.

1247. ආසිති අසි හවසි. දෙවින්දොති සක්කො දෙවරාජා. මනුස්සභූතොති මනුස්සෙසු භූතො මනුස්සජාතිකො. යක්ඛොති දෙවාදිභාවං පුච්ඡිත්වාපි යක්ඛභාවං ආසඬකන්තා වදන්ති.

ඉදාති සො දෙවපුත්තො අත්තානං ජානාපෙත්තො —

1248.

“සෙරීසකො නාම අහම්භී යක්ඛො, කන්තාරියො චණ්ණපට්ඨි ගුත්තො;

ඉමං පදෙසං අභිපාලයාමී, චචනකරො චෙස්සචණස්ස රඤ්ඤො”ති.

—

ආහ. තත්ථ අහම්භී යක්ඛොති අහං යක්ඛො අම්භි. කන්තාරියොති ආරක්ඛණත්ථං කන්තාරෙ නියුත්තො. ගුත්තොති ගොපකො. තෙනාහ “අභිපාලයාමී”ති.

ඉදානි වාණිජා තස්ස කම්මාදීනි පුච්ඡන්තා ආහංසු —

1249.

“අධිච්චලද්ධං පරිණාමජං තෙ, සයංකතං උදාහු දෙවෙහි දින්නං;
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා, කථං තයා ලද්ධමීදං
මනුඤ්ඤො”න්ති.

තත්ථ අධිච්චලද්ධන්ති අධිච්චසමුප්පත්තිකං, යදිච්ඡකං ලද්ධන්ති අත්ථො. පරිණාමජං තෙති නියතිසඬ්ගතිභාවපරිණතං, කාලපරිණතං වා. සයංකතන්ති තයා සයමෙව කතං, දෙවිද්ධියා තයා සයමෙව නිබ්බත්තිතන්ති අත්ථො. උදාහු දෙවෙහි දින්නන්ති තයා ආරාධිතෙහි දෙවෙහි පසාදවසෙන නිස්සට්ඨං.

ඉදානි දෙවපුත්තො චතුරොපි පකාරෙ පටික්ඛිපිත්වා පුඤ්ඤමෙව අපදිසන්තො —

1250.

“නාධිච්චලද්ධං න පරිණාමජං මෙ, න සයංකතං න හි දෙවෙහි
දින්නං;
සකෙහි කම්මෙහි අපාපකෙහි, පුඤ්ඤෙහි මෙ ලද්ධමීදං
මනුඤ්ඤො”න්ති. —

ගාථමාහ.

තං සුත්වා වාණිජා පුන “නාධිච්චලද්ධං”න්ති ගාථායං පුඤ්ඤාධිකමෙව තෙ චතුරො පකාරෙ ආරොපෙත්වා පුඤ්ඤස්ස ච සරූපං පුච්ඡංසු —

1251.

“කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං, කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං
විපාකො;
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා, කථං තයා ලද්ධමීදං විමාන”න්ති.

තත්ථ වතන්ති වතසමාදානං. බ්‍රහ්මචරියන්ති සෙට්ඨචරියං.

පුන දෙවපුත්තො තෙ පටික්ඛිපිත්වා අත්තානං යථුපචිතං පුඤ්ඤඤච දස්සෙත්තො —

1252.

“මමං පායාසීති අහු සමඤ්ඤා, රජ්ජං යදා කාරයිං කොසලානං;
නත්ථිකදිට්ඨි කදරියො පාපධම්මො, උච්ඡෙදවාදී ච තදා අහොසිං.

1253.

“සමණො ච බො ආසි කුමාරකස්සපො, බහුස්සුතො චිත්තකථී
උළාරො;
සො මෙ තදා ධම්මකථං අහාසි, දිට්ඨිවිසුකානි විනොදයි මෙ.

1254.

“තාහං තස්ස ධම්මකථං සුණිත්වා, උපාසකත්තං පටිවෙදයිස්සං;
පාණාතිපාතා විරතො අහොසිං, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිස්සං;
අමජ්ජපො නො ච මුසා අහාණිං, සකෙන දාරෙන ච අහොසිං
තුට්ඨො.

1255.

“තං මෙ චතං තං පන බ්‍රහ්මචරියං, තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං
විපාකො;
තෙහෙව කම්මෙහි අපාපකෙහි, පුඤ්ඤෙහි මෙ ලද්ධම්ඨං
විමාන’න්ති. —

ආහ. තං සුචිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අථ වාණිජා දෙවපුත්තං විමානඤ්චස්ස පච්චක්ඛතො දිස්වා කම්මඵලං
සද්දහිත්වා අත්තනො කම්මඵලෙ සද්ධං පවෙදෙන්තා —

1256.

“සච්චං කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤා, අනඤ්ඤථා චචනං පණ්ඩිතානං;
යහිං යහිං ගච්ඡති පුඤ්ඤකම්මො, තහිං තහිං මොදති කාමකාමී.

1257.

“යහිං යහිං සොකපරිද්දවො ච, වධො ච බන්ධො ච
පරික්කිලෙසො;
තහිං තහිං ගච්ඡති පාපකම්මො, න මුච්චති දුග්ගතියා කදාචී’ති. —

ගාථාද්වයං අවොචුං. තත්ථ සොකපරිද්දවොති සොකො ච පරිදෙවො ච.
පරික්කිලෙසොති වුත්තා අනත්ථුප්පත්ති.

එවං තෙසු කථෙත්තෙසුයෙව විමානද්වාරෙ සිරිසරුක්ඛතො පරිපාකෙන මුත්තඛන්ධනා පරිපක්කා සිපාටිකා පති, තෙන දෙවපුත්තො සපරිජනො දොමනස්සජ්ජත්තො අහොසි. තං දිස්වා වාණිජා –

1258.

“සම්මුල්ලභරුපොව ජනො අහොසි, අස්මිං මුහුත්තෙ කලලිකතොව;
ජනස්සිමස්ස තුය්හඤ්ච කුමාර, අජ්ජච්චයො කෙන නු බො
අහොසි”ති. –

ගාථමාහංසු. තත්ථ සම්මුල්ලභරුපොවාති සොකවසෙන සබ්බසො මුල්ලභසභාවො විය. ජනොති දෙවජනො. අස්මිං මුහුත්තෙති ඉමස්මිං මුහුත්තමත්තෙ. කලලිකතොති කලලං විය කතො, කලලනිස්සිතඋදකිභූතො විය ආච්චොති අධිජ්ජායො. ජනස්සිමස්ස තුය්හඤ්චාති ඉමස්ස තව පරිජනස්ස තුය්හඤ්ච. අජ්ජච්චයොති දොමනස්සං.

තං සුත්වා දෙවපුත්තො –

1259.

“ඉමෙ ච සිරිසවනා තාතා, දිබ්බා ගන්ධා සුරභී සම්පවන්ති;
තෙ සම්පවායන්ති ඉමං විමානං, දිවා ච රත්තො ච තමං නිහන්ත්වා.

1260.

“ඉමෙසඤ්ච බො වස්සසතච්චයෙන, සිපාටිකා ඵලති එකමෙකා;
මානුස්සකං වස්සසතං අතීතං, යදග්ගෙ කායමිභී ඉධුපපන්තො.

1261.

“දිස්වානහං වස්සසතානි පඤ්ච,
අස්මිං විමානෙ යත්වාන තාතා;
ආයුක්ඛයා පුඤ්ඤක්ඛයා චචිස්සං,
තෙනෙව සොකෙන පමුච්ඡිතොස්මි”ති. – ආහ;

1256. තත්ථ සිරිසවනාති සිරිසවිජිනතො. තාතාති වාණිජෙ ආලපති. ඉමෙ තුම්භාකං මය්හඤ්ච පච්චක්ඛන්තො දිබ්බා ගන්ධා සුරභී අතිවිය සුගන්ධායෙව සමන්තතො පවන්ති පවායන්ති. තෙ දිබ්බා ගන්ධා එවං වායන්තා ඉමං විමානං සම්පවායන්ති සම්මදෙව ගන්ධං ගාභාපෙන්ති, න කෙවලං සම්පවායනමෙව, අථ බො අත්තතො පභාය තමමිපි නිහන්ති. තෙනාහ “දිවා ච රත්තො ච තමං නිහන්ත්වා”ති.

1260-61. ඉමෙසන්ති සිරිසානං. සිපාටිකාති ඵලකුට්ඨිලිකා. ඵලතීති පච්චිත්වා වණ්ටතො මුච්චති, පුට්ඨෙදං වා පත්වා සිස්සති. මානුස්සකං වස්සසතං අතීතන්ති යස්මා වස්සසතස්ස අච්චයෙන ඉමස්ස සිරිසස්ස

සිපාටිකා ඵලති, අයඤ්ච ඵලිතා, තස්මා මය්හං මානුස්සකං වස්සසනං අතීතං. යදග්ගෙ යතො පට්ඨාය, කායමිහි ඉධ ඉමස්මිං දෙවනිකායෙ උපපන්නො නිබ්බත්තො. මය්හඤ්ච දෙවගණනාය පඤ්ච වස්සසනානි ආයු, තස්මා බියති මෙ ආයුති සොකවසෙන සම්පමුළ්භොති දස්සෙති. තෙනාහ “දිස්වානහං වස්සසනානි පඤ්ච...පෙ.... තෙනෙව සොකෙන පමුවිජ්ජොස්මි”ති.

අථ නං වාණිජා සමස්සාසෙන්නො —

1262.

“කථං නු සොචෙය්‍ය තථාච්චො සො, ලද්ධා විමානං අතුලං විරාය; යෙ වාපි ඛො ඉත්තරමුපපන්නා, තෙ නුත සොචෙය්‍යං පරිත්තපුඤ්ඤා”ති. —

ආහංසු. තත්ථ යාදිසෙහි අප්පායුකෙහි මරණං පටිච්ච සොචිතබ්බං සියා, තාදිසො පන ඵලං දිබ්බානුභාවසම්පන්නො නවුතිවස්සසනසහස්සායුකො කථං නු සොචෙය්‍ය, න සොචිතබ්බමෙවාති අධිප්පායො.

දෙවපුත්තො තත්තකෙනෙව සමස්සාසෙත්වා තෙසං වචනං සම්පට්ඨිජන්නො තෙසඤ්ච උපදෙසං දෙන්නො —

1263.

“අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ච මෙතං, යං මං තුම්හෙ පෙය්‍යවාචං වදෙථ; තුම්හෙ ච ඛො තාතා මයානුගුත්තා, යෙහිච්ඡකං තෙන පලෙථ සොත්ථි”න්ති. —

ගාථමාහ. තත්ථ අනුච්ඡවින්නි අනුච්ඡවිකං, තුම්හාකමෙව තං යුත්තරුපං. ඔවදියඤ්ච මෙතන්නි මෙ මය්හං තුම්හෙහි ඔවදියං ඔවාදවසෙන වත්තබ්බමෙතං. යං යස්මා, මං මය්හං, තුම්හෙ “කථං නු සොචෙය්‍ය”න්තිආදිතා පෙය්‍යවාචං පියවචනං වදෙථ. යං වා පෙය්‍යවාචාය වදනං කථනං, තං තුම්හාකමෙව අනුච්ඡවිකන්නි යොජනා. අථ වා යං යස්මා තුම්හෙ පෙය්‍යවාචං වදෙථ, තස්මා අනුච්ඡවිකං ඔවදියඤ්ච ඔවදිතබ්බං ඔවාදානුරුපං කාතබ්බඤ්ච මෙ මයා කතං, කිං පන තන්ති ආහ “තුම්හෙ ච ඛො තාතා”තිආදි. තත්ථ මයානුගුත්තාහි ඉමස්මිං අමනුස්සපරිග්ගහෙ මරුකන්තාරෙ යාව කන්තාරාතික්කමා මයා අනුගුත්තා රක්ඛිතා, යෙනිච්ඡකං යථාරුචිතෙන, සොත්ථිං බෙමෙන, පලෙථ ගච්ඡාති අත්ථො.

අථ වාණිජා කතඤ්ඤාභාවං පකාසෙන්නා —

1264.

“ගන්ත්වා මයං සිත්ථුසොචිරභූමිං, ධනත්ථිකා උද්දයං පත්ථයානා; යථාපයොගා පරිපුණ්ණවාගා, කාහාම සෙරීසමහං උළාරන්නි. —

ගාථමාහංසු. තත්ථ යථාපයොගාති ඉදානි කතපට්ඨඤ්ඤානුරූපපයොගා. පරිපුණ්ණවාගාති සමත්තවාගා, උළාරස්ස මහස්ස පරියත්තපරිච්චාගා. මහන්ති උස්සවපුපං.

පුත දෙවපුත්තො මහකරණං පටික්ඛිපත්තො කත්තබ්බෙසු ච තෙ නියොජෙත්තො –

1265.

“මා වෙව සෙරීසමහං අකත්ථ, සබ්බඤ්ච වො හවිස්සති යං වදෙථ;
පාපානි කම්මානි විචජ්ජයාථ, ධම්මානුයොගඤ්ච අධිට්ඨහාථා”ති. –

ගාථමාහ. තත්ථ යං වදෙථාති යං තුම්හෙ බෙමෙන සින්ධුසොචිරදෙසපත්තිං. තත්ථ ච විපුලං උද්දයං ලාහං පච්චාසිසන්තා “ගන්ත්වා මය”න්තිආදීනි වදථ. සබ්බං තං වො තුම්හාකං තට්ථ හවිස්සති, තත්ථ නික්කඬ්ඛා හොථ, තුම්හෙ පන ඉතො පට්ඨාය පාපානි කම්මානි පාණානිපාතාදීනි විචජ්ජයාථ පරිචජ්ජෙථ. ධම්මානුයොගන්ති දානාදිකුසලධම්මස්ස අනුයුඤ්ජනං. අධිට්ඨහාථාති අනුසික්ඛථ ඉදං සෙරීසකමහන්ති දස්සෙති.

යං පන උපාසකං අනුග්ගණ්හන්තො තෙසං රක්ඛාවරණං කාතුකාමො අහොසි, තස්ස ගුණං කිත්තෙන්වා තං තෙසං උද්දිසන්තො ඉමා ගාථායො ආහ –

1266.

“උපාසකො අත්ථි ඉමම්භි සඬ්ඝෙ, බහුස්සුතො සීලවතුපපත්තො;
සද්ධො ච වාගී ච සුපෙසලො ච, විචක්ඛණො සන්තුසිතො මුතීමා.

1267.

“සඤ්ජානමානො න මුසා භණ්ණයා, පරුපසාතාය න චෙතයෙයා;
චෙභුතිකං පෙසුණං නො කරෙයා, සණ්භඤ්ච වාචං සබ්බං
භණ්ණයා.

1268.

“සගාරවො සජ්ජතිස්සො විනීතො, අපාපකො අධිසීලෙ විසුද්ධො;
සො මාතරං පිතරඤ්චාපි ජන්තු, ධම්මෙන පොසෙති අරියවුත්ති.

1269.

“මඤ්ඤෙ සො මාතාපිතූනං කාරණා, භොගානි පරියෙසති න
අත්තහෙතු;
මාතාපිතූනඤ්ච යො අච්චයෙන, නෙක්ඛම්මපොණො වරිස්සති
බ්‍රහ්මවරියං.

1270.

“උජු අවච්ඡිකො අසයො අමායො, න ලෙසකප්පෙන ච වොහරෙය්‍යා;
සො තාදිසො සුකතකම්මකාරී, ධම්මෙ යීතො කින්නි ලභෙථ දුක්ඛං.

1271.

“තංකාරණා පාතුකතොම්හි අත්තනා, තස්මා ධම්මං පස්සථ
වාණිජාසෙ;
අඤ්ඤත්‍ර තෙනිහ භස්මී භවෙථ, අන්ධාකුලා විජ්ජනට්ඨා අරඤ්ඤෙ;
තං ඛිජ්ජමානෙන ලහුං පරෙන, සුඛො භවෙ සජ්ජුරිසෙන
සඬගමො”ති.

1266. තත්ථ සඬසෙති සත්තසමුහෙ. විවක්ඛණොති තත්ථ තත්ථ
කත්තඛිබ්බතාය කුසලො. සන්තුසිතොති සන්තුට්ඨො. මුනිමාති
කම්මස්සකතඤ්ඤාණාදිනා ඉධලොකපරලොකහිතානං මුනනතො මුනිමා.

1267. සඤ්ජානමානො න මුසා භණෙය්‍යාති සම්පජානමුසා න
භාසෙය්‍යා. වෙභුනිකන්ති සහිතානං විනාභාවකරණතො “වෙභුනික”න්ති
ලද්ධනාමං පිසුණං, නො කරෙය්‍ය න වදෙය්‍යා.

1268. සජ්ජතිස්සොති පතිස්සයො ගරුට්ඨානියෙසු නිවාතවුත්තිකත්තා
සොරච්චං, සහ පතිස්සෙනාති සජ්ජතිස්සො. අධිසිලෙති උපාසකෙන
රක්ඛිතඛිබ්බඅධිසිලසික්ඛාය. අරියවුත්තීති පරිසුද්ධවුත්ති.

1269. නෙක්ඛම්මපොණොති නිබ්බානනින්තො. චරිස්සති
බ්‍රහ්මචරියන්ති පබ්බජ්ජං සාසනබ්‍රහ්මචරියං චරිස්සති.

1270. ලෙසකප්පෙනාති කප්පියලෙසෙන. න ච වොහරෙය්‍යාති
මායාසායෙය්‍යාවසෙන චචනං න නිච්ජාරෙය්‍යා. ධම්මෙ යීතො කින්නි ලභෙථ
දුක්ඛන්ති ඵලං වුත්තනයෙන ධම්මෙ යීතො ධම්මචාරී සමචාරී කින්නි කෙන
පකාරෙන දුක්ඛං ලභෙථ පාපුණෙය්‍යා.

1271. තංකාරණාති තන්නිමිත්තං තස්ස උපාසකස්ස හෙතු.
පාතුකතොම්හි අත්තනාති සයමෙව තුම්භාකං අභං පාතුරහොසිං.
“අත්තන”න්තිපි පායො, මම අත්තනං තුම්භාකං පාත්වාකාසින්ති
අත්ථො. තස්මාති යස්මා අභං ධම්මං අපවායමානො තං රක්ඛන්තො
තුම්භෙපි රක්ඛාමි, තස්මා ධම්මං පස්සථ ධම්මමෙව චරිතඛිබ්බං කත්වා
ඔලොකෙථ. අඤ්ඤත්‍ර තෙනිහ භස්මී භවෙථාති තෙන උපාසකෙන විනා වෙ
ආගතා, ඉමස්මිං මරුකන්තාරෙ අනාථා අජ්ජරිසරණා භස්මභාවං
ගච්ඡෙය්‍යාථ. ඛිජ්ජමානෙනාති ඵලං ඛිජ්ජන්තෙන වම්භන්තෙන පිළුන්තෙන.
ලහුන්ති සුකරං. පරෙනාති අධිකං, අඤ්ඤෙන වා. තස්මා සුඛො භවෙ

සප්පුරිසෙන සඬගමොති. සො හි ඛන්තිසොරච්චෙ නිව්ථියො කෙනචි කිඤ්චි
චුත්තොපි න පටිප්ඵරතීති අධිප්පායො.

එවං සාමඤ්ඤතො කිත්තිතං සරූපතො ඤාතුකාමා වාණිජා —

1272.

“කිං නාම සො කිඤ්චි කරොති කම්මං,
කිං නාමධෙය්‍යං කිං පන තස්ස ගොත්තං;
මයම්පි නං දට්ඨුකාමම්භ යක්ඛ, යස්සානුකම්පාය ඉධාගතොසි;
ලාභා හි තස්ස යස්ස තුවං පිහෙසී”ති. —

ගාථමාහංසු. තත්ථ කිං නාම සොති නාමතො සො ජන්තු සත්තො කො
නාම. කිඤ්චි කරොති කම්මන්ති කසිවණිජ්ජාදිසු කීදිසං කම්මං කරොති. කිං
නාමධෙය්‍යන්ති මාතාපිතූහි කතං පන “තිස්සො චුස්සො”තිආදිසු තස්ස කිං
නාමධෙය්‍යං, “හග්ගවො භාරද්වාජො”තිආදිසු කිං වා තස්ස ගොත්තං.
යස්ස තුවං පිහෙසීති යං තුවං පියායසි.

ඉදානි දෙවපුත්තො තං නාමගොත්තාදිවසෙන දස්සෙත්තො —

1273.

“යො කප්පකො සම්භවනාමධෙය්‍යො,
උපාසකො කොච්ඡඵලූපජීවී;
ජානාථ නං තුම්භාකං පෙසියො සො,
මා බො නං භීළිත්ථ සුපෙසලො සො”ති. —

ආහ. තත්ථ කප්පකොති ත්භාපිතො. සම්භවනාමධෙය්‍යොති සම්භවොති
එවංනාමො. කොච්ඡඵලූපජීවීති කොච්ඡඤ්ච ඵලඤ්ච උපනිස්සාය
ජීවනකො. තත්ථ කොච්ඡං නාම ආලකාදිසංශ්ඨාපනත්ථං කෙසාදීනං
උල්ලිඛනසාධනං. පෙසියො පෙසනකාරකො වෙය්‍යාවච්චකරො.

ඉදානි වාණිජා තං සඤ්ජානිත්වා ආහංසු —

1274.

“ජානාමසෙ යං ත්වං පවදෙසි යක්ඛ, න බො නං ජානාම ස
ඵදිසොති;
මයම්පි නං පුප්පස්සාම යක්ඛ, සුත්වාන තුය්හං වචනං උළාර”න්ති.

තත්ථ ජානාමසෙති යං ත්වං වදෙසි, තං මයං සරූපතො ජානාම.
ඵදිසොති ගුණතො පන යථා තයා කිත්තිතං, එවං ඵදිසොති තං න බො
ජානාම, යථා තං අවිද්දසුනොති අධිප්පායො.

ඉදානි දෙවපුත්තො තෙ අත්තනො විමානං ආරොපෙත්වා
අනුසාසනත්ථං -

1275.

“යෙ කෙච් ඉමස්මිං සත්ථෙ මනුස්සා, දහරා මහන්තා අථවාපි
මජ්ඣිමා;
සබ්බෙව තෙ ආලම්බන්තු විමානං, පස්සන්තු පුඤ්ඤානං ඵලං
කදරියා”ති. -

ගාථමාහ. තත්ථ මහන්තාති වුඩ්ඨා. ආලම්බන්තුති ආරොහන්තු. කදරියාති
මච්ඡරිතො අදානසීලා.

ඉදානි පරියොසානෙ ඡ ගාථා ධම්මසඬ්ඛිගාහකෙහි වුත්තා -

1276.

“තෙ තත්ථ සබ්බෙව අහං පුරෙති, තං කප්පකං තත්ථ පුරක්ඛන්වා;
සබ්බෙව තෙ ආලම්බිංසු විමානං, මසක්කසාරං විය වාසවස්ස.

1277.

“තෙ තත්ථ සබ්බෙව අහං පුරෙති, උපාසකත්තං පටිවෙදයිංසු;
පාණාතිපාතා විරතා අහෙසුං, ලොකෙ අදින්නං පටිවජ්ජයිංසු;
අමජ්ජපා නො ච මුසා භණ්ඩංසු, සකෙන දාරෙන ච අහෙසුං තුට්ඨා.

1278.

“තෙ තත්ථ සබ්බෙව අහං පුරෙති, උපාසකත්තං පටිවෙදයිත්වා;
පක්කාමි සත්ථො අනුමොදමානො, යක්ඛිද්ධියා අනුමතො
සුනජ්ජනං.

1279.

“ගන්ත්වාන තෙ සින්ධුසොචිරභූමිං, ධනත්ථිකා උද්දයං පත්ථයානා;
යථාපයොගා පරිපුණ්ණලාභා, පච්චාගමුං පාටලිපුත්තමක්ඛනං.

1280.

“ගන්ත්වාන තෙ සඬ්ඝරං සොත්ථිවන්තො, පුත්තෙහි දාරෙහි
සමඬ්ඛිභූතා;
ආනන්දී විත්තා සුමනා පතීතා, අකංසු සෙරීසමහං උළාරං;
සෙරීසකං තෙ පටිවෙණං මාපයිංසු.

1281.

“ඵතාදිසා සජ්ජුරිසාන සෙවනා, මහත්ථිකා ධම්මගුණාන සෙවනා;
ඵකස්ස අත්ථාය උපාසකස්ස, සබ්බෙව සත්තා සුඛිතා අහෙසු”න්ති.

1276. තත්ථ අහං පුරෙති අහං පුරිමං අහං පුරිමන්ති අහමහංකරාති අත්ථො. “තෙ තත්ථ සබ්බෙවා”ති වත්ථා පුන “සබ්බෙව තෙ”ති වචනං “සබ්බෙව තෙ යථා විමානස්ස ආරුහනෙ උස්සුක්කජානා අහෙසුං, තථා සබ්බෙව තං ආරුහිංසු, න කස්සචි ආරුහනෙ අන්තරායො අහොසී”ති දස්සනත්ථං වුත්තං. මසක්කසාරං විය වාසවස්සාති “මසක්කසාර”න්ති ව තාවතිංසභවනං වුවිච්ඡි, සබ්බං වා දෙවභවනං, ඉධ පන සක්කභවනං චෙදිතබ්බං. තෙනාහ “මසක්කසාරං විය වාසවස්සා”ති.

1277-8. අථ තෙ වාණිජා විමානං පස්සිත්වා පසන්නචිත්තා තස්ස දෙවපුත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාය තස්ස ආනුභාවෙන සොත්ථිතා ඉච්ඡිතං දෙසං අගමංසු. තෙන වුත්තං “තෙ තත්ථ සබ්බෙවා”තිආදි. තත්ථ අනුමතො පක්කාමි සත්ථො යක්ඛිද්ධියා පුනප්පුනං අනුමොදමානොති යොජනා. කෙන පන අනුමතොති? යක්ඛෙනාති පාකටොයමත්ථො.

1279. යථාපයොගාති යථාඅජ්ඣාසයං කතපයොගා. පරිපුණ්ණලාභාති සම්ඤ්ඤාලාභා. අක්ඛතන්ති අනුපද්දුතං පාටලිපුත්තං. අක්ඛතන්ති වා අනාබාධං අනුප්පිලං, අනන්තරායෙනාති අත්ථො.

1280. සඬ්ඝරන්ති සකං ගෙහං. සොත්ථිචන්තොති සොත්ථිභාවෙන යුත්තා බෙමිනො. ආනන්දීතිආදිහි චතුහි පදෙහි සොමනස්සිතභාවමෙව චදති. සෙරීසකං තෙ පරිවෙණං මාපයිංසුති කතඤ්ඤාතාය යත්වා පටිස්සවමොචනත්ථඤ්ච දෙවපුත්තස්ස නාමෙන සෙරීසකං නාම පරිවිෂ්ඨෙදවසෙන වෙණියතො පෙක්ඛිතබ්බතො පරිවෙණං පාසාදකුටාගාරරත්තිට්ඨානාදිසම්පන්නං පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරකොට්ඨකයුත්තං ආවාසං අකංසු.

1281. එතාදිසාති එදිසි, එවං අනත්ථපට්ඨාහිති අත්ථසාධිකා ච. මහත්ථිකාති මහාපයොජනා මහානිසංසා. ධම්මගුණානන්ති අවිපරිතගුණානං. එකස්ස සත්තස්ස හිතත්ථං සබ්බෙව සත්තා සබ්බෙ එව තෙ සත්ථපරියාපන්නා සත්තා, සුඛිතා සුඛප්පන්නා බෙමප්පන්නා අහෙසුං.

සම්භවො පන උපාසකො පායාසිස්ස දෙවපුත්තස්ස තෙසඤ්ච වාණිජානං වචනපටිච්චනවසෙන පවත්තං ගාථාබන්ධං සුතනියාමෙනෙව උග්ගහෙත්වා ථෙරානං ආරොචෙසි. පායාසිදෙවපුත්තො ආයස්මතො සම්භවත්ථෙරස්ස කථෙසීති අපරෙ. තං යසත්ථෙරප්පමුඛා මහාථෙරා දුතියසඬ්ඝිතියං සඬ්ඝහං ආරොපෙසුං. සම්භවො පන උපාසකො මාතෘපිතුනං අවිචයෙන පබ්බජිත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

සෙරීසකවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සුනික්ඛිත්තවිමානවග්ගො

උච්චමිදං මණිථුණං විමානන්ති සුනික්ඛිත්තවිමානං. තස්ස කා උප්පත්ති? භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ. තෙන සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව දෙවචාරිකං චරන්තො තාවතිංසභවනං උපගතො. තස්මිඤ්ච බණෙ අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො අත්තනො විමානද්වාරෙ යිතො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං දිස්වා සඤ්ජාතගාරවබ්බුමානො උපසඬ්ඨකමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්භ අට්ඨාසි.

සො කිර අතීතෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ තස්ස සරිරධාතුයො පක්ඛිපිත්වා යොජනිකෙ කනකථුපෙ ච කතෙ චතස්සො පරිසා කාලෙන කාලං උපසඬ්ඨකමිත්වා ගන්ධපුප්ඵද්වපාදීහි චෙතියෙ පූජං කරොන්ති, තත්ථ අඤ්ඤතරො උපාසකො අඤ්ඤෙසු පුප්ඵපූජං කත්වා ගතෙසු තෙහි පූජිතට්ඨානෙ දුන්නික්ඛිත්තාති පුප්ඵාති දිස්වා තත්ථෙව තාති සම්මදෙව යපෙත්තො සන්නිවෙසවසෙන දස්සනීයං පාසාදිකං විහත්තිවිසෙසයුත්තං පුප්ඵපූජං අකාසි. කත්වා ච පන එතං ආරම්මණං ගණ්හන්තො සත්ථු ගුණෙ අනුස්සරිත්වා පසන්නවිත්තො තං පුඤ්ඤං භදයෙ යපෙසි.

සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා තස්සෙව කම්මස්ස ආනුභාවෙන තාවතිංසභවනෙ ද්වාදසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බත්ති, මහානුභාවො මහා චස්ස පරිවාරො අහොසි. තං සන්ධාය චුත්තං “තස්මිඤ්ච බණෙ අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො...පෙ.... අට්ඨාසි”ති. අථ නං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො යථාලද්ධසම්පත්තිකිත්තනමුඛෙන කතසුවරිතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි පුච්ඡි -

1282.

“උච්චමිදං මණිථුණං විමානං, සමන්තතො ද්වාදසයොජනාති;
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා, වෙළිරියථමිහා රුචකත්ථතා සුභා.

1283.

“තත්ථච්ඡසි පිචසි බාදසි ච, දිබ්බා ච වීණා පචදන්ති වග්ගං;
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ච, නාරියො ච නච්චන්ති
සුවණ්ණජන්තා.

1284.

“කෙන තෙතාදියො වණ්ණො, කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා, යෙ කෙචි මනසො පියා.

1285.

“පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං;

කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති”ති.

සොපි තස්ස අත්තනො කතකම්මං ඉමාහි ගාථාහි කථෙසි. තං දස්සෙන්තා සඬිගිතිකාරා ආභංසු -

1286.

“සො දෙවපුත්තො අත්තමනො, මොග්ගල්ලානෙන පුච්ඡිතො;
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි, යස්ස කම්මස්සිදං එලං”.

1287.

“දුන්නික්ඛිත්තං මාලං සුනික්ඛිපිත්වා, පතිට්ඨපෙත්වා සුගතස්ස
පුප්පෙ;
මහිද්ධිකො වමහි මහානුභාවො, දිබ්බෙහි කාමෙහි සමඬිගිභූතො.

1288.

“තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති;
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා.

1289.

“අක්ඛාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව, මනුස්සභූතො යමහං අකාසිං;
තෙනම්හි එවං ජලිතානුභාවො, වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා
පභාසති”ති.

1287. තත්ථ දුන්නික්ඛිත්තං මාලන්ති චෙතියෙ පුජාකරණට්ඨානෙ නිරන්තරට්ඨපනාදිනා රචනාවිසෙසෙන අට්ඨපෙත්වා යථානික්ඛිත්තතාය න සුට්ඨු නික්ඛිත්තං, වාතෙන වා පහරිත්වා දුන්නික්ඛිත්තං පුප්ඵං. සුනික්ඛිපිත්වාහි සුට්ඨු නික්ඛිපිත්වා රචනාවිසෙසෙන දස්සනීයං පාසාදිකං කත්වා නික්ඛිපිය. පතිට්ඨපෙත්වාහි විහත්තිවිසෙසාදිවසෙන පුප්ඵං පතිට්ඨාපෙත්වා. තං වා පුප්ඵං නික්ඛිපන්තො සත්ථු චෙතියං උද්දිස්ස මම සන්තානෙ කුසලධම්මං පතිට්ඨාපෙත්වාහි එවං එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

එවං දෙවපුත්තෙන අත්තනො සුවරිතකම්මෙ පකාසිතෙ ථෙරො තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා ආගන්ත්වා භගවතො තමත්ථං නිවෙදෙසි. භගවා තං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා සම්පත්තමහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අභොසිති.

සුනික්ඛිත්තවිමානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය විමානවත්ථුස්මි.

එකාදසවත්ථුපටිමණ්ඩිතස්ස සත්තමස්ස

සුනික්ඛිත්තවග්ගස්ස අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච පුරිසවිමානවණ්ණනා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ච —

දෙවතානං විමානාදි-සම්පත්තිං තස්ස කාරණං;
පකාසයන්ති සත්තානං, සබ්බලොකහිතාවහා.

අප්පකානම්පි කාරානං, යා විභාවෙති දෙසනා;
උළාරඵලතං චිත්ත-බ්බත්තසම්පත්තියොගතො.

යං කථාවත්ථුකුසලා, සුපරිඤ්ඤාතවත්ථුකා;
විමානවත්ථුඉච්චෙව, සඬගායිංසු මහෙසයො.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානායං;
සන්නිස්සාය සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

යා තත්ථ පරමත්ථානං, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථ-දීපනී නාම නාමතො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලවිනිච්ඡයා;
සා සත්තරසමත්තාය, පාළියා භාණුවාරතො.

ඉති තං සබ්බරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාට්ඨස්ස සාසනං.

ඕගාහෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි දෙහිනො භොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

වීරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිච්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතීපති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරතිත්ථවිහාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලෙන

කතාය

බුද්දකනිකායෙ

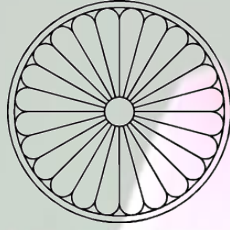
විමානවත්ථු-අට්ඨකථා

සුනික්ඛිත්තවිමානවග්ගො

පරමත්ථදීපනියා බුද්දක-අට්ඨකථාය

විමානවත්ථුඅත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විමානවත්ථු-අට්ඨකථා සමත්තා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චින්නාමනී හද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....